

Breuiarium Romanum

EX DECRETO

SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM

S. Pii V. Pontificis Maximi

IUSSU EDITUM

ALIORUMQUE PONTIFICUM

CURA RECOGNITUM

Pii Papae X

AUCTORITATE REFORMATUM

Editio juxta typicam amplificata

PARS HIEMALIS

ROMÆ, TORNACI, PARISIIS

Typis Societatis S. Joannis Evangelistæ

DESCLÉE & SOCI

S. Sedis Apostolicæ et S. Rituum Congreg. Typographi

Ludovicus Delmotte

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

EPISCOPUS TORNACENSIS

Omnibus has visuris salutem in Domino

UM juxta tenorem authenticorum S. R. C. decretorum et ad normam Canonis 1390, nulli typographo fas sit librorum liturgicorum in totum vel ex parte editionem suscipere vel evulgare, nisi prius eam Ordinarius loci declaratione munierit, qua de perfecta ejus concordantia cum archetypis Romanis exemplaribus constet; hinc est quod Nos dilectis Filiis DESCLÉE & SOCIIS in hac nostra civitate Tornacensi, novam editionem liturgicam parantibus, censorem peritum deputavimus, qui collatione facta diligentissime testaretur illam cum authentico suo Originali rite omnino convenire.

Oblatum vero opus absolutum cui titulus : BREVIARIUM ROMANUM in-18° [Pars Hiemalis] juxta editionem typicam; postquam, ex prædicti censoris testimonio in scriptis obtento, fuimus legitime informati illud cum originalibus a S. R. C. approbatis necnon cum recentioribus decretis ad amussim concordare, excusum approbavimus evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentis approbamus ac licentiam damus.

In quorum fidem hasce litteras subsignavimus, sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus, Tornaci, die 6^a mensis Junii anno MCMXLII.

L. † S.

✠ Ludovicus, Epus Tornac.

De mandato Illmi ac Rmi DD. Episcopi :

A. CRAME, *Can. a Secret.*

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

UOD a Nobis postulat ratio pastoralis officii, in eam curam incumbimus, ut omnes, quantum Deo adiutore fieri poterit, sacri Tridentini Concilii decreta exsequantur; ac multo id etiam impensius faciendum intelligimus, cum ea quæ in mores inducenda sunt, maxime Dei gloriam, ac debitum Ecclesiasticarum personarum officium complectuntur. Quo in genere existimamus in primis numerandas esse sacras preces, laudes, et gratias Deo persolvendas, quæ Romano Breviario continentur. Quæ divini Officii formula pie olim ac sapienter a Summis Pontificibus, præsertim Gelasio ac Gregorio primis constituta, a Gregorio autem septimo reformata, cum diuturnitate temporis ab antiqua institutione deflexisset; necessaria visa res est, quæ ad pristinam orandi regulam conformata revocaretur. Alii enim præclaram veteris Breviarii constitutionem, multis locis mutilatam, alii incertis et alienis quibusdam commutatam, deformarunt : plurimi specie Officii commodioris allekti, ad brevitetem novi Breviarii, a Francisco Quignonio tituli Sanctæ Crucis in Jerusalem Presbytero Cardinale compositi, confugerunt. Quin etiam in provincias paulatim irrepserat prava illa consuetudo, ut Episcopi in Ecclesiis, quæ ab initio communiter cum ceteris veteri Romano more Horas canonicas dicere ac psallere consuevissent, privatum sibi quisque Breviarium conficerent, et illam communionem uni Deo, una et eadem formula preces et laudes adhibendi, dissimillimo inter se, ac pene cujusque episcopatus proprio Officio discerperent. Hinc illa tam multis in locis divini cultus perturbatio : hinc summa in Clero ignoratio cæremoniarum ac rituum Ecclesiasticorum, ut innumerabiles Ecclesiarum ministri, in suo munere indecore, non sine magna piorum offensione, versarentur. Hanc nimirum orandi varietatem gravissime ferens, felicitis memoriæ Paulus Papa quartus emendare constituerat. Itaque provisione adhibita, ne ulla in posterum novi Breviarii licentia permitteretur, totam rationem dicendi ac psallendi Horas Canonicas ad pristinum morem et institutum redigendam suscepit. Sed eo postea, nondum iis quæ egregie inchoaverat perfectis, de vita decedente, cum a piæ memoriæ Pio Papa quarto Tridentinum Concilium, antea varie intermissum, revocatum esset, Patres in illa salutari reformatione ab eodem Concilio constituta, Breviarium ex ipsius Pauli Papæ ratione restituere cogitarunt. Itaque quidquid ab eo in sacro opere collectum, elaboratumque fuerat, Concilii Patribus Tridentum a prædicto Pio Papa missum est. Ubi cum doctis quibusdam et piis viris a Concilio datum esset negotium,

ut ad reliquam cogitationem, Breviarii quoque curam adjungerent, instante jam conclusione Concilii, tota res ad auctoritatem judiciumque Romani Pontificis ex decreto ejusdem Concilii relata est : qui illis ipsis Patribus ad id munus delectis, Romam vocatis, nonnullisque in Urbe idoneis viris ad eum numerum adjunctis, rem perficiendam curavit. Verum eo etiam viam universæ carnis ingresso, Nos, ita divina disponente clementia, licet immerito ad Apostolatus apicem assumpti, cum sacrum opus, adhibitis etiam ad id aliis peritis viris, maxime urgeremus, magna in nos Dei benignitate (sic enim accipimus) Romanum hoc Breviarium vidimus absolutum. Cujus ratione dispositionis, ab illis ipsis, qui negotio præpositi fuerant, non semel cognita, cum intelligeremus eos in rei confectione ab antiquis Breviariis nobilium Urbis Ecclesiarum, ac Nostræ Vaticanæ bibliothecæ, non discessisse, gravesque præterea aliquot eo in genere scriptores secutos esse, ac deinde remotis iis quæ aliena et incerta essent, de propria summa veteris divini Officii nihil omisisse : opus probavimus, et Romæ imprimi, impressumque divulgari jussimus. Itaque ut divini hujus operis effectus re ipsa consequatur, auctoritate præsentium tollimus in primis et abolemus Breviarium novum a Francisco Cardinale prædicto editum, et in quacumque Ecclesia, Monasterio, Conventu, Ordine, Militia, et loco virorum et mulierum, etiam exempto, tam a primæva institutione, quam aliter ab hac Sede permissum : Ac etiam abolemus quæcumque alia Breviaria, vel antiquiora, vel quovis privilegio munita, vel ab Episcopis in suis Diocesisibus pervulgata, omnemque illorum usum de omnibus orbis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis virorum et mulierum, etiam exemptis, in quibus alias Officium divinum Romanæ Ecclesiæ ritu diei consuevit, aut debet : illis tamen exceptis, quæ ab ipsa prima institutione, a Sede Apostolica approbata, vel consuetudine, quæ, vel ipsa institutio, ducentos annos antecedit, aliis certis Breviariis usa fuisse constiterit : quibus ut inveteratum illud jus dicendi et psallendi suum Officium non adimimus, sic eisdem, si forte hoc Nostrum, quod modo pervulgatum est, magis placeat, dummodo Episcopus et universum Capitulum in eo consentiant, ut id in Choro dicere et psallere possint, permittimus. Omnes vero, et quascumque Apostolicas et alias permissiones ac consuetudines, et statuta etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia firmitate munita, necnon privilegia, licentias et indulta precandi et psallendi, tam in Choro quam extra illum, more et ritu Breviariorum sic suppressorum, prædictis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus et locis, necnon S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et aliis Ecclesiarum Prælati, ceterisque omnibus et singulis personis Ecclesiasticis, sæcularibus, et regularibus, utriusque sexus, quacumque causa concessa, approbata, et innovata, quibuscumque concepta formulis, ac decretis, et clausulis roborata, omnino revocamus : volumusque illa omnia vim et effectum de cetero

non habere. Omni itaque alio usu quibuscumque, ut dictum est, interdicto, hoc Nostrum Breviarium, ac precandi psallendique formulam in omnibus universi orbis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et locis etiam exemptis, in quibus Officium ex more et ritu dictæ Romanæ Ecclesiæ dici debet, aut consuevit, salva prædicta institutione, vel consuetudine prædictos ducentos annos superante, præcipimus observari : Statuentes Breviarium ipsum nullo unquam tempore vel totum, vel ex parte mutandum, vel ei aliquid addendum, vel omnino detrahendum esse : ac quoscumque, qui Horas Canonicas ex more et ritu ipsius Romanæ Ecclesiæ, jure vel consuetudine dicere vel psallere debent, propositis pœnis per Canonicas sanctiones constitutis in eos, qui divinum Officium quotidie non dixerint, ad dicendum et psallendum posthac in perpetuum Horas ipsas diurnas et nocturnas, ex hujus Romani Breviarii præscripto et ratione omnino teneri : neminemque ex iis, quibus hoc dicendi psallendique munus necessario impositum est, nisi hac sola formula satisfacere posse. Jubemus igitur, omnes et singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, et ceteros Ecclesiarum Prælatos, ut omissis quæ sic suppressimus et abolevimus, ceteris omnibus etiam privatim per eos constitutis, Breviarium hoc in suis quisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, Diocesis, et locis prædictis introducant : et tam ipsi quam ceteri omnes presbyteri et clerici, sæculares et regulares, utriusque sexus, necnon milites et exempti, quibus Officium dicendi et psallendi quomodocumque, sicut prædicitur, injunctum est, ut ex hujus nostri Breviarii formula, tam in Choro quam extra illum, dicere et psallere procurent. Quod vero in Rubricis Nostri hujus Officii præscribitur, quibus diebus Officium beatæ Mariæ semper Virginis, et Defunctorum, item Septem Psalmos Pœnitentiales et Graduales dici ac psalli oporteat : Nos propter varia hujus vitæ negotia, multorum occupationibus indulgentes, peccati quidem periculum ab ea præscriptione removendum duximus, verum debito providentiæ pastoralis admoniti, omnes vehementer in Domino cohortamur, ut remissionem Nostram, quantum fieri poterit, sua devotione ac diligentia præcurrentes, illis etiam precibus, suffragiis et laudibus, suæ et aliorum saluti consulere studeant. Atque ut fidelium voluntas ac studium magis etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentia Dei misericordia beatorumque Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, qui illis ipsis diebus, in Rubricis præfinitis, beatæ Mariæ, vel Defunctorum Officium dixerint, toties centum dies ; qui vero Septem Psalmos, vel Graduales, quinquaginta, de injuncta ipsis pœnitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine præjudicio sanctæ consuetudinis illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum beatæ Mariæ semper Virginis in Choro dici consueverat, ita ut in prædictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis et sancta consuetudo celebrandi more solito prædictum Officium. Ceterum, ut præsentis litteræ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ

Principis Apostolorum de Urbe, et Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumusque, et Apostolica auctoritate decernimus, quod post hujusmodi publicationem, qui in Romana Curia sunt præsentés, statim lapso mense : reliqui vero, qui intra montes, tribus; et qui ultra ubique locorum degunt, sex mensibus excursis, vel cum primum venalium hujus Breviarii voluminum facultatem habuerint, ad precandum et psallendum juxta illius ritum, tam in Choro quam extra illum, maneant obligati. Ipsarum autem litterarum exempla manu Notarii publici, et sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici, aut illius curiæ obsignata, vel etiam ipsis voluminibus absque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eandem ubique locorum fidem faciant, quam ipsæ præsentés, si essent exhibitæ vel ostensæ. Sed ut Breviarium ipsum ubique inviolatum et incorruptum habeatur, prohibemus, ne alibi usquam in toto orbe, sine Nostra, vel specialis ad id Commissarii Apostolici, in singulis Christiani orbis regnis et provinciis deputandi, expressa licentia imprimatur, proponatur, vel recipiatur. Quoscumque vero, qui illud secus impresserint, proposuerint vel receperint, excommunicationis sententia eo ipso innodamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ ablationis, abolitionis, permissionis, revocationis, jussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati, decreti, relaxationis, cohortationis, prohibitionis, innodationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

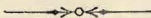
Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Domini MDLVIII septimo Idus Julii, Pontificatus Nostri anno tertio.

M. Dat.

CÆS. GLORIERIUS. H. CUMYN.

ANNO a Nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Indictione undecima, die vero decima quinta mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, et D. N. D. Pii divina providentia Papæ quinti anno tertio, retrospectæ litteræ Apostolicæ lectæ, affixæ et publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis per nos Julium Parinum et Joannem Bornotum, prælibati Ss. D. N. Papæ Cursores.

ANTONIUS CLERICI, *Magister Cursorum.*

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

IVINO afflatu compositos Psalmos, quorum est in sacris litteris collectio, inde ab Ecclesiæ exordiis non modo mirifice valuisse constat ad fovendam fidelium pietatem, qui offerebant *hostiam laudis semper Deo, id est, fructum labiorum confitentium nomini ejus*¹; verum etiam ex more jam in vetere Lege recepto in ipsa sacra Liturgia divinoque Officio conspicuam habuisse partem. Hinc illa, quam dicit Basilius, nata *Ecclesiæ vox*², atque psalmodia, ejus *hymnodia filia*, ut a decessore Nostro Urbano VIII appellatur³, quæ canitur assidue ante sedem Dei et Agni, quæque homines, in primis divino cultui addictos docet, ex Athanasii sententia, qua ratione Deum laudare oporteat quibusque verbis decenter confiteantur⁴. Pulchre ad rem Augustinus: *Ut bene ab homine laudetur Deus, laudavit se ipse Deus; et quia dignatus est laudare se, ideo invenit homo, quemadmodum laudet eum*⁵.

Accedit quod in Psalmis mirabilis quædam vis inest ad excitanda in animis omnium studia virtutum. Etsi enim *omnis nostra Scriptura, cum vetus tum nova, divinitus inspirata utilisque ad doctrinam, est, ut scriptum habetur;... at Psalmorum liber, quasi paradisus omnium reliquorum (librorum) fructus in se continens, cantus edit, et proprios insuper cum ipsis inter psallendum exhibet*. Hæc iterum Athanasius⁶, qui recte ibidem addit: *Mihi quidem videtur, psallenti Psalmos esse instar speculi, ut et seipsum et proprii animi motus in ipsis contempletur, atque ita affectus eos recitet*⁷. Itaque Augustinus in Confessionibus: *Quantum, inquit, flevi in hymnis et canticis tuis suave sonantis Ecclesiæ tuæ vocibus commotus acriter! Voces illæ influebant auribus meis et eliquabatur veritas in cor meum et exæstuabat inde affectus pietatis et currebant lacrimæ et bene mihi erat cum eis*⁸. Etenim, quem non moveant frequentes illi Psalmorum loci, in quibus de immensa majestate Dei, de omnipotentia, de inenarrabili justitia aut bonitate aut clementia de ceterisque infinitis laudibus ejus tam alte prædicatur? Cui non similes sensus inspirent illæ pro acceptis a Deo beneficiis gratiarum actiones, aut pro exspectatis humiles fidentesque preces, aut illi de peccatis clamores pœnitentis animæ? Quem non admiratione psaltes perfundat, cum divinæ benignitatis munera in populum Israël atque in omne hominum genus profecta narrat, cumque cælestis sapientiæ dogmata tradit? Quem denique non amore inflammet adumbrata studiose imago Christi Redemptoris, cujus quidem Augustinus⁹ *vocem in omnibus Psalmis vel psallentem, vel gementem, vel lætantem in spe, vel suspirantem in re audiebat?*

¹ Hebr., 13, 15. — ² Homil. in Ps. 1 n. 2. — ³ Bulla « *Divinam psalmodiam* ». — ⁴ Epist. ad Marcellinum in interpret. Psalmor. n. 10. — ⁵ In Psalm. 144 n. 1. — ⁶ Epist. ad Marcell. cit. n. 2. — ⁷ Op. cit, n. 12. — ⁸ Lib. IX cap. 6. — ⁹ In Ps. 42 n. 1.

Jure igitur optimo provisum est antiquitus, et per decreta Romanorum Pontificum, et per canones Conciliorum, et per monasticas leges, ut homines ex utroque clero integrum Psalterium per singulas hebdomadas concinerent vel recitarent. Atque hanc quidem legem a patribus traditam decessores Nostri S. Pius V, Clemens VIII, Urbanus VIII in recognoscendo Breviario Romano sancte servarunt. Unde etiam nunc Psalterium intra unius hebdomadæ spatium recitandum foret integrum, nisi mutata rerum conditione talis recitatio frequenter impediretur.

Etenim procedente tempore continenter crevit inter fideles eorum hominum numerus, quos Ecclesia, mortali vita defunctos, cælicolis accensere et populo christiano patronos et vivendi duces consuevit proponere. In ipsorum vero honorem Officia de Sanctis sensim propagari cœperunt, unde fere factum est, ut de Dominicis diebus deque Feriis Officia silerent, ideoque non pauci neglegerentur Psalmi, qui sunt tamen, non secus ac ceteri, ut Ambrosius ait ¹, *benedictio populi, Dei laus, plebis laudatio, plausus omnium, sermo universorum, vox Ecclesiæ, fidei canora confessio, auctoritatis plena devotio, libertatis lætitia, clamor jucunditatis, lætitiæ resultatio*. De hujusmodi autem omissione non semel graves fuerunt prudentum piorumque virorum querimoniæ, quod non modo hominibus sacri ordinis tot subtraherentur præsidia ad laudandum Dominum et ad intimos animi sensus ei significandos aptissima : sed etiam quod optabilis illa in orando varietas desideraretur, ad digne, attente, devote precandum imbecillitati nostræ quam maxime opportuna. Nam, ut Basilius habet, *in æqualitate torpescit sæpe, nescio quomodo, animus, atque præsens absens est : mutatis vero et variatis psalmodia et cantu per singulas horas, renovatur ejus desiderium et attentio instauratur* ²

Minime igitur mirum, quod complures e diversis orbis partibus sacrorum Antistites sua in hanc rem vota ad Apostolicam Sedem detulerunt, maximeque in Concilio Vaticano, cum hoc inter cetera postularunt, ut, quoad posset, revocaretur consuetudo vetus recitandi per hebdomadam totum Psalterium, ita tamen ut clero, in sacri ministerii vinea ob imminutum operariorum numerum jam gravius laboranti, non majus imponeretur onus. Hisce vero postulationibus et votis, quæ Nostra quoque ante susceptum Pontificatum fuerant, itemque precibus, quæ deinceps ab aliis Venerabilibus Fratribus piisque viris admotæ sunt. Nos equidem concedendum duximus, cauto tamen, ne recitatione integri Psalterii hebdomadæ spatio conclusa, ex una parte quicquam de Sanctorum cultu decederet, neve ex altera molestius Divini Officii onus clericis, immo temperatius evaderet. Quapropter, implorato suppliciter *Patre luminum*, corrogatisque in id ipsum suffragiis sanctarum precum, Nos vestigiis insistentes decessorum Nostrorum, aliquot viros delegimus doctos et industrios, quibus commisimus, ut consiliis studiisque collatis certam aliquam reperirent rei efficiendæ rationem, quæ Nostris optatis responderet.

¹ Enarrat. in Ps. 1 n. 9. — ² Regulæ fusius tractatæ interrog. 37 n. 5.

Illi autem commissum sibi munus e sententia exsequentes novam Psalterii dispositionem elaborarunt; quam cum S. R. E. Cardinales sacris ritibus cognoscendis præpositi diligenter consideratam probassent, Nos, utpote cum mente Nostra admodum congruentem, ratam habuimus in rebus omnibus, id est, quod ad ordinem ac partitionem Psalmorum, ad Antiphonas, ad Versiculos, ad Hymnos attinet cum suis Rubricis et Regulis, ejusque editionem authenticam in Nostra typographia Vaticana adornari et indidem evulgari jussimus.

Quoniam vero Psalterii dispositio intimam quamdam habet cum omni Divino Officio et Liturgia conjunctionem, nemo non videt, per ea, quæ hic a Nobis decreta sunt, primum Nos fecisse gradum ad Romani Breviarii et Missalis emendationem : sed super tali causa proprium mox Consilium seu Commissionem, ut ajunt, eruditorum constituemus. Interim, opportunitatem hanc nacti, nonnulla jam in præsentî instauranda censuimus, prout in appositis Rubricis præscribitur : atque imprimis quidem ut in recitando Divino Officio Lectionibus statutis sacræ Scripturæ cum Responsoriis de tempore occurrentibus debitus honor frequentiore usu restitueretur; dein vero ut in sacra Liturgia Missæ antiquissimæ de Dominicis infra annum et de Feriis, præsertim quadragesimalibus, locum suum recuperarent.

Itaque, harum auctoritate litterarum ante omnia Psalterii ordinem, qualis in Breviario Romano hodie est, abolemus ejusque usum, inde a Kalendis Januariis anni millesimi nongentesimi decimi tertii, omnino interdiciamus. Ex illo autem die in omnibus ecclesiis Cleri sæcularis et regularis, in monasteriis, ordinibus, congregationibus, institutisque religiosorum ab omnibus et singulis, qui ex officio aut ex consuetudine Horas canonicas juxta Breviarium Romanum, a S. Pio V editum et a Clemente VIII, Urbano VIII, Leone XIII recognitum, persolvunt, novum Psalterii ordinem, qualem Nos cum suis Regulis et Rubricis approbavimus typisque Vaticanis vulgandum decrevimus, religiose observari jubemus. Simul vero pœnas in jure statutas iis denuntiamus, qui suo officio persolvendi quotidie Horas canonicas defuerint; qui quidem sciant se tam gravi non satisfacturos officio, nisi Nostrum hunc Psalterii ordinem adhibeant.

Omnibus igitur Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus ceterisque ecclesiarum Prælatibus, ne Cardinalibus quidem Archipresbyteris patriarchalium Urbis basilicarum exceptis, mandamus, ut in sua quisque diœcesi, ecclesia vel cœnobio Psalterium cum Regulis et Rubricis, quemadmodum a Nobis dispositum est, constituto tempore inducendum curent : quod Psalterium quasque Regulas et Rubricas etiam a ceteris omnibus, quoscumque obligatio tenet recitandi vel concinendi Horas canonicas, inviolate adhiberi ac servari præcipimus. Interim autem cuilibet et capitulis ipsis, modo id major capituli pars sibi placere ostenderit, novum Psalterii ordinem, statim post ejus editionem, rite usurpare licebit.

Hæc vero edicimus, declaramus, sancimus, decernentes has Nostras litteras validas et efficaces semper esse ac fore; non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, generalibus et specialibus, ceterisque quibusvis in contrarium facientibus. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostræ abolitionis, revocationis, permissionis, jussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo nongentesimo undecimo, Kalendis Novembribus in festo Sanctorum omnium, Pontificatus Nostri anno nono.

A. CARD. AGLIARDI
S. R. E. Cancellarius.

FR. SEB. CARD. MARTINELLI
S. R. C. Præfectus.

Loco ✠ Plumbi

VISA

M. RIGGI C. A., Not.

Reg. in Canc. Ap. N. 571.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS

ANNUS menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas; tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissexтус vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione ejusque necessitate, ac Calendario gregiano

QUOD dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficient.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus

ultra dies 365 contineret integras sex horas: et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem; qui causam dederunt ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv Luna Paschalis a

propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissexturn quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis : qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600 anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur: quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900 Bissextiles non sint, anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercalatur, Febuario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissexturn diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta FERIA ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post

Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

De nuptiarum celebratione

Matrimonium quolibet anni tempore contrahi potest. — 2 Solemnis tantum Nuptiarum benedictio vetatur a Dominica I Adventus usque ad diem Nativitatis Domini inclusive, et a FERIA IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive. — 3 Ordinarii tamen locorum possunt, salvis legibus liturgicis, etiam prædictis temporibus, eam permittere ex justa causa, monitis sponsis ut a nimia pompa absterneant.

De cyclo decennovennali Aurei numeri

Cycclus decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia : Anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1; anno sequenti 1578 est 2; et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius, usque ad 19, qui Aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeundum est, ita ut anno 1596 Aureus numerus sit rursus 1, et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo.

6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14,
15, 16, 17, 18, 19, 1, 2, 3, 4, 5.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive

Aur. num. 10, 11, 12, 13, 14, 15,

Epactæ ix, xx, j, xij, xxij, iv,

16, 17, 18, 19, 1, 2, 3,
xv, xxvj, vij, xvij, * xj, xxij,

4, 5, 6, 7, 8, 9
ij, xiv, xxv, vj, xvij, xxvij

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1900 inclusive, usque ad annum 2200 exclusive

Aur. n. 1, 2, 3, 4, 5, 6,

Epactæ xxix, x, xxj, ij, xij, xxiv,

7, 8, 9, 10, 11, 12, 13,
v, xvj, xxvij, viij, xix, * xj,

14, 15, 16, 17, 18, 19
xxij, ij, xiv, 25, vj, xvij

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabellæ Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1901 tribuatur Epacta x, quæ sub Aureo numero 2 collocatur: fietque Novilunium 21 Januarii, 19 Februarii, 21 Martii. Item anno 1902 tribuatur Epacta xxj sub Aureo numero 3 collocata, quæ toto eo anno in Calendario Novilunia monstrabit: ut in Januario die 10, in Febuario die 8, in Martio die 10. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1911. Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo,

numero 12, et in Calendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Febuario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1 et 31, in Aprili die 29, etc.

Postremo: Anno 1916 Aureus numerus est 17, sub quo in ordine Epactarum quartæ tabellæ, quæ proposito anno congruit, reperitur Epacta 25 non antiquo numero, ut aliæ Epactæ, sed vulgari numero scripta. Ubi cumque ergo anno 1916 in Calendario Epacta 25 vulgari numero scripta reperitur, ibi Novilunium fit, ut in Januario die 6, in Febuario die 4, in Martio die 6, in Aprili die 4, etc. Quotiescumque enim Epacta 25 respondet Aureis numeris majoribus quam 11, quales sunt posteriores octo a 12 usque ad 19, sumenda est in Calendario Epacta 25 vulgari numero scripta; quando vero eadem Epacta respondet minoribus numeris quam 12, quales sunt priores undecim, ab 1 ad 11 inclusive, accipienda est in Calendario Epacta xxv antiquo numero scripta; atque hoc solum contingit in Epacta 25, in aliis nunquam; quod ideo fit, ut anni lunares solaribus annis perfectius respondeant. Ob quam etiam causam in sex locis Calendarii duæ Epactæ, scilicet xxv et xxiv sunt adscriptæ.

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive

c	b	A	f	e	d	c
		g				b

A	g	f	e d	c	b	A
g f	e	d	c	b A	g	f
e	d c	b	A	g	f e	d

Usus hujus tabellæ hic est : Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Calendario a principio anni usque ad festum S. Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

Exempligratia: Sit invenienda littera Dominicalis anno 1587. Numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587,tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula), cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anni 1616. Numera ab anno 1582, ut dictum

est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1901 inclusive, usque ad annum 2100 exclusive

f	e	d	c b	A	g	f
e d	c	b	A	g f	e	d
c	b A	g	f	e	d c	b
A	g	f e	d	c	b	A g

Usus autem hujus tabellæ hic est : Anno 1901 tribuatur littera f primæ cellulæ, et sequenti anno 1902 littera e, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris; nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit litteram Dominicalem propositi anni : quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Calendario a principio anni usque ad Festum S. Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

De Indictione

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15, qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in Diplomatis et Scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est : initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

**Tabella Indictionis ab anno
correctionis 1582**

10,	11,	12,	13,	14,	15,	1,
2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,
9,						

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem quæ quæritur.

De Festis Mobilibus

Quoniam ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunæ primi mensis (is vero apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur), efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniat, et ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim

Epactæ xiv Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur), numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim; proximus dies Dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conveniamus, si forte dies xiv Lunæ caderet in diem Dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum: Anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive positam esse e regione diei 21 Martii, a quo inclusive, si deorsum versus numerentur 14 dies, inveniemus xiv Lunam die 3 Aprilis, quæ est Dominica, cum e regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv Lunam, nempe ea quæ e regione diei 10 Aprilis collocatur : atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10 Aprilis. Item anno 1604 Epacta est xxix et duplex littera Dominicalis d c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix, quæ e regione diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8 Martii et 5 Aprilis inclusive, numerentur dies 14, cadet xiv Luna in diem 14 Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14 Aprilis, id est, post xiv Lunam collocata est e regione diei 18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18 Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur : In latere

sinistro tabulæ accipiat Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currens reperiat e regione Epactæ currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Nam e regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum: Anno 1606 Epacta est xxj et littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A, quæ primo infra Epactam xxj occurrit, reperietur e regione hujus litteræ Dominica Septuagesimæ die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Februarii, Pascha 26 Martii, Ascensio Domini 4 Maji, Pentecostes 14 Maji, et Festum Corporis Christi 25 Maji. Dominicæ autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 28, et Adventus celebrabitur die 3 Decembris; et sic de ceteris. Item anno 1605 Epacta est x et littera Dominicalis b, quæ in tabula reperitur a regione Epactæ x. Quare sumenda est alia littera b, quæ proxime infra Epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 6 Februarii, diem Cinerum 23 Februarii, Pascha 10 Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali e regione Epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus; ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactæ reperiat, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proxime

inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur: In cellula litteræ Dominicalis currentis quærat Epacta currens. Nam e directo omnia Festa mobiliaprehenduntur. Ut anno 1609 in cellula litteræ Dominicalis d, tunc currentis, e regione Epactæ xxiv, quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15 Februarii, dies Cinerum 4 Martii, Pascha 19 Aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, inveniendæ sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum sancti Matthiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc aut illo Festo indagando accipiendæ sit; ita tamen, ut Septuagesimæ et diei Cinerum inventæ in Januario aut Febuario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem S. Matthiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Calendario posteriorem semper sequitur; post Festum autem S. Matthiæ in Febuario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 Februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Febuario sit additus. Immo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili, currente Epacta xxiv vel xxv et littera Dominicali d c, ut

in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088 et 3784. Exempil gratia : Anno 2096 Bissextili Epacta erit v et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 Februarii et dies Cinerum 28 Februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Februarii, quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Februarii, quæ est Feria iv; Pascha autem et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv et litteræ Dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 Februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Februarii, quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii : quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784 Bissextili, Epacta erit xxv et litteræ Dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuagesima die 21 Februarii, hoc est, addita 1 die 22. Quod si per priorem litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv littera d indicet Septuagesimam die 15 Februarii, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuagesima die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad

sinistram præposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha ceteraque Festa mobilia a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7, et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d, infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreae Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive usque ad diem 3 Decembris inclusive; ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris; quia ibi est littera g in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabellarum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur; quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

Tabula Pasehalis antiqua reformata

AUR. NUM.	CYCLUS EPACTARUM	LITT. DOM.	SEPTUAG.	DIES CINERUM	PASCHA	ASCENSIO	PENTECOST.	CORP. CHRISTI	DOM. P. PENT.	DOM. I ADV.
16 5	xxiij xxij xxj	d e	Jan. 18 19	Febr. 4 5	Mar. 22 23	Apr. 30 1 Maii	Maii 10 11	Maii 21 22	28 28	29 N. 30
13 2	xx xix	f g	20 21	6 7	24 25	2 3	12 13	23 24	28 28	1 D. 2
10 18 7	xviiij xvij xvj xv xiv	A b c d e	22 23 24 25 26	8 9 10 11 12	26 27 28 29 30	4 5 6 7 8	14 15 16 17 18	25 26 27 28 29	28 27 27 27 27	3 27 N. 28 29 30
15 4 12	xiiij xij xj x ix	f g A b c	27 28 29 30 31	13 14 15 16 17	31 1 Ap. 2 3 4	9 10 11 12 13	19 20 21 22 23	30 31 1 Jun. 2 3	27 27 27 26 26	1 D. 2 3 27 N. 28
1 9 17	viiij vij vj v iv	d e f g A	1 Fe. 2 3 4 5	18 19 20 21 22	5 6 7 8 9	14 15 16 17 18	24 25 26 27 28	4 5 6 7 8	26 26 26 26 26	29 30 1 D. 2 3
6 14 3	iiij ij j * xxix	b c d e f	6 7 8 9 10	23 24 25 26 27	10 11 12 13 14	19 20 21 22 23	29 30 31 1 Jun. 2	9 10 11 12 13	25 25 25 25 25	27 N. 28 29 30 1 D.
11 19 8	xxviiij xxvij 25 xxvj xxv xxiv	g A b c d	11 12 13 14 15	28 1 Mar. 2 3 4	15 16 17 18 19	24 25 26 27 28	3 4 5 6 7	14 15 16 17 18	25 25 24 24 24	2 3 27 N. 28 29
		e f g A b c	16 17 18 19 20 21	5 6 7 8 9 10	20 21 22 23 24 25	29 30 31 1 Jun. 2 3	8 9 10 11 12 13	19 20 21 22 23 24	24 24 24 24 23 23	30 1 D. 2 3 27 N. 28

Tabula Pasehalis nova reformata

LITT. DOMIN.	CYCLUS EPACTARUM	SEPTUAGE- SIMA	DIES CINERUM
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	18 Januarii 25 Januarii 1 Februarii 8 Februarii 15 Februarii	4 Februarii 11 Februarii 18 Februarii 25 Februarii 4 Martii
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	19 Januarii 26 Januarii 2 Februarii 9 Februarii 16 Februarii	5 Februarii 12 Februarii 19 Februarii 26 Februarii 5 Martii
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	20 Januarii 27 Januarii 3 Februarii 10 Februarii 17 Februarii	6 Februarii 13 Februarii 20 Februarii 27 Februarii 6 Martii
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	21 Januarii 28 Januarii 4 Februarii 11 Februarii 18 Februarii	7 Februarii 14 Februarii 21 Februarii 28 Februarii 7 Martii
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	22 Januarii 29 Januarii 5 Februarii 12 Februarii 19 Februarii	8 Februarii 15 Februarii 22 Februarii 1 Martii 8 Martii
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	23 Januarii 30 Januarii 6 Februarii 13 Februarii 20 Februarii	9 Februarii 16 Februarii 23 Februarii 2 Martii 9 Martii
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	24 Januarii 31 Januarii 7 Februarii 14 Februarii 21 Februarii	10 Februarii 17 Februarii 24 Februarii 3 Martii 10 Martii

Tabula Pasehalis nova reformata

PASCHA	ASCENSIO	PENTEC.	CORPUS CHRISTI	DOM. P. PENT.	DOM. I. ADVENTUS
22 Martii	30 Aprilis	10 Maii	21 Maii	28	29 Novembris
29 Martii	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29 Novembris
5 Aprilis	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29 Novembris
12 Aprilis	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29 Novembris
19 Aprilis	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Novembris
23 Martii	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Novembris
30 Martii	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30 Novembris
6 Aprilis	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30 Novembris
13 Aprilis	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30 Novembris
20 Aprilis	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30 Novembris
24 Martii	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Decembris
31 Martii	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1 Decembris
7 Aprilis	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1 Decembris
14 Aprilis	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1 Decembris
21 Aprilis	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1 Decembris
25 Martii	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Decembris
1 Aprilis	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2 Decembris
8 Aprilis	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2 Decembris
15 Aprilis	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2 Decembris
22 Aprilis	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2 Decembris
26 Martii	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Decembris
2 Aprilis	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3 Decembris
9 Aprilis	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3 Decembris
16 Aprilis	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3 Decembris
23 Aprilis	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3 Decembris
27 Martii	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Novembris
3 Aprilis	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27 Novembris
10 Aprilis	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27 Novembris
17 Aprilis	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27 Novembris
24 Aprilis	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27 Novembris
28 Martii	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Novembris
4 Aprilis	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28 Novembris
11 Aprilis	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Novembris
18 Aprilis	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28 Novembris
25 Aprilis	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28 Novembris

Tabella temporaria Festorum mobilium

ANNO DOMINI	LITTERÆ DOMIN.	AUREUS NUMERUS	EPACTÆ	SEPTUAGE- SIMA	DIES CINERUM	PASCHA
1942	d	5	xiiij	1 Februarii	18 Februarii	5 Aprilis
1943	c	6	xxiv	21 Februarii	10 Martii	25 Aprilis
1944	b A	7	v	6 Februarii	23 Februarii	9 Aprilis
1945	g	8	xvj	28 Januarii	14 Februarii	1 Aprilis
1946	f	9	xxvij	17 Februarii	6 Martii	21 Aprilis
1947	e	10	viiij	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1948	d c	11	xix	25 Januarii	11 Februarii	28 Martii
1949	b	12	*	13 Februarii	2 Martii	17 Aprilis
1950	A	13	xj	5 Februarii	22 Februarii	9 Aprilis
1951	g	14	xxij	21 Januarii	7 Februarii	25 Martii
1952	f e	15	iiij	10 Februarii	27 Februarii	13 Aprilis
1953	d	16	xiv	1 Februarii	18 Februarii	5 Aprilis
1954	c	17	25	14 Februarii	3 Martii	18 Aprilis
1955	b	18	vj	6 Februarii	23 Februarii	10 Aprilis
1956	A g	19	xvij	29 Januarii	15 Februarii	1 Aprilis
1957	f	1	xxix	17 Februarii	6 Martii	21 Aprilis
1958	e	2	x	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1959	d	3	xxj	25 Januarii	11 Februarii	29 Martii
1960	c b	4	ij	14 Februarii	2 Martii	17 Aprilis
1961	A	5	xiiij	29 Januarii	15 Februarii	2 Aprilis
1962	g	6	xxiv	18 Februarii	7 Martii	22 Aprilis
1963	f	7	v	10 Februarii	27 Februarii	14 Aprilis
1964	e d	8	xvj	26 Januarii	12 Februarii	29 Martii
1965	c	9	xxvij	14 Februarii	3 Martii	18 Aprilis
1966	b	10	viiij	6 Februarii	23 Februarii	10 Aprilis
1967	A	11	xix	22 Januarii	8 Februarii	26 Martii
1968	g f	12	*	11 Februarii	28 Februarii	14 Aprilis
1969	e	13	xj	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1970	d	14	xxij	25 Januarii	11 Februarii	29 Martii
1971	c	15	iiij	7 Februarii	24 Februarii	11 Aprilis
1972	b A	16	xiv	30 Januarii	16 Februarii	2 Aprilis
1973	g	17	25	18 Februarii	7 Martii	22 Aprilis
1974	f	18	vj	10 Februarii	27 Februarii	14 Aprilis

Tabella temporaria Festorum mobilium

ANNO DOMINI	ASCENSIO	PENTE- COSTES	CORPUS CHRISTI	INDICTIO	DOMINICÆ P. PENTEC.	DOMINICA I. ADVENTUS	LITT. MART.
1942	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Novembris	n
1943	3 Junii	13 Junii	24 Junii	11	23	28 Novembris	E
1944	18 Maji	28 Maji	8 Junii	12	26	3 Decembris	e
1945	10 Maji	20 Maji	31 Maji	13	27	2 Decembris	r
1946	30 Maji	9 Junii	20 Junii	14	24	1 Decembris	H
1947	15 Maji	25 Maji	5 Junii	15	26	30 Novembris	h
1948	6 Maji	16 Maji	27 Maji	1	27	28 Novembris	u
1949	26 Maji	5 Junii	16 Junii	2	24	27 Novembris	P
1950	18 Maji	28 Maji	8 Junii	3	26	3 Decembris	I
1951	3 Maji	13 Maji	24 Maji	4	28	2 Decembris	C
1952	22 Maji	1 Junii	12 Junii	5	25	30 Novembris	c
1953	14 Maji	24 Maji	4 Junii	6	26	29 Novembris	p
1954	27 Maji	6 Junii	17 Junii	7	24	28 Novembris	F
1955	19 Maji	29 Maji	9 Junii	8	25	27 Novembris	f
1956	10 Maji	20 Maji	31 Maji	9	27	2 Decembris	s
1957	30 Maji	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Decembris	N
1958	15 Maji	25 Maji	5 Junii	11	26	30 Novembris	k
1959	7 Maji	17 Maji	28 Maji	12	27	29 Novembris	B
1960	26 Maji	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Novembris	b
1961	11 Maji	21 Maji	1 Junii	14	27	3 Decembris	n
1962	31 Maji	10 Junii	21 Junii	15	24	2 Decembris	E
1963	23 Maji	2 Junii	13 Junii	1	25	1 Decembris	e
1964	7 Maji	17 Maji	28 Maji	2	27	29 Novembris	r
1965	27 Maji	6 Junii	17 Junii	3	24	28 Novembris	H
1966	19 Maji	29 Maji	9 Junii	4	25	27 Novembris	h
1967	4 Maji	14 Maji	25 Maji	5	28	3 Decembris	u
1968	23 Maji	2 Junii	13 Junii	6	25	1 Decembris	P
1969	15 Maji	25 Maji	5 Junii	7	26	30 Novembris	I
1970	7 Maji	17 Maji	28 Maji	8	27	29 Novembris	C
1971	20 Maji	30 Maji	10 Junii	9	25	28 Novembris	c
1972	11 Maji	21 Maji	1 Junii	10	27	3 Decembris	p
1973	31 Maji	10 Junii	21 Junii	11	24	2 Decembris	F
1974	23 Maji	2 Junii	13 Junii	12	25	1 Decembris	f

Kalendarium

JANUARIUS

C.E. L.D.

D.M.

	*	A	Kal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI et Octava Nativitatis, duplex II classis. Dom. inter Circumcisionem et Epiphaniam — SSMI NOMINIS JESU, dupl. II class.
29	b	iv		2	Octava S. Stephani Protomart., simplex.
28	c	iiij		3	Octava S. Joannis Ap. et Ev., simplex.
27	d	Prid.		4	Octava Ss. Innocentium Mm., simplex.
26	e	Non.		5	Vigilia Epiphaniæ, semidupl. Com. S. Telesphori Papæ et Mart.
25	25	f	viiij	6	EPIPHANIA DOMINI, dupl. I cl. cum Octava privilegiata II Ordinis. Dom. infra Octavam Epiphaniæ — Sanctæ Familiæ, Jesu, Mariæ, Joseph , dupl. maj. Com. Dominicæ et Octavæ.
24	g	vij		7	De II die infra Oct. Epiphaniæ, semidupl.
23	A	vj		8	De III die infra Octavam, semidupl.
22	b	v		9	De IV die infra Octavam, semidupl.
21	c	iv		10	De V die infra Octavam, semidupl.
20	d	iiij		11	De VI die infra Octavam, semidupl. Com. S. Hygini Papæ et Mart.
19	e	Prid.		12	De VII die infra Octavam, semidupl.
18	f	Idib.		13	Octava Epiphaniæ , dupl. maj.
17	g	xix		14	S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Felicis Presb. et Mart.
16	A	xviiij		15	S. Pauli primi Eremitæ, Conf., dupl. Com. S. Mauri Abb.
15	b	xvij		16	S. Marcelli I Papæ et Mart., semidupl.
14	c	xvj		17	S. Antonii Abb., dupl.
13	d	xv		18	Cathedra S. Petri Romæ , dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. ac S. Priscæ Virg. et Mart.
12	e	xiv		19	Ss. Marii, Marthæ, Audifacis, et Abachum Mm., simplex. Com. S. Canuti Regis, Mart.
11	f	xiiij		20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm., dupl.
10	g	xij		21	S. Agnetis Virg. et Mart., dupl.
9	A	xj		22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm., semid.
8	b	x		23	S. Raymundi de Peñafort Conf., semid. Com. S. Emerentianæ Virg. et Mart.
7	c	ix		24	S. Timothei Ep. et Mart., dupl.
6	d	viiij		25	Conversio S. Pauli Ap. , dupl. maj. Com. S. Petri Apostoli.

C.E. L.D.

D.M.

5	e	vij	26	S. Polycarpi Ep. et Mart., dupl.
4	f	vj	27	S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
3	g	v	28	S. Petri Nolasci Conf., dupl. Com. S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.
2	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
1	b	iiij	30	S. Martinæ Virg. et Mart., semidupl.
*	c	Prid.	31	S. Joannis Bosco Conf., dupl.

FEBRUARIUS

29	d	Kal.	1	S. Ignatii Ep. et Mart., dupl.
28	e	iv	2	PURIFICATIO B. M. V. dupl. II class.
27	f	iiij	3	S. Blasii Ep. et Mart., simplex.
25 26	g	Prid.	4	S. Andreæ Corsini Ep. et Conf., dupl.
25 24	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart., dupl.
23	b	viiij	6	S. Titi Ep. et Conf., dupl. Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
22	c	vij	7	S. Romualdi Abb., dupl.
21	d	vj	8	S. Joannis de Matha Conf., dupl.
20	e	v	9	S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
19	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg., dupl.
18	g	iiij	11	Apparitio B. M. V. Immaculatæ, dupl. maj.
17	A	Prid.	12	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Confessorum, dupl.
16	b	Idib.	13	
15	c	xvj	14	S. Valentini Presb. et Mart., simplex.
14	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitæ Mm., simplex.
13	e	xiv	16	
12	f	xiiij	17	
11	g	xij	18	S. Simeonis Ep. et Mart., simplex.
10	A	xj	19	
9	b	x	20	
8	c	ix	21	
7	d	viiij	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap.
6	e	vij	23	S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Vigilæ.
5	f	vj	24	S. MATTHIÆ APOSTOLI, dupl. II class.
4	g	v	25	
3	A	iv	26	
2	b	iiij	27	S. Gabrielis a Virgine Perdolente, Conf., dupl.
1	c	Prid.	28	

In anno bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Matthiæ celebratur die 25, ac Festum S. Gabrielis a Virg.

Perdolente die 28 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25 et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutetur in præcedentem, quæ est g etc.; et littera f bis servit, 24 et 25.

MARTIUS

C.E. L.D.

D.M.

	*	d	Kal.	1	
	29	e	vj	2	
	28	f	v	3	
	27	g	iv	4	S. Casimiri Conf., semidupl., Com. S. Lucii I Papae et Mart.
	26	A	iiij	5	
25	25	b	Prid.	6	Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., dupl.
	24	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct., dupl.
	23	d	viiij	8	s. Joannis de Deo Conf., dupl.
	22	e	vij	9	S. Franciscæ Romanæ Vid., dupl.
	21	f	vj	10	Ss. Quadraginta Mm., semidupl.
	20	g	v	11	
	19	A	iv	12	S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
	18	b	iiij	13	
	17	c	Prid.	14	
	16	d	Idib.	15	
	15	e	xvij	16	
	14	f	xvj	17	S. Patricii Ep. et Conf., dupl.
	13	g	xv	18	S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
	12	A	xiv	19	S. JOSEPH, SPONSI B. M. V. Conf., dupl. 1 cl.
	11	b	xiiij	20	
	10	c	xij	21	S. Benedicti Abb., dupl. maj.
	9	d	xj	22	
	8	e	x	23	
	7	f	ix	24	S. Gabrielis Archang., dupl. maj.
	6	g	viiij	25	ANNUNTIATIO B. MARIE V., dupl. 1 cl.
	5	A	vij	26	
	4	b	vj	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., dupl.
	3	c	v	28	S. Joannis a Capistrano Conf., semid.
	2	d	iv	29	
	1	e	iiij	30	
	*	f	Prid.	31	

Feria VI post Domin. Passionis — **Septem Dolorum B. M. V.**, dupl. maj. Com. Fer.

APRILIS

C.E. L.D.

D.M.

29	g	Kal.	1	
28	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf., dupl.
27	b	iiij	3	
25 26	c	Prid.	4	S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
25 24	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf., dupl.
23	e	viiij	6	
22	f	vij	7	
21	g	vj	8	
20	A	v	9	
19	b	iv	10	
18	c	iiij	11	S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
17	d	Prid.	12	
16	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Regis, Mart., semid.
15	f	xviiij	14	S. Justinii Mart., dupl. Com. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
14	g	xviij	15	
13	A	xvj	16	
12	b	xv	17	S. Aniceti Papæ et Mart., simplex
11	c	xiv	18	
10	d	xiiij	19	
9	e	xij	20	
8	f	xj	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
7	g	x	22	Ss. Soteris et Caji Pp. et Mm., semid.
6	A	ix	23	S. Georgii Mart., semid.
5	b	viiij	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart., dupl.
4	c	vij	25	S. MARCI EVANG., dupl. II class.
3	d	vj	26	Ss. Cleti et Marcellini Pp. et Mm., semid.
2	e	v	27	S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., dupl.
1	f	iv	28	S. Pauli a Cruce Conf., dupl. Com. S. Vitalis Mart.
*	g	iiij	29	S. Petri Mart., dupl.
29	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virg., dupl.

Feria IV infra Hebdom. II post Oct. Paschæ
 — SOLEMNITAS S. JOSEPH, Sponsi
 B. M. V., Conf. et Eccl. Univers. Patroni,
 duplex I cl. cum Octava communi.
 Feria IV infra Hebdom. III post Oct. Paschæ
 — **Octava S. Joseph**, duplex majus.

MAIUS

28	b	Kal.	1	Ss. PHILIPPI ET JACOBI APP., dupl. II class.
27	c	vj	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.

C.E. L.D.		D.M.	
26	d v	3	INVENTIO S. CRUCIS, dupl. II class. Com. Ss. Alexandri I. Papæ, Eventii et Theoduli Mm. ac Juvenalis Ep. et Conf.
25 25	e iv	4	S. Monicæ Viduæ, dupl.
24	f iij	5	S. Pii V Papæ et Conf., dupl.
23	g Prid.	6	S. Joannis ante Portam Latinam , dupl. maj.
22	A Non.	7	S. Stanislai Ep. et Mart., dupl.
21	b viij	8	Apparitio S. Michaelis Archang. , dupl. maj.
20	c vij	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
19	d vj	10	S. Antonini Episc. et Conf., duplex. Com. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
18	e v	11	
17	f iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pancratii Mm., semidupl.
16	g iij	13	S. Roberti Bellarmino Ep., C. et E. Doct., dpl.
15	A Prid.	14	S. Bonifatii Mart., simplex.
14	b Idib.	15	S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf., dupl.
13	c xvij	16	S. Ubaldi Ep. et Conf., semidupl.
12	d xvj	17	S. Paschalis Baylon Conf., dupl.
11	e xv	18	S. Venantii Mart., dupl.
10	f xiv	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf., dupl. Com. S. Pudencianæ Virg.
9	g xiiij	20	S. Bernardini Senensis Conf., semidupl.
8	A xij	21	
7	b xj	22	
6	c x	23	
5	d ix	24	
4	e viij	25	S. Gregorii VII Papæ et Conf., dupl. Com. S. Urbani I Papæ et Mart.
3	f vij	26	S. Philippi Nerii Conf., dupl. Com. S. Eleutherii Papæ et Mart.
2	g vj	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Joannis I Papæ et Mart.
1	A v	28	S. Augustini Ep. et Conf. dupl.
*	b iv	29	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg., semidupl.
29	c iij	30	S. Felicis Papæ et Mart., simplex.
28	d Prid.	31	S. Angelæ Mericiæ Virg., dupl. Com. S. Petronillæ Virg.

JUNIUS

27	e Kal.	1	
25 26	f iv	2	Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Mm. simplex.
25 24	g iij	3	
23	A Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf., dupl.

C.E. L.D.

D.M.

22	b	Non.	5	S. Bonifatii Ep. et Mart., dupl.
21	c	viiij	6	S. Norberti Ep. et Conf., dupl.
20	d	vij	7	
19	e	vj	8	
18	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm., simplex.
17	g	iv	10	S. Margaritæ Reginæ, Vid., semid.
16	A	iiij	11	S. Barnabæ Apost., dupl. maj.
15	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf., dupl. Com. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.
14	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua, Conf., dupl.
13	d	xviiij	14	S. Basilii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
12	e	xvij	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm., simplex.
11	f	xvj	16	
10	g	xv	17	
9	A	xiv	18	S. Ephræm Syri Diaconi, Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Ss. Marci et Marcelliani Mm.
8	b	xiiij	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg., dupl. Com. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
7	c	xij	20	S. Silverii Papæ et Mart., simplex.
6	d	xj	21	S. Aloysii Gonzagæ Conf., dupl.
5	e	x	22	S. Paulini Ep. et Conf., dupl.
4	f	ix	23	Vigilia
3	g	viiij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, dupl. I class. cum Octava communi
2	A	vij	25	S. Gulielmi Abb., dupl. Com. Oct.
1	b	vj	26	Ss. Joannis et Pauli Mm., dupl. Com. Oct.
*	c	v	27	De IV die infra Oct. S. Joannis, semid.
29	d	iv	28	S. Irenæi Ep. et Mart., dupl. Com. Oct. et Vig.
28	e	iiij	29	SS. PETRI ET PAULI APP., dupl. I cl. cum Octava communi.
27	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Ap. dupl. maj. Com. S. Petri Ap. et Oct. S. Joannis.

JULIUS

26	g	Kal.	1	PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., dupl. I class. Com. diei Oct. S. Joannis.
25	25	A	vj	2 VISITATIO B. M. V., dupl. II class. Com. Ss. Processi et Martiniani Mm.
24	b	v	3	S. Leonis II Papæ et Conf., semidupl. Com. Oct. Ss. App.
23	c	iv	4	De VI die infra Oct. Ss. Petri et Pauli, semid.
22	d	iiij	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl. Com. Oct. Ss. App.
21	e	Prid.	6	Octava Ss. Petri et Pauli App., dupl. maj.

C.E. L.D.

D.M.

20	f	Non.	7	Ss. Cyrilli et Methodii Epp. et Cc., dupl.
19	g	viiij	8	S. Elisabeth Reginae, Viduae, semidupl.
18	A	vij	9	
17	b	vj	10	Ss. Septem Fratrum Mm. ac Ss. Rufinae et Secundae Vv. et Mm., semid.
16	c	v	11	S. Pii I Papae et Mart., simplex.
15	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abbatis, dupl. Com. Ss. Naboris et Felicis Mm.
14	e	iiij	13	S. Anacleti Papae et Mart., semidupl.
13	f	Prid.	14	S. Bonaventurae Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
12	g	Idib.	15	S. Henrici Imperatoris, Conf., semid.
11	A	xvij	16	Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo, dupl. majus.
10	b	xvj	17	S. Alexii Conf., semidupl.
9	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf., dupl. Commem. Ss. Symphorosae et septem Filiorum ejus Martyrum.
8	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., dupl.
7	e	xiiij	20	S. Hieronymi Aemiliani Conf., dupl. Com. S. Margaritae Virg. et Mart.
6	f	xij	21	S. Praxedis Virg., simplex.
5	g	xj	22	S. Mariae Magdalenae Poenit., dupl.
4	A	x	23	S. Apollinaris Ep. et Mart., dupl. Com. S. Liborii Ep. et Conf.
3	b	ix	24	Vigilia. Com. S. Christinae Virg. et Mart.
2	c	viiij	25	S. JACOBI AP., dupl. II class. Com S. Christophori Mart.
1	d	vij	26	S. ANNAE MATRIS B. M. V., dupl. II class.
*	e	vj	27	S. Pantaleonis Mart., simplex.
29	f	v	28	Ss. Nazarii et Celsi Mm., Victoris I Papae et Mart. ac Innocentii Papae et Conf., semid.
28	g	iv	29	S. Marthae Virg., semidupl. Com. Ss. Felicis II Papae, Simplicii, Faustini et Beatricis, Mm.
27	A	iiij	30	Ss. Abdon et Sennen Mm., simplex.
25 26	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf., dupl. maj.

AUGUSTUS

25 24	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. ac Ss. Machabaeorum Mm.
23	d	iv	2	S. Alfonsi Mariae de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Stephani I Papae et Mart.
22	e	iiij	3	Inventio S. Stephani Protomart., semidupl.
21	f	Prid.	4	S. Dominici Conf., dupl. maj.
20	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariae ad Nives, dupl. maj.

C.E. L.D.		D.M.	
19	A viij	6	TRANSFIGURATIO D. N. J. C. dupl. II class. Com. Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.
18	b vij	7	S. Cajetani Conf., dupl. Com. S. Donati Ep. et Mart.
17	c vj	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm., semid.
16	d v	9	S. Joannis Mariæ Vianney, Conf., dupl. Com. Vigiliæ et S. Romani Mart.
15	e iv	10	S. LAURENTII Mart., dupl. II class. cum Octava simplici.
14	f iij	11	Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm., simplex.
13	g Prid.	12	S. Claræ Virg., dupl.
12	A Idib.	13	Ss. Hippolyti et Cassiani Mm., simplex.
11	b xix	14	Vigilia. Com. S. Eusebii Conf.
10	c xvij	15	ASSUMPTIO B. M. V., dupl. I class. cum Octava communi.
9	d xvij	16	S. JOACHIM, PATRIS B. M. V., Conf., dupl. II class.
8	e xvj	17	S. Hyacinthi Conf., dupl. Com. Oct. Assumptionis ac diei Oct. S. Laurentii.
7	f xv	18	De IV die infra Oct. Assumptionis, semid. Com. S. Agapiti Mart.
6	g xiv	19	S. Joannis Eudes Conf., dupl. Com. Oct.
5	A xij	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Octavæ Assumptionis.
4	b xij	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid., dupl. Com. Octavæ Assumptionis.
3	c xj	22	Octava Assumptionis B. M. V. , dupl. maj. Com. Ss. Timothei et Soc. Mm.
2	d x	23	S. Philippi Benitii Conf., dupl. Com. Vigiliæ.
1	e ix	24	S. BARTHOLOMÆI APOSTOLI, dupl. II class.
*	f viij	25	S. Ludovici Regis, Conf., semidupl.
29	g vij	26	S. Zephyrini Papæ et Mart., simplex.
28	A vj	27	S. Josephi Calasactii Conf., dupl.
27	b v	28	S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Hermetis Mart.
26	c iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ , dupl. maj. Com. S. Sabinæ Mart.
25	d iij	30	S. Rosæ Limanæ Virg., dupl. Commem. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
24	e Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf., dupl.

SEPTEMBER

23	f Kal.	1	S. Ægidii Abb., simplex. Com. Ss. Duodecim Fratrum Mm.
22	g iv	2	S. Stephani Regis, Conf., semid.

C.E. L.D.		D.M.	
21	A	iiij	3
20	b	Prid.	4
19	c	Non.	5 S. Laurentii Justiniani Ep. et Conf., semid.
18	d	viiij	6
17	e	vij	7
16	f	vj	8 NATIVITAS B. M. V., dupl. II class. cum Octava simplici. Com. S. Hadriani Mart.
15	g	v	9 S. Gorgonii Mart., simplex.
14	A	iv	10 S. Nicolai de Tolentino Conf., dupl.
13	b	iiij	11 Ss. Proti et Hyacinthi Mm., simplex.
12	c	Prid.	12 Ssmi Nominis Mariæ, dupl. maj.
11	d	Idib.	13
10	e	xviiij	14 Exaltatio S. Crucis, dupl. maj.
9	f	xvij	15 SEPTEM DOLORUM B. M. V., dupl. II class. Com. S. Nicomedis Mart.
8	g	xvj	16 Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep. Mm., semidupl. Com. Ss. Euphemie, Lucie et Geminiani Mm.
7	A	xv	17 Impressio Sacror. Stigmatum S. Francisci Conf., dupl.
6	b	xiv	18 S. Josephi a Cupertino Conf., dupl.
5	c	xiiij	19 Ss. Januarii Ep. et Socior. Mm., dupl.
4	d	xij	20 Ss. Eustachii et Soc. Mm., dupl. Com. Vigiliæ.
3	e	xj	21 S. MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ, dupl. II class.
2	f	x	22 S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf., dupl. Com Ss. Mauricii et Soc. Mm.
1	g	ix	23 S. Lini Papæ et Mart., semid. Com. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viiij	24 B. M. V. de Mercede, dupl. maj.
29	b	vij	25
28	c	vj	26 Ss. Cypriani et Justinæ Virg. Mm., simplex.
27	d	v	27 Ss. Cosmæ et Damiani Mm., semidupl.
25 26	e	iv	28 S. Wenceslai Ducis, Mart., semidupl.
25 24	f	iiij	29 DEDICATIO S. MICHAELIS ARCHANGELI, dupl. I class.
23	g	Prid.	30 S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct., dupl.

OCTOBER

22	A	Kal.	1 S. Remigii Ep. et Conf., simplex.
21	b	vj	2 Ss. Angelorum Custodum, dupl. maj.
20	c	v	3 S. Teresie a Jesu Infante Virg., dupl.
19	d	iv	4 S. Francisci Conf., dupl. maj.
18	e	iiij	5 Ss. Placidi et Socior. Mm., simplex.
17	f	Prid.	6 S. Brunonis Conf., dupl.

C.E. L.D.

D.M.

16	g	Non.	7	SSMI ROSARII B. M. V., dupl. II class. Com. S. Marci I. Papæ et Conf., ac Ss. Sergii et Socior. Mm.
15	A	viiij	8	S. Birgittæ Viduæ, dupl.
14	b	vij	9	S. Joannis Leonardi Conf., dupl. Com. Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.
13	c	vj	10	S. Francisci Borgiae Conf., semidupl.
12	d	v	11	MATERNITATIS B. MARIE VIRG. dupl. II class.
11	e	iv	12	
10	f	iiij	13	S. Eduardi Regis, Conf., semidupl.
9	g	Prid.	14	S. Callisti I Papæ et Mart., dupl.
8	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virg., dupl.
7	b	xvij	16	S. Hedwigis Viduæ, semidupl.
6	c	xvj	17	S. Margaritæ Mariæ Alacoque, Virg., dupl.
5	d	xv	18	S. LUCÆ EVANGELISTÆ, dupl. II class.
4	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf., dupl.
3	f	xiiij	20	S. Joannis Cantii Conf., dupl.
2	g	xij	21	S. Hilarionis Abb., simplex. Com. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm.
1	A	xj	22	
*	b	x	23	
29	c	ix	24	S. Raphaëlis Archangeli, duplex majus.
28	d	viiij	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm., simplex.
27	e	vij	26	S. Evaristi Papæ et Mart., simplex.
26	f	vj	27	Vigilia.
25	g	v	28	Ss. SIMONIS ET JUDÆ APP., dupl. II class.
24	A	iv	29	
23	b	iiij	30	
22	c	Prid.	31	Vigilia.

Dominica ultima Octobris — FESTUM D. N. JESU CHRISTI REGIS, duplex I classis.

NOVEMBER

21	d	Kal.	1	OMNIUM SANCTORUM, dupl. I class. cum Octava communi.
20	e	iv	2	Commem. Omnium Fidelium Defunctorum, dupl.
19	f	iiij	3	De III die infra Oct. Omnium Ss., semid.
18	g	Prid.	4	S. Caroli Ep. et Conf., dupl. Com. Octavæ ac Ss. Vitalis et Agricolaë Mm.
17	A	Non.	5	De V die infra Oct. Omnium Ss., semid.
16	b	viiij	6	De VI die infra Oct. Omnium Ss., semid.
15	c	vij	7	De VII die infra Oct. Omnium Ss., semid.
14	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, dupl. maj. Com. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.

C.E. L.D.		D.M.	
13	e	v	9 DEDICATIO ARCHIBASILICÆ SSMI SALVATORIS, dupl. II class. Com. S. Theodori Mart.
12	f	iv	10 S. Andreae Avellini Conf., dupl. Commem. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphae Virg. Martyrum.
11	g	iiij	11 S. Martini Ep. et Conf., dupl. Commemoratio S. Mennæ Mart.
10	A	Prid.	12 S. Martini I Papæ et Mart., semidupl.
9	b	Idib.	13 S. Didaci Conf., semidupl.
8	c	xviiij	14 S. Josaphat Ep. et Mart., dupl.
7	d	xviij	15 S. Alberti Magni Ep., C. et Eccl. Doct., dupl.
6	e	xvj	16 S. Gertrudis Virg., dupl.
5	f	xv	17 S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf., semid.
4	g	xiv	18 Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App. , dupl. maj.
3	A	xiiij	19 S. Elisabeth Viduæ, dupl. Com. S. Pontiani Papæ et Mart.
2	b	xij	20 S. Felicis de Valois Conf., dupl.
1	c	xj	21 Præsentatio B. M. V. , dupl. maj.
*	d	x	22 S. Cæciliæ Virg. et Mart., dupl.
29	e	ix	23 S. Clementis I Papæ et Mart., dupl. Com. S. Felicitatis Mart.
28	f	viiij	24 S. Joannis a Cruce Conf., et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Chrysogoni Mart.
27	g	vij	25 S. Catharinæ Virg. et Mart., dupl.
25 26	A	vj	26 S. Silvestri Abb., dupl. Com. S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.
25 24	b	v	27
23	c	iv	28
22	d	iiij	29 Vigilia, et Com. S. Saturnini Mart.
21	e	Prid.	30 S. ANDRÆE APOSTOLI, dupl. II class.

DECEMBER

20	f	Kal.	1
19	g	iv	2 S. Bibianæ Virg. et Mart., semidupl.
18	A	iiij	3 S. Francisci Xaverii Conf. , dupl. maj.
17	b	Prid.	4 S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Barbaræ Virg. et Mart.
16	c	Non.	5 Com. S. Sabbæ Abb.
15	d	viiij	6 S. Nicolai Ep. et Conf., dupl.
14	e	vij	7 S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
13	f	vj	8 CONCEPTIO IMMACULATA B. MARIAE VIRG., dupl. I cl. cum Octava communi.
12	g	v	9 De II die infra Oct. Concept. Immac., semid.
11	A	iv	10 De III die infra Oct. Concept. Immac., semid. Com. S. Melchiadis Papæ et Mart.

C.E. L.D.	D.M.	
10	b iij	11 S. Damasi I Papae et Conf., semid. Com. Octavæ.
9	c Prid.	12 De V die Infra Oct. Concept. immac., semid.
8	d Idib.	13 S. Luciae Virg. et Mart., dupl. Com. Oct.
7	e xix	14 De VII die infra Oct. Concept. immac., semid.
6	f xvij	15 Octava Conceptionis immaculatæ B. M. V., dupl. maj.
5	g xvij	16 S. Eusebii Ep. et Mart., semidupl.
4	A xvj	17
3	b xv	18
2	c xiv	19
1	d xij	20 Vigilia.
*	e xij	21 S. THOMÆ APOSTOLI, dupl. II class.
29	f xj	22
28	g x	23
27	A ix	24 Vigilia.
26	b viij	25 NATIVITAS D. N. J. C., dupl. I class. cum Octava privilegiata III Ordinis.
25	c vij	26 S. STEPHANI PROTOMARTYRIS, dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
24	d vj	27 S. JOANNIS AP. ET EV., dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
23	e v	28 Ss. INNOCENTIIUM MARTYRUM, dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
22	f iv	29 S. Thomæ Cantuariens. Ep. et Mart., dupl. Com. Oct. Nativitatis.
21	g iij	30 De Octava Nativitatis, semid.
19 20	A Prid.	31 S. Silvestri I Papæ et Conf., dupl. Com. Oct. Nativitatis.

Hæc Epacta 19 nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

Rubricæ Generales Breviarii

JUXTA EDITIONEM TYPICAM ANNI JUBILÆI 1900

Officium quotidie fit aut Duplex, aut Semiduplex, aut Simplex.

I DE OFFICIO DUPLICI

FFICIUM fit Duplex in diebus a Feria quinta in Coena Domini usque ad Feriam tertiam Paschæ inclusive, in Dominica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentecostes, et duobus diebus sequentibus : in Festo Trinitatis, Corporis Christi, et Dedicationis propriæ Ecclesiæ : in Festis, quibus in Calendario apponitur hæc vox, **Duplex** : in die octava Festi habentis Octavam : in Festo Patroni unius vel plurium alicujus loci, vel Titularis Ecclesiæ; et in Festis Sanctorum, qui apud quasdam Ecclesias, Religiones, vel Congregationes consueverunt solemniter celebrari, cum Officiis propriis a Sede Apostolica approbatis, aut ex ejusdem Sedis auctoritate receptis, vel recipiendis (servata tamen forma hujus Breviarii) alioquin de Communi, etiamsi prædicta Festa in hoc Calendario non sint descripta. Præterea Officium fit Duplex pro Defunctis in Commemoratione omnium fidelium Defunctorum, et in die obitus, seu depositionis Defuncti, ut in eodem Officio dicitur, circa finem Breviarii.

2 Festum Duplex celebratur aut de eodem fit Commemoratio eo die quo cadit, nisi illud contingat transferri aut penitus omitti, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

3 Habet primas et secundas Vesperas integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii, et totum Officium fit de Duplici, incipiendo a primis Vesperis, usque ad Completorium sequentis diei inclusive : nisi aliter in propriis locis assignetur. Officium autem Defunctorum habet tantum primas Vesperas, Matutinum et Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4 In utrisque Vesperis, Matutino et Laudibus tantum, non autem in aliis Horis, duplicantur Antiphonæ, id est, integræ dicuntur in principio et in fine Psalmorum.

5 Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Nocturni, cum novem Psalmis, et totidem Lectionibus, hoc est, in unoquoque Nocturno tres Psalmi, et tres Lectiones, præterquam in Paschate Resurrectionis et Pentecoste cum duobus sequentibus diebus, in quibus dicitur unum tantum Nocturnum cum tribus Psalmis, et totidem Lectionibus, ut ibidem ponitur.

6 Preces ad Primam et Completorium, et Suffragia de sancta Maria, sancto Joseph, Apostolis, Titulo, et Pace ad Vesperas et Laudes non dicuntur in Officio Duplici, ut etiam in propriis eorum Rubricis dicitur.

7 Quomodo sit ordinandum Officium Duplex in Vesperis, Matutino et ceteris Horis : similiter et de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis et aliis

in eo dicendis, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

II DE OFFICIO SEMIDUPLICI

1 Officium fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit Duplex) : et diebus infra Octavas : item in Festis, quibus in Calendario ponitur hæc vox, **Semiduplex**, et in Festis propriis quorundam locorum, seu Congregationum, quæ solemnius apud illas, quam Simplicia, consueverunt celebrari.

2 De Festo Semiduplici fit eo die quo cadit, aut de illo ponitur Commemoratio, vel penitus omittitur, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum.

3 Habet totum Officium integrum, sicut Duplex, sed non duplicantur Antiphonæ.

4 Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni, præterquam infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in quibus dicitur unum Nocturnum cum tribus Psalmis et totidem Lectionibus. Et regulariter quando dicuntur tres Nocturni, dicuntur novem Psalmi et totidem Lectiones; exceptis iis Dominicis, in quibus fit Officium ut in Psalterio, quæ habent xviii Psalmos, ut ibi.

5 Quomodo sit ordinandum Officium Semiduplex tam in Festis, quam in Dominicis et infra Octavas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis et hujusmodi aliis, et quando in Semiduplici dicantur Preces ad Primam et Completorium, et Suffragia de Sanctis ad Vesperas et Laudes, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

III DE OFFICIO SIMPLICI

1 Officium fit Simplex in diebus ferialibus, quando occurrit

fieri de Feria : item in Festis, quibus in Calendario non apponitur hæc vox, **Duplex** vel **Semiduplex**, vel de Octava : item quando fit de beata Maria in Sabbato, ut in ejus Rubrica dicitur.

2 De Festo Simplici fit eo die quo cadit; nisi eodem die occurrat fieri Officium novem Lectionum, vel de sancta Maria in Sabbato, vel de aliquibus Feriis, quibus Festum Simplex cedit, ut dicetur in Rubricis de Feriis et de Commemorationibus.

3 Habet tantum primas Vesperas, in quibus dicuntur Psalmi Feriales, et a Capitulo fit de Festo, nisi cum eo concurrat Officium novem Lectionum, quia tunc de eo fit sola Commemoratio, ut dicetur in Rubrica de concurrentia Officii : et ejus Officium terminatur ad Nonam, et nihil amplius fit de eo, nec Commemoratio.

4 Ad Matutinum post Invitatorium et Hymnum de Festo, dicitur unum tantum Nocturnum cum duodecim Psalmis, ut in Psalterio, secundum Feriam quæ occurrit; et tres Lectiones leguntur, ut infra in Rubrica de Lectionibus habetur.

5 Quomodo sit ordinandum Officium Simplex ad Vesperas, Matutinum et alias Horas; item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis et aliis, ac quando Preces, et Suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferius propriæ Rubricæ.

IV DE DOMINICIS

1 De Dominica semper fit Officium in Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, quocumque Festo Duplici, vel Semiduplici adve-

niente : quia tunc Festum transfertur, aut de eo fit Commemoratio aut penitus omittitur (ut in Rubrica de Translatione Festorum dicitur), nisi illud Festum sit Duplex primæ classis; quia tunc fit tantum de hujusmodi Festo, cum Commemoratione Dominicæ; quibusdam Dominicis exceptis, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit Festum Duplex; quia tunc fit de Duplici cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, et ad Matutinum legitur nona Lectio de Homilia Dominicæ, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus. Si Semiduplex eodem die occurrat, de eo fit Commemoratio, ut pariter dicitur in Rubrica de Commemorationibus.

2 De Dominica infra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis et Corporis Christi occurrenti, Officium fit sicut infra Octavam, et in Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ et sine Precibus et Suffragiis Sanctorum. In Dominicis vero, quæ occurrunt infra alias Octavas, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio et in Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ, omissis etiam dictis Precibus et Suffragiis, ut supra. De Dominica occurrente in die Octava fit Commemoratio, sicut dictum est, quando in ea fit de Festo Duplici, præterquam in die Octava Epiphaniæ, in qua nihil fit de Dominica, quia ejus Officium ponitur in Sabbato præcedenti.

3 Positum est autem Officium sex Dominicarum post Epiphaniam, et vigintiquatuor post

Pentecosten, ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Pentecoste usque ad Adventum; ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fit Commemoratio. Nam quæ aliquando supersunt post Epiphaniam ante Septuagesimam, ponuntur post xxiii a Pentecoste, hoc ordine :

4 Si Dominicæ post Pentecosten fuerint xxv, Dominica xxiv post Pentecosten erit quæ est vi post Epiphaniam. Si fuerint xxvi, Dominica xxiv erit quæ est v; et xxv quæ est vi. Si fuerint xxvii, Dominica xxiv erit quæ est iv; et xxv quæ est v, et xxvi erit vi. Si fuerint xxviii, Dominica xxiv erit iii, et xxv erit iv, et xxvi erit v, et xxvii erit vi; et ultimo loco semper ponitur, quæ in ordine est xxiv post Pentecosten, etiamsi post Pentecosten aliquando non sint nisi xxiii Dominicæ. Tunc enim xxiv ponitur loco xxiii, et Officium xxiii ponitur in præcedenti Sabbato, quod non sit impeditum Festo novem Lectionum; alioquin in alia præcedenti die similiter non impedita, in qua fiat Officium de Feria, cum Commemoratione Festi Simplicis, si occurrat; et in ea legantur tres Lectiones de Homilia Dominicæ, omissis Lectionibus Scripturæ illius Feriæ : et in Laudibus dicatur Antiphona ad Benedictus, et Oratio de Dominica xxiii. Quod si tota Hebdomada impedita sit Festis novem Lectionum, etiam translatis, vel aliqua Octava, tunc in Sabbato legatur nona Lectio de Homilia Dominicæ xxiii, et de ea fiat Commemoratio in Laudibus tantum, cum Antiphona et Oratione propria.

5 Cum vero interdum contingat, ut Dominica tertia, vel quarta, vel quinta, vel sexta post Epiphaniam supersit, nec possit poni etiam post xxiii a Pentecoste, tunc de ea fit Officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ, ut dictum est supra, numero præcedenti.

6 De Dominica secunda post Epiphaniam, quando Septuagesima venerit immediate post Octavam Epiphaniæ, quomodo agendum sit Officium, habetur in propria Rubrica ante Dominicam primam post Epiphaniam.

7 Cum autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica esse prima mensis, in qua primo ponitur initium libri de Scriptura cum sua historia, id est, cum Responsoriis, animadvertendum est, eam dici primam Dominicam mensis, quæ venit in Kalendis illius mensis, vel est proximior Kalendis, hoc modo. Si Kalendæ venerint in secunda, et tertia, et quarta Feria, Dominica prima mensis erit quæ præcedit Kalendas, licet veniat in præcedenti mense : si autem Kalendæ venerint in quinta, et sexta Feria et in Sabbato, prima Dominica erit quæ sequitur post ipsas Kalendas. Dominica autem prima Adventus non sumitur ea, quæ est proximior Kalendis Decembris, sed Festo sancti Andree, vel quæ venerit in ipso Festo.

8 Officium Dominicæ fit Semiduplex, et incipit a primis Vesperis in Sabbato : et habet totum Officium integrum usque ad Completorium Dominicæ inclusive, nisi cum aliquo concurrat, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii.

9 Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni cum Psalmis, ut in Psalterio, et leguntur novem Lectiones, ut in Proprio de Tempore.

10 Quomodo autem sit ordinandum ejus Officium, insuper et de Lectionibus, Responsoriis et aliis, et quomodo initia librorum Scripturæ cum sua historia sint ponenda, habentur de singulis inferius propriæ Rubricæ.

V DE FERIIS

1 Officium Feriale, hoc est, Simplex de Tempore occurrenti, prout in Psalterio et Proprio de Tempore habetur, fit semper in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et in Feria secunda Rogationum, quando infra Hebdomadam non occurrit Festum Duplex, vel Semiduplex, vel de Octava : quia tunc de hujusmodi Feriis fit Commemoratio, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus. Si vero in eis occurrat Festum Simplex, de eo fit tantum Commemoratio. Item per annum fit Officium de Feria illis diebus, quibus infra Hebdomadam in Kalendario non ponitur aliquod Festum Duplex, Semiduplex, vel Simplex, et non occurrit aliqua Octava, vel Officium sanctæ Mariæ in Sabbato, vel aliquod Festum solemne, aut consuetum in aliqua Ecclesia celebrari, quamvis in Kalendario hujus Breviarii non sit descriptum.

2 Officium Feriæ in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, Vigiliis, et prima die Rogationum incipit a Matutino : in aliis vero Feriis per annum, inde fit de Feria, ubi desinit Officium præcedentis diei, ita ut

si præcedenti die fuerit Duplex, vel Semiduplex, Officium Feriæ incipiat sequenti die a Matutino : si præcedenti die fuerit Festum Simplex, de Feria fiat a Vesperis illius præcedentis diei inclusive. Similiter et quando in Feria quarta et sexta Quatuor Temporum Septembris, et in Feria quarta Cinerum, ac in Vigiliis occurrit aliquod Festum Simplex, de quo fieri debet Commemoratio, tunc præcedenti die (nisi fuerit Festum novem Lectionum) in Vesperis fit de Feria, ut in Psalterio, sine Precibus, cum Oratione Dominicæ præcedentis, et cum Commemoratione Festi trium Lectionum in sequenti Feria currentis, ut dicitur infra in Rubrica de Concurrentia. Terminatur autem Officium de Feria subsequente Duplici, vel Semiduplici, ad Nonam : subsequente vero Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capitulum Vesperarum, quia inde fit de Festo Simplici absque ulla deinceps Commemoratione Feriæ.

3 Ad Matutinum dicitur unum tantum Nocturnum cum duodecim Psalmis, secundum ordinem Feriarum in Psalterio, et tribus Lectionibus, ut in Proprio de Tempore.

4 Excipiuntur ab hoc ordinario Officii Ferialis tres Feriæ majores Hebdomadæ sanctæ, et Feriæ Octavarum Paschæ et Pentecostes, in quibus fit Officium, ut in propriis locis ponitur.

5 Quomodo ordinandum sit Officium de Feria ad Matutinum et alias Horas, item de Lectionibus et Responsoriis, et quando dicendæ sint Preces feriales, ac de aliis, quæ ad Officium Feriæ

pertinent, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

VI DE VIGILIIS

1 De Vigilia fit Officium in omnibus Vigiliis per annum quæ jejunantur, ubi in Calendario adnotatur hæc vox **Vigilia** : nisi in die Vigiliæ occurrat Festum novem Lectionum, vel Octava; tunc enim in Officio novem Lectionum legitur nona Lectio de Homilia Vigiliæ, et fit Commemoratio de ea ad Laudes tantum, cum Antiphona ad Benedictus, et V. Feriæ currentis de Psalterio, et Oratione Vigiliæ; præterquam in illis Festis majoribus, quæ inferius excipiuntur.

2 Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato, quod non sit impeditum Officio novem Lectionum : quia tunc de Vigilia fit tantum Commemoratio, ut dictum est. Excipitur ab hac regula Vigilia Nativitatis et Epiphaniæ Domini; quæ si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigilia occurrat Festum solemne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum, quæ inferius in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in Vigilia sancti Joannis Baptistæ venerit Festum Corporis Christi), nihil tunc prorsus, nec Commemoratio fit de Vigilia, excepta Vigilia Epiphaniæ. Idem servetur quando aliqua Vigilia venerit in Adventu, Quadragesima et Quatuor Temporibus, nulla enim in his Feriis de Vigilia fit Commemoratio.

3 Officium Vigiliæ incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori Rubrica de Feriis : terminatur autem ad Nonam,

quia Vesperæ sunt de sequenti Festo.

4 Officium Vigiliæ totum fit de Feria occurrenti, ut in Psalterio : et tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Vigiliæ, ut in propriis locis assignatur, cum tribus Responsorii de Feria occurrenti, ordine in Rubrica de Responsorii descripto. Dicuntur Preces feriales, et Commemorationes communes, aliaque omnia sicut in Feriis Adventus, Quadragesimæ et Quatuor Temporum, de quibus et de aliis circa ordinandum ejus Officium habentur inferius propriæ Rubricæ.

5 Excipitur ab hoc ordinario Vigiliarum, quæ jejunantur, Vigilia Pentecostes, quæ cum tribus Nocturnis sub Officio Semiduplici celebratur, ut ibi; et Vigilia Nativitatis Domini, quæ, Nocturno Feriæ excepto, in Laudibus et Horis habet reliquum Officium Duplex. In Vigiliis vero Epiphaniæ et Ascensionis, quæ non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

VII DE OCTAVIS

1 De Octava fit Officium, vel saltem Commemoratio (quando aliquo Festo, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Octava in Paschate Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in Festo Corporis Christi, in Festis quibus in Calendario apponitur Octava. Item in Festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ, et in Festo principalis Patroni, et Titularis loci vel Ecclesiæ, et in Festis aliorum Sanctorum, quæ apud quasdam Ecclesias, Congregationes et Religiones con-

sueverunt solemniter cum Octavis celebrari, nisi illa Festa venerint in Quadragesima, quo tempore omittitur Officium cuiuscumque Octavæ. Quod si aliquod Festum, quod celebrari solet cum Octava, paulo ante Quadragesimam venerit, et jam per aliquot dies factum sit Officium de ejus Octava, adveniente Quadragesima, nihil amplius fit de ea, nec Commemoratio. Et idem servetur de Octavis nondum absolutis, quando supervenit Festum Pentecostes, et dies xvii Decembris.

2 In Pascha Resurrectionis et Pentecostes Officium Octavæ terminatur in Sabbato sequenti ad Nonam.

3 Infra Octavas fit de Festis Duplicibus et Semiduplicibus occurrentibus, ac etiam Duplicibus translatis, de quibus dicitur infra Tit. X de Translatione Festorum, cum Commemoratione Octavæ; nisi illa Festa sint de solemnioribus enumeratis in sequenti Rubrica de Commemorationibus, in quibus nulla fit Commemoratio de Octava, exceptis Octavis Nativitatis, Epiphaniæ et Corporis Christi, de quibus fit semper Commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente. Infra Octavas autem Paschæ et Pentecostes non fit de Festo aliquo, etiam principali Patrono vel Titulari Ecclesiæ, vel Dedicatione ejusdem, sed transfertur post Octavam, si transferri valeat, secus de eo fit Commemoratio, ut dicitur in eadem Rubrica de Translatione Festorum. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Duplicibus primæ classis (non tamen in die Octava). cum Commemoratione Octavæ. Infra Octavam Corpo-

ris Christi fit tantum de Duplicibus, non tamen translatis, nisi fuerint primæ vel secundæ classis, cum Commemoratione Octavæ. De Semiduplicibus vero, cum non transferantur, infra eam fit Commemoratio, ut dicitur in præfata Rubrica. De Simplicibus infra quascumque Octavas occurrentibus, item fit tantum Commemoratio, præterquam in duobus diebus post Pascha et Pentecosten, ut dicitur in sequenti Rubrica de Commemorationibus. De Dominicis infra Octavas occurrentibus fit Officium, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis. Si duæ Octavæ simul occurrant, (ut Octava sancti Joannis Baptistæ, et Octava Corporis Christi, vel Octava Patroni vel Titularis Ecclesiæ cum alia Octava), quando non erunt celebranda Festa novem Lectionum, vel dies Dominicus, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. De die autem Octava cujuscunque Festi fit totum Officium Duplex, cum Commemoratione diei infra aliam Octavam. De Festis occurrentibus in die Octava servetur quod dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

4 Officium de Octava fit cum tribus Nocturnis, novem scilicet Psalmis et novem Lectionibus (exceptis Octavis Paschæ et Pentecostes, in quibus fit cum uno Nocturno, ut suis locis ponitur), et omnia dicuntur sicut in die Festi, præter Lectiones; quarum primæ tres semper sunt de Scriptura occurrente in Officio de Tempore, præterquam infra Octavam Assumptionis beatæ Mariæ, in qua singulis diebus positæ sunt Lectiones propriæ de Canticis Canticorum : aliæ

Lectiones secundi et tertii Nocturni dicuntur quæ infra Octavam positæ sunt. Infra Octavam vero Patroni, vel Titularis Ecclesiæ, aut alterius Festi, quod in aliquibus Ecclesiis consuevit cum Octava celebrari, si apud illas Ecclesias non habentur propriæ et approbatæ Lectiones pro secundo et tertio Nocturno, infra Octavam repetantur Lectiones positæ in Communi Sanctorum, si de Sanctis fiat Octava, alioquin Lectiones diei Festi.

5 Infra Octavam Officium fit Semiduplex, in die Octava Duplex. In Vesperis infra Octavam omnia dicuntur sicut in secundis Vesperis Festi : et primis Vesperis diei Octavæ omnia sicut in primis Vesperis Festi, nisi aliter in propriis locis notetur.

6 Infra Octavas non fiunt Suffragia consueta de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam et Completorium, etiamsi fiat Officium de Dominica, vel Festo Semiduplici. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de Octava, habentur inferius propriæ Rubricæ.

VIII DE OFFICIO S. Mariæ IN SABBATO

1 In omnibus Sabbatis per annum extra Adventum et Quadragesimam, ac nisi Quatuor Tempora aut Vigiliæ occurrant, vel nisi fieri debeat de FERIA propter Officium alicujus Dominicæ aliquando infra Hebdomadam ponendum, ut in Rubrica de Dominicis dictum est : et nisi fiat Officium novem Lectionum, vel de Octava Paschæ et Pentecostes, semper fit Officium de sancta Maria, eo modo, quo fit de Festo Simplici, quemadmodum circa finem Breviarii

disponitur. De Festo autem Simpliciter, in Sabbato occurrente, fit tantum Commemoratio.

2 Cum vero supradictis diebus fieri non potest Officium de sancta Maria, nulla etiam fit Commemoratio de ea propter Sabbatum; sed tantum in Semiduplicibus (quando ejus Officium parvum non dicitur) fit consueta ejus Commemoratio per annum cum aliis Suffragiis positis in Psalterio post Vesperas Sabbati.

3 Ejus Officium in Sabbato incipit Feria sexta ad modum Festi Simplicis, a Capitulo, et terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem Feria sexta occurrat Officium novem Lectionum, in Vesperis fit tantum Commemoratio de sancta Maria, cum Antiphona, Versu et Oratione, quæ habentur in Officio ejus in Sabbato, nisi illud Officium novem Lectionum sit de eadem beata Maria, quia tunc nulla alia Commemoratio de ea facienda est.

4 Ad Matutinum, post Invitorium et Hymnum de sancta Maria, dicitur unum Nocturnum cum duodecim Psalmis ferialibus, ut in Psalterio. Versus de sancta Maria, prima et secunda Lectio ex Scriptura de Tempore occurrente; tertia Lectio et alia omnia tam in Matutino quam in Laudibus et Horis, ut in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato assignantur.

5 Dicuntur Preces Dominicales ad Primam et Completorium, et fiunt Suffragia consueta de sancto Joseph, de Apostolis, de Titulo, et de Pace, et tempore Paschali sola Commemoratio de Cruce, ut in secunda Feria post Octavam Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi

consueta ejus Commemoratio cum aliis Suffragiis, quando dicenda sunt in Officio de Dominica.

IX DE COMMEMORATIONIBUS

1 Commemorationes fiunt de Festis Simplicibus, quando in eorum diebus incidit Festum novem Lectionum etiam translatum, vel Dominica, vel Octava, vel Sabbatum : et quando fieri debet de Feria, ut ponatur Officium alicujus Dominicæ, quæ eo anno supersit.

2 De Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum fit Commemoratio, quando Festum novem Lectionum in illis Feriis occurrit. Si Simplex Festum in eisdem Feriis occurrat, Officium fit de Feria, et Commemoratio de Festo Simplici.

3 Præterea fit Commemoratio de Dominicis a Pentecoste usque ad Adventum, et ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Dominica in Albis usque ad Pentecosten exclusive, quando Festo Duplici impediuntur. De aliis Dominicis nulla fit Commemoratio occurrente Festo Duplici, quia Festum in illis occurrens transfertur, aut de eo fit Commemoratio, ut dicitur in sequenti Rubrica de Translatione Festorum : nisi illud Festum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis ipsius Ecclesiæ, non autem alicujus Capellæ vel Altaris ejusdem Ecclesiæ; et tunc de hujusmodi principali Festo fit tantum in eo loco vel Ecclesia, cujus est Patronus vel Titulus aut Dedicatio, cum Commemoratione Dominicæ; excepta Dominica prima

Adventus, Dominica prima Quadragesimæ, Dominica Passionis, Dominica Palmarum, Dominica Paschæ, Dominica in Albis, ac Dominica Pentecostes et Sanctissimæ Trinitatis : in quibus hujusmodi occurrens Festum transfertur in sequentem diem similiter non impeditam; dummodo non fuerit infra majorem Hebdomadam, et per Octavam Paschæ et Pentecostes : quibus diebus non fit de aliquo Festo Duplici occurrente. Idem dicendum de aliis Festis primæ classis occurrentibus in præfatis Dominicis Majoribus.

4 De Octava etiam, quando Festo novem Lectionum vel Dominica impeditur, fit Commemoratio, nisi illud Festum novem Lectionum fuerit solemne principale alicujus loci, ut supra. Nam in primis Vesperis et Laudibus hujusmodi Festi nulla fit Commemoratio Festi Simplicis occurrentis, nec alicujus Vigiliæ (excepta Vigilia Epiphaniæ), nec alicujus diei infra Octavam, nec alicujus præcedentis Festi novem Lectionum (nisi id Festum fuerit ex iis quæ infra in hac eadem Rubrica enumerantur), nec diei Octavæ, nec Dominicæ, si Festum illud solemne celebretur Feria secunda : exceptis Dominicis Adventus, et Dominicis a Septuagesima usque ad Octavam Paschæ inclusive : de quibus Dominicis, sicut etiam de Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, et secundæ Rogationum semper fit Commemoratio, quocumque Festo adveniente. Quod si hujusmodi Festum solemne venerit in quocumque Dominica, fit Commemoratio de ea in utrisque Vesperis et Laudibus. Et similiter si

occurrat in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, de ea fiet Commemoratio etiam in utrisque Vesperis et Laudibus. In secundis autem Vesperis Festi prædicti fit Commemoratio de Duplici, Semiduplici, et Dominica sequentibus, et non de aliis.

5 Idem servatur in quibusdam Festis majoribus per annum, scilicet in Nativitate Domini (in cujus Officio nulla fit Commemoratio de sancta Anastasia, sed in secunda tantum Missa), in Epiphania, in Pascha Resurrectionis cum tribus proxime antecedentibus, et duobus sequentibus diebus; in Ascensione Domini, in Pentecoste, cum duobus sequentibus diebus, in Festo Corporis Christi, et in Festo Sacratissimi Cordis Jesu, in Festis Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis et Assumptionis beatæ Mariæ, in Festo omnium Sanctorum, et in Festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ : in quibus Festis fiunt Commemorationes eo modo tantum quo dictum est supra de Festo solemni alicujus loci.

6 In Festis autem secundi ordinis; videlicet, Circumcisionis, Sanctissimi Nominis Jesu, Trinitatis, Purificationis, Visitationis, Nativitatis et in Solemnitate Ssmi Rosarii beatæ Mariæ, in Natalitiis undecim Apostolorum et Evangelistarum, in Festo Patrocinii sancti Joseph, in Festo pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C., et Inventionis sanctæ Crucis, in Festo sancti Joachim Patris beatæ Mariæ Virginis, et sanctæ Annæ Matris ejusdem, in Festo sancti Laurentii,

et Dedicationis sancti Michaëlis Archangeli, in primis Vesperis fit Commemoratio Festi Duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur : de Dominica vero, de die infra Octavam, et de Festis Semiduplicibus non fit Commemoratio, eo modo, quo nec in Festo solemni alicujus loci, ut dictum est supra. De Simplicibus et Vigiliis in his Festis occurrentibus legitur nona Lectio, et fit Commemoratio in Laudibus tantum. In secundis autem Vesperis fit Commemoratio de quocumque sequenti Festo, etiam Simplici, et de die infra Octavam, si de ea fieri debeat Officium die sequenti. De Octavis Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Christi, semper fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, quandocumque contigerit infra illas de aliquo alio Festo Officium celebrari juxta Rubricam de Octavis, num. 3.

7 De Dominicis et Feriis Adventus et Quadragesimæ Commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus. De Feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum et secunda Rogationum, quando de illis Commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantum. De Festis autem Simplicibus (nisi in diebus supradictis occurrant) Commemoratio fit in primis Vesperis et Laudibus eo die, quo in Calendario assignantur. De aliis vero Dominicis per annum, et Octavis, Commemoratio fit in utrisque Vesperis et Laudibus, nisi concurrant cum supra enumeratis Festis. De Festis Duplicibus et Semiduplicibus, quoties, juxta sequentem Rubricam de Translatione Festorum, reduci debent ad modum

Simplicis, fit pariter Commemoratio, ad instar diei Octavæ et Dominicæ, in utrisque Vesperis et Laudibus, præterquam in omnibus Duplicibus primæ classis, exceptis eorum secundis Vesperis, si hujusmodi Commemoratio facienda sit die sequenti.

8 Commemorationes fiunt hoc modo : Post Orationem diei, in primis Vesperis dicitur Antiphona quæ posita est ad Magnificat, et in Laudibus quæ posita est ad Benedictus in Communi (si propriam non habuerit) conveniens ejus Officio, cujus fit Commemoratio. Post Antiphonam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum et Laudum : deinde dicitur Oratio. Si Antiphona et Versus Festi simplicis, de quo fit Commemoratio, sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei; in Festo Commemorationis variantur, ita ut in Vesperis sumantur ex Laudibus, et in Laudibus ex primis Vesperis ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Si vero ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, sumenda essent Antiphona et Versus Festi redacti ad instar simplicis, tunc in primis Vesperis Antiphona et Versus sumantur e secundis; si Festum utrasque Vesperas habeat, in Laudibus e primis Vesperis, et in secundis Vesperis Antiphona sumatur e Laudibus et Versus e primis Vesperis, nisi aliter signetur : excepto casu, quo Commemoratio alicujus S. Virginis facienda sit in Festo alterius S. Virginis; tunc enim in primis Vesperis pro S. Virgine de qua agitur Com-

memoratio, Antiphona sumenda erit e Laudibus. Quando vero Festum ad instar Simplicis recolendum Commemorationem in secundis Vesperis ob Festum duplex primæ vel secundæ classis immediate sequens non habeat, fit ut supra dictum est de Festis simplicibus. Et similiter si in secundis Vesperis sanctæ Angelæ Mericiæ, aut alterius Sanctæ novem Lectionum fieri debeat Commemoratio beatæ Mariæ, pro ejus Officio in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur *Ps. Diffusa est grātia*, dicatur *Ps. Benedicta tu*, ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio Festi de quo fit Officium, et ejus de quo fit Commemoratio, mutetur Oratio pro Commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat Commemoratio, de Dominica scilicet, vel Feria, Antiphona et Versus ante Orationem eodem modo sumantur ex Proprio de Tempore, si habuerit proprium, alioquin de Psalterio, Oratio vero ex Proprio de Tempore.

9 Quando fit Commemoratio de Dominica, vel Feria, quæ habent propriam Homiliam, nona Lectio in Officio diei novem Lectionum legitur de Homilia Dominicæ, vel Feriæ, quæ erit vel prima de Homilia Dominicæ, vel tres simul in una Lectione conjunctæ.

10 Si in die, in quo fit Officium novem Lectionum, fiat Commemoratio de Festo trium Lectionum, nona Lectio legitur de Festo trium Lectionum, si propriam habuerit : si duas, ex duabus fiat una Lectio, quæ sit nona in Officio novem Lectionum. Quæ Lectio de Sancto non legitur, quando de eo fit

Commemoratio in Dominicis, quæ habent nonum Responsorium, nec quando nona Lectio legenda est de Homilia Dominicæ vel Feriæ, ut supra; nec in Feriis, et aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantum tres Lectiones : nec etiam nona Lectio legitur de die infra Octavam, quando de ea fit Commemoratio in Dominica, vel aliquo Festo, licet habeat Evangelium proprium et Homiliam. Servata eadem regula, quando in Officio novem Lectionum fit Commemoratio de Festo Duplici aut Semiduplici redacto ad instar Simplicis, ut in sequenti Rubrica, de Sancto legenda est nona Lectio ad Matutinum composita ex singulis ejus Lectionibus historicis secundi Nocturni per modum unius, præterquam in tota Octava Festi Corporis Christi, si de ea fiat Officium; quo in casu etiam omittenda nona Lectio Festi Simplicis.

11 Quando contingit fieri plures Commemorationes, illæ semper præponantur, quæ ad Officium pertinent, cujuscumque sit ritus; exceptis illis, quæ ab Officio, de quo agitur, numquam separantur, uti de sancto Paulo Apostolo in Cathedra sancti Petri etc., prout in Rubricis specialibus suo loco dicetur. Deinde servetur hic ordo : 1 De Dominica privilegiata, 2 de die Octava, 3 de Duplici majori, 4 de Duplici minori, ad instar Simplicium redactis, 5 de Dominica communi, 6 de die infra Octavam Corporis Christi, 7 de Semiduplici, 8 de die infra Octavam communem ad simplicem ritum pariter redactis, 9 de Feria majori vel Vigilia, 10 de Simplici. De sancta Maria (quando in

secundis Vesperis Festi novem Lectionum, quod Feria sexta celebratum sit, de ea fieri debet Commemoratio pro Officio sequentis Sabbati) fiat ante Festum simplex in Sabbato occurrens. De Festo simplici fit Commemoratio ante Suffragia, seu communes Commemorationes de Cruce, sancta Maria, sancto Joseph, Apostolis et de Pace, et ante Commemorationem cujuscunque Tituli, vel Patroni Ecclesiæ, quæ etiam pro sui dignitate aliis Suffragiis prædictis præponetur. De quibus Suffragiis, quomodo et quando facienda sint, habetur inferius propria Rubrica.

X DE TRANSLATIONE FESTORUM

1 Si aliquod Festum Duplex occurrat in Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, in Vigilia et Festo Nativitatis Domini, in die Circumcisionis, in Festo ac tota Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ, in Ascensione Domini, in diebus a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Sanctissimæ Trinitatis inclusive, in Festo Corporis Christi, et ejus die Octava, in Festo Sacratissimi Cordis Jesu, in Festis Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis et Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo sancti Joseph Sponsi ejusdem beatæ Mariæ Virginis, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Omnium Sanctorum, transfertur in primam diem Festo Duplici vel Semiduplici non impeditam, exceptis tamen Festis Nativitatis

sancti Joannis Baptistæ, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, quæ in die Octava Corporis Christi et in Festo Sacratissimi Cordis Jesu celebrantur : excepto quoque Festo quocunque solemni alicujus loci, quod in propria tantum Ecclesia, etiam in aliquibus ex supradictis diebus occurrens, scilicet in Dominicis secunda, tertia et quarta Adventus, et Quadragesimæ, Dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ, et Quinquagesimæ, et diebus infra Octavam Epiphaniæ (ut in Rubrica de Commemorationibus dictum est) celebratur et excepto Festo primario solemni occurrente in Festo Sacratissimi Cordis Jesu. Si autem Festum Purificationis beatæ Mariæ Virginis venerit in aliqua Dominica secundæ classis, transfertur in Feriam secundam sequentem quamvis impeditam. Item si Festum Nativitatis sancti Joannis Baptistæ venerit in die Corporis Christi, transfertur in sequentem diem, cum Commemoratione Octavæ; et in secundis Vesperis Corporis Christi fit tantum Commemoratio sancti Joannis : sequentibus autem diebus fit Officium de eadem Octava Corporis Christi, cum Commemoratione Octavæ sancti Joannis. Dies autem Octava sancti Joannis tunc veniens in die Octava Corporis Christi, non transfertur, sed de illa eo anno fit tantum Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus diei Octavæ Corporis Christi : et id semper servetur, quando Festum habens Octavam transfertur; ut non ideo dies Octava transfertur, sed ipsa die de ea fiat Commemoratio, quæ alias erat Octava, si Festum non fuisset translatum.

Quod si Festum post totam suam Octavam transferri contigerit, illo anno celebretur sine Octava : nisi Titularis Ecclesiæ privilegio aliter fieri oporteat. Festa tamen Duplicia minora, exceptis illis Sanctorum Ecclesiæ Doctorum, si occursu Dominicæ, vel majoris Festi seu Officii quomodocumque impediuntur, non transferuntur, sed ipso die quo cadunt, de eis fit in utrisque Vesperis et Laudibus Commemoratio, et legitur nona Lectio historica ad Matutinum, si tamen hæc eo die fieri possint; secus hujusmodi Festa Duplicia minora eo anno penitus omituntur, ut in præcedenti Rubrica dictum est num. 7 et 10, et infra de Simplici dicitur num. 8. Iisdem comprehenduntur regulis alia Festa duplicia, quorum translationi in toto anni decursu locus non superest. Festa tamen Duplicia minora, quamquam non sint Doctoris Ecclesiæ, si quotannis a digniori Officio impediuntur, reponuntur in prima die libera, tamquam in propria sede perpetuo recolenda.

2 Si in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, occurrat aliquod Festum Duplex ex majoribus supra in Rubrica de Commemorationibus enumeratis, fiat de Festo cum Commemoratione diei Octavæ : excepta die Octava Nativitatis Domini et Epiphaniæ, in quibus non fit de aliquo Festo, sed transfertur in primam diem similiter non impeditam. Si autem non fuerit ex prædictis Festis, fiat de Octava, et Festum transferatur, aut de eo fiat Commemoratio, ut supra.

3 Si aliquod Festum Duplex infra Octavam occurrens, alio majori Festo Duplici impediatur,

transferatur in primam diem similiter non impeditam, et in eo fiat Commemoratio de Octava. Quod si transferri nequeat, de eodem quoque fiat Commemoratio, ut supra.

4 Si in aliis Dominicis per annum a supradictis occurrat Festum Duplex, non transfertur, nec de eo fit Commemoratio, sed Officium, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

5 Festum Semiduplex occurrens diebus supradictis, et infra Octavam Corporis Christi, et aliis Dominicis per annum, non transfertur, sed ipso die quo cadit, de eo fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, et legitur nona Lectio historica, aut illud penitus omittitur, ut supra de Duplici minori dictum est. Festum tamen Semiduplex, si quotannis ab Officio digniori impediatur, reponitur in prima die libera, tamquam in propria sede perpetuo celebrandum, uti de Duplici minori superius cautum est.

6 Si duo vel plura Festa novem Lectionum simul eodem die veniant, fiat Officium de majori, idest de Duplici, et de Semiduplici fiat Commemoratio, ut supra. At si omnia fuerint Duplicia, vel omnia Semiduplicia, fiat de digniori, seu solemniori, videlicet, de Festo potioris ritus præ alio ritus inferioris, aut in paritate ritus de primario præ secundario, aut, iisdem primariis vel secundariis, de digniori ratione personæ, aut, in paritate dignitatis de fixo præ mobili, aut denique, ceteris paribus, de magis proprio præ minus proprio; et quæ Duplicia minoris sollemnitatis sunt, si transferri valeant,

transferantur : aliter de eis, quemadmodum de Semiduplicibus, fiat Commemoratio aut penitus omittantur, juxta superius explicata.

7 Si plura Festa Duplicia ex iis quæ transferri possunt, transferenda sint, quod est magis solemne semper prius transferatur, et prius celebretur : alioquin si sunt æqualia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus : quod etiam servabitur in Festis Duplicibus minoribus, et Semiduplicibus perpetuo impeditis.

8 Festum Simplex pariter numquam transfertur : sed si de eo fieri non potest Officium, fiat Commemoratio, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus; si autem venerit in illis diebus, in quibus de Simplici nulla fit Commemoratio, eo anno non fit de eo amplius.

9 Si aliquod Festum Duplex e supra recensitis quæ transferuntur, in quo notatum est fieri Commemorationem alicujus Sancti, transferatur propter advenientem Dominicam, vel aliud Festum majus, non tamen transfertur cum illo Commemoratio illius Sancti in eo assignata; sed dicta Commemoratio fit die suo in Dominica, vel alio Festo, in quo fieri possit, cum nona Lectione ejusdem, si propriam de vita Sancti habuerit : Festum vero Duplex transfertur sine ulla amplius Commemoratione Festi Simplicis prædicti. Quod etiam servatur in Commemorationibus occurrentibus in Vigiliis, cum de Vigilia veniente in Dominica fit in Sabbato præcedenti : tunc enim Commemoratio Festi Simplicis non fit in Officio Vigiliæ, sed in Dominica.

XI DE CONCURRENTIA OFFICII

1 Concurrentia Officii attendenda est semper in secundis Vesperis, quomodo sit ordinandum Officium cum sequenti die. Itaque cum dicitur Officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in secundis Vesperis cum sequenti in primis Vesperis.

2 Duplici ergo in secundis Vesperis concurrente cum alio sequenti Duplici in primis, si utraque sint ejusdem solemnitatis, regulariter a Capitulo fit de sequenti cum Commemoratione præcedentis, nisi aliter in propriis locis adnotetur. Si vero non sint ejusdem solemnitatis, servetur differentia in Rubricis de Commemorationibus, et Translatione Festorum assignata : ut scilicet Festa majora habeant primas et secundas Vesperas integras, cum Commemoratione minorum, quando de eis fieri debet. Si autem post aliquod Festum ex iis, quæ in secundo ordine posita sunt in Rubrica de Commemorationibus, sequatur immediate aliud ex solemnibus majoribus, Vesperæ erunt de sequenti cum Commemoratione præcedentis. Inter Festa æqualis solemnitatis servetur hic ordo, ut Festa Domini præferantur omnibus aliis, et habeant utrasque Vesperas integras; sicuti Festa beatæ Mariæ, Festis Sanctorum : item Festa Angelorum, Nativitatis S. Joannis Baptistæ, sancti Joseph Sponsi beatæ Mariæ Virginis, et Apostolorum, ceteris aliis; et Festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Calendario descriptis.

3 Duplici vero concurrente cum Festo Semiduplici, cum Dominica, cum die infra Octavam, cum Festo Simplici, et cum Officio beatæ Mariæ in Sabbato, omnia in secundis Vesperis de Duplici cum Commemoratione illorum : nisi illud Duplex fuerit de iis, quæ excipiuntur in Rubrica de Commemorationibus, in quibus aliquæ Commemorationes omittuntur. Duplici etiam, et quocumque Officio novem Lectionum concurrente cum Feria, vel potius sequente Feria, omnia de Duplici, et nihil de Feria sequenti. Sed si Festum celebretur in Adventu, et Quadragesima, fit semper Commemoratio de Feria, ut infra dicitur. Idem dicendum de Festis Simplicibus venientibus cum sequenti Festo novem Lectionum, de quibus etiam Commemoratio fit, non ratione concursus, sed quia eodem die occurrunt, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

4 Semiduplici Festo, Dominica, et die infra Octavam, concurrentibus cum sequenti Duplici, omnia de Duplici cum Commemoratione illorum; nisi Duplex fuerit ex numero majorum, quæ supra in Rubrica de Commemorationibus numerata sunt, in quibus nulla fit Commemoratio præcedentis. Semiduplici Festo concurrente cum sequenti alio Semiduplici, vel cum Dominica, a Capitulo fit de sequenti, et Commemoratio præcedentis, nisi aliter signetur. Eodem vero Semiduplici concurrente cum sequenti die infra Octavam, Vesperæ erunt de illo, cum Commemoratione Octavæ. Semiduplici autem concurrente cum sequenti Festo Simplici, vel

cum Officio beatæ Mariæ in Sabbato, omnia de Semiduplici, cum Commemoratione sequentis.

5 Dominica concurrente cum sequenti Festo Semiduplici, et cum die infra Octavam, vel cum Festo Simplici, omnia de Dominica cum Commemoratione sequentis.

6 Die infra Octavam concurrente cum sequenti Dominica, a Capitulo fit de sequenti, cum Commemoratione Octavæ. Die vero infra Octavam concurrente cum sequenti Semiduplici, Vesperæ erunt de sequenti, cum Commemoratione Octavæ. Dies infra Octavam cum Simplici proprie non habet concursum, quia in sequenti die infra Octavam non fit de Simplici nisi Commemoratio quæ et eadem ratione in præcedenti die infra Octavam fieri debet.

7 Die Octava concurrente cum alia die Octava, ceteris paribus, a Capitulo fit de sequenti cum Commemoratione præcedentis, excepta Octava Corporis Christi, concurrente cum Octava sancti Joannis Baptistæ, in qua de sequenti fit Commemoratio, etiam occurrente Festo Duplici primæ classis Sacratissimi Cordis Jesu et quando aliter in propriis locis notatur. Die Octava concurrente cum sequenti Duplici minori, etiam translato, ceteris paribus, a Capitulo fit de sequenti, cum Commemoratione Octavæ (exceptis diebus Octavis Festorum primariorum beatæ Mariæ Virginis, etiam particularibus alicujus Religionis, sanctorum Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph Sponsi beatæ Mariæ Virginis et sanctorum Apostolorum, in quibus de sequenti

fit tantum Commemoratio). Concurrente vero cum sequenti Duplici majori, etiam translato, totum Officium fit de sequenti cum Commemoratione Octavæ; excepta die Octava Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, aliisque Festis primariis Domini, in quibus de sequenti fit tantum Commemoratio. Si autem sequens Festum, etiam translato, fuerit ex solemnioribus supra enumeratis in Rubrica de Commemorationibus in secundo ordine numero 6, totum Officium fit de sequenti, cum Commemoratione Octavæ. Ceteris vero non paribus, quando dies Octava cum alia die Octava concurrit, Vesperæ integræ fiunt de illa, quæ est Festi potioris ritus, aut primarii, aut dignioris ratione personæ, cum Commemoratione alterius. Concurrente autem cum Festo Duplici, Vesperæ erunt, vel de die Octava, vel de Duplici cum Commemoratione alterius, prouti de Octavis inter se concurrentibus dictum est; exceptis Octavis Festorum Domini et beatæ Mariæ Virginis, ut supra.

8 Simplex cum alio non potest concurrere in secundis Vesperis (licet cum ipse possit esse concursus in primis Vesperis), quia non habet secundas Vesperas, sed ejus Officium terminatur ad Nonam, et deinceps nihil fit de eo, nec Commemoratio. Si sequatur aliud Simplex, Psalmi erunt de FERIA occurrente in Psalterio ad Vesperas, et a Capitulo fit de sequenti Simplicis sine ulla Commemoratione præcedentis. Si sequatur Officium novem Lectionum, Vesperæ totæ erunt de eo sine ulla similiter Commemoratione Simplicis præ-

cedentis. Si nullum Festum sequatur, subintrat Officium de Tempore et Vesperæ totæ erunt de FERIA.

9 FERIA non potest concurrere cum alio Officio in secundis Vesperis, neque cum ipsa potest esse concursus in primis Vesperis : quia ejus Officium incipit et desinit, ubi desinit et incipit quodcumque aliud Officium. Quamvis proprie (si ei dandum est principium) sequente FERIA post aliam FERIAM, ejus Officium incipiat a Matutino, et terminetur sequente alia FERIA ad Completorium; et ideo si FERIA sequatur aliam FERIAM, in Vesperis præcedentis FERIÆ nihil fit de sequenti, quoad ea, quæ in sequenti FERIA sunt propria. Verbi gratia, si in Vesperis FERIÆ tertiæ ante FERIAM quartam Cinerum fiat de FERIA, dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non autem ea quæ est propria in sequenti FERIA quarta Cinerum; nec ante Orationem dicuntur Preces, quæ dicendæ sunt in dicta FERIA quarta Cinerum. Quod etiam fit quando FERIA per annum præcedit FERIAM Quatuor Temporum, vel Vigiliarum. Hac etiam ratione superius dictum est in concurrentia aliorum Officiorum, cum FERIA nullum Officium concurrere, et nihil fieri de FERIA præcedenti, adveniente alio Officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat Commemoratio in Vesperis, non fit ratione concursus, sed quia eo die, quo Officium FERIARUM Adventus et Quadragesimæ impeditur, illarum Commemoratio ratione temporis ex præcepto Ecclesiæ prætermitti non debet.

10 Cum vero occurrit, ut Festum Simplex veniat in FERIA

quarta et sexta Quatuor Temporum, in Feria quarta Cinerum, et in Vigiliis quæ jejunantur, Vesperæ antecedentes (nisi ea die celebratum sit Festum novem Lectionum) erunt de Feria communi per annum, non autem de sequenti, ut dictum est, cum Commemoratione Festi Simpli-
cis in sequenti Feria occurrentis. Quod ideo non fit, quia sequens Feria habeat primas Vesperas; sed quia cum Festum Simplex in sequenti die non habeat Officium propter Feriam prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesperas in præcedenti die. Et eadem ratione, si Festum Simplex occurrat Feria quinta in Cœna Domini, in qua de eo non debet fieri Commemoratio, nulla etiam fiet Commemoratio in Vesperis Feriæ quartæ præcedentis.

XII DE ORDINANDO OFFICIO EX PRÆDICTIS RUBRICIS

1 Si quis velit ex supradictis Rubricis ordinare Officium occurrentis diei, videat in Calendario et in Tabula Festorum mobilium, de quo fiat Officium sequenti die : et ut invenerit esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesperis et aliis Horis nocturnis, et diurnis.

2 Si ordinandum sit Officium de Tempore, id est, de Dominica vel Feria, recurrendum est semper ad Psalterium, ubi ordinate ponitur quod est commune Officii de Tempore, cum distributione Psalmorum, et ad Proprium de Tempore, ubi Lectiones et Responsoria, quædam Antiphonæ et Orationes ponuntur, quæ desunt in Psalterio. Invitatorium, Hymni, Capitula,

Versus, Responsoria brevia et Antiphonæ, quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum quæ sunt in Psalterio : cum vero propria non fuerint dicuntur ut in Psalterio.

3 Si Officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad Commune Sanctorum (nisi proprium habeat in Proprio Sanctorum) : ubi pro qualitate Festi, si novem Lectionum, idest, Duplex, vel Semiduplex fuerit, omnia ordinate ponuntur, illis exceptis, quæ propria suis locis habentur. Si Festum fuerit trium Lectionum (Nocturno Feriæ et Lectionibus exceptis) omnia sumuntur de eodem Communi. Tres Lectiones primi Nocturni in Officio novem Lectionum, et prima et secunda Lectio, vel prima tantum in Festis trium Lectionum, sumuntur de Scriptura in Officio de Tempore, nisi aliæ in propriis locis ponantur.

4 In majoribus Solemnitatibus et Festis per annum, totum Officium ordinatur ut in propriis locis ponitur.

5 In Festis beatæ Mariæ (exceptis iis, quæ propria in illis habentur) Hymni, novem Psalmi, et alia quædam requirenda sunt ex communi ejus Officio, circa finem Breviarii, quod inscribitur : In Festis beatæ Mariæ Virginis per annum.

6 Modus inchoandi Officium, dicendi Invitatorium, Hymnos, Antiphonas et Versus, habetur in principio Psalterii. Cum vero Antiphonæ duplicandæ sunt, dicuntur integræ ante Psalmos, sicut in fine Psalmorum.

7 Modus dicendi Absolutiones et Benedictiones ante Lectiones, legendi et terminandi Lectiones,

dicendi Responsoria post Lectiones, ac Responsoria brevia post Capitula, habetur in prima Dominica de Adventu.

8 Quomodo sit inchoandum et terminandum Officium per Horas, habetur in Psalterio : quomodo terminandum per Antiphonas beatæ Mariæ, habetur in fine Completorii.

9 Sed ut hæc omnia facilius habeantur, positæ sunt sequentes Rubricæ de singulis Horis, earumque partibus distincte cognoscendis.

XIII DE MATUTINO

1 Ad Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem Officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur : **Pater noster, Ave Maria, Credo**, omnia secreto : deinde clara voce Hebdomadarius dicit, **Dómine lábia mea, etc.**, pollice signando sibi os signo Crucis, **Deus in adjutórium, etc.**, manu extensa signando se signo Crucis a fronte ad pectus, et a sinistro humero usque ad dexterum (quod servatur in principio omnium Horarum, cum dicitur, **Deus in adjutórium** cum **Glória Patri** et aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur Invitatorium conveniens Officio de Tempore, vel de Sancto, quod dicitur cum Psalmo **Venite exsultémus**, eo modo quo in principio Psalterii describitur. Dicto Psalmo, et repetito Invitatorio, dicitur Hymnus, qui Officio de Tempore, vel de Sancto, convenit.

2 Postea in Duplicibus et Semiduplicibus dicuntur novem Psalmi (sed in Dominicis plures, ut in Psalterio) cum suis Antiphonis et Versibus, quæ Tem-

pori, vel Festo conveniunt, et totidem Lectiones cum octo Responsoriis, aliquando cum novem, ut suis locis ponitur, per tres Nocturnos distinctos, hoc modo.

3 In primo Nocturno dicuntur tres Psalmi cum tribus Antiphonis, post singulos Psalmos una Antiphona : sed tempore Paschali, id est, a Dominica in Albis usque ad Pentecosten (præterquam in Officio Ascensionis Domini) tres Psalmi cujusque Nocturni dicuntur sub una Antiphona : et in fine Psalmorum post ultimam Antiphonam cujusque Nocturni dicitur Versus; postea **Pater noster, Et ne nos, Absolutio, Exáudi, Benedictio, Benedicção perpétua**, et aliæ ad singulas Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ordinantur. Deinde leguntur tres Lectiones de Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt (nisi aliæ assignentur), et ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium conveniens Officio : si de Tempore, ut in Proprio Temporis : si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum; alioquin ut in Comuni, etiamsi Lectiones primi Nocturni sint de Scriptura Officii de Tempore.

4 In fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni dicitur **Glória Patri**, cum repetitione partis Responsorii, eo modo quo notatur in tertio Responsorio primæ Dominicæ de Adventu, nisi aliter in propriis locis signetur.

5 In secundo Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, Antiphonæ, Versus, **Pater noster, Absolutio, Ipsius pietas**, et ei consequentes Benedictiones, ut in dicta Dominica prima de Adventu : tres

Lectiones de aliquo Sermone, aut de vita illius Sancti, de quo fit Officium, et ad quamlibet Lectionem unum Responsorium.

6 In tertio Nocturno alii tres Psalmi cum Antiphonis, ut supra : post tertiam Antiphonam, Versus, **Pater noster**, Absolutio, **A vinculis**, et Benedictiones consequentes ad singulas Lectiones, quæ erunt de Homilia Evangelii de Tempore, vel de Festo, secundum qualitatem Officii, ut in eadem prima Dominica de Adventu ponuntur. Post septimam et octavam Lectionem dicitur Responsorium Officio conveniens, id est, post quamlibet unum : aliquando autem dicitur etiam post nonam Lectionem, ut suis locis notatur : et in fine ultimi Responsorii, aut octavi, aut noni dicitur **Glória Patri**, ut supra, nisi aliter signetur. Si non dicitur nonum Responsorium, post ultimam Lectionem dicitur Hymnus **Te Deum**.

7 In Officio trium Lectionum ad Matutinum. **Pater noster**, **Ave Maria**, **Credo**, **Dómine Iábia**; etc. Invitatorium, et Hymnus in feriali Officio de Feria, si non sint in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio; in Festis, de Festo, ut in Communi Sanctorum : deinde Nocturnum Feriæ, ut in Psalterio, id est, duodecim Psalmi cum sex Antiphonis, et tempore Paschali cum una Antiphona **Allelúja** qui dicuntur tam in Officio feriali, quam in Festis Simplicibus.

8 Post Psalmos et Antiphonas dicitur Versus, in feriali Officio, ut in Psalterio : in Festis, ut in Communi Sanctorum : qui in Festis sumitur secundum Ferias ex Nocturno Communis, unde sumuntur Responsoria, ut dice-

tur infra in Rubricis de Versibus et Responsoriis. Post Versum dicitur **Pater noster**. Absolutio et Benedictiones, ut habetur infra in Rubrica de Absolutionibus et Benedictionibus. Tres Lectiones (si non adsit Homilia) singulæ in Officio feriali dicuntur de Scriptura, quæ eo die occurrit in Proprio de Tempore : si adsit Homilia, singulæ tres de Homilia. In Festis, prima et secunda de eadem Scriptura, tertia de Sancto. Si fuerint duæ Lectiones de Sancto, prima tantum erit de Scriptura, reliquæ de Sancto.

9 Post singulas Lectiones in Feriis extra tempus Paschale dicitur unum Responsorium, ita ut dicantur tria Responsoria : tempore vero Paschali, et in Festis, duo tantum Responsoria dicuntur, scilicet post primam et secundam Lectionem tantum. In fine ultimi Responsorii, secundi scilicet, aut tertii, dicitur **Glória Patri**, cum repetitione partis Responsorii, nisi aliud notetur. Quæ Responsoria in Officio de Sanctis sumuntur ex Communi Sanctorum : in feriali Officio ex Dominicis, quando propria per Ferias non distribuuntur, ordine descripto in Rubrica de Responsoriis. Quando non dicitur tertium Responsorium, post tertiam Lectionem, dicitur Hymnus **Te Deum**.

XIV DE LAUDIBUS

1 Ad Laudes dicto Hymno **Te Deum**, vel ultimo Responsorio, Hebdomadarius absolute dicit **Deus in adiutorium**, etc., ut supra, et dicuntur Psalmi, et Canticum **Benedícite**, vel aliud, ut habetur in feriali Officio, extra tempus Paschale, cum Antiphonis Officio convenienti-

bus. Qui Psalmi et Canticum in Dominicis per annum (exceptis Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive) et in feriali Officio temporis Paschalis, ac in Festis tam novem, quam trium Lectionum, dicuntur de Dominica, ut in Psalterio. In prædictis vero Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, dicuntur ut suis locis ponitur. In feriali Officio per annum, extra tempus Paschale, dicuntur ut in Psalterio.

2 Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalterio. In Festis novem et trium Lectionum, si non adsint propriæ, dicuntur de Communi. Post Psalmos dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Canticum **Benedictus**, cum eodem Cantico, et Oratio : omnia pro qualitate Officii de Tempore, vel de Festo.

3 Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur ante primam Orationem. Commemorationes vero de Cruce, de sancta Maria, de sancto Joseph, de Apostolis, de Patrono et de Pace, similiter quando dicendæ sunt, dicuntur post Orationem, nisi alia Commemoratio Festi Simplicis vel ad instar Simplicis occurrat, quæ semper prædictas Commemorationes præcedit, de quibus in propriis Rubricis dicitur.

4 Ante Orationem dicitur **Dominus vobiscum** et **Orémus** : post ultimam Orationem repetitur **Dominus vobiscum**; deinde, **Benedicamus Dómino**, et **Ÿ. Fidélium ánimæ, Pater noster, Dóminus det nobis suam pacem**, et Antiphona beatæ Mariæ, ut habetur in fine Completorii, si

tunc discedendum sit a Choro : alioquin in fine ultimæ Horæ, nisi sequatur Missa, vel Officium Defunctorum, vel Psalmi Pœnitentiales, aut Litanïæ, ut in propria Rubrica dicitur.

XV DE PRIMA

1 Ad Primam, **Pater noster, Ave Maria, Credo**, secreto : **Deus in adiutorium, etc.**, Hymnus **Jam lucis orto sidere** : deinde inchoatur Antiphona, quæ convenit. Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad omnes Horas ex Laudibus per ordinem, quarta prætermissa, ut dicitur infra in Rubrica de Antiphonis. Postea dicuntur Psalmi, qui in Dominicis et Feriis dicuntur ut in Psalterio. In Festis autem, et tempore Paschali, tres tantum, ut etiam ibi adnotatur.

2 Post Antiphonam dicitur Capitulum **Regi sæculorum**. In feriali Officio extra tempus Paschale dicitur Capitulum **Pacem**, deinde Responsorium breve **Christe Fili Dei vivi, etc.** Post Responsorium breve in Officio Duplici, et infra Octavas, statim dicitur Oratio **Dómine Deus omnipotens**. In alio Officio dicitur **Kýrie eléison** cum reliquis Precibus : omnia ut in Psalterio. Ad Versum autem **Adiutorium**. Hebdomadarius signat se signo Crucis a fronte ad pectus. Quando aliquis solus recitat Officium, semel tantum dicit **Confiteor**, omissis illis verbis, **tibi pater, vel vobis fratres, et te pater, vel vos fratres**, et similiter dicit **Misereátur nostri... peccáti nostri, perdúcat nos**, quod etiam servatur ad Completorium. In feriali Officio, quando dictæ sunt Preces ad Laudes, adduntur aliæ Preces, ut ibidem in Psalterio.

3 Post Orationem Primæ, vel si dicatur Officium beatæ Mariæ, post illius Orationem, dicto **Benedicamus**, in Choro legitur Martyrologium : deinde dicitur **Pretiosa** cum reliquis : quæ etiam dicantur ab iis, qui extra Chorum non legerint Martyrologium. In fine ad Absolutionem Capituli, in Festis et aliquibus diebus, pro Lectione brevi dicitur Capitulum Nonæ, si adsit proprium, alioquin de Communi : alio tempore, tam in Dominicis, quam Feriis, Lectio brevis Officio illius temporis in Psalterio assignata.

XVI DE HORIS TERTIA, SEXTA ET NONA

1 Ad Tertiam, Sextam, et Nonam, ante singulas Horas dicitur **Pater noster, Ave Maria, Deus, in adiutorium**, Hymnus, et Psalmi, ut in Psalterio : Antiphonæ secundum Officii qualitatem, ordine quo supra. Dictis Psalmis et Antiphona, dicitur Capitulum et Responsorium breve pro qualitate Officii : quæ in Dominicis, et Feriis, quando non habentur propria in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio : in Festis, si in Proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post Responsorium breve dicitur **Dominus vobiscum**, et Oratio, quæ habetur in Proprio de Tempore : si autem fit de Sancto, ut in Proprio Sanctorum : alioquin ut in Communi.

2 Post Orationem repetitur **Dominus vobiscum**, et dicitur **Benedicamus Domino, Fidelium animæ**, et **Pater noster**, secreto, ut infra in Rubrica de Oratione Dominica explicatur.

XVII DE VESPERIS

1 Ad Vesperas, **Pater noster, Ave Maria, Deus in adiutorium, etc.** Deinde dicuntur quinque Psalmi cum quinque Antiphonis, ut in Proprio, aut Communi Sanctorum signantur. In Dominicis autem, et Feriis, Antiphonæ et Psalmi semper dicuntur ut in Psalterio (ubi etiam tempore Paschali Psalmi dicuntur sub una Antiph. **Allelúja**) nisi aliæ propriæ Antiphonæ vel Psalmi (ut in Dominicis Adventus, et triduo ante Pascha) assignentur.

2 Post Psalmos et Antiphonas dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad **Magnificat** cum eodem Cantico, et Oratio; omnia de Tempore, vel de Sancto, pro qualitate Officii.

3 Preces, quando dicendæ sunt, dicuntur ante Orationem; Commemorationes vero de Cruce, S. Maria, S. Joseph, Apostolis, Patrono, et Pace, post Orationem, ut in propriis Rubricis habetur. Terminatur autem Officium Vesperarum ut in aliis Horis.

XVIII DE COMPLETORIO

1 Ad Completorium absolute dicitur Lectio brevis, ut in Psalterio : deinde **Pater noster, Confiteor, Misereatur, Indulgentiam, Converté, Deus in adiutorium**, Antiphona, Psalmi, Hymnus, Capitulum, Responsorium breve, Canticum cum Antiphona; omnia ut in fine Psalterii; et post Antiphonam in Duplicibus et infra Octavas dicitur Oratio; in alio autem Officio ante Orationem dicitur **Kýrie eléison**, cum reliquis precibus, ut ibidem in Psalterio.

2 Post Versum **Benedicat et custodiat nos, etc.** dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, cum Versiculo et Oratione, ut ibidem : et dicto Versu, **Divinum auxilium**, dicitur secreto **Pater noster, Ave Maria, et Credo.**

XIX DE INVITATORIO

1 Invitatorium semper dicitur in omni Officio ad Matutinum cum Psalmo **Venite exsultemus**, ordine in principio Psalterii descripto : sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, et Proprio de Tempore, ac in Proprio, et Communi Sanctorum.

2 Non dicitur in die Epiphaniæ, nec in triduo ante Pascha, ut suis locis notatur, nec in Officio Defunctorum per annum, excepto die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum, ac in die obitus seu depositionis Defuncti, et quodcumque dicuntur tres Nocturni.

XX DE HYMNIS

1 Hymni semper dicuntur in qualibet Hora, præterquam a triduo ante Pascha, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, et præterquam in Officio Defunctorum.

2 Ad Matutinum Hymnus dicitur post Psalmum **Venite**, repetito Invitatorio, præterquam in die Epiphaniæ. Ad Laudes et Vesperas dicitur post Capitulum : ad Horas ante Psalmos, ad Completorium post Psalmos et Antiphonam.

3 Dicuntur autem in Officio de Tempore ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt : qui Hymni de Psalterio in Dominicis et Feriis assignati dicun-

tur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum (Dominica infra Octavam Corporis Christi excepta), et ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive. In Officio de Sanctis dicuntur ut in Communi Sanctorum, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur. Quando in aliquo Festo adsint tres Hymni proprii historici ejusdem metri, et Hymnus proprius in primis Vesperis dicanequeat, tunc hic hymnus dicitur ad Matutinum, Hymnus Matutini ad Laudes, ac Hymnus Laudum ad secundas Vesperas; si vero secundæ Vesperæ non sint de hoc Festo, tunc Hymnus Vesperarum conjungitur cum Hymno Matutini sub unica conclusione.

4 In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, in Festo Corporis Christi et per Octavam, et quodcumque fit Officium beatæ Mariæ tam novem, quam trium Lectionum, etiam tempore Paschali, in fine omnium Hymnorum (præterquam in fine Hymni **Ave maris stella** et Hymni ad Laudes in Festo Corporis Christi, atque Hymnorum in Festo Septem Dolorum beatæ Mariæ Virginis mense Septembri, qui habent ultimum versum proprium) dicitur : **Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, etc.** ut in ejus Officio per annum, etiamsi dicantur Hymni de Sanctis, qui infra Octavas prædictas celebrantur, dummodo Hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium ut Hymnus Sanctæ Crucis ad Vesperas, et plurimorum Martyrum ad Matutinum.

5 In Epiphania Domini, et per Octavam, in fine omnium Hym-

norum dicitur **Jesu, tibi sit glória, Qui apparuisti Géntibus.**

6 A Dominica in Albis usque ad Ascensionem, in Pentecoste, et per Octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur **Deo Patri sit glória. Et Filio qui a mórtuis;** etiam in Festis Sanctorum eodem tempore Paschali occurrentium; dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum verbum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7 In Ascensione autem usque ad Pentecosten (præterquam in Hymno **Salútis humanæ Sator**) dicitur **Jesu, tibi sit glória, Qui victor in cælum redis :** similiter etiam in Festis tunc occurrentibus.

8 In Transfiguratione Domini dicitur **Jesu, tibi sit glória, Qui te revélas párvulis.** Aliis temporibus terminantur Hymni, ut suis locis ponitur.

XXI DE ANTIPHONIS

1 Ad omnes Horas nocturnas et diurnas semper cum Psalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diversitate Officii, et Horarum.

2 Si de Tempore fiat Officium, id est, de Dominica, aut Feria, dicuntur Antiphonæ ut in Psalterio, quæ cum Psalmis positæ in Vesperis Dominicæ et Feriarum, in Completorio, et in Nocturnis (etiam quando fit Officium de Festo trium Lectionum, id est, Simplici) numquam mutantur, nisi tempore Paschali, in quo dicitur una tantum Antiphona **Allelúja;** excepto etiam tempore Adventus, in quo ad Vesperas, et Nocturnos Dominicæ ponuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus, et aliis Horis

mutantur pro diversitate temporum, ut in Proprio de Tempore habentur : cum vero non assignantur propriæ, semper dicuntur quæ positæ sunt in Psalterio.

3 Antiphonæ, quæ in Proprio de Tempore pro Sabbatis ponuntur ad **Magnificat** pro prima Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Kalendis, vel est in Kalendis illius mensis; ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubrica mensis Augusti; et semper in Sabbato ponitur Antiphona ad **Magnificat**, quæ contigua est libro Scripturæ in Dominica ponendo.

4 In Festis novem Lectionum ad Vesperas dicuntur Antiphonæ de Laudibus, nisi propriæ in Vesperis assignentur. Ad Horas similiter, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudibus, et aliæ propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur ex Laudibus, quarta prætermissa, hoc ordine : Ad Primam, prima; ad Tertiam, secunda; ad Sextam, tertia; ad Nonam, quinta.

5 In Feriis Adventus, quæ non habent in Laudibus Antiphonas proprias, sumuntur ad Horas ex Laudibus Dominicæ præcedentis. Ubi vero in Laudibus Feriarum fuerint propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus.

6 Tempore Paschali, in Officio tam novem, quam trium Lectionum, Psalmi cujuslibet Nocturni dicuntur sub unica Antiphona, quæ Officio convenit, ut suis locis ponitur : et in fine omnium Antiphonarum additur **Allelúja** quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pa-

scha, ubi habetur **Allelúja**, tace-
tur; neque aliud ejus loco dicitur.

7 In Duplicibus ad Vesperas, Matutinum et Laudes tantum, Antiphonæ dicuntur ante Psalmos vel Cantica integræ, et post Psalmos vel Cantica integræ repetuntur : in aliis Horis, et in Officio non Duplici, in principio Psalmi vel Cantici, inchoatur tantum Antiphona, deinde in fine integra dicitur. Et quando Antiphona sumitur ex principio Psalmi vel Cantici, et incipit sicut Psalmus vel Canticum, post Antiphonam non repetitur principium Psalmi vel Cantici; sed continuatur quod sequitur in Psálmo vel Cantico, ab eo loco, ubi secundum ritum diei desinit Antiphona, nisi discontinuedur per **Allelúja**.

8 Antiphonis propriis, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, semper cedunt quæ habentur in Psalterio, et in Communi Sanctorum.

9 Quando fit aliqua Commemoratio semper dicitur Antiphona ante Orationem cum Versu, quæ sumitur ex Officio, quod convenit ei, de quo fit Commemoratio; ita ut in Vesperis sumatur Antiphona, quæ assignatur ad **Magnificat**; in Laudibus, quæ ad **Benedictus**, cum Versibus qui habentur post Hymnum.

10 Antiphonæ sanctæ Mariæ positæ in fine Completorii, dicuntur ut inferius in propria Rubrica disponitur.

XXII DE PSALMIS

1 Psalmi in Officio de Tempore per omnes Horas in Dominicis, et Feriis dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalterio :

nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signetur. In Festis autem dicuntur, ut in propriis locis signantur : alioquin, ut in Communi Sanctorum.

2 Psalmi ad Laudes de Dominica, cum Cantico **Benedicite** dicuntur in omnibus Festis per annum, et in Feriis temporis Paschalis.

3 Psalmus **Confitémini** dicitur ad Primam cum aliis Psalmis in Psalterio assignatis, in omnibus Dominicis (quando Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, etiam in Dominicis, quæ occurrunt infra Octavas Sanctorum) a tertia Dominica post Pentecosten inclusive, usque ad Nativitatem Domini exclusive : et a secunda Dominica post Epiphaniam inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive : a Septuagesima autem usque ad Pascha, ejus loco dicitur Psalmus **Dóminus regnavit** quia Psalmus **Confitémini** tunc dicitur ad Laudes post Psalmum **Miserére**, ut suo loco ponitur. In Dominicis, vero temporis Paschalis, a Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, dicuntur tantum tres Psalmi sicut in Festis, addito Symbolo sancti Athanasii. Alii Psalmi per singulas Ferias distributi ad Primam, dicuntur singuli loco Psalmi **Confitémini** in feriali tantum Officio, quando de Feria agitur extra tempus Paschale. In Feriis vero temporis Paschalis, in Festis per annum, et in Sabbato, sive de sancta Maria, sive de Feria fiat Officium, dicuntur tantum tres Psalmi, scilicet : **Deus in nómine tuo, Beáti immaculáti**, et **Retribue**; etiam si Festum Duplex celebretur in Dominica.

4 In Dominicis autem, quando Officium fit de Dominica ut in Psalterio, post Psalmos additur semper Symbolum sancti Athanasii **Quicumque**, ut infra in propria Rubrica dicitur.

5 Psalmi Horarum, scilicet ad Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium, numquam mutantur, ut in Psalterio, sive de Sanctis, sive de Tempore fiat Officium.

6 Psalmi de Dominica ad Vesperas, ut plurimum dicuntur in Vesperis Festorum, excepto ultimo, qui mutatur : cum vero aliter fieri debet, suis locis notatur. In Vesperis infra Octavam dicuntur Psalmi ut in secundis Vesperis Festi : sed in primis Vesperis diei Octavæ dicuntur ut in primis Vesperis Festi, nisi aliter notetur.

7 In fine Psalmorum semper dicitur **Glória Patri**, præterquam in Psalmo **Deus, Deus meus ad te de luce vigilo**, et in Psalmo **Laudáte Dóminum de cælis**, qui conjunguntur cum aliis Psalmis, et in fine ultimi tantum dicitur **Glória Patri**, ut suis locis notatur. Præterea non dicitur in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, nec in Officio Defunctorum, cujus loco pro Defunctis dicitur **Réquiem ætérnam dona eis, Dómine** etiamsi fiat Officium pro uno tantum.

8 Ut sacræ Vulgatæ editionis puritas inconfusa et illibata servetur, etiam quoad interpunctiones et distinctiones in sacris Bibliis appositæ, additus est Asteriscus, * ut sit nota musicæ partitionis in medio Versu.

XXIII DE CANTICIS

1 Cantica dicuntur in Officio de Tempore, tam de Dominicis,

quam Feriis, ad Laudes, Vesperas et Completorium, ut in Psalterio distribuuntur.

2 In Festis, et tempore Paschali ad Laudes semper dicitur Canticum **Benedicite**, ut in Dominica; et in fine ejus non dicitur **Glória Patri**, sicut in aliis Canticis dicitur, nec respondetur **Amen**. Alia Cantica ferialia ut in Psalterio, ad Laudes non dicuntur, nisi quando fit Officium de Feria extra tempus Paschale.

3 Canticum **Benedictus, Magnificat**, et **Nunc dimittis**, semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

XXIV DE VERSIBUS

1 Versus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum et Antiphonam Nocturnorum : sive in Officio dicantur tres Nocturni, sive unus. Ad Laudes et Vesperas Versus dicitur post Hymnum : ad Horas dicitur in Responsorio brevi, post repetitionem partis Responsorii, dicto **Glória Patri**.

2 In Pascha Resurrectionis et per Octavam usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, in Nocturno tantum dicitur Versus, in aliis Horis non dicitur, ut ibidem.

3 Quando fit aliqua Commemoratio, semper post Antiphonam ejus, de quo fit Commemoratio, dicitur Versus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Vesperarum et Laudum, nisi aliter notetur.

4 Versibus prædictis, tempore Paschali, semper additur **Allelúja** : non autem Versibus Preicum, nec in **Pretiósâ** ad Primam, neque in Versibus Responsoriorum Matutini.

5 In Officio Festi trium Lectionum post omnes Psalmos feriales cum Antiphonis dicitur Versus de Communi Sanctorum, hoc ordine : Feria secunda et quinta, Versus primi Nocturni : Feria tertia et sexta, Versus secundi Nocturni : Feria quarta, Versus tertii Nocturni.

6 Versus positi in Psalterio ad Laudes et Vesperas semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur in Proprio de Tempore.

XXV DE ABSOLUTIONIBUS ET BENEDICTIONIBUS ANTE LECTIONES

1 Absolutiones et Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio novem Lectionum ante Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ponuntur, scilicet, post Versum, dicto **Pater noster**, **Et ne nos**, dicitur Absolutio, et Benedictiones, ut ibi : præterquam in Matutinis Tenebrarum majoris Hebdomadæ, et in Officio Defunctorum, in quibus Absolutio et Benedictiones non dicuntur.

2 Si fiat Officium trium Lectionum, et sit de Feria, in qua singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio et Benedictiones sumuntur ex prima Dominica de Adventu, hoc ordine : Feria secunda et quinta dicuntur Absolutio et Benedictiones primi Nocturni : Feria tertia et sexta, secundi Nocturni : Feria quarta et Sabbato, tertii Nocturni.

3 Si autem singulæ tres Lectiones sint de Homilia super Evangelium, Absolutio dicitur secundum Ferias, ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur ut in tertio Nocturno, scilicet :

prima Benedictio erit **Evangélica lectio** : secunda, **Divinum auxilium** : tertia, **Ad societatem**. Si fit de Sancto trium Lectionum, Absolutio dicitur secundum Ferias, ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur ut in tertio Nocturno, hoc modo : prima, **Ille nos benedicat** : secunda, **Cujus**, vel **Quorum** vel **Quarum Festum colimus** : tertia, **Ad societatem**.

4 Quando fit Officium sanctæ Mariæ in Sabbato, Absolutio et Benedictiones dicuntur, ut habentur in ejus Officio parvo circa finem Breviarii.

XXVI DE LECTIONIBUS

1 Lectiones leguntur ad Matutinum, dictis Psalmis Nocturnorum cum Antiphonis, Versibus, Absolutionibus quoque, et Benedictionibus, ut supra. In Duplicibus et Semiduplicibus dicuntur novem Lectiones, id est, in quolibet Nocturno tres : in Feriis, et in Festis Simplicibus leguntur tantum tres Lectiones.

2 In Officio novem Lectionum dicuntur hoc modo. In primo Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Scriptura : quæ, quando suis locis propriæ, aut de Communi Sanctorum non assignantur, semper leguntur ut in Officio de Tempore; quæ sua quaque die occurrunt legendæ. In secundo Nocturno, si fit de Sancto, tres Lectiones leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone, aut Tractatu, qui ei convenit : quæ, si non adsint propriæ, leguntur ex Communi Sanctorum. Ex quo etiam Comuni completur numerus trium Lectionum, quando Officium fit novem Lectionum de aliquo Sancto, qui habet tantum unam

vel duas Lectiones proprias. Si fit de Dominica, vel de alio Officio novem Lectionum per annum, etiam de Octava, leguntur tres Lectiones de Sermone, aut Tractatu, qui in illis ponitur. In tertio Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium, positæ in Proprio, aut ex Communi assignatæ : et primæ Lectioni de Homilia semper præponitur principium Evangelii, de quo est Homilia, etiam infra Octavas. Excipiuntur ab hoc ordinario Lectionum Matutina Tenebrarum ante Pascha, et Defunctorum, ut in suis Officiis ponitur.

3 Si in Officio novem Lectionum, in quo non dicitur nonum Responsorium, contingat fieri Commemorationem de aliquo Sancto, qui propriam habet Lectionem, nona Lectio legitur de Sancto : si habuerit duas Lectiones, ex duabus fiat una Lectio, ommissa nona Lectione in dicto Officio novem Lectionum vel octavæ Lectioni adjuncta. Item de Festo Duplici aut Semiduplici, si fiat tamquam Simplex, legitur nona Lectio composita ex omnibus Sancti Lectionibus historicis secundi Nocturni, ut supra dictum est in Rubrica de Commemorationibus, num. 10. Quod si eodem die occurrat Dominica, vel Feria quæ habeat Homiliam, nona Lectio Sancti omittitur, et ejus loco legitur Homilia Dominicæ, vel Feriæ; scilicet vel prima Lectio de Homilia, vel tres simul in unam Lectionem conjunctæ. Similiter si plures occurrant nonæ Lectiones propriæ de Sanctis, legitur tantum illa dignioris.

4 In Officio trium Lectionum, si fit de Feria, tres Lectiones le-

guntur de Scriptura, nisi tres sint de Homilia, quia tunc omittuntur Lectionibus de Scriptura, leguntur de Homilia. Si fit de Sancto, qui habeat duas Lectiones, prima tantum erit de Scriptura, ut vel legatur una, vel ex tribus simul junctis fiat una; secunda et tertia de Sancto. Si unam tantum habuerit, vel propriam, vel ex communi assignatam, prima et secunda erunt de Scriptura, tertia de Sancto : quod etiam servatur in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

5 Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tempore sic distributæ sunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Officio de Sanctis, quando aliæ (ut dictum est) non assignantur.

6 Initia librorum sacræ Scripturæ (qui fere semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt, etiamsi fiat Officium de Sancto, nisi in Festo aliæ propriæ Lectiones de Scriptura, vel de Communi assignentur : tunc enim initium Lectionis de Scriptura transfertur in sequentem diem similiter non impeditam; et Lectiones illi diei de eadem Scriptura assignatæ vel cum superioribus Lectionibus legantur, vel omittantur : ita ut non oporteat eas amplius in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur, quæ non quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper servetur, quando Lectiones occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7 Cum autem initium alicujus Epistolæ catholicæ tempore Paschali aut alicujus Prophetæ minoris mense Novembri, infra Hebdomadam illorum temporum impeditur aliquo Festo

novem Lectionum habente proprias Lectiones de Scriptura, dictum initium Epistolæ et Prophetæ, quoad commode fieri poterit, ponatur in sequenti Feria, alio simili initio Scripturæ ponendo, vel Festo non impedita; alioquin in præcedenti similiter non impedita, ita ut aliquo modo ponatur, etiamsi plura initia eodem die poni oporteat.

8 De Scriptura quoque tantum est positum, quantum satis videtur pro numero Hebdomadarum, quæ esse possunt inter Epiphaniam et Septuagesimam, et inter Pentecosten et Adventum. Ubi vero contingit minui numerum Dominicarum et Hebdomadarum post Epiphaniam, adveniente Dominica Septuagesimæ, quod superest de Epistolis beati Pauli, quæ distributæ sunt pro numero dictarum Dominicarum et Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum (de quibus legitur ab Octava Pentecosten usque ad Dominicam primam Augusti), cum non expletur numerus Dominicarum post Pentecosten de eis libris annotatus usque ad mensem Augusti : quia tunc, Lectionibus de his libris omissis, legitur de Scriptura, quæ ponitur mense Augusti. Quod si fiat de aliqua Dominica post Epiphaniam anticipata in Feria, eo modo quo dictum est de Dominicis num. 4 et 5, tunc post Officium Dominicæ anticipatæ, in sequentibus diebus legatur de Epistolis sancti Pauli assignatis Dominicæ anticipatæ, et sequentibus Feriis, omissis aliis, quæ sunt assignatæ præcedenti Hebdomadæ.

Quid autem observandum sit, cum mensis, cui quinque Dominicæ assignantur, non habuerit nisi quatuor, in propriis locis notatur.

9 Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur in Festis, ubi assignantur in Proprio Sanctorum per annum. Rursus, quando aliquod Festum in propria Ecclesia solemniter celebratur : item, quando aliquod Festum novem Lectionum occurrit in Quadragesima, et Quatuor Temporibus, in secunda Feria Rogationum, et in Vigilia Ascensionis, in quibus Feriis in Officio de Tempore non assignantur Lectiones de Scriptura, sed de Homilia; tunc enim in Festis recurrendum est ad Lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum. Quod si in aliquibus ex supradictis Feriis occurrat dies Octava alicujus Festi habentis Octavam, tunc in primo Nocturno diei Octavæ repetantur Lectiones, quæ in primo Nocturno Festi lectæ fuerunt : si vero occurrat dies infra Octavam, tunc sumantur de Communi. Aliæ Lectiones secundi et tertii Nocturni positæ in Communi Sanctorum similiter leguntur, quando in Proprio Sanctorum assignantur, et quando in aliqua Ecclesia aliquod Festum celebratur cum novem Lectionibus (quia in ea est solemne, aut consuetum in ea celebrari), quod proprias et approbatas de Festo Lectiones non habuerit.

10 Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo libri, ex quo sumuntur, nisi aliter in propriis locis notetur. Lectiones etiam secundi Nocturni, quando sunt ex aliquo Sermone vel Tractatu,

leguntur cum titulo et nomine Auctoris; alias minime. Et similiter in tertio Nocturno præponitur titulus auctoris cujus est Homilia.

11 In fine cujusque Lectionis dicitur **Tu autem Dómine misère nobis**, et respondetur **Deo grátias**. Quod etiam fit in Lectionibus brevibus in principio Completorii, et in fine Primæ post **Pretiósá** præterquam in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, et in Officio Defunctorum, ut suis locis ponitur.

XXVII DE RESPONSORIIS POST LECTIONES

1 Responsoria dicuntur ad Matutinum post Lectiones : id est, post quamlibet Lectionem dicitur unum Responsorium, ut infra.

2 In Festis novem Lectionum (præterquam in Festo sanctorum Innocentium, quando non venerit in Dominica), et in Dominicis ab Octava Paschæ inclusive usque ad Adventum exclusive, et a Dominica infra Octavam Nativitatis inclusive usque ad Septuagesimam exclusive, dicuntur octo tantum Responsoria; et in fine tertii, sexti, et octavi dicitur **Glória Patri**, cum repetitione partis Responsorii : quod regulare est in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, tam in Officio novem quam trium Lectionum : excepto Tempore Passionis, quo Tempore, loco **Glória Patri**, repetitur Responsorium a principio : excepto etiam Officio Defunctorum, in quo illius loco dicitur **Réquiem ætérnam, etc.** Qui Versus **Glória Patri** quibusdam diebus dicitur in primo Responsorio, ut in pro-

priis locis annotatur. Post novam Lectionem prædictis diebus, quando octo tantum dicuntur Responsoria, immediate dicitur Hymnus **Te Deum**.

3 In Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, et in triduo ante Pascha, dicuntur novem Responsoria, quia tunc non dicitur **Te Deum**.

4 In Officio autem trium Lectionum, quando fit de Festo, et in Feriis Temporis Paschalis, quod est inter Dominicam in Albis et Ascensionem (excepta Feria secunda Rogationum, in qua ponitur tertium Responsorium), dicuntur duo Responsoria, quia post tertiam Lectionem dicitur **Te Deum**. Quæ Responsoria in Festis sumuntur de Communi Sanctorum, et in dictis Feriis Temporis Paschalis, quando alia propria non assignantur, sumuntur de Dominica in qua primo sunt posita, hoc ordine : secunda et quinta Feria, primum et secundum Responsorium primi Nocturni : Feria tertia et sexta, primum et secundum Responsorium secundi Nocturni : Feria quarta primum et secundum Responsorium tertii Nocturni.

5 In aliis Feriis extra Tempus Paschale dicuntur tria Responsoria (quia in illis non dicitur **Te Deum**), hoc ordine : Feria secunda et quinta, tria Responsoria primi Nocturni : Feria tertia et sexta, tria Responsoria secundi Nocturni : Feria quarta et Sabbato, quando in eo fit de Feria, tria Responsoria tertii Nocturni Dominicæ præcedentis, in qua primo sunt posita. Verum quia in tertio Nocturno

Dominicarum a tertia post Pentecosten inclusive, usque ad Adventum exclusive, non habetur nisi unum Responsorium dicendum infra Hebdomadam, quod est septimum in Dominica (propterea quod Responsorium **Duo Séraphim** non dicitur nisi in prædictis Dominicis); ideo Feria quarta et Sabbato, quando Responsoria sumenda erunt ex tertio Nocturno, primum Responsorium erit quod est septimum Dominicæ : secundo et tertio loco dicitur secundum et tertium sequentis Feriæ, id est, post secundam et tertiam Lectionem dicitur secundum et tertium Responsorium, quod est secundum et tertium secundæ sequentis Feriæ, si propria Responsoria habuerit; alioquin, si non habuerit propria, dicitur secundum et tertium Responsorium primi Nocturni ejusdem Dominicæ. Ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam habentur Responsoria propria in singulis Feriis, excepto Sabbato, in quo, quando fit de Feria, dicuntur Responsoria Feriæ quartæ.

6 Sumuntur autem Responsoria ex eo loco, ubi primo sunt posita in principio mensis, vel libri, et repetuntur in aliis sequentibus Dominicis illius mensis in quibus alia non assignantur, vel donec de illo libro legitur, unde sumpta sunt Responsoria. Quæ autem in prima Hebdomada mensis posita sunt per Ferias, repetuntur eodem ordine in eisdem Feriis per sequentes Hebdomadas, donec alia ponantur. Ubi vero non adsunt propria, semper ex Nocturnis Dominicæ sumuntur dicto ordine.

7 Si Responsoria primi Nocturni ejus Dominicæ, in qua

primo ponuntur, propter Festum Duplex in ea occurrens, in ipsa Dominica poni non possint, ponantur prima die ejus Hebdomadæ, in qua occurrit fieri de Feria, et omittantur alia quæ forte in illa Feria propria haberentur. Si vero in tota Hebdomada non occurrat dies in quo fiat de Feria, illa Responsoria ponantur in sequenti Hebdomada, vel Dominica similiter non impedita, et dummodo in ea alia Responsoria non sint primo ponenda; alioquin eo anno omittantur. Responsoria etiam quæ in aliquibus Feriis per Hebdomadam habentur, si eo die quo posita sunt, non possunt dici propter Festum occurrens, non sunt transferenda in aliam diem sed omittuntur.

8 Tempore Paschali, in fine Responsorii, ante Versum, additur **Allelúja**.

XXVIII DE RESPONSOIIS BREVIBUS HORARUM

1 Responsoria brevia dicuntur post Capitulum ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium, præterquam in triduo ante Pascha usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusive, quibus diebus non dicuntur. Ad Primam et Completorium semper dicuntur eodem modo, ut in Psalterio. In aliis Horis, quando fit Officium de Dominica, vel Feria per annum, dicuntur ut habentur in Psalterio. In Adventu autem, Quadragesima, Tempore Passionis et Paschali, ut suis locis habentur propria. In Festis similiter, quando non habentur propria, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

2 In fine Responsorii brevis dicitur **Glória Patri**, cum repetitione Responsorii eo modo quo ordinatur ad Primam in Psalterio, præterquam Tempore Passionis : tunc enim non dicitur **Glória Patri** in Officio de Tempore, sed solum repetitur Responsorium breve a principio.

3 In Responsorio brevi ad Primam, loco Versus : **Qui sedes etc.**, in Adventu dicitur : **Qui venturus es in mundum**, tam in Dominicis et Feriis, quam in Festis, excepto Festo Immaculatæ Conceptionis beatæ Mariæ et per Octavam. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, etiam in Festis occurrentibus; in Festo Corporis Christi, et per Octavam, et in omni Officio beatæ Mariæ, tam novem quam trium Lectionum, etiamsi infra ejusdem Octavas fiat de Festo vel de Dominica, dicitur : **Qui natus es de María Virgine**. In Epiphania, et per Octavam, et in Festo Transfigurationis, dicitur : **Qui apparuisti hodie**. A Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis (excepto Officio beatæ Mariæ) semper dicitur : **Qui surrexisti a mortuis**. In Ascensione usque ad Pentecosten exclusive dicitur : **Qui scandis super sidera**. In Pentecoste et reliquo anni tempore, tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, dicitur : **Qui sedes ad dexteram Patris**, ut in Psalterio. Aliqua præterea sunt propria Officia, veluti Pretiosissimi Sanguinis, et Sacratissimi Cordis D. N. J. C. ac septem Dolorum B. M. V., in quibus proprius versus assignatur, ut suis locis ponitur.

4 Responsoria brevia aliarum Horarum, quæ ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Adventum, quando fit Officium de Tempore. Similiter quæ ponuntur in prima Dominica Quadragesimæ, dicuntur usque ad Dominicam Passionis exclusive. Et quæ ponuntur in Dominica Passionis, dicuntur usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive. Item quæ ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur usque ad Ascensionem exclusive. Quæ vero ponuntur in aliquo Festo habente Octavam, dicuntur per totam Octavam quando fit de Octava. In Officio autem beatæ Mariæ, tam novem quam trium Lectionum, exceptis Festis quæ habent propria, dicuntur semper Responsoria brevia de Communi Virginum.

5 Tempore Paschali, a Dominica in Octava Paschæ usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusive, in fine Responsorii brevis ante primum Versum dicuntur duo **Allelúja**, quæ etiam post dictum primum Versum repetuntur pro parte Responsorii; et in fine secundi Versus unum tantum **Allelúja**, tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, ut dicitur in Rubrica quæ est in Sabbato in Albis. Extra tempus Paschale, quamvis in aliquibus Festis ad Tertiam, Sextam et Nonam, Responsoriiis brevibus addantur **Allelúja**, non ideo adduntur ad Primam et Completorium.

XXIX DE CAPITULIS

1 Capitula semper dicuntur (præterquam a Feria quinta in Cœna Domini, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive,

et præterquam in Officio Defunctorum) ad Vesperas, Laudes et alias Horas, dictis Psalmis et Antiphonis; ad Completorium vero dicto etiam Hymno.

2 Capitula Dominicalia posita in Psalterio in primis et secundis Vesperis, in Laudibus et Horis, dicuntur a tertia Dominica post Pentecosten usque ad Adventum, et a secunda post Epiphaniam usque ad Septuagesimam. Capitula autem ferialia dicuntur post Octavam Pentecostes usque ad Adventum, et ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Aliis temporibus dicuntur ut in Proprio de Tempore : si fit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis cum propria adsunt; alioquin de Communi Sanctorum. Capitulum Primæ et Completorii (quando Capitula dicuntur) numquam mutatur, ut in Psalterio.

3 In Dominicis ab Adventu usque ad Octavam Epiphaniæ, et a Septuagesima usque ad tertiam post Pentecosten, et in Feriis temporis Paschalis, et in omnibus Festis regulariter, Capitulum positum in primis Vesperis dicitur in Laudibus, ad Tertiam, et in secundis Vesperis, quibusdam exceptis, quæ suis locis assignantur.

4 In Feriis tempore Paschali ad Primam dicitur Capitulum **Regi sæculorum**, sicut in Dominicis et in Festis. Post Capitulum semper respondetur **Deo grâtiâs**.

XXX DE ORATIONE

1 Oratio in Vesperis et Laudibus dicitur post Antiphonas ad **Magnificat** et **Benedictus** immediate, nisi quando dicendæ sunt Preces, quæ dicuntur post Anti-

phonam, et in fine illarum Orationis. Ad Primam et alias Horas Oratio dicitur post Responsorium breve, nisi dicendæ sint Preces : tunc enim Oratio dicitur post Preces. Ad Completorium Oratio dicitur post Antiphonam **Salva nos**, nisi dicendæ sint Preces : et tunc dicitur post illas.

2 Ad Primam et Completorium numquam mutantur Orationes, quæ habentur in Psalterio, præterquam in triduo ante Pascha, in quo triduo ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive post Psalmum **Miserère**, dicitur Oratio diei, ut suo loco ponitur. In aliis Horis regulariter dicitur Oratio quæ dicta est in primis Vesperis. In Quadragesima autem, Quatuor Temporibus, Vigiliis, et Feria secunda Rogationum, Oratio quæ dicta est in Laudibus, dicitur tantum ad Tertiam, Sextam et Nonam. In Vesperis autem sequentibus, si fit de Feria, dicitur vel alia propria, ut in Quadragesima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis. Quæ Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in feriali Officio per Hebdomadam, quando propria non assignatur. Infra Octavas dicitur Oratio ut in die Festi : similiter et in die Octava, nisi alia propria assignetur.

3 Ante Orationem, etiam quando aliquis solus recitat Officium, semper dicitur Versus **Dominus vobiscum**, et respondetur **Et cum spiritu tuo**. Qui Versus non dicitur ab eo qui non est saltem in ordine Diaconatus, nec a Diacono, præsentem Sacerdote, nisi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus ordinem non pervenerit, ejus loco dicat **Dómine, exáudi oratiónem**

meam, et respondetur **Et clamor meus ad te véniat**. Deinde dicitur **Orémus**, postea Oratio : quæ si unica tantum dicatur, Versus **Dóminus vobiscum**, vel **Dómine exáudi**, repetitur finita Oratione, postquam fuerit responsum **Amen**. Sin autem plures Orationes dicendæ sint, ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona et Versus, deinde **Orémus** : et post ultimam Orationem repetitur **Dóminus vobiscum** : postea dicitur **Benedicámus Dómino**, respondetur **Deo grátias**. Deinde dicitur Versus **Fidélium animæ** : qui Versus non dicitur post **Benedicámus Dómino**, ad Primam ante **Pretiósa etc.**, neque ad Completorium ante Versum **Benedicat etc.**, nec quando post aliquam Horam immediate sequitur Officium parvum beatæ Mariæ, vel Officium Defunctorum, aut Septem Psalmi Pœnitentiales, vel solæ Litanie.

4 Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur **Per Dóminum**; si ad Filium, **Qui vivis et regnas**. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur **Per eúmdem**; si in fine Orationis, dicatur **Qui tecum vivit et regnat**. Si fiat mentio Spiritus Sancti, dicatur **In unitáte ejúsdem Spiritus Sancti, etc.**

5 Quando plures Orationes dicuntur, prima tantum dicitur sub sua conclusione **Per Dóminum**, vel aliter, ut supra, aliæ non concluduntur, nisi in ultima Oratione; sed unicuique Orationi semper præponitur **Orémus**, præterquam in Officio Defunctorum, in quo, alio modo quam ut supra, Orationes dicuntur : item in Litanis, Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno **Orémus**, ut suis locis habetur.

XXXI DE HYMNO TE DEUM

1 Hymnus **Te Deum** dicitur in omnibus Festis per annum, tam trium quam novem Lectionum, et per eorum Octavas, excepto Festo sanctorum Innocentium, nisi venerit in Dominica; dicitur tamen in ejus die Octava. Dicitur etiam in omnibus Dominicis a Pascha Resurrectionis inclusive, usque ad Adventum exclusive; et a Nativitate Domini inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive, et in omnibus Feriis temporis Paschalis, scilicet a Dominica in Albis usque ad Ascensionem, excepta Feria secunda Rogationum, in qua non dicitur.

2 Non dicitur autem in Dominicis Adventus, et a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, neque in Feriis extra tempus Paschale.

3 Cum dicitur, omittitur semper nonum, vel tertium Responsorium, et statim dicitur post ultimam Lectionem.

4 Cum non dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium Responsorium; quo dicto statim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur **Te Deum**, eo Hymno dicto statim inchoantur Laudes, præterquam in Nocte Nativitatis Domini : quia tunc dicitur Oratio, postea celebratur Missa, ut suo loco notatur.

XXXII DE ORATIONE DOMINICA ET SALUTATIONE ANGELICA

1 Oratio Dominica **Pater noster**, et Salutatio Angelica **Ave, Maria**, semper dicitur secreto ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, in cujus prin-

cipio post Lectionem brevem **Fratres : Sôbrii**, dicto Versu **Adjutôrium nostrum**, dicitur tantum **Pater noster**, secreto; et in fine Completorii, statim post Orationem beatæ Mariæ, dicitur **Pater noster, Ave Maria**, et **Credo**, totum similiter secreto. Finitis Horis, et dicto Versu **Fidélium animæ**, dicitur similiter secreto **Pater noster** tantum, nisi sequatur Officium beatæ Mariæ, quia tunc post illud dicitur **Pater noster**, ut supra, et nisi alia Hora subsequatur : tunc enim dicitur semel tantum **Pater noster**, cum **Ave Maria**, pro principio sequentis Horæ; qua finita, dicitur **Pater noster**, ita ut semper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto **Fidélium animæ** incipitur Versus **Jube, domne, benedicere**.

2 Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce **Et ne nos indûcas**, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba **Pater noster**, ut in Precibus, et similibus : alias numquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero et Vesperas quando in feriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3 Salutatio Angelica semper dicitur ante Officium beatæ Mariæ, quando non conjungitur cum Officio Domini; quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominica.

XXXIII DE SYMBOLO APOSTOLORUM ET SYMBOLO S. ATHANASII

1 Symbolum Apostolorum semper dicitur ante Matutinum

et Primam, et finito Completorio post Orationem Angelicam, totum secreto : etiamsi ad Primam et Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus ad Primam et Completorium, clara voce profertur **Credo in Deum**, et in fine **Carnis resurrectionem** : reliquum dicitur secreto : alias totum secreto dicitur, ut supra.

2 Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum **Retribue**, in omnibus Dominicis per annum, quando Officium fit de Dominica, exceptis Dominicis infra Octavas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, ac Dominica Resurrectionis et Pentecostes, in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consueti, ut in Festis. In Dominicis infra alias Octavas, et in Dominica Trinitatis dicitur; alias numquam, neque si aliquod Festum Duplex celebretur in Dominica. Et in fine illius dicitur **Gloria Patri**.

XXXIV DE PRECIBUS

1 Preces sunt aliquot Versus qui aliquando dicuntur ante Orationem, incipientes a **Kýrie eléison** vel a **Pater noster**.

2 Preces Dominicales ad Primam et Completorium, ut in Psalterio, non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, nec in Vigilia Epiphaniæ, et Feria sexta et Sabbato post Octavam Ascensionis, etiamsi infra Octavam fiat Officium de Dominica, vel alio Festo Semiduplici, quia tunc ratione Octavæ non dicuntur; alias autem semper dicuntur.

3 Preces feriales ad Laudes et per Horas distinctæ, ut in

Psalterio, dicuntur tantum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur (exceptis Vigilia Nativitatis Domini, ac Vigilia et Quatuor Temporibus Pentecostes), et tunc dicuntur flexis genibus. In aliis Feriis per annum numquam dicuntur nisi Dominicales, et in illis non flectuntur genua.

4 In Feriis Adventus, Quadragesimæ, et Quatuor Temporum, dicuntur Preces feriales etiam ad Vesperas, si non sequatur Festum : ad Completorium dicuntur consueta de Dominica, sed flexis genibus. Dicuntur autem Preces flexis genibus ab Hebdomadario usque ad Versum **Dóminus vobiscum** ante primam Orationem : a circumstantibus autem, usque ad Versum **Benedicámus Dómino**, post ultimam Orationem.

5 In Vigiliis Preces feriales dicuntur tantum ad Matutinum, et per Horas : ad Vesperas vero sequentes non dicuntur, quia inde fit de Festo. Quod si post Vigiliam S. Matthiæ sequatur primus dies Quadragesimæ, in Vesperis dicuntur Preces feriales, quamvis dicenda sit Oratio Dominicæ præcedentis, et non Vigiliæ. Quod etiam servatur quando in Feria sexta et Sabbato Quatuor Temporum Septembris fit Officium de Feria, cum in eis non occurrat Festum novem Lectionum : tunc enim in Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Preces, quamvis dicenda sit Oratio Dominicæ præcedentis, non autem Feriæ Quatuor Temporum.

6 Psalmus **Miserére** dicitur cum Precibus ad Vesperas tantum, et Psalmus **De profundis**

ad Laudes. In Officio Defunctorum dicuntur Psalmi, qui in eo Officio designantur.

XXXV DE COMMEMORATIONIBUS COMMUNIBUS, SEU SUFFRAGIIS SANCTORUM

1 Commemorationes communes, seu Suffragia de Sanctis quæ habentur in Psalterio post Vesperas Sabbati, dicuntur in fine Vesperarum et Laudum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis exclusive, et ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive, in Dominicis, Feriis et Festis (nisi Officium sit Duplex, vel infra Octavas, etiamsi de Dominica, vel Semiduplici infra eas fiat), et illis adjungitur Commemoratio de Patrono, vel Titulo Ecclesiæ, ante vel post Commemorationem de sancta Maria, de sancto Joseph, et de Apostolis, pro dignitate illius; ita tamen, ut semper ultimo loco ponatur Commemoratio de Pace. Et ante illas in feriali Officio fit Commemoratio de Cruce, quæ habetur in Psalterio post Laudes Feriæ secundæ.

2 Tempore Paschali fit alia Commemoratio de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Feriæ secundæ post Dominicam in Albis, et ea solum tunc dicitur; non tamen in Duplicibus, neque infra Octavas, neque in Officio votivo de sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, aut de Pasione Domini.

3 Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, semper fit ante ipsa Suffragia consueta, etiam ante Commemorationem de Cruce.

4 Commemoratio de sancta Maria non fit cum aliis, quando

dicitur ejus Officium parvum, nec quandocumque fit Officium de ea.

XXXVI DE ANTIPHONIS BEATÆ MARIÆ IN FINE OFFICII

1 Antiphonæ beatæ Mariæ positæ in fine Psalterii post Completorium, singulæ dicuntur pro temporis diversitate, ut ibi annotatur, præterquam in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha.

2 Dicuntur autem extra Chorum, tantum in fine Completorii, et in fine Matutini, dictis Laudibus, si tunc terminandum sit Officium; alioquin, si alia subsequatur Hora, in fine ultimæ Horæ. In Choro autem semper dicuntur quandocumque terminata aliqua Hora discedendum est a Choro.

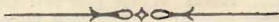
3 Numquam vero dicuntur post aliquam Horam, quando subsequitur cum Officio diei Officium Defunctorum, vel Septem Psalmi Pœnitentiales, aut Litanîæ, præterquam post Com-

pletorium, in quo semper dicuntur, etiamsi prædicta subsequantur : neque etiam dicuntur quando post aliquam Horam immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis, a primis Vesperis Sabbati, et toto tempore Paschali), Hebdomadario tamen ad Orationem surgente.

XXXVII DE OFFICIO PARVO BEATÆ MARIÆ ET ALIIS

1 De Officio parvo beatæ Mariæ, de Officio Defunctorum, de Septem Psalmis Pœnitentialibus, et Litanîis, et de Psalmis Gradualibus, quando et quomodo, tam in Choro quam extra Chorum dicenda sint, habentur suis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2 Tempore Paschali in Officio parvo beatæ Mariæ, quod dicitur in Choro, non additur **Allelûja** Antiphonis, neque Versibus, neque Responsoriis.

Additiones et Variationes

IN RUBRICIS BREVIARII

AD NORMAM BULLÆ « DIVINO AFFLATU »

TIT. I. — *De ratione divini Officii recitandi*

IN recitatione divini Officii juxta Romanum Ritus Psalmi quotidie sumendi sunt ad singulas Horas canonicas de occurrenti hebdomadæ die, prout distribuuntur in Psalterio.

2 Excipiuntur tamen omnia Festa novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, omnia Duplicia I et II classis aliorum Sanctorum, Vigiliæ Epiphaniæ et Pentecostes, Dominicæ infra Octavas et integræ Octavæ Domini quæ in universali Ecclesia recoluntur, et Feria VI post Octavam Ascensionis, quorum omnium Officium persolvendum est prout assignatur vel in Breviario, vel in Proprio Diœcesis aut Instituti; hac tamen lege, ut Psalmi ad Laudes, Horas et Completorium semper sumantur ex Dominica, ut in Psalterio, ad Matutinum vero et ad Vesperas dicantur ut in Comuni, nisi speciales Psalmi sint assignati. Item excipiuntur Vigilia Nativitatis Domini, tres ultimi dies Hebdomadæ majoris et Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, in quibus Psalmi dicuntur proprio loco adnotati.

3 In quolibet alio Festo Duplici, etiam majori, vel Semiduplici, vel Simplici, et per omnes Octavas supra non exceptas, semper dicuntur Psalmi, cum Antiphonis ad omnes Horas, et Versibus ad Matutinum, ut in Psalterio de occurrenti hebdomadæ die; reliqua omnia, et Antiphonæ ad *Magnificat* et *Benedictus*, ut in Proprio aut Comuni. Quod si aliquod ex Festis Duplicibus aut Semiduplicibus proprias vel peculiariter assignatas habeat Antiphonas in aliqua Hora majori, eas in eadem Hora cum suis Psalmis, et ad Matutinum etiam Versibus, retinet; in ceteris Horis Psalmi et Antiphonæ dicuntur de Feria occurrenti.

4 In omnibus novem Lectionum Officiis in I Nocturno dicuntur semper Lectiones de Scriptura occurrenti juxta Rubricas, adhibitis Responsoriis quæ singulis Feriis assignantur, dummodo resumendæ vel anticipandæ non sint Lectiones cujusvis Dominicæ impeditæ, quæ semper dicuntur cum suis Responsoriis; aut primo non sint ponenda, juxta proprias Rubricas, Responsoria Feriæ II infra Hebdomadam I post Epiphaniam vel Feriæ II infra Hebdomadam I post Octavam Pentecostes; aut demum non occurrant Octavæ Domini quæ in universa Ecclesia recoluntur, in quibus

semper adhibenda sunt Responsoria de Octava. In Festis tamen Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, in omnibus Duplicibus I vel II classis, in aliis Festis quæ propria habeant Responsoria, et in Officiis quibusvis quæ Lectiones pariter habeant proprias vel quæ occurrant in Feriis Lectiones de Scriptura nullimode habentibus, tam Lectiones quam Responsoria, quæ propria non sint, sumuntur de Communi juxta Rubricas; adhibitis tamen, per Octavas, Responsoriis de Festo, si propria de ipsa Octava non habeantur. Quod si in Festis vel Officiis, quæ Lectiones etiam proprias habeant, reponendæ sint juxta Rubricas Lectiones de aliquo Initio Scripturæ occurrentis, eæ leguntur cum Responsoriis propriis de Festo, si hæc habeantur, secus de Tempore, ut supra; numquam vero cum Responsoriis de Communi aut de Octava, quæ non sit de Tempore.

5 Porro sic persolvendum est Officium in Festis Duplicibus et Semiduplicibus superius non exceptis, cauto quod ultimæ tres Antiphonæ cum Psalmis ad Matutinum Feriæ IV et omnes Antiphonæ cum Psalmis ad Laudes cujusque Feriæ semper sumuntur de 1 loco, et Versus Nocturnorum atque Antiphonæ ad Horas, etiam Tempore Adventus, Quadragesimæ et Passionis, dicuntur ut per Annum :

Ad Matutinum Invitatorium, Hymnus, Lectiones cum Responsoriis II et III Nocturni propria vel de Communi; Antiphonæ vero, Psalmi et Versus trium Nocturnorum, nec non Lectiones

cum Responsoriis I Nocturni, de FERIA occurrenti.

Ad Laudes et ad Vesperas Antiphonæ cum Psalmis, de FERIA; Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat* cum Oratione, aut ex Proprio aut de Communi.

Ad Horas minores et Completorium Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur de occurrenti FERIA. Ad Primam pro Lectione brevi legitur Capitulum Nonæ ex Proprio aut de Communi. Ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum, Responsorium breve et Oratio pariter sumuntur aut ex Proprio aut de Communi.

6 In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato et in Festis Simplicibus Officium sic persolvendum est : ad Matutinum Invitatorium et Hymnus dicuntur de eodem Officio vel de iisdem Festis; Psalmi cum suis Antiphonis et Versu de FERIA occurrenti, ut supra; I et II Lectio cum suis Responsoriis de FERIA, III vero Lectio de Officio vel Festo; ad Laudes et Vesperas Antiphonæ cum Psalmis semper de FERIA; Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad *Benedictus* vel ad *Magnificat* cum Oratione, aut ex Proprio aut de Communi; ad reliquas autem Horas omnia dicuntur ut supra de Festis Duplicibus aut Semiduplicibus ordinatur.

7 Similiter ordinatur Officium de omnibus Octavis num. 2 non exceptis, juxta qualitatem ritus Duplicis vel Semiduplicis, aut Simplicis, sumptis tamen omnibus quæ propria vel de Communi sumenda edicuntur, de ipso die Festo, nisi tamen propria de Octava habeantur. Lectiones vero II et III Nocturni in diebus inira Octavam quæ pro-

prias item non habeant, sumuntur aut ex Octavario aut de Communi juxta Rubricas; sed, quando non habeantur Lectiones de Homilia in Evangelium Festi, tam infra Octavam quam in die Octava, Lectiones III Nocturni dicuntur ut in Festo.

8 In omnibus Officiis ritus Simplicis Psalmi ad Matutinum, qui in Psalterio in tres Nocturnos dispositi inveniuntur, sine interruptione dicuntur, cum suis novem Antiphonis extra Tempus Paschale, Tempore autem Paschali sub una tantum Antiphona, usque ad tertium Versum inclusive, omissis Versibus primo et secundo.

TIT. II. — De Festorum præstantia

1 Ut recte dignoscatur quale ex pluribus Officiis sit nobilius et proinde sive in occurrentia, sive in concurrentia, sive in ordine repositionis, aut translationis aut Commemorationum præferendum, cauto semper quod Festa Duplicita I classis primaria universalis Ecclesiæ præferuntur cuilibet Festo particulari, et quod Festa Dedicationis et Tituli Ecclesiæ propriæ et Patroni principalis loci, necnon Tituli et Sancti Fundatoris Ordinis seu Congregationis cedunt tantummodo prædictis Duplicibus I classis universalis Ecclesiæ, sequentes præstantiæ characteres considerandi sunt :

a) *Ritus altior*, nisi occurrat Dominica, vel aliqua ex Feriis, Vigiliis aut Octavis privilegiatis, juxta Rubricas.

b) *Major solemnitas*, scilicet si Festum celebretur cum feriatiōe, etiam in foro reducta vel

sublata, aut cum Octava. Ratio tamen majoris solemnitatis per Octavam inductæ consideranda tantum est in die Festo atque in die Octava, non vero in diebus infra Octavam.

c) *Ratio Primarii aut Secundarii*.

d) *Dignitas personalis*, hoc ordine servato : Festa Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum.

2 In occurrentia, et in ordine repositionis, aut translationis, aut Commemorationum de Officiis eadem die occurrentibus alius quoque character considerandus est, nempe :

e) *Proprietas Festorum*. Dicitur Festum alicujus loci proprium, si agatur, præterquam de Dedicatione et Titulo Ecclesiæ propriæ, de Patrono principali loci, de Titulo et Sancto Fundatore Ordinis seu Congregationis, ut supra, etiam de loci Patrono secundario, de Sancto, in Martyrologio vel in ejus Appendice approbata descripto, cujus habetur corpus vel aliqua insignis reliquia, vel de Sancto, qui ad Ecclesiam, vel locum, vel personarum cœtum speciales habeat relationes. Igitur Festum quodvis istiusmodi proprium, ceteris paribus, præfertur Festo universalis Ecclesiæ. Excipiuntur tamen Dominicæ, Feriæ, Vigiliæ et Octavæ privilegiatæ, quæ, sicut etiam Festa primaria Duplicita I classis universalis Ecclesiæ, de quibus supra, uniuscujusque loci propria considerantur et sunt. Festum autem universalis Ecclesiæ, cujusvis ritus, quia est præceptivum, ceteris paribus, præferri debet. Festis

quæ aliquibus locis ex mero Indulto sanctæ Sedis sunt concessa, quin tamen propria, sensu quo supra, dici queant.

TIT. III. — *De Octavis*

1 Octavæ inter se præferuntur eadem lege, qua Festa ipsa ad quæ pertinent.

2 Octavæ Festorum Duplicium I classis Domini, quæ in universali Ecclesia cum Octava recoluntur, ita sunt privilegiatæ ut de eis semper fiat aut Officium aut Commemoratio, ut fusius habetur in Rubricis. Attamen Octava Corporis Christi iisdem gaudet privilegiis quibus Octava Epiphaniæ; Octava Ascensionis, et Octava Sacratissimi Cordis Jesu, in occurrentia tantum, iisdem quibus Octava Nativitatis.

3 Octavæ aliorum Festorum Duplicium I classis sunt Octavæ communes, et quandoque omituntur juxta Rubricas. Alias, nisi a nobiliori Officio impediuntur, per integram recoluntur Octavam, sub ritu Semiduplici in diebus infra Octavam, sub ritu autem Duplici majori in die Octava.

4 Octavæ verò Duplicium II classis sunt Octavæ simplices, et celebrantur tantum in ipsa die Octava, sub ritu quidem Simplici, nisi pariter a nobiliori Officio impediuntur: nil autem fit de eis infra Octavam.

5 De Octavis quæ non sunt in Breviario Romano, nihil fit a die 17 Decembris ad Vigiliam Nativitatis Domini, a Feria IV Cinerum ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes ad Festum Ssmæ Trinitatis, semper inclusive.

TIT. IV. — *De Festorum occurrentia accidentali eorumque translatione*

1 De Dominicis majoribus I classis, quodvis Festum in eis occurrat, semper faciendum est Officium, Dominicæ vero II classis cedunt tantummodo Festis Duplicibus I classis, quo in casu de Dominica fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, cum IX Lectione ad Matutinum.

2 De Dominicis minoribus seu per Annum, semper fieri debet Officium, nisi occurrat aliquod Duplex I vel II classis, aut quodvis Festum novem Lectionum Domini, non autem eorum dies Octava; et, in casu, in Officio Festi, fit Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, cum IX Lectione ad Matutinum. Excipiuntur tamen Dominicæ infra Octavas quaslibet privilegiatas, in quibus Officium fieri nequit de Festis, quæ infra ipsas Octavas prohibentur. Itemque excipiuntur Dominicæ a die 25 ad 28 Decembris aut in die Octava Epiphaniæ occurrentes, et Dominica impedita vel a superveniente Septuagesima vel a Dominica ultima post Pentecosten, de quibus omnibus fit Officium ut habetur in propriis Rubricis; nec non Dominica occurrens a die 1 ad 6 Januarii, vel die 7 a superveniente Dominica infra Octavam Epiphaniæ impedita, cujus Officium fit in Vigilia Epiphaniæ, et in qua, nisi a nobiliori Officio impediatur, celebratur Festum Ssmi Nominis Jesu.

3 Duplicia I et II classis quæ ab alio nobiliori Officio impediuntur, transferenda sunt in

proximiorem insequentem diem quæ libera sit ab alio Festo Duplici I vel II classis, a Dominica currenti, a Vigilia privilegiata, et ab aliis Officiis quæ hujusmodi Festa respective excludant.

4 Festa Duplicita majora aut minora et Semiduplicita, si quando sint impedita, non transferuntur, sed commemorantur aut penitus omittuntur, ut dicitur in titulo VII *De Commemorationibus*.

5 Porro, si in Dominicis majoribus quæ sub ritu Semiduplici aut Duplici majori recoluntur, occurrat Officium Duplex majus aut minus, vel Semiduplex, vel Festum aut dies Octava Simplex, fit de Dominica cum Commemoratione Officii currentis, juxta Rubricas, omitta IX Lectione ipsius Officii. Idem fit in Dominicis minoribus, nisi in Dominicis per Octavam quamlibet privilegiatam II Ordinis occurrat Festum Duplex I classis, et in die quidem Octava quod sit Ecclesiæ universalis, aut in aliis Dominicis occurrat Festum quodvis Domini aut quodlibet Duplex I vel II classis; quibus in casibus, ut supra, num. 2, dictum est, fit de Festo, cum Commemoratione et IX Lectione Dominicæ.

6 Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa currentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus. Si tamen dies 2 Novembris in Dominicam inciderit, Officium fit de Dominica cum Commemoratione Octavæ omnium Sanctorum; et Commemoratio omnium fidelium defunctorum, iisdem cum juribus, in diem 3, tamquam in sedem propriam, transfertur.

7 Quando occurrunt accidentaliter duo Festa quæ transferri non valeant juxta Rubricas, vel duæ Octavæ, in honorem ejusdem Personæ, fit Officium de Festo vel de Octava nobiliori, omitta, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratione alterius. Similiter, si infra aliquam Octavam communem, vel in die ipsa Octava, etiam Simplici, occurrat Festum cujusvis ritus de eadem Persona, fit Officium de Festo, sub ritu tamen et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi tamen Festum sub altiori ritu sit celebrandum, et omitta vel addita Commemoratione Octavæ, ut supra. Si occurrat vero Festum aliquod infra aliquam Octavam privilegiatam de eadem Persona, aut in ipsa die Octava, fit de Officio nobiliori juxta Rubricas, et omittitur vel additur Commemoratio alterius, pariter ut supra.

8 Dies Octava cujusvis Festi accidentaliter impediti non transfertur, sed sua die celebratur aut omittitur, juxta Rubricas; excepta tamen Octava sanctissimi Nominis Jesu, necnon Octava Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph, sicubi fuerit celebranda, quæ per octo dies agitur ab ipso respectivo Festo computandos, etiam si hoc extra Dominicam recolatur.

TIT. V — *De Festorum currentia perpetua eorumque repositione*

1 Festa ritus Duplicis sive majoris sive minoris aut Semiduplicis universalis Ecclesiæ, sive fixa sive mobilia, sicubi perpetuo impediuntur, non reponuntur, sed die sua commemorantur vel

omittuntur, ut dicitur in titulo VII *De Commemorationibus*. Idem servatur de Festis alicujus Nationis, vel Diœcesis, vel Ordinis, vel Instituti, quæ pariter, si in aliqua particulari Ecclesia suo die impediuntur, commemorantur vel omittuntur, ut supra. Festa vero propria alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto, aut in sua particulari Ecclesia respective impediuntur, reponuntur in proximiori sequenti die libera, juxta Rubricas.

2 Festa fixa Duplicia I et II classis perpetuo impedita reponuntur, tamquam in sede propria, in prima die libera ab alio Festo Duplici I aut II classis, a Vigilia privilegiata et ab aliis Officiis quæ hujusmodi Festa respective excludant. Duplicia vero I et II classis certis Feriis assignata, si perpetuo impediuntur, item tamquam in sede propria reponuntur in Feria proxime insequenti perpetuo libera, ut supra.

3 Dominicæ, sive majores sive minores, excludunt assignationem perpetuam cujusvis Festi etiam Duplicis I classis, excepta Dominica inter Circumcisionem Domini et Epiphaniam, in qua fit Officium Ssmi Nominis Jesu, Dominica infra Octavam Epiphaniæ, in qua Festum agitur Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph, Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum Ssmæ Trinitatis et Dominica ante Kalendas Novembris, in qua recolitur Festum D. N. Jesu Christi Regis.

4 Commemoratio omnium fidelium defunctorum excludit tum

Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus.

5 Si infra Octavam aut in ipsa die Octava, perpetuo occurrat Festum aliquod de eadem Persona, omnia observantur quæ de occurrentia accidentali dicta sunt in titulo IV, num. 7; excepto quidem Festo Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph, quod peculiaribus regitur Rubricis in Proprio de Tempore exstantibus.

6 Quando Festa universalis Ecclesiæ quæ cum Octava celebrantur, ob impedimentum perpetuum, in die proxime sequenti, juxta Rubricas, sint reponenda, non ideo reponitur eorum dies Octava, quæ in universa Ecclesia die sua recoli debet. Idem dicendum de die Octava Festi proprii alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis vel Instituti, quod in aliqua particulari Ecclesia, alia die sit reponendum. E contra, si Festum proprium alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ, quod cum Octava celebretur, in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto, aut in sua particulari Ecclesia respective impeditum fuerit, ideoque reponatur juxta Rubricas, reponitur etiam dies Octava, quæ celebrabitur octavo die post celebratum Festum, ac si ipsum in die propria recolatur.

TIT. VI. — *De concurrentia Festorum*

1 Dominicæ majores habent Vesperas integras in concurrentia cum quovis Festo quod non sit Duplex I aut II classis; atque in I Vesperis extra Adventum sumunt Antiphonas cum Psalmis de Sabbato, in Adventu autem Antiphonas de propriis

Laudibus cum iisdem Psalmis de Sabbato.

2 Dominicæ minores cedunt Vesperas Duplicibus I aut II classis, et omnibus Festis Domini, non vero diebus Octavis item Domini, quæ in Ecclesia universalis non sint privilegiatæ; integras autem habent Vesperas in concursu cum aliis Festis et Officiis, sumptis in I Vesperis Antiphonis et Psalmis de Sabbato, aut, infra ipsas Octavas Domini privilegiatas, de Octava currenti. Et similiter Festa Domini, etiam secundaria, in Dominica occurrentia, et Vigilia Epiphaniæ, integras habent Vesperas in concursu cum Duplicibus majoribus et minoribus, quæ non sint Domini; ipsaque in concursu cum aliis Domini Festis eas sequuntur normas quæ inferius, num. 4, sunt expositæ.

3 Leges peculiare quibus ordinantur Vesperæ infra Octavam Nativitatis Domini, habentur suo loco in propriis Rubricis.

4 Quando duo Officia ejusdem Personæ simul concurrant, si ea sint diversi ritus aut nobilitatis, fit totum de nobiliori, ommissa, nisi agatur de Mysteriis Domini diversis, Commemoratione alterius; in paritate autem ritus et nobilitatis, si agatur de Mysteriis Domini diversis, Vesperæ fiunt a Capitulo de sequenti cum Commemoratione præcedentis, secus autem, et quoties Officia non sint Domini, fit totum de præcedenti, ommissa Commemoratione sequentis.

TIT. VII — De Commemorationibus

1 In Duplicibus I classis fit Commemoratio de Officio præce-

dentis diei, tantum si illud fuerit aut Dominica quævis (non tamen Dominica post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes in Sabbatum anticipata), præterquam in I Vesperis Nativitatis et Epiphaniæ, aut Octava privilegiata, aut Duplex I vel II classis, aut Feria Adventus et Quadragesimæ, etiam si, a nobiliori Officio impeditum, sua die solam habuerit Commemorationem. In occurrentia fit Commemoratio de Dominica qualibet, etiam anticipata (de qua tamen, si ea fuerit post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes in Sabbatum anticipata, nihil fit in II Vesperis), de Octava privilegiata, de Vigilia Epiphaniæ, et de Feria majori; necnon, extra Festa primaria Domini I classis Ecclesiæ universalis, de quolibet Duplici sive majori sive minori aut Semiduplici, de quibus tamen, nisi hæc fuerint Domini Festa in Dominica quavis aut in Vigilia Epiphaniæ occurrentia, fit tantum in Laudibus. De sequenti autem Officio, etiam impedito ut supra, fit semper Commemoratio, præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, et de Officio Simplici.

2 In Duplicibus II classis de Officio præcedentis diei, etiam a nobiliori impedito, ut numero superiori dictum est, semper fit Commemoratio, præterquam de Dominica XXIII post Pentecosten in Sabbatum anticipata, de Festo Semiduplici, de die infra Octavam non privilegiatam, de Feria quæ non sit Adventus et Quadragesimæ; et, in Festo Circumcisionis, etiam de Dominica et de Duplici majori aut minori. In occurrentia fit Commemoratio de Dominica mi-

nori, etiam anticipata, de Vigilia Epiphaniæ, de quolibet Duplici vel Semiduplici, de die infra Octavam privilegiatam, de Feria majori, de Vigilia communi, extra Dominicam quamlibet occurrente, et de Festo aut die Octava simplici; et de Festo aut die Octava simplici non fit in I Vesperis, neque de Dominica post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes in Sabbatum anticipata fit in II Vesperis. De sequenti autem Officio, etiam impedito ut supra, fit semper Commemoratio, præterquam de die infra Octavam non privilegiatam, et de Officio Simplici.

3 In Officio Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum nulla fit Commemoratio cujusvis Festi vel Officii occurrentis, quod proinde, si transferri nequeat juxta Rubricas, penitus omittitur.

4 Pro Commemoratione sequentis diei infra Octavam, etiam privilegiatam, quando sit facienda, sumuntur Antiphona et Versus e I Vesperis Festi, nisi habeantur propria per singulos dies infra Octavam, aut specialiter per totam Octavam assignata, aut denique nisi extra diem festum sint incongrua.

5 Quando plures fieri debeant Commemorationes, cauto quod in Vesperis semper fit prima Commemoratio de Officio concurrenti, cujusvis ritus et dignitatis, si ea facienda sit juxta Rubricas, et quod, exstante in pluribus simplicatis Officiis pari nobilitate, Commemoratio pro I Vesperis Commemorationi pro II Vesperis, etiam infra Octavam Nativitatis Domini, antepositur; tam in Vesperis quam in Laudibus, hic ordo servatur, præposita

quidem Commemoratione Officii juxta titulum II nobilioris, si plura Officia ad unum eundemque e numeris mox ponendis referantur: 1 de Dominica quamlibet vel de Vigilia Epiphaniæ, et, ante Dominicam minorem et ipsam Vigiliam, de quolibet Festo Domini, quod Officio Dominicæ hujusmodi ac Vigiliæ, ut dictum est titulo IV, num. 5, in occurso præfertur; 2 de die infra Octavam Epiphaniæ aut Corporis Christi; 3 de die Octava Duplici majori; 4 de Duplici majori; 5 de Duplici minori; 6 de Semiduplici; 7 de die infra Octavam Nativitatis Domini vel Ascensionis vel Sacratissimi Cordis Jesu; 8 de die infra Octavam communem; 9 de Feria VI post Octavam Ascensionis; 10 de Feria majori; 11 de Vigilia communi; 12 de die Octava Simplici; 13 de Simplici.

TIT. VIII — *De Conclusionem propria Hymnorum et Versu proprio ad Primam, de Suffragio Sanctorum, de Precibus, de Symbolo Athanasiano*

1 Quando eodem die plura occurrunt Officia, quæ propriam habeant Conclusionem Hymnorum vel proprium Versum ad Primam, Conclusio et Versus dicuntur, quæ propria sunt Officii quod recitatur. Quod si Officium diei careat Conclusionem et Versu propriis, sumuntur Conclusio et Versus, quæ sint propria Officii primo loco inter cetera Conclusionem aut Versum proprium habentia commemorati, ita tamen, ut neque in I aut II Vesperis, neque ad Completorium eas respective sequens

adhibeatur Conclusio alicujus Festi aut diei Octavæ Simplicis, aut sanctæ Mariæ in Sabbato, si de eis ad ipsas Vesperas omittenda sit Commemoratio. Deficientibus vero etiam Officii commemorati Conclusionem et Versum propriis, dicuntur Conclusio et Versus de occurrenti Octava communi, vel secus de Tempore. In Officiis tamen de Tempore Adventus, quamvis Conclusio Hymnorum propria non habeatur, numquam adhibetur Conclusio *Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Virgine.*

2 Symbolum Athanasianum additur ad Primam in Festo Ssmæ Trinitatis et in Dominicis tantummodo post Epiphaniam et post Pentecosten, quando de eis persolvendum est Officium, salva exceptione de qua numero sequenti.

3 Quando in Dominica fit Commemoratio Duplicis, vel cujusvis Octavæ, omittuntur Suffragium, Preces et Symbolum Athanasianum. In Feriis vero in quibus item fit Commemoratio Duplicis aut Octavæ, omittuntur Suffragium et Preces Dominicales ad Primam et Completorium; non autem Preces Feriales, si sint dicendæ.

TIT. IX. — *De Festis Dedicationis, aliisque particularibus Ecclesiis propriis*

1 Festum Dedicationis cujuslibet Ecclesiæ est semper primum, et Festum Domini.

2 Anniversarium Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis et Festum Titulare ejusdem celebranda sunt sub ritu Duplici I classis cum Octava per totam Diocesium ab universo Clero sæculari

et etiam regulari Kalendarium Diocesanum adhibente; a Regularibus vero utriusque sexus in eadem Diocesi commorantibus ac proprium Kalendarium habentibus, pariter sub ritu Duplici I classis, absque tamen Octava, nisi hæc ex alio titulo sit celebranda.

3 Festa Patronorum principalium Oppidi vel Civitatis, Diocesis, Provinciæ et Nationis, Clerus sæcularis et regularis ibi degens et Kalendarium Diocesanum sequens, sub ritu Duplici I classis cum Octava celebrabit; Regulares vero ibidem commorantes et Kalendarium proprium habentes, eadem Festa, quamvis feriata in foro numquam fuerint, eodem ritu celebrabunt, absque tamen Octava, nisi pariter eis alio titulo debeatur.

4 Si Patronus loci præcipuus, aut Titulus Ecclesiæ, aut alius Sanctus qui sub ritu Duplici I vel II classis alicubi celebretur, cujus Festum ad normam tit. II num. 2 harum Rubricarum proprium censi debet, descriptus sit in Kalendario cum aliis Sanctis, quibus est ex natura sua conjunctus, scilicet quando inter eos necessaria consanguinitatis aut affinitatis ratio intercedit, non est a Sociis separandus. Si vero illis conjunctus sit ex occasione tantum, quia scilicet eadem die obierint, tunc a Sociis separatur, et de eo agitur Festum sub ritu competenti. Quod si Socii sint cum eo descripti in Kalendario sub ritu pariter Duplici I vel II classis, in proxima die reponuntur, juxta Rubricas, sub ritu quo in Kalendario inscribuntur; si vero inscripti fuerint sub alio quovis ritu, de eis fit aut omittitur Commemo-

ratio, juxta superiores Rubricas, in Officio ipso de Patrono aut alio Sancto proprio, ut supra.

5 Si Patronus secundarius, vel alius Sanctus proprius, ut supra, qui sub ritu Duplici majori vel minori aut Semiduplici celebrari debeat, pariter cum Sociis descriptus sit in Calendario sub ritu Simplici, de eo fit Festum sub ritu competenti, et de Sociis fit tantum Commemoratio, juxta Rubricas. Si tamen inter eos necessaria consanguinitatis aut affinitatis ratio intercedat, vel etiam si eodem loco, eodem tem-

pore, eadem de causa vitam obierint, Patronus aut alius Sanctus proprius a Sociis non separatur, sed de omnibus simul celebratur Festum sub ritu qui Patrono aut Sancto proprio competat. Quod item fit si omnes qualibet de causa simul in Calendario descripti sint sub ritu Duplici majori vel minori aut Semiduplici. In his tamen casibus Sancti proprii nomen et gesta, quæ sejuncta sint, in Oratione et Lectionibus II Nocturni nomini et gestis Sociorum præferuntur.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII JUXTA CONSTITUTIONEM
« DIVINO AFFLATU » REFORMATIS EXCERPTÆ

in quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa vel Officia sive perpetuo sive accidentaliter occurrant; in altera vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

In alterutra Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur :

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Officia, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt; deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulum, in quo sibi invicem occurrunt, in prima Tabella, **Duplex I classis et Dominica I classis**, erit quod invenitur ultimo loco in eadem linea in qua inscribitur Duplex I classis, in quo signatus est numerus 6; quia, si ad ipsum quadrangulum tam Duplex I classis quam Dominica I classis ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo

sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum 6 apposita sic habet :

6 Officium de secundo, Translatio de primo. Id est Officium fiat de Dominica I classis et Duplex I classis transferatur juxta Rubricas; quia, cum in his regulis dicitur de primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo vel Officio in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo, vel sequenti, de Officio in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis positus est 0, quia nullus occurus aut concursus esse potest inter Officia simul ad diem quadrangulum occurrentia.

Scire tamen oportet quæ sint Dominicæ et Feriæ majores, quæ Vigiliæ privilegiatæ, et quæ Duplicitia I et II classis et majora, tam Primaria quam Secundaria; sicut et quæ Officia, ad effectum tit. II, n. 1 superiorum Rubricarum, cum Feriatione vel cum Octava celebrentur.

DOMINICÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES :

Dominicæ I classis

quæ in occurrentia, etiam accidentali, Festis quibuslibet præferuntur :

Prima Adventus
Prima Quadragesimæ
Secunda Quadragesimæ
Tertia Quadragesimæ
Quarta Quadragesimæ

Passionis
Palmarum
Paschatis
In Albis
Pentecostes

Dominicæ II classis

quæ in occurrentia accidentali Festis quibuslibet præferuntur, præterquam Duplicibus I classis :

Secunda Adventus
Tertia Adventus
Quarta Adventus

Septuagesimæ
Sexagesimæ
Quinquagesimæ

FERIÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES :

Feriæ privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Feria Quarta Cinerum
Feriæ omnes Majoris Hebdomadæ

Feriæ non privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis tantum Simplicibus præferuntur :

Adventus
Quadragesimæ post diem Cinerum

Passionis ante Dñicam Palmarum
Quatuor Temporum Septembris
Secunda Rogationum

VIGILIÆ PRIVILEGIATÆ

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES

Vigiliæ I classis

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Vigilia Nativitatis Domini | Vigilia Pentecostes

Vigilia II classis

quæ in occurrentia præfertur Festis quibuslibet, præterquam Duplicibus I vel II classis et Festis Domini .

Vigilia Epiphaniæ

DUPLICIA I CLASSIS PRIMARIA

Nativitas Domini
Epiphania Domini
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus
Ascensio Domini
Pentecostes cum duobus sequentibus diebus
Festum Ssmæ Trinitatis
» Ssmi Corporis Christi
» sacratissimi Cordis Jesu
» D. N. J. Christi Regis

Conceptio immaculata B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli
Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf.
Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni

Festum Ss. Petri et Pauli Apostolorum	Titulus propriæ Ecclesiæ
Festum Omnium Sanctorum	Titulus Ecclesiæ Cathedralis
Dedicatio Ecclesiæ propriæ, ejusque Anniversarium	Patroni principales Oppidi, vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis
Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, ejusque Anniversarium	Titularis et Sanctus Fundator Ordinis seu Congregationis

DUPLEX I CLASSIS SECUNDARIUM

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

DUPLICIA II CLASSIS PRIMARIA

Circumcisio Domini	Festum S. Bartholomæi Ap.
Transfiguratio Domini	» S. Matthæi Ap. et Ev.
Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris	» Ss. Simonis et Judæ App.
Purificatio B. Mariæ Virg.	» S. Marci Ev.
Visitatio B. Mariæ Virg.	» S. Lucæ Ev.
Nativitas B. Mariæ Virg.	» S. Stephani Protomartyris
Festum S. Andreae Ap.	» Ss. Innocentium Mm.
» S. Thomæ Ap.	» S. Annæ, Matris B. Mariæ Virg.
» S. Joannis Ap. et Ev.	» S. Laurentii Mart.
» S. Matthiæ Ap.	» S. Joachim, Patris B. Mariæ Virg., Conf.
» Ss. Philippi et Jacobi App.	
» S. Jacobi Ap.	

DUPLICIA II CLASSIS SECUNDARIA

Festum Ssmi Nominis Jesu	Festum Ssmi Rosarii B. M. V.
» Inventionis S. Crucis	» Maternitatis B. M. V.
» septem Dolorum B. M. V. mense Septembri	

DUPLICIA MAJORA PRIMARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Primarii	Decollatio S. Joannis Baptistæ
Festum Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph	Festum S. Petri Ap. ad Vincula
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App.	» S. Barnabæ Ap.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives	» S. Benedicti Abb.
Præsentatio B. Mariæ Virginis	» S. Dominici Conf.
Festum S. Gabrielis Archangeli	» S. Francisci Assisiensis Conf.
» S. Raphaëlis Archangeli	» S. Ignatii Conf.
» Ss. Angelorum Custodum	» S. Francisci Xaverii Conf.
	» Patronorum minus principalium

DUPLICIA MAJORA SECUNDARIA

Dies Octava cujuslibet Dupli- cis I classis Secundarii	Festum B. Mariæ Virg. de Mer- cede
Exaltatio S. Crucis	Apparitio S. Michaëlis Archan- geli
Apparitio B. Mariæ Virg. imma- culatæ	Cathedra S. Petri Ap. Romæ
Festum septem Dolorum B. Ma- riæ Virg., tempore Passionis	Cathedra S. Petri Ap. Antiochiæ
Commemoratio B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo	Conversio S. Pauli Ap.
Festum Ssmi Nominis Mariæ	Commemoratio S. Pauli Ap.
	Festum S. Joannis Ap. ante Portam Latinam

ALIA FESTA PRIMARIA

Dies Natalitia, vel quasi-Natalitia, cujuscumque Sancti.

ALIA FESTA SECUNDARIA

Impressio sacrorum Stigmatum sancti Francisci Conf.	riæ Virg. sub aliquo peculiari titulo, sive Sanctorum, præter eorundem Natalem diem, uti
Inventio S. Stephani Protomar- tyris	Inventionis, Translationis, Pa- trocinii et hisce similia
Festa sive Domini, sive B. Ma-	

FESTA FERIATA

Dominicæ omnes	Solemnitas S. Joseph, Sponsi
Nativitas Domini	B. Mariæ Virg., Conf. et Ec- clesiæ universalis Patroni
Circumcisio	Festum S. Andreæ Ap.
Epiphania	» S. Thomæ Ap.
Feria II et III Paschatis	» S. Joannis Ap. et Ev.
Ascensio Domini	» S. Matthiæ Ap.
Feria II et III Pentecostes	» Ss. Philippi et Jacobi App.
Festum Sanctissimi Corporis Christi	» Ss. Petri et Pauli App.
Inventio S. Crucis	» S. Jacobi Ap.
Conceptio immaculata B. M. V.	» S. Bartholomæi Ap.
Purificatio B. Mariæ Virg.	» S. Matthæi Ap. et Ev.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.	» Ss. Simonis et Judæ App.
Assumptio B. Mariæ Virg.	» S. Stephani Protomar- tyris
Nativitas B. Mariæ Virg.	» Ss. Innocentium Mm.
Dedicatio S. Michaëlis Archan- geli	» S. Annæ, Matris B. Ma- riæ Virg.
Nativitas S. Joannis Baptistæ	
Festum S. Joseph, Sponsi B. Ma- riæ Virg., Conf.	

Festum S. Laurentii Mart.	Festum Patronorum principa-
» S. Joachim, Patris	lium Oppidi vel Civi-
B. Mariæ Virg., Conf.	tatis, Diœcesis, Pro-
» Omnium Sanctorum	vinciæ et Nationis

Festum Feriatis æquiparatum

Festum Sacratissimi Cordis Jesu

FESTA QUÆ CUM OCTAVA CELEBRANTUR

alia gaudent Octava privilegiata, Commemoratio quandoque omit-
de qua semper fit aut Officium, ti potest, juxta Rubricas; alia
aut saltem Commemoratio; alia Octava simplici de qua fit tan-
Octava communi, de qua etiam tum in die Octava.

OCTAVÆ PRIVILEGIATÆ

de quibus semper fit aut Officium aut Commemoratio
dividuntur in tres ordines :

Octavæ I Ordinis

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Octava Paschatis | Octava Pentecostes

Octavæ II Ordinis

quæ in diebus infra Octavam Festis quibuslibet præferuntur
præterquam Duplicibus I classis, in die autem Octava etiam
Duplicibus I classis quæ non sint Ecclesiæ universalis :

Octava Epiphaniæ Domini | Octava Ssmi Corporis Christi

Octavæ III Ordinis

quæ in occurrentia iisdem tantum Festis præferuntur atque
Octavæ communes :

Octava Nativitatis Domini | Octava Sacratissimi Cordis
Octava Ascensionis Domini | Jesu

OCTAVÆ COMMUNES

quæ infra Octavam præferuntur tantum Officiis Simplicibus, et
in die Octava omnibus Duplicibus quæ non sint I aut II classis :

Octava Conceptionis immacu-	Octava Solemnit. S. Joseph
latæ B. Mariæ Virg.	Octava Ss. Petri et Pauli App.
Octava Assumptionis ejusdem	Octava Omnium Sanctorum
Octava Nativitatis S. Joannis	Octava Dedicationis et Tituli
Baptistæ	propriæ Ecclesiæ

Octava Dedicationis et Tituli
Ecclesiæ Cathedralis

Octava Patroni principalis
Oppidi vel Civitatis, Diœcesis,
Provinciæ et Nationis

Octava Tituli et Sancti Funda-
toris Ordinis seu Congregationis

Octavæ aliorum Festorum Du-
plicium I classis, quæ alicubi
cum Octava celebrentur

OCTAVÆ SIMPLICES

quæ in die Octava Festis Simplicibus præferuntur et Officio
Sanctæ Mariæ in Sabbato :

Octava Nativitatis B. Mariæ
Virg.

Octava S. Joannis Ap. et Ev.

Octava S. Stephani Proto-
martyris

Octava Ss. Innocentium Mm.

Octava S. Laurentii Mart.

Octavæ aliorum Festorum Du-
plicium II classis, quæ alicubi
cum Octava celebrentur.

SI OCCURRAT EODEM DIE

[illegible]

NOTANDA IN PRÆCEDENTES TABELLAS

1 Quando in regulis alterutrius Tabellæ invenitur **Officium de Nobiliori**, vel **Totum de Nobiliori**, intelligi debet de illo ex duobus occurrentibus aut concurrentibus Festis vel Officiis, quod, ad normam tituli II præcedentium Rubricarum **De Festorum præstantia**, alteri præferri debeat.

2 Dominicæ quævis assignationem perpetuam excludunt cuiusvis Festi, excepta Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam, in qua fit Officium Ssmi Nominis Jesu; Dominica infra Octavam Epiphaniæ, in qua Festum agitur Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph; Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum Ssmæ Trinitatis et Dominica ultima Octobris, in qua recolitur Festum D. N. Jesu Christi Regis.

3 Vigiliæ communes, si in aliquam Dominicam inciderint, anticipantur Sabbato, juxta Rubricas, etiam sicubi a Duplici I classis occurrenti sua die perpetuo impeditæ fuerint; Vigiliæ vero privilegiatæ ipsa die Dominica celebrantur, ut propriis locis habetur.

4 De Octavis quæ non sunt in Breviario Romano, nihil fit a die 17 ad 24 Decembris, a Feria IV Cinerum ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes ad Festum Ssmæ Trinitatis, semper inclusive.

5 De quolibet Duplici majori vel minori aut Semiduplici, quod

a Festo Duplici I classis primario Domini Ecclesiæ universalis impediatur, nihil fit; de Festo hujusmodi, a ceteris Duplicibus I classis impedito, nisi hoc fuerit Domini Festum in Dominica quavis aut in Vigilia Epiphaniæ occurrens, fit tantum Commemoratio ad Laudes.

6 Item de die Octava Simplici vel Festo item Simplici ab occurrenti Duplici II classis impeditis, fit tantum ad Laudes, et insuper, de Festo, etiam ad Matutinum, si legi possit IX Lectio historica vel stricte propria.

7 Festa tamen alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ propria, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto aut in sua particulari Ecclesia perpetuo impediuntur, si celebrentur sub ritu Duplici majori vel minori aut Semiduplici, reponuntur in proxima sequenti die, quæ libera sit a quolibet Officio Duplici, a Festo Semiduplici, a Vigiliis privilegiatis et ab Octavis II ordinis.

8 Si duo Officia ejusdem Personæ eodem die occurrant, fit de nobiliori juxta Rubricas, et omittitur, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratio alterius. Idem servatur in concurrentia, et in paritate nobilitatis Vesperæ non dimidianitur, nisi pariter agatur de diversis Domini mysteriis, sed integræ dicuntur de præcedenti sine Commemoratione sequentis. Si

tamen aliquod Festum Duplex majus aut minus vel Semiduplex vel Simplex occurrat infra aliquam Octavam communem ejusdem Personæ, vel in ipsa die Octava, etiam Simplici, Officium fit de Festo sub ritu et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi illud sub altiori ritu sit celebrandum; et additur vel omittitur Commemoratio Octavæ, ut supra.

9 Feria VI post Octavam Ascensionis in occurrentia et concurrentia, et Vigilia Pentecostes in concurrentia tantum, iisdem gaudent privilegiis ac dies infra Octavam communem; sed hæc illis præfertur.

10 Festa Domini, et dies Octavæ item Domini quæ in universali Ecclesia sint privilegiatæ, in occurrentia accidentali et in concurrentia, Dominicæ minoræ præferuntur.

11 De VII die infra aliquam Octavam nihil fit in II Vesperis, si die sequenti persolvendum sit Officium de die Octava; dicuntur autem integræ Vesperæ vel fit Commemoratio juxta Rubricas, si die sequenti nihil faciendum sit de die Octava, vel etiam si concurrens dies VII infra Octavam, juxta ordinem in titulo VII, num. 5, **De Commemorationibus**, præscriptum, præferri debeat diei Octavæ, in Officio nobiliori commemoranda.

12 Item nihil fit ad II Vesperas de Dominicis post Octavam Epiphaniæ vel Pentecostes, quæ Sabbato anticipari debuerint juxta Rubricas, quamvis Dominica sequens commemoranda tantum sit; eis tamen integra manent privilegia Dominicæ tam

in occursu, quam in concursu ad I Vesperas.

13 In Nativitate Domini et tribus sequentibus diebus, in Circumcisione, in Officio Ssmi Nominis Jesu, et in Epiphania ejusque die Octava, nulla fit Commemoratio de Dominica occurrenti, nec etiam, præterquam in II Vesperis sanctorum Innocentium et Epiphaniæ, et utrisque Vesperis diei Octavæ ejusdem, de Dominica concurrenti. Officium tamen Ssmi Nominis Jesu tam in occursu quam in concursu admittit Commemorationem de Vigilia Epiphaniæ. Circumcisio autem Domini præfertur in occurrentia cuilibet Festo, etiam Duplici I classis, et in concurrentia non admittit Commemorationem Officii præcedentis, quod non fuerit Duplex II classis. Dies vero Octava Corporis Christi cedit in occurrentia Festis Duplicibus I classis primariis Ecclesiæ universalis.

14 Infra Octavam Nativitatis Domini, præterquam in Officio Circumcisionis, Vesperæ usque ad Capitulum dicuntur semper de Octava, sub ritu Officii in concurrentia nobilioris. A Capitulo autem ipsæ Vesperæ juxta normam consuetam fiunt de Officio ex concurrentibus nobiliori, exceptis II Vesperis S. Stephani Protomartyris, cum Commemoratione alterius, si hæc agenda sit juxta Rubricas; sed in paritate nobilitatis fiunt semper de Officio præcedenti, cum Commemoratione sequentis.

15 De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando a nobiliori Officio impeditæ fuerint, semper fit Commemoratio ad

Laudes et in Vesperis; de Feriis vero Quatuor Temporum et II Rogationum, fit ad Laudes tantum. Itemque ad Laudes tantum fit Commemoratio de Vigiliis communibus, quando agenda est, juxta superiorem tabellam.

Et tam de Feria quam de Vigilia commemoratis, dummodo in eis idem atque in Officio currenti non habeatur Evangelium, dicitur IX Lectio de Homilia, præterquam de Feriis Adventus extra Quatuor Tempora.

Ordinarium divini Officii

JUXTA RITUM ROMANUM PERSOLVENDI

Clericis in sacris constitutis, qui integrum divinum Officium, quamvis in partes distributum, coram Ssmo Sacramento, sive publicæ adorationi exposito sive in tabernaculo adservato, devote recitaverint, conceditur : Indulgentia plenaria, si præterea sacramentalem confessionem instituerint, ad eucharisticum Convivium accesserint et ad mentem Summi Pontificis oraverint. *Pius Pp. XI, 23 Octobris 1930.*

Iis vero, qui divinum Officium coram Ssmo Sacramento, ut supra, ex parte tantum recitaverint, conceditur : Indulgentia quingentorum dierum pro unaquaque hora canonica. *Pius Pp. XI, 18 Maji 1933.*

Iisdem autem clericis, qui divinum Officium in alias preces commutatum rite obtinuerint, si preces ejusmodi coram Ssmo Sacramento, uti supra, devote recitaverint, conceditur : Indulgentia plenaria, additis sacramentali confessione, sacra Communione et oratione ad mentem Summi Pontificis. *Pius Pp. XI, 7 Novembris 1932.*

Ante divinum Officium

Antequam inchoetur Officium laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius Pp. XI sub die 17 Novembris 1933 Indulgentiam trium annorum concessit.

Oratio

Peri, Dómine, os meum ad benedícendum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatióibus; in-

telléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, attén-te ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dómine, in unióne illius divínæ intentiόνis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Horam) persólvo.

Ante singulas Horas

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes a Matutino extra Chorum separatas, et ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióem : sed libera nos a malo. Amen.

AVE, María, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini ac Primæ additur

secreto Symbolum Apostolorum :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descendit ad inferos; tértia die resurrexit a mórtuis; ascendit ad cælos; sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Officium ad Matutinum et ad reliquas Horas, nisi aliter suo loco indicetur, per totum annum persolvitur juxta formam, quæ in Rubricis hujus Ordinarii exhibetur.

Ad Matutinum

Pater noster, Ave María
et Credo.

Deinde, clara voce, dicitur
Versus :

Domine, lábia mea apé-
ries. *℟.* Et os meum
annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium
meum inténde. *℟.* Dó-
mine, ad adjuvándum me
festína.

Glória Patri, et Fílio, et
Spirítui Sancto. Sicut erat
in princípío, et nunc, et
semper, et in sácula sæ-
culórum. Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja ad om-
nes Horas, præter quam a
Completorio Sabbati ante Se-
ptuagesimam; tunc enim di-
citur :

Laus tibi, Dómine, Rex
æternæ glóriæ.

Postea dicitur conveniens
Invitatorium, quod ante Psal-
mum bis integrum recitatur,
et ad singulos ejusdem Psalmi
versus vel integrum vel dimi-
diatum ab Asterisco * alter-
nis vicibus, ut infra, repetitur.

Psalmus 94

Eníte, exsultémus
Dómino, jubilémus
Deo, salutári no-
stro : præoccupémus fá-
ciem ejus in confessióne,
et in psalmis jubilémus ei.

Repetitur integrum Invita-
torium.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, et Rex magnus
super omnes deos : quó-
niam non repéllet Dómi-
nus plebem suam : quia
in manu ejus sunt omnes
fines terræ, et altitúdi-
nes móntium ipse cónspicit.

Repetitur altera pars Invi-
tatorii.

¶ In sequenti Psalmi versu,
ad verba veníte, adorémus, et
procidámus ante Deum, ge-
nuflectitur.

Quóniam ipsíus est mare,
et ipse fecit illud, et ári-
dam fundavérunt manus
ejus : veníte, adorémus, et
procidámus ante Deum :
plorémus coram Dómino,
qui fecit nos, quia ipse est
Dóminus, Deus noster;
nos autem pópulus ejus,
et oves páscuæ ejus.

Repetitur integrum Invita-
torium.

Hódie, si vocem ejus au-
diéritis, nolíte obduráre
corda vestra, sicut in exa-
cerbatióne secúndum diem
tentatiónis in desérto : ubi
tentavérunt me patres
vestri, probavérunt et vi-
dérunt ópera mea.

Repetitur altera pars Invi-
tatorii.

Quadragínta annis próxi-
mus fui generatióni huic,
et dixi : Semper hi errant
corde; ipsi vero non co-

gnovérunt vias meas :
quibus jurávi in ira mea :
Si introibunt in réquiem
meam.

*Repetitur integrum Invita-
torium.*

Glória Patri, et Fílio, et
Spíritui Sancto. Sicut erat
in princípío, et nunc, et
semper, et in sæcula sæ-
culórum. Amen.

*Repetitur altera pars Invi-
tatorii.*

*Denique repetitur integrum
Invitatorium.*

*Expleto Psalmo, dicitur
Hymnus Invitorio respon-
dens.*

Per Annum

*In Officio dominicali : In
omnibus Dominicis, extra
Octavam Nativitatis, Invi-
tatorium et Hymnus ut in Psal-
terio.*

*In Officio feriali : In omni-
bus per Annum Feriis, et a
Feria IV Cinerum usque ad
Sabbatum sequens inclusive,
Invitatorium et Hymnus de
Feria currenti, ut in Psalterio.*

Tempore Adventus

*A Dominica I usque ad Sab-
batum ante Dominicam III
inclusive, tam in dominicali
quam in feriali Officio, dici-
tur quotidie sequens*

*Invitat. Regem ventú-
rum Dóminum, * Veníte,
adorémus. Ps. 94 Veníte.*

*A Dominica vero III usque
ad ultimam diem ante Vigi-
liam Nativitatis Domini in-*

*clusive, tam in dominicali
quam in feriali Officio, dici-
tur quotidie sequens*

*Invitat. Prope est jam
Dóminus : * Veníte, ado-
rémus. Ps. 94 Veníte.*

*In Vigilia Nativitatis Domi-
ni, etiam in Dominicam IV
incidenti, Invitatorium ut in
Proprio de Tempore.*

Hymnus

Verbum supérnum, pró-
diens

E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum ni-
gros

Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

¶ *Conclusio communis, in
Hymno præcedenti, et in aliis
idem metrum habentibus,
semper omittitur, quando
specialis in omnibus Horis
adhibenda præscribitur; et,*

si plures Conclusiones propriæ occurrant, sumitur Conclusio Officii currentis, aut secus Officii ipsa die et primo quidem loco inter cetera propriam Conclusionem habentia commemorandi, aut deum de occurrenti Octava communi vel de Tempore. Conclusio tamen Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, in Officiis de Tempore Adventus numquam adhibetur.

In Festis

In Officio cujuslibet Festi vel Octavæ, ac sanctæ Mariæ in Sabbato, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio vel Communi; in Vigilia autem Epiphaniæ et in Dominica, etiam translata, infra Octavam Nativitatis, si de eis fiat Officium, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio de Tempore. Quæ norma ad reliquas item Horas erit observanda pro illis Officii partibus, quæ juxta Rubricas ex Ordinario vel Psalterio non fuerint in Festis desumendæ.

In Officio novem Lectionum

Expleto Hymno, dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ in Officiis ritus duplicis ante et post Psalmos integræ recitantur; in Officiis autem ritus semiduplicis initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, atque in fine integræ pronuntiantur; servata alterutra norma etiam in omnibus Antiphonis, quæ ad Laudes ac Vesperas adhibentur.

IN I NOCTURNO

Sub congruentibus Antiphonis dicuntur tres Psalmi, ac deinde subjungitur Versus, prouti Officium occurrens requirit.

Post Versum cujuslibet Nocturni dicitur

Pater noster secreto usque ad V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Absolutio

EXaudi, Dómine Jesu Christe, preces servorum tuorum, et miserere nobis : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

V. Jube, domne, benedícere.

¶ Extra Chorum, quando ab uno tantum recitatur Officium, ante singulas Lectiones Matutini atque ad Lectionem brevem Primæ et Completorii, dicitur : Jube, Dómine, benedícere; et subjungitur congruens Benedictio. Ab Episcopo autem, ultimam Matutini Lectionem cantaturo, item dicitur : Jube, Dómine, benedícere; et respondetur a Choro : Amen.

Pro i Lectione

Bened. Benedictione perpétua benedícat nos Pater ætérnus. R. Amen.

Deinde dicuntur in unoquoque Nocturno Lectiones, prouti Officium occurrens re-

quirit, et in fine cujuslibet Lectionis additur :

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet vero Lectionem, quæ Hymnum Te Deum immediate non præcedat, congruens dicitur Responsorium, et in fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni additur Versus : Glória Patri, et Filio, et Spíritui Sancto, et Responsorium ab Asterisco *, et quidem a secundo, si duo fuerint, repetitur.

Pro ii Lectione

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuvare dignétur.

℟. Amen.

Pro iii Lectione

Bened. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II NOCTURNO

Sub congruentibus item Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I Nocturno.

Post Versum dicitur.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

Absolutio

IPsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu San-

cto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro iv Lectione

Bened. Deus Pater omnipotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v Lectione

Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vi Lectione

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III NOCTURNO

Sub congruentibus denique Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I et II Nocturno.

Post Versum dicitur

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

Absolutio

AVínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnipotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viii Lectione

In Festis Domini et in Dominicis :

Bened. Divinum auxilium máneat semper nobiscum. *℟.* Amen.

In Festis beatæ Mariæ Virginis :

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédât pro nobis ad Dóminum. *℟.* Amen.

In Festis Sanctorum :

Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédât (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. *℟.* Amen.

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. *℟.* Amen.

Siautem legenda sit Lectio ix de Homilia cum Evangelio Dominicæ, vel Feriæ, aut Vigiliæ :

Bened. Per evangélica dicta deleántur nostra delicta. *℟.* Amen.

In Officio trium
Lectionum

IN NOCTURNO

In Officiis trium Lectionum, post Hymnum dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, ac de-

inde in fine integræ pronuntiantur.

Sub eisdem vero Antiphonis dicuntur novem Psalmi Feriæ currentis, quibus subjungitur Versus in III Nocturno positus, omissis Versibus pro I et II Nocturno assignatis.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto usque ad *℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℟.* Sed libera nos a malo.

Absolutio

Feria II et V

Exáudi, Dómine, ut in I Nocturno.

Feria III et VI

Ipsíus píetas, ut in II Nocturno.

Feria IV et Sabbato

A vínculis, ut in III Nocturno Officii novem Lectionum.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, prouti Officium occurrens requirit; et ante eas dicuntur sequentes

Benedictiones

In Feriis, quando legitur Homilia cum Evangelio, erit :

1 **Bened.** Evangélica lectio sit nobis salus et prótectio. *℟.* Amen.

2 **Bened.** Divinum auxilium máneat semper nobiscum. *℟.* Amen.

3 **Bened.** Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. *℟.* Amen.

In Feriis, quando non legitur Homilia cum Evangelio, Feria II et V Benedictiones ut in I Nocturno, Feria III et VI ut in II Nocturno Officii novem Lectionum; Feria autem IV et Sabbato erit :

1 Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. *℟.* Amen.

2 Bened. Divínium auxiliúm máneat semper nobíscum. *℟.* Amen.

3 Bened. Ad societátem civíum supernórum perducát nos Rex Angelórum. *℟.* Amen.

In Festis Sanctorum erit .

1 Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. *℟.* Amen.

2 Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédát (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. *℟.* Amen.

3 Bened. Ad societátem civíum supernórum perducát nos Rex Angelórum. *℟.* Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones, quæ ibidem ponuntur.

Post ultimam Lectionem, in omnibus Dominicis per Annum minoribus, etiam repositis vel anticipatis, in Vigilia Epiphaniæ, in Festis cujusvis ritus, excepto tamen sanctorum Innocentium Festo, nisi hoc in Dominicam incidat, aut ritu gaudeat duplici

I classis, per omnes Octavas, et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, dicitur Hymnus Ambrosianus. In Adventu autem, et a Dominica Septuagesimæ usque ad Sabbatum post Dominicam Quinquagesimæ inclusive, non dicitur nisi in Festis. Alio Tempore numquam dicitur in feriali Officio. Quando vero Hymnus prædictus omittitur, ejus loco dicitur IX aut III Responsorium.

Hymnus Ambrosianus

TE Deum laudámus : *
Te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem *
omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi
Cæli, et univérsæ Potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim *
incessábili voce proclámant :

Sanctus, * Sanctus, *
Sanctus * Dóminus, Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra *
majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus *
laudat exércitus.

Te per orbem terrárum *
sancta confitétur Ecclésia,
Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum *
et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ,* Christe.

Tu Patris * sempiternus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

¶ Sequens versus dicitur flexis genibus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sángine redemísti.

ÆtéRNA fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et benedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * benedicimus te;

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

Dicto Te Deum, aut ultimo Responsorio, statim incipiunt Laudes a Versu Deus, in adjutórium, ut infra.

In privata vero recitatione Matutinum a Laudibus separari potest; quo in casu, post Hymnum Te Deum, vel post ultimum Responsorium, dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

¶ Hic Versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis, quoties in antecedentibus Precibus dictus non fuerit :

℣. Dómine, exáudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur Pater noster totum secreto.

In publica vero recitatione Matutinum in Choro a Laudibus separari non potest.

Ad Laudes

Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipiuntur, ut sequitur :

℣. Deus in adjutórium.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur Psalmi et Canticum, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Capitulum ut in Proprio de Tempore, Hymnus et Versus ut in Psalterio.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam Nativitatis, Capitulum, Hymnus et Versus ut in Psalterio.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, Capitulum, Hymnus et Versus de Feria currenti, ut in Psalterio.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, atque in Vigilia Nativitatis Domini, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio autem feriali, usque ad ultimam Feriam ante Vigiliam Nativitatis Domini inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum Is. 2, 3

Venite, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. ℟. Deo grátias.

¶ Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

EN, clara vox redárguit Obscúra quæque, personans :

Procul fugéntur sómnia : Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpidá

Non ámplius jacens humi : Sidus refúlget jam novum,

Ut tollat omne nóxium.

En, Agnus ad nos míttitur Laxáre gratis débitum : Omnes simul cum lácrimis Precémur indulgéntiam:

Ut, cum secúndo fúlserit Metúque mundum cínxerit,

Non pro reátu púniat, Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

✠. Vox clamantis in deserto : Parate viam Domini. ✠. Rectas facite semitas ejus.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-69

Benedictus † Dominus, Deus Israël, * quia visitavit, et fecit redemptionem plebi suæ :

Et erexit cornu salutis nobis : * in domo David, pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a sæculo sunt, Prophetarum ejus :

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui oderunt nos :

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham, patrem nostrum, * datum se nobis :

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate, et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis : * præfabis enim ante faciem Domini parare vias ejus :

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus : * in re-

missionem peccatorum eorum :

Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitavit nos, oriens ex alto :

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Hic Versus Glória Patri dicitur in fine omnium Cantorum, nisi aliter adnotetur.*

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dominus vobiscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In Feriis vero Adventus, Quadragesimæ a die Cinerum, atque in omnibus Vigiliis præter quam Nativitatis Domini et Epiphaniæ, si fiat Officium de Feria aut Vigilia currenti, et quamvis in eo peragenda sit Commemoratio Duplicis aut Semiduplicis ad instar Simplicis redacti, post repetitam ad Benedictus Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes Preces quæ aliis temporibus omittuntur :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, *quod dicitur a solo Hebdomadario*

totum clara voce, usque ad V. Et ne nos indúcas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

V. Ego dixi : Dómine, miserere mei. R. Sana animam meam, quia peccávi tibi. V. Convértere, Dómine, úsquequo? R. Et deprecábilis esto super servos tuos. V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R. Quemádmódum sperávimus in te. V. Sacerdótes tui induántur justítiam. R. Et sancti tui exsúltent.

V. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. R. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

V. Orémus et pro Antístite nostro N. R. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ Romæ præcedens Versus cum suo Responso omititur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diocesani Episcopi exprimitur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responso præteritur.

V. Dómine, salvum fac regem. R. Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. V. Salvum fac pópu-

lum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ. R. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. V. Memento Congregatiónis tuæ. R. Quam possedisti ab initio. V. Fiat pax in virtúte tua. R. Et abundantia in túrribus tuis. V. Orémus pro benefactoribus nostris. R. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. V. Orémus pro fidelibus defúctis. R. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. V. Requiéscant in pace. R. Amen. V. Pro fratribus nostris abséntibus. R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. V. Pro afflíctis et captívis. R. Libera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulationibus suis. V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. R. Et de Sion tuére eos. V. Dómine, Deus virtutum, convérte nos. R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. V. Dómine, exáudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant,

repetita Antiphona post Benedictus, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens. Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde in Officio semiduplici aut simplici tam de Tempore quam de Sanctis, præter quam a Dominica I Adventus usque ad Octavam Epiphaniæ, ac præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, fit sequens

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctique omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et corpóris defénde periculis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitrice María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto **N.** et ómnibus Sanctis, salútem nobis tribue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univér-
sis,

Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúndem Dóminum nostrum.

℟. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litteram **N.**, exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mystrium Domini, aut de ipso ratione Vigiliæ vel Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expréssum; ac nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph. In hisce autem omnibus casibus omittuntur verba atque beáto **N.**

Si vero Officium vel Commemoratio fuerit de beata Maria Virgine, tunc dicitur ut infra; atque insuper, sicubi Titularis juxta superiorem Rubricam ante omnes fuerit nominandus, ad Orationem particula cum omittitur ante nomen sanctorum Petri et Pauli ac præponitur nomini sancti Joseph.

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et corpóris defénde periculis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apó-

stolis tuis Petro et Paulo, atque beáto **N.** et ómnibus Sanctis, salútem nobis trí-bue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitáti-bus et erróribus univér-sis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dó-minum. **℟.** Amen.

Post ultimam Orationem additur :

℟. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℟. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℟. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requié-scant in pace. **℟.** Amen.

Deinde, in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in reci-tatione privata, si tunc termi-netur Officium; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pa-ter noster, totum secreto; eoque recitato, subjungitur :

℟. Dóminus det nobis suam pacem. **℟.** Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, una ex finalibus beatæ Mariæ Vir-ginis Antiphonis, quæ infe-rius post Completorium pro diversitate Temporis assi-gnantur.

Postea concluditur :

℟. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Ad Primam

Pater, Ave **et** Credo.

℟. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror insonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit
Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. **Amen.**

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, prouti occur-rens Officium requirit.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Se-xagesimæ et Quinquagesimæ Antiphona ut in Proprio de Tempore.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam

Nativitatis, Antiphona ut in Psalterio.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive Antiphona de Feria currenti ut in Psalterio.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, Antiphona prima de Laudibus Dominicæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali, Antiphona prima de Laudibus antecedentis Dominicæ, et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Atque in Officiis tam de Tempore quam de Sanctis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini inclusive, dicitur quotidie in Responsorio brevi sequens Versus, nisi alius in Festis juxta Rubricas fuerit assumendus :

℟. Qui venturus es in mundum.

Post enuntiatam Antiphonam dicuntur tres Psalmi Officio diei congruentes.

¶ Quando autem adhibetur posterius Laudum schema, Psalmus, in priori Laudum ferialium schemate omissus, ad Primam Feriæ currentis post alios Psalmos resumitur.

Repetita post ultimum Psalmum integre Antiphona, conveniens dicitur Capitulum; nimirum :

In omnibus Dominicis, etiam repositis aut anticipatis, in Vigiliis privilegiatis, in

Officio cujuslibet Festi vel Octavæ ac sanctæ Mariæ in Sabbato :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculorum immortalis et invisibili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculorum. Amen.

℟. Deo grátias.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritatem diligite, ait Dóminus omnipotens.

Dicto Capitulo, subjungitur Responsorium breve, ut sequitur. Versus tamen Qui sedes ad dexteram Patris semper omittitur, quando specialis Versus adhibendus præscribitur, Officii nempe currentis, aut secus Officii ad Laudes et primo quidem loco inter cetera specialem Versum habentia commemorati, aut demum de occurrenti Octava communi vel de Tempore proprius.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et

repetitur : Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℟. Qui sedes ad dexteram Patris. ℟. Miserére nobis.

℟. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℟. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

¶ Ita dicuntur semper Responsoria brevia, etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ ut infra.

In quolibet Officio semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis simplicibus, atque in Feriis per Annum communibus, post Responsorium breve dicuntur sequentes Preces dominicales; quæ tamen omituntur in Vigilia Epiphaniæ, et omnibus insuper diebus, in quibus ad Laudes habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad V.** Carnis resurrectionem. **R.** Vitam æternam. Amen.

V. Et ego ad te, Dómine, clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te.

V. Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. **V.** Dómine, avérte faciém tuam a peccátis meis. **R.** Et

omnes iniquitátes meas dele. **V.** Cor mundum crea in me, Deus. **R.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. **V.** Ne proijcias me a fácie tua. **R.** Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. **V.** Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spíritu princípáli confirma me. **V.** Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem cum Absolutione, eamque Chorus repetit, ut infra post feriales Preces.

In Feriis vero Adventus, et Quadragesimæ, a die Cinerum, atque in omnibus Vigiliis, si ad Laudes recitatæ fuerint Preces, post Responsorium breve dicuntur flexis genibus sequentes Preces feriales :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad V.** Carnis resurrectionem. **R.** Vitam æternam. Amen.

V. Et ego ad te, Dómine, clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te.

V. Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die ma-

gnitúdinem tuam. *℣.* Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. *℟.* Et omnes iniquitátes meas dele. *℣.* Cor mundum crea in me, Deus. *℟.* Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. *℣.* Ne projicias me a fácie tua. *℟.* Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. *℣.* Redde mihi lætítiam salutáris tui. *℟.* Et spíritu principáli confírma me. *℣.* Eripe me, Dómine, ab hómine malo. *℟.* A viro iníquo éripe me. *℣.* Eripe me de inimícis meis, Deus meus. *℟.* Et ab insurgéntibus in me líbera me. *℣.* Eripe me de operántibus iniquitátem. *℟.* Et de viris sánguinem salva me. *℣.* Sic psalmum dicam nómini tuo in sáeculum sáeculi. *℟.* Ut reddam vota mea de die in diem. *℣.* Exáudi nos, Deus, salutáris noster. *℟.* Spes ómnium finium terræ, et in mari longe. *℣.* Deus, in adjutórium meum inténde. *℟.* Dómine, ad adjuvándum me festína. *℣.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. *℟.* Miserére nobis. *℣.* Bénedic, ánima mea, Dómino. *℟.* Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *℣.* Bénedic, ánima mea, Dómino. *℟.* Et noli oblivísci omnes retri-

butiónes ejus. *℣.* Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. *℟.* Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *℣.* Qui rédimittit de intéritu vitam tuam. *℟.* Qui corónat te in misericórdia et miseratióibus. *℣.* Qui replet in bonis desidérium tuum. *℟.* Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. *℣.* Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *℟.* Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereáture tui omnipotens Deus, et, dimísis peccátis tuis, perdúcat

te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat : tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiόνem, et remissiόνem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiόνem, et remissiόνem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, subjungitur :

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmódum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratióne meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant

elóquia, dirigántur cogitationés et ópera. Per Dóminum. *℟.* Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini. *℟.* Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sácula sæculórum. *℟.* Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. *℟.* Dómine, ad adjuvándum me festína. *Et dicitur tertio ultimo additur :* Glória Patri, et Filio, et Spíritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sácula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad* *℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℟.* Sed libera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera

tua, et dirige filios eórum. *℟.* Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. *℣.* Glória Patri. *℟.* Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sácula sæculórum. *℟.* Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedicere. *Bened.* Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. *℟.* Amen.

In Offeio
dominicali et feriali

A die 14 Januarii usque ad Sabbatum ante Dominicam I Quadragesimæ inclusive :

Lectio br. 2 Thess. 3, 5

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et pa-

tiéntia Christi. Tu autem,
Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

¶ Ita semper concluduntur
Lectiones breves ad Primam,
et ita in earum fine respon-
detur.

A Dominica I Adventus
usque ad ultimam diem ante
Vigiliam Nativitatis Domini
inclusive :

Lectio brevis Is. 33, 2

Dómine, miserére no-
stri : te enim exspe-
ctávimus : esto bráchium
nostrum in mane, et salus
nostra in témpore tribula-
tiónis. Tu autem.

In Officio autem cujuslibet
Festi vel Octavæ, atque san-
ctæ Mariæ in Sabbato; item-
que in Vigiliis Nativitatis Do-
mini et Epiphaniæ, in Domi-
nica, etiam translata, infra
Octavam Nativitatis, si de eis
fiat Officium :

Pro Lectione brevi sumitur
Capitulum, quod ad Nonam
ponitur ipsius Officii curren-
tis, et in fine dicitur : Tu
autem, Dómine, ut supra.

Post Lectionem brevem di-
citur :

℟. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. ℟. Qui
fecit cælum et terram.

℟. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos be-
nedícat, et ab omni malo
deféndat, et ad vitam per-
dúcat ætérnam. Et fidé-
lium ánimæ per misericór-

diam Dei requiéscant in
pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pa-
ter noster secreto, nisi sequa-
tur alia Hora.

Ad Tertiam

Pater noster et Ave.

℟. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Unc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor,

Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens
dicitur Antiphona usque ad
Asteriscum *, et tres Psalmi,
prouti Officium occurrens re-
quirit; atque Psalmis abso-
lutis, integra repetitur Anti-
phona.

Per Annum

In Officio dominicali : In
Dominicis Septuagesimæ, Se-
xagesimæ et Quinquagesimæ,
Antiphona et Capitulum ut
in Proprio de Tempore.

In Dominicis per Annum
minoribuc, extra Octavam
Nativitatis, Antiphona ut in
Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum 1 Joann. 4, 16

DEus caritas est : et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis, dicitur sequens

℟. br. Inclina cor meum, Deus, * In testimonia tua. Inclina. ℣. Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tua vivifica me. In testimonia tua. Glória Patri. Inclina. ℣. Ego dixi : Domine, miserere mei. ℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Domine, et sanabor : salvum me fac, et salvus ero : quoniam laus mea tu es.

℟. br. Sana animam meam, * Quia peccavi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Domine, miserere mei. Quia. Glória Patri. Sana. ℣. Adjutor meus esto, ne derelinquas me. ℟. Neque despicias me, Deus, salutaris meus.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, Antiphona secunda de Laudibus Dominicæ currentis, et Capi-

tulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali, Antiphona secunda de Laudibus antecedentis Dominicæ, et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 23, 5

Ecce, dies veniunt, dicit Dominus, et suscitabo David germen justum : et regnabit rex, et sapiens erit : et faciet iudicium et justitiam in terra.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens

℟. br. Veni ad liberandum nos, * Domine, Deus virtutum. Veni. ℣. Ostende faciem tuam, et salvi erimus. Domine. Glória Patri. Veni. ℣. Timebunt gentes nomen tuum, Domine. ℟. Et omnes reges terræ gloriā tuam.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dominus vobiscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatae sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indú-

cas in tentationem. *℟.* Sed libera nos a malo. *℣.* Domine, Deus virtutum, converte nos. *℟.* Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. *℣.* Exsurge, Christe, adjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum. *℣.* Domine, exaudi orationem meam. *℟.* Et clamor meus ad te veniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Benedicamus Domino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *℟.* Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Sextam

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Rector potens, verax
Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem :

Exstingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Præsta, Pater piissime,
Patricum compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam Nativitatis, Antiphona ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum Gal. 6, 2

Alter alterius ónera portate, et sic adimplébitis legem Christi.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis, dicitur sequens

℟. br. In ætérnum, Domine, * Pérmānet verbum tuum. In ætérnum. *℣.* In sæculum sæculi veritas tua. Pérmānet. Glória Patri. In ætérnum. *℣.* Dominus regit me, et nihil

mihi déerit. *℟.* In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam debeat, nisi ut invicem diligátis : qui enim diligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. *℣.* Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam. *℣.* Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. *℟.* In loco páscuæ ibi me collocavit.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, Antiphona tertia de Laudibus Dominicæ currentis, et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali, Antiphona tertia de Laudibus antecedentis Dominicæ, et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 23, 6

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israél habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt

eum, Dóminus justus noster.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. *℣.* Et salutare tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. *℣.* Memento nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. *℟.* Vísita nos in salutári tuo.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad *℣.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *℟.* Sed libera nos a malo. *℣.* Dómine, Deus virtútum, converte nos. *℟.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *℣.* Exsúrge, Christe, adjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum. *℣.* Dómine, exáudi oratióem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant,

post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Nonam

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam decídat,
Sed præmíum mortis sacræ
Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi,

prouti Officium occursens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Antiphona et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam Nativitatis, Antiphona ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis pretio magno. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis, dicitur sequens

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Feriis, et a Feria IV Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capit. 1 Petr. 1, 17-19

In timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel

argénto redémpsti estis, sed pretiósó sángine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Ré dime me, Dó mine, * Et miserére mei. Ré dime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Ré dime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dó mine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, Antiphona quinta de Laudibus Dominicæ currentis, et Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali : Antiphona quinta de Laudibus antecedentis Dominicæ, et in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus Feriæ currentis, ut in Proprio de Tempore; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Is. 14, 1

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. ℣. Veni, Dó mine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Dó mine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Dó mine, exáudi oratióem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Vesperas

Pater noster et Ave.

℟. Deus, in adiutorium.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur quinque Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

Per Annum

In Officio dominicali : In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Capitulum ut in Proprio de Tempore; Hymnus et Versus ad I Vesperas e Sabbato, ad II Vesperas e Dominica, ut in Psalterio.

In Dominicis per Annum minoribus, extra Octavam Nativitatis, Capitulum, Hymnus et Versus ad I Vesperas e Sabbato, ad II Vesperas e Dominica, ut in Psalterio.

In Officio feriali : In omnibus per Annum Ferialibus, et a Feria IV Cinerum usque ad Feriam VI sequentem inclusive, Capitulum, Hymnus et Versus de Feria currenti, ut in Psalterio.

Tempore Adventus

In Officio dominicali, etiam in I Vesperis Dominicæ IV occurrentis in Vigilia Nativitatis Domini, Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Officio feriali, usque ad ultimam Feriam ante Vigiliam Nativitatis Domini inclusive, dicitur quotidie sequens

Capitulum Gen. 49, 10

NON auferetur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est : et ipse erit expectatio gentium.

In Officio tamen dominicali et feriali dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

CReator alme siderum,
Æterna lux credentium,
Jesu, Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.

Qui dæmonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Commune qui mundi nefas
Ut expiaret, ad Crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodixit victima.

Cujus potestas gloriæ,
Nomenque cum primum
sonat,
Et Caelites et inferi
Tremente curvantur genu.

Te deprecamur ultimæ
Magnum dei iudicem,
Armis supernæ gratiæ
Defende nos ab hostibus.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper,
et nubes pluant justum.

℞. Aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Recitato Versu, dicitur cum
Antiphona convenienti sequens

Canticum beatæ Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magnificat * † ánima
mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus
meus * in Deo, salutári
meo.

Quia respéxit humilitátem
ancillæ suæ : * ecce
enim, ex hoc beátam me
dicent omnes generatió-
nes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est : * et san-
ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
progénie in progénies * ti-
méntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo : * dispérsit su-
pérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de se-
de, * et exaltávit húmi-
les.

Esuriéntes implévit bo-
nis : * et dívites dimísit
inánes.

Suscépit Israël, púerum
suum, * recordátus mise-
ricórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad pa-
tres nostros, * Abraham,
et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, si Preces non fue-
rint recitandæ, statim dicitur
Versus Dóminus vobíscum
cum Oratione et reliquis om-
nibus usque ad finem Horæ,
ut infra.

In Feriis vero Adventus, in
Feria III post Dominicam
Quinquagesimæ, si factum
fuerit Officium de aliqua Vi-
gilia, et in Feriis Quadrage-
simæ a die Cinerum, si fiat
Officium de Feria currenti, et
quamvis in eo peragenda sit
Commemoratio Duplicis aut
Semiduplicis ad instar Sim-
plicis redacti, post repetitam
ad Magnificat Antiphonam
dicuntur flexis genibus se-
quentes Preces, quæ alias
omittuntur :

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dici-
tur a solo Hebdomadario
totum clara voce, usque
ad ℣. Et ne nos indúcas
in tentatióem. ℞. Sed lí-
bera nos a malo. ℣. Ego
dixi : Dómine, miserére
mei. ℞. Sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere, Dómine,
úsquequo? ℞. Et depre-
cábilis esto super servos
tuos. ℣. Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
℞. Quemádmódum sperá-
vimus in te. ℣. Sacerdótes
tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exsúltent.
 ℣. Orémus pro beatíssimo
 Papa nostro **N.** ℟. Dómi-
 nus consérvet eum, et
 vivíficet eum, et beátum
 fáciat eum in terra, et non
 tradat eum in ánimam ini-
 micórum ejus. ℣. Orémus
 et pro Antístite nostro **N.**
 ℟. Stet et pascat in forti-
 túdine tua, Dómine, in
 sublimitáte nóminis tui.

¶ **Romæ præcedens Versus**
cum suo Responsorio omitti-
tur; alibi vero, ad litteram N.,
ab omnibus nomen diœcesani
Episcopi exprimatur. Va-
cante Apostolica vel Episco-
pali Sede, alteruter vel uter-
que respectivus Versus cum
suo Responsorio præteritur.

℣. Dómine, salvum fac
 regem. ℟. Et exáudi nos
 in die, qua invocáverimus
 te. ℣. Salvum fac póp-
 ulum tuum, Dómine, et
 bénedic hereditáti tuæ.
 ℟. Et rege eos, et extólle
 illos usque in ætérnum.
 ℣. Meménto Congregatió-
 nis tuæ. ℟. Quam posse-
 disti ab inítio. ℣. Fiat pax
 in virtúte tua. ℟. Et
 abundántia in túrribus
 tuis. ℣. Orémus pro bene-
 factóribus nostris. ℟. Re-
 tribúere dignáre, Dómine,
 ómnibus, nobis bona fa-
 ciéntibus propter nomen
 tuum, vitam ætérnam.
 Amen. ℣. Orémus pro
 fidélibus defúntis. ℟. Ré-
 quietem ætérnam dona eis,

Dómine, et lux perpétua
 lúceat eis. ℣. Requiéscant
 in pace. ℟. Amen. ℣. Pro
 frátribus nostris absénti-
 bus. ℟. Salvos fac servos
 tuos, Deus meus, sperán-
 tes in te. ℣. Pro afflíctis
 et captívis. ℟. Líbera
 eos, Deus Israël, ex óm-
 nibus tribulatió nibus suis.
 ℣. Mitte eis, Dómine, au-
 xílium de sancto. ℟. Et
 de Sion tuére eos. ℣. Dó-
 mine, Deus virtútum, con-
 vérté nos. ℟. Et osténde
 fáciem tuam, et salvi éri-
 mus. ℣. Exsúrge, Christe,
 ádjuva nos. ℟. Et líbera
 nos propter nomen tuum.
 ℣. Dómine, exáudi ora-
 tió nem meam. ℟. Et cla-
 mor meus ad te vé-
 niat.

Absolutis Precibus, vel, si
Preces locum non habeant,
repetita Antiphona post Ma-
gnificat, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conve-
niens.

Postea fiunt Commemora-
tiones, si occurrant.

Deinde, in Officio semidu-
plici aut simplici tam de
Tempore quam de Sanctis,
præter quam a Sabbato ante
Dominicam I Adventus us-
que ad diem Octavam Epi-
phaníæ, ac præter omnes dies,
in quibus habita sit Comme-
moratio Duplicis, etiam con-
currentis, vel factum fuerit

Officium aut Commemoratio
cujusvis Octavæ, fit sequens

Suffragium
de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix
Virgo María, Sanctíque
omnes intercédant pro no-
bis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus
Sanctos suos. ℟. Et exau-
divit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

A Cunctis nos, quæsu-
mus, Dómine, mentis
et córporis defénde pericu-
lis : et, intercedénte beáta
et gloriósa semper Vírgine
Dei Genitríce María, cum
beáto Joseph, beátis Apó-
stolis tuis Petro et Paulo,
atque beáto **N.** et ómnibus
Sanctis, salútem nobis trí-
bue benígnus et pacem;
ut, destrúctis adversitáti-
bus et erróribus univér-
sis, Ecclésia tua secúra tibi
sérviat libertáte. Per eúm-
dem Dóminum. ℟. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litte-
ram **N.**, exprimitur nomen
Titularis propriæ Ecclesiæ,
dummodo Titulus non sit
Persona divina vel Myste-
rium Domini, aut de ipso
ratione Festi factum non fue-
rit Officium vel Commemo-
ratio, aut illius nomen non
sit in eadem Suffragii Ora-
tione expressum; ac nomina
sanctorum Angelorum et san-
cti Joannis Baptistæ, si Titu-
lares fuerint, præponuntur
nomini sancti Joseph. In
hisce autem omnibus casi-

bus omittuntur verba atque
beáto **N.**

Si vero Officium vel Com-
memoratio fuerit de beata
Maria Virgine, tunc dicitur
ut infra; atque insuper, sicubi
Titularis juxta superiorem
Rubricam ante omnes fuerit
nominandus, ad Orationem
particula cum omittitur ante
nomen sanctorum Petri et
Pauli ac præponitur nomini
sancti Joseph.

Ant. Sancti omnes inter-
cédant pro nobis ad Dómi-
num.

℣. Mirificávit Dóminus
Sanctos suos. ℟. Et exau-
divit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

A Cunctis nos, quæsu-
mus, Dómine, mentis
et córporis defénde pericu-
lis : et, intercedénte beáto
Joseph, cum beátis Apó-
stolis tuis Petro et Paulo,
atque beáto **N.** et ómnibus
Sanctis, salútem nobis trí-
bue benígnus et pacem;
ut, destrúctis adversitáti-
bus et erróribus univér-
sis, Ecclésia tua secúra tibi
sérviat libertáte. Per Dó-
minum.

Post ultimam Orationem ad-
ditur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per
misericórdiam Dei requié-
scant in pace. ℟. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium animæ, statim incipitur Versus Jube, domne, benedicere, ut infra ad Completorium; secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

Ad Completorium

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave María, sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit :

℣. Jube, domne, benedicere. Bened. Noctem quietam, et finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens. ℟. Amen.

Lectio brevis

1 Petr. 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversarius vester diabolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem devoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserere nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto

Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat : tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiÓNem, et remissiÓNem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monia-

lium, semel tantum ac simul
ab omnibus ita fit Confessio :

Confíteor Deo omnipo-
ténti, beátæ Mariæ
semper Vírgini, beáto Mi-
chaéli Archángelo, beáto
Joánni Baptístæ, sanctis
Apóstolis Petro et Paulo,
et ómnibus Sanctis, quia
peccávi nimis cogitátione,
verbo et ópere : mea culpa,
mea culpa, mea máxima
culpa. Ideo precor beátam
Mariam semper Vírginem,
beátum Michaélem Arch-
ángelum, beátum Joán-
nem Baptístam, sanctos
Apóstolos Petrum et Pau-
lum, et omnes Sanctos,
oráre pro me ad Dómi-
num, Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omni-
potens Deus, et, di-
míssis peccátis nostris,
perducat nos ad vitam
aetérnam. Amen.

Indulgéntiam, absoluti-
onem, et remissionem
peccatórum nostrórum trí-
buat nobis omnípotens
et miséricors Dóminus.
Amen.

Facta Absolutione, dicitur :

℣. Convérte nos, Deus,
salutáris noster. ℟. Et
avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Deinde, inchoata conve-
nienti Antiphona, dicuntur
tres Psalmi, prouti Officium
occurrere requirit.

Repetita integre post ulti-
mum Psalmum Antiphona,
dicitur sequens

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-
mus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cóm-
prime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Absolute Hymno, dicitur
sequens Capitulum et Re-
sponsorium breve :

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen
sanctum tuum invocátum
est super nos : ne derelín-
quas nos, Dómine, Deus
noster.

℟. br. In manus tuas,
Dómine, * Comméndo spí-
ritum meum. In manus
tuas, Dómine, comméndo
spíritum meum. ℣. Rede-
místi nos, Dómine, Deus
veritátis. Comméndo spí-
ritum meum. Glória Patri,
et Fílio, et Spíritui San-
cto. In manus tuas, Dó-
mine, comméndo spíritum
meum.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilátes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Deinde, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobiscum cum subsequenti Oratióne et reliquis omnibus usque ad finem Completorii, ut infra.

In quolibet Officio semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis simplicibus, atque in Feriis per Annum communibus, post repetitam ad Nunc dimittis Antiphonam dicuntur sequentes Preces, quæ tamen omittuntur in Vigilia Epiphaniæ, et omnibus insuper diebus, in quibus ad Vesperas

habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ. Semper autem recitari debent, et flexis quidem genibus, in iis Feriis, in quibus ad Vesperas dictæ sint Preces feriales.

KYrie, eléison. Christe, eléison. KÝrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiόem. ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sácula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sácula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sácula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista.

℣. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmódum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiόem meam.

℟. Et clamor meus ad te
véniat.

Absolutis Precibus, vel, si
Preces locum non habeant,
repetita Antiphona post
Nunc dimittis, statim dici-
tur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dó-
mine, habitatióem
istam, et omnes insídias
inimíci ab ea longe repélle :
Angeli tui sancti hábitent
in ea, qui nos in pace
custódiant; et benedictio
tua sit super nos semper.
Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et
custódiat nos omnípotens
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíri-
tus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidé-
lium ánimæ, sed immediate
subjungitur una ex finalibus
beatæ Mariæ Virginis Anti-
phonis, quæ infra pro diver-
sitate Temporis assignantur.
Postea subjungitur :

℣. Divínium auxílium má-
neat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater
noster, Ave María et Credo.

Si post Completorium im-
mediate sequatur Matuti-
num, tunc bis dicitur Pater
noster, Ave María et Credo,
pro fine videlicet Officii diei
præcedentis, et pro initio
Officii diei sequentis.

Post singulas Horas

In fine Laudum, vel, si
post Laudes immediate sub-
sequatur alia Hora, in fine
ultimæ Horæ, sicuti et sem-
per in fine Completorii,
quamvis immediate sequatur
Matutinum diei sequentis,
tam in publica quam in
privata divini Officii recita-
tione; atque in publica in-
super recitatione post alias
quascumque Horas, si tunc
terminetur Officium et disce-
datur a Choro, dicitur se-
quens Antiphona finalis bea-
tæ Mariæ Virginis.

I Post Laudes ac ceteras
Horas, præter Completo-
rium, dicto Versu Fidélium
ánimæ et Oratione Dominica
secreto recitata, subjungitur :

℣. Dóminus det nobis
suam pacem. ℟. Et vitam
ætérrnam. Amen.

Atque statim dicitur Anti-
phona finalis, ut infra.

II Post Completorium vero,
recitata Benedictione Benedí-
cat et custódiat nos, imme-
diate subjungitur Antiphona
finalis, ut infra.

Antiphonæ finales
Beatæ Mariæ Virginis

1 A Vesperis Sabbati ante
Dominicam I Adventus us-
que ad II Vesperas Purifica-
tionis inclusive.

Antiphona

ALma Redemptoris Ma-
ter, quæ pèrvia cæli
Porta manes, et stella ma-
ris, succurre cadenti,
Surgere qui curat, pó-
pulo : tu quæ genuisti,
Nátúra miránte, tuum
sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius,
Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, pecca-
tórum miserére.

In Adventu

℟. Angelus Dómini nun-
tiávit Mariæ. ℞. Et concé-
pit de Spíritu Sancto.

Orémus.

Oratio

GRátiam tuam, quæsu-
mus, Dómine, ménti-
bus nostris infúnde : ut,
qui, Angelo nuntiánte,
Christi Fílii tui incarnatió-
nem cognóvimus; per pas-
sióem ejus et crucem, ad
resurrectiόνis glóriam per-
ducámur. Per eúmdem
Christum Dóminum no-
strum. ℞. Amen.

A I Vesperis Nativitatis
Domini et deinceps

℟. Post partum, Vir-
go, invioláta permansísti.

℞. Dei Génitrix, intercède
pro nobis.

Orémus.

Oratio

DEus, qui salútis ætér-
næ, beátæ Mariæ vir-
ginitáte fecúnda, humáno
géneri præmia præstiti-
sti : tribue, quæsumus; ut
ipsam pro nobis intercé-
dere sentiámus, per quam
merúimus auctórem vitæ
suscípere, Dóminum no-
strum Jesum Christum Fí-
lium tuum. ℞. Amen.

2 Post Purificationem, id est
a Completorio diei 2 Februa-
rii, etiam quando transferatur
Festum Purificationis beatæ
Mariæ Virginis, usque ad
Nonam Sabbati ante Domini-
cam I Quadragesimæ inclu-
sive :

Antiphona

A VE, Regina cælórum,
Ave, Dómina Angeló-
rum :

Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est
orta :

Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum
exóra.

℟. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. ℞. Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Orémus.

Oratio

CONcéde, miséricors
Deus, fragilitáti no-
stræ præsidium : ut, qui

sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur :

℣. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Post divinum Officium

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius Papa XI sub die 1 Decembris 1933 indulgentiam trium annorum concessit. Præterea Clericis in sacris constitutis et Sacerdotibus eam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præter quam ab iis, qui ob certam infirmitatem vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

SACROSÁNCTÆ et indivíduæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu

Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Mariæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infinita sácula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta viscera Mariæ Vírginis, quæ portavérunt ætéрни Patris Fílium.

℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster **et** Ave María.

Psalterium Breviarii Romani

PER OMNES AC SINGULOS HEBDOMADÆ DIES
DISPOSITUM

DOMINICA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

℟. Dómine, lábia mea.

℟. Deus, in adjutórium.

In Adventu

In Dominica I et II :

Invit. Regem ventúrum
Dóminum, * Veníte, ad-
orémus.

In Dominica III et IV :

Invit. Prope est jam Dó-
minus : * Veníte, adoré-
mus.

In Vigilia Nativitatis Dom. :

Invit. Hódie sciétis quia
véniet Dóminus : * Et
mane vidébitis glóriam
ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pró-
diens

E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum ni-
gros

Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Filio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

In Dominicis post Epiphani-
am a die 14 Januarii et
deinceps ante Septuagesimam
occurrentibus dicitur

Invitat. Adorémus Dó-
minum, * Quóniam ipse
fecit nos. **Ps. 94 Veníte. 3**

In Dominicis Septuagesimæ,
Sexagesimæ et Quinquagesimæ dicitur

Invit. Præoccupémus fá-
ciem Dómini : * Et in psal-
mis jubilémus ei. **Ps. 94**
Veníte. 3

In primo autem Psalmi ver-
su omittitur : præoccupémus
faciem ejus in confessióne, et
in psalmis jubilémus ei; et
repetitur a Choro Invitato-
rium.

In omnibus vero Dominicis
per Annum superius indicatis
dicitur

Hymnus

Primo die, quo Trínitas
Beáta mundum cón-
dit,
Vel quo resúrgens Cón-
ditor

Nos, morte victa, liberat :

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit :

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórri-
gat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus :

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc, Patérna clári-
tas,
Te postulámus áffatim :
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quæ-
sumus,
Tu probra nostra díluas;
Nobisque largus cómmoda
Vitæ perénis cónferas.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In I Nocturno

In Adventu : Ant. Vé-
niet ecce Rex.

Per Annum : Ant. Beá-
tus vir. †

¶ **Et non** repetitur in Psal-
mo; quod semper fit, quando
Antiphona incipit a primis
Psalmi vel Cantici verbis. Et
Psalmus vel Canticum tunc
incipitur ab eo verbo, ante
quod vel inchoata vel integra
desinit Antiphona; si tamen

eadem sint verba, et continetur Antiphona cum Psalmo vel Cantico, neque addatur in fine ipsius Antiphonæ Allelúja.

Antiphonæ autem cum Psalmis et Versibus, in Adventu, necnon per Annum assignatæ, adhibentur semper, extra Octavam Nativitatis, quando fit Officium de Dominica seu minori seu majori.

¶ Asteriscus *, in Psalmorum versibus et in aliis Officii partibus insertus, denotat pausam cantus et recitationis in Choro; præter quam in Antiphonis, in quibus nempe significat tum præintonationem Antiphonæ, tum Antiphonam ipsam ante Psalmum seu Canticum eousque producendam esse ad omnes et singulas Horas in Officio ritus semiduplicis ac simplicis, atque ad Horas tantum minores in Officio ritus duplicis.

Psalmus 1

Beatus vir, † qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiæ non sedit :

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : * et omnia quæcúm-

que faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in iudicio : * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum : * et iter impiorum peribit.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Hic versus Glória Patri semper dicitur in fine omnium Psalmorum et Canticorum, nisi aliter notetur.

In Adventu : Ant. Véniet ecce Rex excelsus cum potestate magna ad salvandas gentes, allelúja.

Ant. Confortáte.

Per Annum : Ant. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur.

Ant. Servíte Dómino.

Psalmus 2

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fígli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

In Adventu : Ant. Confortáte manus dissolútas : confortámini, dicite : Ecce, Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúja.

Ant. Gaudéte omnes.

Per Annum : Ant. Servíte Dómino in timóre : et exsultáte ei cum tremóre.

Ant. Exsúrge.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

In Adventu : Ant. Gaudéte omnes, et lætámini : ecce, quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributió nem : ipse véniet, et salvábit nos.

V. Ex Sion spécies decóris ejus. **R.** Deus noster manifeste véniet.

Per Annum : Ant. Exsúrge, Dómine, saluum me fac, Deus meus.

✠. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ✠. Et custodívi legem tuam.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Filius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

In Adventu : Ant. Gaude et lætáre.

Per Annum : Ant. Quam admirábile.

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

In Adventu : Ant. Gaude et lætáre, fília Jerúsalem : ecce, Rex tuus véniet tibi : Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Ant. Rex noster.

Per Annum : Ant. Quam admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérſa terra!

Ant. Sedísti super thronum.

Psalmus 9, i

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius : * nomen eó-

rum delésti in ætérnum,
et in sǎculum sǎculi.

Inimíci defecérunt frá-
meæ in finem : * et civitá-
tes eórum destruxísti.

Périit memória eórum
cum sónitu : * et Dóminus
in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thro-
num suum : * et ipse judi-
cábit orbem terræ in æqui-
táte, iudicábit pópulos in
justítia.

Et factus est Dóminus
refúgium páuperi : * adjú-
tor in opportunitátibus, in
tribulatióne.

Et sperent in te qui no-
vérunt nomen tuum : *
quóniam non dereliquísti
quæréntes te, Dómine.

In Adventu : Ant. Rex
noster advéniet Christus,
quem Joánnes prædicávit
Agnem esse ventúrum.

Ant. Ecce, vénio.

Per Annum : Ant. Se-
disti super thronum, qui
iúdicas justítiam.

Ant. Exsúrge, Dómine.

Psalmus 9, ii

PSállite Dómino, qui
hábitat in Sion : *
annuntiáte inter gentes
stúdia ejus :

Quóniam requírens sán-
guinem eórum recordátus
est : * non est oblítus cla-
mórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : *
vide humilitátem meam
de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis
mortis, * ut annúntiem
omnes laudatiónes tuas in
portis filiaë Sion.

Exsultábo in salutári
tuo : * infixæ sunt gentes
in intéritu, quem fecé-
runt.

In láqueo isto, quem abs-
condérunt, * comprehén-
sus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus ju-
dícia fáciens : * in opéri-
bus mánuum suárum com-
prehensus est peccátor.

Convertántur peccatóres
in inférnum, * omnes
gentes quæ obliviscúntur
Deum.

Quóniam non in finem
oblívio erit páuperis : *
patiéntia páuperum non
peribit in finem.

Exsúrge, Dómine, non
confortétur homo : * judi-
céntur gentes in conspé-
ctu tuo.

Constitue, Dómine, legis-
latórem super eos : * ut
sciant gentes quóniam hó-
mines sunt.

In Adventu : Ant. Ecce,
vénio cito et merces mea
mecum est, dicit Dómi-
nus : dare unicuíque se-
cúndum ópera sua.

✠. Emítte Agnum, Dó-
mine, Dominatórem terræ.

✠. De Petra desérti ad
montem filiaë Sion.

Per Annum : Ant. Ex-
súrge, Dómine, non præ-
váleat homo.

℟. Média nocte surgé-
bam ad confiténdum tibi.

℞. Super iudícia iustifica-
tiónis tuæ.

Absol. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omní-
potens. 5 Christus perpétuæ.

6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

In Adventu : Ant. Gá-
briel Angelus.

Per Annum : Ant. Ut
quid, Dómine. †

Psalmus 9, iii

MT quid, Dómine, †
recessisti longe, *
déspicis in oppor-
tunitátibus, in tribula-
tiónē?

Dum supérbit impius, in-
cénditur pauper : * com-
prehendúntur in consiliis
quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccá-
tor in desidériis ánimæ
suæ : * et iníquus benedí-
citur.

Exacerbávit Dóminum
peccátor, * secúndum mul-
títúdinem iræ suæ non
quæret.

Non est Deus in conspé-
ctu ejus : * inquinátæ sunt
viæ illíus in omni témpo-
re.

Auferúntur iudícia tua a
fácie ejus : * ómnium ini-
micórum suórum dominá-
bitur.

Dixit enim in corde
suo : * Non movébor a ge-

neratióne in generatióem
sine malo.

Cujus maledictiόe os
plenum est, et amaritú-
dine, et dolo : * sub lingua
ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum di-
vítibus in occúltis, * ut
interficiat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem
respíciunt : * insidiátur in
abscóndito, quasi leo in
spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páu-
perem : * rápere páupe-
rem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit
eum : * inclinábit se, et
cadet, cum dominátus fúe-
rit páuperum.

Dixit enim in corde suo :
Oblítus est Deus, * avér-
tit fáciem suam ne vídeat
in finem.

In Adventu : Ant. Gá-
briel Angelus locútus est
Maríæ, dicens : Ave, grá-
tia plena; Dóminus tec-
cum; benedícta tu inter
mulieres.

Ant. María dixit.

Per Annum : Ant. Ut
quid, Dómine, recessisti
longe?

Ant. Exsúrge. †

Psalmus 9, iv

Exsúrge, † Dómine
Deus, exaltétur ma-
nus tua : * ne obliviscáris
páuperum.

Propter quid irritávit ím-
pius Deum? * dixit enim

in corde suo : Non requireret.

Vides quóniam tu laborem et dolorem consideras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * órphano tu eris adjutor.

Cóntere bráchium peccatoris et maligni : * quæretur peccátum illius, et non inveniétur.

Dóminus regnabit in ætérnum, et in sáeculum sáeculi : * peribitis, gentes, de terra illius.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus : * præparatióem cordis eorum audivit aures tua.

Judicare pupillo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

In Adventu : Ant. María dixit : Putas qualis est ista salutatio, quia conturbata est ánima mea, et quia paritura sum Regem, qui claustrum virginitatis meæ non violábit?

Ant. In advéntu.

Per Annum : Ant. Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua.

Ant. Justus Dóminus.

Psalmus 10

IN Dómino confido : quomodo dicitis animæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ípium : * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procelarum pars cálicis eorum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

In Adventu : Ant. In advéntu summi Regis mündentur corda hóminum, ut digne ambulémus in occúrsum illius : quia ecce véniet, et non tardábit.

℟. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. **℞.** Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Vigilia Nativ. Domini :

℟. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. **℞.** Et mane vidébitis glóriam ejus.

Per Annum : Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo. **℟.** Ut meditárer elóquia tua, Dómine.

Absolutio A v́nculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. **8** Divínium auxiliúm. **9** Ad societátem civium.

AD LAUDES I

A Dominica I Adventus usque ad Dominicam ante Septuagesimam inclusive.

(Pater noster **et Ave**).

℣. Deus, in adjutórium.

In Adventu : Antiphonæ de Laudibus Dominicæ currentis ut in Proprio de Tempore.

Per Annum : Ant. Allelúja.

¶ Antiphonæ cum Psalmis, per Annum assignatæ, adhibentur semper, extra Octavam Nativitatis, quando fit Officium de qualibet Dominica minori.

Psalmus 92 1

Dominus regnávít, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sáculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Allelúja, Dóminus regnávít, decórem induit, allelúja, allelúja.

Ant. Jubiláte. †

Psalmus 99 2

Jubiláte † Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne v́ritas ejus.

Ant. Jubiláte Deo, omnis terra, allelúja.

Ant. Benedícam te.

Psalmus 62 3

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Ant. Benedícam te in vita mea, Dómine : et in

nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

Ant. Tres púeri.

Canticum

trium Puerorum 4

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruina, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et tenebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino : * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Misaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sácula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sácula.

¶ **Hic non dicitur** Glória Patri, **neque** Amen.

Ant. Tres púeri jussu regis in fornácem missi

sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus, allelúja.

Ant. Allelúja.

Psalmus 148

5

L Audáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sáculum sáculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum : * quæ faciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérſa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israë́l, pópulo appropinquánti sibi.

Ant. Allelúja, laudáte Dóminum de cælis, allelúja, allelúja.

In Adventu

Capitulum, Hymnus et Versus ut in Proprio de Tempore.

Per Annum

In omnibus Dominicis minoribus extra Octavam Nativitatis, dicitur

Capitulum Apoc. 7, 12

Benedictio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

In Dominicis post Epiphaniam a die 14 Januarii et deinceps ante Septuagesimam occurrentibus dicitur

Hymnus

Aterne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álles fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,

Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígene :
Hoc omnis errónum cohors

Viam nocéndi désérit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontique mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentisque somnum díscute :

Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℟. Dóminus regnávit,
decórem induit. ℟. Induit

Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.

*Ad Benedictus Antiphona
ut in Proprio de Tempore.*

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus † Dóminus,
Deus Israël, * quia vi-
sitávit, et fecit redem-
ptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salutis
nobis : * in domo David,
púeri sui.

Sicut locútus est per os
sanctórum, * qui a sáculo
sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis no-
stris, * et de manu óm-
nium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericór-
diam cum pátribus no-
stris : * et memorári testa-
ménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurá-
vit ad Abraham, patrem
nostrum, * datúrum se
nobis :

Ut sine timóre, de manu
inimicórum nostrórum li-
beráti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia
coram ipso, * ómnibus
diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta
Altíssimi vocáberis : *
præibis enim ante faciém
Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam sa-
lútis plebi ejus : * in remis-
siónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ
Dei nostri : * in quibus

visitávit nos, óriens ex
alto :

Illumináre his, qui in té-
nebris, et in umbra mortis
sedent : * ad dirigéndo-
s pedes nostros in viam
pacis.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 11

¶ *Psalmi cum Cantico de
Dominica superius apposi-
tí dicuntur etiam, sub Antiphon-
is Officio diei congruenti-
bus, in Vigilia Nativitatis Do-
mini et Epiphaniæ, in Domi-
nica, etiam translata, infra
Octavam Nativitatis, in Du-
plicibus I vel II classis, in
Festis novem Lectionum Do-
mini, B. Mariæ Virginis,
Angelorum, S. Joannis Ba-
ptistæ, S. Joseph, Apostolo-
rum, Evangelistarum et per
Octavas privilegiatas; item-
que in quolibet Festo novem
Lectionum proprias Anti-
phonas ad Laudes habenti,
quando de eis persolvitur
Officium.*

AD LAUDES II

*In Dominicis Septuagesimæ,
Sexagesimæ et Quinquage-
simæ.*

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

*Antiphonæ de Laudibus
Dominicæ currentis, ut in
Proprio de Tempore.*

Psalmus 50

Iserére † mei,
Deus, * secúndum
magnam misericór-
diam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim, in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritatem dilexísti : * incérta et occúlta sapientiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundabor : * lavábis me, et super nivem dealbabor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliata.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impíi ad te converténtur.

Líbera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útiq̃ue : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 117

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sáeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus : * quóniam in sáeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sáeculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam

in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despícam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis * in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justitiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reproba-vérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solém-nem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 62

DEus, Deus meus, † *
ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, *
quam multipliciter tibi
caro mea.

In terra desérta, et ínvia,
et inaquósa : * sic in san-
cto appáruí tibi, ut vidé-
rem virtútem tuam, et
glóriam tuam.

Quóniam mélior est mi-
sericórdia tua super vi-
tas : * lábia mea laudá-
bunt te.

Sic benedícam te in vita
mea : * et in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine
repleátur ánima mea : * et
lábiis exsultatiónis laudá-
bit os meum.

Si memor fui tui super
stratum meum, in matu-
tínis meditábor in te : *
qula fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum
tuárum exsultábo, adhæ-
sit ánima mea post te : *
me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæ-
siérunt ánimam meam, in-
troíbunt in inferióra ter-
ræ : * tradéntur in ma-
nus gládii, partes vúlpium
erunt.

Rex vero lætábitur in
Deo, laudabúntur omnes
qui jurant in eo : * quia
obstrúctum est os loquén-
tium iníqua.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 52-57

Benedíctus es, † Dómi-
ne, Deus patrum no-
strórum : * et laudábilis,
et gloriósus, et superexal-
tátus in sácula.

Et benedíctum nomen
glóriæ tuæ sanctum : *
et laudábile, et superexal-
tátum in ómnibus sáculis.

Benedíctus es in templo
sancto glóriæ tuæ : * et
superlaudábilis, et super-
gloriósus in sácula.

Benedíctus es in throno
regni tui : * et superlaudá-
bilis, et superexaltátus in
sácula.

Benedíctus es, qui intué-
ris abyíssos, et sedes super
Chérubim : * et laudábilis,
et superexaltátus in sá-
cula.

Benedíctus es in firma-
ménto cæli : * et laudábi-
lis, et gloriósus in sácula.

Benedícite, ómnia ópera
Dómini, Dómino : * lau-
dáte, et superexaltáte eum
in sácula.

Glória Patri.

Psalmus 148

LAudáte † Dóminum de
cælis : * laudáte eum
in excélsis.

Laudáte eum, omnes An-
geli ejus : * laudáte eum,
omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et lu-
na : * laudáte eum, omnes
stellæ, et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sáculum sáculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum : * quæ faciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora : * serpéntes, et volúcres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cõrnu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Benedictus et Oratio ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 12

AD PRIMAM

Pater, Ave **et** Credo.

✠. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuríat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstínéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* **D**eo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sácu-
lum. Amen.

In Adventu : Antiphona,
etiam ad Tertiam, Sextam et
Nonam, e Laudibus Domi-
nicæ currentis, ut in Proprio
de Tempore.

**Per Annum : Ant. Alle-
lúja.**

¶ **Antiphona cum Psalmis,**
per Annum ad Horas minores
assignata, adhibetur semper,
extra Octavam Nativitatis,
quando fit Officium de quali-
bet Dominica minori.

Psalmus 117

Onfitémini Dómino
quóniam bonus : *
quóniam in sáecu-
lum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam
bonus : * quóniam
in sáeculum misericórdia
ejus.

Dicat nunc domus Aa-
ron : * quóniam in sáecu-
lum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent
Dóminum : * quóniam
in sáeculum misericórdia
ejus.

De tribulatióne invocávi
Dóminum : * et exaudivit
me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : *
non timébo quid fáciat
mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : *
et ego despíciam inimícos
meos.

Bonum est confídere in
Dómino, * quam confídere
in hómine :

Bonum est speráre in Dó-
mino, * quam speráre in
príncipibus.

Omnes gentes circuié-
runt me : * et in nómine
Dómini quia ultus sum
in eos.

Circumdántes circumde-
dérunt me : * et in nómine
Dómini quia ultus sum in
eos.

Circumdedérunt me sicut
apēs, et exarsérunt sicut
ignis in spinis : * et in nó-

mine Dómini quia ultus
sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut
cáderem : * et Dóminus
suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus : * et factus
est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et sa-
lútis * in tabernáculis ju-
stórum.

Déxtera Dómini fecit vir-
tútem : déxtera Dómini
exaltávit me, * déxtera
Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : *
et narrábo ópera Dó-
mini.

Castígans castigávit me
Dóminus : * et morti non
trádidit me.

Aperíte mihi portas justí-
tiæ, ingrèssus in eas con-
fitébor Dómino : * hæc
porta Dómini, justí intrá-
bunt in eam.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me : * et factus
es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobá-
vérunt ædificántes : * hic
factus est in caput án-
guli.

A Dómino factum est
istud : * et est mirábile in
óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit
Dóminus : * exsultémus,
et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me
fac, o Dómine, bene pro-
speráre : * benedíctus qui
venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sáeculum misericórdia ejus.

¶ In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, Antiphona, etiam ad Tertiam, Sextam et Nonam, ut in Proprio de Tempore; atque loco præcedentis Ps. 117 Confitémini, dicuntur sequentes Ps. 92 et 99, qui in Laudibus locum non habuerunt :

Psalmus 92

Dominus regnávít, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sáeculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscae ejus : * introíte portas ejus in confessi óne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne véritas ejus.

¶ In Vigiliis Nativitatis Domini et Epiphaniæ, in Dominica, etiam translata, infra Octavam Nativitatis, in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, si de eis fiat Officium, ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam dicuntur Psalmi de Dominica, sub Antiphonis Officio diei congruentibus,

nisi aliter suo loco notetur; sed ad Primam, loco Psalmi 117 Confitemini, in ipsa etiam die Dominica, semper dicitur

Psalmus 53

DEus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim, Deus ádjuvat me : * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos depéxit óculus meus.

Psalmus 118, i

BEáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírun eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndo justifiatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiόne cordis : * in eo quod didici júdicia justítiæ tuæ.

Justifiatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me justifiatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia júdicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justifiatióne tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ii

REtribue servo tuo, vífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavíménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ táedio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

¶ Si Athanasianum Symbolum omittatur, expletis Psalmis præcedentibus, statim dicitur Antiphona, ut infra. 58

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum minoribus post Epiphaniam, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio, neque ulla Commemoratio Officii duplicis vel Octavæ recurrit.

Symbolum Athanasianum

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundétes persónas, * neque substántiam separátes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti :

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérmus Pater, ætérmus Fílius, * ætérmus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérmí, * sed unus ætérmus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dicere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : unus Fílius, non tres Filii : * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus : * sed totæ tres personæ co-ætérmæ sibi sunt et co-æquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérmam salútem, * ut Incarnatióem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus, Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sácula génitus : * et homo est ex substántia matris in sáculo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo : * ex ánima

rationáli et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationalis et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra : descendit ad inferos : * tértia die resurrexit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis ratióem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam : * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Expleto Symbolo, vel, si hoc non habeat locum, Psalmis absolutis, statim dicitur Antiphona.

Per Annum : Ant. Allelúja, confitémini Dómino quóniam in sæculum misericórdia ejus, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. *Qui sedes ad dexteram Patris.* Miserére nobis. Glória Patri. Christe. ℣. *Exsúrge, Christe, adjuva nos.* ℟. *Et libera nos propter nomen tuum.*

¶ In Offic. Dom. Adventus
℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos inducas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad** ℣. Carnis resurrectionem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea præveniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota

die magnitudinem tuam.

✠. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.

✠. Et omnes iniquitátes meas dele. ✠. Cor mundum crea in me, Deus.

✠. Et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

✠. Ne projicias me a fácie tua.

✠. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

✠. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

✠. Et spíritu principáli confírma me.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

✠. Qui fecit cælum et terram.

✠. Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

✠. Dignáre, Dómine, die isto.

✠. Sine peccáto nos custodíre.

✠. Miserére nostri, Dómine.

✠. Miserére nostri.

✠. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

✠. Quemádmódum sperávimus in te.

✠. Dómine, exáudi oratióem meam.

✠. Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam

nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

✠. Amen.

✠. Dóminus vobíscum.

✠. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomad. dicit :

✠. Pretiósá in conspéctu Dómini. ✠. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǎcula sǎculórum. ✠. Amen.

✠. Deus, in adjutórium meum inténde.

✠. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ✠.

Et ne nos indúcas in tentatióem.

✠. Sed libera nos a malo.

✠. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum.

✠. Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige

super nos, et opus má-
num nostrárum dirige.
℟. Glória Patri. ℞. Sicut
erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre,
régere et gubernáre
dignáre, Dómine Deus,
Rex cæli et terræ, hódie
corda et córpora nostra,
sensus, sermónes et actus
nostros in lege tua, et in
opéribus mandatórum tuó-
rum : ut hic, et in ætér-
num, te auxiliánte, salvi
et líberi esse mereámur,
Salvátor mundi : Qui
vivis et regnas in sæcula
sæculórum. ℞. Amen.

℟. Jube, domne.

Bened. Dies et actus no-
stros in sua pace dispónat
Dóminus omnípotens.

℞. Amen.

In Adventu

Domine, miserére no-
stri : te enim exspe-
ctávimus : esto bráchium
nostrum in mane, et salus
nostra in témpore tribula-
tiónis. Tu autem.

**In Vigilia Nativitatis Do-
mini Lectio br.** Per quem, *ut*
infra.

Per Annum

Dominus autem dirigat
corda et córpora no-
stra in caritáte Dei, et pa-
tiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

In Vigilia Nativitatis

PER quem accépimus
grátiam, et apostolá-
tum ad obediéndum fidei
in ómnibus géntibus pro
nómine ejus, in quibus
estis et vos vocáti Jesu
Christi, Dómini nostri.

**In Nativitate Domini
et in die VI infra Octavam**

IPsi peribunt, tu autem
permanébis; et omnes
sicut vestiméntum veterá-
scent : et velut amíctum
mutábis eos, et mutabún-
tur : tu autem idem ipse
es, et anni tui non defí-
cient.

S. Stephani Protomartyris

Positis autem génibus,
clamávit voce magna,
dicens : Dómine, ne stá-
tuas illis hoc peccátum.
Et cum hoc dixisset, ob-
dormívit in Dómino.

S. Joannis Ap. et Ev.

IN médio Ecclésiæ apé-
ruit os ejus, et implévit
illum Dóminus spíritu sa-
piéntiæ et intelléctus, et
stolam glóriæ induit eum.

Ss. Innocentium Mm.

Hi empti sunt ex homí-
nibus primítiæ Deo et
Agno, et in ore ipsórum
non est invéntum mendá-

cium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

Dom. infra Oct. Nativ.

ITaque jam non est servus, sed filius : quod si filius, et heres per Deum.

In Circumcisione Domini

IPsi peribunt, tu autem permanebis; et omnes sicut vestimentum veterascent : et velut amictum mutabis eos, et mutabuntur : tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Ssmi Nominis Jesu

OMne quodcúmque facitis in verbo, aut in opere : omnia in nómine Dómini Jesu Christi facite, grátias agentes Deo et Patri per ipsum.

In Vigilia Epiphaniæ

ITaque jam non est servus, sed filius : quod si filius, et heres per Deum.

In Epiphania et per Oct.

OMnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiántes.

Sanctæ Familiæ J. M. J.

Semetípsum exinanívit formam servi accipiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

E Proprio Sanctorum

S. Andreae Apost.

ISaias enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

In Conceptione immacul.

B. Mariæ V.

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

S. Agnetis et S. Agathæ

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

In Conversione S. Pauli

SAulus autem multo magis convalescébat, et confundébat Judæos, qui habitábant Damásci, affirmans, quóniam hic est Christus.

In Puricatione B. M. V.

ET placébit Dómino sacrificium Juda et Jerúsalem sicut dies sæculi

et sicut anni antiqui, dicit
Dóminus omnipotens.

In Apparitione B. M. V.

IN me grátia omnis viæ
et veritátis, in me om-
nis spes vitæ et virtútis.
Transíte ad me, omnes qui
concupiscitis me, et a ge-
neratióibus meis implé-
mini.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudén-
tes a conspéctu concílii,
quóniam digni hábiti sunt
pro nómine Jesu contu-
méliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum tradi-
dit ad vigilándum di-
lúculo ad Dóminum, qui
fecit illum, et in conspéctu
Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt iusti, et tam-
quam scintíllæ in arun-
dinéto discúrent. Judicá-
bunt natiónes, et domina-
búntur pópulis : et regná-
bit Dóminus illórum in
perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et ha-
bére laudem in nómine
ipsíus, et offérre illi incén-
sum dignum in odórem
suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, et
osténdit illi regnum Dei,
et dedit illi sciéntiam san-
ctórum; honestávit illum
in labóribus, et complévit
labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus,
exaltásti super terram
habitatióem meam, et
pro morte defluénte depre-
cáta sum. Invocávi Dómi-
num, Patrem Dómini mei,
ut non derelínquat me in
die tribulatióis meæ, et
in témpore superbórum
sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O quam pulchra est ca-
sta generátio cum cla-
ritáte! immortalis est enim
memória illíus : quóniam
apud Deum nota est, et
apud hómnes.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mor-
tem ánima mea Dómi-
num, quóniam éruis susti-
néntes te, et liberas eos de
manu angústiae, Dómine,
Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multæ filiae congrega-
vérunt divítias : tu
supergréssa es univérsas.
Fallax grátia, et vana est
pulchritúdo : múlter ti-

mens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Festis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamó-
mum et bálsamum arom-
matízans odórem dedi :
quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

V. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. **R.** Qui
fecit cælum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Benedictio Dóminus nos
benedícat, et ab omni malo
deféndat, et ad vitam per-
dúcat ætérnam. Et fidé-
lium ánimæ per misericór-
diam Dei requiéscent in
pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater
noster **secreto, nisi sequatur**
alia Hora.

AD TERTIAM

Pater **et** Ave.

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,

Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus pèctori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

*** Præsta**, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Alle-
lúja.

Psalmus 118, iii

Egem pone mihi,
Dómine, viam ju-
stificatiónum tuá-
rum : * et exquíram eam
semper.

Da mihi intelléctum, et
scrutábor legem tuam : *
et custódiam illam in toto
corde meo.

Deduc me in sémitam
mandatórum tuórum : *
quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in te-
stimónia tua : * et non in
avarítiam.

Avérte óculos meos ne
videant vanitátem : * in
via tua vivífica me.

Státue servo tuo eló-
quium tuum, * in timóre
tuo.

Amputa oppróbrium me-
um quod suspicátus sum : *
quia iudícia tua jucúnda.

Ecce, concupívi mandáta
tua : * in æquitáte tua
vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sáculum et in sáculum sáculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in iustificatióibus tuis.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificábit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sáculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatióes tuæ, * in loco peregrinatióis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia iustificatióes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérsti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudícia iustificatióis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * iustificatióes tuas doce me.

Psalmus 118, v

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me : * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui : * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu : * et in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum : * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum : * ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me : * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri et argenti.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me : * da mihi intellectum, et discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me, et lætabuntur : * quia in verba tua supersperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas iudicia tua : * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, * secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me : * ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te : * et qui novērunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

Per Annum

Ant. Allelúja, deduc me, Domine, in semitam mandatorum tuorum, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Joann. 4, 16

Deus caritas est : et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. br. Inclina cor meum, Deus, * In testimonia tua.

Inclina. V. Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tua vivifica me. In testimonia tua. *Glória Patri. Inclina. V.* Ego dixi : Domine, miserere mei. *℟.* Sana animam meam, quia peccavi tibi.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 20

AD SEXTAM

Pater noster *et* Ave.

V. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui temperas rerum vices,

Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammās lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem cór-
dium.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Alle-
lúja.

Psalmus 118, vi

Efécit in salutáre
tuum ánima mea : *
et in verbum tuum
supersperávi.

Defecérunt óculi mei in
elóquium tuum, * dicén-
tes : Quando consoláberis
me?

Quia factus sūm sicut
uter in pruína : * justifica-
tiones tuas non sum oblí-
tus.

Quot sunt dies servi
tui? * quando fácies de
persequéntibus me iudí-
cium?

Narravérunt mihi iníqui
fabulationes : * sed non ut
lex tua.

Omnia mandáta tua vé-
ritas : * iníque persecúti
sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consumma-
vérunt me in terra : * ego
autem non derelíqui man-
dáta tua.

Secúndum misericórdiam
tuam vivífica me : * et
custódiam testimónia oris
tui.

In ætérnum, Dómine, *
verbum tuum pérmanet in
cælo.

In generatióem et gene-
ratióem véritas tua : *
fundásti terram, et pér-
manet.

Ordinatióne tua persevé-
rat dies : * quóniam óm-
nia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditá-
tio mea est : * tunc forte
periíssem in humilitáte
mea.

In ætérnum non obliví-
scar justificatióes tuas : *
quia in ipsis vivificásti
me.

Tuus sum ego, salvum
me fac : * quóniam ju-
stificatióes tuas exqui-
sivi.

Me exspectavérunt pec-
catóres ut pérderent me : *
testimónia tua intelléxi

Omnis consummationis
vidi finem : * latum man-
dátum tuum nimis.

Psalmus 118, vii

QUómodo diléxi legem
tuam, Dómine? * tota
die meditatio mea est.

Super inimícos meos pru-
déntem me fecísti man-
dátó tuo : * quia in ætér-
num mihi est.

Super omnes docéntes
me intelléxi : * quia testi-

mónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandata tua quæsivi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custodiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, * super mel ori meo!

A mandatis tuis intellexi : * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lumen semitis meis.

Juravi, et statui * custodire iudicia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque, Domine : * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine : * et iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper : * et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi : * et de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum : * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum, * propter retributionem.

Psalmus 118, viii

INiquos odio habui : * et legem tuam dilexi.

Adjutor et susceptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperavi.

Declinate a me, maligni : * et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam : * et non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis : * quia iniusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : * ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas : * a iudiciis enim tuis timeo.

Feci iudicium et justitiam : * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumniatur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum : * et in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam : * et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Per Annum

Ant. Allelúja, tuus sum ego, salvum me fac, Dómine, allelúja, allelúja.

Capitulum Gal. 6, 2

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmānet verbum tuum. In ætérnum. **℣.** In sǎculum sǎculi véritas tua. Pérmānet. **Gloria Patri.** In ætérnum. **℣.** Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **℟.** In loco páscuæ ibi me collocávit.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD NONAM

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmānens,

Lucis diúrnæ témpora

Succéssibus detérminans :

Largire lumen vespere,
Quo vita nusquam décidat,

Sed præmium mortis sacræ

Perénis instet glória.

* **Præsta,** Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǎculum.
Amen.

Per Annum : Ant. Allelúja.

Psalmus 118, ix

Mirabilia testimónia tua : * ideo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et atráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et rectum iudícium tuum.

Mandásti justítiam testimoniá tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimoniá tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

Psalmus 118, x

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine : * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimoniíis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica iudícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tribulant me : * a testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia iudícia justítiæ tuæ.

Psalmus 118, xi

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et iudícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Per Annum

Ant. Allelúja, fáciem tuam, Dómine, illúmina super servum tuum, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte et portáte Deum in corpore vestro.

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clámavi. **℣.** Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. **Glória Patri.** Clamávi. **℣.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **℟.** Et ab aliénis parce servo tuo.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 23

AD VESPERAS

Pater noster **et Ave.**

℣. Deus, in adjutórium.

In Adventu : Antiphonæ de Laudibus Dominicæ currentis, ut in Proprio de Tempore.

Per Annum : Ant. Dixit Dóminus. †

¶ Anæ cum Psalmis per Annum assignatæ adhibentur

semper, quando fit Officium de Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Oct. Nativit., quam in Dominicis majoribus extra Adventum.

Psalmus 109

Ixit Dóminus † Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendribus sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, et non pœnitēbit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secundum ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrēgit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Ant. Magna ópera Dómini.

Psalmus 110

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consilio justorum, et congregatiōe.

Magna ópera Dómini : * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dóminus : * escam dedit timētibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui : * virtutem operum suorum annuntiabit pópulo suo :

Ut det illis hereditatem gentium : * ópera manuum ejus veritas, et iudicium.

Fidelia ómnia mandata ejus : confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit pópulo suo : * mandavit in ætérnum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus : * initium sapientiæ timor Dómini.

Intellēctus bonus ómnibus faciētibus eum : * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Magna ópera Dómini : exquisita in omnes voluntates ejus.

Ant. Qui timet Dóminum.

Psalmus 111

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectórum benedicétur.

Glória, et divitiæ in domo ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in iudicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória æténa erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum peribit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Ant. Deus autem noster.

Psalmus 113

IN éxitu Israël de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugisti : * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsus?

Montes, exsultástis sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo : * ómnia quaecúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor

eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis :

Benedíxit dómui Israël : * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino : * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedicimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Per Annum : Ant. Deus autem noster in cælo : ómnia quaecúmque vóluit, fecit.

In Adventu

Capitulum, Hymnus et Versus ut in Proprio de Tempore.

Per Annum

In Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagésimæ.

gesimæ Capitulum ut in Proprio de Tempore; in Dominicis autem post Epiphaniam a die 14 Januarii ac deinceps ante Septuagesimam occurrentibus dicitur

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis, dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

Lucis Créator óptime,
Lucem diérum próferens,

Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans originem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil pérenne cógitat,
Seséque culpis illigat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

* Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℟. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. ℞. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Canticum B. Mariæ Virg.

Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánima
mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus
meus * in Deo, salutári
meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánés.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

V. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédât nobis Dóminus omnipotens. **R.** Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, **quod dicitur totum secreto.**

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

V. Convérte nos, Deus, salutáris noster. **R.** Et avérte iram tuam a nobis.

V. Deus, in adjutórium.

Ant. Miserére.

Psalmus 4

QUUM invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectiόne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volante in die,
a negotio perambulante in
tenebris : * ab incursu, et
dæmonio meridiāno.

Cadent a latere tuo mille,
et decem millia a dextris
tuis : * ad te autem non
appropinquabit.

Verūmtamen oculis tuis
considerabis : * et retribu-
tionem peccatorum vide-
bis.

Quoniam tu es, Dómi-
ne, spes mea : * Altissi-
mum posuisti refugium
tuum.

Non accedet ad te ma-
lum : * et flagellum non
appropinquabit taberná-
culo tuo.

Quoniam Angelis suis
mandavit de te : * ut cu-
stodiant te in omnibus
viis tuis.

In manibus portabunt
te : * ne forte offendas ad
lapidem pedem tuum.

Super aspidem, et basilí-
scum ambulabis : * et con-
culcabis leonem et dracó-
nem.

Quoniam in me speravit,
liberabo eum : * protegam
eum, quoniam cognovit
nomen meum.

Clamabit ad me, et ego
exaudiam eum : * cum
ipso sum in tribulatione :
eripiam eum et glorificabo
eum.

Longitudine dierum re-
plebo eum : * et ostendam
illi salutare meum.

Psalmus 133

ECce, nunc benedicite
Dóminum, * omnes
servi Dómini :

Qui statis in domo Dó-
mini, * in átriis domus Dei
nostri.

In noctibus extollite ma-
nus vestras in sancta, * et
benedicite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex
Sion, * qui fecit cælum et
terram.

Ant. Miserere mihi, Dó-
mine, et exaudi orationem
meam.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et noctium phantásmata;
Hostémque nostrum cóm-
prime,

Ne polluántur córpora.

* **P**ræsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos : ne derelinquas
nos, Dómine, Deus no-
ster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus.

℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad** ℣. Carnis resurrectiόnem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sácula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sácula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sácula.

℣. Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista.

℟. Sine peccáto nos custodire. ℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmódum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiόnem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiόnem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábítent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedictiό tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℟. Divínium auxiliúm.

Pater, Ave *et* Credo.

¶ Psalmi de Dominica superius apposití dicuntur ad Completorium, adhibita simul Antiphona, etiam in Vigilia Epiphaniæ, post utras-

que Vesperas in Dominica, quamvis translata, infra Octavam Nativitatis Domini, in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, B. Mariæ Virginis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph, Apostolorum et Evangelistarum, et per Octavas privilegiatas; si tamen præcedentes I Vesperæ de eis integræ vel saltem a Capitulo sint celebratæ, ac II Vesperæ de ipsis integræ fuerint persolutæ.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

Pater, Ave *et* Credo.

℟. Dómine, lábia mea.

℟. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra Hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Infra Hebdom. III et IV :

Invit. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vigilia Nativ. Domini :

Invit. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pródiens

E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum nigros

Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri simúlque Fílio,
Tibíquē, Sancte Spíritus,

Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

Invitatorium et Hymnus dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur.

Invitat. Veníte, * Exsultémus Dómino. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

In primo Psalmi versu non dicitur : Veníte, exsultémus Dómino; sed post repetitum Invitatorium, statim subjungitur : Jubilémus Deo, salutári nostro :

Hymnus

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus :

Nobis, Pater, canéntibus
Adesse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,

Te mentis ardor ámbiat :
Ut áctuum sequéntium
Tu, Sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi, [lit,
Ut culpa, quam nox íntu-
Lucis labáscat múnere.

Precámur iidem súpplīces,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírītu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Dóminus de cælo *
prospéxit super fílios hó-
minum.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio.

In Officio autem trium Lectionum, tam de Tempore quam de Sanctis, omittuntur Versus et reliqua omnia, quæ in Officio novem Lectionum solent recitari in fine I et II Nocturni, et continuantur Psalmi cum suis Antiphonis usque ad Versum III Nocturni.

Psalmus 13

Dixit insípiens in cor-
de suo : * Non est
Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénūm áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est : * veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt : * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dominum non invocaverunt, * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione justa est, consilium inopis confudistis : * quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum averterit Dominus captivitatem plebis suae, exsultabit Jacob, et laetabitur Israel.

Ant. Dominus de caelo prospexit super filios hominum.

Ant. Qui operatur justitiam, * requiescet in monte sancto tuo, Domine.

Psalmus 14

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Ant. Qui operatur justitiam, requiescet in monte sancto tuo, Domine.

Ant. Inclina, Domine, * aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Psalmus 16

Exaudi, Domine, justitiam meam : * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat : * oculi tui videant aequitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte : * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum : * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Pérfice gressus meos in
sémitis tuis : * ut non mo-
veántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam
exaudísti me, Deus : * in-
clína aurem tuam mihi, et
exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tu-
as, * qui salvos facis spe-
rantes in te.

A resisténtibus dexteræ
tuæ custódi me, * ut pu-
pillam óculi.

Sub umbra alárum tuá-
rum prótege me : * a fácie
impiórum qui me afflixé-
runt.

Inimíci mei ánimam me-
am circumdedérunt, ádi-
pem suum conclusérunt : *
os eórum locútum est su-
pérbiam.

Projiciéntes me nunc cir-
cumdedérunt me : * óculos
suos statuérunt declináre
in terram.

Suscepérunt me sicut leo
parátus ad prædam : * et
sicut cátulus leónis hábi-
tans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præ-
veni eum, et supplánta
eum : * éripe ánimam meam
ab ímpio, frámeam tuam
ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de
terra dívide eos in vita
eórum : * de absconditis
tuis adimplétus est venter
eórum.

Saturáti sunt filiis : * et
dimisérunt reliquias suas
párvulis suis.

Ego autem in justítia ap-
parébo conspéctui tuo : *
satiábor cum apparúerit
glória tua.

Ant. Inclína, Dómine,
aurem tuam mihi, et ex-
áudi verba mea.

In Festis novem Lectionum :

✠. Mirífica, Dómine, mi-
sericórdias tuas. ✠. Qui
salvos facis sperantes in
te.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne per-
pétua. 2 Unigénitus Dei Fí-
lius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Díligam te, * † Dó-
mine, virtus mea.

Psalmus 17, i

Díligam te, † Dómi-
ne, fortitúdo mea : *
Dóminus firma-
méntum meum, et refú-
gium meum, et liberátor
meus.

Deus meus adjútor me-
us, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu
salútis meæ, * et suscé-
ptor meus.

Laudans invocábo Dó-
minum : * et ab inimícis
meis salvus ero.

Circumdedérunt me doló-
res mortis : * et torrén-
tes iniquitátis conturbavé-
runt me.

Dolores inférni circumderunt me : * præoccupaverunt me láquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dóminum, * et ad Deum meum clamavi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbata sunt, et commota sunt, quóniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus : * et ignis a fácie ejus exarsit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinavit cælos, et descendit : * et caligo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, et volavit : * volavit super pennas ventórum.

Et posuit tenebras latibulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus aëris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipavit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuerunt fontes aquárum, * et revelata sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatione tua, Dómine, * ab inspiratione spíritus iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, virtus mea.

Ant. Retribuet mihi Dóminus * secúndum justítiam meam.

Psalmus 17, ii

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuít me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retribuet mihi :

Quia custodívi vías Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculatus cum eo : * et observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam : * et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocente innocens eris :

Et cum electo electus eris : * et cum perverso pervertaris.

Quoniam tu populum humilem salvum facies : * et oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine : * Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar a tentatione, * et in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus, impolluta via ejus : eloquia Domini igne examinata : * protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus praeter Dominum? * aut quis Deus praeter Deum nostrum?

Deus, qui praecinxit me virtute : * et posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tamquam cervorum, * et super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad proelium : * et posuisti,

ut arcum aereum, brachia mea.

Ant. Retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam.

Ant. Vivit Dominus, * et benedictus Deus salutis meae.

Psalmus 17, iii

ET dedisti mihi protectionem salutis tuae : * et dextera tua suscepit me :

Et disciplina tua correxit me in finem : * et disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmata vestigia mea :

Persequar inimicos meos, et comprehendam illos : * et non convertar, donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et praecinxisti me virtute ad bellum : * et supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * et odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum : * nec exaudivit eos.

Et comminuum eos, ut pulverem ante faciem venti : * ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi : * consti-

tues me in caput gentium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi : * fílii aliéni invetráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivít Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natió nibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sáeculum.

Ant. Vivít Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

In Festis novem Lectionum :

V. Confitébor tibi in natió nibus, Dómine. **R.** Et nómini tuo psalmum dicam.

Absol. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amoris.

In III Nocturno

Ant. Exáudiat te * † Dóminus in die tribulatió nis. †

Psalmus 19

Xáudiat te † Dóminus in die tribulatió nis : * † próte gat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueá tur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírm et.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitió nes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentá tibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nó mine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Exáudiat te Dóminus in die tribulatió nis.

Ant. Dómine, * † in virtúte tua lætábitur rex. †

Psalmus 20

Domine, † in virtúte tua lætábitur rex : * † et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáeculum sáeculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non movébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitur et psallémus virtútes tuas.

Ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. Exaltábo te, * † Dómine, quóniam suscepísti me. †

Psalmus 29

Exaltábo te, † Dómine, quóniam suscepísti me : * † nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memoríæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínus lætítia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitisti decóri meo virtútem.

Avertisti faciém tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

℟. Psállite Dómino, sancti ejus. ℞. Et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

In feriali Officio Adventus :

℟. Ex Sion spécies decóris ejus. ℞. Deus noster manifesté véniet.

In Vigilia Nativitatis Dom. :

℟. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℞. Et mane vidébitis glóriam ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio A vñculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 **In Festis Domini :** Divinum auxílium.

In Festis B. M. V. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absol. Exáudi, Dómine.

In Feriis, cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divinum. 3 Ad societátem.

In Feriis, sine Homilia :

Bened. 1 Benedictióne. 2 Unigénitus. 3 Spíritus Sancti.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat. ℞. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

℟. Deus, in adjutórium.

Ant. Jubiláte * Deo in voce exsultatiónis.

¶ **Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur**

semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria; atque adhibentur etiam in Festis, quæ Tempore Adventus celebrantur.

Psalmus 46

Mnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Ant. Inténde * voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Psalmus 5

Verba mea áuribus percípe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multi-

túdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Inténde voci orationis meæ, Rex meus et Deus meus.

Ant. Deus majestátis * intónuit : afférte glóriam nómini ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, filii Dei : * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificentia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : *

et diléctus quemádmódum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Deus majestátis intónuit : afférte glóriam nómini ejus.

Ant. Laudámus nomen tuum * ínclitum, Deus noster.

Canticum David

1 Par. 29, 10-13

Benedíctus es, Dómine, Deus Israél patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificentia, et poténtia, * et glória, atque victória :

Et tibi laus : * cuncta enim quæ in cælo sunt, et in terra, tua sunt :

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítia, et tua est glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et
poténtia : * in manu tua
magnitúdo, et impérium
ómnium.

Nunc ígitur, Deus no-
ster, confitémur tibi, * et
laudámus nomen tuum
ínclitum.

Ant. Laudámus nomen
tuum ínclitum, Deus no-
ster.

Ant. Laudáte * † Dómi-
num, omnes gentes. †

Psalmus 116

Laudáte † Dóminum,
omnes gentes : * † lau-
dáte eum, omnes pópuli :
Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
ejus : * et véritas Dómini
manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum,
omnes gentes.

In Officio feriali

Per Annum : Capitulum,
Hymnus et Versus dicuntur
quotidie de Feria currenti, ut
in Psalterio hic et alibi appo-
nuntur; et inde sumitur etiam
Ant. ad Benedictus, præter
quam in Dominica post Octa-
vam Epiphaniæ anticipata, in
qua dicitur Antiphona, ut in
Proprio de Tempore.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies au-
tem appropinquávit.
Abjiciámus ergo ópera te-
nebrárum, et induámur
arma lucis. Sicut in die
honéste ambulémus.

Hymnus

Splendor Patérnæ gló-
riæ,

De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiae,
Patrem perénis glóriæ :
Culpam reléget lúbricam.

Confirmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Causa secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit ci-
bus,

Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídiēs :
Crepúsculum mens né-
sciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

℟. Replēti sumus mane misericórdia tua. ℞. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Benedictus * † Dóminus, Deus Israēl, quia visitávit et liberávit nos.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis II post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster **et Ave.**)

℟. Deus, in adiutorium.

Ant. Miserére. †

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce véniet.

Psalmus 50

Miserére † mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus

tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim, in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritatem dilexísti : * incérta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísse sacrificium, dedíssem úti- que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Ant. Deduc me.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce véniet Dóminus princeps regum terræ : beáti, qui paráti sunt occurrere illi.

Ant. Cum vénerit.

Psalmus 5

Verba mea áuribus percípe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * per-

des omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Deduc me in justítia tua, Dómine.

Ant. Dóminus dabit virtútem.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Cum vénerit Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram?

Ant. Ecce jam venit.

Psalmus 28

Afférte Dómino, filii Dei : * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmódum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dómi-

nus benedicet pópulo suo in pace.

Ant. Dóminus dabit virtútem et benedicet pópulo suo in pace.

Ant. Convérsus est furor tuus.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

Ant. Hauriétis aquas.

Canticum Isaiaë

Is. 12, 1-6

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo :

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris : * et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiões ejus : * mentóte quóniam excélsus est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte. †

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Ant. Egrediétur.

Psalmus 116

Laudáte † Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli : Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo : véniet ut salvet pópulum suum.

In Adventu

Capitulum Is. 2, 3

Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábit in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus

EN, clara vox redárguit Obscúra quæque, pèrsonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpidá

Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En, Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam ;

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,

Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc próte-
gat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sácula.

Amen.

℟. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ℞. Rectas fácite sémitas ejus.

Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque

ad ℟. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℞. Sed líbera

nos a malo. ℟. Ego dixi : Dómine, miserére mei.

℞. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℟. Convérttere, Dómine, úsque-

quo? **R.** Et deprecábilis esto super servos tuos. **V.** Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te. **V.** Sacerdótes tui induántur justítiam. **R.** Et sancti tui exsúltent. **V.** Orémus pro beatíssimo Papa nostro **N.** **R.** Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. **V.** Orémus et pro Antístite nostro **N.** **R.** Stet et pascat in fortitúde tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. **V.** Dómine, salvum fac regem. **R.** Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. **V.** Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hereditáti tuæ. **R.** Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. **V.** Meménto Congregatiónis tuæ. **R.** Quam possedísti ab inítio. **V.** Fiat pax in virtúte tua. **R.** Et abundántia in túrribus tuis. **V.** Orémus pro benefactóribus nostris. **R.** Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. **V.** Orémus pro fidélibus defúctis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. **V.** Requíescant

in pace. **R.** Amen. **V.** Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. **V.** Pro afflíctis et captívis. **R.** Libera eos, Deus Israél, ex ómnibus tribulatióibus suis. **V.** Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos. **V.** Dómine, Deus virtútum, converté nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. **V.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum. **V.** Dómine, exáudi oratió-nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcèssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Splendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiae,

Patrem perénis glóriæ :
Culpam reléget lúbricam.

Confirmet actus strénuos :
Dentes retúndat invidi :
Causa secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et re-
gat :

Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit ci-
bus,

Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídiēs :
Crepúsculum mens né-
sciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

℟. Repléti sumus mane
misericórdia tua. ℞. Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

Ad Bened. Ant. Benedí-
ctus * † Dóminus, Deus
Israël, quia visitávit et
liberávit nos.

In Vigiliis communibus
Preces feriales, ut supra. 93
Reliqua ut in Ordinario. 11

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

℟. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriant.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Inno-
cens mánibus.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis
Feriis ad Primam, Tertiam,
Sextam et Nonam appositæ,
dicuntur semper in Officio
feriali et in Festis sive trium-
sive novem Lectionum,
quando juxta Rubricas su-
mendi sint Psalmi de Feria;
atque adhibentur etiam in
Festis, quæ Tempore Adven-
tus celebrantur.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I :

Ant. In illa die.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Ecce in núbibus cæli.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce véniet.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in próelio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini,

portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 18, i

Cæli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egressio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Psalmus 18, ii

LEX Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum

sæculi : * iudícia Dómini vera, justificáta in semet-ípsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subiungitur sequens Ps. 46, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 46

OMnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbi-

lo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Innocens mánibus et mundo corde ascéndet in montem Dómini.

In Officio feriali Adventus
Feria II post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Ecce in núbibus cæli Dóminus véniet cum potestate magna, allelúja.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce véniet Dóminus princeps regum terræ : beáti, qui paráti sunt occurrere illi.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória

in sæcula sæculórum.
Amen.

In omnibus autem Feriis et
in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritatem dilígite, ait Dóminus
omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei
vivi, * Miserere nobis.
Christe. ℣. *Qui sedes ad
dexteram Patris.* Miserere
nobis. Glória Patri. Christe.
℣. Exsúrge, Christe,
áduva nos. ℟. Et libera
nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Fe-
stis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in
mundum.

Preces dominicales et fe-
riales (si dicendæ sint).

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad** ℣. Et ne nos indú-
cas in tentationem. ℟. Sed
libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto
usque ad** ℣. Carnis resur-
rectionem. ℟. Vitam ætér-
nam. Amen. ℣. Et ego ad
te, Dómine, clamávi. ℟. Et
mane oratio mea prævé-
niet te. ℣. Repleátur os
meum laude. ℟. Ut can-
tem glóriam tuam, tota
die magnitudinem tuam.
℣. Dómine, avérte faciém
tuam a peccátis meis. ℟. Et
omnes iniquitates meas

dele. ℣. Cor mundum crea
in me, Deus. ℟. Et spíri-
tum rectum innova in
viscéribus meis. ℣. Ne
projicias me a fácie tua.
℟. Et spíritum sanctum
tuum ne áuferas a me.
℣. Redde mihi lætítiam
salutáris tui. ℟. Et spíritu
principáli confírma me.

In Precibus ferialibus
tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab
hómine malo. ℟. A viro
iníquo éripe me. ℣. Eripe
me de inimícis meis, Deus
meus. ℟. Et ab insurgén-
tibus in me libera me.
℣. Eripe me de operánti-
bus iniquitatem. ℟. Et de
viris sánguinem salva me.
℣. Sic psalmum dicam nó-
mini tuo in sæculum sæ-
culi. ℟. Ut reddam vota
mea de die in diem.
℣. Exáudi nos, Deus,
salutáris noster. ℟. Spes
ómnium finium terræ, et
in mari longe. ℣. Deus, in
adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum
me festína. ℣. Sanctus Deus,
Sanctus fortis, Sanctus immortális.
℟. Miserere nobis. ℣. Bé-
nedic, ánima mea, Dó-
mino. ℟. Et ómnia, quæ
intra me sunt, nómini san-
cto ejus. ℣. Bénedic, áni-
ma mea, Dómino. ℟. Et
noli oblivísci omnes retri-
butiónes ejus. ℣. Qui pro-

pitiátur ómnibus iniquitá-
tibus tuis. *R.* Qui sanat
omnes infirmitátes tuas.
V. Qui rédimit de intéritu
vitam tuam. *R.* Qui coró-
nat te in misericórdia et
miseratióibus. *V.* Qui re-
plet in bonis desidérium
tuum. *R.* Renovábitur ut
áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

V. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. *R.* Qui
fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. In-
dulgéntiam.

V. Dignáre, Dómine, die
isto. *R.* Sine peccáto nos
custodíre. *V.* Miserére no-
stri, Dómine. *R.* Miserére
nostri. *V.* Fiat misericór-
dia tua, Dómine, super
nos. *R.* Quemádmódum
sperávimus in te. *V.* Dó-
mine, exáudi oratióem
meam. *R.* Et clamor meus
ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípo-
tens, qui ad princí-
pium hujus diéi nos perve-
nírre fecísti : tua nos hódie
salva virtúte; ut in hac
die ad nullum declinémus
peccátum, sed semper ad
tuam justítiam faciéndam
nostra procédant elóquia,
dirigántur cogitatióes et
ópera. Per Dóminum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur
Martyrologium. Postea Heb-
domadarius dicit :

V. Pretiósá in conspéctu
Dómini. *R.* Mors Sanctó-
rum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes
Sancti intercédant pro
nobis ad Dóminum, ut nos
mereámur ab eo adjuvári
et salvári, qui vivit et re-
gnat in sǎcula sǎculó-
rum. *R.* Amen.

V. Deus, in adjutórium
meum inténde. *R.* Dómi-
ne, ad adjuvándum me
festína. Et dicitur ter;
ultimo additur : Glória
Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto us-
que ad *V.* Et ne nos indú-
cas in tentatióem. *R.* Sed
libera nos a malo. *V.* Ré-
spice in servos tuos, Dó-
mine, et in ópera tua, et
dirige filios eórum. *R.* Et
sit splendor Dómini, Dei
nostri, super nos, et ópera
mánuum nostrárum dirige
super nos, et opus mánuum
nostrárum dirige. *V.* Gló-
ria Patri. *R.* Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre,
régere et gubernáre
dignáre, Dómine Deus,

Rex cæli et terræ, hódie corda et cörpera nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǎcula sæculórum. *℟.* Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus :

Domine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Per Annum

Dominus autem dirígat corda et cörpera nostra in caritaté Dei, et patíentia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

In médio ecclésiæ apéruiť os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sa-

piéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ induit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

Hi empti sunt ex homínibus primitiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

Pro Conceptione Immac.

B. M. V.

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro

S. Agnete et S. Agatha

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústia, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt iusti, et tamquam scintillæ in arundineto discurrent. Judicabunt nationes, et dominabuntur populis : et regnabit Dominus illorum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habere laudem in nómine ipsíus, et offerre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multæ filiae congregaverunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlter timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitatem odóris.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et si-

délium ánimæ per miseri-
córdiam Dei requiêscant
in pace. *℟.* Amen.

Deinde dicitur tantum Pater
noster *secreto, nisi sequatur*
alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster *et* Ave.

℟. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessiônem pérsonent,
Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

* *Præsta, Pater piíssime,*
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Illu-
minátio mea.

In Officio feriali Adventus
Feria II post Dominicam I :

Ant. Jucundáre.

Feria II post Dominicam II :
Ant. Urbs fortitúdinis.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Cum vénerit.

Psalmus 26, i

Ominus illuminátio
mea, et salus mea, *
quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super
me nocéntes, * ut edant
carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt,
et cecidérunt.

Si consístant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus
me prælium, * in hoc ego
sperábo.

Unam pétii a Dómino,
hanc requíram, * ut inhá-
bitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem
Dómini, * et vísitem tem-
plum ejus.

Quóniam abscondit me in
tabernáculo suo : * in die
malórum protéxit me in
abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et
nunc exaltávit caput meum
super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in
tabernáculo ejus hóstiám
vociferatiónis : * cantábo,
et psalmum dicam Dó-
mino.

Psalmus 26, ii

EXáudi, Dómine, vocem
meam, qua clamávi
ad te : * miserére mei, et
exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ex-
quisívit te fácies mea : *
fáciem tuam, Dómine, re-
quíram.

Ne avértas fáciem tuam
a me : * ne declínes in ira
a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Exspecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Psalmus 27

AD te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas a me : * nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meae dum oro ad te : * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus : * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera

eorum, * et secundum nequitiam adinventioinum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis : * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus * destrues illos, et non aedificabis eos.

Benedictus Dominus : * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus : * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et floruit caro mea : * ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae : * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuae : * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Per Annum : Ant. Illuminatio mea, et salus mea Dominus.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I :

Ant. Jucundare, filia Sion, et exulta satis, filia Jerusalem, alleluja.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Urbs fortitudinis nostrae Sion, Salvator po-

nétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Cum vénerit Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram?

Capitulum Jer. 23, 5

ECce, dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábít rex, et sápiens erit : et fáciét judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. **℣.** Ostén-de fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. **Gloria Patri.** Veni. **℣.** Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. **℟.** Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **℟.** Et ostén-de fáciem tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. **℣.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. **Gloria Patri.** Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. **℟.** Neque despícias me, Deus, salutaris meus.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster **et Ave.**

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

REctor potens, verax Deus,

Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammás lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Per Annum : Ant. In tua justítia.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Ecce apparébit.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce jam venit.

Psalmus 30, i

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii : * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam, * salvá-

sti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in má nibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Psalmus 30, ii

Miserére mei, Dómine, quóniam tribulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolore vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum opprobrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliuioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum : * quóniam audívi vituperatió nem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in má nibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confundar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Psalmus 30, iii

Quam magna multitúdo dulcedinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ, * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : * Proiectus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viriliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Per Annum : Ant. In tua justítia líbera me, Dómine.

In Officio feriali Adventus
Feria II post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Ecce apparébit Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspéctá eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israél habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

R. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. **R.** Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. **Gloria Patri.** Osténde. **R.** Memento nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. **R.** Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. KÝrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo. **V.** Dómine, Deus virtútum, converte nos. **R.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **V.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum. **V.** Dómine, exáudi oratió-nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam de-beátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

R. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. **V.** Semper laus ejus in ore meo. In. **Glória Patri.** Benedícam.

V. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **R.** In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 24

AD NONAM

Pater noster **et Ave.**

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,

Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam déci-dat,

Sed præmium mortis sa-cræ

Perénis instet glória.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-lum. Amen.

Per Annum : Ant. Exsul-táte, justi.

In Officio feriali Adventus

Feria II post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Ecce Dóminus.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Egrediétur.

Psalmus 31

Eáti quorum remis-sæ sunt iniquitá-tes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non im-putávit Dóminus peccá-tum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, invetera-vérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me ma-nus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum con-fígitur spina.

Delictum meum cogni-
tum tibi feci : * et injusti-
tiam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adver-
sum me injustitiam meam
Dómino : * et tu remisisti
impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te om-
nis sanctus, * in tempore
opportuno.

Verumtamen in dilúvio
aquarum multarum, * ad
eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a
tribulatione, quæ circum-
dedit me : * exultatio
mea, erue me a circum-
dantibus me.

Intellectum tibi dabo, et
instruam te in via hac,
qua gradiéris : * firmabo
super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et
mulus, * quibus non est
intellectus.

In camo et freno maxillas
eorum constringe, * qui
non approximant ad te.

Multa flagella peccató-
ris, * sperantem autem in
Dómino misericordia cir-
cumdabit.

Lætámini in Dómino et
exultáte, iusti, * et glo-
riámini, omnes recti corde.

Psalmus 32, i

EXsultáte, iusti, in Dó-
mino : * rectos decet
collaudatio.

Confitémini Dómino in cí-
thara : * in psalterio de-
cem chordarum psállite
illi.

Cantáte ei canticum no-
vum : * bene psállite ei in
vociferatione.

Quia rectum est verbum
Dómini, * et ómnia ópera
ejus in fide.

Diligit misericórdiam et
iudicium : * misericordia
Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmá-
ti sunt : * et spíritu oris
ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre
aquas maris : * ponens in
thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis
terra : * ab eo autem com-
moveántur omnes inhabi-
tantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et
facta sunt : * ipse mandá-
vit, et creáta sunt.

Dóminus dissipat consí-
lia géntium : * réprobat
autem cogitationes popu-
lórum, et réprobat consí-
lia princípum.

Consílium autem Dómini
in ætérnum manet : * co-
gitationes cordis ejus in
generatione et generatió-
nem.

Psalmus 32, ii

BEáta gens, cujus est Dó-
minus, Deus ejus : *
pópulus, quem elégit in
hereditatem sibi.

De cælo respéxit Dómi-
nus : * vidit omnes filios
hóminum.

De præparáto habitáculo
suo * respéxit super om-
nes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim cor-
da eórum : * qui intélligit
ómnia ópera eórum.

Non salvábitur rex per
multam virtútem : * et gi-
gas non salvábitur in mul-
títúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salú-
tem : * in abundántia au-
tem virtútis suæ non sal-
vábitur.

Ecce óculi Dómini super
metuéntes eum : * et in
eis, qui sperant super mi-
sericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas
eórum : * et alat eos in
fame.

Anima nostra sústinet
Dóminum : * quóniam
adjútor et protéctor noster
est.

Quia in eo lætábitur cor
nostrum : * et in nómine
sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos : *
quemádmódum sperávi-
mus in te.

Per Annum : Ant. Exsul-
táte, justí, et gloriámini,
omnes recti corde.

In Officio feriali Adventus
Feria II post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet Prophé-
ta magnus, et ipse reno-
vábit Jerúsalem, allelúja.

Feria II post Dominicam II :

Ant. Ecce Dóminus no-
ster cum virtúte véniet, et
illuminábit óculos servó-
rum suórum, allelúja.

Fer. II ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Egrediétur Dómi-
nus de loco sancto suo :
véniet, ut salvet pópulum
suum.

Capitulum Is. 14, 1

PRope est ut véniat
tempus ejus, et dies
ejus non elongabúntur :
miserébitur enim Dómi-
nus Jacob, et Israél salvá-
bitur.

℟. br. Super te, Jerúsa-
lem, * Oriétur Dóminus.
Super te. **℣.** Et glória ejus
in te vidébitur. Oriétur
Dóminus. **Glória Patri.**
Super te. **℣.** Veni, Dómi-
ne, et noli tardáre. **℟.** Re-
laxa facinora plebi tuæ.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad ℣.** Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **℟.** Sed
libera nos a malo. **℣.** Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérte nos. **℟.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **℣.** Exsúrge, Christe,
áduva nos. **℟.** Et libera
nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **℟.** Et clamor
meus ad te véniat.

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus ve-
stri témpore conversá-
mini : sciéntes quod non

corruptibilibus auro vel argénto redempti estis, sed pretioso ságuine quasi Agni immaculáti Christi.

R. **br.** Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. **V.** Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. **Gloria Patri.** Rédime. **V.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **R.** Et ab aliénis parce servo tuo.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 109

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster **et** Ave.

V. Deus, in adiutorium.

Ant. Inclínávit Dóminus * aurem suam mihi.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdederunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióné vivórum.

Ant. Inclínávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Vota mea * Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Psalmus 115

CRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Ant. Clamávi, * et Dóminus exaudivit me.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamávi, et Dóminus exaudivit me.

Ant. Auxílium meum * a Dómino qui fecit cælum et terram.

Psalmus 120

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super mánum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sáculum.

Ant. Auxílium meum a Dómino, qui fecit cælum et terram.

Ant. Lætátus sum * † in his, quæ dicta sunt mihi. †

Psalmus 121

Lætátus sum † in his, quæ dicta sunt mihi : * † In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
tur ut civitas : * cujus
participatio ejus in idíp-
sum.

Illuc enim ascenderunt
tribus, tribus Dómini : *
testimónium Israël ad
confiténdum nómini Dó-
mini.

Quia illic sederunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Jerúsalem : * et abun-
dántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loqué-
bar pacem de te :

Propter domum Dómini,
Dei nostri, * quæsívi bona
tibi.

Ant. Lætátus sum in his,
quæ dicta sunt mihi.

In Officio feriali Adventus

Capitulum Gen. 49, 10

NON auferétur sceptrum
de Juda, et dux de fé-
more ejus, donec véniat
qui mitténdus est : et ipse
erit exspectatio géntium.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Æténa lux credén-
tium,

Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dáemonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu

Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi ne-
fas

Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat,

Et Cælites et inferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Roráte, cæli, désuper,
et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et
gérmínet Salvatórem.

**Antiphona ad Magnificat ut
in Proprio de Tempore.**

**Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, **quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℟.** Sed libera nos a malo. **V.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. **℟.** Sana ánimam

meam, quia peccávi tibi. *℣.* Convértere, Dómine, úsquequo? *℟.* Et deprecábilis esto super servos tuos. *℣.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *℟.* Quemádmódum sperávimus in te. *℣.* Sacerdótes tui induántur justítiam. *℟.* Et sancti tui exsúltent. *℣.* Orémus pro beatíssimo Papa nostro *N.* *℟.* Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. *℣.* Orémus et pro Antístite nostro *N.* *℟.* Stet et pascat in fortitúde tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. *℣.* Dómine, salvum fac regem. *℟.* Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. *℣.* Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. *℟.* Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. *℣.* Meménto Congregatiónis tuæ. *℟.* Quam possedísti ab iníto. *℣.* Fiat pax in virtúte tuá. *℟.* Et abundantia in túrribus tuis. *℣.* Orémus pro benefactóribus nostris. *℟.* Retribúere dignáre, Dómine, omnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. *℣.* Orémus pro fide-libus defúctis. *℟.* Réquiem ætérnam dona eis,

Dómine, et lux perpétua lúceat eis. *℣.* Requiéscant in pace. *℟.* Amen. *℣.* Pro frátribus nostris abséntibus. *℟.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. *℣.* Pro afflictis et captívis. *℟.* Líbera eos, Deus Israél, ex ómnibus tribulatióibus suis. *℣.* Mitte eis, Dómine, auxiliúm de sancto. *℟.* Et de Sion tuére eos. *℣.* Dómine, Deus virtútum, convérte nos. *℟.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *℣.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟.* Et líbera nos propter nomen tuum. *℣.* Dómine, exáudi oratió-nem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

Per Annum

Capitulum, Hymnus, Versus, et Ant. ad Magnificat dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur.

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolá-tur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

Imménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.

Firmans locum cælestibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammæ tēperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénis grátia: :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próterat :
Hanc falsa nulla cómpri-
mant.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. **R.** Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

A Feria II post Dominicam Septuagesimæ usque ad Feriam VI post Cineres inclusive, in singulis Feriis Ant. ad Magnificat, ut in Proprio de Tempore; in aliis vero Feriis per Annum, Ant. ad Magnificat dicitur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponitur.

Ad Magnif. Ant. Magnificat * † ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

V. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam,
et finem perféctum concé-
dat nobis Dóminus omní-
potens. **R.** Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte,
et vigiláte : quia ad-
versárius vester diábolus
tamquam leo rúgiens cír-
cuit, quærens quem dévo-
ret : cui resistite fortes in
fide. Tu autem, Dómine,
miserére nobis.

R. Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. **R.** Qui
fecit cælum et terram.

Pater noster, **quod dicitur totum secreto.**

Confíteor. Misereátur. In-
dulgéntiam.

V. Convérte nos, Deus,
salutáris noster. **R.** Et
avérte iram tuam a nobis.

V. Deus, in adjutórium.

Ant. Salvum me fac.

† **Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper ad Completorium tum de Tempore tum de Sanctis, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.**

Psalmus 6

Domine, ne in furóre
tuo árguas me, *
neque in ira tua
corrípias me.

Miserére mei, Dómine,
quóniam infirmus sum : *

sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 7, i

Domine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdice me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Psalmus 7, ii

Iustum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens : * num-

quid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce, partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et effódit eum : * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Salvum me fac, Dómine, propter misericórdiam tuam.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-

mus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostémque nostrum cómp-
prime,
Ne polluéantur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos : ne derelínquas
nos, Dómine, Deus noster.

R. **br.** In manus tuas,
Dómine, * Comméndo spí-
ritum meum. In manus.

V. Redemísti nos, Dómi-
ne, Deus veritátis. Com-
méndo. **G**lória Patri. In
manus. **V.** Custódi nos,
Dómine, ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum tuá-
rum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum in
pace :

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine,
vigilántes, custódi nos
dormiéntes; ut vigilémus
cum Christo, et requiescá-
mus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad V.** Et ne nos indú-

cas in tentatióem. *℟.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum *secreto usque ad* *℣.* Carnis resurrectionem. *℟.* Vitam æternam. Amen. *℣.* Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrorum. *℟.* Et laudábilis et gloriósus in sæcula. *℣.* Benedicámus Patrem et Filium cum Sancto Spíritu. *℟.* Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. *℣.* Benedictus es, Dómine, in firmaménto cæli. *℟.* Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. *℣.* Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. *℟.* Amen. *℣.* Dignáre, Dómine, nocte ista. *℟.* Sine peccáto nos custodíre. *℣.* Miserére nostri, Dómine. *℟.* Miserére nostri. *℣.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *℟.* Quemádmó-

dum sperávimus in te. *℣.* Dómine, exáudi oratióem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiat; et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínium auxiliúm

Pater, Ave *et* Credo.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM

Pater, Ave *et* Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra Hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, ad-
orémus.

Infra Hebdom. III et IV :

Invitat. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vigilia Nativitatis Domini :

Invit. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pró-
diens

E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum ni-
gros

Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

Per Annum

Invitat. Jubilémus Deo,
* Salutári nostro. **Ps. 94**
Veníte, exsultémus.

Hymnus

Consors Patérni lúmi-
nis,

Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpi-
mus :

Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dáemonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis, ómni-
bus

Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállí-
mus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Expúgna, Dómi-
ne, * impugnántes me.

Psalmus 34, 1

Udica, Dómine, no-
céntes me, * expú-
gna impugnántes
me.

Apprehénde arma et scu-
tum : * exsúrge in adju-
tóriúm mihi.

Effúnde frámeam, et con-
clúde advérsus eos, qui
persequúntur me : * dic
ánimæ meæ : Salus tua
ego sum.

Confundántur et reve-
reántur, * quæréntes áni-
mam meam.

Avertántur retrórsum, et
confundántur * cogitán-
tes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis
ante fáciem venti : * et
Angelus Dómini coárctans
eos.

Fiat via illórum ténebræ
et lúbricum : * et Angelus
Dómini persequens eos.

Quóniam gratis abscon-
derunt mihi intéritum lá-
quei sui : * supervácue
exprobráverunt ánimam
meam.

Véniat illi láqueus, quem
ignórat : et cáptio, quam
abscondit, apprehéndat
eum : * et in láqueum ca-
dat in ipsum.

Anima autem mea exsul-
tábit in Dómino : * et dele-
ctábitur super salutári
suo.

Omnia ossa mea di-
cent : * Dómine, quis sími-
lis tibi?

Erípiens ínopem de manu
fortiórum ejus : * egénium
et páuperem a diripiénti-
bus eum.

Ant. Expúgna, Dómine,
impugnántes me.

Ant. Restítue ánimam
meam * a malefáctis eó-
rum, Dómine.

Psalmus 34, ii

Surgéntes testes ín-
qui, * quæ ignorábam
interrogábant me.

Retribuébant mihi mala
pro bonis : * sterilitátem
ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi
moléstí essent, * induébar
cilício.

Humiliábam in jejúnio
ánimam meam : * et orá-
tio mea in sinu meo con-
vertétur.

Quasi próximum, et qua-
si fratrem nostrum, sic

complacébam : * quasi
lugens et contristátus, sic
humiliábar.

Et advérsus me lætáti
sunt, et convenérunt : *
congregáta sunt super me
flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec com-
púnti, tentavérunt me,
subsannavérunt me sub-
sannatióne : * frendué-
runt super me déntibus
suis.

Dómine, quando respí-
cies? * restítue ánimam
meam a malignitáte eó-
rum, a leónibus únicam
meam.

Ant. Restítue ánimam
meam a malefáctis eórum,
Dómine.

Ant. Exsúrge, Dómine, *
et inténde iudício meo.

Psalmus 34, iii

Confitébor tibi in ecclé-
sia magna, * in pópulo
gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi
qui adversántur mihi ín-
ique : * qui odérunt me
gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem
pacífice loquebántur : * et
in iracúndia terræ loquén-
tes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me
os suum : * dixerunt :
Euge, euge, vidérunt óculi
nostri.

Vidísti, Dómine, ne sí-
leas : * Dómine, ne discé-
das a me.

Exsúrge et inténde iudí-
cio meo : * Deus meus, et
Dóminus meus in causam
meam.

Júdica me secúndum ius-
títiam tuam, Dómine,
Deus meus, * et non su-
pergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus
suis : Euge, euge, ánimæ
nostræ : * nec dicant :
Devorávimus eum.

Erubéscant et revereán-
tur simul, * qui gratulán-
tur malis meis.

Induántur confusióne et
reveréntia * qui magna
loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui
volunt iustítiam meam : *
et dicant semper : Magni-
ficétur Dóminus, qui vo-
lunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábi-
tur iustítiam tuam, * tota
die laudem tuam.

Ant. Exsúrge, Dómine,
et inténde iudício meo.

In Festis novem Lectionum :

℣. Lingua mea meditábi-
tur iustítiam tuam. ℟. To-
ta die laudem tuam, Dó-
mine.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne per-
pétua. 2 Unigénitus Dei Fí-
lius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Noli æmulári * † in
eo, qui prosperátur, et fa-
cit iniquitátem.

Psalmus 36, i

Oli æmulári † in
malignántibus : *
neque zeláveris fa-
ciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœ-
num velóciter aréscent : *
et quemádmódum ólera
herbárum cito decident.

Spera in Dómino, et fac
bonitátem : * et inhábita
terram, et pascéris in diví-
tiis ejus.

Delectáre in Dómino : *
et dabit tibi petitiónes
cordis tui.

Revéla Dómino viam
tuam, et spera in eo : * et
ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen
iustítiam tuam : et iudí-
cium tuum tamquam me-
rídium : * súbditus esto
Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui
prosperátur in via sua : *
in hómine faciénte injustí-
tias.

Désine ab ira, et dere-
línque furórem : * noli
æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignán-
tur, exterminabúntur : *
sustinéntes autem Dómi-
num, ipsi hereditábunt
terram.

Et adhuc pusillum, et non
erit peccátor : * et quæres
locum ejus, et non invénies.

Mansuétí autem heredi-
tábunt terram : * et dele-
ctabúntur in multitúdine
pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.

Ut dejiçiant páuperem et inopem : * ut trucident rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Ant. Noli æmulári in eo, qui prosperátur, et facit iniquitátem.

Ant. Bráchia peccatórum * conteréntur : confirmat autem justos Dóminus.

Psalmus 36, ii

Melius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confirmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficientes, quemádmódum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidétur : * quia Dóminus supponit manum suam.

Júnior fui, étenim sénuí : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sáculum sáculi.

Quia Dóminus amat júdícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sáculum sáculi super eam.

Ant. Bráchia peccatórum conteréntur : confirmat autem justos Dóminus.

Ant. Custódi innocéntiam, * et vide æquitátem.

Psalmus 36, iii

OS justí meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur júdícium.

Lex Dei ejus in corde ipsius : * et non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator justum, * et quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus : * nec damnabit eum, cum judicabitur illi.

Exspecta Dominum, et custodi viam ejus : et exaltabit te ut hereditate capias terram : * cum perierint peccatores videbis.

Vidi impium superexaltatum, * et elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, et ecce non erat : * et quæsi eum, et non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, et vide æquitatem : * quoniam sunt reliquiae homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul : * reliquiae impiorum interibunt.

Salus autem justorum a Domino : * et protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus et liberabit eos : * et eruet eos a peccatoribus, et salvabit eos : quia speraverunt in eo.

Ant. Custodi innocentiam, et vide æquitatem.

In Festis novem Lectionum :

℣. Exspecta Dominum, et custodi viam ejus.

℟. Exaltabit te ut hereditate capias terram.

Absolutio Ipsius pietas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. 5 Christus perpétua.

6 Ignem sui amoris.

In III Nocturno

Ant. Ne in ira tua * corripas me, Domine.

Psalmus 37, i

Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi : * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea a facie irae tuae : * non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum : * et sicut onus grave gravatae sunt super me.

Putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae, * a facie insipientiae meae.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem : * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus : * et non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus sum nimis : * rugiebam a gemitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desiderium meum : * et gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Ant. Ne in ira tua corripas me, Dómine.

Ant. Intende in adiutorium meum, * Dómine, virtus salutis meae.

Psalmus 37, ii

AMici mei, et proximi mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciebant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates : * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam : * et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Dómine, speravi : * tu exaudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : * et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum : * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo : * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me : * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi : * quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me, Dómine, Deus meus : * ne discesseris a me.

Intende in adiutorium meum, * Dómine, Deus salutis meae.

Ant. Intende in adiutorium meum, Dómine, virtus salutis meae.

Ant. Amove, Dómine, * a me plagas tuas.

Psalmus 38

DIxi : Custodiam vias meas : * ut non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, * cum consisteret peccator adversum me.

Obmutui, et humiliatus sum, et siliui a bonis : * et dolor meus renovatus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce, mensurábiles posuísti dies meos : * et substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurizat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectatio mea? Nonne Dóminus? * Et substantia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitatem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratióne meam, Dómine, et deprecationem

meam : * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerrer priúsqvam ábeam, * et ámplius non ero.

Ant. Amove, Dómine, a me plagas tuas.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

V. Deus, ne síleas a me, remítte mihi. **R.** Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

In feriali Officio Adventus :

V. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. **R.** De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Vig. Nativitatis Domini :

V. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. **R.** Et mane vidébitis glóriam ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio. A v́nculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.

8 In Festis Domini : Divínium auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem (Per evangélica dicta.)

In Officio
trium Lectionum

Absolutio. Ipsius pietas et.

In Feriis, cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divinum. 3 Ad societatem.

In Feriis, sine Homilia :

Bened. 1 Deus Pater. 2 Christus perpétua. 3 Ignem sui amoris.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Illic nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. **R.** Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societatem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigiliis communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

V. Deus, in adiutorium.

Ant. Cantáte * † Dómino, et benedícite nómini ejus.

Psalmus 95

Antáte † Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte tua.

Ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Ant. Salutáre vultus
mei * Deus meus.

Psalmus 42

Judica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei
Deus meus.

Ant. Illúmina, Dómine, *
vultum tuum super nos.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terram tuam, * in óm-

nibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos.

Ant. Exaltáte * Regem
sæculórum in opéribus vestris.

Canticum Tobiae

Tob. 13, 1-10

Magnus es, Dómine, in ætérnum, * et in ómnia sácula regnum tuum :

Quóniam tu flagéllas, et salvas : dedúcis ad inferos, et redúcis : * et non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Israël, * et in conspéctu géntium laudáte eum :

Quóniam ídeo dispérsit vos inter gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus.

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras : * et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, et cum timóre et tremóre confitémini illi : * Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi : * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatricem.

Convertímini itaque, peccatóres, et fácite justítiam coram Deo, * credéntes quod fáciat vobíscum misericórdiam suam :

Ego autem, et ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus : * ágite dies lætitiæ, et confitémini illi.

Ant. Exaltáte Regem sæculórum in opéribus vestris.

Ant. Laudáte * † nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

Psalmus 134

Laudáte † nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psálite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémis terræ : * fúlgora in plúviam fecit.

Qui pródúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægypte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídit reges fortes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatióne et generatióne.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquuntur : * oculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non audiunt : * neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedicite Dómino : * domus Aaron, benedicite Dómino.

Domus Levi, benedicite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrarum, et induámur arma lucis. Sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus

ALes diéi nuntius

Lucem propínquam præcinit :

Nos excitátor méntium

Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos, Ægro sopóre désides :

Castíque, recti, ac sóbrii Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vóci bus, Flentes, precántes, sóbrii : Inténta supplicatio Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum discute :

Tu rumpe noctis víncula : Tu solve peccátum vetus, Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc et per omne sæculum. Amen.

℟. Repléti sumus mane misericórdia tua. **℣.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit nobis * Dóminus cornu salutis in domo David, púeri sui.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis III post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster **et Ave.**)

℟. Deus, in adjutórium.

Ant. Dele iniquitátem meam.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Roráte, cæli, désuper.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, *
secúndum magnam
misericórdiam tu-
am.

Et secúndum multitudi-
nem miseratiónum tuá-
rum, * dele iniquitátem
meam.

Amplius lava me ab ini-
quitáte mea : * et a pec-
cáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem
meam ego cognósko : * et
peccátum meum contra
me est semper.

Tibi soli peccávi, et ma-
lum coram te feci : * ut
justificéris in sermónibus
tuis, et vincas cum judi-
cáris.

Ecce enim, in iniquitáti-
bus concéptus sum : * et
in peccátis concépit me
mater mea.

Ecce enim, veritátem di-
lexísti : * incérta et oc-
culta sapiéntiæ tuæ mani-
festásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et
mundábor : * lavábis me,
et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáu-
dium et lætítiam : * et ex-
sultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a
peccátis meis : * et omnes
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus : * et spíritum re-
ctum innova in viscéribus
meis.

Ne projicias me a fácie
tua : * et spíritum sanctum
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam sa-
lutáris tui : * et spíritu
principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tu-
as : * et ímpii ad te con-
verténtur.

Líbera me de sanguíni-
bus, Deus, Deus salutis
meæ : * et exsultábit lin-
gua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apé-
ries : * et os meum annun-
tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sa-
crificium, dedíssem úti-
que : * holocáustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus
contribulátus : * cor con-
tritum, et humiliátum,
Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion : *
ut ædificéntur muri Je-
rúsalem.

Tunc acceptábis sacrifici-
um justítiæ, oblatiões,
et holocáusta : * tunc im-
pónent super altáre tuum
vítulos.

Ant. Dele iniquitátem
meam, Dómine, secúndum
multitúdinem miseratió-
num tuárum.

Ant. Discérne causam
meam.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Roráte, cæli, désu-
per, et nubes pluant ju-

stum : aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Ant. Emítte Agnum, Dómine.

Psalmus 42

Judica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Discérne causam meam, Deus, de gente non sancta.

Ant. Deus misereátur. †

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem filiae Sion.

Ant. Ut cognoscámus, Dómine.

Psalmus 66

Deus misereátur † nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Deus misereátur nostri, et benedícat nos.

Ant. Corrípies me, Dómine.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ut cognoscámus, Dómine, in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Ant. Da mercédem, Dómine.

Canticum Ezechiae

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum. * Dixi : Non vidēbo Dōminum Deum in terra vivētiū.

Non aspiciam hōminem ultra, * et habitatōrem quiētis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est, velut a te-xēte, vita mea : dum adhuc ordīrer, succidit me : * de mane usque ad vespēram fīnies me.

Sperābam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit ōmnia ossa mea :

De mane usque ad vespēram fīnies me : * sicut pullus hirūdinis sic clamābo, meditābor ut colūmba :

Attenuāti sunt oculi mei, * suspiciētes in excēlsum :

Dōmine, vim pātiōr, respōnde pro me. * Quid dicam, aut quid respondebīt mihi, cum ipse fecerit?

Recogitābo tibi omnes annos meos * in amaritudīne animæ meæ.

Dōmine, si sic vivitur, et in tālibus vita spīritus mei, corrīpies me, et vivificābis me. * Ecce, in pace amaritūdo mea amarissima :

Tu autem eruīsti ānimam meam ut non perīret : *

projecisti post tergum tuum ōmnia peccāta mea.

Quia non infērnus confitēbitur tibi, neque mors laudābit te : * non expectābunt qui descendunt in lacum, veritātem tuam.

Vivens vivens ipse confitēbitur tibi, sicut et ego hōdie : * pater filiis notam faciēt veritātem tuam.

Dōmine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantābimus cunctis diēbus vitæ nostræ in domo Dōmini.

Ant. Corrīpies me, Dōmine, et vivificābis me.

Ant. Laudāte. †

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Da mercēdem, Dōmine, sustinētibus te, ut prophætæ tui fidēles inveniāntur.

Ant. Lex per Mōysen data est.

Psalmus 134

Laudāte † nomen Dōmini, * laudāte, servi, Dōminum.

Qui statis in domo Dōmini, * in ātriis domus Dei nostri.

Laudāte Dōminum, quia bonus Dōminus : * psallite nōmini ejus, quōniam suāve.

Quōniam Jacob elēgit sibi Dōminus, * Israēl in possēssiōnem sibi.

Quia ego cognōvi quod magnus est Dōminus : *

et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyíssis.

Edúcens nubes ab extrémò terræ : * fúlgora in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægýpte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídit reges fortes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non audient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, quia benígnus est, et in servis suis deprecábitur.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Lex per Móysen data est, grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

In Adventu

Capitulum **Is. 2, 3**

VENíte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábit in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus

EN clara vox redárguit Obscúra quæque, pèrsonans :

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómecat.

Mens jam resúrgat, tórpidam
Non ámplius jacens humi :

Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam.

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc próte-
gat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

V. Vox clamántis in desérto :
Paráte viam Dómini. **R.** Rectas
 fácite sémitas ejus.

**Antiphona ad Benedictus ut
in Proprio de Tempore.**

**Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequentes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

**Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario
totum clara voce, usque ad V.**
Et ne nos indúcas in
tentatióem. **R.** Sed libera
nos a malo. **V.** Ego dixi :
Dómine, miserére mei.
R. Sana ánimam meam,
quia peccávi tibi. **V.** Con-
vértere, Dómine, úsque-
quo? **R.** Et deprecábilis

esto super servos tuos.
V. Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos.
R. Quemádmódum sperá-
vimus in te. **V.** Sacerdótes
tui induántur justítiam.
R. Et sancti tui exsúltent.
V. Orémus pro beatíssimo
Papa nostro **N. R.** Dómi-
nus consérvet eum, et vi-
víficet eum, et beátum
fáciat eum in terra, et non
tradat eum in ánimam ini-
micórum ejus. **V.** Orémus
et pro Antístite nostro **N.**
R. Stet et pascat in forti-
túde tua, Dómine, in
sublimitáte nóminis tui.
V. Dómine, salvum fac
regem. **R.** Et exáudi nos
in die, qua invocáverimus
te. **V.** Salvum fac pópu-
lum tuum, Dómine, et
bénedic hereditáti tuæ.
R. Et rege eos, et extólle
illos usque in ætérnum.
V. Meménto Congregatió-
nis tuæ. **R.** Quam posse-
dísti ab inítió. **V.** Fiat pax
in virtúte tua. **R.** Et abun-
dántia in túrribus tuis.
V. Orémus pro benefactó-
ribus nostris. **R.** Retri-
búere dignáre, Dómine,
ómnibus, nobis bona fa-
ciéntibus propter nomen
tuum, vitam ætérnam.
Amen. **V.** Orémus pro
fidélibus defúctis. **R.** Ré-
quiem ætérnam dona eis,
Dómine, et lux perpétua
lúceat eis. **V.** Requiéscant
in pace. **R.** Amen. **V.** Pro

frátribus nostris abséntibus. *R.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. *V.* Pro afflíctis et captívis. *R.* Líbera eos, Deus Israë́l, ex ómnibus tribulatió nibus suis. *V.* Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. *R.* Et de Sion tuére eos. *V.* Dómine, Deus virtútum, convérte nos. *R.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *V.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *R.* Et líbera nos propter nomen tuum. *V.* Dómine, exáudi oratió nem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 13

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ALes diéi núntius
Lucem propínquam
præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam
vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próxi-
mus.

Jesum ciámus vóci bus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicatio [tat.
Dormíre cor mundum ve-

Tu, Christe, somnum díscute :

Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Repléti sumus mane
misericórdia tua. *R.* Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit
nobis * Dóminus cornu
salútis in domo David,
púeri tui.

In Vigiliis communibus Pre-
ces feriales, ut supra. 133

Reliqua ut in Ordinario. 13

AD PRIMAM

Pater, Ave *et* Credo.

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,
Ne litis horror insonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuríat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxe-
rit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Deus
meus.

In Offleio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :
Ant. In illa die.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :
Ant. Rorate, cæli, désu-
per.

Psalmus 24, i

D te, Dómine, levávi
ánimam meam : *
Deus meus, in te
confido, non erubéscam.

Neque irrídeant me ini-
míci mei : * étenim uni-
vérsi, qui sústinent te,
non confundéntur.

Confundántur omnes iní-
qua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, de-
mónstra mihi : * et sémi-
tas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua,
et doce me : * quia tu es,
Deus, salvátor meus, et te
sustínui tota die.

Reminíscere miseratió-
num tuárum, Dómine, *
et misericordiárum tuá-
rum, quæ a sǽculo sunt.

Delícta juventútis meæ, *
et ignorántias meas ne
memíneris.

Secúndum misericórdiam
tuam meménto mei tu : *
propter bonitátem tuam,
Dómine.

Psalmus 24, ii

Dulcis et rectus Dómi-
nus : * propter hoc
legem dabit delinquénti-
bus in via.

Díriget mansuétos in ju-
dício : * docébit mites vias
suas.

Univérsæ viæ Dómini,
misericórdia et véritas, *
requiréntibus testamén-
tum ejus et testimónia
ejus.

Propter nomen tuum,
Dómine, propitiáberis pec-
cátq meo : * multum est
enim.

Quis est homo qui timet
Dóminum? * legem stá-
tuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis de-
morábitur : * et semen
ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dómi-
nus timéntibus eum : * et
testaméntum ipsíus ut
manifestétur illis.

Psalmus 24, iii

Oculi mei semper ad Dó-
minum : * quóniam
ipse evéllet de láqueo pe-
des meos.

Réspice in me, et misérére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubescam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustinui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatió nibus suis.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur seq. Ps. 95, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveáture mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Deus meus, in te confído, non erubescam.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnipotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. **℣.** *Qui sedes ad dexteram Patris.* Miserére nobis. **Gloria Patri.** Christe. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiόem. **℟.** Vitam ætérnam. Amen. **℣.** Et ego ad te, Dómine, clamávi. **℟.** Et mane orátio mea præveniet te. **℣.** Repleátur os meum laude. **℟.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. **℣.** Dómine, avérte faciém tuam a peccátis meis. **℟.** Et omnes iniquitátes meas dele. **℣.** Cor mundum crea in me, Deus. **℟.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. **℣.** Ne projicias me a fácie tua. **℟.** Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. **℣.** Redde mihi lætítiam salutáris tui. **℟.** Et spíritui principáli confirma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **℟.** A viro iníquo éripe me. **℣.** Eripe me de inimícis meis, Deus meus. **℟.** Et ab insurgéntibus in me libera me. **℣.** Eripe me de operántibus iniquitátem. **℟.** Et de viris sánguinem salva me. **℣.** Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. **℟.** Ut reddam

vota mea de die in diem. *V.* Exáudi nos, Deus, salutáris noster. *R.* Spes ómnium finium terræ, et in mari longe. *V.* Deus, in adjutórium meum inténde. *R.* Dómine, ad adjuvándum me festína. *V.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. *R.* Miserére nobis. *V.* Bénedic, ánima mea, Dómino. *R.* Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *V.* Bénedic, ánima mea, Dómino. *R.* Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *V.* Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis. *R.* Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *V.* Qui rédimít de intéritu vitam tuam. *R.* Qui coronat te in misericórdia et miseratióne. *V.* Qui replet in bonis desidérium tuum. *R.* Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

V. Dignáre, Dómine, die isto. *R.* Sine peccáto nos custódire. *V.* Miserére nostri, Dómine. *R.* Miserére nostri. *V.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *R.* Quemádmódum sperávimus in te. *V.* Dó-

mine, exáudi oratióne meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervénire fecisti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. *R.* Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

V. Pretiósá in conspéctu Dómini. *R.* Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Deus, in adjutórium meum inténde. *R.* Dómine, ad adjuvándum me festína. *Et dicitur tertio ultimo additur :* Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo. **V.** Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. **R.** Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. **V.** Glória Patri. **R.** Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens.

R. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

Domine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium

nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Per Annum

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixisset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ induit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

Hi empti sunt ex homínibus primitiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

Pro Conceptione immac.

B. Mariæ V.

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro S. Agnete et S. Agatha

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concilii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt iusti, et tamquam scintillae in arundineto discurrent. Judicábunt nátióes, et dominabúntur pópulis : et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam san-

ctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meae, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multae filiae congregáverunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlter timentis Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiae

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra

non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fá-cio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamó-mum et bálsamum aromátizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **℟.** Qui fecit cælum et terram.

℟. Benedícite. **℟.** Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. **℟.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto, nisi sequatur alia Hora.**

AD TERTIAM

Pater noster **et** Ave.

℟. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus, Unum Patri cum Fílio, Dignáre promptus ingeri Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor, Confessióem pérsonent,

Flamméscat igne caritas, Accéndat ardor próximos.

* **P**ræsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sáeculum. Amen.

Per Annum : Ant. Respéxit me.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :

Ant. Jucundáre.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Emítte Agnum, Dómine.

Psalmus 39, i

Xspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblationem nolúisti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce, vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Psalmus 39, ii

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce, lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehedérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómi-

ne, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Psalmus 39, iii

Confundántur et reve-reántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et reve-reántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Per Annum : Ant. Respéxit me, et exaudivit deprecationem meam Dóminus.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :

Ant. Jucundáre, filia Sion, et exsúlta satis, filia Jerúsalem, allelúja.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem filię Sion.

Capitulum Jer. 2, 23, 5

Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et suscitabo David germen justum : et regnabit rex, et sapiens erit : et faciet judicium et justitiam in terra.

℟. br. Veni ad liberandum nos, * Domine, Deus virtutum. Veni. V. Ostende faciem tuam, et salvi erimus. Domine. Glória Patri. Veni. V. Timebunt gentes nomen tuum, Domine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. V. Domine, Deus virtutum, converte nos. ℟. Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. V. Exsurge, Christe, adjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. V. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Domine, et sanabor : salvum me fac, et salvus ero : quoniam laus mea tu es.

℟. br. Sana animam meam, * Quia peccavi tibi.

Sana. V. Ego dixi : Domine, miserere mei. Quia. Glória Patri. Sana.

V. Adjutor meus esto, ne derelinquas me. ℟. Neque despicias me, Deus, salutaris meus.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster **et Ave.**

V. Deus, in adjutorium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem :

Exstingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

* Præsta, Pater piissime,
Patricum compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Per Annum : Ant. Suscepisti me, Domine.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :

Ant. Ecce Dominus veniet.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ut cognoscamus, Domine.

Psalmus 40

Eátus qui intélligit
super egénium, et
páuperem : * in die
mala liberábit eum Dó-
minus.

Dóminus consérvet eum,
et vivíficet eum, et beá-
tum fáciat eum in terra : *
et non tradat eum in áni-
mam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi
super lectum dolóris ejus : *
univérsum stratum ejus
versásti in infirmitáte
ejus.

Ego dixi : Dómine, mise-
rére mei : * sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt ma-
la mihi : * Quando morié-
tur, et períbit nomen
ejus ?

Et si ingrediebátur ut vi-
déret, vana loquebátur : *
cor ejus congregávit ini-
quitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et
loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrá-
bant omnes inimíci mei : *
advérsum me cogitábant
mala mihi.

Verbum iníquum consti-
tuérunt advérsum me : *
Numquid qui dormit non
adjíciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ,
in quo sperávi : * qui edé-
bat panes meos, magnifi-
cávit super me supplantá-
tiónem.

Tu autem, Dómine, mi-
serére mei, et resúscita
me : * et retribúam eis.

In hoc cognóvi quóniam
voluísti me : * quóniam
non gaudébit inimícus
meus super me.

Me autem propter inno-
céntiam suscepísti : * et
confirmásti me in conspé-
ctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israël, a sáculo et
usque in sáculum : * fiat,
fiat.

Psalmus 41, i

Quemádmódum desíde-
rat cervus ad fontes
aquárum : * ita desi-
derat ánima mea ad te,
Deus.

Sitívit ánima mea ad
Deum fortem vivum : *
quando véniam, et appa-
rébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrimæ
meæ panes die ac no-
cte : * dum dicitur mihi
quotídie : Ubi est Deus
tuus ?

Hæc recordátus sum, et
effúdi in me ánimam
meam : * quóniam trans-
íbo in locum tabernáculi
admirábilis, usque ad do-
mum Dei.

In voce exsultatiónis, et
confessiónis : * sonus epu-
lántis.

Quare tristis es, ánima
mea ? * et quare contúrbas
me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 41, ii

AD meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abýssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Per Annum : Ant. Suscepísti me, Dómine : et confirmásti me in conspéctu tuo.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ut cognoscámus, Dómine, in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. **℣.** Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. **Glória Patri.** Osténde. **℣.** Memento nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. **℟.** Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatió nem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, converté nos. **℟.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. ℟. Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 23

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam de-
beátis, nisi ut invicem
diligátis : qui enim diligit
próximum, legem implé-
vit.

℟. br. Benedícam Dómi-
num * In omni témpore.
Benedícam. ℣. Semper
laus ejus in ore meo. In
omni témpore. Glória Pa-
tri. Benedícam. ℣. Dó-
minus regit me, et nihil
mihi déerit. ℟. In loco pá-
scuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus Pre-
ces feriales, ut supra. 145

Reliqua ut in Ordinario. 23

AD NONAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vi-
gor,

Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sa-
cræ

Perénis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǎecu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Sal-
vásti nos.

In Officio feriali Adventus

Feria III post Dominicam I :
Ant. Ecce véniet.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :
Ant. Lex per Móysen
data est.

Psalmus 43, i

Eus, áuribus nostris
audívimus : * pa-
tres nostri annun-
tiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es
in diébus eórum, * et in
diébus antíquis.

Manus tua gentes dispér-
didit, et plantásti eos : *
afflíxisti pópulos, et expu-
lísti eos.

Nec enim in gládio suo
possederunt terram, * et
bráchium eórum non sal-
vávit eos :

Sed délixtera tua, et brá-
chium tuum, et illuminá-
tio vultus tui : * quóniam
complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et
Deus meus : * qui mandas
salútes Jacob.

In te inimícos nostros
ventilábimus cornu : * et
in nómine tuo spernémus
insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo
sperábo : * et gládus
meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Psalmus 43, ii

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatió-nibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsan-natió-nem et derísium his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitú-dinem géntibus : * com-motió-nem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confú-sio faciéi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie ini-míci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor

nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mortis.

Psalmus 43, iii

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstímáti sumus sicut oves occisió-nis.

Exsúrge, quare obdór-mis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avértis, * oblivísceris inópiae nostræ, et tribulatió-nis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ád-juva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Per Annum : Ant. Salvásti nos, Dómine : et in nómine tuo confitébimur in sæcula.

In Offício feriali Adventus
Feria III post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Fer. III ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Lex per Móysen data est, grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

Capitulum Is. 14, 1

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. **℣.** Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. **Glória Patri.** Super te. **℣.** Veni, Dómine, et noli tardáre. **℟.** Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **℟.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non

corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretiósó sáanguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime me, Dómine, et miserére mei. **℣.** Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. **Glória Patri.** Rédime. **℣.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **℟.** Et ab aliénis parce servo tuo.

In Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Qui hábitas in cælis, * miserére nobis.

Psalmus 122

De te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancillæ in mánibus dómínæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectiône :

Quia multum repléta est
ánima nostra : * oppró-
brium abundántibus, et
despéctio supérbis.

Ant. Qui hábitas in cæ-
lis, miserére nobis.

Ant. Adjutórium no-
strum * in nómine Dómini.

Psalmus 123

Nisi quia Dóminus erat
in nobis, dicat aunc
Israël : * nisi quia Dómi-
nus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómi-
nes in nos, * forte vivos
deglutissent nos :

Cum irascerétur furor eó-
rum in nos, * fórsitan
aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit
ánima nostra : * fórsitan
pertransisset ánima no-
stra aquam intolerábi-
lem.

Benedíctus Dóminus *
qui non dedit nos in ca-
ptiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut pas-
ser erépta est * de láqueo
venántium :

Láqueus contrítus est, *
et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in
nómine Dómini, * qui fecit
cælum et terram.

Ant. Adjutórium no-
strum in nómine Dómi-
ni.

Ant. In circúitu pópuli
sui * Dóminus, ex hoc
nunc et usque in sæcu-
lum.

Psalmus 124

QUI confidunt in Dómi-
no, sicut mons Sion : *
non commovébitur in
ætérum, qui hábitat in
Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : *
et Dóminus in circúitu
pópuli sui, ex hoc nunc et
usque in sæculum.

Quia non relínquet Dó-
minus virgam peccatórum
super sortem justórum : *
ut non exténdant justí ad
iniquitátem manus suas.

Bénéfac, Dómine, bonis, *
et rectis corde.

Declinántes autem in
obligatiónes addúcet Dó-
minus cum operántibus
iniquitátem : * pax super
Israël.

Ant. In circúitu pópuli
sui Dóminus, ex hoc nunc
et usque in sæculum.

Ant. Magnificávit Dómi-
nus * fácere nobíscum :
facti sumus lætántes.

Psalmus 125

IN converténdo Dóminus
captivitátem Sion : *
facti sumus sicut conso-
láti :

Tunc replétum est gáu-
dio os nostrum : * et lin-
gua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gen-
tes : * Magnificávit Dómi-
nus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus
 fácere nobíscum : * facti
sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : facti sumus lætántes.

Ant. Dóminus ædíficet * nobis domum, et custódiat civitátem.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excusórum.

Beátus vir, qui implevit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Dóminus ædíficet nobis domum, et custódiat civitátem.

In Officio feriali Adventus

Capitulum — Gen. 49, 10

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit exspectatio géntium.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Æténa lux credéntium,

Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dáemonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas

Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat,

Et cælites et inferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Rorate, cæli, desuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Ego dixi : Domine, miserere mei. ℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi. ℣. Convertere, Domine, usquequo? ℟. Et deprecabilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericordia tua, Domine, super nos. ℟. Quemadmodum speravimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur iustitiam. ℟. Et sancti tui exsultent. ℣. Orémus pro beatissimo Papa nostro N. ℟. Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus. ℣. Orémus et pro Antistite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitudine tua, Domine, in sublimitate nominis tui. ℣. Domine, salvum fac regem. ℟. Et exaudi nos

in die, qua invocaverimus te. ℣. Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuæ. ℟. Et rege eos, et extolle illos usque in æternum. ℣. Meménto Congregationis tuæ. ℟. Quam possedisti ab initio. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundantia in turribus tuis. ℣. Orémus pro benefactoribus nostris. ℟. Retribuere dignare, Domine, omnibus, nobis bona facientibus propter nomen tuum, vitam æternam. Amen. ℣. Orémus pro fidelibus defunctis. ℟. Requiem æternam dona eis, Domine, et lux perpétua luceat eis. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro fratribus nostris absentibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. ℣. Pro afflictis et captivis. ℟. Libera eos, Deus Israël, ex omnibus tribulationibus suis. ℣. Mitte eis, Domine, auxilium de sancto. ℟. Et de Sion tuere eos. ℣. Domine, Deus virtutum, converte nos, ℟. Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. ℣. Exsurge, Christe, adjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.

Reliqua ut in Ordinario 27.

Per Annum

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

Tellúris alme Cónditor
Mundi solum qui sépa-
rans,
Pulsis aquæ moléstis,
Terram dedisti immóbi-
lem :

Ut germen aptum prófe-
rens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédde-
ret.

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiae :
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. ℟. Sicut in-
cénsum in conspéctu tuo.

Feria III post Dominicam
Septuagesimæ, Sexagesimæ
et Quinquagesimæ Ant. ad

Magnificat ut in Proprio de
Tempore; alias

Ad Magnif. Ant. Exsul-
távit * spíritus meus in
Deo, salutári meo.

Preces feriales, si dicendæ,
ut supra. 151

Reliqua ut in Ordinario. 28

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam,
et finem perfectum concé-
dat nobis Dóminus omní-
potens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte,
et vigiláte : quia ad-
versárius vester diábolus
tamquam leo rúgiens cir-
cuit, quærens quem dévo-
ret : cui resístite fortes in
fide. Tu autem, Dómine,
miserére nobis. ℟. Deo
grátias.

℣. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. ℟. Qui
fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur
totum secreto.

Confíteor. Misereátur. In-
dulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus,
salutáris noster. ℟. Et
avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Tu Dómine.

Psalmus 11

Alvum me fac, Dó-
mine, quóniam de-
fécit sanctus : *
quóniam diminútæ sunt

veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábitur, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Psalmus 12

USquequo, Dómine, obliuiscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? *

réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellé-

ctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos in ætérnum.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómp-
prime,
Ne polluántur córpora.

* **Præsta**, Pater píssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos : ne derelínquas
nos, Dómine, Deus noster.

R. br. In manus tuas,
Dómine, * Comméndo spí-
ritum meum. In manus.

V. Redemísti nos, Dómi-
ne, Deus veritátis. Com-
méndo. **Glória Patri.** In
manus. **V.** Custódi nos,
Dómine, ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum tuá-
rum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum in
pace :

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine,
vigilántes, custódi nos
dormiéntes : ut vigilémus
cum Christo, et requie-
scámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad V.** Et ne nos indú-

cas in tentatióem. *℟.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum *secreto usque ad* *℣.* Carnis resurrectionem. *℟.* Vitam æternam. Amen. *℣.* Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrorum. *℟.* Et laudábilis et gloriósus in sæcula. *℣.* Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. *℟.* Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. *℣.* Benedictus es, Dómine, in firmaménto cæli. *℟.* Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. *℣.* Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. *℟.* Amen. *℣.* Dignáre, Dómine, nocte ista. *℟.* Sine peccáto nos custodire. *℣.* Miserére nostri, Dómine. *℟.* Miserére nostri. *℣.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *℟.* Quemádmó-

dum sperávimus in te. *℣.* Dómine, exáudi oratióem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repelle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínium auxílium.

Pater, Ave *et* Credo.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave *et* Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Infra hebdomadam III et IV :

Invit. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vig. Nativitatis Domini :

Invit. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pró-
diens

E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum ni-
gros

Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

Invitat. Deum magnum
Dóminum, * Veníte, ad-
orémus. **Ps. 94** Veníte.

Hymnus

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, ás-
pice :

Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.

Te, sancte Christe, pósci-
mus,

Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpi-
mus.

Mentes manúsque tólli-
mus,

Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod féci-
mus :

Occúlta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndi-
mus,

Dimítte quod peccávimus.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

¶ **In FERIA IV Cinerum et in
sequentibus Feriis usque ad
Nonam Sabbati ante Domi-
nicam I Quadragesimæ inclu-
sive, ad Matutinum et ad
alias Horas, omnia dicuntur
ut per Annum; exceptis An-
tiphonis cum Psalmis et Can-
tico Laudum, e posteriori
schemate sumendis, et Anti-
phona ad Benedictus et Ma-
gnificat, in Proprio de Tem-
pore exstantibus.**

In I Nocturno

Ant. Speciósus forma *
præ filiis hóminum, diffú-
sa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44, i

Ructávit cor meum
verbum bonum : *
dico ego ópera mea

Regi.

Lingua mea cálamus scri-
bæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fi-
liis hóminum, diffúsa est

grátia in lábiis tuis : *
proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo su-
per femur tuum, * poten-
tíssime.

Spécie tua et pulchritú-
dine tua * inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * et dedúcet te mi-
rabíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pó-
puli sub te cadent, * in
corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sá-
culum sáculi : * virga di-
rectiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem : * pro-
ptérea unxit te Deus,
Deus tuus, óleo lætítiæ
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cá-
sia a vestiméntis tuis, a
dómibus ebúrneis : * ex
quibus delectavérunt te
filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris
tuis in vestítu deauráto : *
circúmdata varietáte.

Ant. Speciósus forma
præ filiis hóminum, dif-
fúsa est grátia in lábiis
tuis.

Ant. Confitebúntur tibi *
pópuli, Deus, in ætérnum.

Psalmus 44, ii

AUdi, filia, et vide, et
inclína aurem tuam : *
et oblivíscere pópulum

tuum, et domum patris
tui.

Et concupíscet Rex decó-
rem tuum : * quóniam ipse
est Dóminus, Deus tuus,
et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéri-
bus * vultum tuum depre-
cabúntur : omnes dívites
plebis.

Omnis glória ejus filiæ
Regis ab intus, * in fím-
briis áureis circumamícta
varietátibus.

Adducéntur Regi vírgi-
nes post eam : * próximæ
ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et
exsultatióne : adducéntur
in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filii : * constitúes
eos príncipes super om-
nem terram.

Mémores erunt nóminis
tui : * in omni genera-
tióne et generatióne.

Proptérea pópuli confite-
búntur tibi in ætérnum : *
et in sáculum sáculi.

Ant. Confitebúntur tibi
pópuli, Deus, in ætér-
num.

Ant. Adjútor in tribula-
tiónibus * Deus noster.

Psalmus 45

DEus noster refúgium,
et virtus : * adjútor
in tribulatióne, quæ
invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus
dum turbábitur terra : *

et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjútor in tribulatió nibus Deus noster.

In Festis novem Lectionum :

℣. Dóminus virtútum nobíscum. ℞. Suscéptor noster Deus Jacob.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Magnus Dóminus, * † et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri. †

Psalmus 47

Agnus Dóminus, * † et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, † in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in

fines terræ : * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exsultent filiae Judæ * propter iudicia tua, Domine.

Circumdante Sion, et complectimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Magnus Dominus, et laudabilis nimis in civitate Dei nostri.

Ant. Os meum loquetur * sapientiam : et meditatio cordis mei prudentiam.

Psalmus 48, i

Audite hæc, omnes gentes : * auribus percipite omnes, qui habitatis orbem :

Quique terrigenæ, et filii hominum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam : * et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam : * aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala? * iniquitas calcanei mei circumdabit me :

Qui confidunt in virtute sua : * et in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo : * non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ : * et laborabit in æternum, et vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes : * simul insipiens, et stultus peribunt.

Et relinquent alienis divitias suas : * et sepulcra eorum domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie et progenie : * vocaverunt nomina sua in terris suis.

Et homo, cum in honore esset, non intellexit : * comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Ant. Os meum loquetur sapientiam : et meditatio cordis mei prudentiam.

Ant. Ne timearis : * cum divite non descendet in sepulcrum gloria ejus.

Psalmus 48, ii

Hæc via illorum scandalum ipsis : * et postea in ore suo complacent.

Sicut oves in inferno positi sunt : * mors depascet eos.

Et dominabúntur eórum
justi in matutíno : * et
auxílium eórum veterá-
scet in inférno a glória
eórum.

Verúmtamen Deus rédi-
met ánimam meam de
manu inferi, * cum accé-
perit me.

Ne timúeris, cum dives
factus fúerit homo : * et
cum multiplicáta fúerit
glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit,
non sumet ómnia : * ne-
que descéndet cum eo gló-
ria ejus.

Quia ánima ejus in vita
ipsíus benedicétur : * con-
fitebítur tibi cum benefé-
ceris ei.

Introíbit usque in progé-
nies patrum suórum : * et
usque in ætérnum non vi-
débit lumen.

Homo, cum in honóre
esset, non intelléxit : *
comparátus est juméntis
insipiéntibus, et símilis
factus est illis.

Ant. Ne timúeris : cum
dívite non descéndet in
sepúlcrum glória ejus.

In Festis novem Lectionum :

℣. Deus rédimet ánimam
meam de manu inferi.

℟. Cum accéperit me.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omní-
potens. 5 Christus perpétuæ.

6 Ignem sui amóris.

In III Noeturno

I

*In Feriis per Annum, extra
hebdomadas Septuagesimæ,
Sexagesimæ et Quinquagesi-
mæ ac Vigiliis communes oc-
currentibus, in Vigilia Nati-
vitatís Domini, et in Festis
quolibet anni tempore cele-
brandis, cum ad Laudes non
dicitur Ps. 50 Miserére.*

Ant. Deus deórum, * †
Dóminus locútus est. †

Psalmus 49, i

Eus deórum, †
Dóminus locútus
est : * † et vocávit
terram.

A solis ortu usque ad oc-
cásum : * ex Sion spécies
decóris ejus.

Deus maniféste véniet : *
Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus
exardéscet : * et in circúi-
tu ejus tempésta válda.

Advocábit cælum desúr-
sum : * et terram discér-
nere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos
ejus : * qui órdinant testa-
méntum ejus super sacri-
fícia.

Et annuntiábunt cæli ju-
stítiam ejus : * quóniam
Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et
loquar : Israël, et testifi-
cabor tibi : * Deus, Deus
tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis ár-
guam te : * holocáusta au-

tem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * júmentá in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Intelligite, * qui obliviscimini Deum.

Psalmus 49, ii

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmís testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Ant. Intelligite, qui obliviscimini Deum.

Ant. Acceptábis sacrificium * justítiae super altáre tuum, Dómine.

Psalmus 50

MIserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut

justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim, in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluíssem sacrificium, dedíssem úti-

que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítilos.

Ant. Acceptábis sacrificium justítiæ super altáre tuum, Dómine.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

℣. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam. ℟. Et exsultábunt ossa humiliáta.

In Vig. Nativitatis Domini :

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

**In Officio
novem Lectionum**

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.

8 In Festis Domini : Divínium auxiliúm.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio
trium Lectionum

Absolutio. A vñculis.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divinum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Divinum. 3 Ad societátem.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. **℟.** Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

In III Nocturno

II

In Feriis Adventus, et in Feriis IV post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, et in Vigiliis communibus, cum ad Laudes dicitur Ps. 50 Miserere.

Ant. Deus deórum. †

Psalmus 49, i

Eus deórum, †
Dóminus locútus
est : * et vocávit
terram.

A solis ortu usque ad oc-
cásum : * ex Sion spécies
decóris ejus.

Deus maniféste véniet : *
Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus
exardéscet : * et in circúi-
tu ejus tempésta válda.

Advocábit cælum desúr-
sum : * et terram discér-
nere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos
ejus : * qui órdinant testa-
méntum ejus super sacri-
fícia.

Et annuntiábunt cæli ju-
stítiam ejus : * quóniam
Deus judex est.

Ant. Deus deórum, Dó-
minus locútus est.

Ant. Immola Deo.

Psalmus 49, ii

AUdi, pópulus meus, et
loquar : Israë! et testi-
ficábor tibi : * Deus, Deus
tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis
árguam te : * holocáusta
autem tua in conspéctu
meo sunt semper.

Non accípiam de domo
tua vítulos : * neque de
grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt om-
nes feræ silvárum, * ju-
ménta in móntibus et bo-
ves.

Cognóvi ómnia volatília
cæli : * et pulchritúdo
agri mecum est.

Si esuriero, non dicam ti-
bi : * meus est enim orbis
terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo car-
nes taurórum? * aut sán-
guinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium
laudis : * et redde Altís-
simo vota tua.

Et ínvoca me in die tri-
bulatiónis : * éruam te, et
honorificábis me.

Ant. Immola Deo sacrifi-
cium laudis.

Ant. Intelligite.

Psalmus 49, iii

PEccatōri autem dixit Deus : * Quare tu enārras justitias meas, et assūmis testamētum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam : * et projecísti sermonēs meos retrōrsum :

Si vidēbas furem, currēbas cum eo : * et cum adūteris portiōnem tuam ponēbas.

Os tuum abundāvit malitia : * et lingua tua concinnābat dolos.

Sedens advērsus fratrem tuum loquebāris, et advērsus filiū matris tuæ ponēbas scādalum : * hēc fecísti, et tácii.

Existimāsti, inique, quod ero tui similis : * arguam te, et státuam contra faciē tuam.

Intelligite hęc, qui obliviscimini Deum : * nequādo rāpiat, et non sit qui erīpiat.

Sacrificium laudis honorificābit me : * et illic iter, quo ostēdam illi salutāre Dei.

Ant. Intelligite, qui obliviscimini Deum.

In feriali Officio per Annum :

✠. Sacrificium laudis honorificābit me. ✠. Et illic iter, quo ostēdam illi salutāre Dei.

In feriali Officio Adventus :

✠. Egrediētur Dóminus de loco sancto suo. ✠. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Absolutio. A vínculis.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divinum. 3 Ad societātem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Ille nos benedicat. 2 Divinum. 3 Ad societātem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

✠. Deus, in adiutorium.

Ant. Dóminus regnāvit, * † exsúltet terra. †

Psalmus 96

Dóminus regnāvit, † exsúltet terra : * † læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et iudicium corrēctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcēdet, * et inflammābit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a faciē Dómini : * a faciē Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter iudicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. Te decet hymnus, * † Deus, in Sion. †

Psalmus 64

TE decet hymnus, * † Deus, in Sion : * † et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalúerunt super nos : * et

impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutaris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant téminos a signis tuis : * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus : * in stillicidiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedices coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt

fruménto : * clamábunt,
étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus,
Deus, in Sion.

Ant. Tibi, Dómine, psal-
lam, * et intélligam in via
immaculáta.

Psalmus 100

Misericórdiam, et judí-
cium * cantábo tibi,
Dómine :

Psallam, et intélligam in
via immaculáta, * quando
veníes ad me.

Perambulábam in inno-
céntia cordis mei, * in
medio domus meæ.

Non proponébam ante
óculos meos rem injú-
stam : * faciéntes præva-
ricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor
pravum : * declinántem a
me malignum non cogno-
scébam.

Detrahéntem secréto pró-
ximo suo, * hunc perse-
québar.

Supérbo óculo, et insa-
tiábili corde, * cum hoc
non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ
ut sédeant mecum : * ám-
bulans in via immaculáta,
hic mihi ministrábat.

Non habitábit in medio
domus meæ qui facit su-
pérbiam : * qui lóquitur
iníqua, non diréxit in
conspéctu oculórum meó-
rum.

In matutíno interficiébam

omnes peccatóres terræ : *
ut dispérderem de civitaté
Dómini omnes operántes
iniquitátem.

Ant. Tibi, Dómine, psal-
lam, et intélligam in via
immaculáta.

Ant. Dómine, magnus es
tu, * et præclárus in vir-
túte tua.

Canticum Judith

Judith. 16, 15-21

Hymnum cantémus Dó-
mino, * hymnum no-
vum cantémus Deo no-
stro.

Adonái, Dómine, magnus
es tu, et præclárus in vir-
túte tua, * et quem supe-
ráre nemo potest.

Tibi sérviat omnis crea-
tura tua : * quia dixísti,
et facta sunt :

Misísti spíritum tuum, et
creáta sunt, * et non est
qui résistat voci tuæ.

Montes a fundaméntis
movebúntur cum aquis : *
petræ, sicut cera, liqué-
scent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, *
magni erunt apud te per
ómnia.

Væ genti insurgénti su-
per genus meum : Dómi-
nus enim omnípotens vin-
dicábit in eis, * in die ju-
dicii visitábit illos.

Dabit enim ignem, et
vermes in carnes eórum, *
ut urántur, et séntiant
usque in sempitérnum.

Ant. Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua.

Ant. Laudábo Deum meum * in vita mea.

Psalmus 145

LAuda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcèssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

NOX, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida :

Lux intrat, albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus :

Te mente pura et simplici,
Flendo et canéndo quæsumus,

Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu, vera lux Cæléstium,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

V. Repléti sumus mane misericórdia tua. **R.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. De manu ómnium, * qui odérunt nos, liberávit nos Dóminus.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis IV post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℟. Deus, in adiutorium.

Ant. Amplius lava me.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Prophætæ prædicáverunt.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum : * et

in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferasa me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impíi ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem úti- que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Amplius lava me, Dómine, ab ir iustitia mea.

Ant. Impietátibus nostris.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Prophétæ prædicavérunt nasci Salvatórem de Vírgine María.

Ant. Spíritus.

Psalmus 64

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérent super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutaris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accíntus potén-

tia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant térrminos a signis tuis : * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Impietátibus nostris tu propitiáberis, Deus.

Ant. In innocéntia.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Spíritus Dómini super me, evangelizáre pauperibus misit me.

Ant. Propter Sion.

Psalmus 100

Misericórdiam, et júdicium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intelligenam in
via immaculata, * quando
venies ad me.

Perambulabam in inno-
centia cordis mei, * in
medio domus meae.

Non proponebam ante
oculos meos rem injus-
tam : * facientes prava-
rationes odivi.

Non adhaesit mihi cor
pravum : * declinantem
a me malignum non co-
gnoscebam.

Detrahentem secreto pro-
ximo suo, * hunc perse-
quebar.

Superbo oculo, et insa-
tiabili corde, * cum hoc
non edebam.

Oculi mei ad fideles terrae
ut sedeant mecum : * am-
bulans in via immaculata,
hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio
domus meae qui facit su-
perbiam : * qui loquitur
iniqua, non direxit in con-
spectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam
omnes peccatores terrae : *
ut disperderem de civitate
Domini omnes operantes
iniquitatem.

Ant. In innocentia cordis
mei perambulabo, Dó-
mine.

Ant. Exsultavit cor me-
um. †

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Propter Sion non
tacébo, donec egrediatur
ut splendor justus ejus.

Ant. Ecce, veniet Dómi-
nus.

Canticum Annæ

1 Reg. 2, 1-10

EXsultavit cor meum †
in Dómino, * et exal-
tatum est cornu meum in
Deo meo.

Dilatatum est os meum
super inimicos meos : *
quia lætata sum in salu-
tari tuo.

Non est sanctus, ut est
Dóminus : neque enim est
alius extra te, * et non est
fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui
sublimia, * gloriantes :

Recédant vètera de ore
vestro : quia Deus scien-
tiarum, Dóminus est, * et
ipsi præparantur cogita-
tiones.

Arcus fórtium superatus
est, * et infirmi accincti
sunt robore.

Replèti prius, pro pani-
bus se locaverunt : * et
famèlici saturati sunt.

Donec stérilis péperit plú-
rimos : * et quæ multos
habebat filios, infirmata
est.

Dóminus mortificat et
vivificat, * dedúcit ad in-
feros et redúcit.

Dóminus páuperem facit
et ditat, * humiliat et súb-
levat.

Súscitat de pulvere egé-
num, * et de stercore éle-
vat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscunt : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversáarii ejus : * et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Exsultávit cor meum in Dómino, qui humiliat et súblevat.

Ant. Lauda. †

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ecce, véniet Dóminus, ut sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat.

Ant. Annuntiáte.

Psalmus 145

Lauda, † ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fuero.

Nolíte confidere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sáculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sácula, Deus tuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Ant. Lauda, ánima mea, Dóminum, qui érigit elísos, et díligit justos.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Annuntiáte pópulis, et dicite : Ecce, Deus Salvátor noster véniet.

In Adventu

Capitulum **Is. 2, 3**

VEníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábit in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pér-
sonans :

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tór-
pida

Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxe-
rit,

Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc próte-
gat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Vox clamántis in de-
sérto : Paráte viam Dó-
mini. **R.** Rectas fácite sé-
mitas ejus.

**Antiphona ad Benedictus ut
in Proprio de Tempore.**

**Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. KÝrie, eléison.

**Pater noster, quod dici-
tur a solo Hebdomadario
totum clara voce, usque**

ad V. Et ne nos indúcas
in tentatióem. **R.** Sed
libera nos a malo. **V.** Ego
dixi : Dómine, miserére
mei. **R.** Sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.
V. Convértere, Dómine,
úsquequo? **R.** Et deprecá-
bilis esto super servos
tuos. **V.** Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
R. Quemádmódum sperá-
vimus in te. **V.** Sacerdótes
tui induántur justítiam.
R. Et sancti tui exsúltent.
V. Orémus pro beatíssimo
Papa nostro **N.** **R.** Dómi-
nus consérvet eum, et vi-
víficet eum, et beátum fá-
ciat eum in terra, et non
tradat eum in ánimam ini-
micórum ejus. **V.** Orémus
et pro Antístite nostro **N.**
R. Stet et pascat in forti-
túdine tua, Dómine, in
sublimitáte nóminis tui.
V. Dómine, salvum fac
regem. **R.** Et exáudi nos
in die, qua invocáverimus
te. **V.** Salvum fac pópu-
lum tuum, Dómine, et bé-
nedic hereditáti tuæ. **R.** Et
rege eos, et extólle illos
usque in ætérnum. **V.** Me-
ménto Congregatiónis
tuæ. **R.** Quam possedísti
ab inítio. **V.** Fiat pax in
virtúte tua. **R.** Et abun-
dántia in túrribus tuis.
V. Orémus pro benefa-
ctóribus nostris. **R.** Retri-
búere dignáre, Dómine,
ómnibus, nobis bona fa-

ciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. *℣.* Orémus pro fidelibus defúntis. *℟.* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. *℣.* Requiéscant in pace. *℟.* Amen. *℣.* Pro frátribus nostris abséntibus. *℟.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. *℣.* Pro afflíctis et captívis. *℟.* Libera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatióibus suis. *℣.* Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. *℟.* Et de Sion tuére eos. *℣.* Dómine, Deus virtútum, convertéte nos, *℟.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *℣.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum. *℣.* Dómine, exáudi oratió-nem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 13

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

NOX, et tenébræ, et nú-bila,
Confúsa mundi et túr-bida :

Lux intrat, albéscit po-lus :

Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvi-mus,

Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quæsu-mus,

Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu, vera lux Caeléstium,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-lum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. *℟.* Exsultávimus, et delectáti sumus.

Feria IV Cinerum Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Ad Bened. Ant. De manu ómnium, * qui odérunt nos, liberávit nos Dóminus.

Feria IV Cinerum et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 172

Reliqua ut in Ordinario. 13

AD PRIMAM

Pater, Ave **et** Credo.

W. Deus, in adiutorium.

Hymnus

IAM lucis orto sidere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* **D**eo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Mise-
ricórdia tua.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :

Ant. In illa die.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Prophétæ prædica-
vérunt.

Psalmus 25

Udica me, Dómine,
quóniam ego in in-
nocéntia mea in-
gréssus sum : * et in Dó-

mino sperans non infir-
mábor.

Proba me, Dómine, et
tenta me : * ure renes
meos et cor meum.

Quóniam misericórdia
tua ante óculos meos
est : * et compláculi in ve-
ritáte tua.

Non sedi cum concílio va-
nitátis : * et cum iníqua
geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám mali-
gnántium : * et cum im-
piis non sedébo.

Lavábo inter innocétes
manus meas : * et cir-
cúmdabo altáre tuum, Dó-
mine :

Ut áudiam vocem lau-
dis, * et enárrem univérsa
mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem
domus tuæ, * et locum
habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis,
Deus, ánimam meam, * et
cum viris sánguinem vi-
tam meam :

In quorum mánibus ini-
quitátes sunt : * délixera
eórum repléta est muné-
ribus.

Ego autem in innocéntia
mea ingrédus sum : * ré-
dime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diré-
cto : * in ecclésiis benedí-
cam te, Dómine.

Psalmus 51

Quid gloriáris in malí-
tia, * qui potens es in
iniquitáte?

Tota die injustitiam cogitavit lingua tua : * sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem : * iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, * evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo : et radicem tuam de terra viventium.

Videbunt justii, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent : * Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum :

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum : * et prevaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in æternum : et in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti : * et exspectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Psalmus 52

Dixit insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus : * non est qui faciat bonum.

Deus de cælo prospexit super filios hominum : * ut videas si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt : * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent : * confusi sunt, quoniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exsultabit Jacob, et lætabitur Israël.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserere, hic subjungitur sequens Ps. 96, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 96

Dominus regnavit, exsultet terra : * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiae Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos : et complácuí in veritáte tua.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Prophétæ prædicavérunt nasci Salvatórem de Virgine María.

In Officio Festi vel Octavæ : Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortalí et invisibili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnipotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. **℣.** Qui sedes ad dexteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indú-

cas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad V.** Carnis resurrectionem. **R.** Vitam æternam. Amen. **V.** Et ego ad te, Dómine, clamávi. **R.** Et mane orátio mea præveniet te. **V.** Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. **V.** Dómine, avérte faciém tuam a peccátis meis. **R.** Et omnes iniquitátes meas dele. **V.** Cor mundum crea in me, Deus. **R.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. **V.** Ne projicias me a fácie tua. **R.** Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. **V.** Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me. **V.** Eripe me de inimícis meis, Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me libera me. **V.** Eripe me de operántibus iniquitátem. **R.** Et de viris sánguinem salva me. **V.** Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi. **R.** Ut reddam vota mea de die in diem. **V.** Exáudi nos, Deus, sa-

lutáris noster. **R.** Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. **V.** Deus, in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine, ad adjuvándum me festína. **V.** Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. **R.** Miserére nobis. **V.** Bénedic, ánima mea, Dómino. **R.** Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. **V.** Bénedic, ánima mea, Dómino. **R.** Et noli oblivisci omnes retributióes ejus. **V.** Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. **R.** Qui sanat omnes infirmitátes tuas. **V.** Qui rédimít de intéritu vitam tuam. **R.** Qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. **V.** Qui replet in bonis desidérium tuum. **R.** Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Miscreátur. Indulgéntiam.

V. Dignáre, Dómine, die isto. **R.** Sine peccáto nos custodíre. **V.** Miserére nostri, Dómine. **R.** Miserére nostri. **V.** Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te. **V.** Dómine, exáudi oratióem

meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitátiones et ópera. Per Dóminum. *℟.* Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini. *℟.* Mors Sanctorum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sácula sæculórum. *℟.* Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. *℟.* Dómine, ad adjuvándum me festína. *Et dicitur tertio ultimo additur :* Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad* *℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℟.* Sed libera nos a malo. *℣.* Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige fílios eórum. *℟.* Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. *℣.* Glória Patri. *℟.* Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sácula sæculórum. *℟.* Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

Domine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium

nostrum in mane, et salus nostra in tēpore tribulatiōnis. Tu autem.

Per Annum

Dominus autem dirigat corda et cōrpora nostra in caritatē Dei, et patientiā Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

Positis autem gēnibus, clamavit voce magna, dicens : Dōmine, ne stātuas illis hoc peccātum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Dōmino.

Pro Octava S. Joannis

In medio Ecclēsiæ apēruit os ejus, et implēvit illum Dōminus spīritu sapiētiæ et intellēctus, et stolam glōriæ induit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo et Agno, et in ore ipsōrum non est invēntum mendācium : sine mākula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

**Pro Conceptione immac.
B. Mariæ V.**

Signum magnum apparuit in cælo : Mūlier amīcta sole, et luna sub pēdibus ejus, et in cāpite ejus corōna stellārum duōdecim.

Pro

S. Agnete et S. Agatha

Laudabit usque ad mortem ānima mea Dōminum, quōniam ēruis sustinētes te, et libera eos de manu angūstiæ, Dōmine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apōstoli gaudētes a conspēctu concīlii, quōniam digni hābiti sunt pro nōmine Jesu contumēliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trādidit ad vigilāndum dilūculo ad Dōminum, qui fecit illum, et in conspēctu Altissimi deprecābitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgēbunt justī, et tamquam scintillæ in arundinēto discūrent. Judicābunt natiōnes, et dominābuntur pōpulis : et regnābit Dōminus illōrum in perpētuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdōtio, et habere laudem in nōmine ipsius, et offērrē illi incēnsū dignum in odōrem suavitātis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedūxit Dōminus per vias rectas, et ostēndit illi regnum Dei,

et dedit illi sciéntiam san-
ctórum : honestávit illum
in labóribus, et complévit
labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus,
exaltásti super terram
habitatiónem meam, et
pro morte defluente depre-
cáta sum. Invocávi Dómi-
num, Patrem Dómini mei,
ut non derelínquat me in
die tribulatiónis meæ, et
in témpore superbórum
sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est ca-
sta generátio cum cla-
ritáte! immortalis est enim
memória illíus : quóniam
apud Deum nota est, et
apud hómines.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mor-
tem ánima mea Dómi-
num, quóniam éruis susti-
néntes te, et liberas eos de
manu angústiae, Dómine,
Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multae filiae congrega-
vérunt divítias : tu
supergréssa es univérsas.
Fallax grátia, et vana est
pulchritúdo : múlter ti-
mens Dóminum, ipsa lau-
dábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiae

Et abstérget Deus om-
nem lácrimam ab ócu-
lis eórum : et mors ultra

non erit, neque luctus, ne-
que clamor, neque dolor
erit ultra, quia prima abié-
runt. Et dixit qui sedébat
in throno : Ecce, nova fá-
cio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamó-
mum et bálsamum aro-
matízans odórem dedi :
quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. **℟.** Qui
fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. **℟.** Deus.

Benedictio Dóminus nos
benedícat, et ab omni malo
deféndat, et ad vitam per-
dúcat ætérnam. Et fidé-
lium ánimæ per miseri-
córdiam Dei requiéscent
in pace. **℟.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater
noster **secreto, nisi sequatur**
alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor
Confessióne personent,

Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

* **Præsta**, Pater piissime,
Patrique compar Unice
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Deus
adjuvat me.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :
Ant. Jucundáre.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :
Ant. Spíritus.

Psalmus 53

eus, in nómine tuo
salvum me fac : *
et in virtúte tua
júdica me.

Deus, exáudi oratió-
nem meam : * áuribus pèrcipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-
xérunt advèrsus me, et
fortes quæsiérunt ánimam
meam : * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim, Deus adjuvat
me : * et Dóminus suscé-
ptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis
meis : * et in veritáte tua
dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo ti-
bi, * et confitébor nómini
tuo, Dómine : quóniam
bonum est :

Quóniam ex omni tribu-
latiône eripuísti me : * et

super inimícos meos de-
spéxit óculus meus.

Psalmus 54, i

Xáudi, Deus, oratió-
nem meam, et ne de-
spéxeris deprecationem
meam : * inténde mihi, et
exáudi me.

Contristátus sum in exer-
citatióne mea : * et con-
turbátus sum a voce ini-
míci, et a tribulatióne pec-
catóris.

Quóniam declinavérunt
in me iniquitátes : * et in
ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum
est in me : * et formído
mortis cécidit super me.

Timor et tremor vené-
runt super me : * et conte-
xérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi
pennas sicut colúmbæ, *
et volábo, et requiescam?

Ecce, elongávi fúgiens : *
et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui
salvum me fecit * a pusil-
lanimitáte spíritus et tem-
pestáte.

Præcípita, Dómine, divi-
de linguas eórum : * quó-
niam vidi iniquitátem, et
contradictiόnem in civi-
táte.

Die ac nocte circúmdabit
eam super muros ejus ini-
quitas : * et labor in médio
ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis
ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis : * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequitiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Psalmus 54, ii

EGO autem ad Deum clamávi : et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt

ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatióem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te, Dómine.

Per Annum : Ant. Deus áduvat me : et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :

Ant. Jucundáre, filia Sion, et exsúlta satis, filia Jerúsalem, allelúja.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Spíritus Dómini super me, evangelizáre paupéribus misit me.

Capitulum Jer. 23, 5

ECce, dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : * et fáciét judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. **℣.** Ostén-de fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. **Gloria Patri.** Veni. **℣.** Timébunt

gentes nomen tuum, Dómine. *℟.* Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. KYrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad* *℣.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *℟.* Sed libera nos a malo. *℣.* Dómine, Deus virtútum, convérte nos. *℟.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. *℣.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum. *℣.* Dómine, exáudi oratióem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 22

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. *br.* Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. *℣.* Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. **Glória Patri.** Sana.

℣. Adjutor meus esto, ne derelínquas me. *℟.* Neque despicias me, Deus, salutaris meus.

Feria IV Cinerum et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster *et Ave.*

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui tēperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

*Exstingue flammás lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.*

* *Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum. Amen.*

Per Annum : Ant. In Deo sperávi.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom.

Ant. Propter Sion.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus,
quóniam conculcávit me homo : *
tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce, cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagittæ : * et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pedibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam foveam : * et inciderunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos
Deus : * et super omnem
terram glória tua.

Psalmus 57

SI vere útique justítiam
loquimini : * recta ju-
dicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitá-
tes operámini : * in terra
injustítias manus vestræ
concinnant.

Alienáti sunt peccatóres
a vulva, erravérunt ab
útero : * locúti sunt
falsa.

Furor illis secúndum si-
militúdinem serpéntis : *
sicut áspidis surdæ, et
obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem
incantántium : * et vené-
fici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eó-
rum in ore ipsórum : *
molas leónum confrínget
Dóminus.

Ad níhilum devénient
tamquam aqua decúr-
rens : * inténdit arcum
suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, au-
feréntur : * supercécidit
ignis, et non vidérunt so-
lem.

Priúsqvam intelligerent
spinæ vestræ rhamnum : *
sicut vivéntes, sic in ira
absórbet eos.

Lætábitur justus cum ví-
derit vindíctam : * manus
suas lavábit in sángine
peccatóris.

Et dicet homo : Si útique
est fructus justo : * útique
est Deus júdicans eos in
terra.

Per Annum : Ant. In Deo
sperávi, non timébo quid
fáciat mihi homo.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :

Ant. Ecce, Dóminus vé-
niet, et omnes Sancti ejus
cum eo : et erit in die illa
lux magna, allelúja.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Propter Sion non
tacébo, donec egrediátur
ut splendor justus ejus.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur
Juda, et Israël habitá-
bit confidénter : et hoc est
nomen, quod vocábunt
eum, Dóminus justus no-
ster.

℟. br. Osténde nobis,
Dómine, * Misericórdiam
tuam. Osténde. **℣.** Et sa-
lutáre tuum da nobis. Mi-
sericórdiam tuam. **Glória**
Patri. Osténde. **℣.** Me-
ménto nostri, Dómine, in
beneplácito pópuli tui.
℟. Vísita nos in salutári
tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. KYrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad ℣.** Et ne nos indú-
cas in tentatióem. **℟.** Sed

libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, converté nos. **℟.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratió-nem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 23

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam de-beátis, nisi ut invicem diligátis : qui enim díli-git próximum, legem im-plévit.

℟. br. Benedícam Dómi-num * In omni témpore. Benedícam. **℣.** Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. **Glória Pa-tri.** Benedícam. **℣.** Dómi-nus regit me, et nihil mihi déerit. **℟.** In loco páscae ibi me collocávit.

Feria IV Cinerum et in Vi-giliis communibus Preces fe-riales, ut supra. 185

Reliqua ut in Ordinario. 23

AD NONAM

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vi-gor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam déci-dat,

Sed præmium mortis sacrae
Perénis instet glória.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-lum. Amen.

Per Annum : Ant. Deus meus.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :

Ant. Ecce, véniet.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Annuntiáte.

Psalmus 58, i

Ripe me de inimícis
meis, Deus meus : *
et ab insurgéntibus
in me libera me.

Eripe me de operántibus
iniquitátem : * et de viris
sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt áni-mam meam : * irruérunt
in me fortes.

Neque iníquitas mea, ne-que peccátum meum, Dómine, * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum
meum, et vide : * et tu,
Dómine, Deus virtútum,
Deus Israél,

Inténde ad visitándas
omnes gentes : * non mi-sereáris ómnibus, qui ope-rántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.

Ecce, loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniat me.

Psalmus 58, ii

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occidas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, prótector meus, Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiόνis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero

non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiόνis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 59

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiόνis.

Dedísti metuéntibus te significatióne : * ut fugiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætabor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulánte nos.

Per Annum : Ant. Deus meus, misericórdia tua prævéniat me.

In Officio feriali Adventus

Feria IV post Dominicam I :

Ant. Ecce, véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Fer. IV ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Annuntiáte pópulis, et dícite : Ecce, Deus Salvátor noster véniet.

Capitulum Is. 14, 1

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israél salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus.

Super te. **℣.** Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. **Glória Patri.** Super te. **℣.** Veni, Dómine, et noli tardáre. **℟.** Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **℟.** Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

In timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redépti estis, sed pretiósó ságuine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. **℣.** Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. **Glória Patri.** Rédime. **℣.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **℟.** Et ab aliénis parce servo tuo.

Feria IV Cinerum et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 188

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster **et** Ave.

℟. Deus, in adiutorium.

Ant. Beāti omnes, * † qui timent Dóminum. †

Psalmus 127

Beāti omnes, † qui timent Dóminum, * † qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxór tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce, sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israél.

Ant. Beāti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Confundántur omnes, * qui odérunt Sion.

Psalmus 128

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israél :

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea : * ét enim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricáverunt peccatóres : * prolongáverunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixerunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundántur omnes, qui odérunt Sion.

Ant. De profúndis * † clamávi ad te, Dómine. †

Psalmus 129

DE profúndis † clamávi ad te, Dómine : * † Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Ant. Dómine, * † non est exaltátum cor meum. †

Psalmus 130

Domine, † non est exaltátum cor meum : * † neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirábilibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sáculum.

Ant. Dómine, non est exaltátum cor meum.

Ant. Elégit Dóminus * Sion in habitatióne sibi.

Psalmus 131

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióne :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce, audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábitus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatióis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eórum usque in sáculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in sæ-
culum sæculi : * hic habi-
tábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens
benedícam : * páuperes
ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam
salutári : * et sancti ejus
exsultatíone exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu
David, * parávi lucérnam
Christo meo.

Inimícos ejus induam
confusíone : * super ipsum
autem efflorébit sanctifi-
cátio mea.

Ant. Elégit Dóminus Sion
in habitatióem sibi.

In Officio feriali Adventus

Capitulum Gen. 49, 10

NON auferétur sceptrum
de Juda, et dux de
fémore ejus, donec véniat
qui mitténdus est : et ipse
erit exspectátio géntium.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Æténa lux credén-
tium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplícum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat,

Et Cælites et inferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Roráte, cæli, désuper,
et nubes pluant justum.

R. Aperiátur terra, et gér-
minet Salvatórem.

**Antiphona ad Magnificat ut
in Proprio de Tempore.**

**Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

**Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario
totum clara voce, usque
ad V.** Et ne nos indúcas
in tentatióem. **R.** Sed
líbera nos a malo. **V.** Ego
dixi : Dómine, miserére
mei. **R.** Sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.
V. Convértere, Dómine,
úsquequo? **R.** Et depre-
cábilis esto super servos
tuos. **V.** Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
R. Quemádmódum sperá-
vimus in te. **V.** Sacerdó-

tes tui induántur justitiam. *℟.* Et sancti tui exsúltent. *℣.* Orémus pro beatíssimo Papa nostro *N.* *℟.* Dóminus conservet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. *℣.* Orémus et pro Antístite nostro *N.* *℟.* Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. *℣.* Dómine, salvum fac regem. *℟.* Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. *℣.* Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédic hereditáti tuæ. *℟.* Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. *℣.* Meménto Congregatiónis tuæ. *℟.* Quam possedisti ab iníitio. *℣.* Fiat pax in virtúte tua. *℟.* Et abundantia in túrribus tuis. *℣.* Orémus pro benefactoribus nostris. *℟.* Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. *℣.* Orémus pro fidelibus defúntis. *℟.* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. *℣.* Requiéscant in pace. *℟.* Amen. *℣.* Pro fratribus nostris abséntibus. *℟.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. *℣.* Pro afflíctis et captívis. *℟.* Libera

eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatióibus suis. *℣.* Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. *℟.* Et de Sion tuére eos. *℣.* Dómine, Deus virtútum, convérte nos. *℟.* Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *℣.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum. *℣.* Dómine, exáudi oratió-nem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 27

Per Annum

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolá-tur nos in omni tribulatió-ne nostra.

Hymnus

Cæli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas

Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine :

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam,
Lunæ mínistras ór-dinem,
Vagósque cursus síde-rum :

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiόνis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssi-mum;

Expélle noctem córdium :
Abstérge sordes mén-
tium :

Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

✠. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. ✠. Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Feria IV post Dominicam
Septuagesimæ et Sexagesimæ
ac Feria IV Cinerum Anti-
phona ad Magnificat ut in
Proprio de Tempore, alias

Ad Magnif. Ant. Respé-
xit Dóminus * humilitá-
tem meam, et fecit in me
magna, qui potens est.

Preces feriales, si dicendæ,
ut supra. 191

Reliqua ut in Ordinario. 28

AD COMPLETORIUM

✠. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam,
et finem perféctum concé-
dat nobis Dóminus omní-
potens. ✠. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte,
et vigiláte : quia ad-
versárius vester diábolus
tamquam leo rúgiens cír-
cuit, quærens quem dévo-
ret : cui resístite fortes in

fide. Tu autem, Dómine,
miserére nobis.

✠. Deo grátias.

✠. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. ✠. Qui
fecit cælum et terram.

Pater noster, **quod dici-**
tur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. In-
dulgéntiam.

✠. Convérte nos, Deus,
salutáris noster. ✠. Et
avérte iram tuam a nobis.

✠. Deus, in adjutórium.

Ant. Immíttet Angelus
Dómini.

Psalmus 33, i

Benedícam Dóminum
in omni témpore : *
semper laus ejus in
ore meo.

In Dómino laudábitur
ánima mea : * áudiant
mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum
mecum : * et exaltémus
nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaudivit me : * et ex óm-
nibus tribulatióibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini : * et fácies ve-
stræ non confundéntur.

Ipse pauper clamávit, et
Dóminus exaudivit eum : *
et de ómnibus tribulatió-
nibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dó-
mini in circúitu tíméntium
eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dómi-

nus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Psalmus 33, ii

VEníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatió- nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssi- ma : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 60

EXáudi, Deus, depreca- tió- nem meam : * in- ténde oratió- ni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in taberná- culo tuo in sácula : * pró- tegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratió- nem me- am : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis ad- júcies : * annos ejus usque in diem generatió- nis et generatió- nis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * miseri- córdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nó- mini tuo in sáculum sá- culi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timén- tium eum : et erípiet eos.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-
mus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cóm-
prime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǎcu-
lum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos : ne derelínquas
nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas,
Dómine, * Comméndo spí-
ritum meum. In manus.

℣. Redemísti nos, Dómi-
ne, Deus veritátis. Com-
méndo. Glória Patri. In
manus. ℣. Custódi nos,
Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuá-
rum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum in
pace :

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine,
vigilántes, custódi nos
dormiéntes; ut vigilémus
cum Christo, et requiescá-
mus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto us-
que ad ℣. Et ne nos indú-
cas in tentatiónem. ℟. Sed
libera nos a malo.

Credo in Deum secreto
usque ad ℣. Carnis resur-
rectiόnem. ℟. Vitam ætér-
nam. Amen. ℣. Benedí-
ctus es, Dómine, Deus pa-
trum nostrórum. ℟. Et
laudábilis et gloriósus in
sǎcula. ℣. Benedicámus
Patrem et Filium cum
Sancto Spíritu. ℟. Laudé-
mus, et superexaltémus
eum in sǎcula. ℣. Bene-
dictus es, Dómine, in fir-
maménto cæli. ℟. Et lau-
dábilis, et gloriósus, et
superexaltátus in sǎcula.

℣. Benedícat et custódiat
nos omnípotens et miséri-
cors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte
ista. ℟. Sine peccáto nos
custodíre. ℣. Miserére no-
stri, Dómine. ℟. Miserére

nostrī. *℟.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *℞.* Quemádmódum sperávimus in te. *℟.* Dómine, exáudi oratióem meam. *℞.* Et clamor meus ad te véniat.

℟. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent

in ea, qui nos in pace custódiat; et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum. *℞.* Amen.

℟. Dóminus vobíscum.

℟. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. *℞.* Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℟. Divínium auxiliúm.

Pater noster, Ave María *et* Credo.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave *et* Credo.

℟. Dómine, lábia mea.

℟. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Infra hebdomadam III et IV :

Invit. Prope est jam Dóminus : * Veníte, adorémus.

In Vig. Nativitatis Domini :

Invit. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pródiens

E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vos amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum ní-gros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruátur gáudiis.

Patri, simúlque Filio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

Invit. Regem magnum
Dóminum, * Veníte, ad-
orémus. **Ps. 94** Veníte.

Hymnus

NOX atra rerum cónte-
git

Terræ colóres ómnium :
Nos confiténtes póscimus
Te, juste iudex córdium :

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas :
Donésque, Christe, grá-
tiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nó-
xia :

Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quæ-
rere.

Repélle tu caliginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

¶ **In Feria V post Cineres,**
ad Matutinum et ad alias
Horas, omnia dicuntur ut per
Annum; exceptis Antiphonis
cum Psalmis et Cantico Lau-

dum, e posteriori schemate
sumendis, et Antiphonis ad
Benedictus et Magnificat in
Proprio de Tempore exstan-
tibus.

In I Nocturno

Ant. In Deo salutáre
meum, * et glória mea : et
spes mea in Deo est.

Psalmus 61

Onne Deo subjécta
erit ánima mea? *
ab ipso enim salu-
táre meum.

Nam et ipse Deus meus,
et salutáris meus : * sus-
céptor meus, non movébor
ámplius.

Quóusque irrúitis in hó-
minem? * interfícitis uni-
vérsi vos : tamquam pa-
rieti inclináto et macériæ
depúlsæ?

Verúmtamen prétium
meum cogitavérunt repél-
lere, cucúrri in siti : * ore
suo benedicébant, et corde
suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjé-
cta esto, ánima mea : *
quóniam ab ipso patiéntia
mea.

Quia ipse Deus meus, et
salvátor meus : * adjútor
meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et
glória mea : * Deus auxilií
mei, et spes mea in Deo
est.

Speráte in eo, omnis con-
gregátio pópuli, effúndite
coram illo corda vestra : *

Deus adjutor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere : * dívitiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Ant. In Deo salutáre meum, et glória mea : et spes mea in Deo est.

Ant. Vidéte ópera Dómini, * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Psalmus 65, i

Jubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terríbilis sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine per-

transíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominántur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Ant. Vidéte ópera Dómini, et audítam fácite vocem laudis ejus.

Ant. Audíte, omnes, * qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

Psalmus 65, ii

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incénso

arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes, qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Ant. Audite, omnes, qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

In Festis novem Lectionum :

℟. Non amovit Dominus orationem meam. ℟. Et misericordiam suam a me.

Absolutio. Exaudi, Domine.

Bened. 1 Benedictione perpetua. 2 Unigenitus Dei Filius. 3 Spiritus Sancti gratia.

In II Nocturno

Ant. Exsurgat Deus, * † et dissipentur inimici ejus. †

Psalmus 67, i

 Xsurgat Deus, † et dissipentur inimici ejus, * † et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justi epulentur, et exsultent in conspectu Dei : * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus : * iter facite ei, qui ascendit super occasum : Dominus nomen illi.

Exsultate in conspectu ejus : * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitare facit unus moris in domo :

Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto :

Terra mota est, etenim cæli distillaverunt a facie Dei Sinaï, * a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hereditati tuæ : * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Ant. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus.

Ant. Deus noster, * Deus salvos faciendi : et Domini sunt exitus mortis.

Psalmus 67, ii

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti : * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennae columbae deargentatae, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit caelestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia latantium : * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus :

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie : * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Domini Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum

suorum : * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris :

Ut intingat pes tuus in sanguine : * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Ant. Deus noster, Deus salvos faciendi : et Domini sunt exitus mortis.

Ant. In ecclesiis * benedicite Domino Deo.

Psalmus 67, iii

Viderunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes conjuncti psallentibus, * in medio juvenularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israël.

Ibi Benjamin adolescens, * in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum : * principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda, Deus, virtuti tuae : * confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, * tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum : * ut

exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægýpto : * Æthiopia prævéniat manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce, dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. In ecclésiis benedícite Dómino Deo.

In Festis novem Lectionum :

℣. Mirábilis Deus in sanctis suis. ℞. Deus Israël dabit virtútem plebi tuæ.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. 5 Christus perpétuæ.

6 Ignem sui amoris.

In III Nocturno

Ant. Salvum me fac, * † Deus : quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. †

Psalmus 68, i

Alvum me fac, † Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. †

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstat demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsió faciém meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Adversum me loquebantur, qui sedebant in porta : * et in me psallabant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te, Domine : * tempus beneplaciti, Deus.

Ant. Salvum me fac, Deus : quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam.

Ant. Propter inimicos meos * eripe me, Domine.

Psalmus 68, ii

IN multitudine misericordiae tuae exaudi me, * in veritate salutis tuae :

Eripe me de luto, ut non infigar : * libera me ab iis, qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum : * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua : * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a puero tuo : * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animae meae, et libera eam : * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et confusionem

meam, * et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, * improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit : * et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel : * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * et in retributiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant : * et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam : * et furor irae tuae comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta : * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt : * et super dolorem vulnorum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum : * et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium : * et cum justis non scribantur.

Ant. Propter inimicos meos eripe me, Domine.

Ant. Quaerite Dominum, * et vivet anima vestra.

Psalmus 68, iiii

EGO sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus : * et victos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion : * et ædificábuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

℣. Laudábo nomen Dei cum cántico. ℟. Et magnificábo eum in laude.

In feriali Officio Adventus :

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifesté véniet.

In Vig. Nativitatis Domini :

℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus. ℟. Et

mane vidébitis glóriam ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio. A v́nculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. **8 In Festis Domini :** Divínium auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. **9** Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio. Exáudi, Dómine.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. **2** Divínium. **3** Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Benedictióne. **2** Unigénitus. **3** Spíritus Sancti.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. **2** Cujus (vel Quorum aut Quarum). **3** Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigiliis communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Jubiláte * in conspéctu regis Dómini.

Psalmus 97

Antáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspectu géntium revelavit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Viderunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspectu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui habitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspectu Dómini : * quóniam venit judicare terram.

Judicábit orbem terrarum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Jubiláte in conspectu regis Dómini.

Ant. Dómine, * † refúgium factus es nobis. †

Psalmus 89

Domine, † refúgium factus es nobis : * † a generatióne in generatióne.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis : * a sáculo et usque in sáculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ præteríit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat : * vésperé decídat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspectu tuo : * sáculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Ant. Dómine, * in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inve-niátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlси sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Dómine, in cælo misericórdia tua.

Ant. Pópulus meus, * ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Canticum Jeremiæ

Jer. 31, 10-14

Audíte verbum Dómini, gentes, * et annuntiáte in insulis, quæ procul sunt,

Et dicite : Qui dispérsit Israël, congregábit eum : * et custódiét eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Jacob, * et liberábit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion : * et confluent ad bona Dómini.

Super fruménto, et vino, et óleo, * et fetu pécorum et armentórum :

Erítque ánima eórum quasi hortus irriguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes et senes simul :

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolore suo.

Et inebriábo ánimam sacerdotum pinguedine : * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. Pópulus meus, ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Ant. Deo nostro * jucúnda sit laudátio.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit

jucúnda, decóraque laudátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israël congregábit.

Qui sanat contritos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humilians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulamus.

Hymnus

LUX ecce surgit aurea,
Pallens facessat cæcitas,

Quæ nosmet in præceptis
diu
Erróre traxit devio.

Hæc lux serenum conferrat,

Purosque nos præstet sibi :

Nihil loquamur subdolum :
Volvamus obscurum nihil.

Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus

Oculive peccent lubrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Speculator astat desuper,
Qui nos diebus omnibus,
Actusque nostros prospicit

A luce prima in vespere.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repleti sumus mane
misericordia tua. ℟. Exultavimus,
et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. In sanctitate * serviāmus Domino, et liberabit nos ab inimicis nostris.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis V post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adiutorium.

Ant. Tibi soli peccavi.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. De Sion.

Psalmus 50

Iserere mei, Deus, *
secundum magnam
misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim, in iniquitatibus conceptus sum : * et

in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti : * incérta et ocúltá sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluíssem sacrificium, dedíssem úti que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor con-

trítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justitiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Tibi soli peccávi, Dómine : miserére mei.

Ant. Convértere, Dómine.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. De Sion véniet Dóminus omnipotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

Ant. Convértere, Dómine.

Psalmus 89

Domine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatióem.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis : * a sáculo et usque in sáculum tu es, Deus.

Ne avértas hómínem in humilitátem : * et dixísti : Convertimini, filii hómínum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ præteríit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-
eat, mane flóreat, et tráns-
eat : * vésperē decídat, in-
dúret et aréscat.

Quia defécimus in ira
tua, * et in furóre tuo tur-
báti sumus.

Posuísti iniquitátes no-
stras in conspéctu tuo : *
sáeculum nostrum in illu-
minatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies no-
stri defecérunt : * et in ira
tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea
meditabúntur : * dies an-
nórum nostrórum in ipsis,
septuagínta anni.

Si autem in potentáti-
bus, octogínta anni : * et
ámplius eórum, labor et
dolor.

Quóniam supervénit man-
suetúdo : * et corripíemur.

Quis novit potestátem
iráe tuæ : * et præ timóre
tuo iram tuam dinume-
ráre?

Déxteram tuam sic no-
tam fac : * et eruditós
corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, ús-
quequo? * et deprecábilis
esto super servos tuos.

Repléti sumus mane mi-
sericórdia tua : * et exsul-
távimus, et delectáti su-
mus ómnibus diébus no-
stris.

Lætáti sumus pro diébus,
quibus nos humiliásti : *
annis, quibus vídimus
mala.

Réspice in servos tuos, et
in ópera tua : * et dirige
filios eórum.

Et sit splendor Dómini,
Dei nostri, super nos, et
ópera mánuum nostrárum
dirige super nos : * et
opus mánuum nostrárum
dirige.

Ant. Convértere, Dó-
mine, et deprecábilis esto
super servos tuos.

Ant. Multiplicásti, Deus.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Convértere, Dó-
mine, aliquántulum, et ne
tardes veníre ad servos
tuos.

Ant. De Sion.

Psalmus 35

Dixit injústus ut delín-
quat in semetípso : *
non est timor Dei ante
óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in
conspéctu ejus : * ut inve-
niátur iniquitas ejus ad
ódium.

Verba oris ejus iniquitas,
et dolus : * nóluit intelli-
gere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus
est in cubíli suo : * ástitit
omni viæ non bonæ, malí-
tiam autem non odívit.

Dómine, in cælo miseri-
córdia tua : * et véritas
tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes
Dei : * judícia tua abyíssus
multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quem ádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum, * in tégmíne alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Multiplicásti, Deus, misericórdiam tuam.

Ant. Fortitúdo mea.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. De Sion véniet, qui regnatúrus est Dóminus, Emmánuel magnum nomen ejus.

Ant. Ecce Deus meus.

Canticum Moysis

Exodi 15, 1-19

CAntémus Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et gloriificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. * Currus Pha- raónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro : * abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúde : déxtera tua, Dómine, percússit inimicum. * Et in multitudíne glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furoris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimicus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis similis tui in fortibus, Dómine? * quis similis tui, magníficus in sanctitate, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabilia?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irátí sunt : * dolóres obtinuerunt habitatóres Philístiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitudine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitaculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábít in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques

Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fílii autem Israél ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : et factus est mihi in salútem.

Ant. Laudáte. †

Fer. V ante Vig. Nat. Dom.

Ant. Ecce Deus meus, et honorábo eum : Deus patris mei, et exaltábo eum.

Ant. Dóminus.

Psalmus 146

Laudáte † Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudatio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cælum núbi-
bus : * et parat terræ plú-
viam.

Qui producít in móntibus
fœnum : * et herbam ser-
vitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam
ipsórum : * et pullis cor-
vórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi
voluntátem habébit : *
nec in tibiis viri beneplá-
citum erit ei.

Beneplácitum est Dómi-
no super timéntes eum : *
et in eis, qui sperant super
misericórdia ejus.

Ant. Laudáte Dóminum,
qui sanat contrítos corde,
et álligat contritiónes eó-
rum.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Dóminus légifer no-
ster, Dóminus Rex noster,
ipse véniet, et salvábit
nos.

In Adventu

Capitulum **Is. 2, 3**

VEníte, et ascendámus
ad montem Dómini,
et ad domum Dei Jacob,
et docébit nos vias suas,
et ambulábit in sémitis
ejus : quia de Sion exíbit
lex, et verbum Dómini de
Jerúsalem.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pér-
sonans :
Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tór-
pida

Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam no-
vum,

Ut tollat omne nóxium.

En, Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácri-
mis

Precémur indulgéntiam ;

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxe-
rit,

Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc próte-
gat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Vox clamántis in de-
sérto : Paráte viam Dó-
mini. **℟.** Rectas fácite sé-
mitas ejus.

**Antiphona ad Benedictus ut
in Proprio de Tempore.**

**Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, **quod dicitur a solo Hebdomadario
totum clara voce, usque
ad ℣.** Et ne nos indúcas in
tentatióem. **℟.** Sed libera
nos a malo. **℣.** Ego dixi :
Dómine, miserére mei.

R. Sana ánimam meam,
 quia peccávi tibi. **V.** Con-
 vértere, Dómine, úsque-
 quo? **R.** Et deprecábilis
 esto super servos tuos.
V. Fiat misericórdia tua,
 Dómine, super nos.
R. Quemádmódum sperá-
 vimus in te. **V.** Sacerdó-
 tes tui induántur justí-
 tiam. **R.** Et sancti tui ex-
 súltent. **V.** Orémus pro
 beatíssimo Papa nostro **N.**
R. Dóminus consérvet
 eum, et vivíficet eum, et
 beátum fáciat eum in ter-
 ra, et non tradat eum in
 ánimam inimicórum ejus.
V. Orémus et pro Anti-
 stite nostro **N.** **R.** Stet et
 pascat in fortitúde tua,
 Dómine, in sublimitáte
 nóminis tui. **V.** Dómine,
 salvum fac regem. **R.** Et
 exáudi nos in die, qua in-
 vocavérimus te. **V.** Sal-
 vum fac pópulum tuum,
 Dómine, et bédedic heredi-
 tátí tuæ. **R.** Et rege eos, et
 extólle illos usque in ætér-
 num. **V.** Meménto Con-
 gregatiónis tuæ. **R.** Quam
 possedísti ab inítio. **V.** Fiat
 pax in virtúte tua. **R.** Et
 abundántia in túrribus
 tuis. **V.** Orémus pro bene-
 factóribus nostris. **R.** Re-
 tribúere dignáre, Dómine,
 ómnibus, nobis bona fa-
 ciéntibus propter nomen
 tuum, vitam ætérnam.
 Amen. **V.** Orémus pro
 fidélibus defúntis. **R.** Ré-

quem ætérnam dona eis,
 Dómine, et lux perpétua
 lúceat eis. **V.** Requiéscant
 in pace. **R.** Amen. **V.** Pro
 frátribus nostris absénti-
 bus. **R.** Salvos fac servos
 tuos, Deus meus, sperán-
 res in te. **V.** Pro afflíctis
 et captívis. **R.** Líbera
 eos, Deus Israël, ex ómni-
 bus tribulatióibus suis.
V. Mitte eis, Dómine, au-
 xílium de sancto. **R.** Et
 de Sion tuére eos. **V.** Dó-
 mine, Deus virtútum, con-
 vérte nos. **R.** Et osténde
 fáciem tuam, et salvi éri-
 mus. **V.** Exsúrge, Christe,
 ádjuva nos. **R.** Et líbera
 nos propter nomen tuum.
V. Dómine, exáudi ora-
 tiónem meam. **R.** Et cla-
 mor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 12

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies au-
 tem appropinquávit.
 Abjiciámus ergo ópera te-
 nebrárum, et induámur
 arma lucis. Sicut in die
 honéste ambulémus.

Hymnus

LUX ecce surgit áurea,
 Pallens facéssat cáci-
 tas,
 Quæ nosmet in præceps diu
 Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénium cónfe-
 rat,
 Purósque nos præstet sibi:

Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus

Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet,

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit

A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáeculum. Amen.

℟. Repléti sumus mane misericórdia tua. **℣.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

Feria V post Cineres Ant.
ad Benedictus ut in Proprio
de Tempore; alias

Ad Bened. Ant. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Feria V post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales ut supra. 212

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD PRIMAM

Pater, Ave **et** Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

IAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cótegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* **Deo** Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáeculum. Amen.

Per Annum : Ant. In loco páscuæ.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I :
Ant. In illa die.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :
Ant. De Sion.

Psalmus 22

Dominus regit me, et
nihil mihi déerit : *
in loco páscuæ ibi
me collocávit.

Super aquam refectiónis
educávit me : * ánimam
meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in
medio umbræ mórtis, non

timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me : * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 71, i

DEus, iudícium tuum regi dá : * et justitiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justitiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Psalmus 71, ii

COram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténite : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas faciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícant ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sácula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur sequens Ps. 97, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Viderunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt

a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. In loco páscuæ, ibi Dóminus me collocávit.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. De Sion véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Régi sæculórum immortalí et invisibili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem diligite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad dexteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe. ℣. Exsúrge, Christe,

áduva nos. *℟.* Et líbera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, *secreto usque ad* *℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℟.* Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *secreto usque ad* *℣.* Carnis resur-
rectiόnem. *℟.* Vitam ætér-
nam. Amen. *℣.* Et ego
ad te, Dómine, clamávi.
℟. Et mane orátio mea
prævéniét te. *℣.* Repleá-
tur os meum laude. *℟.* Ut
cantem glóriam tuam,
tota die magnitúdinem
tuam. *℣.* Dómine, avérte
fáciem tuam a peccátis
meis. *℟.* Et omnes iniqui-
tátes meas dele. *℣.* Cor
mundum crea in me, Deus.
℟. Et spíritum rectum
ínnova in viscéribus meis.
℣. Ne projicias me a fácie
tua. *℟.* Et spíritum san-
ctum tuum ne áuferas a me.
℣. Redde mihi lætítiam
salutáris tui. *℟.* Et spíritu
principáli confírma me.

In Precibus ferialibus
tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab
hómine malo. *℟.* A viro

iníquo éripe me. *℣.* Eripe
me de inimícis meis, Deus
meus. *℟.* Et ab insurgén-
tibus in me líbera me.
℣. Eripe me de operánti-
bus iniquitátem. *℟.* Et de
viris sánguinem salva me.
℣. Sic psalmum dicam
nómini tuo in sáculum
sæculi. *℟.* Ut reddam
vota mea de die in diem.
℣. Exáudi nos, Deus, sal-
utáris noster. *℟.* Spes
ómnium fínium terræ, et
in mari longe. *℣.* Deus, in
adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvánd-
um me festína. *℣.* San-
ctus Deus, Sanctus fortis,
Sanctus immortalis. *℟.* Mi-
serére nobis. *℣.* Bénedic,
ánima mea, Dómino. *℟.* Et
ómnia, quæ intra me sunt,
nómini sancto ejus. *℣.* Bé-
nedic, ánima mea, Dómi-
no. *℟.* Et noli oblivísci
omnes retributiónes ejus.
℣. Qui propitiátur ómni-
bus iniquitátibus tuis.
℟. Qui sanat omnes infir-
mitátes tuas. *℣.* Qui ré-
dimit de intéritu vitam
tuam. *℟.* Qui coronat te
in misericórdia et misera-
tiónibus. *℣.* Qui replet in
bonis desidérium tuum.
℟. Renovábitur ut áquilæ
juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. *℟.* Qui
fecit cælum et terram.

Confiteor. Misereatur. Indulgentiam.

℣. Dignare, Domine, die isto. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Misere nostri, Domine. ℟. Misere nostri. ℣. Fiat misericordia tua, Domine, super nos. ℟. Quemadmodum speravimus in te. ℣. Domine, exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti : tua nos hodie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et opera. Per Dominum. ℟. Amen.

℣. Dominus vobiscum.

℣. Benedicamus Domino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiosa in conspectu Domini. ℟. Mors Sanctorum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta Maria, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dominum, ut nos

mereamur ab eo adjuvari et salvari, qui vivit et regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutorium meum intende. ℟. Domine, ad adjuvandum me festina. **Et dicitur tertio; ultimo additur :** Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Respice in servos tuos, Domine, et in opera tua, et dirige filios eorum. ℟. Et sit splendor Domini, Dei nostri, super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificare, regere et gubernare dignare, Domine Deus, Rex cæli et terræ, hodie corda et corpora nostra, sensus, sermones et actus nostros in lege tua, et in operibus mandatorum tuorum : ut hic, et in æternum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereamur, Salvator mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

Domine, miserere nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Per Annum

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritaté Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixisset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

In médio Ecclesiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ induit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

**Pro Conceptione immac.
B. Mariæ V.**

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro

S. Agnete et S. Agatha

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústia, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justí, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habere laudem in nómine ipsíus, et offerre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutorio.

Pro Virgine non Martyre

O quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminus, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multæ filiæ congregaverunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlter timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamómun et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **℟.** Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. **℟.** Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. **℟.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster **et** Ave.

℟. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessionem personent,
Flammescat igne caritas,
Accendat ardor proximos.

* **P**ræsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Quam
bonus. †

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I :
Ant. Jucundare.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :
Ant. Convertere, Dó-
mine.

Psalmus 72, i

Deuus bonus † Israël
Deus, * his qui re-
cto sunt corde!

Mei autem pæne moti
sunt pedes : * pæne effusi
sunt gressus mei.

Quia zelavi super in-
quos, * pacem peccatorum
videns.

Quia non est respectus
morti eorum : * et firma-
mentum in plaga eorum.

In labore hominum non
sunt, * et cum hominibus
non flagellabuntur :

Ideo tenuit eos super-
bia, * operiti sunt iniqui-
tate et impietate sua.

Prodiit quasi ex adipem
iniquitas eorum : * trans-
ierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti
sunt nequitiam : * iniqui-
tatem in excelsis locuti
sunt.

Posuerunt in cælum os
suum : * et lingua eorum
transiit in terra.

Psalmus 72, ii

Ideo convertetur popu-
lus meus hic : * et dies
pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt : Quomodo
scit Deus, * et si est scientia
in excelsis?

Ecce, ipsi peccatores, et
abundantes in sæculo, *
obtinuerunt divitias.

Et dixi : Ergo sine causa
justificavi cor meum, * et
lavi inter innocentes ma-
nus meas :

Et fui flagellatus tota
die, * et castigatio mea in
matutinis.

Si dicebam : Narrabo
sic : * ecce, nationem filio-
rum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognos-
cerem hoc, * labor est ante
me :

Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Psalmus 72, iii

VErúm tamen propter dolos posuísti eis : * deiecísti eos dum allevarentur.

Quómodo facti sunt in desolatióem, súbito defecerunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dextéram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatióes tuas, * in portis filiaë Sion.

Per Annum : Ant. Quam bonus Israël Deus, his, qui recto sunt corde?

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I :

Ant. Jucundáre, filia Sion, et exsúlta satis, filia Jerúsalem, allelúja.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Convértere, Dómine, aliquántulum, et ne tardes veníre ad servos tuos.

Capitulum Jer. 23, 5

ECce, dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciét judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. **Veni. ℣.** Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. **Glória Patri. Veni. ℣.** Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. **℟.** Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. **Kýrie, eléison.**

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, con-

vértē nos. *℟.* Et ostēde
faciē tuā, et salvi éri-
mus. *℣.* Exsúrge, Christe,
áduva nos. *℟.* Et líbera
nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meā. *℟.* Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 22

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et
sanábor : saluum me
fac, et saluus ero : quón-
iam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam
meā, * Quia peccávi tibi.
Sana. *℣.* Ego dixi : Dó-
mine, miserere mei. Quia.
Glória Patri. Sana.

℣. Adjutor meus esto, ne
derelínquas me. *℟.* Neque
despicias me, Deus, salu-
táris meus.

Feria V post Cineres et in
Vigiliis communibus Preces
feriales, ut supra. 222

Reliqua ut in Ordinario. 21

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax
Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammá lítium,
Aufer calórem nóxium,

Confer salútem córporum,
Verámque pacem cór-
dium.

* Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Me-
mor esto.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus vé-
niet.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. De Sion.

Psalmus 73, i

T quid, Deus, repu-
lísti in finem : * irá-
tus est furor tuus
super oves pásceuæ tuæ?

Memor esto congregatió-
nis tuæ, * quam possedísti
ab iníitio.

Redemísti virgam here-
ditátis tuæ : * mons Sion,
in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in su-
pérbias eórum in finem : *
quanta malignátus est ini-
mícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odé-
runt te : * in médio solem-
nitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, si-
gna : * et non cognové-
runt sicut in éxitu super
summum.

Quasi in silva lignórum
secúribus excidérunt já-

nuas ejus in idípsum : * in
secúri et áscia dejecérunt
eam.

Incendérunt igni San-
ctuárium tuum : * in terra
polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixerunt in corde suo
cognátio eórum simul : *
Quiéscere faciámus omnes
dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídi-
mus, jam non est prophé-
ta : * et nos non cognóscet
ámplius.

Psalmus 73, ii

USquequo, Deus, impro-
perábit inimícus : *
irritat adversárius nomen
tuum in finem?

Ut quid avértis manum
tuam, et dexteram tu-
am, * de médio sinu tuo in
finem?

Deus autem Rex noster
ante sácula : * operátus
est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare : * contribulásti
cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita
draconis : * dedísti eum
escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et
torréntes : * tu siccásti
flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox : * tu fabricátus es
auróram et solem.

Tu fecísti omnes térmi-
nos terræ : * æstátem et
ver tu plasmásti ea.

Psalmus 73, iii

Memor esto hujus, ini-
mícus improperávit
Dómino : * et pópulus
insípiens incitávit nomen
tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et áni-
mas páuperum tuórum ne
obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum : * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis fa-
ctus confúsus : * pauper et
inops laudábunt nomen
tuum.

Exsúrge, Deus, júdica
causam tuam : * memor
esto improperiórum tuó-
rum, eórum quæ ab insi-
piénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces ini-
micórum tuórum : * su-
pérbia eórum, qui te odé-
runt, ascéndit semper.

Per Annum : Ant. Me-
mor esto congregatiónis
tuæ, Dómine, quam pos-
sedísti ab inítio.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus vé-
niet, et omnes Sancti ejus
cum eo : et erit in die illa
lux magna, allelúja.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. De Sion véniet, qui
regnatúrus est Dóminus,

Emmánuel magnum nomen ejus.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israél habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísitá nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 23

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam debeatís, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit

próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscae ibi me collocávit.

Feria V post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 23

AD NONAM

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largire lumen vésperæ,
Quo vita nusquam decídat,
Sed præmíum mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* **Præsta**, Pater piússime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Per Annum : Ant. Invo-cábimus.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I :

Ant. Ecce, véniet.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Dóminus.

Psalmus 74

Confitebimur tibi,
Deus : * confitebi-
mur, et invocabi-
mus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia
tua : * cum accépero tem-
pus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et
omnes qui hábitant in
ea : * ego confirmávi co-
lúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iní-
que ágere : * et delinquén-
tibus : Nolíte exaltáre
cornu :

Nolíte extóllere in altum
cornu vestrum : * nolíte
loqui advérsus Deum ini-
quitátem.

Quia neque ab Oriénte,
neque ab Occidénte, ne-
que a desértis móntibus : *
quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc
exáltat : * quia calix in
manu Dómini vini meri
plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc : verúmtamen fæx
ejus non est exinaníta : *
bibent omnes peccatóres
terræ.

Ego autem annuntiábo in
sæculum : * cantábo Deo
Jacob.

Et ómnia córnua peccató-
rum confríngam : * et ex-
altabúntur córnua justí.

Psalmus 75, i

Notus in Judæa Deus : *
in Israël magnum no-
men ejus.

Et factus est in pace lo-
cus ejus : * et habitatio
ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias
árcuum, * scutum, glá-
dium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter
a móntibus ætérnis : *
turbáti sunt omnes insi-
piéntes corde.

Dormiérunt somnum su-
um : * et nihil invenérunt
omnes viri divitiárum in
mánibus suis.

Ab increpatióne tua,
Deus Jacob, * dormitavé-
runt qui ascendérunt
equos.

Psalmus 75, ii

TU terríbilis es, et quis
résistet tibi? * ex tunc
ira tua.

De cælo audítum fecísti
judícium : * terra trémuit
et quiévit.

Cum exsúrgeret in judí-
cium Deus, * ut salvos
fáceret omnes mansuétos
terræ.

Quóniam cogitatio hómi-
nis confitebitur tibi : * et
relíquiæ cogitatiónis diem
festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómi-
no, Deo vestro : * omnes,

qui in circúitu ejus affér-
tis múnera.

Terríbili et ei qui aufert
spíritum principum, * ter-
ribili apud reges terræ.

Per Annum : Ant. Invo-
cábimus nomen tuum, Dó-
mine : narrábimus mira-
bília tua.

In Officio feriali Adventus

Feria V post Dominicam I :

Ant. Ecce, véniet Pro-
phéta magnus, et ipse
renovábit Jerúsalem, alle-
lúja.

Fer. V ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Dóminus légifer no-
ster, Dóminus Rex no-
ster, ipse véniet, et sal-
vábít nos.

Capitulum Is. 14, 1

Prope est ut véniat
tempus ejus, et dies
ejus non elongabúntur :
miserébitur enim Dóminus
Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsa-
lem, * Oriétur Dóminus.
Super te. **℣.** Et glória ejus
in te vidébitur. Oriétur
Dóminus. **Glória Patri.**
Super te. **℣.** Veni, Dómi-
ne, et noli tardáre. **℟.** Re-
láxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad ℣.** Et ne nos indú-
cas in tentatiónem. **℟.** Sed
libera nos a malo. **℣.** Dó-

mine, Deus virtútum, con-
vérté nos. **℟.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **℣.** Exsúrge, Christe,
áduva nos. **℟.** Et libera
nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **℟.** Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus ve-
stri témpore conversá-
mini : sciéntes quod non
corruptibílibus auro vel
argénto redémpti estis,
sed pretióso sángine
quasi Agni immaculáti
Christi.

℟. br. Rédime me, Dó-
mine, * Et miserére mei.
Rédime. **℣.** Pes enim
meus stetit in via recta.
Et miserére mei. **Glória**
Patri. Rédime. **℣.** Ab
occúltis meis munda me,
Dómine. **℟.** Et ab aliénis
parce servo tuo.

Feria V post Cineres et in
Vigiliis communibus Preces
feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster **et Ave.**

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Ecce, quam bo-
num * † et quam jucún-
dum, habitáre fratres in
unum. †

Psalmus 132

Cce, quam bonum †
et quam jucún-
dum, * habitáre
fratres in unum : †

Sicut unguéntum in cá-
pite, * quod descéndit in
barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram
vestiménti ejus : * sicut
ros Hermon, qui descéndit
in montem Sion.

Quóniam illic mandávit
Dóminus benedictiónem, *
et vitam usque in sæcul-
lum.

Ant. Ecce, quam bonum
et quam jucúndum, habi-
táre fratres in unum!

Ant. Confitémini Dómi-
no * † quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Psalmus 135, i

Confitémini Dómino †
quóniam bonus : *
quóniam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Confitémini Deo deó-
rum : * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Confitémini Dómino do-
minórum : * quóniam
in ætérnum misericórdia
ejus.

Qui facit mirabília magna
solus : * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intel-
léctu : * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Qui firmávit terram su-

per aquas : * quóniam
in ætérnum misericórdia
ejus.

Qui fecit luminária ma-
gna : * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Solem in potestátem
diéi : * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in po-
testátem noctis : * quó-
niam in ætérnum miseri-
córdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino
quóniam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómi-
no, * quia in humilitáte
nostra memor fuit nostri.

Psalmus 135, ii

Qui percússit Ægýptum
cum primogénitis eó-
rum : * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de mé-
dio eórum : * quóniam
in ætérnum misericórdia
ejus.

In manu poténti, et brá-
chio excélso : * quóniam
in ætérnum misericórdia
ejus.

Qui divísit Mare Rubrum
in divisiónes : * quóniam
in ætérnum misericórdia
ejus.

Et edúxit Israël per mé-
dium ejus : * quóniam
in ætérnum misericórdia
ejus.

Et excússit Pharaónem,
et virtútem ejus in Mari

Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël, servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Ant. Adhæreat lingua mea * fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Psalmus 136

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordáremur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgano nostra.

Quia illic interrogáverunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini : * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípío lætitiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte : * usque ad fundaméntum in eá.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retríbuet tibi

retributiómem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adháreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Ant. Confitébor * † nómini tuo, Dómine, super misericórdia et veritáte tua.

Psalmus 137

Confitébor † tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et content in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti

manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sáculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia et veritáte tua.

In Officio feriali Adventus

Capitulum Gen. 49, 10

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : et ipse erit exspectatio géntium.

Hymnus

Creátor alme síderum, Ætérna lux credéntium,

Jesu, Redemptor ómnium, Inténde votis súpplicum.

Qui dáemonis ne fráudibus Períret orbis, ímpetu Amóris actus, lánguidi Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas

Ut expiáres, ad Crucem E Vírginis sacrário Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ, Noménque cum primum sonat,

Et cælites et ínferi Treménte curvántur genu.

Te deprecántur últimæ Magnum diéi Júdicem,

Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab ómnibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Rorate, cæli, désuper,
et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gér-
minet Salvatórem.

Antiphona ad Magnificat ut
in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. KÝrie, eléison.

Pater noster, **quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad** ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et depre-
cábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmódum sperá-
vimus in te. ℣. Sacerdó-
tes tui induántur justí-
tiam. ℟. Et sancti tui ex-
súltent. ℣. Orémus pro
beatíssimo Papa nostro **N.**

℟. Dóminus consérvet
eum, et vivíficet eum, et
beátum fáciat eum in ter-

ra, et non tradat eum in
ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antí-
stite nostro **N.** ℟. Stet et
pascat in fortitúdine tua,
Dómine, in sublimitáte
nóminis tui. ℣. Dómine,

salvum fac regem. ℟. Et
exáudi nos in die, qua in-
vocavérimus te. ℣. Sal-
vum fac pópulum tuum,

Dómine, et bédedic heredi-
táti tuæ. ℟. Et rege
eos, et extólle illos usque
in ætérnum. ℣. Memén-
to Congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedisti ab
inítió. ℣. Fiat pax in vir-
túte tua. ℟. Et abundántia
in túrribus tuis. ℣. Oré-
mus pro benefactóribus

nostris. ℟. Retribúere di-
gnáre, Dómine, ómnibus,
nobis bona faciéntibus
propter nomen tuum, vi-
tam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus
defúctis. ℟. Réquiem
ætérnam dona eis, Dó-
mine, et lux perpétua lú-
ceat eis. ℣. Requiéscant
in pace. ℟. Amen. ℣. Pro

frátribus nostris absénti-
bus. ℟. Salvos fac servos
tuos, Deus meus, sperán-
tes in te. ℣. Pro afflictis
et captívis. ℟. Líbera
eos, Deus Israël, ex óm-
nibus tribulatióibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, au-
xílium de sancto. ℟. Et de
Sion tuére eos. ℣. Dómine,
Deus virtútum, convérte

nos. *℟*. Et ostēde faciē tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟*. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratió-nem meam. *℟*. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 27

Per Annum

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos
aqua

Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áëra.

Demérsa lymphis ímpri-mens,

Subvécta cælis érigens :
Ut stirpe ab una pródita,
Diversa répleant loca :

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sán-guinis,

Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat :
Nullum éfferat jactántia :
Elísa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-lum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. *℟*. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Feria V post Dominicam Septuagesimæ et Sexagesimæ ac Feria V post Cineres Antiphona ad Magnificat ut in Proprio de Tempore; alias

Ad Magnif. Ant. Fecit Deus * poténtiam in bráchio suo : dispérsit supérbos mente cordis sui.

Preces feriales, si dicendæ, ut supra. 231

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédatur nobis Dóminus omnipotens. *℟*. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine. *℟*. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *℟*. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

V. Convérte nos, Deus, salutáris noster. **R.** Et avérte iram tuam a nobis.

V. Deus, in adjutórium.

Ant. Adjútor meus.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et reve-reántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70, i

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munitum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Psalmus 70, ii

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur

confusiónē, et pudóre qui quærunť mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiae tuæ solius.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabilia tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyíssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israél.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et

ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunť mala mihi.

Ant. Adjútor meus, et liberátor meus esto, Dómine.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómpri-
me,
Ne polluántur córpora.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. **br.** In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. **℣.** Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. **G**lória Patri. In manus. **℣.** Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilánte, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad** ℣. Carnis resurrectiόem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sácula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sácula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firma-

ménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sácula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmódum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratió-nem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiat; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis beatæ Mariæ Virginis.

℣. Divínium auxílium.

Pater noster, Ave María **et** Credo.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

℣. Dómine, lábia mea.

℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra Hebdomadam I et II :

Invit. Regem ventúrum
Dóminum, * Veníte, ad-
orémus.

Infra Hebdomadam III et IV :

Invit. Prope est jam Dó-
minus : * Veníte, adoré-
mus.

In Vig. Nativitatis Domini :

Invit. Hódie sciétis, quia
véniet Dóminus : * Et mane
vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pró-
diens

E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas impleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum ni-
gros
Volvámur inter túrbines,

Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

Invit. Dóminum, Deum
nostrum, * Veníte, adoré-
mus. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus

TU, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ
regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállí-
mus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæ-
monum
In nóctibus delíquimus,
Abstérget illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus astet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne criminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæ-
sumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piïssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spîritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

¶ In Feria VI post Cineres,
ad Matutinum et ad alias
Horas, omnia dicuntur ut per
Annum; exceptis Añis cum
Psalmis et Cantico Laudum,
e posteriori schemate sumen-
dis, et Añis ad Benedictus et
Magnificat in Proprio de
Tempore exstantibus.

In I Nocturno

Ant. Suscitávit Dómi-
nus * testimónium in Ja-
cob : et legem pósuit in
Israël.

Psalmus 77, i

Tténdite, pópule
meus, legem me-
am : * inclináte au-
rem vestram in verba oris
mei.

Apériam in parábolis os
meum : * loquar proposi-
tiones ab initio.

Quanta audívimus et co-
gnóvimus ea : * et patres
nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fi-
liis eórum, * in genera-
tione áltera.

Narrántes laudes Dómi-
ni, et virtútes ejus, * et
mirábilia ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimó-
nium in Jacob : * et legem
pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátri-
bus nostris nota fácere ea

filiis suis : * ut cognóscat
generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et
exsúrgent, * et narrábunt
filiis suis,

Ut ponant in Deo spem
suam, et non obliviscán-
tur óperum Dei : * et man-
dáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eó-
rum : * generátio prava et
exásperans.

Generátio, quæ non diré-
xit cor suum : * et non est
créditus cum Deo spîritus
ejus.

Ant. Suscitávit Dóminus
testimónium in Jacob : et
legem pósuit in Israël.

Ant. Coram pátribus eó-
rum * fecit Deus mirábí-
lia.

Psalmus 77, ii

Fílii Ephrem intendén-
tes et mitténtes ar-
cum : * convérsi sunt in
die belli.

Non custodiérunt testa-
méntum Dei : * et in lege
ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactó-
rum ejus, * et mirábili-
um ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum
fecit mirábilia in terra
Ægýpti, * in campo Tá-
neos.

Interrúpit mare, et per-
dúxit eos : * et státuit
aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube
diéi : * et tota nocte in
illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abyſſo multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Ant. Coram pátribus eórum fecit Deus mirabília.

Ant. Jánuas cæli apéruit * Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum.

Psalmus 77, iii

ET apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsus in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixerunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus desuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo, * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

Ant. Jánuas cæli apéruit Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum.

In Festis novem Lectionum

℣. Deus percússit petram, et fluxérunt aquæ.

℟. Et torréntes inundavérunt.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Deus adjútor * est eórum : et Excélsus redémptor eórum est.

Psalmus 77, iv

IN ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabilibus ejus.

Et deſecérunt in vanitatē dies eórum : * et anni eórum cum festinatíone.

Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertébantur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vādens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérſi sunt, et tentavérunt Deum : * et Sanctum Israél exacerbavérunt.

Ant. Deus adjútor est eórum : et Excélsus redemptor eórum est.

Ant. Redémit eos * Dóminus de manu tribulántis.

Psalmus 77, v

NON sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádedit grándini juménta eórum : * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ : * indignationem, et iram, et tribulationem : immissiones per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúſit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti : * primitias omnis

labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem adquisívit dextera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divisit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsu : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmódum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Ant. Redémit eos Dóminus de manu tribulántis.

Ant. Ædificávit * Deus sanctificium suum in terra.

Psalmus 77, vi

AUdívit Deus, et spre-
vit : * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádedit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprexit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmienti Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fetántes accépit eum.

Páscere Jacob, servum suum, * et Israël, hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intel-

léctibus mánuum suárum
dedúxit eos.

Ant. Ædificávit Deus
sanctificíum suum in terra.

In Festis novem Lectionum :

℣. Elégit Dóminus tri-
bum Juda. ℟. Montem
Sion quem diléxit.

Absolutio. Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omní-
potens. 5 Christus perpétuæ.

6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Adjuva nos, * Deus,
salutáris noster : et propí-
tius esto peccátis nostris.

Psalmus 78

eus, venérunt gen-
tes in hereditátem
tuam, polluérent
templum sanctum tuum : *
posuérent Jerúsalem in
pomórum custódiam.

Posuérent morticína ser-
vórum tuórum, escas vo-
latílibus cæli : * carnes
sanctórum tuórum béstiis
terræ.

Effudérunt sánguinem
eórum tamquam aquam
in circúitu Jerúsalem : * et
non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium
vicínis nostris : * subsan-
natio et illúsis his, qui in
circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, ira-
scéris in finem : * accendé-
tur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in
gentes, quæ te non nové-

runt : * et in regna, quæ
nomen tuum non invoca-
vérunt :

Quia comedérunt Jacob : *
et locum ejus desolavé-
runt.

Ne memíneris iniquitá-
tum nostrárum antiquá-
rum, cito anticipent nos
misericórdiæ tuæ : * quia
páuperes facti sumus ni-
mis.

Adjuva nos, Deus, salu-
táris noster : et propter
glóriam nóminis tui, Dó-
mine, libera nos : * et pro-
pítius esto peccátis nostris,
propter nomen tuum :

Ne forte dicant in génti-
bus : Ubi est Deus eó-
rum? * et innotéscat in
natióibus coram óculis
nostris.

Ultio ságuinis servórum
tuórum, qui effúsus est : *
intróeat in conspéctu tuo
gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdi-
nem bráchii tui, * pösside
filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris
séptuplum in sinu eó-
rum : * impropérium ipsó-
rum, quod exprobravé-
runt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus,
et oves pásquæ tuæ, * con-
fitebimur tibi in sáculum.

In generatióem et gene-
ratióem * annuntiábimus
laudem tuam.

Ant. Adjuva nos, Deus,
salutáris noster : et pro-

pítius esto peccátis nostris.

Ant. Ego sum Dóminus, * Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Psalmus 80

EXsultáte Deo, adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date týmpanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Noeménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est : * et júdicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudivi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradicţiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te : * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus, Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : *

et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Ego sum Dóminus, Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Ant. Ne táceas, Deus, * quóniam inimíci tui extulérunt caput.

Psalmus 82

DEus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, et perdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter : * simul ad-

vêrsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahe-lítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitán-tibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adju-tórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrén-te Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixerunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persecúris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum igno-mínia : * et quærent no-men tuum, Dómine.

Erubéscant, et contur-béntur in sáeculum sáecu-li : * et confundántur et péreant.

Et cognóscant quia no-men tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Ne táceas, Deus, quóniam inimíci tui extu-lérunt caput.

In feriali Officio per Annum et in Festis :

℣. Cognóscant quia no-men tibi Dóminus. **℟.** Tu solus Altíssimus super omnem terram.

In feriali Officio Adventus :

℣. Emítte Agnum, Dó-mine, Dominatórem terræ. **℟.** De Petra desérti ad montem filiæ Sion.

In Vig. Nativitatis Domini :

℣. Hódie sciétis, quia vé-niet Dóminus. **℟.** Et mane vidébitis glóriam ejus.

**In Officio
novem Lectionum**

Absolutio. A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 **In Festis Domini :** Diví-num auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societá-tem. (Per evangélica dicta.)

**In Officio
trium Lectionum**

Absolutio. Ipsíus píetas et.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Diví-num. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Deus Pater. 2 Chri-stus perpétuæ. 3 Ignem sui amóris.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.

℟. Amen. **2** Cujus (vel Quorum aut Quarum.) **3** Ad societatem.

AD LAUDES I

In Feriis per Annum, extra hebdomadas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ac Vigiliis communes occurrentibus, atque in Festis quolibet anni tempore celebrandis.

(Pater noster et Ave.)

℟. Deus, in adiutorium.

Ant. Exaltáte * Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Psalmus 98

Dominus regnávít, irascántur pópuli : * quisedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes : * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus : * et Sá-

muél inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Ant. Eripe me * de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi.

Psalmus 142

Domine, exáudi oratió-nem meam : áuribus pécipie obsecratió-nem meam in veritaté tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sáeculi : * et anxiátus est super me spí-

ritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Domine : * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Audiam fac mihi mane misericordiam tuam : * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem : * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me, in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam : * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quoniam ego servus tuus sum.

Ant. Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi.

Ant. Benedixisti, * † Domine, terram tuam : remisisti iniquitatem plebis tuæ.

Psalmus 84

Benedixisti, † Domine, terram tuam : * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ : * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, salutaris noster : * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus, tu conversus vivificabis nos : * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam : * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus : * quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timéntibus eum salutare ipsius : * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia, et veritas obviaverunt sibi : * iustitia, et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Ant. Benedixísti, Dómine, terram tuam : remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Ant. In Dómino justificábitur, * et laudábitur omne semen Israël.

Canticum Isaïæ

Is. 45, 15-16

VEre tu es Deus abscón-
ditus, * Deus Israël,
Salvátor.

Confúsi sunt, et erubuérunt omnes : * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.

Israël salvátus est in Dómino salúte ætéRNA : * non confundémini, et non erubescétis usque in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, * ipse Deus formans terram, et fáciens eam, ipse plastes ejus :

Non in vanum creávit eam, ut habitaretur formávit eam : * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscondito locútus sum, * in loco terræ tenebróso :

Non dixi sémini Jacob

frustra : Quærite me : * ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta.

Congregámini, et veníte, et accédite simul * qui salváti estis ex géntibus :

Nesciérunt qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant deum non salvántem.

Annuntiáte, et veníte, et consiliámini simul : * Quis audítum fecit hoc ab inítio, ex tunc prædíxit illud?

Numquid non ego Dóminus, et non est ultra Deus absque me? * Deus justus, et salvans non est præter me.

Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ : * quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso jurávi, egrediétur de ore meo justítiæ verbum, * et non revertétur :

Quia mihi curvábitur omne genu, * et jurábit omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt justítiæ et impérium : * ad eum vénient, et confundéntur omnes qui repúgnant ei.

In Dómino justificábitur, et laudábitur * omne semen Israël.

Ant. In Dómino justificábitur, et laudábitur omne semen Israël.

Ant. Lauda, * † Jerúsalem, Dóminum. †

Psalmus 147

Lauda, † Jerúsalem, Dóminum : * † lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínereum spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ÆTérna cæli glória,
Beáta spes mortá-
lium,

Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis :

Da dexteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsi-
bus,

Noctem repéllat sáculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radices agat :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sácu-
lum. Amen.

℟. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **℞.** Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

Ad Bened. Ant. Per ví-
scera misericórdiæ * Dei
nostri visitávit nos Oriens
ex alto.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Feriis Adventus, et in Feriis VI post Dominicas Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℟. Deus, in adiutorium.

Ant. Cor contritum.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Constantes estote.

Psalmus 50

Miserere mei, Deus, * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim, in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim, veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Audtui meo dabis gaudium et lætitiā : * et exsultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiā salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docēbo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae : * et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine, labia mea aperies : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum, et humiliatum, Deus, non despicies.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion : * ut ædificentur muri Ierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, et holocausta : * tunc im-

pónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Ant. Propter nomen tuum.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Constántes estóte, vidébitis auxiliúm Dómini super vos.

Ant. Ad te, Dómine.

Psalmus 142

Domine, exáudi oratió-nem meam : áuribus pércepe obsecratióem me-am in virtúte tua : * ex-áudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est ini-mícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sáculi : * et ansiátus est super me spíritus meus, in me tur-bátum est cor meum.

Memor fui diérum anti-quórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero de-scendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus de-dúcet me in terram re-ctam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificá-bis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui trí-bulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Ant. Deus, tu convérsus.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ad te, Dómine, le-vávi ánimam meam : ve-ni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

Ant. Veni, Dómine.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * aver-tísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope tímētes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Ant. Deus, tu convérsus vivificábis nos : et plebs tua lætábitur in te.

Ant. Cum irátus fúeris.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facinora plebi tuæ Israël.

Ant. Deus a Líbano véniet.

Canticum Habacuc

Hab. 3, 2-19

Domine, audívi auditió-nem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cælos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscondita est fortitúdo ejus : * ante faciē ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitatē vidi tentoria Æthiopiæ, * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in fluminibus iratus es, Dómine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascēdes super equos tuos : * et quadrigæ tuæ salvatio.

Súscitans suscitabis arcum tuum : * juramenta tribubus quæ locutus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluerunt montes : * gurges aquarum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitudo manus suas levávit.

Sol, et luna steterunt in habitáculo suo, * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcabis terram : * et in furore obstupescies gentes.

Egressus es in salutem populi tui : * in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii : * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatorum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exsultatio eorum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis

tuis, * in luto aquarum multarum.

Audívi, et conturbatus est venter meus : * a voce contremuerunt lábia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiescam in die tribulationis : * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivæ : * et arva non afferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cum iratus fueris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

Ant. Lauda. †

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Deus a Líbano veniet, et splendor ejus sicut lumen erit.

Ant. Ego autem.

Psalmus 147

Lauda, † Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit se-
ras portárum tuárum : *
benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem : * et ádipe fruménti
sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ : * velóci-
ter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam : * nébulam sicut cí-
nerem spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas : * ante
fáciem frigoris ejus quis
sustinébit?

Emíttet verbum suum, et
liquefáciet ea : * flabit spí-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum
suum Jacob : * justítias,
et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni
natióni : * et judícia sua
non manifestávit eis.

Ant. Lauda Deum tuum,
Sion, qui annúntiat judí-
cia sua Israël.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego autem ad Dó-
minum aspícam, et ex-
spectábo Deum Salvató-
rem meum.

In Adventu

Capitulum Is. 58, 1

VENíte, et ascendámus
ad montem Dómini,
et ad domum Dei Jacob,
et docébit nos vias suas,
et ambulábit in sémitis
ejus : quia de Sion exíbit

lex, et verbum Dómini de
Jerúsalem.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pér-
sonans :

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tór-
pida

Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit
Metúque mundum cínxe-
rit,

Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc próte-
gat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Vox clamántis in de-
sérto : Paráte viam Dó-
mini. **R.** Rectas fácite sé-
mitas ejus.

**Antiphona ad Benedictus ut
in Proprio de Tempore.**

Expleto Cantico ac repetita
**Antiphona, dicuntur sequen-
tes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, **quod dici-
tur a solo Hebdomadario
totum clara voce, usque**

ad **V.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo. **V.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. **R.** Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. **V.** Convérttere, Dómine, úsquequo? **R.** Et deprecábilis esto super servos tuos. **V.** Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te. **V.** Sacerdótes tui induántur justítiam. **R.** Et sancti tui exsúltent. **V.** Orémus pro beatíssimo Papa nostro **N.** **R.** Dóminus cónservet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. **V.** Orémus et pro Antístite nostro **N.** **R.** Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui. **V.** Dómine, salvum fac regem. **R.** Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. **V.** Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédic hereditáti tuæ. **R.** Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. **V.** Meménto Congregatiónis tuæ. **R.** Quam possedisti ab inítió. **V.** Fiat pax in virtúte tua. **R.** Et abundántia in túrribus tuis. **V.** Orémus pro benefactóribus nostris. **R.** Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen

tuum, vitam ætérnam. Amen. **V.** Orémus pro fidélibus defúctis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. **V.** Requiéscant in pace. **R.** Amen. **V.** Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. **V.** Pro afflíctis et captívis. **R.** Libera eos, Deus Israél, ex ómnibus tribulatió nibus suis. **V.** Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos. **V.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. **V.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum. **V.** Dómine, exáudi oratió nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 11

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcèssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ÆTérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis :

Da dexteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Præítque solem núnťius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manánsque nostris sénsi-
bus,
Noctem repéllat sǎculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet pectora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radíces agat :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat caritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǎcu-
lum. Amen.

✠. Repléti sumus mane
misericórdia tua. ✠. Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

**Feria VI post Cineres Anti-
phona ad Benedictus ut in
Proprio de Tempore.**

Ad Bened. Ant. Per ví-
scera misericórdiæ * Dei
nostri visitávit nos Oriens
ex alto.

**Feria VI post Cineres et in
Vigiliis communibus Preces
feriales, ut supra. 252**

Reliqua ut in Ordinario, 11

AD PRIMAM

Pater, Ave **et** Credo.

✠. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuríat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.

* **D**eo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǎcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Ne
discédas a me.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I :

Ant. In illa die.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Constántes estóte.

Psalmus 21, i

Eus, Deus meus, ré-
spice in me : quare
me dereliquísti? *
longe a salúte mea verba
delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Psalmus 21, ii

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : *

et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defénsionem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fratribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Psalmus 21, iii

QUI timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glori ficáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non

sprevit, neque despexit
deprecationem páuperis :

Nec avértit fáciem suam
a me : * et cum clamá-
rem ad eum, exaudivit
me.

Apud te laus mea in ec-
clésia magna : * vota mea
reddam in conspéctu ti-
méntium eum.

Edent páuperes, et satu-
rabúntur : et laudábunt
Dóminum qui requírun-
t eum : * vivent corda eo-
rum in sáculum sáculi.

Reminiscéntur et conver-
téntur ad Dóminum * uni-
vérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspé-
ctu ejus * univérsæ famí-
liæ géntium.

Quóniam Dómini est re-
gnum : * et ipse dominá-
bitur géntium.

Manducavérunt et adora-
vérunt omnes pingues ter-
ræ : * in conspéctu ejus
cadent omnes qui descén-
dunt in terram.

Et ánima mea illi vi-
vet : * et semen meum
sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino
generátio ventúra : * et
annuntiábunt cæli justí-
tiam ejus pópulo qui na-
scétur, quem fecit Dómi-
nus.

¶ Quando ad Laudes dictus
fuerit Ps. 50 Miserére, hic
subjungitur sequens Ps. 98,
qui in Laudibus locum non
habuit.

Psalmus 98

Dóminus regnávít, ira-
scántur pópuli : * qui
sedet super Chérubim,
moveátur terra.

Dóminus in Sion ma-
gnus : * et excélsus super
omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo
magno : quóniam terri-
bile, et sanctum est : * et
honor regis judícium díli-
git.

Tu parásti directiónes : *
judícium et justítiam in
Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum
nostrum, et adoráte sca-
béllum pedum ejus : *
quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sa-
serdótibus ejus : * et Sá-
muel inter eos, qui invo-
cant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et
ipse exaudiébat eos : * in
colúmna nubis loquebátur
ad eos.

Custodiébant testimónia
ejus, * et præcéptum quod
dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu
exaudiébas eos : * Deus,
tu propítius fuísti eis, et
ulciscens in omnes adin-
ventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum
nostrum, et adoráte in
monte sancto ejus : * quó-
niam sanctus Dóminus,
Deus noster.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Ne discédas a me, Dómine : quóniam tribulatio próxima est : quóniam non est qui ádjuvet.

In Officio feriali Adventus
Feria VI post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos.

In Officio Festi vel Octavæ :
Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. V. Qui sedes ad dexteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe. V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

V. Qui ventúrus es in mundum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad V. Carnis resurrectionem. ℟. Vitam æternam. Amen. V. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane oratio mea præveniet te. V. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. V. Dómine, avérte faciém tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. V. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. V. Ne projicias me a faciē tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. V. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me libera me. V. Eripe me de operánti-

bus iniquitatem. *℟.* Et de viris sanguinum salva me. *℣.* Sic psalmum dicam nōmini tuo in sēculum sēculi. *℟.* Ut reddam vota mea de die in diem. *℣.* Exāudi nos, Deus, salutāris noster. *℟.* Spes ōmnium finium terræ, et in mari longe. *℣.* Deus, in adiutorium meum intēde. *℟.* Dōmine, ad adjuvandum me festīna. *℣.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. *℟.* Miserere nobis. *℣.* Benedic, ānima mea, Dōmino. *℟.* Et ōmnia, quæ intra me sunt, nōmini sancto ejus. *℣.* Benedic, ānima mea, Dōmino. *℟.* Et noli oblivisci omnes retributiōnes ejus. *℣.* Qui propitiātur ōmnibus iniquitatibus tuis. *℟.* Qui sanat omnes infirmitates tuas. *℣.* Qui rēdimet de intēritu vitam tuam. *℟.* Qui coronat te in misericordia et miseratiōnibus. *℣.* Qui replet in bonis desidērium tuum. *℟.* Renovābitur ut āquilæ juvēntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adiutorium nostrum in nōmine Dōmini. *℟.* Qui fecit cælum et terram.

Confiteor. Misereatur. Indulgētiā.

℣. Dignāre, Dōmine, die isto. *℟.* Sine peccāto nos custodire. *℣.* Miserere no-

stri, Dōmine. *℟.* Miserere nostri. *℣.* Fiat misericordia tua, Dōmine, super nos. *℟.* Quemādmōdum sperāvimus in te. *℣.* Dōmine, exāudi oratiōnem meam. *℟.* Et clamor meus ad te vēniat.

℣. Dōminus vobiscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnipotens, qui ad principium hujus diēi nos pervenire fecisti : tua nos hodie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinēmus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procédant elōquia, dirigantur cogitatiōnes et ōpera. Per Dōminum.

℟. Amen.

℣. Dōminus vobiscum.

℣. Benedicāmus Dōmino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiōsa in conspectu Dōmini. *℟.* Mors Sanctorum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta Mariā, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dōminum, ut nos mereāmur ab eo adjuvāri et salvāri, qui vivit et regnat in sēcula sēculorum. *℟.* Amen.

℟. Deus, in adiutorium meum intende. ℟. Domine, ad adiuvandum me festina. **Et dicitur ter; ultimo additur :** Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℟. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℟. Réspice in servos tuos, Domine, et in ópera tua, et dirige filios eorum. ℟. Et sit splendor Domini, Dei nostri, super nos, et ópera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige. ℟. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificare, regere et gubernare dignare, Domine Deus, Rex cæli et terræ, hodie corda et corpora nostra, sensus, sermones et actus nostros in lege tua, et in operibus mandatorum tuorum : ut hic, et in æternum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereamur, Salvator mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℟. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

Domine, miserere nostri : te enim expectavimus : esto brachium nostrum in mane, et salus nostra in tempore tribulatione. Tu autem.

Per Annum

Dominus autem dirigat corda et corpora nostra in caritate Dei, et patientia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

Positis autem genibus, clamavit voce magna, dicens : Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino.

Pro Octava S. Joannis

In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, et implevit illum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus, et stolam gloriæ induit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo et Agno, et in ore ipsorum non est inventum mendacium : sine macula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

Pro Conceptione immac.

B. Mariæ V.

Signum magnum apparuit in cælo : Mulier amicta sole, et luna sub

pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro

S. Agnete et S. Agatha

L Audábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

I Bant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justí, et tamquam scintíllae in arundinétó discúrent. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meae, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

L Audábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multae filiae congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlter ti-

mens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómun et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Benedictio Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiészant in pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster **secreto, nisi sequatur alia Hora.**

AD TERTIAM

Pater noster **et** Ave.

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Filio,

Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus pèctori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessiónem pèsonent,
Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum.
Amen.

Per Annum : Ant. Excita, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I :

Ant. Jucundáre.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ad te, Dómine.

Psalmus 79, i

QUI regis Israél, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraím, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos : * et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quousque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum : * et potum dabis

nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradiciónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 79, ii

Vineam de Ægýpto transtulísti : * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itineris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruiť montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva : * et singuláris feros depástus est eam.

Deus virtútum, convérte-re : * réspice de cælo, et vide, et vísitá vineam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit délixtera tua : * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum délixteræ tuæ : * et su-

per filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 81

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupílo : * húmílem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénúm de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Per Annum : Ant. Excita, Dómine, poténtiam tuam, ut salvos fácias nos.

In Officio feriali Adventus
Feria VI post Dominicam I :

Ant. Jucundáre, filia Sion, et exsúlta satis, filia Jerúsalem, allelúja.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : veni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

Capitulum Jer. 23, 5

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnabit rex, et sápiens erit : et fáciét judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. **℣.** Ostén-de fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. **Glória Patri.** Veni. **℣.** Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. **℟.** Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **℟.** Et ostén-de fáciem tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

Per Annum

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor : saluum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. **℣.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. **Glória Patri.** Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. **℟.** Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Feria VI post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster **et Ave.**

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,

Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem :

Exstingue flammás lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáculum. Amen.

Per Annum : Ant. Beáti, qui hábitant.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Veni, Dómine.

Psalmus 83, i

Uam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensíones in corde suo dispósuit in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Psalmus 83, ii

Domine, Deus virtútum, exáudi oratióne meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, aspice, Deus : * et respice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce, alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Per Annum : Ant. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facinora plebi tuæ Israël.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. **℟.** Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. **Glória Patri.** Osténde. **℟.** Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. **℟.** Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℟.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℟.** Dómine, Deus virtútum, converté nos. **℟.** Et osténde faciém tuam, et salvi éri-

mus. **℟.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℟.** Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 24

Per Annum

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam de-beátis, nisi ut invicem diligátis : qui enim diligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. **℟.** Semper laus ejus in ore meo. In omni. **Glória Patri.** Benedícam. **℟.** Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **℟.** In loco páscuæ ibi me collocávit.

Feria VI post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 24

AD NONAM

Pater noster **et Ave.**

℟. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam déci-dat,

Sed præmium mortis sacræ

Perennis instet glória.

* **Præsta**, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Per Annum : Ant. Misericórdia et véritas.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego autem.

Psalmus 88, i

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David, servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabilia tua, Dómine : * etenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glori ficátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis similis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu míti gas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur délixtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent faciém tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in benelácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assump-
ptio nostra, * et Sancti
Israël, regis nostri.

Psalmus 88, ii

Tunc locútus es in vi-
sióne sanctis tuis, et
dixisti : * Pósui adjutó-
rium in poténte : et exal-
távi eléctum de plebe mea.

Inveni David, servum
meum : * óleo sancto meo
unxi eum.

Manus enim mea auxi-
liábitur ei : * et bráchium
meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in
eo, * et fílius iniquitátis
non appónet nocére ei.

Et concídám a fácie ipsíus
inimicos ejus : * et odién-
tes eum in fugam convér-
tam.

Et véritas mea, et mise-
ricórdia mea cum ipso : *
et in nómine meo exaltá-
bitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum
ejus : * et in flumínibus
déteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater
meus es tu : * Deus meus,
et suscepitor salutis meæ.

Et ego primogénitum po-
nam illum * excélsam præ
régibus terræ.

In ætérnum servábo illi
misericórdiam meam : * et
testaméntum meum fidéle
ipsi.

Et ponam in sæculum sæ-
culi semen ejus : * et thro-
num ejus sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint fí-
lii ejus legem meam : * et
in judíciis meis non ambu-
láverint :

Si justítias meas profa-
náverint : * et mandáta
mea non custodierint :

Visitábo in virga ini-
quitátes eórum : * et
in verbéribus peccáta eó-
rum.

Misericórdiam autem
meam non dispérgam ab
eo : * neque nocébo in ve-
ritáte mea :

Neque profanábo testa-
méntum meum : * et quæ
procédunt de lábiis meis,
non fáciám irrita.

Semel jurávi in sancto
meo : Si David méntiar : *
semen ejus in ætérnum
manébit.

Et thronus ejus sicut sol
in conspéctu meo, * et sic-
ut luna perfécta in ætér-
num : et testis in cælo
fidélis.

Psalmus 88, iii

TU vero repulísti et de-
spexísti : * distulísti
Christum tuum.

Evertísti testaméntum
servi tui : * profanásti in
terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes
ejus : * posuísti firma-
méntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes
transeúntes viam : * fa-
ctus est oppróbrium vicí-
nis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substantia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritate tua?

Memor esto, Dómine, opprobrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatióne Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Per Annum : Ant. Misericórdia et véritas præcedent fáciem tuam, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Feria VI post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Fer. VI ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego autem ad Dóminum aspiciam, et expectábo Deum Salvatórem meum.

Capitulum **Is. 14, 1**

Prope est ut véniat témpus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. **℣.** Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. **Glória Patri.** Super te. **℣.** Veni, Dómine, et noli tardáre. **℟.** Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos inducas in tentatióne. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, converté nos. **℟.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, adjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratióne meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretiósó sáanguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Feria VI post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 268

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Dómine, * † probásti me, et cognovísti me. †

Psalmus 138, i

Domine, † probásti me, et cognovísti me : * † tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectionem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me délixtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Ant. Mirábilia ópera tua, * Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Psalmus 138, ii

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirábilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinem, declináte a me :

Quia dícitis in cogitatíone : * Accípient in vanitáte civitatés tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via æténa.

Ant. Mirábília ópera tua, Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Ant. Ne derelínquas me, * Dómine, virtus salútis meæ.

Psalmus 139

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injú-

stum mala cápiunt in in-
térítu.

Cognóvi quia fáciat Dó-
minus júdicium ínopis : *
et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confi-
tebúntur nómini tuo : * et
habitábunt recti cum vul-
tu tuo.

Ant. Ne derelínquas me,
Dómine, virtus salútis
meæ.

Ant. Dómine, * † cla-
mávi ad te, exáudi me. †

Psalmus 140

Dómine, † clamávi ad
te, exáudi me : * †
inténde voci meæ, cum
clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sic-
ut incénsum in conspéctu
tuo : * elevátio mánuum
meárum sacrificium ve-
spertínium.

Pone, Dómine, custódiam
ori meo : * et óstium
circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum
in verba malítiæ, * ad ex-
cusándas excusatiónes in
peccátis.

Cum homínibus operán-
tibus iniquitátem : * et
non comunicábo cum
eléctis eórum.

Corrípiet me justus in
misericórdia, et increpá-
bit me : * óleum autem
peccatóris non impínguet
caput meum.

Quóniam adhuc et orátio
mea in beneplácitis eó-

rum : * absórpti sunt jun-
cti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quó-
niam potuérunt : * sicut
crassitúdo terræ erúpta
est super terram.

Dissipáta sunt ossa no-
stra secus inférnum : *
quia ad te, Dómine, Dó-
mine, óculi mei : in te spe-
rávi, non áuferas ánimam
meam.

Custódi me a láqueo,
quem statuérunt mihi : *
et a scándalis operántium
iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatóres : * singuláríter
sum ego donec tránseam.

Ant. Dómine, clamávi ad
te, exáudi me.

Ant. Educ de custódia *
ánimam meam, Dómine, ad
confiténdum nómini tuo.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum
clamávi : * voce mea
ad Dóminum deprecátus
sum :

Effúndo in conspéctu ejus
oratióem meam, * et tri-
bulatióem meam ante
ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spí-
ritum meum, * et tu co-
gnovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulá-
bam, * abscondérunt lá-
queum mihi.

Considerábam ad dexte-
ram, et vidébam : * et non
erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pór-
tio mea in terra vivén-
tium.

Inténde ad deprecatió-
nem meam : * quia humi-
liátus sum nimis.

Líbera me a persecuénti-
bus me : * quia confortáti
sunt super me.

Educ de custódia áni-
mam meam ad confitén-
dum nómini tuo : * me
exspéctant justí, donec
retríbuas mihi.

Ant. Educ de custódia
ánimam meam, Dómine, ad
confiténdum nómini tuo.

In Officio feriali Adventus

Capitulum Gen. 49, 10

NON auferétur sceptrum
de Juda, et dux de fé-
more ejus, donec véniat
qui mitténdus est : et ipse
erit exspectátio géntium.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Æténa lux credén-
tium,

Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dáemonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi ne-
fas

Ut expiáres, ad Crucem

E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat,

Et Célites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

✠. Roráte, cæli, désuper,
et nubes pluant justum.

✠. Aperiátur terra, et gér-
minet Salvatórem.

**Antiphona ad Magnificat ut
in Proprio de Tempore.**

**Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicuntur sequen-
tes**

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, **quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ✠.** Et ne nos indúcas in tentatióem. ✠. Sed líbera nos a malo. ✠. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ✠. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ✠. Convértere, Dómine, úsquequo? ✠. Et deprecábilis esto super servos tuos. ✠. Fiat misericórdia

tua, Dómine, super nos. **R.** Quemádmódum sperá-
vimus in te. **V.** Sacerdótes
tui induántur justítiam.
R. Et sancti tui exsúltent.
V. Orémus pro beatíssimo
Papa nostro **N.** **R.** Dómi-
nus consérvet eum, et vi-
víficet eum, et beátum fá-
ciat eum in terra, et non
tradat eum in ánimam ini-
micórum ejus. **V.** Orémus
et pro Antístite nostro **N.**
R. Stet et pascat in for-
titúdi- ne tua, Dómine, in
sublimitáte nóminis tui.
V. Dómine, salvum fac
regem. **R.** Et exáudi nos
in die, qua invocavérimus
te. **V.** Salvum fac pópu-
lum tuum, Dómine, et
bénédic hereditáti tuæ.
R. Et rege eos, et extólle
illos usque in ætérnum.
V. Meménto Congrega-
tiónis tuæ. **R.** Quam pos-
sedísti ab inítio. **V.** Fiat
pax in virtúte tua. **R.** Et
abundántia in túrribus
tuis. **V.** Orémus pro bene-
factóribus nostris. **R.** Re-
tribúere dignáre, Dómine,
ómnibus, nobis bona fa-
ciéntibus propter nomen
tuum, vitam ætérnam.
Amen. **V.** Orémus pro fi-
délibus defúctis. **R.** Ré-
quiem ætérnam dona eis,
Dómine, et lux perpétua
lúceat eis. **V.** Requiéscant
in pace. **R.** Amen. **V.** Pro
frátribus nostris absénti-
bus. **R.** Salvos fac servos

tuos, Deus meus, sperán-
tes in te. **V.** Pro afflictis
et captívis. **R.** Líbera
eos, Deus Israël, ex ómni-
bus tribulatió- nibus suis.
V. Mitte eis, Dómine, au-
xílium de sancto. **R.** Et
de Sion tuére eos. **V.** Dó-
mine, Deus virtútum, con-
vérte nos. **R.** Et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus. **V.** Exsúrge, Christe,
áduja nos. **R.** Et líbera
nos propter nomen tuum.
V. Dómine, exáudi oratió-
nem meam. **R.** Et clamor
meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 27

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post
Oct. Epiphaniæ anticipatæ)

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pa-
ter Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericor-
diárum, et Deus totíus
consolatió- nis, qui conso-
látur nos in omni tribula-
tión- e nostra.

Hymnus

Hominis supérne Cón-
di- tor,
Qui cuncta solus ór-
dinans,
Humum jubes producere
Reptántis et feræ genus :
Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vi-
ces
Obtemperáre sérvilis :

Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérsarit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula :
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. ℞. Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Feria VI post Dominicam
Septuagesimæ et Sexagesimæ
ac Feria VI post Cineres An-
tiphona ad Magnificat ut in
Proprio de Tempore; alias

Ad Magnif. Ant. Depó-
suit Dóminus * poténtes
de sede, et exaltávit hú-
miles.

Preces feriales, si dicendæ,
ut supra. 272

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quiétam,
et finem perféctum concé-
dat nobis Dóminus omní-
potens. ℞. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte,
et vigiláte : quia ad-
versárius vester diábolus

tamquam leo rúgiens cir-
cuit, quærens quem dévo-
ret : cui resistite fortes in
fide. Tu autem, Dómine,
miserére nobis.

℞. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. ℞. Qui
fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dici-
tur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. In-
dulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus,
salutáris noster. ℞. Et
avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Voce mea. †

Psalmus 76, i

Voce mea † ad Dó-
minum clamávi : *
voce mea ad Deum,
et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ
Deum exquisívi, mánibus
meis nocte contra eum : *
et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima
mea, * memor fui Dei, et
delectátus sum, et exerci-
tátus sum : et defécit spí-
ritus meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei : * turbátus sum,
et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : *
et annos ætérnos in mente
hábui.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo, * et exer-
citábar, et scopébam spí-
ritum meum.

Numquid in ætérnum projiciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatió-nem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómni-bus opéribus tuis : * et in adinventiόνibus tuis exercébor.

Psalmus 76, ii

DEus, in sancto via tua : quis Deus magnus sic-ut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 85

INclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómni-bus invocántibus te.

Auribus pécipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúm-que fecísti, vénient, et

adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritate tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagoga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi : neque obliviscétur miseréri Deus.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómpri-

Ne polluántur córpora.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus.

℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fá-
ciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatióem
géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine,
vigilántes, custódi nos
dormiéntes; ut vigilémus
cum Christo, et requiescá-
mus in pace.

Precēs (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto us-
que ad** V. Et ne nos indú-
cas in tentatióem. R. Sed
libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto
usque ad** V. Carnis resur-
rectiόem. R. Vitam ætér-
nam. Amen. V. Benedí-
ctus es, Dómine, Deus
patrum nostrórum. R. Et
laudábilis et gloriósus in
sæcula. V. Benedicámus
Patrem et Fílium cum
Sancto Spíritu. R. Laudé-
mus, et superexaltémus
eum in sæcula. V. Bene-
dictus es, Dómine, in fir-
maménto cæli. R. Et lau-
dábilis, et gloriósus, et
superexaltátus in sæcula.
V. Benedícat et custódiat
nos omnípotens et miséri-

cors Dóminus. R. Amen.
V. Dignáre, Dómine, nocte
ista. R. Sine peccáto nos
custodíre. V. Miserére no-
stri, Dómine. R. Miserére
nostri. V. Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
R. Quemádmódum sperá-
vimus in te. V. Dómine,
exáudi oratióem meam.
R. Et clamor meus ad te
véniat.

V. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dó-
mine, habitatióem
istam, et omnes insídias
inimíci ab ea longe repélle :
Angeli tui sancti hábitent
in ea, qui nos in pace cu-
stódiunt; et benedictio tua
sit super nos semper. Per
Dóminum. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedícat et
custódiat nos omnípotens
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius et Spíritus
Sanctus. R. Amen.

**Antiphona finalis beatæ
Mariæ Virginis.**

V. Divínium auxílium.

Pater noster, Ave María et
Credo.

SABBATO

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

℟. Dómine, lábia mea.

℟. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali Adventus

Infra hebdomadā I et II :

Invit. Regem ventúrum
Dóminum, * Veníte, ad-
rémus.

Infra hebdomadā III et IV :

Invit. Prope est jam Dó-
minus : * Veníte, adoré-
mus.

In Vig. Nativitatis Domini :

Invit. Hódie sciétis, quia
veniet Dóminus : * Et ma-
ne vidébitis glóriam ejus.

Hymnus

Verbum supérnum, pró-
diens

E Patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis :

Illúmina nunc pèctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cæli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios;

Non esca flammárum ni-
gros

Volvámur inter túrbines,

Vultu Dei sed cómpotes
Cæli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Per Annum

(In Officio Dom. anticipatæ)

Invit. Pópulus Dómini,
et oves pásce ejus : *
Veníte, adorémus. **Ps. 94**
Veníte.

Hymnus

Summæ Parens clemén-
tiæ,

Mundi regis qui máchi-
nam,

Unius et substántiæ,
Trínusque persónis Deus :

Nostros pius cum cánticis
Fletus bénigne súscipe :
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

Lumbos jecúrque mórbi-
dum

Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcu-
bent,

Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nó-
ctium

Nunc concinéndō rúmpi-
mus,

Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

¶ In Sabbato post Cineres,
ad Matutinum et ad alias
Horas, omnia dicuntur ut per
Annum; exceptis Antiphonis
cum Psalmis et Cantico Lau-
dum, e posteriori schemate
sumendis, et Antiphonis ad
Benedictus et Magnificat, in
Proprio de Tempore exstan-
tibus.

In I Nocturno

Ant. Memor fuit in sæ-
culum * testaménti sui
Dóminus, Deus noster.

Psalmus 104, i

 Onfitémini Dómino,
et invocáte nomen
ejus : * annuntiáte
inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite
ei : * narráte ómnia mira-
bília ejus.

Laudámini in nómine
sancto ejus : * lætétur cor
quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et
confirmámini : * quærite
fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium
ejus, quæ fecit : * prodígia
ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi
ejus : * filii Jacob, elécti
ejus.

Ipse Dóminus Deus no-
ster : * in univérſa terra
judícia ejus.

Memor fuit in sæculum
testaménti sui : * verbi,
quod mandávit in mille
generatiónes :

Quod dispósuit ad Abra-
ham : * et juraménti sui
ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in
præcéptum : * et Israëſ in
testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram
Chánaan, * funiculum he-
reditátis vestræ.

Cum essent número bre-
vi, * paucíſſimi et incolæ
ejus :

Et pertransiérunt de gen-
te in gentem, * et de regno
ad pópulum álterum.

Non reliquit hómínem
nocére eis : * et corrípuit
pro eis reges.

Nolíte tángere christos
meos : * et in prophétis
meis nolíte malignári.

Ant. Memor fuit in sæcu-
lum testaménti sui Dómi-
nus, Deus noster.

Ant. Auxit Dóminus *
pópulum suum : et firmá-
vit eum super inimícos
ejus.

Psalmus 104, ii

 T vocávit famem super
terram : * et omne
firmaméntum panis con-
trívit.

Misit ante eos virum : *
in servum venúmdatus
est Joseph.

Humiliavérunt in compé-
dibus pedes ejus, ferrum

pertránsiit ánimam ejus, *
donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflam-
mávit eum : * misit rex, et
solvit eum; princeps po-
pulórum, et dimísit eum.

Constitúit eum dóminum
domus suæ : * et príncipem
omnis possessiónis suæ :

Ut erudíret príncipes ejus
sicut semetípsum : * et
senes ejus prudéntiam do-
céret.

Et intrávit Israël in Ægý-
ptum : * et Jacob áccola
fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum
veheménter : * et firmávit
eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut
odírent pópulum ejus : *
et dolum fácerent in ser-
vos ejus.

Misit Móysen, servum
suum : * Aaron, quem elé-
git ipsum.

Pósuit in eis verba signó-
rum suórum, * et prodi-
giórum in terra Cham.

Ant. Auxit Dóminus pó-
pulum suum : et firmávit
eum super inimícos ejus.

Ant. Edúxit Deus * pópu-
lum suum in exsultatióne,
et eléctos suos in lætítia.

Psalmus 104, iii

Misit ténebras, et ob-
scurávit : * et non ex-
acerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum
in sánguinem : * et occídit
pisces eórum.

Edidit terra eórum ra-
nas * in penetrálibus re-
gum ipsórum.

Dixit, et venit cæno-
myía : * et cínifes in óm-
nibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum
grándinem : * ignem com-
buréntem in terra ipsó-
rum.

Et percússit víneas eó-
rum, et ficúlneas eórum : *
et contrívit lignum fínium
eórum.

Dixit, et venit locústa, et
bruchus, * cujus non erat
númerus :

Et comédit omne fœnum
in terra eórum : * et comé-
dit omnem fructum terræ
eórum.

Et percússit omne primo-
génitum in terra eórum : *
primitias omnis labóris
eórum.

Et edúxit eos cum ar-
génto et auro : * et non
erat in tribubus eórum in-
firmus.

Lætáta est Ægýptus in
profectiόne eórum : * quia
incúbuit timor eórum su-
per eos.

Expándit nubem in pro-
tectiόnem eórum, * et
ignem ut lucéret eis per
noctem.

Petiérunt, et venit cotúr-
nix : * et pane cæli satu-
rávit eos.

Dirúpit petram, et fluxé-
runt aquæ : * abiérunt in
siccó flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod habuit ad Abraham, púrum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónés gentium : * et labóres populórum possederunt :

Ut custódiánt justificatiónes ejus, * et legem ejus requiránt.

Ant. Edúxit Deus pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

In Festis novem Lectionum :

℟. Memor fuit Dóminus verbi sancti tui. **℣.** Quod locútus est ad Abraham, púrum suum.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. **2** Unigénitus Dei Filius. **3** Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Salvávit eos Dóminus * propter nomen suum.

Psalmus 105, i

Onfitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sáeculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas faciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt júdicium, * et faciunt justitiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égitimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabilia tua : * non fuérunt mémoires multitudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam faceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérent consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitióem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Ant. Salvávit eos Dóminus propter nomen suum.

Ant. Oblíti sunt Deum, * qui salvávit eos.

Psalmus 105, ii

ET irritavérunt Móysen in castris : * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatióem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vitulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham : terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos : * si non Móyses, eléctus ejus, stetisset in confractione in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non

exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérnet eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum in natióibus : * et dispérgeret eos in regióibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiúnibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quasi satio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatióem et generatióem usque in sempitérnum.

Ant. Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos.

Ant. Cum tribularéntur, * vidit Dóminus : et audívit oratióem eórum.

Psalmus 105, iii

ET irritavérunt eum ad Aquas contradictiúnis : * et vexátus est Móyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt scul-

ptilibus eorum : * et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, * et filias suas demoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem : * sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum : * et fornicati sunt in adinventiōibus suis.

Et iratus est furor Domini in populum suum : * et abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium : * et dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum : * saepe liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo : * et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit, cum tribulareretur : * et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui : * et poenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

Et dedit eos in misericordias * in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac, Domine, Deus noster : * et congrega nos de nationibus :

Ut confiteamur nomini sancto tuo : * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel, a saeculo et usque in saeculum : * et dicet omnis populus : Fiat, fiat.

Ant. Cum tribularerentur, vidit Dominus : et audivit orationem eorum.

In Officiis novem Lectionum :

℟. Salvos nos fac, Domine, Deus noster. **℞.** Ut confiteamur nomini sancto tuo.

Absolutio. Ipsius pietas et.

Bened. 4 Deus Pater omnipotens. 5 Christus perpetua. 6 Ignem sui amoris.

In III Nocturno

Ant. Clamaverunt ad Dominum : * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Psalmus 106, i

Confitemini Domino quoniam bonus : * quoniam in saeculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici : * et de regionibus congregavit eos :

A solis ortu, et occasu : * ab aquilone, et mari.

Erraverunt in solitudine in inaquoso : * viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : *
ánima eórum in ipsis de-
fécit.

Et clamavérunt ad Dó-
minum cum tribularén-
tur : * et de necessitátibus
eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam
rectam : * ut irent in civi-
tátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino mi-
sericórdiæ ejus : * et mira-
bília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam
inánem : * et ánimam esu-
riéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et
umbra mortis : * vinctos
in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt eló-
quia Dei : * et consílium
Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in la-
bóribus cor eórum : * in-
firmáti sunt, nec fuit qui
adjuváret.

Et clamavérunt ad Dómi-
num cum tribularéntur : *
et de necessitátibus eórum
liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris,
et umbra mortis : * et vín-
cula eórum dirúpit.

Ant. Clamavérunt ad Dó-
minum : et de necessitati-
bus eórum liberávit eos.

Ant. Ipsi vidérunt * ópe-
ra Dei, et mirabília ejus.

Psalmus 106, ii

Confiteántur Dómino mi-
sericórdiæ ejus : * et mi-
rabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas
æreas : * et vectes férreos
confrégit.

Suscépit eos de via ini-
quitátis eórum : * propter
injustítias enim suas hu-
miliáti sunt.

Omnem escam abomi-
náta est ánima eórum : *
et appropinquavérunt us-
que ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dó-
minum cum tribularén-
tur : * et de necessitátibus
eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et
sanávit eos : * et erípuit eos
de interitió nibus eórum.

Confiteántur Dómino mi-
sericórdiæ ejus : * et mira-
bília ejus fíliis hóminum.

Et sacrificent sacrificium
laudis : * et annúntient
ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in
návibus, * faciéntes ope-
rationem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dó-
mini, * et mirabília ejus in
profúndo.

Dixit, et stetit spíritus
procéllæ : * et exaltáti
sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cæ-
los, et descéndunt usque
ad abyssos : * ánima eó-
rum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti
sunt sicut ébrius : * et om-
nis sapiéntia eórum devo-
ráta est.

Et clamavérunt ad Dómi-
num cum tribularéntur : *

et de necessitatibus eorum
eduxit eos.

Et statuit procellam ejus
in auram : * et siluerunt
fluctus ejus.

Et letati sunt quia silue-
runt : * et deduxit eos in
portum voluntatis eorum.

Ant. Ipsi viderunt opera
Dei, et mirabilia ejus.

Ant. Videbunt recti, * et
laetabuntur, et intelligent
misericordias Domini.

Psalmus 106, iii

Confiteantur Domino
misericordiae ejus : *
et mirabilia ejus filiis ho-
minum.

Et exaltent eum in eccle-
sia plebis : * et in cathedra
seniorum laudent eum.

Posuit flumina in deser-
tum : * et exitus aquarum
in sitim.

Terram fructiferam in
salsuginem, * a malitia
inhabitantium in ea.

Posuit desertum in sta-
gna aquarum : * et terram
sine aqua in exitus aqua-
rum.

Et collocavit illic esurien-
tes : * et constituerunt
civitatem habitacionis.

Et seminaverunt agros,
et plantaverunt vineas : *
et fecerunt fructum nati-
vitatis.

Et benedixit eis, et mul-
tiplicati sunt nimis : * et
umenta eorum non mino-
ravit.

Et pauci facti sunt : * et
vexati sunt a tribulatione
malorum, et dolore.

Effusa est contemptio su-
per principes : * et errare
fecit eos in invio, et non in
via.

Et adjuvit pauperem de
inopia : * et posuit sicut
oves familias.

Videbunt recti, et laeta-
buntur : * et omnis iniqui-
tas oppilabit os suum.

Quis sapiens et custodiet
haec? * et intelliget mise-
ricordias Domini?

Ant. Videbunt recti, et
laetabuntur, et intelligent
misericordias Domini.

**In feriali Officio per An-
num, in Officio Dominicæ
anticipatæ ac sanctæ Mariæ
in Sabbato et in Festis :**

℣. Exaltent Dominum in
ecclesia plebis. ℟. Et in
cathedra seniorum lau-
dent eum.

In feriali Officio Adventus :

℣. Egrediatur Dominus
de loco sancto suo. ℟. Vé-
niet, ut salvet populum
suum.

In Vig. Nativitatis Domini :

℣. Hódie sciétis, quia vé-
niet Dominus. ℟. Et ma-
ne videbitis glóriam ejus.

In Officio
novem Lectionum

Absolutio. A vinculis.

Bened. 7 Evangélica lectio.
8 In Festis Domini : Divi-
num auxilium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio. A vínculis.

In Feriis : Bened. 1 Evangélica vel Ille nos benedícat. 2 Divinum. 3 Ad societátem.

In Octava simplici :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato

Absol. Précibus et méritis beátæ Mariæ semper Vírginis et ómnium Sanctorum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. Amen.

Bened. 1 Nos cum prole pia benedícat Virgo María. Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum intercedat pro nobis ad Dóminum. Amen.

3 Per Vírginem Matrem concédant nobis Dóminus salutem et pacem. Amen.

AD LAUDES I

In Sabbatis per Annum, extra hebdomadam Quinquagesimæ ac Vigiliis communes occurrentibus, in Festis novem Lectionum quolibet anni tempore celebrandis, in omnibus Officiis de Octava non privilegiata, atque in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato.

(Pater noster et Ave.)

℟. Deus, in adjutórium.

Ant. Fílii Sion * exsúltent in Rege suo.

Psalmus 149

Antáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctorum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týmpano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salutem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus : * increpationes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis judícium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Fílii Sion exsúltent in Rege suo.

Ant. Quam magnificáta * sunt ópera tua, Dómine!

Psalmus 91

BOnum est confitēri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórho, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sáculum sáculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispersgéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in in-

surgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

Ant. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine!

Ant. Lætábitur justus * in Dómino, et sperábit in eo.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, oratió-nem meam cum dépre-cor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo.

Ant. Osténde nobis, Dómine, * lumen miseratiónum tuárum.

Canticum Ecclesiastici

Eccli. 36, 1-16

Miserére nostri, Deus ómnium, et respice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum :

Et immítte timórem tuum super gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eorum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, et immúta mirabilia. * Glorífica manum, et bráchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimicum.

Festína tempus, et memento finis, * ut enárrent mirabilia tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur : * et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditionem.

Cóntere caput princípum inimicórum, * dicéntium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob : ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua :

Et hereditábis eos, * sicut ab initio.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum : * et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiæ tuæ.

Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Ant. Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psalterio, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubiliatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

In Officio feriali

(In Officio Dominicæ post Oct. Epiphaniæ anticipatæ.)

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Auróra jam spargit possum :

Terris dies illábitur :

Lucis resúltat spículum :
Discédát omne lúbrium.

Phantásma noctis éxsulet :

Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum

Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últimum

Hic deprecámur cernui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

* **D**eo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáeculum. Amen.

✠. Repléti sumus mane misericórdia tua. ✠. Exsultávimus, et delectáti sumus.

In Dominica post Octavam Epiphaniæ anticipata Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD LAUDES II

In Sabbatis Adventus, et in Sabbato post Cíneres, necnon in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster **et Ave.**)

✠. Deus, in adjutórium.

Ant. Benígne fac, Dómine.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Intuémini.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, *
secúndum magnam
misericórdiam tu-
am.

Et secúndum multitudi-
nem miseratiónum tuá-
rum, * dele iniquitátem
meam.

Amplius lava me ab ini-
quitáte mea : * et a pec-
cáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem
meam ego cognósco : * et
peccátum meum contra
me est semper.

Tibi soli peccávi, et ma-
lum coram te feci : * ut
justificéris in sermónibus
tuis, et vincas cum judi-
cáris.

Ecce enim, in iniquitáti-
bus concéptus sum : * et
in peccátis concépit me
mater mea.

Ecce enim, veritátem di-
lexísti : * incérta et oc-
cúlta sapiéntiæ manife-
stásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et
mundábor : * lavábis me,
et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáu-
dium et lætítiam : * et ex-
sultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a
peccátis meis : * et omnes
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus : * et spíritum re-
ctum innova in viscéribus
meis.

Ne projicias me a fácie
tua : * et spíritum sanctum
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam sa-
lutáris tui : * et spíritu
principáli confírma me.

Docébo iníquos vias
tuas : * et impíi ad te
converténtur.

Líbera me de sanguíni-
bus, Deus, Deus salútis
meæ : * et exsultábit lin-
gua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apé-
ries : * et os meum annun-
tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sa-
crificium, dedíssem úti-
que : * holocáustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus
contribulátus : * cor con-
trítum, et humiliátum,
Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion : *
ut ædificéntur muri Jerú-
salem.

Tunc acceptábis sacrifi-
cium justítiæ, oblatiões,
et holocáusta : * tunc im-
pónent super altáre tuum
vítulos.

Ant. Benigne fac, Dómi-
ne, in bona voluntáte tua
Sion.

Ant. Rectus Dóminus.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Intuémini, quam sit
gloriósus iste, qui ingrédi-
tur ad salvándos pópulos.

Ant. Multiplicábitur.

Psalmus 91

Bonum est confitēri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intéllegit hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sáculum sáculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me mali-

gnántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

Ant. Rectus Dóminus, Deus noster : et non est iniquitas in eo.

Ant. A timóre inimíci.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis.

Ant. Ego Dóminus.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, oratió-nem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium : * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Ant. In servis suis.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego Dóminus prope feci justítiam meam, non elongábitur, et salus mea non morábitur.

Ant. Exspectétur.

Canticum Moysis

Deut. 32, 1-43

Audíte, cæli, quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo :

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus :

Generátio prava atque perversa. * Háccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiqúorum, * cógita generatiónes singulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altissimus gentes : * quando separábat filios Adam,

Constitúit téminos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra déserta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórurum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incras-sátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatióibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuít dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum filii sui et filíæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim perversa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves mor-su amaríssimo :

Dentes bestiárum immít-tam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos glá-dius, et intus pavor, * jú-venem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciem ex homí-nibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimi-córum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dicerent : * Manus nostra excélsa, et non

Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intelligerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persecuátur unus mille, * et duo fugent decem millia?

Nonne ideo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de subúrbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eórum, * et venénium áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retribúam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecerunt, residuíque consúpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum :

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me :

Ego occídám, et ego vívere fáciám : percútiám, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit júdícium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retribúam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládus meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retribuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. In servis suis miserébitur Dóminus : * et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Laudáte. †

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Exspectetur, sicut pluvia, eloquium Domini : et descendat, sicut ros, super nos Deus noster.

Ant. Paratus esto.

Psalmus 150

Laudate † Dominum in sanctis ejus : * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro : * laudate eum in chordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum.

Ant. Laudate Dominum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Paratus esto, Israël, in occursum Domini, quoniam venit.

In Adventu

Capitulum **Is. 2, 3**

Venite, et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob, et docebit nos vias suas,

et ambulabimus in semitis ejus : quia de Sion exibit lex, et verbum Domini de Jerusalem.

Hymnus

EN clara vox redarguit Obscura quæque, personans :

Procul fugentur somnia : Ab alto Jesus promicat.

Mens jam resurgat, torpida

Non amplius jacens humi : Sidus refulget jam novum, Ut tollat omne noxium.

En Agnus ad nos mittitur Laxare gratis debitum : Omnes simul cum lacrimis

Precemur indulgentiam ;

Ut, cum secundo fulserit Metuque mundum cinxerit,

Non pro reatu puniat, Sed nos pius tunc protegat.

Virtus, honor, laus, gloria Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paracrito, In sæculorum sæcula.

Amen.

℟. Vox clamantis in deserto : Parate viam Domini. **℣.** Rectas facite semitas ejus.

Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, **quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad**

℟. Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℟.** Ego dixi : Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. **℟.** Convertere, Dómine, úsquequo? **℟.** Et deprecábilis esto super servos tuos.

℟. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **℟.** Quemádmódum sperávimus in te. **℟.** Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exsúltent. **℟.** Orémus pro beatíssimo Papa nostro **N.** **℟.** Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. **℟.** Orémus et pro Antístite nostro **N.** **℟.** Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℟. Dómine, salvum fac regem. **℟.** Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. **℟.** Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. **℟.** Meménto Congregatiónis tuæ. **℟.** Quam pos-

sedísti ab iníitio. **℟.** Fiat pax in virtúte tua. **℟.** Et abundántia in túrribus tuis. **℟.** Orémus pro benefactóribus nostris. **℟.** Re-

tribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen. **℟.** Orémus pro fidélibus defúctis. **℟.** Ré-

quiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. **℟.** Requiéscant in pace. **℟.** Amen. **℟.** Pro frátribus nostris abséntibus. **℟.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. **℟.** Pro afflictis et captívis. **℟.** Libera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatióibus suis.

℟. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. **℟.** Et de Sion tuére eos. **℟.** Dómine, Deus virtútum, converte nos. **℟.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. **℟.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum.

℟. Dómine, exáudi oratióem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 11

Per Annum

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur

arma lucis. Sicut in die
honeste ambulamus.

Hymnus

Aurora jam spargit po-
lum :

Terris dies illabitur :

Lucis resultat spiculum :

Discadat omne lubricum.

Phantasma noctis exsu-
let :

Mentis reatus corruat :

Quidquid tenebris horri-
dum

Nox attulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últi-
mum

Hic deprecamur cernui,

Cum luce nobis effluat,

Hoc dum canore concre-
pat.

Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paráclito,

Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

℟. Repleti sumus mane
misericordia tua. **℞.** Ex-
sultavimus, et delectati
sumus.

**Sabbato post Cineres Anti-
phona ad Benedictus ut in
Proprio de Tempore; alias**

Ad Bened. Ant. Illúmina,
Dómine, * sedentes in té-
nebris et umbra mortis, et
dirige pedes nostros in
viam pacis.

**Sabbato post Cineres et in
Vigiliis communibus Preces
feriales, ut supra. 296**

Reliqua ut in Ordinario. 11

AD PRIMAM

Pater, Ave **et** Credo.

℟. Deus, in adiutorium.

Hymnus

JAM lucis orto sidere,
Deum precemur súp-
plices,

Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror insonet :

Visum fovendo cótegat,
Ne vanitates háuriant.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :

Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxe-
rit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* **D**eo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Exal-
tare, Dómine.

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I :

Ant. In illa die.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Intuémini.

Psalmus 93, i

Eus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributió-nem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite, insipientes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Psalmus 93, ii

BEátus homo, quem tu erudieris, Dómine* : et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in júdiciu : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábatur me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justí : * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dóminus, Deus noster.

Psalmus 107

Parátum cor meum,
Deus, parátum cor
meum : * cantábo, et psal-
lam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, ex-
súrge, psaltérium et cítha-
ra : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in póp-
ulis, Dómine : * et psallam
tibi in natió nibus.

Quia magna est super
cælos misericórdia tua : *
et usque ad nubes véritas
tua :

Exaltáre super cælos,
Deus, et super omnem
terram glória tua : * ut
liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua,
et exáudi me : * Deus lo-
cútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam
Síchimam, * et convállem
tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus
est Manásses : * et Ephraïm
suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab
lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam
calceaméntum meum : *
mihi alienígenæ amíci fa-
cti sunt.

Quis dedúcet me in civi-
tátem munitam? * quis
dedúcet me usque in Idu-
mæam?

Nonne tu, Deus, qui re-
pulísti nos, * et non exi-
bis, Deus, in virtútibus
nostris?

Da nobis auxiliú de tri-
bulatióne : * quia vana
salus hóminis.

In Deo faciémus virtú-
tem : * et ipse ad níhilum
dedúcet inimícos nostros.

¶ Quando ad Laudes dictus
fuerit Ps. 50 Miserére, hic
subjungitur sequens Ps. 149,
qui in Laudibus locum non
habuit.

Psalmus 149

CAntáte Dómino cánti-
cum novum : * laus
ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui
fecit eum : * et filii Sion
exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in
choro : * in týmpano, et
psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est
Dómino in pópulo suo : *
et exaltábit mansuétos in
salútem.

Exsultábunt sancti in
glória : * lætabúntur in
cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gút-
ture eórum : * et gládii an-
cípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam
in natió nibus : * increpa-
tiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eó-
rum in compédibus : * et
nóbiles eórum in mánicis
férreis.

Ut fácient in eis judí-
cium conscriptum : * gló-
ria hæc est ómnibus san-
ctis ejus.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Per Annum : Ant. Exaltáre, Dómine, qui júdicas terram : redde retributió-nem supérbis.

In Officio feriali Adventus
Sabbato post Dominicam I :

Ant. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Intuémini, quam sit gloriósus iste, qui ingréditur ad salvándos pópulos.

In Officio Festi vel Octavæ, Dominicæ anticipatæ ac sanctæ Mariæ in Sabbato :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortalí et invisibili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem diligite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. **℣.** *Qui sedes ad dexteram Patris.* Miserére nobis. **Gloria Patri.** Christe. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum.

In Adventu, nisi alius in Festis fuerit assumendus :

℣. Qui ventúrus es in mundum.

In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato dicitur sequens

℣. Qui natus es de María Vírgine.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatió-nem. **℟.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad ℣.** Carnis resurrectionem. **℟.** Vitam ætérnam. Amen. **℣.** Et ego ad te, Dómine, clamávi. **℟.** Et mane orátio mea prævé-niet te. **℣.** Repleátur os meum laude. **℟.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. **℣.** Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. **℟.** Et omnes iniquitátes meas dele. **℣.** Cor mundum crea in me, Deus. **℟.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. **℣.** Ne projicias me a fácie tua. **℟.** Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. **℣.** Redde mihi lætítiam salutáris tui. **℟.** Et spíritu principáli confirma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **℟.** A viro iníquo éripe me. **℣.** Eripe me de inimícis meis, Deus

meus. *℟.* Et ab insurgentibus in me libera me. *℣.* Eripe me de operantibus iniquitatem. *℟.* Et de viris sanguinum salva me. *℣.* Sic psalmum dicam nómni tuo in sáculum sáculi. *℟.* Ut reddam vota mea de die in diem. *℣.* Exáudi nos, Deus, salutáris noster. *℟.* Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. *℣.* Deus, in adjutórium meum inténde. *℟.* Dómine, ad adjuvándum me festína. *℣.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. *℟.* Miserére nobis. *℣.* Bénedic, ánima mea, Dómino. *℟.* Et ómnia, quæ intra me sunt, nómni sancto ejus. *℣.* Bénedic, ánima mea, Dómino. *℟.* Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *℣.* Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis. *℟.* Qui sanat omnes infirmitates tuas. *℣.* Qui rédimmit de intéritu vitam tuam. *℟.* Qui coronat te in misericórdia et miseratió-nibus. *℣.* Qui replet in bonis desidérium tuum. *℟.* Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *℟.* Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. *℟.* Sine peccáto nos custodíre. *℣.* Miserére nostri, Dómine. *℟.* Miserére nostri. *℣.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *℟.* Quemádmódum sperávimus in te. *℣.* Dómine, exáudi oratió-nem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósá in conspéctu Dómini. *℟.* Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et ómnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et re-

gnat in sæcula sæculórum. **℟.** Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. **℟.** Dómine, ad adjuvándum me festína. **Et dicitur ter; ultimo additur :** Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. **℟.** Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige. **℣.** Glória Patri. **℟.** Sicut erat.

Orémus.

Oratio

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **℟.** Amen.

℣. Jube, domne.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dis-

pónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

In Officio feriali

Tempore Adventus

Domine, miserére nostri : te enim exspectávimus : esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post Oct. Epiphaniæ anticipatæ)

Dominus autem dirigat corda et córpora nostra in caritaté Dei, et patiéntia Christi.

E Proprio de Tempore

Pro Octava S. Stephani

Positis autem génibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixisset, obdormívit in Dómino.

Pro Octava S. Joannis

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ induit eum.

Pro Oct. Ss. Innocentium

Hi empti sunt ex homínibus primitiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : * sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

E Proprio Sanctorum

**Pro Conceptione immac.
B. Mariæ V.**

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Pro

S. Agnete et S. Agatha

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justí, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsusum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O quam pulchra est casta generatió cum claritáte! immortalis est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómínes.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ filiæ congrega-
vērunt divítias : tu
supergréssa es univér-
sas. Fallax grátia, et vana est
pulchritúdo : múl-
ier timens Dóminum,
ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus om-
nem lácrimam ab ócu-
lis eórum : et mors ultra
non erit, neque luctus, ne-
que clamor, neque dolor
erit ultra, quia prima ab-
iérunt. Et dixit qui sedé-
bat in throno : Ecce, nova
fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamó-
mum et bálsamum aro-
matízans odórem dedi :
quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

V. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. **R.** Qui
fecit cælum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Benedictio Dóminus nos
benedícat, et ab omni malo
deféndat, et ad vitam per-
dúcat ætérnam. Et fidé-
lium ánimæ per misericór-
diam Dei requiéscent in
pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur tantum Pater
noster **secreto, nisi sequatur**
alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster **et Ave.**

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessióem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

*** Præsta,** Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Cla-
mor meus.

In Officio feriali Adventus
Sabbato post Dominicam I :
Ant. Jucundáre.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :
Ant. Multiplicábitur.

Psalmus 101, i

Domine, exáudi ora-
tiónem meam : *
et clamor meus ad
te véniat.

Non avértas fáciem tuam
a me : * in quacúmque die
tribulor, inclína ad me au-
rem tuam.

In quacúmque die invo-
cávero te, * velóciter ex-
áudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelli-cáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Psalmus 101, ii

TU exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápidés ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprexit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióné áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélsso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndó pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Psalmus 101, iii

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitatem diérum meórum nuntiá mihi.

Ne révocés me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiunt.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sáeculum dirigétur.

Per Annum : Ant. Clamor meus, Dómine, ad te pervéniat : * non avértas faciém tuam a me

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I :

Ant. Jucundáre, filia Sion, et exsúlta satis, filia Jerúsalem, allelúja.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis.

Capitulum Jer. 23, 5

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnabit rex, et sápiens erit : * et faciét judícium et justítiam in terra.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. **℣.** Ostén-de faciém tuam, et salvi érimus. Dómine. **Glória Patri.** Veni. **℣.** Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. **℟.** Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **℟.** Et ostén-de faciém tuam, et salvi érimus. **℣.** Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **℟.** Et libera nos propter nomen tuum. **℣.** Dómine, exáudi oratió-nem meam. **℟.** Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 21

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post Oct. Epiph. anticipatæ)

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. **℣.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. **Glória Patri.** Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. **℟.** Neque despicias me, Deus, salutaris meus.

Sabbato post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 22

AD SEXTAM

Pater noster **et** Ave.

W. Deus, in adiutorium.

Hymnus

Rector potens, verax
Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem :

Exstingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

* **Præsta**, Pater piissime,
Patricum compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Dó-
mine, Deus meus.

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus vé-
niet.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego Dóminus.

Psalmus 103, i

Benedic, ánima mea,
Dómino : * Dómi-
ne, Deus meus, ma-
gnificátus es veheménter.

Confessióem, et decó-
rem induísti : * amíctus
lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut
pellem : * qui tegis aquis
superióra ejus.

Qui ponis nubem ascén-
sum tuum : * qui ámbulas
super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos,
spíritus : * et miníistros
tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram su-
per stabilitátem suam : *
non inclinábitur in sæcu-
lum sæculi.

Abýssus, sicut vestimén-
tum, amíctus ejus : *
super montes stabunt
aquæ.

Ab increpatióne tua fú-
gient : * a voce tonítrui
tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et
descéndunt campi * in lo-
cum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem
non transgrediéntur : *
neque converténtur ope-
rírre terram.

Qui emíttis fontes in con-
vállibus : * inter médium
móntium pertransíbunt
aquæ.

Potábunt omnes béstiae
agri : * exspectábunt óna-
gri in siti sua.

Super ea vólucres cæli
habitábunt : * de médio
petrárum dabunt voces.

Psalmus 103, ii

Rigans montes de supe-
rióribus suis : * de
fructu óperum tuórum sa-
tiábitur terra :

Prodúcens fœnum jumén-
tis, * et herbam servitúti
hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílalet fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásu suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubilibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatió-nem suam usque ad vé-sperum.

Psalmus 103, iii

QUam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra posses-sióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum ma-

gnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et deficiént, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiánt peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bédedic, ánima mea, Dómino.

Per Annum : Ant. Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

In Offício feriali Adventus
Sabbato post Dominicam I :

Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus

cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Ego Dóminus prope feci justítiam meam, non elongábitur, et salus mea non morábitur.

Capitulum Jer. 23, 6

IN diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. **br.** Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. ℣. Memento nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, converte nos. ℟. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 24

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post Oct. Epiph. anticipatæ)

Capitulum Rom. 13, 8

REmini quidquam de beátis, nisi ut invicem diligátis : qui enim diligit próximum, legem implévit.

℟. **br.** Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscae ibi me collocávit.

Sabbato post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra.

Reliqua ut in Ordinario. 24

AD NONAM

Pater noster **et** Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam decídat,

Sed præmíum mortis sacræ

Perénis instet glória.

* **Præsta,** Pater piíssime,
Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Per Annum : Ant. Ne ta-
cúeris, Deus.

In Officio feriali Adventus
Sabbato post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Parátus esto.

Psalmus 108, i

Eus, laudem meam
ne tacúeris : * quia
os peccatóris, et os
dolósi super me apértum
est.

Locúti sunt advérsus
me lingua dolósa, et ser-
mónibus ódii circumdedé-
runt me : * et expugna-
vérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent,
detrahébant mihi : * ego
autem orábam.

Et posuérunt advérsus
me mala pro bonis : * et
ódium pro dilectióne mea.

Constitue super eum pec-
catórem : * et diábolus
stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat
condemnátus : * et orátio
ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : *
et episcopátum ejus accí-
piat alter.

Fiant filii ejus órphani : *
et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur
filii ejus, et mendícent : *

et ejiciántur de habitatió-
nibus suis.

Scrutétur fænerátor om-
nem substántiam ejus : * et
dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec
sit qui misereátur pupíllis
ejus.

Fiant nati ejus in intéri-
tum : * in generatióne una
deleátur nomen ejus.

Psalmus 108, ii

IN memóriam rédeat iní-
quitas patrum ejus in
conspéctu Dómini : * et
peccátum matris ejus non
deleátur.

Fiant contra Dóminum
semper, et dispéreat de
terra memória eórum : *
pro eo quod non est recor-
dátus fácere misericór-
diam.

Et persecútus est hómi-
nem inopem, et mendí-
cum, * et compúctum
corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem,
et véniet ei : * et nóluit
benedictiónem, et elongá-
bitur ab eo.

Et induit maledictiónem
sicut vestiméntum, * et
intrávit sicut aqua in inte-
rióra ejus, et sicut óleum
in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimén-
tum, quo operítur : * et
sicut zona, qua semper
præcingitur.

Hoc opus eórum, qui dé-
trahunt mihi apud Dómi-

num : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Psalmus 108, iii

Libera me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fá-

ceret a persecuéntibus ánimam meam.

Per Annum : Ant. Ne tacúeris, Deus, quia sermónibus ódii circumdedérunt me.

In Officio feriali Adventus

Sabbato post Dominicam I :

Ant. Ecce véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Sabb. ante Vig. Nat. Dom. :

Ant. Parátus esto, Israël, in occúrsum Dómini, quóniam venit.

Capitulum Is. 14, 1

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. **℣.** Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. **Glória Patri.** Super te. **℣.** Veni, Dómine, et noli tardáre. **℟.** Reláxa facínora plebi tuæ.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatió nem. **℟.** Sed libera nos a malo. **℣.** Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **℟.** Et osténde

fáciem tuam, et salvi érimus. *℣.* Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *℟.* Et libera nos propter nomen tuum. *℣.* Dómine, exáudi oratió-nem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario. 25

Per Annum

(et in Officio Dominicæ post Oct. Epiph. anticipatæ)
Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redépti estis, sed pretiósó sángine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. *℣.* Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime. *℣.* Ab occúltis meis munda me, Dómine. *℟.* Et ab aliénis parce servo tuo.

Sabbato post Cineres et in Vigiliis communibus Preces feriales, ut supra. 311

Reliqua ut in Ordinario. 25

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

In Adventu : In Sabbatis, incluso etiam Sabbato ante Dominicam IV in Vigilia Nativitatis Domini occurrentem, Antiphonæ e Laudibus

Dominicæ sequentis ut in Proprio de Tempore.

Per Annum : Ant. Benedíctus Dóminus. †

† Antiphonæ cum Psalmis assignatæ semper in Sabbato dicuntur pro I Vesperis Dominicæ sequentis, quando agendum est Officium de ipsa Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Octavas Nativitatis et Epiphaniæ, quam in Dominicis majoribus, extra Adventum.

Psalmus 143, i

Benedíctus Dóminus, † Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscep-tor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætereunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et libera me

de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et dextera eórum, dextera iniquitátis.

Ant. Benedictus Dóminus, suscéptor meus, et liberátor meus.

Ant. Beátus pópulus.

Psalmus 143, ii

Deus, cánticum novum cantábo tibi : * in psalterio decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : * qui redemísti David, servum tuum, de gládio maligno : éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * et dextera eórum, dextera iniquitátis :

Quorum filii, sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Filiæ eórum compósitæ : * circumornatæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crasæ.

Non est ruína maceriæ, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt : * beá-

tus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 144, i

Exaltábo te, Deus meus, rex : * et benedicam nómini tuo in sáculum, et in sáculum sáculi.

Per singulos dies benedicam tibi : * et laudábo nomen tuum in sáculum, et in sáculum sáculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquén-
tur : * et mirábilia tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis.

Ant. Suávis Dóminus.

Psalmus 144, ii

Miserátor, et miséricors Dóminus : * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univér-
sis : * et miseratiónes
ejus super ómnia ópera
ejus.

Confiteántur tibi, Dómi-
ne, ómnia ópera tua : *
et sancti tui benedicant
tibi.

Glóriam regni tui di-
cent : * et poténtiam tuam
loquéntur :

Ut notam fáciant filiis
hóminum poténtiam tu-
am : * et glóriam magni-
ficéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum
ómnium sæculórum : * et
dominatio tua in omni
generatióne et generatió-
nem.

Ant. Suávis Dóminus
univér-
sis : et miseratiónes
ejus super ómnia ópera
ejus.

Ant. Fidélis Dóminus. †

Psalmus 144, iii

Fidélis Dóminus † in
ómnibus verbis suis : *
et sanctus in ómnibus opé-
ribus suis.

Allevat Dóminus omnes
qui córruunt : * et érigit
omnes elísos.

Oculi ómnium in te spe-
rant, Dómine : * et tu das
escam illórum in témpore
opportúno.

Aperis tu manum tuam : *
et imples omne ánimál be-
nedictióne.

Justus Dóminus in ómni-
bus viis suis : * et san-

ctus in ómnibus opéribus
suis.

Prope est Dóminus
ómnibus invocántibus
eum : * ómnibus invocán-
tibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium
se fáciat : * et deprecatió-
nem eórum exáudiet : et
salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes
diligéntes se : * et omnes
peccatóres dispérdet.

Laudatióem Dómini lo-
quétur os meum : * et
benedicat omnis caro nó-
mini sancto ejus in sæ-
culum, et in sæculum
sæculi.

Ant. Fidélis Dóminus in
ómnibus verbis suis : et
sanctus in ómnibus opéri-
bus suis.

In Adventu

Capitulum, Hymnus Creá-
tor alme et **Versus** Rorate,
ut in **Proprio de Tempore.**

Per Annum

In Sabbatis ante Dominicas
Septuagesimæ, Sexagesimæ
et Quinquagesimæ, Capitu-
lum ut in **Proprio de Tem-
pore**; in reliquis autem Sab-
batis, extra Octavas Nativita-
tis et Epiphaniæ, dicitur

Capitulum Rom. 11, 33

O Altitúdo divitiárum
sapientiæ et sciéntiæ
Dei : quam incomprehen-
sibília sunt judícia ejus, et
investigábiles viæ ejus!

In omnibus vero Sabbatis superius indicatis dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

JAM sol recedit igneus :
Tu, lux perennis, Unitas,
Nostris, beata Trinitas,
Infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine,
Te deprecamur vespere;
Digneris ut te supplices
Laudemus inter Caelites.

* Patri, simulque Filio,
Tibi que, Sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Saeculum per omne gloria.
Amen.

℣. Vespertina oratio
ascendat ad te, Domine.
℟. Et descendat super nos
misericordia tua.

Ad Magnificat Antiphona ut
in Proprio de Tempore, præterquam
in Sabbatis ante
Dominicam II et reliquas
Dominicas post Epiphaniam
occurrentibus, in quibus dicitur

Ant. Suscepit Deus *
Israël, puerum suum :
sicut locutus est ad Abraham,
et semen ejus usque
in saeculum.

Expleto Cantico ac repetita
Antiphona, dicitur Oratio
Dominicæ sequentis propria,
quæ per totam hebdomadam
suam in feriali Officio adhibetur,
nisi specialis Oratio
habeatur.

Reliqua ut in Ordinario. 27

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne.

Bened. Noctem quietam,
et finem perfectum concedat
nobis Dominus omnipotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRATRES : Sobrii estote,
et vigilate : quia adversarius
vester diabolus
tamquam leo rugiens circumcui,
quaerens quem devoret :
cui resistite fortes in fide.
Tu autem.

℟. Deo gratias.

℣. Adjutorium nostrum
in nomine Domini. ℟. Qui
fecit caelum et terram.

Pater noster, quod dicitur
totum secreto.

Confiteor. Misereatur. Indulgentiam.

℣. Converterte nos, Deus,
salutaris noster. ℟. Et
averte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutorium.

Ant. Intret oratio mea.

Psalmus 87

Domine, Deus salutis
meae : * in die clamavi,
et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo
oratio mea : * inclina aurem
tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis
anima mea : * et vita mea
inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum : *

factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, * et iustitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in la-

boribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum : * et notos meos a miseria.

Psalmus 102, i

Benedic, anima mea, Domino : * et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino : * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovabitur ut aquilae juvenus tua :

Faciens misericordias Dominus : * et iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus : * longanimis, et multum misericors.

Non in perpétuum irascetur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Psalmus 102, ii

QUÓmodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fáctis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominationis ejus, benedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Hymnus

TE lucis ante términum, Rerum Creátor, póscimus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómp-
prime,

Ne polluéantur córpora.

* **Præsta**, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. **br.** In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In. **℟.** Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. **Gló-**

ria Patri. In manus. *℣.* Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. *℟.* Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (*si dicendæ sint*)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. **K**ýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad* *℣.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *℟.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum *secreto usque ad* *℣.* Carnis resurrectionem. *℟.* Vitam ætérnam. Amen. *℣.* Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. *℟.* Et laudábilis et gloriósus in sácula. *℣.* Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. *℟.* Laudémus, et superexaltémus

eum in sácula. *℣.* Benedictus es, Dómine, in firmaménto cæli. *℟.* Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sácula. *℣.* Benedicat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. *℟.* Amen. *℣.* Dignáre, Dómine, nocte ista. *℟.* Sine peccáto nos custodíre. *℣.* Miserére nostri, Dómine. *℟.* Miserére nostri. *℣.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *℟.* Quemádmódum sperávimus in te. *℣.* Dómine, exáudi oratióem meam. *℟.* Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Benedictio Benedicat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínium auxílium.

Pater, Ave María **et** Credo.

Proprium de Tempore

SABBATO

ANTE

DOMINICAM I ADVENTUS

AD VESPERAS

Ant. 1 In illa die * stilábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 312

2 Jucundáre, * fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

3 Ecce Dóminus véniet, * et omnes Sancti ejus cum eo * et erit in die illa lux magna, allelúja.

4 Omnes sitiéntes, * veníte ad aquas : quáerite Dóminum, dum inveníri potest, allelúja.

5 Ecce véniet * Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Capitulum Rom. 13, 11

FRatres : Hora est jam nos de somno súrgere : nunc enim própior est nostra salus, quam cum credidimus.

Hymnus

CReátor alme síderum,
ÆtéRNA lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplícum.

Qui dáemonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat,

Et cœlites et inferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper,
et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gér-
minet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ecce
nomen Dómini * venit de
longínquo, et cláritas ejus
replet orbem terrárum.

Ad Vesperas Dominicæ

Ad Magnif. Ant. Ne tí-
meas, María, * invenísti
enim grátiam apud Dómi-
num : ecce concípies et
páries fílium, allelúja.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dó-
mine, poténtiam tuam,
et veni : ut ab imminén-
tibus peccatórum nostró-
rum perículis, te mereá-
mur protegénte éripi, te
liberánte salvári : Qui
vivis.

**Suffragium de omnibus
Sanctis omittitur per totum
Adventum, etiam in Festis.**

DOMINICA I ADVENTUS

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitat. Regem ventúrum,
Hymnus Verbum supérnum,
et Psalmi de Dominica, sub
Antiphonis et cum Versibus
Nocturnorum de Tempore
Adventus, ut in Psalterio. 36

In I Nocturno

Incipit liber Isaíæ
Prophétæ

Lectio i Cap. 1, 1-9

Isio Isaíæ filii
Amos, quam vi-
dit super Judam
et Jerúsalem, in diébus
Ozíæ, Jóathan, Achaz, et
Ezechíæ, regum Juda. Au-
díte, cæli, et áuribus pér-
cipe, terra, quóniam Dó-
minus locútus est : Filios
enutrívi, et exaltávi : ipsi
autem spreverunt me. Co-
gnóvit bos possessórem
suum, et ásinus præsepe
dómini sui : Israël autem
me non cognóvit, et pó-
pulus meus non intelléxit.

℟. Aspíciens a longe, ecce
vídeo Dei poténtiam ve-
niéntem, et nébulam to-
tam terram tegéntem.
* Ite óbviám ei, et dícite :
* Núntia nobis, si tu es
ipse, * Qui regnatúrus es
in pópulo Israël. ℣. Qui-
que terrígenæ, et filii hó-
minum, simul in unum
dives et pauper. — Ite

óbviam ei, et dicite. **℟.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Núntia nobis, si tu es ipse. **℟.** Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introibit Rex glóriæ. — Qui regnatúrus es in pópulo Israël. **℟.** Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. **Deinde repetitur** **℟.** Aspiciens a longe, **usque ad** **℟.** Quique terrígenæ.

Lectio ii

VÆ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, fíliis scelerátis : dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt Sanctum Israël, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultra, addéntes prævaricationem? omne caput lánguidum, et omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas : vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébatur : et datum est ei regnum, et honor : * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei. **℟.** Potestas ejus, potestas æterna, quæ non auferétur : et re-

gnum ejus, quod non corrumpétur. — Et.

Lectio iii

Terra vestra déserta, civitátes vestræ succénsæ igni : regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitaté hostili. Et derelinquétur filia Sion ut umbráculum in vínea, et sicut tugúrium in cucumerário, et sicut civitas, quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquisset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, et quasi Gomórrha símiles essémus.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Mariám Virginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lumine : ne tíneas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. **℟.** Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Ecce. Glória Patri. Ecce concípies.

In II Noeturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 8 de jejunió decimí mensis et eleemosynis

Lectio iv

UM de advéntu regni Dei, et de mundi fine ac témporum, discípulos suos Sal-

vátor instrúeret, totámque Ecclésiám suam in Apóstolis erudíret : Cavéte, inquit, ne forte gravéntur corda vestra in crápula, et ebrietáte, et cogitatióibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciálius pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, etiámsi est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum : * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? Et respóndens Angelus, dixit ei. — Spíritus.

Lectio v

AD cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári : ne quem aut ventri deditum, aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experimento probátur, potus satietáte áciem mentis obtúndi, et cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári; ita ut delectátio edéndi étiam córporum contrária sit salúti, nisi rátio temperántiæ obsístat illé-

cebræ, et quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti.

℟. Salvatórem exspectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. — Qui.

Lectio vi

Quamvis enim sine ánimá nihil caro desíderet, et inde accípiat sensus, unde sumit et motus : ejúsdem tamen est ánimæ, quædam sibi súbditæ negáre substántiæ, et interióri judício ab inconveniéntibus exterióra frenáre : ut a corpóreis cupiditátibus sæpius libera, in aula mentis possit divínæ vacáre sapiéntiæ : ubi omni strépitu terrenárum silénte curárum, in meditatióibus sanctis, et in delíciis lætétur ætérnis.

℟. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es : vide afflictiónem pópuli tui : * Sicut locútus es, veni, * Et libera nos. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Sicut. Glória Patri. Et libera nos.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 25-33

IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Erunt signa in sole, et lu-
na, et stellis, et in terris
pressura gentium. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 1 in Evangelia

Dominus ac Red-
emptor noster pa-
ratos nos invenire
desiderans, senescens
mundum quae mala se-
quantur denuntiat, ut nos
ab ejus amore compescat.
Appropinquans ejus
terminum quantae percus-
siones praeveniant, inno-
tescit : ut, si Deum metue-
re in tranquillitate nolu-
mus, saltem vicinum ejus
judicium vel percussioni-
bus attriti timeamur.

✠. Ecce virgo concipiet,
et pariet filium, dicit Do-
minus : * Et vocabitur
nomen ejus Admirabilis,
Deus, Fortis. ✠. Super so-
lium David, et super re-
gnum ejus sedebit in
aeternum. — Et.

Lectio viii

Hic etenim lectioni san-
cti Evangelii, quam
modo vestra fraternitas

audivit, paulo superius
Dominus praemisit, di-
cens : Exsurgat gens con-
tra gentem, et regnum ad-
versus regnum : et erunt
terramotus magni per lo-
ca, et pestilentiae, et fames.
Et quibusdam interpósi-
tis, hoc, quod modo audi-
stis, adjunxit : Erunt si-
gna in sole, et luna, et
stellis, et in terris pressura
gentium praefusione
sonitus maris, et fluctuum.
Ex quibus profecto omni-
bus alia jam facta cerni-
mus, alia in proximo ven-
tura formidamus.

✠. Audite verbum Do-
mini, gentes, et annuntiá-
te illud in finibus terrae :
* Et insulis, quae procul
sunt, dicite : Salvator no-
ster adveniet. ✠. Annun-
tiáte, et auditum fácite :
loquimini, et clamáte. —
Et.

Lectio ix

NAM gentem contra
gentem exsurgere, ea-
rumque pressuram terris
insistere, plus jam in no-
stris temporibus cernimus,
quam in codicibus legimus.
Quod terramotus urbes
innúmeras obruat, ex aliis
mundi partibus scitis
quam frequenter audivi-
mus. Pestilentias sine ces-
satione patimur. Signa
vero in sole, et luna, et
stellis, adhuc aperte mí-
nime vidimus : sed quia et

hæc non longe sint, ex ipsa jam æris immutatio colligimus.

℟. Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et suscitabo David germen justum : et regnabit rex, et sapiens erit, et faciet iudicium et justitiam in terra : * Et hoc est nomen quod vocabunt eum : * Dominus justus noster.

℣. In diebus illis salvabitur Juda, et Israël habitabit confidenter. — Et hoc. Glória. Dominus.

Et non dicitur Hymnus Te Deum in Officiis de Tempore per totum Adventum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 In illa die * stillabunt montes dulcedinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Psalmi cum Cantico de Dominica 1 loco. 44

2 Jucundare, * filia Sion, et exsulta satis, filia Jerusalem, allelúja.

3 Ecce Dominus veniet, * et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

4 Omnes sitiéntes, * venite ad aquas : quærite Dominum, dum inveniri potest, allelúja.

5 Ecce veniet * Propheta magnus, et ipse renovabit Jerusalem, allelúja.

Capitulum Rom. 13, 11

Fratres : Hora est jam nos de somno surgere : nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus.

Hymnus

EN clara vox redarguit Obscúra quæque, personans :

Procul fugéntur sómnia : Ab alto Jesus prómecat.

Mens jam resúrgat, torpida

Non ámplius jacens humi : Sidus refúlget jam novum, Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos mittitur Laxare gratis débitum : Omnes simul cum lácrimis Precémur indulgéntiam ;

Ut, cum secúndo fúlserit, Metúque mundum cinxerit,

Non pro reátu púniat, Sed nos pius tunc prótegit.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María : ne tíneas, habé-

bis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

Ad Primam in *℟. br. V.* Qui ventúrus es in mundum; et ad absolutionem Capituli Lectio brevis Dómine, miserére, de Tempore Adventus, ut in Psalterio. 60

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. *V.* Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni. *V.* Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine. *℟.* Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM

Capitulum Rom. 13, 12

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. *V.* Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde. *V.* Meménto nostri, Dómine, in bene-

plácito pópuli tui. *℟.* Vísita nos in salutári tuo.

AD NONAM

Capit. Rom. 13, 13-14

Sicut in die honéste ambulémus, non in comessatióibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentiône et æmulatiône; sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te. *V.* Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. Glória Patri. Super te. *V.* Veni, Dómine, et noli tardáre. *℟.* Reláxa facínora plebi tuæ.

AD VESPERAS

Omnia ut in Vesperis Sabati præc. 319, præter sequentia :

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 70

V. Roráte, cæli, désuper et nubes pluant justum. *℟.* Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ne timeas, María, * invenísti enim grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium, allelúja.

Hymni, Antiphonæ ad Matutinum, Versus, etiam Nocturnorum, Responsoria brevía et Lectio brevis superius indicata dicuntur etiam in reliquis Dominicis Adventus.

¶ Feriæ omnes per Adventum, usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis Domini inclusive, sunt majores non privilegiatæ.

In Officio feriali per Adventum

*usque ad diem 23 Decembris
inclusive*

Ad Matutinum Invitatorium et Hymnus de Tempore Adventus, ut in Ordinario; Antiphonæ et Psalmi cum Versu Nocturni item de Tempore Adventus, ut in Psalterio : sumptis quidem in Feria IV tribus ultimis Antiphonis et Psalmis de 2 loco.

Ad Laudes Psalmi de Feria 2 loco, usque ad diem 16 Decembris inclusive sub suis Antiphonis ut in Psalterio, a die autem 17 ad 23 sub Antiphonis propriis ut infra; Capitulum, Hymnus et Versus de Tempore Adventus, ut in Ordinario.

Ad Horas Antiphonæ de propriis Laudibus, si habeantur, secus de Laudibus Dominicæ præcedentis; Psalmi ut in Psalterio, addito ad Primam quarto Psalmo, ut ibidem notatur. Et ad Primam in Responsorio brevi Versus et Lectio brevis, ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum et Responsorium breve de Tempore Adventus, ut in Ordinario.

Ad Vesperas Antiphonæ et Psalmi ut in Psalterio; Capitulum, Hymnus et Versus de Tempore Adventus, ut in Ordinario.

Et ad omnes Horas dicuntur Preces feriales, pariter ut in Ordinario.

FERIA SECUNDA

De Isaia Propheta

Lectio i Cap. 1, 16-28

LAvámini, mundi estóte, auférte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis : quiéscite ágere perversæ, díscite benefácere : quærite judícium, subveníte opprésso, judicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus : si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur : et si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

✠. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmissum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulieres.

✠. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut.

Lectio ii

SI voluéritis, et audieritis me, bona terræ comedétis. Quod si noluéritis, et me ad iracúndiam provocavéritis, gládus de-

vorabit vos, quia os Domini locutum est. Quomodo facta est meretrix civitas fidelis, plena iudicii? Iustitia habitavit in ea, nunc autem homicidæ. Argentum tuum versum est in scoriâ : vinum tuum mistum est aqua. Principes tui infidèles, socii furum : omnes diligunt munera, sequuntur retributiones. Pupillo non iudicant : et causa viduæ non ingreditur ad illos.

R. Lætentur cæli, et exsultet terra, jubilate, montes, laudem : quia Dominus noster veniet, * Et pauperum suorum miseretur. **V.** Orietur in diebus ejus iustitia, et abundantia pacis. — Et.

Lectio iii

Propter hoc ait Dominus Deus exercituum fortis Israël : Heu, consolabor super hostibus meis, et vindicabor de inimicis meis. Et convertam manum meam ad te, et excoquam ad purum scoriâ tuam, et auferam omne stannum tuum. Et restituiam iudices tuos ut fuerunt prius, et consiliarios tuos sicut antiquitus : post hæc vocaberis civitas iusti, urbs fidelis. Sion in iudicio redimetur, et reducent eam in iustitia : et conteret sceleros, et pec-

catōres simul : et qui dereliquerunt Dominum, consumentur.

R. Alieni non transibunt per Ierusalem amplius : * Nam in illa die stillabunt montes dulcedinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dominus. **V.** Deus a Libano veniet, et Sanctus de monte umbroso et condensio. — Nam. **Gloria Patri.** Nam.

V. Vox clamantis in deserto : Parate viam Domini. **R.** Rectas facite semitas ejus.

Ad Bened. Ant. Angelus Domini * nuntiavit Mariæ, et concepit de Spiritu Sancto, allelûja.

Oratio

Excita, quæsumus, Domine, potentiam tuam, et veni : ut ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis, te mereamur protegente eripi, te liberante salvari : Qui vivis.

V. Rorate, cæli, desuper, et nubes pluant justum, **R.** Aperiat̃ur terra, et germinet Salvatorem.

Ad Magnif. Ant. Leva, Ierusalem, * oculos tuos, et vide potentiam regis : ecce Salvator venit solvere te a vinculo.

FERIA TERTIA

De Isaia Propheta

Lectio i Cap. 2, 1-9

Verbum, quod vidit Isaías, filius Amos, super Juda et Jerúsalem. Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, et dicent : Veníte et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábitus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

℟. Montes Israë!, ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite :
* Prope est ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.
— Prope.

Lectio ii

Et judicábit gentes, et árguet pópulos multos : et conflábunt gládios suos in vómeres, et lanceas suas in falces : non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob, veníte, et ambulé-

mus in lúmine Dómini. Projecísti enim pópulum tuum, domum Jacob : quia repléti sunt ut olim, et áugures habuérent ut Philísthiim, et púeris aliénis adhæsérunt.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, et colles justitiam :
* Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. — Quia.

Lectio iii

Repléta est terra argénto et auro : et non est finis thesaurórum ejus : et repléta est terra ejus equis : et innumerábiles quadrígæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis : opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígití eórum. Et incurvávít se homo, et humiliátus est vir : ne ergo dimíttas eis.

℟. Ecce ab Austro vénio, ego Dóminus Deus vester,
* Visitáre vos in pace. ℣. Aspiciam vos, et créscere fáciam : multiplicámini, et firmábo pactum meum vobíscum. — Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

℣. Vox clamántis in déserto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Antequam convenírent, * invénta est María habens in

útero de Spíritu Sancto, allelúja.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

V. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

R. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Quærite Dóminum, * dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est, allelúja.

FERIA QUARTA

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 3, 1-11

ECce enim Dominátor Dóminus exercítum áuferet a Jerúsalem et a Juda válidum et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ : fortem, et virum bellatórem, júdicem, et prophétam, et aríolum, et senem : príncipem super quinquaginta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapiéntem de architéctis, et prudéntem elóquii mýstici. Et dabo púeros príncipes eórum, et effemináti dominabúntur eis.

R. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes

prædicávit Agnum esse ventúrum. **V.** Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. — Quem.

Lectio ii

ET irruet pópulus, vir ad virum, et unusquisque ad próximum suum : tumultuábitur puer contra senem, et ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum domésticum patris sui : Vestiméntum tibi est, princeps esto noster, ruína autem hæc sub manu tua. Respondébit in die illa, dicens : Non sum médicus, et in domo mea non est panis, neque vestiméntum : nolíte constituere me príncipem pópuli.

R. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiél : Vidi portam clausam; ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi : * Et erat íterum clausa, demónstrans Virginem, quia post partum permánsit virgo. **V.** Porta quam vidisti, Dóminus solus transíbit per illam. — Et.

Lectio iii

Ruit enim Jerúsalem, et Judas cóncidit : quia lingua eórum et adinventiões eórum contra Dóminum, ut provocárent óculos majestátis ejus.

Agnitio vultus eorum respondit eis : et peccatum suum quasi Sódoma prædicaverunt, nec absconderunt : vae animæ eorum, quóniam réddita sunt eis mala. Dícite justo quóniam bene, quóniam fructum adinventiónum suarum cómedet. Vae ímpio in malum : retribútio enim mánuum ejus fiet ei.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit, et fáciat judícium et justítiam in terra : * Et hoc est nomen quod vocábunt eum : * Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter. — Et. Glória Patri. Dóminus.

℣. Vox clamántis in déserto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. De Sion * exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegéntem éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperíatur terra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Véniet * fórtior me post me, cujus non sum dignus sólvare corrígiam calceamentórum.

FERIA QUINTA

De Isaia Prophéta

Lectio i

Cap. 4, 1-3

ET apprehéndent septem mulieres virum unum in die illa, dicéntes : Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur : tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit : Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in víta in Jerúsalem.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmissum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulieres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut.

Lectio ii Cap. 5, 1-7

CAntábo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ : Vínea facta est dilécto meo in cornu filio ólei. Et sepívit eam, et lápidés elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio ejus, et tórcular exstrúxit in ea : et exspectávit ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, et viri Juda, judicáta inter me et víneam meam. Quid est quod débui ultra fácere víneæ meæ, et non feci ei? An quod exspectávi, ut fáceret uvas, et fecit labrúscas?

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébatur : et datum est ei regnum, et honor : * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas æténa, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corumpétur. — Et.

Lectio iii

ET nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ : áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem : díruam maceriam ejus, et erit in conculcatióem. Et ponam eam desértam : non putábitur, et non fo-diétur : et ascéndent ve-

pres et spinæ : et núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israël est : et vir Juda germen ejus delectábile : et exspectávi ut fáceret judícium, et ecce iníquitas : et justítiam, et ecce clamor.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Mariám Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lumine : ne tíneas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábít in domo Jacob in ætérnum. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

℣. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Benedícta * tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Oratio Excita, ut supra.

℣. Roráte, cæli.

Ad Magnif. Ant. Exspectábo * Dóminum Salvatórem meum, et præstolábor eum, dum prope est, allelúja.

FERIA SEXTA

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 6, 1-10

IN anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsus et elevátum : et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri : duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant : Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus.

℟. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum :

* Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. — Spíritus.

Lectio ii

ET commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo. Et dixi : Væ mihi, quia tácuí, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito,

et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit : Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iniquitas tua, et peccátum tuum mundábitur.

℟. Salvatórem exspectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ configurátum cörperi claritátis suæ. ℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. — Qui.

Lectio iii

ET audívi vocem Dómini dicéntis : Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi : Ecce ego, mitte me. Et dixit : Vade, et dic es pópulo huic : Audíte audiéntes, et nolíte intelligere : et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ággrava, et óculos ejus claude, ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intélligat, et convertátur, et sanem eum.

℟. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es : vide afflictiónem pópuli tui : * Sicut locútus es, veni,

* Et libera nos. **V.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Sicut. **Gloria Patri.** Et.

V. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. **R.** Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce véniet * Deus et homo de domo David sedére in throno, allelúja.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

V. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

R. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ex **Ægýpto** * vocávi Fílium meum : véniet, ut salvet pópulum suum.

SABBATO

De Isaíá Prophéta

Lectio i **Cap. 7, 1-15**

ET factum est in diébus Achaz filii Joáthan, filii Ozíæ regis Juda, ascéndit Rasin rex Sýriæ, et Phácee filius Romelíæ rex Israël, in Jerúsalem, ad præliándum contra eam :

et non potuérunt debelláre eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicétes : Requiévit Sýria super Ephraim, et commótum est cor ejus, et cor pópuli ejus, sicut movéntur ligna silvárum a fácie venti. Et dixit Dóminus ad Isaíam : Egrédere in occúrsum Achaz tu, et qui derelictus est Jasub filius tuus, ad extrémum aquæductus piscínæ superiórís in via Agri fullónis.

R. Ecce virgo concípíet, et páriet fílium, dicit Dóminus : * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. **V.** Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. — Et.

Lectio ii

ET dices ad eum : Vide ut síleas : noli timére, et cor tuum ne formídet a duábus caudis titiónum fumigántium istórum in ira furóris Rasin regis Sýriæ, et filii Romelíæ : eo quod consílium iníerit contra te Sýria in malum Ephraim, et fílius Rome-líæ, dicétes : Ascendá-mus ad Judam, et susci-témus eum, et avellá-mus eum ad nos, et poná-mus regem in médio ejus fílium Tábeel.

R. Audíte verbum Dómini, gentes, et annuntiáte

illud in finibus terræ : * Et insulis, quæ procul sunt, dicite : Salvátor noster advéniet. *℟.* Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. — Et.

Lectio iii

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino, Deo tuo, in profúndum inférni, sive in excélsu supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminu. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, et páriet fíliu, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justu : et regnábit rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in terra : * Et hoc est nomen quod vocábunt eum : * Dóminus justus noster. *℟.* In diébus illis salvábitur Juda, et Israël habitábit confidénter. — Et. Glória Patri. Dóminus.

℟. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómi-

ni. *℟.* Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Sion, noli timére, * ecce Deus tuus véniet, allelúja.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

AD VESPERAS

Ant. 1 Ecce in núbibus cæli * Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 312

2 Urbs fortitúdinis * nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

3 Ecce apparébit * Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

4 Montes et colles * cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus : quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnu ætérnum, allelúja, allelúja.

5 Ecce Dóminus * noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 4

FRatres : Quaecúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt : ut per patientiam, et consolationem Scripturarum spem habeamus.

Hymnus

Creátor alme siderum,
Æterna lux credentium,

Jesu, Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.

Qui dæmonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Commune qui mundi nefas
Ut expiâres, ad crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodixisti victima.

Cujus potestas gloriæ,
Nomenque cum primum
sonat,

Et cælités et inferi
Tremente curvantur genu.

Te deprecamur ultimæ
Magnum diæi iudicem,
Armis supernæ gratiæ
Defende nos ab hostibus.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculorum sæcula.

Amen.

℟. Rorate, cæli, desuper,
et nubes pluant justum.

℟. Aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

Ad Magnif. Ant. Veni,
Dómine, * visitare nos in

pace, ut lætemur coram te
corde perfecto.

Ad Vesperas Dominicæ

Ad Magnif. Ant. Tu es
qui venturus es, * an alium
expectamus? Dícite Joánni
quæ vidistis : Ad lumen
redeunt cæci, mortui resurgunt,
pauperes evangelizantur, alleluja.

Oratio

Excita, Dómine, corda
nostra ad præparandas
Unigeniti tui vias : ut per
ejus adventum purificatis
tibi mentibus servire mereamur : Qui tecum vivit.

DOMINICA II

ADVENTUS

II classis Semiduplex

In I Nocturno

De Isaia Propheta

Lectio i Cap. 11, 1-10

Egrediétur virga
de radice Jesse, et
flos de radice ejus
ascéndet. Et requiescet super
eum spíritus Dómini :
spíritus sapiéntiæ et intel-
léctus, spíritus consílii et
fortitúdinis, spíritus scién-
tiæ et pietátis; et replébit
eum spíritus timóris Dó-
mini; non secúndum vi-
sionem oculórum judicá-
bit, neque secúndum audí-
tum áurium árguet : sed
judicábit in justítia páu-

peres, et árguet in æquitate pro mansuétis terræ.

Responsoria hujus Nocturni, si hac nocte dici non poterint, ponuntur prima die infra hebdomadam in qua Lectiones de Scriptura dici contingat, omissis aliis Responsoriis in eadem Feria secus recitandis. Quod fit etiam in reliquis hebdomadis Adventus.

℟. Jerúsalem, cito véniet salus tua : quare mœróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, et liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, Sanctus Israël, Redémptor tuus. — Salvábo.

Lectio ii

ET percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interficiet ímpium. Et erit justitia cingulum lumbórum ejus : et fides cinctórium renum ejus. Habitábit lupo cum agno, et pardus cum hædo accubábit : vítulus, et leo, et ovis simul morabúntur, et puer párvulus minábit eos. Vítulus et ursus pascéntur : simul requiescent cátili eórum : et leo, quasi bos, cómedet páleas.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna : et exíbunt de Je-

rúsalem sicut aqua munda : et regnabit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet : et regnum in manu ejus, et potestas, et impérium. — Super.

Lectio iii

ET delectábitur infans ab úbere super fóramine áspidis : et in caverna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, et non occídent in univérso monte sancto meo : quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, et erit sepulcrum ejus gloriósum.

℟. Cívitas Jerúsalem, noli flere : quóniam dóluit Dóminus super te : * Et áuferet a te omnem tribulationem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúde véniet : et bráchium ejus dominábitur. — Et. Glória. Et.

In II Nocturno

De Expositione sancti Hierónymi Presbýteri in Isaíam Prophétam

Lib. 4 in cap. 11 Isaíæ

Lectio iv

ET egrediétur virga de radíce Jesse. Usque ad princípium visiόνis, vel pónderis Ba-

bylónis, quod vidit Isaías, filius Amos, omnis hæc prophetia de Christo est : quam per partes volumus explanare, ne simul propósita atque disserta lectoris confundat memoriam. Virgam et florem de radice Jesse ipsum Dominum Judæi interpretantur : quod scilicet in virga regnantis potentia, in flore pulchritudo monstratur.

✠. Ecce veniet Dominus, protector noster, Sanctus Israël, * Coronam regni habens in capite suo.

✠. Et dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. — Coronam.

Lectio v

NOS autem virgam de radice Jesse sanctam Mariam Virginem intelligamus, quæ nullum habuit sibi fruticem coherentem, de qua et supra legimus : Ecce virgo concipiet et pariet filium. Et florem, Dominum Salvatorem, qui dicit in Cántico canticorum : Ego flos campi, et lilium convallium.

✠. Sicut mater consolatur filios suos, ita consolabor vos, dicit Dominus : et de Jerúsalem civitate quam elegi, veniet vobis auxilium : * Et videbitis, et gaudébit cor vestrum. ✠. Dabo in Sion salutem,

et in Jerúsalem gloriam meam. — Et.

Lectio vi

Super hunc igitur florem, qui de trunco et radice Jesse per Mariam Virginem repente consurgit, requiescet Spiritus Domini : quia in ipso complacuit omnem plenitudinem divinitatis habitare corporaliter : nequaquam per partes, ut in ceteris Sanctis : sed juxta Evangelium eorum, quod Hebræo sermone conscriptum legunt Nazaræi : Descendet super eum omnis fons Spiritus Sancti. Dominus autem Spiritus est ; et ubi Spiritus Domini, ibi libertas.

✠. Jerúsalem, plantabis vineam in montibus tuis : exsultabis, quoniam dies Domini veniet : surge, Sion, convertere ad Dominum, Deum tuum : gaude et lætare, Jacob : * Quia de medio gentium Salvator tuus veniet. ✠. Exsulta satis, filia Sion : júbila, filia Jerúsalem. — Quia. Gloria Patri. Quia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 11, 2-10

IN illo tempore : Cum audisset Joannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis

suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 6 in Evang. post init.

Isis tot signis tantisque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cum eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde et Paulus dicit : Nos autem prædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus auctor vitæ morerétur : et inde contra eum homo scándalum sumpsit, unde ei ámplius débitor fieri débuit. Nam tanto Deus ab homínibus dignius honorándus est, quanto pro homínibus et indigna suscepit.

✠. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem : et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptionis Judæ : * Tunc salvus erit omnis homo : quia ecce véniet. ✠. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. — Tunc.

Lectio viii

Quid est ergo dicere : Beátus qui non fúerit scandalizátus in me; nisi apérta voce abjectionem mortis suæ humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat : Mira quidem fácio, sed abjécta pépeti non dedígnor. Quia ergo moriéndó te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, ne in me mortem despícient, qui signa venerántur.

✠. Festína, ne tardáveris, Dómine : * Et libera pópulum tuum. ✠. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ. — Et.

Lectio ix

SED dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánnē turbis dicat, audiámus. Quid existis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo intulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclínatur.

✠. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum

eo, * Visitare pópulum suum in pace, et constituere super eum vitam sempiternam. *V.* Ecce Dominus noster cum virtute veniet. — Visitare. Glória Patri. Visitare.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ecce in núbibus cæli * Dominus veniet cum potestate magna, allelúja.

Psalmi de Dominica 1 loco, 40

2 Urbs fortitudinis * nostræ Sion, Salvátor ponetur in ea murus et antemurale : aperite portas, quia nobiscum Deus, allelúja.

3 Ecce apparébit * Dominus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspecta eum, quia veniet, et non tardábit, allelúja.

4 Montes et colles * cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus : quóniam veniet Dominátor Dominus in regnum ætérnum, allelúja, allelúja.

5 Ecce Dominus * noster cum virtute veniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 4

FRatres : Quaecúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt : ut per patientiam,

et consolationem Scripturarum spem habeamus.

Hymnus

EN clara vox redarguit
Obscúra quæque, per-
sonans :

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tór-
pida

Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos mítti-
tur

Laxare gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam ;

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxe-
rit,

Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc próte-
gat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Vox clamántis in de-
sérto : Paráte viam Dómi-
ni. *R.* Rectas fácite sémi-
tas ejus.

Ad Bened. Ant. Joánnes
autem * cum audísset in
vínclis ópera Christi, mit-
tens duos ex discípulis
suis, ait illi : Tu es qui
ventúrus es, an álium
expectámus?

Oratio

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificáti tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

AD PRIMAM

Ant. Ecce in núbibus cæli * Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja.

AD TERTIAM

Ant. Urbs fortitúdinis * nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 4

FRatres : Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt : ut per patiéntiam, et consolatióem Scripturarum spem habeámus.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. **℣.** Ostén-de fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. **Glória Patri.** Veni.

℣. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. **℟.** Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM

Ant. Ecce apparébit * Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspecta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 5-6

DEus autem patiéntiæ, et solátii det vobis idípsum sápere in alté-utrum secúndum Jesum Christum : ut unánimes uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. **℣.** Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. **Glória Patri.** Osténde. **℣.** Memén-to nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. **℟.** Vísita nos in salutári tuo.

AD NONAM

Ant. Ecce Dóminus * noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum Rom. 15, 13

DEus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo : ut abundétis in spe, et in virtúte Spíritus Sancti.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. **℣.** Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. **Glória Patri.** Super. **℣.** Veni, Dómine, et noli tardáre. **℟.** Reláxa facínora plebi tuæ.

AD VESPERAS

Omnia ut in Vesperis Sabati præc. 334, præter seq. : Psalmi de Dominica, ut in Psalterio, 71

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Tu es qui ventúrus es, * an álium exspectámus? Dícite Joánni quæ vidístis : Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, allelúja.

FERIA SECUNDA

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 13, 1-11

ONus Babylónis, quod vidit Isaías filius Amos. Super montem caliginósum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, et ingrediántur portas duces. Ego mandávi sanctificátis meis, et vocávi fortes meos in ira mea, exsultántes in glória mea. Vox multitudínis in móntibus, quasi populórum frequéntium : vox sónitus regum, géntium congregatárum.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmissum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedicta dicáris inter omnes mulieres.

℣. Páries quidem filium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris

grávida, et eris mater semper intácta. — Ut.

Lectio ii

DOminus exercítuum præcépit militiæ belli, veniéntibus de terra procul a summitáte cæli : Dóminus, et vasa furóris ejus, ut dispérdat omnem terram. Ululáte, quia prope est dies Dómini : quasi vástitas a Dómino véniet. Propter hoc omnes manus dissolvéntur, et omne cor hóminis contabéscet, et conterétur. Torsiónes et dolóres tenébunt; quasi partúriens dolébunt : unusquisque ad próximum suum stupébit, fácies combústæ vultus eórum.

℟. Læténtur cæli, et exsúltet terra, jubiláte, montes, laudem : quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. — Et páuperum.

Lectio iii

ECce dies Dómini véniet, crudélis, et indignatiónis plenus, et iræ, furorisque ad ponéndam terram in solitúdinem, et peccatóres ejus conteréndos de ea. Quóniam stellæ cæli, et splendor eárum non expándent lumen suum : obtenebrátus est sol in ortu suo, et luna non splen-

débit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, et contra ímpios iniquitátem eórum, et quiéscere fáciam supérbiam infidé-
lium, et arrogántiam fórtium humiliábo.

℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem ámplius :
* Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso et condénso. — Nam. Glória Patri. Nam.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. De cælo véniet * Dominátor Dóminus, et in manu ejus honor et impérium.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

℣. Rorate, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ecce véniet Rex * Dóminus terræ, et ipse áuferet jugum captivitátis nostræ.

FERIA TERTIA

De Isaíá Prophéta

Lectio i Cap. 14, 1-6

Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserebítur enim Dóminus Jacob, et éliget adhuc de Ísraël, et requiéscere eos fáciat super humum suam : adjungétur ádvena ad eos, et adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, et addúcent eos in locum suum : et possidébit eos domus Ísraël super terram Dómini in servos et ancíllas : et erunt capiéntes eos, qui se céperant, et subjiciént exactóres suos.

℟. Montes Ísraël, ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite :
* Prope est ut véniat dies Dómini. ℣. Rorate, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem. — Prope.

Lectio ii

ET erit in die illa, cum réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo, et a concussióne tua, et a servitúte dura, qua ante servísti : sumes parábolam istam contra regem Baby-lónis, et dices : Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum,

virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plaga insanábili, subjiciéntem in furóre gentes, persequéntem crudéliter.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, et colles justítiam : * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. — Quia.

Lectio iii Cap. 14, 12-15

QUómodo cecidísti de cælo, lúCIFER, qui mane oriebáris? corruísti in terram, qui vulnerábas gentes? qui dicébas in corde tuo : In cælum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólum meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus Aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, similis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detrahéris in profúndum laci.

℟. Ecce ab Austro vénio, ego Dóminus, Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciem : multiplicábimini, et firmábo pactum meum vobíscum. — Visítáre. Glória Patri. Visítáre.

℣. Vox, ut supra.

Ad Bened. Ant. Super te, * Jerúsalem, oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur.

Oratio Excita, ut supra.

℣. Roráte, cæli.

Ad Magnif. Ant. Vox clamántis * in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri.

FERIA QUARTA

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 16, 1-8

EMítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ de Petra desérti ad montem filíæ Sion. Et erit : Sicut avis fúgiens, et pulli de nido avolántes, sic erunt filíæ Moab in transcénsu Arnon. Ini consílium, coge concílium : pone quasi noctem umbram tuam in meridie : absconde fugiéntes, et vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei : Moab esto latíbulum eórum a fácie vastatóris.

℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joáñnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. — Quem.

Lectio ii

FINítus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólum, et sedébit super illud in veritáte in tabernáculo

David, júdicans et quærens iudícium, et velóci-ter reddens quod justum est. Audívimus supérbiam Moab, supérbus est valde : supérbia ejus et arrogántia ejus, et indignátio ejus, plus quam fortitúdo ejus.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiél : Vidi portam clausam; ecce Deus ante sácula ex ea procedébat pro salúte mundi : * Et erat íterum clausa, demonóstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. — Et.

Lectio iii

Idcirco ululábit Moab ad Moab, univérsum ululábit : his, qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, et víneam Sábama dómini géntium excidérunt : flagélla ejus usque ad Jazer pervenérunt : erravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visítare pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. — Visitáre. Glória. Visitáre.

℣. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce ego mitto * Angelum meum, qui præparábit viam meam ante faciém tuam.

Oratio

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et géminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Sion, renováberis, * et vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

FERIA QUINTA

De Isaía Prophéta

Lectio i Cap. 19, 1-6

ONus Ægýpti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingreditúr Ægýptum, et commovebúntur simulácula Ægýpti a faciē ejus, et cor Ægýpti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere faciám Ægýptios advérsus Ægýptios : et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amicum suum, civitas advérsus civitá-

tem, regnum advérsus regnum.

℟. Jerúsalem, cito véniet salus tua : quare mœróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, et liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, Sanctus Israël, Redémptor tuus. — Salvábo.

Lectio ii

ET dirumpétur spíritus Ægýpti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo : et interrogábunt simulácula sua, et divínos suos, et pythónes, et ariolos. Et tradam Ægýptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, et flúvius desolábitur, atque siccábitur. Et deficient flúmina : attenuabúntur, et siccabúntur rivi ággerum.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna : et exhibunt de Jerúsalem sicut aqua munda : et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet : et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. — Super.

Lectio iii Cap. 19, 11-13

STulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens. Quómodo dicétis Pharaóni : Fílius sapiéntium ego, fílius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? annúntient tibi, et indicent quid cogitáverit Dóminus exercítuum super Ægýptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémphéos, decepérunt Ægýptum, ángulum populórum ejus.

℟. Civitas Jerúsalem, noli flere : quóniam dóluit Dóminus super te : * Et áuferet a te omnem tribulatióem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet : et bráchium ejus dominábitur. — Et. Glória Patri. Et.

℣. Vox clamántis.

Ad Bened. Ant. Tu es qui ventúrus es, * Dómine, quem exspectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Oratio Excita, ut supra.

℣. Roráte, ut supra.

Ad Magnif. Ant. Qui post me véniet, * ante me factus est : cujus non sum dignus calceaménta solvere.

FERIA SEXTA

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 24, 1-16

Ecce Dóminus dissipábit terram, et nudábit eam, et afflíget faciém ejus, et dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacerdos : et sicut servus, sic dóminus ejus : sicut ancilla, sic dómína ejus : sicut emens, sic ille qui vendit : sicut foenerátor, sic is qui mútuum áccipit : sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, et direptiÓne prædábitur. Dóminus enim locútus est verbum hoc.

✠. Ecce véniet Dóminus, protéctor noster, Sanctus Israë!, * Corónam regni habens in cápite suo. ✠. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. — Corónam.

Lectio ii

Luxit, et deflúxit terra, et infirmáta est : deflúxit orbis, infirmáta est altitúdo pópuli terræ. Et terra infécta est ab habitatóribus suis : quia transgréssi sunt leges, mutavérunt jus, dissipavérunt foedus sempitérnum. Propter hoc maledictio vorábit terram, et peccábunt habitatóres ejus : ideóque insá-

nient cultóres ejus, et relinquéntur hómínes pauci.

✠. Sicut mater consolábitur filios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus : et de Jerúsalem civitáte quam elégi, véniet vobis auxiliúm : * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum.

✠. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. — Et.

Lectio iii

Luxit vindémia, infirmáta est vitis, ingemuérunt omnes qui lætabántur corde. Cessávit gáudium tympanórum, quiévit sónitus lætántium, contícuit dulcédo cítharæ. Cum cántico non bibent vinum : amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta est civitas vanitátis, clausa est omnis domus, nullo introeúnte. Clamor erit super vino in platéis : déserta est omnis lætítia : translátum est gáudium terræ. Relicta est in urbe solitúdo, et calámitas ópprimit portas. Quia hæc erunt in médio terræ, in médio pópulórum : quómodo si paucæ olívæ, quæ remansérunt, excutiántur ex ólea : et racémi, cum fúerit finíta vindémia. Hi levábunt vocem suam, atque laudábunt : cum glorificátus fúerit Dóminus, hinnient de mari. Propter hoc in

doctrinis glorificáte Dóminum, in insulis maris nomen Dómini, Dei Israël. A finibus terræ laudes audívimus, glóriam justí.

℟. Jerúsalem, plantábis víneam in móntibus tuis : exsultábis, quóniam dies Dómini véniet : surge, Sion, convértere ad Dóminum, Deum tuum : gaude et lætare, Jacob : * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exsulta satis, filia Sion : júbila, filia Jerúsalem. — Quia. Glória Patri. Quia.

℣. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Dícite : Pusillánimes, * confortámini : ecce Dóminus Deus noster véniet.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Cantáte Dómino * cánticum novum : laus ejus ab extrémis terræ.

SABBATO

De Isaíá Prophéta

Lectio i Cap. 25, 1-12

Domine, Deus meus es tu, exaltábo te, et confitébor nómini tuo : quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fídeles, amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum : ut non sit civitas, et in sempiternum non ædificétur. Super hoc laudábit te pópulus fortis, civitas géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua : spes a túrbine, umbráculum ab æstu.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ respicit ad Oriéntem : et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptionis Judæ : * Tunc salvus erit omnis homo : quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. — Tunc.

Lectio ii

Spiritus enim robustórum quasi turbo impéllens parietem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis : et quasi calóre sub nube torrénte, propáginem fórtium

marcēscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguim, convívium vindémiae, pínguim medullatórum, vindémiae defaecátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciam vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes.

℟. Festína, ne tardáveris, Dómine : * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ. — Et.

Lectio iii

PRæcipitábit mortem in sempitérnum : et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérſa terra : quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa : Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos : iste Dóminus, sustinúimus eum, exsultábit, et lætábimur in salutári ejus. Quia requiescet manus Dómini in monte isto : et triturábitur Moab sub eo, sicuti terúntur páleæ in plaustro. Et exténdet manus suas sub eo, sicut exténdit natans ad natándum : et humiliábit glóriam ejus cum allisióne mánuum ejus. Et mu-

niménta sublímium murórum tuórum cóncident, et humiliabúntur, et detrahéntur in terram usque ad púlverem.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam.

℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. — Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

℣. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Levábit Dóminus signum * in natióibus, et congregábit dispérsos Israël.

Oratio

EXcita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum.

AD VESPERAS

Ant. 1 Véniet Dóminus,* et non tardábit, et illuminábit abscondita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes, allelúja.

Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio. 312

2 Jerúsalem, gaude * gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúja.

3 Dabo in Sion * salutem, et in Jerúsalem gloriam meam, allelúja.

4 Montes et omnes colles * humiliabúntur : et erunt prava in directa, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardare, allelúja.

5 Juste et pie * vivamus, exspectántes beatam spem, et advéntum Dómini.

Capitulum Philipp. 4, 4-5

Fratres : Gaudéte in Dómino semper : iterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus enim prope est.

Hymnus

Creátor alme síderum,
Æténa lux credéntium,
Jesu, Redemptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dáemonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat,
Et cælités et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper,
et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ante me * non est formátus Deus, et post me non erit : quia mihi curvábatur omne genu, et confitébitur omnis lingua.

Ad Vesperas Dominicæ, nisi dicenda sit Ant. O :

Ad Magnif. Ant. Beáta es, María, * quæ credidísti Dómino : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis et regnas.

DOMINICA III

ADVENTUS

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Prope est **et Hymnus** Verbum supérnum

ut in Psalterio 36, quæ dicuntur quotidie in Officio de Tempore usque ad diem 23 Decembris inclusive.

In I Nocturno

Si Lectiones de Scriptura hujus Dominicæ vel Feriæ II aut III sequentis, sua die dici non potuerint, et in Feriis Quatuor Temporum fieri contingat Officium, in quo Lectiones propriæ vel specialiter assignatæ non habentur, Lectiones ut supra impeditæ, et, si opus sit, etiam Lectiones insequentium Feriarum, servato tamen earum ordine, ulterius transferuntur, ita ut in Officio in Quatuor Temporibus occurrenti, Lectiones de Scriptura valeant adhiberi. Quod item servatur de Lectionibus Feriæ V ut supra impeditis, quæ similiter, in casu, vel ulterius transferuntur, vel etiam anticipantur. Responsoria vero quæ singulis Feriis assignantur, neque anticipantur neque transferuntur, sed, si sua die dici non potuerint, omittuntur juxta Rubricas.

De Isaia Propheta

Lectio i Cap. 26, 1-14

IN die illa cantabitur canticum istud in terra Juda : Urbs fortitudinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit : servábis pacem : pacem,

quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sáculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum.

✠. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia : et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. ✠. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspéctaeum, quia véniens véniet. — Et.

Lectio ii

Semita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : nomen tuum, et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte, sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitátóres orbis. Misereámur ímpio, et non discet justítiam : in terra sanctórum

iniqua gessit, et non vidébit glóriam Dómini.

℟. Béthlehem civitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israël, et egressus ejus sicut a principio diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univér-sæ terræ : * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit.

℣. Loquétur pacem in gén-tibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. — Et.

Lectio iii

Domine, exaltétur manus tua, et non vídeant : vídeant, et confundántur zelántes pópu-li : et ignis hostes tuos devoret. Dómine, dabis pacem nobis : ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. Dómine Deus noster, possederunt nos dómini absque te, tantum in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigantes non resúrgant : proptérea visitásti et contrivísti eos, et perdidísti omnem memóriam eórum.

℟. Qui ventúrus est, véniet, et non tardábit : et jam non erit timor in fínibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster.

℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 2 de jejunio decimi mensis et collectis

Lectio iv

Uod témporis rátio, et devotiónis nostræ ádmonet consuetúdo, pastoráli vobis, dilectíssimi, sollicitúdine prædicámus, décimi mensis celebrándum esse jejúnium, quo pro consummáta perceptiône ómnium frúctuum, digníssime largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur. Quid enim potest effícacius esse jejúnio? cujus observántia appropinquámus Deo, et resistentés diabolo, vítia blanda superámus.

℟. Ægýpte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. — Liberáre.

Lectio v

Semper enim virtúti ci-bus jejúnium fuit. De abstinéntia dénique prò-deunt castæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, salubrióra consília : et per voluntárias afflictiónes ca-

ro concupiscéntiis móritur, virtútibus spíritus innovátur. Sed quia non solo jejúnio animárum nostrárum salus acquiritur : jejúnium nostrum misericórdiis páuperum suppleámus. Impendámus virtúti, quod subtráhimus voluptáti. Fiat refectio páuperis abstinentia jejunántis.

℟. Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : * Miserébitur Dóminus Jacob, et Israél salvábitur. ℣. Révertere, virgo Israél, révertere ad civitatés tuas. — Miserébitur.

Lectio vi

STudeámus viduárum defensióni, pupillórum utilitati, lugéntium consolationi, dissidéntium paci. Suscipiátur peregrínus, adjuvétur opprèssus, vestiátur nudus, foveátur ægrótus : ut quicúmque nostrum de justis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo sacrificium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem regni cæléstis præmium percípere mereátur. Quarta igitur et sexta fèria jejunémus; sábbato autem apud beátum Petrum Apóstolum páriter vigilemus : cujus suffragántibus méritis, quæ póscimus, impetráre possimus per Dóminum nostrum Je-

sum Christum, qui cum Patre et Sancto Spíritu vivit et regnat in sácula sæculórum. Amen.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus : * Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. — Oriétur. Glória Patri. Oriétur.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 1, 19-28

IN illo témpore : Misérunt Judæi ab Jerosólymis sacerdótes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum : Tu quis es? Et reliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 7 in Evang.

SX hujus nobis lectiónis verbis, fratres caríssimi, Joánnis humílitas commendátur : qui cum tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólido subsistere in se, ne humana opiniónè raperétur inániter super se. Nam conféssus est, et non negávit : et conféssus est, Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum; negávit plane quod non erat, sed non negávit

quod erat : ut veritatem loquens, ejus membrum fieret, cujus sibi nomen fallaciter non usurparet. Cum ergo non vult appetere nomen Christi, factus est membrum Christi : quia dum infirmitatem suam studuit humiliter agnoscere, illius celsitudinem meruit veraciter obtinere.

℟. Veni, Domine, et noli tardare : relaxa facinora plebi tuæ, * Et revoca dispersos in terram suam.

℣. Excita, Domine, potentiam tuam, et veni, ut salvos facias nos. — Et.

Lectio viii

SED cum ex lectione alia, Redemptoris nostri sententia ad mentem reducitur, ex hujus lectionis verbis nobis quaestio valde implenda generatur. Alio quippe in loco inquisitus a discipulis Dominus de Eliae adventu, respondit : Elias jam venit, et non cognoverunt eum, sed fecerunt in eum quaecumque voluerunt : et, si vultis scire, Joannes ipse est Elias. Requisitus autem Joannes dicit : Non sum Elias. Quid est hoc, fratres carissimi, quia quod Veritas affirmat, hoc propheta veritatis negat? Valde namque inter se diversa sunt : Ipse est : et, Non

sum. Quomodo ergo propheta veritatis est, si ejusdem Veritatis sermonibus concors non est?

℟. Ecce radix Jesse descendet in salutem populorum, ipsum gentes deprecabuntur : * Et erit nomen ejus gloriosum.

℣. Dabit ei Dominus Deus sedem David, patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum. — Et.

Lectio ix

SED si subtiliter veritas ipsa requiratur, hoc quod inter se contrarium sonat, quomodo contrarium non sit, invenitur. Ad Zachariam namque de Joanne Angelus dicit : Ipse praecedet ante illum in spiritu et virtute Eliae. Qui idcirco venturus in spiritu et virtute Eliae dicitur, quia sicut Elias secundum Domini adventum praevéniet, ita Joannes praevénit primum. Sicut ille praecursor venturus est iudicis, ita iste praecursor est factus Redemptoris. Joannes igitur in spiritu Eliae erat, in persona Eliae non erat. Quod ergo Dominus fatetur de spiritu, hoc Joannes dénecat de persona.

℟. Docébit nos Dominus vias suas, et ambulabimus in semitis ejus : * Quia de Sion exíbit lex, et ver-

bum Dómini de Jerúsalem.

✠. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob. — Quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Véniet Dóminus, * et non tardábit, et illuminábit abscondita tenebrarum, et manifestábit se ad omnes gentes, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Jerúsalem, gaude * gaudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúja.

3 Dabo in Sion * salutem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

4 Montes et omnes colles * humiliabúntur : et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardáre, allelúja.

5 Juste et pie * vivámus, exspectántes beátam spem, et advéntum Dómini.

Capitulum Philipp. 4, 4-5

FRatres : Gaudéte in Dómino semper : iterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit omnibus homínibus : Dóminus enim prope est.

Hymnus

EN clara vox redárguit Obscúra quæque, personans :

Procul fugéntur sómnia : Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpidam

Non ámplius jacens humi : Sidus refúlget jam novum,

Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur Laxáre gratis débitum : Omnes simul cum lácrimis

Precémur indulgéntiam ;

Ut, cum secúndo fúlserit, Metúque mundum cínxerit,

Non pro reátu púniat, Sed nos pius tunc prótegit.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

✠. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ✠. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Super sólum * David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum, allelúja.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et men-

tis nostræ ténébras grátia
tuæ visitatiónis illústra :
Qui vivis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres. 354

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. **℣.** Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. **Gloria** Patri. Veni. **℣.** Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. **℟.** Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM

Capitulum Philipp. 4, 6

Nihil solliciti sitis : sed in omni oratióne, et obsecratióne cum gratiárum actiόne, petitiόnes vestræ innotéscant apud Deum.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. **℣.** Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. **Gloria** Patri. Osténde. **℣.** Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. **℟.** Vísita nos in salutári tuo.

AD NONAM

Capitulum Philipp. 4, 7

Et pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. **℣.** Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. **Gloria** Patri. Super. **℣.** Veni, Dómine, et noli tardáre. **℟.** Reláxa facínora plebi tuæ.

AD VESPERAS

Omnia ut in Vesperis Sabati præc. 348, præter seq. :

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 70

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. **℟.** Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Beáta es, María, * quæ credidísti Dómino : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Ant. Beáta es **prætermittitur**, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Antiphonis majoribus, ut infra : quibus semper cedunt Antiphonæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

¶ **Sequentes Antiphonæ majores ad Magnificat inchoantur die 17 Decembris**, et singulæ ante et post Magnificat integræ sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem, usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis. Si vero Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi, pro Commemoratione Adventus.

Die 17 Decembris Ant. O Sapiéntia, * quæ ex ore

Altissimi prodiisti, attíngens a fine usque ad finem, fórtiter suavitérque dispónens ómnia : veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

✠. Rorate, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

✠. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Oratio ut infra.

18 Ant. O Adonái, * et Dux domus Israël, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuisti, et ei in Sina legem dedisti : veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

19 Ant. O radix Jesse, * qui stas in signum populórum, super quem continebunt reges os suum, quem gentes deprecabúntur : veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

20 Ant. O clavis David, * et sceptrum domus Israël, qui áperis, et nemo claudit; claudis, et nemo áperit : veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris, et umbra mortis.

21 Ant. O Oriens, * splendor lucis æternæ, et sol justitiae : veni, et illúmina sedéntes in ténebris, et umbra mortis.

22 Ant. O Rex géntium, * et desiderátus eárum, lapisque anguláris, qui facis útraque unum : veni, et

salva hóminem, quem de limo formásti.

23 Ant. O Emmánuel, * Rex et légifer noster, expectátio géntium, et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine, Deus noster.

✠. Rorate, cæli, désuper.

Infra hebd. III Adventus

Oratio

AUrem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis.

Infra hebd. IV Adventus

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiae tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

¶ Sequentes Antiphonæ ad Laudes et per Horas dicuntur in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis, et incipiuntur die 17 Decembris ab Antiphonis quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter et aliæ dicuntur in propriis Feriis. Quod si dies 17 fuerit Dominica, Antiphonæ inchoantur sequenti Feria II, quæ erit dies 18. Quæ autem dicendæ essent diebus, in

quibus occurrat Festum novem Lectionum, eo anno omittuntur.

FERIA SECUNDA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ecce véniet * Dóminus princeps regum terræ : beáti, qui paráti sunt occurrere illi.

Psalmi de Feria 2 loco. 90

2 Cum vénerit * Fílius hóminis, putas, invéniet fidem super terram?

3 Ecce jam venit * plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

4 Hauriétis aquas * in gáudio de fóntibus Salvatóris.

5 Egrediétur * Dóminus de loco sancto suo : véniet ut salvet pópulum suum.

FERIA TERTIA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Rorate, cæli, désuper, * et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Psalmi de Feria 2 loco. 128

2 Emítte Agnum, Dómine, * Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem filíæ Sion.

3 Ut cognoscámus, Dómine, * in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

4 Da mercédem, Dómine, * sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniántur.

5 Lex per Móysen data est, * grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

FERIA QUARTA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Prophétæ prædicavérunt * nasci Salvatórem de Vírgine María.

Psalmi de Feria 2 loco. 168

2 Spíritus * Dómini super me, evangelizáre pauperibus misit me.

3 Propter Sion * non tacebo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

4 Ecce véniet Dóminus, * ut sédeat cum princípibus, et sólíum glóriæ téneat.

5 Annuntiáte * pópulis, et dícite : Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 De Sion * véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

Psalmi de Feria 2 loco. 207

2 Convértere, Dómine, * aliquántulum, et ne tardes veníre ad servos tuos.

3 De Sion * véniet, qui regnatúrus est Dóminus, Emmánuel magnum nomen ejus.

4 Ecce Deus meus, * et honorábo eum : Deus patris mei, et exaltábo eum.

5 Dóminus * légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet, et salvábit nos.

FERIA SEXTA

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Constántes estóte, * vidébitis auxílium Dómini super vos.

Psalmi de Feria 2 loco. 248

2 Ad te, Dómine, * levávi ánimam meam : veni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

3 Veni, Dómine, * et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ Israël.

4 Deus a Líbano véniet, * et splendor ejus sicut lumen erit.

5 Ego autem * ad Dóminum aspícam, et exspectábo Deum, Salvatórem meum.

SABBATO

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Intuémini, * quam sit gloriósus iste, qui ingréditur ad salvándos pópulos.

Psalmi de Sabbato 2 loco. 289

2 Multiplicábitur * ejus impérium, et pacis non erit finis.

3 Ego Dóminus * prope feci justítiam meam, non

elongábitur, et salus mea non morábitur.

4 Exspectétur, * sicut plúvia, elóquium Dómini : et descéndat, sicut ros, super nos Deus noster.

5 Parátus esto, * Israël, in occúrsum Dómini, quóniam venit.

¶ A die 17 Decembris cessant omnes Octavæ usque ad Vigiliam Nativitatis Domini inclusive.

Die 21 Decembris, si fiat Officium de Festo occurrenti, pro Commemoratione Adventus, ad Laudes ponitur

Ant. Nolíte timére : * quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si vero ea die fiat Officium de Dominica, Antiphona prædicta dicitur ad Benedictus, loco Antiphonæ Ave, María.

Ultimo die ante Vigiliam Nativitatis :

Ad Bened. Ant. Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Quibus Antiphonis cedunt aliæ Antiphonæ in propriis locis ad Benedictus assignatæ.

FERIA SECUNDA

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 28, 1-7

VÆ corónæ supérbiæ, ébriis Ephraim, et flori decidénti, glóriæ exsultatiónis ejus, qui erant in vér-

tice vallis pinguissimæ, errantes a vino. Ecce validus et fortis Dóminus, sicut ímpetus grándinis : turbo confríngens, sicut ímpetus aquárum multárum inundántium, et emisárum super terram spatiósam. Pédibus conculcábitur coróna supérbiæ ebriórum Ephraim.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia : et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium.

℣. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. — Et.

Lectio ii

ET erit flos decídens glóriæ exsultatiónis ejus, qui est super vérticem vallis pínguium, quasi temporáneum ante maturitátem autúmni : quod cum aspéxerit videns, statim ut manu tenúerit, devorábit illud. In die illa erit Dóminus exercítium coróna glóriæ, et sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui; et spíritus judícii sedénti super judícium, et fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nesciérunt, et præ ebrietáte erravérunt : sacerdos et pro-

phéta nesciérunt præebrietáte, absórpti sunt a vino.

℟. Béthlehem, civitas Dei summi, ex te éxiet Domínator Israël, et egréssus ejus sicut a princípío diérum æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ : * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. — Et.

Lectio iii Cap. 28, 16-18

Idcirco hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego mittám in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundaménto fundátum. Qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, et justítiam in mensúra : et subvértet grando spem mendáci : et protectiόνem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inférno non stabit.

℟. Qui ventúrus est, véniet, et non tardábit : et jam non erit timor in finibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster.

℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

℣. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Egrediétur * virga de radíce Jesse, et replébitur omnis terra glória Dómini : et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis et regnas.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

FERIA TERTIA

De Isaíá Prophéta

Lectio i Cap. 30, 18-20

Exspéctat Dóminus ut misereátur vestri, et ideo exaltábitur parcens vobis : quia Deus júdicii Dóminus : beáti omnes qui exspéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem : plorans nequáquam plorábis, miserans miserébitur tui : ad vocem

clamóris tui statim ut audierit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, et aquam brevem : et non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum : et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

℟. Ægýpte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. — Liberáre.

Lectio ii Cap. 30, 22-28

EGrédere, dices ei : Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra : et panis frugum terræ erit ubérrimus et pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatióse : et tauri tui, et pulli asinórum, qui operántur terram, commístum migma cómedent, sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevátum rivi curréntium aquárum, in die interfectiόνis multórum, cum ceciderint turres.

℟. Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : * Mi-

serébitur Dóminus Jacob, et Israël salvábitur. *℟.* Révértete, virgo Israël, révértete ad civitátes tuas. — Miserébitur.

Lectio iii

ET erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septemplíciter sicut lux septem diérum in die, qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor ejus, et gravis ad portándum : lábia ejus repléta sunt indignatióne, et lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans usque ad médium colli ad perdéndas gentes in níhilum, et frenum erróris, quod erat in maxillis populórum.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus : * Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. *℟.* Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. — Oriétur. Glória Patri. Oriétur. *℟.* Vox clamántis.

Ad Bened. Ant. Tu Béthlehem * terra Juda, non eris mínima : ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israël.

Oratio Aurem tuam. 360

℟. Rorate cæli.

Ad Magnif. Ant. Eleváre, eleváre, * consúrge, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva filia Sion.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 1, 26-38

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi

Liber 2 in Lucam

LAtent quidem divína mystéria, nec fácele, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuisse consílii, quod ea potíssimum elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. Clama in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerúsalem : * Dic civitatibus Judæ, et habitatóribus Sion : Ecce Deus noster, quem exspectabámus, advéniet. ℣. Supra montem excélsu[m] ascénde tu, qui evangelizas Sion, exálta in fortitúdine vocem tuam. — Dic.

Lectio ii

ET ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulieres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Oriétur stella ex Jacob, et exsúrget homo de Israél, et confrínget omnes duces alienigenárum : * Et erit omnis terra posséssio ejus. ℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, omnes gentes sérvient ei. — Et.

Lectio iii

ANTI namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore

proméndum. Hódie primum audítur : Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancilla Dómini : contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotió[n]em. Ancillam se dicit Dómini, quæ mater eligitur, nec repentinó exaltáta promísso est.

℟. Modo véniet Dominátor Dóminus : * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. — Et. Glória Patri. Et.

℣. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Missus est Gábriel * Angelus ad Mariám Vírginem desponsátam Joseph.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus : ut redemptionis nostræ ventúra solémnitas, et præsentis nobis vitæ subsidia cónferat, et æternæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dóminum.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

℟. Aperíátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ecce ancilla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis et regnas.

FERIA QUINTA

De Isaíá Prophéta

Lectio i Cap. 33, 1-6

Væ qui prædâris, nonne et ipse prædâberis? et qui spernis, nonne et ipse spernéris? cum consummâveris deprædatiônem, deprædâberis : cum fatigátus desíseris contémnere, contemnérís. Dómine, miserére nostri : te enim exspectâvimus : esto brâchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. Egrediétur Dóminus, et præliâbitur contra gentes : * Et stabunt pedes ejus supra montes olivârum ad Oriéntem. **℣.** Et elevâbitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes gentes. — Et stabunt.

Lectio ii

A Voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt

gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut colligitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso : implévit Sion iudicio et justítia. Et erit fides in tempóribus tuis : divítiae salútis, sapiéntia et sciéntia : timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

℟. Præcúrsor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * Secúndum órđinem Melchisedech Póntifex factus in ætérnum et in sáeculum sáeculi. **℣.** Ipse est rex justítiae, cujus generátio non habet finem. — Secúndum.

Lectio iii Cap. 33, 14-17

Contérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitâre de vobis cum igne devorânte? quis habitâbit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, et loquitur veritátem, qui prójicit avarítiam ex calúmnia, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, et claudit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis habitâbit, muniménta saxórum sublímitas ejus : panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo

vidébunt óculi ejus, cer-
nent terram de longe.

℟. Vidébunt gentes ju-
stum tuum, et cuncti re-
ges inclytum tuum : * Et
vocábitur tibi nomen no-
vum, quod os Dómini no-
minávit. ℣. Et eris coróna
glóriæ in manu Dómini,
et diadéma regni in manu
Dei tui. — Et vocábitur.
Glória Patri. Et vocábitur.

℣. Vox clamántis in de-
sérto : Paráte viam Dó-
mini. ℟. Rectas fácite sé-
mitas ejus.

Ad Bened. Ant. Vigilá-
te * ánimo, in próximo est
Dóminus Deus noster.

*Nisi hæc Feria occurrat die
21 Dec., quia tunc, præce-
denti Antiphona prætermissa,
dicitur*

Ant. Nolíte timére : *
quinta enim die véniet ad
vos Dóminus noster.

*Quod etiam servatur in se-
quenti Feria vel Dominica,
quæ eadem die 21 occurrerit.*

Oratio

Aurem tuam, quæsumus,
Dómine, précibus no-
stris accómmoda : et men-
tis nostræ ténebras grátia
tuæ visitatiónis illústra :
Qui vivis et regnas.

℣. Roráte, cæli, désuper,
et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gér-
minet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Lætá-
mini * cum Jerúsalem, et

exsultáte in ea, omnes qui
diligitis eam, in ætérnum.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 1, 39-47

IN illo témpore : Exsúr-
gens Mariá ábiit in mon-
tána cum festinatióne in
civitátem Juda : et intrá-
vit in domum Zachariæ,
et salutávit Elísabeth. Et
réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Episcopi

Liber 2 in Luc. cap. 1
post init.

Morále est ómnibus, ut
qui fidem éxigunt,
fidem ástruant. Et ideo
Angelus, cum abscondita
nuntiáret, ut fidem astrúe-
ret exémplo, senióris fémi-
næ sterilisque concéptum
Vírghni Mariæ nuntiávit :
ut possibile Deo omne
quod ei placúerit, assé-
reret. Ubi audívit hoc Ma-
ría, non quasi incrédula de
oráculo, nec quasi incérta
de núntio, nec quasi dúbi-
tans de exémplo, sed quasi
læta pro voto, religiósá
pro officio, festína pro
gáudio, in montána per-
réxit. Quo enim jam Deo

plena, nisi ad superióra cum festinaciónē contēderet? Nescit tardā molimina Sancti Spíritus grátia.

℟. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, * De Petra desérti ad montem filiae Sion.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. — De.

Lectio ii

Discite et vos, sanctæ mulieres, sedulitatem, quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Mariám, quæ ante sola in íntimis penetrálibus versabátur, non a público virginitátis pudor, non ab stúdio aspéritas móntium, non ab officio prolixitas itineris retardávit. In montána Virgo cum festinaciónē, Virgo officii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non sexu, relicta perréxit domo. Discite, vírgines, non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festína in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus.

℟. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum, Dómi-

ne, Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem filiae Sion. — Aperiátur.

Lectio iii

Didicistis, vírgines, pudórem Mariæ : díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad seniórem : nec solum venit, sed étiam prior salutávit. Decet enim, ut quanto cástior virgo, tanto humílior sit. Nóverit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est et causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuéndum est enim, quia supérior venit ad inferiorem, ut inférior adjuvétur : María ad Elisabeth, Christus ad Joánnem.

℟. Germinavérunt campi erémi germen odóris Israhél : quia ecce Deus noster cum virtúte véniet, * Et splendor ejus cum eo.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus : Deus noster manifesté véniet. — Et. Glória Patri. Et.

℣. Vox clamántis.

Ad Bened. Ant. Ex quo facta est * vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo, allelúja.

Nisi (die 21 Dec.) dicenda sit

Ant. Nolíte timére : * quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut hi, qui in tua pietáte confidunt, ab omni cítius adversitaté liberéntur : Qui vivis.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

℟. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

℞. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Hoc est testimónium, * quod perhibuit Joánnes : Qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit Ant. O. 355

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda : et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 3, 1-6

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 20 in Evang.

Redemptóris nostri Præcúrsor, quo témpore prædicatiónis officium ac-

céperit, memoráto Románæ reipúblicæ príncipe, et Judææ régibus, designá-tur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui et ex Judæa quosdam, et multos ex géntibus redemptúrus erat : per regem géntium et príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora designántur. Quia autem gentilitas colligénda erat, et Judæa pro culpa perfidiæ dispergénda, ipsa quoque descriptio terréni principátus osténdit : quóniam et in Romána república unus præfuisse describitur, et in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabántur.

℞. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Et erit justítia cingulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. *℟.* Et requiescet super eum spíritus Dómini : spíritus sapientiæ, et intelléctus : spíritus consílii, et fortitudinis. — Et erit.

Lectio ii

VOce étenim nostri Redemptóris dicitur : Omne regnum in seípsum divisum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divisa subjacébat. Apté quoque non solum quibus régibus, sed étiam

quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur : et quia illum Joánnes Baptísta prædicáret, qui simul Rex et Sacérdos exsisteret, Lucas Evangelísta prædicatiónis ejus tépóra per regnum et sacerdótium designávit.

✠. Radix Jesse, qui exsúrget judicáre gentes, in eum gentes sperábunt : * Et erit nomen ejus benedíctum in sácula. ✠. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. — Et.

Lectio iii

ET venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánnes non solum baptísmum pœniténtiæ prædicávit, verum étiam quibúsdam dedit : sed tamen baptísmum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remissio étenim peccatórum in solo nobis baptismo Christi tribúitur. Notándum itaque, quod dicitur : Prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum : quóniam baptísmum, quod sólveret, peccáta quia dare non póterat, prædicábat : ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurré-

bat verbo prædicatiónis, ita baptísmum pœniténtiæ, quo peccáta solvúntur, præcurreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt.

✠. Veni, Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoça dispérsos in terram suam.

✠. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. — Et. Glória Patri. Et.

✠. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ✠. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Quómodo fiet istud, * Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi, María Virgo : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Nisi (die 21 Dec.) dicenda sit

Ant. Nolíte timére : * quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Et nisi hæc fuerit dies ante Vigiliam Nativitatis : quia tunc ea prætermissa, dicitur

Ant. Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Virgine María.

Quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitate affligimur : concéde propi-

tius; ut ex tua visitatione
consolémur : Qui vivis.

Et dicitur per omnes Horas.

AD VESPERAS

Ant. 1 Cánite tuba * in
Sion, quia prope est dies
Dómini : ecce véniet ad
salvándum nos, allelúja,
allelúja.

*Psalmi de Sabbato, ut in
Psalterio. 312*

2 Ecce véniet * deside-
rátus cunctis géntibus :
et replébitur glória domus
Dómini, allelúja.

3 Erunt prava * in di-
récta, et áspera in vias
planas : veni, Dómine, et
noli tardáre, allelúja.

4 Dóminus véniet, * oc-
cúrrite illi, dicéntes : Ma-
gnum princípium, et regni
ejus non erit finis : Deus,
fortis, dominátor, princeps
pacis, allelúja, allelúja.

5 Omnípotens Sermo tu-
us, * Dómine, a regálibus
sédibus véniet, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 4, 1-2

FRatres : Sic nos exí-
stimet homo ut miní-
stros Christi, et dispensa-
tóres mysteriórum Dei.
Hic jam quæritur inter
dispensatóres, ut fidélis
quis inveniátur.

Hymnus

CReátor alme síderum,
ÆtéRNA lux credén-
tium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplícum.

Qui dáemonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat,

Et cælites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℟. Roráte, cæli, désuper,
et nubes pluant justum.

℞. Aperiátur terra, et gér-
minet Salvatórem.

*Antiphona ad Magnificat
una ex majoribus O. 355*

Oratio

EXcita, quæsumus, Dó-
mine, poténtiam tuam,
et veni : et magna nobis
virtúte succúrre; ut per
auxílium grátiae tuæ, quod
nostra peccáta præpé-
diunt, indulgéntia tuæ pro-
pitiationis accéleret : Qui
vivis.

DOMINICA IV
ADVENTUS

II classis Semiduplex

In I Nocturno
De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 35, 1-10

Etábitur desérta et
invia, et exsultábit
solitúdo, et florébit
quasi lílium. Gérminans
germinábit, et exsultábit
lætabúnda et laudans :
glória Líbani data est ei :
decor Carméli et Saron,
ipsi vidébunt glóriam Dó-
mini, et decórem Dei no-
stri. Confortáte manus
dissolútas, et génua debí-
lia roboráte. Dícite pusil-
lânimis : Confortámini, et
nolíte timére : ecce Deus
vester ultióñem addúcet
retributiónis : Deus ipse
veniet, et salvábit vos.
Tunc aperiéntur óculi cæ-
córûm, et aures surdórum
patébunt. Tunc sáliet sicut
cerûs claudus, et apérta
erit lingua mutórum : quia
scissæ sunt in desérto
aquæ, et torréntes in soli-
túdine. Et quæ erat árida,
erit in stagnum, et sítiens
in fontes aquárum.

℟. Cánite tuba in Sion,
vocáte gentes, annuntiáte
pópulis, et dícite : * Ecce
Deus, Salvátor noster, ad-
veniet. ℣. Annuntiáte, et
audítum fácite : loquímîni,
et clamáte. — Ecce.

Lectio ii

IN cubílibus, in quibus
prius dracones habitá-
bant, oriétur viror cáлами
et junci. Et erit ibi sémita
et via, et via sancta vocá-
bitur : non transíbit per
eam pollútus, et hæc erit
vobis dirécta via, ita ut
stulti non errent per eam.
Non erit ibi leo, et mala
béstia non ascéndet per
eam, nec inveniétur ibi :
et ambulábunt, qui libe-
ráti fúerint. Et redémpti a
Dómino converténtur, et
vénient in Sion cum laude :
et lætítia sempitérna super
caput eórum : gáudium et
lætítiam obtinébunt et fú-
giet dolor et gémitus.

℟. Non auferétur sce-
ptrum de Juda, et dux de
fémore ejus, donec véniat
qui mitténdus est : * Et
ipse erit exspectátio gén-
tium. ℣. Pulchrióres sunt
óculi ejus vino, et dentes
ejus lacte candidióres. —
Et.

Lectio iii Cap. 41, 1-4

T Aceant ad me ínsulæ,
et gentes mutent for-
titúdinem : accédant, et
tunc loquántur, simul ad
judícium propinquémus.
Quis suscitávit ab Oriénte
justum, vocávit eum ut
sequerétur se? dabit in
conspéctu ejus gentes et
reges obtinébit : dabit qua-
si púlverem gládio ejus,

sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est, et fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus et novíssimus ego sum.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrigiam calceamentórum sólvare.

℣. Ego baptizávi vos aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. — Cujus. Glória Patri. Cujus.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo I de jejunio decimi mensis, et collectis

Lectio iv

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiόνis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris : et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotidie nos útique reparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígatur in secúndo.

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei. — Ipse.

Lectio v

CAusa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei : quem non diligerémus, nisi prius nos ipse diligeret, et ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaíam Dóminus denúntians, ait : Addúcam cæcos in viam quam ignorábant, et sémitas quas nesciébant, fáciam illos calcáre : fáciam illis ténebras in lucem, et prava in directa. Hæc verba fáciam illis, et non relínquam eos. Et iterum : Invéntus sum, inquit, a non quæréntibus me, et palam appáruí iis qui me non interrogábant.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. — Ut.

Lectio vi

Quod quomodo implētum sit, Joānnes Apóstolus docet, dicens : Scimus quoniam Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum, ut cognoscāmus verum, et simus in vero Fílio ejus. Et iterum : Nos ergo diligāmus Deum, quoniam ipse prior diléxit nos. Diligēdo itaque nos Deus, ad imāginem suam nos reparat : et ut in nobis formam suæ bonitātis invēniat, dat unde ipsi quoque quod operātur operēmur, accēdens scilicet mēntium nostrārum lucernas, et igne nos suæ caritātis inflāmans, ut non solum ipsum, sed étiam quidquid diligit, diligāmus.

℟. Virgo Israël, revētere ad civitatē tuas :
* Usquequo dolens averteris? generābis Dóminum Salvatórem, oblatiōnem novam in terra :
* Ambulābunt hómīnes in salvatiōnem. ℣. In caritatē perpétua diléxi te : ideo attráxi te miserans tui. — Usquequo. Glória. Ambulābunt.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secūndum Lucam

Lectio vii Cap. 3, 1-6

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procurānte Póntio Piláto Judæam. Et reliqua.

De Homilia
sancti Gregórii Papæ

Homilia 20 in Evang.
ante medium

Icébat Joānnes ad turbas, quæ exhibant ut baptizarentur ab eo : Genimina viperarum, quis ostēdit vobis fugere a ventúra ira? Ventúra enim ira est animadvērsio uliónis extrémæ : quam tunc fugere peccātor non valet, qui nunc ad laménta pœnitentiæ non recūrrit. Et notāndum, quod malæ sóboles, malorum paréntum actiōnem imitāntes, genimina viperarum vocāntur : quia per hoc quod bonis invident, eosque persequuntur, quod quibúsdam mala retríbuunt, quod læsiōnes próximis exquirunt : quoniam in his ómnibus patrum suorum carnálium vias sequuntur, quasi venenāti filii de venenātis paréntibus nati sunt.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non irāscar super terram : montes enim et colles suscipient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem. ℣. Juxta est salus mea, ut véniat : et justítia mea, ut revelétur. — Et testaméntum.

Lectio viii

SED quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus : dicat quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur : Fácite ergo fructus dignos pœniténtiæ. In quibus verbis notándum est, quod amicus sponsi non solum fructus pœniténtiæ, sed dignos pœniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pœniténtiæ; áliud, dignum pœniténtiæ fructum fácere. Ut enim secúndum dignos pœniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est, quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur, ut lícitis utátur : sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen si volúerit, ea quæ mundi sunt, non relínquat.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus : * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : vísita nos in salutári tuo. — Osténde.

Lectio ix

AT si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est : tanto a se lícita debet ab-

scíndere, quanto se méminit et illícita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minus, et ejus qui ámplius delíquit : aut ejus qui in nullis, et ejus qui in quibúsdam facinóribus cécidit, et ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dicitur : Fácite fructus dignos pœniténtiæ : uniuscujúsque consciéntia convenítur, ut tanto majóra acquirat bonórum óperum lucra per pœniténtiam, quanto gravióra sibi intulit damna per culpam.

℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas gentes : ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem.

℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órđinem Melchisedech Póntifex factus in ætérnum. — Cujus. Glória Patri. Cujus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Cánite tuba * in Sion, quia prope est dies Dómini : ecce véniet ad salvándum nos, allelúja, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Ecce véniet * desiderátus cunctis géntibus : et replébitur glória domus Dómini, allelúja.

3 Erunt prava * in directa, et áspera in vias planas : veni, Dómine, et noli tardáre, allelúja.

4 Dóminus véniet, * occúrrite illi, dicéntes : Magnum princípium, et regni ejus non erit finis : Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúja, allelúja.

5 Omnípotens Sermo tuus, * Dómine, a regálibus sédibus véniet, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 4, 1-2

Fratres : Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatores, ut fídelis quis inveniátur.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, personans :

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc protégat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. **R.** Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ave, María, * grátia plena : Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus, allelúja.

Nisi(21Dec.)dicenda sitAnt. Nolite timére, **vel (23 Dec., Ant.** Ecce compléta. 367

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxiliúm grátiae tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres.

R. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. **V.** Osténde faciém tuam, et salvi érimus. Dómine. **G**lória Patri. Veni. **V.** Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. **R.** Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM

Capitulum 1 Cor. 4, 3

Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die :

sed neque meipsum iudico.

R. br. Ostende nobis, Domine, * Misericordiam tuam. Ostende. **V.** Et salutare tuum da nobis. Misericordiam tuam. **Gloria Patri.** Ostende. **V.** Meménto nostri, Domine, in beneplácito pópuli tui.

R. Vísita nos in salutári tuo.

Oratio

EXcita, quæsumus, Domine, poténtiam tuam, et veni : et magna nobis virtúte succurre; ut per auxílium grátiae tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

AD NONAM

Ant. Omnípotens Sermo tuus, * Domine, a regálibus sédibus véniet, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 4, 5

ITaque nolíte ante tempus iudicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscondita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuique a Deo.

R. br. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. **V.** Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur Dóminus. **Gloria Patri.**

Super. **V.** Veni, Dómine, et noli tardáre. **R.** Reláxa facínora plebi tuæ.

AD VESPERAS

Omnia ut in Vesperis Sabbati præc. 368, præter seq. : Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 70

Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA SECUNDA

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 41, 8-16

ET tu, Israël, serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amici mei : in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis ejus vocávi te, et dixi tibi : Servus meus es tu, elégi te, et non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum : ne declínes, quia ego Deus tuus : confortávi te, et auxiliátus sum tibi, et suscepit te dextera iusti mei.

R. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, et dícite : * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. **V.** Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. — Ecce.

Lectio ii

ECce confundéntur et erubéscent omnes, qui pugnant advérsus te : erunt quasi non sint, et períbunt viri, qui contra-

dícunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebélles tuos : erunt quasi non sint, et véluti consúptio hómines bellántes advérsus te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi : Ne tíneas, ego adjúvi te.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio gén-tium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et.

Lectio iii

NOli timére, vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israël : ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus : et redémptor tuus Sanctus Israël. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia : triturábis montes, et commínues : et colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo dispérget eos : et tu exsultábis in Dómino, in Sancto Israël lætáberis.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos

aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. — Cujus. Glória Patri. Cujus. ℣. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Dicit Dóminus : * Pœniténtiam ágite : appropinquávit enim regnum cælórum, al-lélúja.

Nisi (21 Dec.) dicenda sit Ant. Nolíte timére, vel (23 Dec.) Ant. Ecce compléta. 367

Oratio Excita ut supra.

Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA TERTIA

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 42, 1-7

ECce servus meus, suscípiam eum : eléctus meus, complácuít sibi in illo ánima mea : dedi spíritum meum super eum, judícium gén-tibus próferet. Non clamábit neque accípiet persónam nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúigans non exstínguet : in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium : et legem ejus ínsulæ exspectábunt.

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus,

Fortis : * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : cujus potéstas super húmerum ejus. *℟.* In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei. — Ipse.

Lectio ii

HÆC dicit Dóminus Deus creans cælos, et exténdens eos : firmans terram, et quæ gérmant ex ea : dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, et apprehéndi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium : ut aperíres óculos cæcórum, et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

℟. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. *℟.* Propter nímiā caritátem suā, quā diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. — Ut.

Lectio iii Cap. 42, 10-13

CAntáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ : qui descénditis in mare, et plenitúdo ejus, insulæ, et

habitatóres eárum. Sublevétur désertum, et civitátes ejus; in dómibus habitábit Cedar : laudáte habitatóres Petræ, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in insulis nuntiábunt. Dóminus sicut fortis egrediétur, sicut vir præliátor suscitábit zelum : vociferábitur, et clamábit : super inimícos suos confortábitur.

℟. Virgo Israël, revértere ad civitátes tuas : * Usquequo dolens avertérís? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novā in terra : * Ambulábunt hómines in salvatiónem. *℟.* In caritáte perpétua diléxi te : ideo attráxi te míserans tui. — Usquequo. *Glória Patri.* Ambulábunt.

℟. Vox clamántis in déserto : Paráte viam Dómini. *℟.* Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Consúrge, consúrge : * indúere fortitúdinem, bráchium Dómini.

Nisi (21 Dec.) dicenda sit Ant. Nolíte timére, *vel (23 Dec.) Ant.* Ecce compléta. 367

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuā, et veni : et magna nobis

virtúte succúrre; ut per auxílium grátiae tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA QUARTA

De Isaíá Prophéta

Lectio i Cap. 51, 1-8

Audíte me, qui sequímini quod justum est, et quæritis Dóminum : atténdite ad petram unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcísí estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, et ad Sarám, quæ péperit vos : quia unum vocávi eum, et benedíxi ei, et multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus : et ponet désertum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram : montes enim et colles suscipient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem. ℣. Juxta est salus mea, ut véniat : et justítia mea, ut revelétur. — Et.

Lectio ii

Atténdite ad me, pópule meus, et tribus mea, me audíte : quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt : me insulæ exspectábunt, et bráchium meum sustinébunt. Leváte in cælum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum : quia cæli sicut fumus liquéscunt, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interfúnt : Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non deficiet.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum invocábimus : * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : vísita nos in salutári tuo. — Osténde.

Lectio iii

Audíte me, qui scitis justum, pópulus meus, lex mea in corde eórum : nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphemías eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis : et sicut lanam, sic devorábit eos tínea : Salus autem

mea in sempiternum erit, et iustitia mea in generationes generationum.

℟. Intuemini, quantus sit iste, qui ingreditur ad salvandas gentes : ipse est Rex iustitiae, * Cujus generatio non habet finem.

℣. Praecursor pro nobis ingreditur, secundum ordinem Melchisedech Pontifex factus in aeternum. — Cujus. Gloria Patri. Cujus.

℣. Vox clamantis in deserto : Parate viam Domini. ℟. Rectas facite semitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ponam in Sion * salutem, et in Jerusalem gloriam meam, alleluja.

Nisi (21 Dec.) dicenda sit Ant. Nolite timere, vel (23 Dec.) Ant. Ecce completa. 367

Oratio

Excita, quaesumus, Domine, potentiam tuam, et veni : et magna nobis virtute succurre ; ut per auxilium gratiae tuae, quod nostra peccata praepediunt, indulgentia tuae propitiationis acceleret : Qui vivis.

Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA QUINTA

De Isaia Propheta

Lectio i Cap. 64, 1-11

Utinam dirumperes caelos, et descenderes : a facie tua montes deflue-

rent. Sicut exustio ignis tabescerent, aquae arderent igni, ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis : a facie tua gentes turbarentur. Cum feceris mirabilia, non sustinebimus : descendisti, et a facie tua montes defluerunt. A saeculo non audierunt, neque auribus percepérunt : oculus non vidit, Deus absque te, quae praeparasti expectantibus te.

℟. Canite tuba in Sion, vocate gentes, annuntiate populis, et dicite : * Ecce Deus Salvator noster adveniet. ℣. Annuntiate, et auditum facite : loquimini, et clamate. — Ecce.

Lectio ii

Occurristi laetanti et facienti iustitiam : in viis tuis recordabuntur tui : ecce tu iratus es, et peccavimus : in ipsis fuimus semper, et salvabimur. Et facti sumus ut immundus omnes nos, et quasi pannus menstruatae universae iustitiae nostrae : et cecidimus quasi folium universi, et iniquitates nostrae quasi ventus abstulerunt nos. Non est qui invocet nomen tuum : qui consurgat, et teneat te : abscondisti faciem tuam a nobis, et allisisti nos in manu iniquitatis nostrae.

℟. Non auferetur sceptrum de Juda, et dux de

fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio gén-tium. *℟.* Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et.

Lectio iii

ET nunc, Dómine, pater noster es tu, nos vero lutum : et fictor noster tu, et ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris, Dómine, satis, et ne ultra memíneris iniquitátis nostræ : ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas sancti tui facta est desérta, Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ, et glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis, et ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvare.

℟. Ego baptizávi vos aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. — Cujus. Glória. Cujus.

℟. Vox clamántis.

Ad Bened. Ant. Consolámini, consolámini, * pó-pule meus, dicit Dóminus, Deus vester.

Nisi (die 23 Dec.) dicenda sit *Ant.* Ecce compléta, ut *infra.* 367

Oratio Excita, ut *supra.*
Ad Magnif. Ant. O. 355

FERIA SEXTA

De Isaíá Prophéta

Lectio i **Cap. 66, 5-16**

Audíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus : dixerunt fratres vestri odiéntes vos, et abjiciéntes propter nomen meum : glorificétur Dóminus, et vidébimus in lætítia vestra : ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiómem inimicis suis. Antequam parturíret, péperit : ántequam veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit umquam tale? et quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit et péperit Sion filios suos?

℟. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : cujus potéstas super húmerum ejus. *℟.* In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. — Ipse.

Lectio ii

Numquid ego, qui álios párrere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? si ego, qui generatióem céteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Lætámini cum Jerúsalem, et exsultáte in ea, omnes qui dilígitis eam : gaudéte cum ea gáudio, univérsti qui lugétis super eam, ut sugátis, et repleámini ab úbere consolatiónis ejus : ut mulgeátis, et delíciis affluátis ab omnímota glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus : Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, et quasi torrentem inundántem glóriam Géntium, quam sugétis : ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

✠. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub lege : * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ✠. Propter nímiā caritátem suā, quā diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. — Ut.

Lectio iii

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor

vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis ejus, et indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, et quasi turbo quadrigæ ejus : réddere in indignatióne furórem suum, et increpationem suā in flamma ignis : quia in igne Dóminus dijudicábit, et in gládio suo ad omnem carnem, et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

✠. Virgo Israël, révértete ad civitátes tuas :

* Usquequo dolens averterís? generábis Dóminum Salvatórem, oblatiōnem novā in terra :

* Ambulábunt hómines in salvatióne. ✠. In caritáte perpétua diléxi te : ideo attráxi te míserans tui. — Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

✠. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini. ✠. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuā, et veni : et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxiliū grátie tuæ, quod nostra peccáta præpé-

diunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret : Qui vivis.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum.

℞. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. O Emánuel, * Rex et légifer noster, exspectátio gén-tium, et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica, Officium fit hoc modo :

Ad Vesperas omnia ut in Sabbato ante Dominicam IV Adventus. 368

Ad Matutinum Invitatorium de Vigilia Hódie sciétis, ut infra.

Hymnus de Adventu Verbum supérnum, ut in Psalterio. 36

Antiphonæ, Psalmi, ℣℣., Lectiones et ℞℞. in I et II Nocturno dicuntur de Dominica IV Adventus. 369

In III Nocturno Antiphonæ et Psalmi de Dominica 42, ℣. de Vigilia, tres Lectiones de Homilia Vigiliæ cum suis ℞℞. : et non legitur Homilia Dominicæ pro ultima Lectione. Laudes de Vigilia cum Commemoratione de Dominica. Similiter et per Horas agitur Officium de Vigilia, de qua tamen, sicut et de Dominica, nihil post Nonam.

Die 24 Decembris

In Vigilia
Nativitatis Domini

I classis

AD MATUTINUM

Simplex

Invitat. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus. **Ps. 94** Veníte. 3

Hymnus Verbum supérnum, ut in Psalterio. 36

Antiphonæ et Psalmi de Feria occurrenti.

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℞. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 1, 18-21

CUM esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber I Comment.
in c. 1 Matth.

Quare non de simplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatió-nem Joseph, orígo Mariæ monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera : tértio, ut in Ægýptum fúgiens habéret

solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diabólo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Sanctificámini hódie, et estóte paráti : quia die crástina vidébitis * Majestátem Dei in vobis.

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus, et mane vidébitis. — Majestátem.

Lectio ii

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritali futúrá uxóris ómnia nóverat. Quod autem dicitur, Antequam convenírent : non séquitur, ut póstea convénierint : sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit.

℟. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos : Judæa et Jerúsalem, nolíte timére : * Cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum.

℣. Sanctificámini, filii Israël, et estóte paráti. — Cras.

Lectio iii

Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttre eam.

Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios criminum obnoxiosesse peccáti : quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scribitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illius castitátem, et admirans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini, filii Israël, dicit Dóminus : die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ, et regnábít super nos Salvátor mundi. — Et. Glória Patri. — Et.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ Duplex

1 Judæa et Jerúsalem, * nolíte timére : cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Hódie sciétis * quia véniet Dóminus : et mane vidébitis glóriam ejus.

3 Crástina die * delébitur iníquitas terræ : et regnábít super nos Salvátor mundi.

4 Dóminus véniet, * occúrrite illi, dicéntes : Ma-

gnum principium, et regni
ejus non erit finis : Deus,
Fortis, Dominátor, Prin-
ceps pacis, allelúja.

5 Crástina erit * vobis
salus, dicit Dóminus Deus
exercítuum.

Capitulum Rom. 1, 1-3

PAulus, servus Jesu
Christi, vocátus Apó-
stolus, segregátus in Evan-
gélium Dei, quod ante pro-
miserat per prophétas suos
in Scriptúris sanctis de
Fílio suo, qui factus est ei
ex sémine David secún-
dum carnem.

Hymnus

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pér-
sonans :

Procul fugéntur sómnia :
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tór-
pida

Non ámplius jacens humi :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxe-
rit,

Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc próte-
gat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

✠. Crástina die delébitur
iníquitas terræ. ✠. Et re-
gnábit super nos Salvátor
mundi.

Ad Bened. Ant. Oriétur *
sicut sol Salvátor mundi :
et descéndet in úterum
Vírginis, sicut imber su-
per gramen, allelúja.

Oratio

DEus, qui nos redem-
ptiónis nostræ ánnua
exspectatióne lætíficas :
præsta; ut Unigénitum
tuum, quem Redemptó-
rem læti suscípimus, ve-
niéntem quoque júdicem
secúri videámus, Dómi-
num nostrum Jesum Chri-
stum, Fílium tuum : Qui
tecum vivit.

Et dicitur per Horas diei.

**Ad Horas Psalmi de Domi-
nica; sed ad Primam, loco
Psalmi 117 Confitémini, dici-
tur Ps. 53 Deus, in nómine
tuo. 55 Quod observatur in
omnibus Officiis in quibus
sequens ponitur Rubrica : Ad
Horas Psalmi de Dominica,
ad Primam tamen ut in Festis.**

**Ad absolutionem Capituli
Lectio brevis** Per quem accé-
pimus, **ut infra ad Nonam.**

AD TERTIAM

Capit. Paulus, ut supra.

✠. br. Hódie sciétis

* Quia véniet Dóminus.
Hódie. ✠. Et mane vidébi-

tis glóriam ejus. Quia. Glória Patri. Hódie. *V.* Con-
stántes estóte. *R.* Vidé-
bitis auxiliúm Dómini su-
per vos.

Oratio

DEus, qui nos redem-
ptiónis nostræ ánnua
expectatióne lætíficas :
præsta; ut Unigénitum
tuum, quem Redemptó-
rem læti suscípimus, ve-
niéntem quoque júdicem
secúri videámus, Dómi-
num nostrum Jesum Chri-
tum, Fílium tuum : Qui
tecum vivit.

AD SEXTAM

Ant. Crástina die * delé-
bitur iníquitas terræ : et
regnábit super nos Salvá-
tor mundi.

Capitulum Rom. 1, 4

QUI prædestinátus est
Fílius Dei in virtúte
secúndum spíritum san-
ctificatiónis, ex resurre-
ctióne mortuórum Jesu
Christi Dómini nostri.

R. br. Crástina die * De-
lébitur iníquitas terræ.
Crástina. *V.* Et regnábit

super nos Salvátor mun-
di. Delébitur. Glória Pa-
tri. Crástina. *V.* Crástina
erit vobis salus. *R.* Dicit
Dóminus Deus exercí-
tuum.

AD NONAM

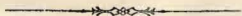
Ant. Crástina erit * vo-
bis salus, dicit Dóminus
Deus exercítuum.

Capitulum Rom. 1, 5-6

PER quem accépimus
grátiam, et apostolá-
tum ad obediéndum fidei
in ómnibus géntibus pro
nómine ejus, in quibus
estis et vos vocáti Jesu
Christi, Dómini nostri.

R. br. Crástina * Erit vo-
bis salus. Crástina. *V.* Di-
cit Dóminus Deus exer-
cítuum. Erit. Glória Patri.
Crástina. *V.* Crástina die
delébitur iníquitas terræ.
R. Et regnábit super nos
Salvátor mundi.

¶ Si Dominica a die 25 ad
28 Decembris inclusive occur-
rerit, ipsa die de ea nihil fit,
sed ejus Officium post diem
28 transfertur, ut infra suo
loco notatur.

DIE 25 DECEMBRIS

In Nativitate Domini

DUPLIX I CLASSIS

CUM OCTAVA PRIVILEGIATA III ORDINIS

IN I VESPERIS

Ant. 1 Rex pacificus * magnificatus est, cujus vultum desiderat universa terra.

Psalmi de Dominica 70, sed loco ultimi dicitur Ps. 116
Laudate Dñm, omnes gentes. 89

2 Magnificatus est * Rex pacificus super omnes reges universae terrae.

3 Complēti sunt * dies Mariæ, ut pareret Filium suum primogenitum.

4 Scitote * quia prope est regnum Dei : amen dico vobis, quia non tardabit.

5 Levate capita vestra : * ecce appropinquat redemptio vestra.

Capitulum Tit. 3, 4-5

Apparuit benignitas, et humanitas Salvatoris nostri Dei : non ex operibus iustitiæ, quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit.

Hymnus

Jesu, Redemptor omnium,
Quem lucis ante originem
Parem Paternæ gloriæ
Pater supremus edidit.

Tu lumen, et splendor Patris,

Tu spes perennis omnium,
Intende quas fundunt preces

Tui per orbem servuli.

Memēto, rerum Cōnditor,
Nostri quod olim cōporis,

Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súm-
pseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquo-
ra,
Hunc omne, quod cælo
subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

* **J**esu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.

Amen.

**Sic terminantur omnes
Hymni ejusdem metri usque
ad Vigiliam Epiphaniæ in-
clusive.**

✠. Crástina die delébitur
iníquitas terræ. ✠. Et re-
gnábit super nos Salvátor
mundi.

Ad Magnif. Ant. Cum
ortus fúerit * sol de cælo,
vidébitis Regem regum
procedéntem a Patre, tam-
quam sponsum de thálamo
suo.

Oratio

Concède, quæsumus,
omnípotens Deus : ut
nos Unigéniti tui nova per

carnem Natívitas líberet;
quos sub peccáti jugo ve-
tústa sérvitus tenet. Per
eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus natus
est nobis : * Veníte, ado-
rémus. **Ps. 94** Veníte, ex-
sultémus. 3

Hymnus Jesu, Redém-
ptor ómnium. 385

In I Nocturno

Ant. Dóminus dixit * ad
me : Fílius meus es tu, ego
hódie génui te.

Psalmus 2

Uare fremuérunt
gentes, * et pópuli
meditáti sunt iná-
nia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irri-
débit eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
prædicans præcéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi gentes hereditátem
tuam, * et possесси́onem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas
figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelli-
gite : * erudímini, qui ju-
dicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite disciplí-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad
me : Fílius meus es tu, ego
hódie génui te.

Ant. Tamquam spon-
sus * Dóminus procédens
de thálamo suo.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annúnciat fir-
maméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti índi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum : * et in

fines orbis terræ verba eó-
rum.

In sole pósuit taberná-
culum suum : * et ipse
tamquam sponsus procé-
dens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque
ad summum ejus : * nec
est qui se abscóndat a ca-
lóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas : * te-
stimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans pár-
vulis.

Justítiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda : * præ-
céptum Dómini lúcidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæ-
culi : * judícia Dómini vera,
justificáta in semetípse.

Desiderabília super au-
rum et lápidem pretiósum
multum : * et dulcióra su-
per mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea, * in custodién-
dis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit?
ab occúltis meis munda
me : * et ab aliénis parce
servo tuo.

Si mei non fúerint domi-
náti, tunc immaculátus
ero : * et emundábor a de-
lícto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei : * et me-

ditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Tamquam sponsus Dóminus procedens de thalamo suo.

Ant. Diffusa est * gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Psalmus 44

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hóminum, diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Spécie tua et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus,

Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis, a domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémore erunt nóminis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Tamquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Absol. Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictione.

Tres sequentes Lectiones Isaïæ leguntur sine titulo.

Lectio i Cap. 9, 1-6

In rimo témpore alleviáta est terra Zábulon, et terra Néphthali : et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ géntium. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam : habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mistum ságuine, erit in combustiónem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húme-

rum ejus : et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sáculi, Princeps pacis.

℟. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret : * Gaudet exércitus Angelórum : quia salus ætérna humáno géneri appáruit. **℣.** Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. — Gaudet. **G**lória Patri.

Et repetitur **℟.** Hódie nobis usque ad **℣.** Glória in excélsis.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii Cap. 40, 1-8

Consolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus : suscepit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur : et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini : et

vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamábo? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, et cécidit flos : quia spíritus Dómini sufflávít in eo. Vere fœnum est pópulus : exsiccátum est fœnum, et cécidit flos : Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli.

℣. Hódie illúxit nobis dies redemptionis novæ, reparationis antiquæ, felicitatis æternæ. — Hódie per.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii Cap. 52, 1-6

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdine tua, Sion, indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Jerúsalem, civitas sancti : quia non adjíciet ultra ut pertránseat per te incircumcísus et inmúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúmdati estis, et sine argénto redimémmini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægýptum descéndit pópulus meus in

príncipio, ut colónus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníque agunt, dicit Dóminus : et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum, in die illa : quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

℟. Quem vidístis, pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitatem. — Natum. Glória Patri. Natum.

In II Noeturno

Ant. Suscépimus, * Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Psalmus 47

Agnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitaté Dei nostri, in monte sancto ejus. Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscépiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitaté Dómini virtútum, in civitaté Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiaë Judæ * propter iudicia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarretis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi : * ipse reget nos in sácula.

Ant. Suscévimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ant. Oriétur * in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

Psalmus 71

DEus, iudícium tuum regi da : * et justítiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in iudicio.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciat filios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona adúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : *
et ánimas páuperum sal-
vas fáciét.

Ex usúris et iniquitáte
rédi met ánimas eórum : *
et honorábile nomen eó-
rum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei
de auro Arábiæ, et ado-
rábunt de ipso semper : *
tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in
terra in summis móntium,
superextollétur super Lí-
banum fructus ejus : * et
florébunt de civitáte sicut
scœnum terræ.

Sit nomen ejus benedí-
ctum in sœcula : * ante so-
lem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso
omnes tribus terræ : * om-
nes gentes magnificábunt
eum.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israël, * qui facit
mirábilia, solus :

Et benedíctum nomen
majestátis ejus in ætér-
num : * et replébitur ma-
jestáte ejus omnis terra :
fiat, fiat.

Ant. Oriétur in diébus
Dómini abundántia pacis,
et dominábitur.

Ant. Véritas de terra *
orta est, et justítia de cæ-
lo prospéxit.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine,
terram tuam : * aver-
tísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem
plebis tuæ : * operuísti
ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam : * avertísti ab ira
indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, sa-
lutáris noster : * et avérte
iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum
irascéris nobis? * aut ex-
téndes iram tuam a gene-
ratióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivi-
ficábis nos : * et plebs tua
lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine,
misericórdiam tuam : * et
salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur
in me Dóminus Deus : *
quóniam loquétur pacem
in plebem suam.

Et super sanctos suos : *
et in eos, qui convertúntur
ad cor.

Verúmtamen prope ti-
méntes eum salutáre ip-
sius : * ut inhábitet gló-
ria in terra nostra.

Misericórdia, et véritas
obiavérunt sibi : * justí-
tia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta
est : * et justítia de cælo
prospéxit.

Etenim Dóminus dabit
benignitátem : * et ter-
ra nostra dabit fructum
suum.

Justítia ante eum ambu-
lábit : * et ponet in via
gressus suos.

Ant. Véritas de terra orta est, et iustitia de cælo prospexit.

℣. Speciosus forma præ filiis hominum. ℟. Diffusa est gratia in labiis tuis.

Absolutio Ipsius pietas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Leonis Papæ

Sermo 1 de Nativitate Domini

Lectio iv

Alvator noster, dilectissimi, hodie natus est : gaudeamus. Neque enim fas est locum esse tristitiæ, ubi natalis est vitæ : quæ, consumpto mortalitatis timore, nobis ingerit de promissa æternitate lætitiā. Nemo ab hujus alacritatis participatione secernitur. Una cunctis lætitiæ communis est ratio : quia Dominus noster, peccati mortisque destructor, sicut nullum a reatu liberum reperit, ita liberandis omnibus venit. Exsultet sanctus, quia appropinquat ad palmam : gaudeat peccator, quia invitatur ad veniam : animetur gentilis, quia vocatur ad vitam. Dei namque Filius secundum plenitudinem temporis, quam divini consilii inscrutabilis altitudo disposuit, reconciliandam auctori suo naturam generis assumpsit

humani, ut inventor mortis diabolus, per ipsam, quam vicerat, vinceretur.

℟. O magnum mysterium, et admirabile sacramentum, ut animalia viderent Dominum natum, jacentem in præsepio :

* Beata Virgo, cujus viscera meruerunt portare Dominum Christum. ℣. Ave, Maria, gratia plena; Dominus tecum. — Beata.

Bened. Christus perpetuæ.

Lectio v

IN quo conflictu pro nobis inito, magno et mirabili æquitatis jure certatum est, dum omnipotens Dominus cum sævissimo hoste non in sua maiestate, sed in nostra congréditur humilitate : objiciens ei eandem formam, eandemque naturam, mortalitatis quidem nostræ participem, sed peccati totius expertem. Alienum quippe ab hac nativitate est, quod de omnibus légitur : Nemo mundus a sorde, nec infans, cujus est unius diæi vita super terram. Nihil ergo in istam singularem nativitatem de carnis concupiscéntia transivit, nihil de peccati lege manavit. Virgo régia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro gravidanda fœtu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente,

quam corpore. Et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, colóquio discit angélico : nec damnum credit pudóris, Dei Génitrix mox futúra.

℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent : * Hódie génuít Salvatórem sáculi.

℣. Beáta, quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

AGámus ergo, dilectísimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu Sancto : qui propter multam caritátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri : et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis : et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam : et divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem dégeneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis et cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia

érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum.

℟. Sancta et immaculáta virgíntas, quibus te láudibus éfferam, nésceo : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Ant. Ipse invocábit * me, allelúja : Pater meus es tu, allelúja.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David, servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine : * etenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur délixtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in benelácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúm-

ptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : * Pósui adjutórium in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídám a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértám.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus délixteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáculum sáculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : *

et in iudiciis meis non ambuláverint :

Si iustitias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodierint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritate mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciám írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunť eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicinis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládií ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritate tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatióne Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Ant. Ipse invocábit me, allelúja : Pater meus es tu, allelúja.

Ant. Læténtur cæli, * et exsúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirábilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : *

quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Læténtur cæli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Ant. Notum fecit * Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirábilia fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israél.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveáur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : *

quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja.

℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

Absolutio A vñculis.

Benedictio Evangélica lécitio sit nobis salus et protécitio. ℟. Amen.

Lécitio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 1-14

IN illo témpore : Exiit edíctum a Cæsare Augústio, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 8 in Evang.

Uia, largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de evangélica lectione non póssumus; sed nos áliquid vel bréviter dicere, Redemptóris nostri Natívitatis ipsa compéllit. Quid est enim, quod nascitúro Dómino mundus describitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscriberet in æternitáte? Quo contra de réprobis per prophétam dí-

citur : Deleántur de libro vivéntium, et cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem nascitur : Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait : Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Locust ergo, in quo Dóminus nascitur, domus panis ántea vocátus est; quia futúrum profécito erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna satietáte reficeret. Qui non in paréntum domo, sed in via nascitur : ut profécito osténderet, quia per humanitátem suam, quam assúmpserat, quasi in aliéno nascebátur.

℟. Beáta víscera Mariæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salute mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum. — Qui.

Benedictio Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

Lécitio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio viii Cap. 2, 15-20

IN illo témpore : Pastóres loquebántur ad invicem : Transeámus usque

Béthlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus ostendit nobis. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi

*Lib. 2 in cap. Lucæ,
circa medium*

Videte Ecclesiæ surgentis exórdium : Christus nascitur, et pastores vigilare cœperunt; qui gentium greges, pecudum modo ante viventes, in caulam Dómini congregarent, ne quos spiritalium bestiârum per offusas noctium ténebras paterentur incursus. Et bene pastores vigilant, quos bonus pastor informat. Grex igitur populus, nox sæculum, pastores sunt sacerdotes. Aut fortasse etiam ille sit pastor, cui dicitur : Esto vigilans, et confirma. Quia non solum episcopos ad tuendum gregem Dóminus ordinavit, sed etiam Angelos destinavit.

℟. Verbum caro factum est, et habitavit in nobis :

* Et vidimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum gratiæ et veritatis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Verba sancti Evangelii doceat nos Christus, Fílius Dei. ℟. Amen.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Joánnem

Lectio ix **Cap. 1, 1-14**

IN principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi

Tract. 1 in Joann., circa med.

NE vile aliquid putares quale consuevisti cogitare, cum verba humana soleres audire, audi quid cogites : Deus erat Verbum. Exeat nunc nescio quis infidelis Ariânus, et dicat quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fieri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per Verbum fecit omnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est; per quod aliud verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud; ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concede non factum, per quod facta sunt omnia. Non enim per seipsum fieri pótuit, per quod facta sunt omnia. Crede ergo Evangelistæ.

Deinde dicitur Hymnus Te Deum 8, quo finito dicitur

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Concède, quæsumus, omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas liberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Et dicto Benedicámus Dómino, **celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Missali : qua finita, dicuntur Laudes.**

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Quem vidístis, * pastóres? dicite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Génuít puérpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

3 Angelus ad pastóres * ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

4 Facta est cum Angelo * multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

5 Párvulus fílius * hódie natus est nobis : et vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum Hebr. 1, 1-2

Multifáriam, multisque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constituit herédem universórum, per quem fecit et sácula.

Hymnus

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum Maríá Virgine.

Beátus auctor sáculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem liberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci pectoris
Templum repénite fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :

Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Notum fecit Dóminus,
allelúja. ℟. Salutare suum,
allelúja.

Ad Bened. Ant. Glória in
excélsis Deo, * et in terra
pax homínibus bonæ vo-
luntátis, allelúja, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, om-
nípotens Deus : ut
nos Unigéniti tui nova per
carnem Natívitatis liberet;
quos sub peccáti iugo ve-
tústa sérvitus tenet. Per
eúndem Dóminum.

Summo mane dicitur Prima,
qua finita, celebratur secun-
da Missa in Aurora, et in ea
fit Commemoratio de sancta
Anastasia Martyre.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis : et ad eam in ℟. br.
℣. Qui natus es de María Vír-
gine, qui dicitur usque ad Vi-
giliam Epiphaniæ inclusive.

Ad absolutionem Capituli,
Lectio brevis Ipsi peribunt,
ut infra ad Nonam.

Tertia dicitur hora sua, qua
finita, celebratur tertia Missa
de die Nativitatis.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Verbum caro fa-
ctum est, * Allelúja, alle-
lúja. Verbum. ℣. Et habi-
távit in nobis. Allelúja,
allelúja. Glória Patri. Ver-
bum. ℣. Ipse invocábit
me, allelúja. ℟. Pater meus
es tu, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Hebr. 1, 16

ET : Tu in princípio,
Dómine, terram fun-
dásti : et ópera mánuum
tuárum sunt cæli.

℟. br. Notum fecit Dó-
minus, * Allelúja, allelúja.
Notum. ℣. Salutare suum.
Allelúja, allelúja. Glória
Patri. Notum. ℣. Vidérunt
omnes fines terræ, allelúja.
℟. Salutare Dei nostri,
allelúja.

AD NONAM

Capitulum Hebr. 1, 11-12

Ipsi peribunt, tu autem
permanébis; et omnes
sicut vestiméntum vete-
ráscent : et velut amíctum
mutábis eos, et mutabún-
tur : tu autem idem ipse es,
et anni tui non deficient.

℟. br. Vidérunt omnes
fines terræ, * Allelúja, al-
lelúja. Vidérunt. ℣. Salu-
tare Dei nostri. Allelúja,
allelúja. Glória Patri. Vi-
dérunt. ℣. Verbum caro

factum est, allelúja. *℟.* Et habitávit in nobis, allelúja, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. Tecum princípium * in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Psalmus 109

Ixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Tecum princípium in die virtútis tuæ, in

splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Ant. Redemptiónem * misit Dóminus pópulo suo : mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

Memóriam fecit mirábiliū suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sáeculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et júdiciū.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sáeculum sáeculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sáeculum sáeculi.

Ant. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ant. Exórtum est * in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus Dóminus.

Psalmus 111

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectorum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus : * et justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in iudicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sáeculum sáeculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus Dóminus.

Ant. Apud Dóminum * misericórdia, et copiósá apud eum redemptio.

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam : Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósá apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Apud Dóminum misericórdia, et copiósá apud eum redemptio.

Ant. De fructu * ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus 131

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábitus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatióis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitationem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Viduam ejus benedicens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificatió mea.

Ant. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

¶ **Psalmi præcedentes cum suis Antiphonis dicuntur, per totam Octavam Nativitatis, in Vesperis cujuslibet Officii, præterquam in Circumcisione Domini; a Capitulo autem fit de Officio præcedenti, cum Commemoratione sequentis, nisi hoc sit nobilius, quo in casu a Capitulo fit de sequenti, cum Commemoratione præcedentis, si hæc agenda sit juxta Rubricas, exceptis tamen II Vesperis S. Stephani, quæ dicuntur ut infra. 412**

Capitulum Hebr. 1, 1-2

Multifáriam, multisque modis olim Deus loquens pátribus in prophé-

tis : novissime diébus istis
locútus est nobis in Filio,
quem constituit herédem
universórum, per quem
fecit et sácula.

Hymnus

Jesu, Redémptor óm-
nium,
Quem lucis ante oríginem
Parem Patérnæ glóriæ
Pater suprémus édedit.

Tu lumen, et splendor Pa-
tris,
Tu spes perénis ómnium,
Inténde quas fundunt pre-
ces
Tui per orbem sérvuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súm-
pseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cælo
subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sánguinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvi-
mus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

V. Notum fecit Dóminus,
allelúja. **R.** Salutare suum,
allelúja.

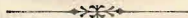
Ad Magnif. Ant. Hódie *
Christus natus est : hódie
Salvátor appáruit : hódie
in terra canunt Angeli,
lætántur Archángeli : hó-
die exsúltant justí, dicén-
tes : Glória in excélsis
Deo, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, om-
nípotens Deus : ut
nos Unigéniti tui nova per
carnem Natívitatis liberet;
quos sub peccáti jugo ve-
tústa sérvitus tenet. Per
eúmdem Dóminum.

**Et fit Commemoratio se-
quentis, ut infra.**

Completorium de Dominica.

DIE 26 DECEMBRIS

S. Stephani Protomartyris

DUPLEX II CLASSIS CUM OCTAVA SIMPLICI

Omnia de Communi unius Martyris [29] præter ea quæ hic habentur propria.

Pro Commem. S. Stephani in II Vesperis Nativitatis :

Ant. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **℟.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus : ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum.

AD MATUTINUM

Invit. Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. **3**

In I Nocturno
De Actibus Apostolorum

Lectio i

Cap. 6, 1-10 et 7, 54-60

N diébus illis, crescén-te número discipulórum, factum est murmur Græcórum ad-

vérsus Hebræos, eo quod despiceréntur in ministério quotidiano víduæ eórum. Convocántes autem duódecim multitudinem discipulórum, dixerunt : Non est æquum nos derelinquere verbum Dei et ministráre mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimonii septem, plenos Spíritu Sancto et sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus. Et plácuít sermo coram omni multitudíne. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum, et Próchorum, et Nicánorem, et Timónem, et Pármenam, et Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolorum : et orántes imposuérunt eis manus.

℣. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapién-

tiæ, et Spiritui qui loquebatur. — Faciēbat.

Lectio ii

ET verbum Dómini cre-scēbat, et multiplicabatur númerus discipulorum in Jerúsalem valde : multa étiam turba sacerdotum obediēbat fidei. Stéphanus autem plenus grátia et fortitú-dine, faciēbat prodigia et signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellatur Libertinorum, et Cyrenénsium, et Alexandrinorum, et eorum qui erant a Cilícia, et Asia, disputantes cum Stép-hano : et non póterant resistere sapiētiæ, et Spiritui qui loquebatur. Audiētes autem hæc, dissecabāntur córdibus suis, et stridēbant dēntibus in eum.

℟. Vidēbant omnes Stéphanum, qui erant in concílio : * Et intuebāntur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia et fortitú-dine, faciēbat prodigia et signa magna in pópulo. — Et.

Lectio iii

CUM autem esset plenus Spiritu Sancto, intēdens in cælum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait : Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem

a dextris Dei. Exclamāntes autem voce magna continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unánimiter in eum. Et ejiciētes eum extra civitatem lapidábant : et testes deposuérunt vestimēta sua secus pedes adolescentis, qui vocabātur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocāntem et dicētem : Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem gé-nibus, clamávit voce magna, dicens : Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixisset, obdormívit in Dómino.

℟. Intuens in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait : * Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei.

℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, intēdens in cælum, vidit glóriam Dei, et ait. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

In II Nocturno

Sermo sancti Fulgēntii
Epíscopi

S. 3, de S. Stephano, circa init.

Lectio iv

Heri celebrávimus temporálem sempitérni Regis nostri natálem : hódie celebrá-mus triumphálem militis passiónem. Heri enim Rex

noster trábea carnis indútus, de aula úteri virgínalis egrédiens, visitáre dignátus est mundum : hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cælum. Ille, sempiternæ Deitátis majestáte serváta, servíle cinctórium carnis assúmens, in hujus sæculi campum pugnatúrus intrávit; iste, depósitis corruptíbilibus córporis indumentis, ad cæli palátium perénnter regnatúrus ascéndit. Ille descendit carne velátus, iste ascéndit ságuine laureátus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum : et ne státuas illis hoc peccátum. ✠. Pósis autem génibus clamávit voce magna, dicens. — Dómine.

Lectio v

Ascéndit iste lapidántibus Judæis, quia ille descendit lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri sancti Angeli exsultántes cantavérunt : hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero Vírginis : hódie miles egréssus est de ergástulo carnis. Heri Christus pro nobis pannis est invo-

lútus : hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem : hódie imménsitas cæli suscepit Stéphanum triumphántem. Solus Dóminus descendit, ut multos eleváret : humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret.

℟. Impetum fecérunt unánimenter in eum, et eiecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem : * Dómine Jesu, áccipe spíritum meum. ✠. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescentis, qui vocabátur Saulus : et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. — Dómine.

Lectio vi

Necessárium tamen nobis est, fratres, agnóscere, quibus armis præcinctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuít superáre, ut ita meruísset feliciter triumpháre. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, caritátem pro armis habébat, et per ipsam ubique vincébat. Per caritátem Dei sæviéntibus Judæis non cessit : per caritátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per

caritatem arguébat errantes, ut corrigerentur : per caritatem pro lapidantibus orabat, ne punirentur. Caritatis virtute subnixus, vicit Saulum crudeliter savientem; et quem habuit in terra persecutorem, in cælo meruit habere consortem.

℟. Impii super justum jacturam fecerunt, ut eum morti traderent : * At ille gaudens suscepit lapides, ut mereretur accipere coronam gloriæ. ℣. Continuerunt aures suas, et impetum fecerunt unanimiter in eum. — At. Glória Patri. At.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 23, 34-39

IN illo tempore : Dicebat Jesus scribis et pharisæis : Ecce ego mitto ad vos prophetas, et sapientes, et scribas : et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri

Liber 4 Com. in c. 23 Matth.

OC quod antea dixeramus, Implète mensuram patrum vestrorum; ad personam Domini pertinere, eo quod occidendus esset ab eis, potest et ad discipulos ejus referri, de quibus nunc

dicat : Ecce ego mitto ad vos prophetas, et sapientes, et scribas. Simulque observa, juxta Apostolum scribentem ad Corinthios, varia esse dona discipulorum Christi; alios prophetas, qui ventura prædicent; alios sapientes, qui novérunt quando debeant proferre sermonem; alios scribas in lege doctissimos, ex quibus lapidatus est Stéphanus, Paulus occisus, crucifixus Petrus, flagellati in Actibus Apostolorum discipuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidabant Judæi, vidit cælos apertos : vidit, et introivit : * Beatus homo, cui cæli patébant. ℣. Cum igitur saxorum crepitantium turbine quateretur, inter æthereos aulae cælestis sinus divina ei claritas fulsit. — Beatus.

Lectio viii

QUærimus, quis iste sit Zachariás filius Barachiae : quia multos legimus Zachariás. Et ne libera nobis tribueretur erroris facultas, additum est : Quem occidistis inter templum et altare. In diversis diversa legi : et debeo singulorum opiniones pónere. Alii Zachariám filium Barachiae dicunt, qui in duodecim prophetis undecimus est, patrisque in eo

nomen conséntit : sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur; máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zachariám patrem Joánnis intél- ligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis ap- probántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

✠. Patefactæ sunt jánuæ cæli Christi Mártýri beáto Stéphano, qui in número Mártýrum invéntus est primus : * Et ídeo triúm- phat in cælis coronátus.

✠. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salva- tóri. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Alii istum volunt esse Zachariám, qui occísus est a Joas rege Judæ inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zachariás non sit fílius Barachíæ, sed fílius Jójadæ sacerdótis : unde et Scri- ptúra refert : Non fuit recordátus Joas patris ejus Jójadæ, quia sibi fecisset bona. Cum ergo et Zachariám teneámus et occisió- nis conséntiat locus : quæ- rimus, quare Barachíæ di- cátur fílius, et non Jójadæ?

Barachía lingua nostra Be- nedíctus Dómini dicitur, et sacerdótis Jójadæ justítia Hebræo nómine demon- strátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ fílium Jójadæ reperimus scriptum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Lapidavérunt Stépha- num, * et ipse invocábat Dóminum, dicens : Ne stá- tuas illis hoc peccátum.

2 Lápidés torréntis * illi dulces fuérunt : ipsum se- quúntur omnes ánimæ ju- stæ.

3 Adhæsit ánimá mea * post te, quia caro mea la- pidáta est pro te, Deus meus.

4 Stéphanus vidit * cælos apértos, vidit, et introí- vit : beátus homo, cui cæli patébant.

5 Ecce vídeo * cælos apér- tos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum Act. 6, 8

Stéphanus autem ple- nus grátia et fortitú- dine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus

Invícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hósti- bus, Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum díluē,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sáeculi
Dono supérni Núminis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sáecula.
Amen.

℣. Sepeliérunt Stépha-
num viri timoráti. ℞. Et
fecérunt planctum ma-
gnum super eum.

Ad Bened. Ant. Stépha-
nus autem * plenus grátia
et fortitúidine, faciébat si-
gna magna in pópulo.

Oratio

DA nobis, quæsumus,
Dómine, imitári quod
cólimus : ut discámus et
inimícos dilígere; quia ejus
natalítia celebrámus, qui
novit étiam pro persecutó-
ribus exoráre Dóminum
nostrum Jesum Christum,
Fílium tuum : Qui tecum.

**Et fit Commemoratio Octa-
væ Nativitatis :**

Ant. Glória in excélsis
Deo, et in terra pax ho-
mínibus bonæ voluntátis,
allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dómi-
nus, allelúja. ℞. Salutare
suum, allelúja.

Oratio

Concède, quæsumus, om-
nípotens Deus : ut
nos Unigéniti tui nova per
carnem Nativitas líberet;
quos sub peccáti iugo ve-
tústa sêrvitus tenet. Per
eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. Stéphanus. 410.

℞. br. Glória et honóre
* Coronásti eum, Dómine.
Glória et. ℣. Et constitui-
sti eum super ópera má-
num tuárum. Coronásti.
Glória Patri. Glória et.
℣. Posuísti, Dómine, su-
per caput ejus. ℞. Corón-
am de lápide pretiósó.

AD SEXTAM

Capitulum Act. 6, 9-10

Surrexérunt autem qui-
dam de synagóga, quæ
appellátur Libertinórum,
et Cyrenénsium, et Alex-
andrinórum, et eórum qui
erant a Cilícia, et Asia,
disputántes cum Stépha-
no : et non póterant resí-
stere sapiéntiæ, et Spíritui
qui loquebátur.

℞. br. Posuísti, Dómine,
* Super caput ejus. Po-
suísti. ℣. Corónam de lá-
pide pretiósó. Super. Gló-
ria Patri. Posuísti. ℣. Ma-
gna est glória ejus in salu-
tári tuo. ℞. Glóriam et
magnum decórem impónes
super eum.

AD NONAM

Ant. Ecce video * cælos apertos, et Jesum stantem a dextris virtutis Dei.

Capitulum Act. 7, 60

Positis autem genibus, clamavit voce magna, dicens : Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino.

℟. br. Magna est gloria ejus * In salutari tuo. Magna. **℣.** Gloriam et magnum decorem impones super eum. In. **Gloria Patri.** Magna. **℣.** Justus ut palma florebit. **℟.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Domine, imitari quod colimus : ut discamus et inimicos diligere ; quia ejus natalitia celebramus, qui novit etiam pro persecutoribus exorare Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum : Qui tecum.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402

Capitulum Act. 6, 8

Stéphanus autem plenus gratia et fortitudine, faciebat prodigia et signa magna in populo.

Hymnus

Deus, tuorum militum
Sors, et corona, præmium,
Laudes canentes Martyris
Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pabula
Imbuta felle deputans,
Pervenit ad cælestia.

Pœnas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Fundensque pro te sanguinem,
Æterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici
Te poscimus, piissime :
In hoc triumpho Martyris
Dimitte noxam servulis.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

℣. Stéphanus vidit cælos apertos. **℟.** Vidit, et introivit : beatus homo, cui cæli patebant.

Ad Magnif. Ant. Sepe-
liérunt Stéphanum * viri
timorati, et fecerunt plan-
ctum magnum super eum.

Et fit Commemoratio sequentis et Octavæ Nativitatis, ut infra.

¶ De Octava S. Stephani, sicut et de Octavis S. Joannis et Ss. Innocentium, nil fit, nisi in ipsa die Octava, ut suis locis notatur.

DIE 27 DECEMBRIS

S. Joannis Apostoli et Evangelistæ

DUPLEX II CLASSIS CUM OCTAVA SIMPLICI

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

Pro Commem. S. Joannis in II Vesperis S. Stephani.

Ant. Iste est Joánnēs, * qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

✠. Valde honorándus est beátus Joánnēs. ✠. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Oratio

Ecclésiám tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelistæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniant sempitérna. (Per Dóminum.)

Pro Octava Nativitatis :

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justí, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

✠. Notum fecit Dóminus, allelúja. ✠. Salutare suum, allelúja.

Oratio

Concède, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per

carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústá sêrvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

In I Noeturno

Incipit Epístola prima
beáti Joánnis Apóstoli

Lectio i **Cap. 1, 1-10**

Quod fuit ab iníto, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ : et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis : quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

✠. Valde honorándus est beátus Joánnēs, qui supra

pectus Dómini in cœna recúbuit : * Cui Christus in cruce Matrem vírginem vírgini commendávit. **℟.** Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. — Cui.

Lectio ii

SI dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúci-mus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttet nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Hic est discipulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc :

* Et scimus quia verum est testimónium ejus.

℟. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici pectoris fonte potávit. — Et scimus.

Lectio iii Cap. 2, 1-5

Fílioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum : et ipse est propitiátio pro peccátis nostris : non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc sci-mus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc caritas Dei perfécta est.

℟. Hic est beatíssimus Evangelísta et Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcipui, céteris áltius a Dómino méruit honorári. **℟.** Hic est discipulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. — Qui. **G**loria Patri. Qui.

In II Nocturno

Ex libro sancti Hierónymi
Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

Lectio iv Cap. 9

Joánnes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimum, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli, quem Heródes post passió-nem Dómini de-

collávit, novíssimus óm-nium scripsit Evangélíum, rogátus ab Asiæ epíscopis, advérsus Cerínthum aliós-que hæréticos, et máxime tunc Ebionitárum dogma consúrgens, qui ásserunt Christum ante Mariám non fuisse : unde et compúlsus est divínam ejus nativitátem edícere.

✠. Qui vicerit, fáciám illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus : * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem. ✠. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. — Et.

Lectio v

Quarto décimo igitur anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movén-te Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalýpsim, quam interpretátur Justínus Martyr, et Irenæus. Interfécto autem Domitiáno, et actis ejus ob ní-miam crudelitátem a senátu rescíssis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum : ibíque usque ad Trajánum príncipem perseverans, totas Asiæ fundávit rexítque ecclési-as : et conféctus sénio, sexagésimo octávo post passió-nem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

✠. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ✠. In cruce déni-que moritúrus, huic Matrem suam vírginem vírgini commendávit. — Quia.

Ex Commentáriis ejúsdem in Epístolam ad Gálatas

Lectio vi Lib. 3, cap. 6

Beátus Joánnes Evangelísta cum Ephesi morarétur usque ad últimam senectútem, et vix inter discipulórum manus ad Ecclésiám deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere; nihil áliud per singulas solébat proférre colléctas, nisi hoc : Filióli, dilígite altéru-trum. Tandem discipuli et fratres, qui áderant, tædio affécti quod éadem semper audírent, dixerunt : Magíster, quare semper hoc ló-queris? Qui respóndit dignam Joánni senténtiam : Quia præcéptum Dómini est; et, si solum fiat, súfficit.

✠. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spí-ritu sapiéntiæ et intelléctus. ✠. Jucunditátem et exsultatió-nem thesaurizávit super eum. — Et. Gló-ria Patri. Et.

In III Noeturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 21, 19-24

IN illo témpore : Dixit
Jesus Petro : Séquere
me. Convérsus Petrus, vi-
dit illum discipulum, quem
diligébat Jesus, sequén-
tem. Et réliqua.

Homília sancti Augustini
Epíscopi

Tract. 124 in Joannem,
post medium

Duas vitas sibi divi-
nitus prædicatas, et
commendatas novit
Ecclesia : quarum est una
in fide, áltera in spécie;
una in témpore peregrina-
tiónis, áltera in æternitáte
mansiónis; una in labóre,
áltera in réquie; una in
via, áltera in pátria; una
in ópere actiόnis, áltera in
mercéde contemplatiόnis.
Una declínat a malo, et
facit bonum : áltera nul-
lum habet, a quo declínet,
malum; et magnum ha-
bet, quo fruátur, bonum.
Una cum hoste pugnat;
áltera sine hoste regnat.

✠. In illum diem susci-
piam te servum meum, et
ponam te sicut signácu-
lum in conspéctu meo :

* Quóniam ego elégi te,
dicit Dóminus. ✠. Esto
fidélis usque ad mortem,
et dabo tibi coronam vitæ.
— Quóniam.

Lectio viii

UNA súbvenit indigénti;
áltera ibi est, ubi nul-
lum invenit indigéntem.
Una aliéna peccáta, ut sua
sibi ignoscántur, ignóscit;
áltera nec pátitur quod
ignóscat, nec facit quod
sibi poscat ignósci. Una
flagellátur malis, ne ex-
tollátur in bonis; áltera
tanta plenitúdine grátiae
caret omni malo, ut sine
ulla tentatióne supérbiæ
cohæreat summo bono.

✠. Iste est Joánnes, qui
supra pectus Dómini in
cœna recúbuit : * Beátus
Apóstolus, cui reveláta
sunt secréta cæléstia.

✠. Fluénta Evangélii de
ipso sacro Domínici pé-
ctoris fonte potávit. —
Beátus. Glória Patri. Beá-
tus.

Lectio ix

ERgo una bona est, sed
adhuc mísera; áltera
mélior, et beáta. Ista si-
gnificáta est per Apósto-
lum Petrum, illa per Joán-
nem. Tota hic ágitur ista
usque in hujus sáculi
finem, et illic invenit finem;
différtur illa complénda
post hujus sáculi finem,
sed in futúro sáculo non
habet finem. Ideo dicitur
huic : Séquere me. De illo
autem : Sic eum volo ma-
nére, donec véniam : quid
ad te? tu me séquere. Quid

enim est hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi tu me séquere per imitationem perferendi temporália mala : ille máneat, donec sempitérna vénio redditúrus bona.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Valde honorándus est * beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

2 Hic est discipulus ille, * qui testimonium pérhibet de his : et scimus quia verum est testimonium ejus.

3 Hic est discipulus meus : * sic eum volo manére, donec véniam.

4 Sunt de hic stántibus, * qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo.

5 Ecce puer meus * eléctus, quem elégi, pósui super eum Spíritum meum.

Capitulum Eccli. 15, 1-2

QUI timet Deum, fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque sentiunt,

Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitet
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

℟. Hic est discipulus ille, qui testimonium pérhibet de his. **℞.** Et scimus quia verum est testimonium ejus.

Ad Bened. Ant. Iste est Joánnes, * qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cælestia.

Oratio

Ecclésiám tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelistæ illumináta doctrínis, ad dona

pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Et fit Com. Oct. Nativitatis :

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℞. Salutare suum, allelúja.

Oratio

Concède, quæsumus, omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitatis liberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Valde honorándus est * beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in coena recúbuit.

AD TERTIAM

Ant. Hic est discipulus ille, * qui testimónium pérhibet de his : et scimus quia verum est testimónium ejus.

Capitulum Eccli. 15, 1-2

QUI timet Deum, fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

℞. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In

omnem. ℣. Constitúes eos príncipes super omnem terram. ℞. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio

Ecclésiám tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Hic est discipulus meus : * sic eum volo manére, donec véniam.

Capitulum Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℞. br. Constitúes eos príncipes * Super omnem terram. Constitúes. ℣. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constitúes. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℞. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Ant. Ecce puer meus * eléctus, quem elégi, pósui super eum Spíritum meum.

Capitulum Eccli. 15, 5

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ induit eum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402

Capit. Qui timet Deum et Hymnus Exsúltet, ut supra. 417

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnif. Ant. Exiit * sermo inter fratres, quod discipulus ille non móritur; et non dixit Jesus, Non móritur : sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

Et fit Commemoratio sequentis et Octavæ Nativitatis, ut infra.

DIE 28 DECEMBRIS

Ss. Innocentium Martyrum

DUPLEX II CLASSIS CUM OCTAVA SIMPLICI

Omnia de Communi plurimorum Martyrum [49], præter ea quæ hic habentur propria.

Pro Commem. Ss. Innocentium in II Vesperis S. Joannis :

Ant. Hi sunt, * qui cum muliéribus non sunt coinquinati : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Heródes irátus occídít multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitaté David.

Oratio

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndó, sed moriéndó conféssi sunt : ómnia in nobis

vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. (Per Dóminum).

Pro Octava Nativitatis :

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor apparuit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justí, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutare suum, allelúja.

Oratio

Concède, quæsumus, ómnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per

carnem Natívitatis líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sêrvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Audit tyránnus ánxius
Adesse regum Príncipem,

Qui nomen Israël regat
Teneátque David régiam.

Exclámat amens núntio :
Succéssor instat, péllimur :
Satélles, i, ferrum rape,
Perfúnde cunas sáanguine.

Quid próficit tantum nefas?

Quid crimen Heródem iuvat?

Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sácula.

Amen.

In I Nocturno

De Jeremía Prophéta

Lectio i Cap. 34, 15-29

AEC dicit Dóminus :
Vox in excélsis audita est lamentationis, luctus, et fletus Rachel plorántis filios suos,

et noléntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrimis : quia est merces óperi tuo, ait Dóminus : et reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur filii ad términos suos.

R. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : * Vírgines enim permansérunt, ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. **R.** Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sáanguine Agni. — Vírgines.

Lectio ii

Audiens audívi Ephraim transmigrántem : Castigásti me, et eruditus sum, quasi juvénculus indómitus : convérte me, et convértar : quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pœniténtiam : et postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confúsus sum, et erúbui : quóniam sustínui oppróbrium adulescéntiæ meæ. Si filius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus : quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor ejus.

℟. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium : * Quare non defén-
dis sánguinem nostrum? Et accepérunt divínus re-
spónsum : Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fra-
trum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas in-
terfectórum propter ver-
bum Dei, et propter testi-
mónium quod habébant,
et clamábant voce magna,
dicéntes. — Quare.

Lectio iii

STátue tibi spéculam,
pone tibi amaritúdi-
nes : dírige cor tuum in
viam rectam, in qua am-
bulásti : revértere virgo
Israël, revértere ad civitá-
tes tuas istas. Usquequo
delíciis dissolvéris, filia va-
ga? quia creávit Dóminus
novum super terram : Fé-
mina circúmdabit virum.
Hæc dicit Dóminus exer-
cítuum, Deus Israël : Ad-
huc dicent verbum istud in
terra Juda, et in úrbibus
ejus, cum convértero capti-
vitátem eórum : Benedícat
tibi Dóminus, pulchritúdo
justítiæ, mons sanctus.

℟. Adoravérunt vivén-
tem in sácula sæculórum,
* Mitténtes corónas suas
ante thronum Dómini Dei
sui. ℣. Et cecidérunt in
conspéctu throni in fácies
suas : et benedixérunt vi-

véntem in sácula sæculó-
rum. — Mitténtes. Glória
Patri. Mitténtes.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 10 de Sanctis

Lectio iv

Odie, fratres carís-
simi, natálem illó-
rum infántium có-
limus, quos ab Heróde cru-
delíssimo rege interféctos
esse, Evangélii textus eló-
quitur. Et ideo cum summa
exsultatióne gáudeat ter-
ra, cæléstium militum et
tantárum parens foecúnda
virtútum. Ecce profánus
hostis numquam beátis
párvulis tantum prodésse
potuísset obséquio, quan-
tum prófuit ódio. Nam,
sicut sacratíssimum præ-
séntis diéi festum mani-
féstat, quantum in beátos
párvulos iníquitas abun-
dávít, tantum in eis grátia
benedictiónis refúdit.

℟. Effudérunt sánguinem
sanctórum velut aquam in
circúitu Jerúsalem : * Et
non erat qui sepelíret.
℣. Posuérunt mortália ser-
vórum tuórum escas vola-
tílibus cæli, carnes sanctó-
rum tuórum béstiis terræ.
— Et.

Lectio v

BEáta es, o Béthlehem
terra Juda, quæ Heró-
dis regis immanitátem in

puerorum exstinctiōe perpessa es : quæ sub uno tempore candidatam plebem imbellis infantiæ Deo offerre meruisti. Digne tamen natalem illorum colimus, quos beatiùs æternæ vitæ mundus edidit, quam quos maternorum viscerum partus effudit. Siquidem ante vitæ perpétuæ adépti sunt dignitatem, quam usuram præsentis accéperint.

℟. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te, Dómine : vindica eos, * Quia clamant ad te quotidie.

℣. Vindica, Dómine, sanguinem Sanctórum tuorum, qui effusus est. — Quia.

Lectio vi

Aliorum quidem pretiosa mors Mártyrum laudem in confessiōe promeruit, horum in consummatione complacuit; quia incipientis vitæ primordiis, ipse eis occasus initium gloriæ dedit, qui præsentis terminum impósuit. Quos Heródis impietas lactantes matrum ubéribus abstraxit; qui jure dicuntur Mártyrum flores, quos in medio frigore infidelitátis exortos, velut primas erumpentes Ecclesiæ gemmas, quædam persecutiōnis pruina decóxit.

℟. Isti sunt, qui non inquinaverunt vestimenta

sua : * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati : vírgines enim sunt. — Ambulábunt. Glória Patri. Ambulábunt.

In III Nocturno

Loco 2 Antiphonæ Tradiderunt dicitur

Ant. Isti sunt qui venerunt * ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 13-18

IN illo tempore : Angelus Dómini apparuit in somnis Joseph, dicens : Surge, et accipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri

Liber 1 Comment. in cap. 2 Matth. et apud Gloss. ord.

Quando tulit Puerum et Matrem ejus, ut in Ægyptum transiret, nocte tulit, et in tenebris : quia noctem ignorantie his, a quibus ipse recessit, reliquit incredulis. Quando vero revertitur in Judæam, nec nox, nec tenebræ ponuntur in Evangelio : quia in fine mundi

Judæi fidem, tamquam Christum ab Ægýpto reverténtem suscipiéntes, illuminabúntur.

℟. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni : * Et resonábat terra in voces eórum.

℣. Hi empti sunt ex homínibus primitiæ Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendárium. — Et.

Lectio viii

UT adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Respóndeant, qui Hebræórum volúminum dénégant veritátem, ubi hoc in Septuaginta legátur intérprétribus. Quod cum non invénerint, nos eis dicémus, in Osée prophéta scriptum, sicut et exemplária probáre possunt, quæ nuper edídimus.

℟. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei quod habébant, et clara voce dicébant : * Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. — Víndica.

Si hoc Festum venerit in Dominica, aut celebretur sub ritu duplici I classis, tunc in fine prædicti ℟. viii additur :

Glória Patri. Víndica, et post ix Lectionem dicitur Hymnus Te Deum. Secus autem dicitur ix ℟. ut infra.

Lectio ix

Tunc adimplétum est, quod dictum est per Jeremíam prophétam dicéntem : Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus multus, Rachel plorans filios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Bétlehem. Quáeritur ergo, quómodo Rachel filios Judæ, id est Bétlehem, quasi suos ploret. Respondébimus breviter, quia sepúlta sit juxta Bétlehem in Ephrata; et ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit; sive quóniam Juda et Bénjamin duæ tribus junctæ erant, et Heródes præcéperat non solum in Bétlehem intérfici púeros, sed et in ómnibus fínibus ejus.

℟. Isti, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? Et dixit mihi : * Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in ságuine Agni. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant. — Hi. Glória Patri. Hi.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Heródes irátus * occídit multos púeros in Bétlehem Judæ civitáte David.

2 A bimátu * et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

3 Angeli eórum * semper vident fáciem Patris.

4 Vox in Rama * audíta est, plorátus et ululátus, Rachel plorans filios suos.

5 Sub throno Dei * omnes Sancti clamant : Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Capitulum Apoc. 14, 1

VIdi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frón-tibus suis.

Hymnus

SAlvéte, flores Mártý-rum,

Quos lucis ipso in límine Christi insecútor sústulit, Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima, Grex immolatórum tener, Aram sub ipsam símplex Palma et corónis lúditis.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, Cum Patre, et almo Spí-ritu,

In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Bétlehem Judæ civitáte David.

Ad Bened. Ant. Hi sunt, * qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio

D Eus, cujus hodiérna die præcónium Innocén-tes Mártýres non loquén-do, sed moriéndó conféssi sunt : ómnia in nobis vitió-rum mala mortífica : ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam mó-ribus vita fateátur. Per Dóminum.

Et fit Com. Oct. Nativitatis :

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homí-nibus bonæ voluntátis, al-lelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutare suum. allelúja.

Oratio

C ONcéde, quæsumus, om-nípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitatis liberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. Vidi, ut supra.

℟. br. Lætámini in Dó-mino, * Et exsultáte, justí. Lætámini. ℣. Et gloriámi-ni, omnes recti corde. Et.

Glória Patri. Lætámini.
 ❧. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ❧. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capitulum Apoc. 14, 4

HI sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

❧. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ❧. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent. ❧. Justi autem in perpétuum vivent. ❧. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 14, 4-5

HI empti sunt ex homínibus primítiae Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendárium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

❧. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ❧. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ❧. Exsultábunt Sancti in glória. ❧. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402

Capit. Vidi supra montem et Hymnus Salvéte, flores, ut supra. 424

❧. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. ❧. Vindica sánguinem nostrum, Deus noster.

Ad Magnif. Ant. Innocéntes pro Christo * infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt; ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper : Glória tibi, Dómine.

Et fit Commemoratio sequentis Festi S. Thomæ Ep. et Mart., ut infra post Officium Dominicæ 432; et Octavæ Nativitatis ibidem.

¶ Si in Festo Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ et Ss. Innocentium occurrat Dominica, ipsa die nihil fit de ea; sed integrum ejus Officium transferatur in diem 30, cum omnibus privilegiis etiam in concurrentia, ac si ipsa die 30 occurreret.

Si vero Dominica incidat in Festum S. Thomæ aut S. Silvestri, ipsa die Officium fit de Dominica, cum Commemoratione Festi occurrentis et Octavæ Nativitatis : et die 30 Decembris fit Officium de VI die infra eandem Octavam, ut suo loco notatur. 438

Sicubi tamen die 30 Decembris celebretur Festum aliquod novem Lectionum, tunc Officium Dominicæ, ut supra transferendæ, ea die ponitur, qua Festum minus nobile in occurrentia a die 29 usque ad 31 Decembris secus peragendum foret, salvis Dominicæ juribus in concurrentia. Quod si omnia Festa, a die 29 usque

ad 31 Decembris occurrentia, ritum Duplicem I aut II classis habeant, Commemoratio Dominicæ fiat in Festo ut supra minus nobili. In paritate nobilitatis Officium aut Commemoratio Dominicæ fiat in Festo prius occurrenti.

Dominica infra Octavam Nativitatis

Semiduplex

IN I VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402.

Capitulum Galat. 4, 1-2

FRatres : Quanto tempore heres parvulus est, nihil differt a servo, cum sit dominus omnium : sed sub tutoribus et actoribus est usque ad præfinitum tempus a patre.

Hymnus

Jesu, Redemptor omnium,
Quem lucis ante originem
Parem Paternæ gloriæ
Pater supremus edidit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perennis omnium,
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem servuli.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim corporis,
Sacrata ab alvo Virginitis
Nascendo, formam sum-
pseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cælo
subest,

Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sanguíinis,
Natális ob diem tui
Hymni tribútum sólvimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Verbum caro factum
est, allelúja. ℟. Et habitá-
vit in nobis, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Dum
médiu siléntium * tené-
rent ómnia, et nox in suo
cursu médiu iter perá-
geret, omnípotens Sermo
tuus, Dómine, a regálibus
sédibus venit, allelúja.

Oratio

OMnípotens sempitérne
Deus, dirige actus no-
stros in beneplácito tuo :
ut in nómine dilécti Fílli
tui mereámur bonis opéri-
bus abundáre : Qui tecum.

Et fit Com. Oct. Nativitatis :
Ant. Hódie Christus na-
tus est : hódie Salvátor
appáruit : hódie in terra

canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justí, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutare suum, allelúja.

Oratio

Concède, quæsumus, omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nátivitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sêrvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica.

Ad Matutinum, Laudes et Horas omnia dicuntur ut in Nativitate Domini 386, præter sequentia.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura diei currentis, ut infra 433, cum Responsoriis ibidem assignatis.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 9 de Nativit. Domini

Lectio iv

Xcédit quidem, dilectíssimi, multúmq; superéminet húmáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo : et inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Fílio Dei non solum ad divínam esséntiam, sed étiam ad húmánam spectat natúram quod dictum est per prophétam : Generatióem ejus quis enarrá-

bit? Utrámque enim substántiam in unam convénisse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat. Et ideo numquam matéria déficit laudis, quia numquam súfficit cópia laudatóris.

℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent : * Hódie génuít Salvatórem sáculi.

℣. Beáta, quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie.

Lectio v

GAudeámus igitur, quod ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus; et cum salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse, quod vincimur. Nemo enim ad cognitió-nem veritátis magis propínquat, quam qui intél-ligit in rebus divínis, étiam si multum proficiat, semper sibi superésse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervénisse præsumit, non quæsíta ré-perit, sed in inquisitióne déficit.

℟. Sancta et immaculáta virgíntas, quibus te láudibus éfferam, nésco : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedicta

tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. — Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

Lectio vi

NE autem infirmitatis nostræ perturbemur angustis, evangelicæ nos et propheticæ adjuvant voces; quibus ita accendimur, et docemur, ut nos nativitatem Domini, qua Verbum caro factum est, non tam præteritam recollere, quam præsentem videamur inspicere. Quod enim pastoribus pro gregum suorum custodia vigilantibus nuntiavit Angelus, etiam nostrum implevit auditum: et ideo Dominicis omnibus præsumus, quia verba divinitus edita cordis aure servamus; tamquam et in hodierna festivitàte dicatur: Evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David.

℟. Beata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium: et beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum:

* Qui hodie pro salute mundi de Virgine nasci dignatus est. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis:

venite, gentes, et adorante Dominum. — Qui. Gloria Patri. Qui.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 33-40

IN illo tempore: Erat Joseph, et Maria mater Jesu, mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi

Liber 2 in cap. 2 Lucæ,
prope finem

Ides uberem in omnes gratiam, Domini generatione diffusam, et prophetiam incredulis negatam esse, non justis. Ecce et Simeon prophetat, in ruinam et resurrectionem plurimorum venisse Dominum Jesum Christum, ut justorum iniquorumque merita discernat; et pro nostrorum qualitate factorum, iudex verus et justus aut supplicia decernat, aut præmia.

℟. Verbum caro factum est, et habitavit in nobis:

* Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre, plenum gratiæ et veritatis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. — Et.

Lectio viii

ET tuam ipsius animam pertransibit gladius. Nec littera, nec historia docet, ex hac vita Mariam corporalis necis passione migrasse. Non enim anima, sed corpus materiali gladio transverberatur. Et ideo prudentiam Mariæ haud ignaram mysteriorum cælestis ostendit. Vivum enim verbum Dei, et validum, et acutius omni gladio acutissimo, penetrans usque ad divisionem animæ et spiritus, artuum quoque et medullarum, cogitationes cordis et secreta scrutatur animorum, quia nuda et aperta sunt omnia Dei Filio, quem conscientiae secreta non fallunt.

R. O Regem cæli, cui talia famulantur obsèques : stábulo pónitur, qui contémundum : * Jacet in præsepio, et in cælis regnat. **V.** Natus est nobis hodie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitate David. — Jacet. **Gloria Patri.** Jacet.

Lectio ix

Prophetavit itaque Simeon, prophetaverat virgo, prophetaverat copulata conjugio; prophetare debuit etiam vidua, ne qua aut professio deesset, aut sexus. Et ideo Anna et stipendiis viduitatis,

et moribus talis inducitur, ut digna plane fuisse credatur, quæ Redemptorem omnium venisse nuntiaret. Cujus mérita cum alibi descripsérimus, cum víduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad alia properámus, non putámus iteránda.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Quem vidístis, * pastores? dicite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Génuit puerpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

3 Angelus ad pastóres * ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hodie Salvátor mundi, allelúja.

4 Facta est cum Angelo * multitúdo cælestis exercitus laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja.

5 Párvulus fílius * hodie natus est nobis : et vocá-

bitur Deus, Fortis, alle-
lúja, allelúja.

Capitulum Gal. 4, 1-2

FRatres : Quanto tē-
pore heres párvulus
est, nihil differt a servo,
cum sit dóminus ómnium :
sed sub tutóribus et actó-
ribus est usque ad præfini-
tum tempus a patre.

Hymnus

ASolis ortus cárdine
Ad usque terræ limi-
tem,
Christum canámus Prínci-
pem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sáculi
Servile corpus induit :
Ut carne carnem liberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci pectoris
Templum repénite fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris gé-
stiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pértulit :
Præsepe non abhórruit :
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;

Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

℟. Verbum caro factum
est, allelúja. **℣.** Et habitá-
vit in nobis, allelúja.

Ad Bened. Ant. Dum mé-
dium siléntium * tenérent
ómnia, et nox in suo cursu
médium iter perágeret,
omnípotens Sermo tuus,
Dómine, a regálibus sédi-
bus venit, allelúja.

Oratio

OMnípotens sempitérne
Deus, dirige actus no-
stros in beneplácito tuo :
ut in nómine dilécti Filii
tui mereámur bonis opéri-
bus abundáre : Qui tecum.

**Et fit Commemoratio Octa-
væ Nativitatis :**

Ant. Glória in excélsis
Deo, et in terra pax homí-
nibus bonæ voluntátis, al-
lelúja, allelúja.

℟. Notum fecit Dóminus,
allelúja. **℣.** Salutare suum,
allelúja.

Oratio

Concède, quæsumus, om-
nípotens Deus : ut
nos Unigéniti tui nova per
carnem Nativitas liberet;
quos sub peccáti iugo ve-

tústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Quem vidístis, * pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, et choros Angelórum colaudántes Dóminum, allelúja, allelúja.

Psalmi ut in Festis, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis Itaque, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Ant. Génuit puérpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

Capit. Fratres. 430

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

Oratio Omnípotens, ut supra. 430.

AD SEXTAM

Ant. Angelus ad pastóres * ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

Capitulum Gal. 4, 4-5

AT ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

AD NONAM

Ant. Párvulus fílius * hódie natus est nobis : et vocábitur Deus, Fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum Gal. 4, 7

ITaque jam non est servus, sed fílius : quod si fílius, et heres per Deum.

℟. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate. 402

Capit. Fratres : Quanto, et Hymnus Jesu, Redémptor, ut in I Vesperis. 426

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℞. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Puer Jesus * proficiébat ætáte et sapiéntia coram Deo et homínibus.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum.

Et fit Com. Oct. Nativitatis :

Ant. Hódie, ℣. Notum fecit **et Oratio** Concéde, **ut infra.**

Completorium de Dominica.

Die 29 Decembris

S. Thomæ

Episcopi et Martyris

Duplex

Ad omnes Horas, præterquam ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi, et ad Matutinum etiam Versus, de Feria currenti, ut in Psalterio; reliqua de Communi unius Martyris [29] præter sequentia :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

DEus, pro cujus Ecclé-sia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. (Per Dóminum.)

Pro Com. Oct. Nativitatis :

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justí, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℞. Salutáre suum, allelúja.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitatis líberet; quos sub peccáti jugo vetústata sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

In I Noeturno

Lectiones de Epístola B. Pauli ad Romanos hoc triduo appositæ, semper leguntur, in sua quæque die, cum Responsoriis de Dominica infra Octavam, sive fiat Officium de Sancto, sive de Dominica, sive de Octava Nativitatis; nisi tamen legendæ sint Lectiones propriæ aut de Communi cujusvis Festi occurrentis, juxta Rubricas, quo in casu Lectiones de Epístola ad

Romanos ea die omittuntur. Lectiones tamen de Initio ejusdem Epistolæ hodie assignatæ, si impediuntur ut supra, transferuntur in sequentem diem in qua primo de eadem Epistola secus legi deberet, non excluso ipso Festo Circumcisionis Domini, retentis tamen, hoc in casu, Responsoriis eidem Circumcisionis Festo assignatis.

Incipit Epístola
beáti Pauli Apóstoli
ad Romános

Lectio i Cap. 1, 1-10

 Aulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promiserat per prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectione mortuórum Jesu Christi Dómini nostri : per quem accépi-mus grátiam, et apostolátum ad obediéndum fidei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi : ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descendit : * Hódie per totum mundum

mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptionis novæ, reparatiónis antiquæ, felicitátis æternæ. — Hódie per.

Lectio ii

Primum quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis : quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quod sine intermissione memóriam vestri fácio semper in orationibus meis : óbsecrans, si quómodo tandem aliquándó prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniendi ad vos. Desídero enim vidére vos : ut áliquíd impértiar vobis grátiae spirituális ad confirmándos vos : id est, simul consolári in vobis per eam, quæ invicem est, fidem vestram atque meam.

℟. Quem vidístis, pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit?

* Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi nativitátem. — Natum.

Lectio iii

Nolo autem vos ignoráre, fratres : quia sæpe propósui veníre ad vos (et

prohibitus sum usque adhuc), ut aliquem fructum habeam et in vobis, sicut et in ceteris gentibus : Græcis, ac Bárbaris, sapientibus, et insipientibus debitor sum : ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romæ estis, evangelizare. Non enim erubesco Evangelium. Virtus enim Dei est in salutem omni credenti, Judæo primum, et Græco. Justitia enim Dei in eo revelatur ex fide in fidem; sicut scriptum est : Justus autem ex fide vivit. Revelatur enim ira Dei de cælo super omnem impietatem et injustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in injustitia detinent : quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestavit.

✠. O magnum mysterium, et admirabile sacramentum, ut animalia viderent Dominum natum, jacentem in præsepio : * Beata Virgo, cujus viscera meruerunt portare Dominum Christum. ✠. Ave, Maria, gratia plena; Dominus tecum. — Beata. Glória Patri. Beata.

In II Nocturno

Lectio iv

Thomas, Londini in Angliam natus, Theobaldo successit Cantuariensi episcopo : et qui

antea in administrando cancellariæ munere præclare se gesserat, in episcopali officio fortis et invictus fuit. Cum enim Henricus secundus Angliæ rex, convocatis ad se episcopis et procéribus regni, leges ferret utilitati ac dignitati ecclesiasticæ repugnantes, adeo constanter obstetit regiæ cupiditati, ut neque pollicitationibus, neque terroribus de sententia decedens, proxime conjiciendus in carcerem clam recesserit. Inde propinqui ejus omnis ætatis ejecti, amici, fautores omnes, iis, quibus per ætatem liceret, jurejurando adstrictis, universos Thomam adituros, si fortasse miserabili suorum calamitatis aspectu moveretur, qui a sancto proposito privatis incommodis deterreri minime potuisset. Non respexit carnem aut sanguinem, neque ullus in eo humanitatis sensus pastoralis officii constantiam labefactavit.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ✠. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. — Et dedit illi claritatem æternam.

Lectio v

Contulit igitur se ad Alexandrum tertium Pontificem, a quo benigne acceptus est : et inde profectus, monachis Pontiniacensis monasterii, Cisterciensis ordinis, ab eodem commendatus. Quod ut cognovit Henricus, missis ad conventum fratrum Cisterciensium minacibus litteris, Thomam e Pontiniaco monasterio exturbare conatur. Quare vir sanctus, citus ne sua causa malialiquid Cisterciensis familia pateretur, sponte discessit, et Ludovicum Galliae regem ejus invitatu convenit; ubi tamdiu fuit, quoad, Pontifice maximo et ipso rege agentibus, ab exilio, summa totius regni gratulatione revocatur. Qui dum boni pastoris officium securus exsequitur, ecce calumniatores ad regem deferunt, eum multa contra regnum et publicam quietem moliri, ut propterea saepius conquereretur rex, se in suo regno cum uno sacerdote pacem habere non posse.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine,
***** Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.
V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in ca-

pite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio vi

EX qua regis voce nefarii satellites sperantes gratum se regi facturos, si Thomam e medio tollerent, clam convenientes Cantuariam, episcopum in templo vespertinis horis operam dantem aggrediuntur. Qui clericis templi aditus pracludere conantibus accurrens, ostium aperuit, illis usus verbis ad suos : Non est Dei Ecclesia custodienda more castrorum; et ego pro Ecclesia Dei libenter mortem subibo. Tum ad milites : Vos Dei jussu cavete, ne cupiam meorum noceatis. Deinde flexis genibus, Deo, beatae Mariae, sancto Dionysio et reliquis Sanctis ejus ecclesiae patronis, Ecclesiam et seipsum commendans, sacrum caput eadem constantia, qua iniquissimi regis legibus restiterat, impio ferro praecidendum obtulit, quarto Kalendas Januarii, anno Domini millesimo centesimo septuagesimo primo : cujus cerebro respersum est totius templi pavimentum. Quem multis postea illustrem miraculis idem Alexander Pontifex retulit in Sanctorum numerum.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus : ***** Et

corónam pulchritúdinis pò-
suit super caput ejus.
✠ Cibávit illum Dóminus
pane vitæ et intelléctus :
et aqua sapiéntiæ salutá-
ris potávit illum. — Et
corónam. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo commemorato

Lectio ix

Thomas, Londíni in An-
glia natus, ántea regni
cancellárius, Theobáldo
succéssit Cantuariénsi epí-
scopo. In episcopáli officio
fortis et invictus, leges
utilitáti ac dignitáti eccle-
siásticæ repugnántes, ab
Henríco secúndo rege la-
tas, nullis fractus suis ac
suórum incómmotis, acce-
ptáre rénuít. Quare pró-
xime conjiciéndus in cár-
cerem, clam recéssit; et
primo Pontiniáci apud mó-
nachos Cisterciénses, deín-
de apud Ludovicum regem
Gálliae se cóntulit. Ab ex-
silio revocatús, paulo post
per calúmniam apud re-
gem ita impétitur, ut sá-
pius conquererétur rex, se
in suo regno cum uno sa-
cerdóte pacem habére non
posse. Hinc nefárii hómi-
nes, sperántes se gratum
regi factúros, Thomam in
Cantuariénsi templo ve-
spertínis horis óperam
dantem aggrediúntur. Qui
cléricis templi áditus præ-
clúdere conántibus óbsti-

tit, dicens : Non est Dei
Ecclésia custodiéndam more
castrórum; et ego pro Ec-
clésia Dei libénter mortem
subíbo. Tum ad mílites
ait : Vos Dei jussu cavéte,
ne cuípiam meórum noceá-
tis. Deínde, flexis génibus,
ecclésiám et seípsum Deo
comméndans, cápíte plé-
ctitur, quarto Kaléndas
Januárii, anno Dómini
millésimo centésimo se-
ptuagésimo primo.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 10, 11-16

IN illo témpore : Dixit
Jesus phariséis : Ego
sum pastor bonus. Bonus
pastor ánimam suam dat
pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 59 in Joannem

Agnum quiddam,
dilectíssimi, ma-
gnum, inquam, est
Ecclésiæ prælatío, et quæ
multa indiget sapiéntia et
fortitúdiue, qualem Chri-
stus propósuit : ut ánimam
pro óvibus ponámus, et
numquam illas deserámus;
ut lupo generóse resistá-
mus. Hæc enim inter pa-
stórem et mercenárium est
differéntia : alter própriæ,

contéptis óvibus; alter, sua contépta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit : furem mactántem et rapiéntem oves; et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

✠. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honoris, et opus fortitúdinis.

✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Lectio viii

QUOD superióri témpore Ezéchiél his verbis insectátus est : Væ pastóribus Israél : nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcirco inquit : Neque quod abjéctum erat, reducébant : neque quod perierat, quærébant : neque confráctum alligábant, neque infirmum consolidábant; quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis significat : Omnes quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

✠. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cælestia regna pervénit. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix

VERUM ab utróque se dissidére osténdit Christus : ab illis quidem, qui in aliórum perníciam veniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent, et abundántius habérent; ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cum Judæi ipsum interimere vellent, non proptérea destitit a doctrína, neque credéntes trádedit, sed perstitit, et pértulit mortem : ideo fréquénter inquit : Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimonió videréntur, (quod enim póneret ánimam suam, non multo post monstrátum est; quod autem vitam habérent, et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sæculo), álterum ab áltero confirmat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit *
ánimam suam in hoc mun-
do, in vitam ætérnam cu-
stódit eam.

Oratio

DEus, pro cujus Ecclé-
sia gloriósus Póntifex
Thomas gládiis impiórum
occúbuit : præsta, quæsu-
mus; ut omnes, qui ejus
implórant auxiliúm, peti-
tiónis suæ salutárem con-
sequántur efféctum. Per
Dóminum.

**Et fit Commemoratio Octa-
væ Nativitatis :**

Ant. Glória in excélsis
Deo, et in terra pax homí-
nibus bonæ voluntátis, al-
lelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus,
allelúja. ℣. Salutáre suum,
allelúja.

Oratio

Concède, quæsumus, om-
nípotens Deus : ut
nos Unigéniti tui nova per
carnem Nativitas liberet;
quos sub peccáti iugo ve-
tústa sêrvitus tenet. Per
eúmdem Dóminum.

**Ad Vesperas Antiphonæ et
Psalmi dicuntur de Nativi-
tate 402, Capitulum et reliqua
de Communi. [30]**

℣. Justus ut palma.

Ad Magnif. Ant. Qui vult
veníre post me, * ábneget

semetípsum, et tollat cru-
cem suam, et sequátur me.

**Et fit Commemoratio se-
quentis diei infra Octavam.**

Die 30 Decembris

De VI die infra
Octavam Nativitatis

Semiduplex

**Omnia dicuntur ut in Festo
Nativitatis 386, præter Le-
ctiones et Responsoria, ut
infra.**

Ant. Hódie Christus na-
tus est : hódie Salvátor
appáruit : hódie in terra
canunt Angeli, lætántur
Archángeli : hódie exsúl-
tant justí, dicéntes : Glória
in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit **et Oratio**
Concède, **ut supra.**

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 2, 1-13

Ropter quod inex-
cusábilis es, o ho-
mo omnis, qui jú-
dicas. In quo enim júdicas
áalterum, teípsum condém-
nas : éadem enim agis quæ
júdicas. Scimus enim quón-
iam judícium Dei est se-
cúndum veritátem in eos,
qui tália agunt. Existimas
autem hoc, o homo, qui jú-
dicas eos, qui tália agunt,
et facis ea, quia tu effúgies
judícium Dei? An divítias
bonitátis ejus, et patién-

tiae, et longanimitatis contemnitis? Ignoras quoniam benignitas Dei ad poenitentiam te adducit?

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descendit : * Hódie per totum mundum melliflui facti sunt cæli.

℣. Hódie illúxit nobis dies redemptionis novæ, repARATIONIS antiquæ, felicitatis æternæ. — Hódie per.

Lectio ii

Secundum autem duritiam tuam, et impoenitens cor, thesaurizas tibi iram in die iræ, et revelationis justi iudicii Dei, qui reddet unicuique secundum opera ejus : iis quidem, qui secundum patientiam boni operis, gloriam, et honorem, et incorruptionem quærunt, vitam æternam : iis autem, qui sunt ex contentione, et qui non acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati, ira et indignatio.

℟. Quem vidistis, pastores? dicite, annuntiâte nobis, in terris quis apparuit? * Natum vidimus, et choro Angelorum collaudantes Dóminum. ℣. Dicite, quidnam vidistis? et annuntiâte Christi nativitatem. — Natum.

Lectio iii

Tribulatio et angustia in omnem animam hominis operantis malum,

Judæi primum et Græci : gloria autem, et honor, et pax omni operanti bonum, Judæo primum et Græco : non enim est acceptio personarum apud Deum. Quicumque enim sine lege peccaverunt, sine lege peribunt : et quicumque in lege peccaverunt, per legem iudicabuntur. Non enim auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur.

℟. O magnum mysterium, et admirabile sacramentum, ut animalia viderent Dóminum natum, jacentem in præsepio : * Beata Virgo, cujus viscera meruerunt portare Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Beata. Gloria Patri. Beata.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ
Sermo 6 de Nativit. Domini

Lectio iv

In omnibus quidem diebus, dilectissimi, atque temporibus, animis fidelium divina meditantium Dómini et Salvatoris nostri ex Matre Virgine ortus occurrat, ut mens, ad confessionem sui auctoris erecta, sive in gemitu supplicationis, sive in exultatione laudis, sive in sacrificii oblatione versetur.

tur, nihil crébrius nihílque fidéntius spiritali attingat intúitu, quam quod Deus, Dei Fílius, génitus de Patre coætérno, idem étiam partu est natus humano. Sed hanc adorándam in cælo et in terra nativitátem nullus nobis dies magis quam hodiérnus insínuat, et nova étiam in eleméntis luce radiánte, coram sénsibus nostris mirábilis sacraménti ingerit claritátem. Non solum enim in memóriam, sed in conspéctum quodámmodo redit Angeli Gabriélis cum María stupénte collóquium, et concéptio de Spíritu Sancto tam mire promíssa quam crédita.

✠. Beáta Dei Génitrix María, cujus viscera intácta pérmanent : * Hódie genuit Salvatórem sæculi. ✠. Beáta, quæ credidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie.

Lectio v

Hodie enim auctor mundi éditus est útero virgináli, et qui omnes náturas cóndidit, ejus est factus fílius, quam creávit. Hódie Verbum Dei carne apparuit vestítum, et quod numquam fuit humanis óculis visíbile, cœpit étiam manibus esse tractábile. Hódie génitum in nostræ carnis animæque substán-

tia Salvatórem angélicis vóciбус didicére pastóres, et apud Dominicórum præsules gregum hódie evangelizándi forma præcón-dita est; ut nos quoque cum cæléstis militiæ dicá-mus exércitu : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

✠. Sancta et immaculáta virginitas, quibus te láudibus éfferam, nésco : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ✠. Benedicta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Lectio vi

Unde ipsa colláti mún-
ris magnitúdo dignam a nobis éxigit suo splendóre reveréntiam. Ideo enim, sicut beátus Apóstolus docet, non spíritum hujus mundi accépimus, sed spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; qui non áliter pie cólitur, nisi id ei, quod ipse tríbuit, offerátur. Quid autem in thesáuro Domínicæ largitátis ad honórem præsentis festi tam cóngruum póssumus inveníre, quam pacem, quæ in nativitáte Dómini prima est angélico prædicáta concéntu? Ipsa enim est quæ parit fílios Dei,

nutrix dilectionis et genitrix unitatis, requies beatorum et æternitatis habitaculum; cujus hoc opus proprium et speciale beneficium est, ut jungat Deo quos secernit de mundo.

℟. Beata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium : et beata úbera, quæ lactaverunt Christum Dóminum :

* Qui hódie pro salute mundi de Virgine nasci dignatus est. ℣. Dies sanctificatus illúxit nobis : venite, gentes, et adoráte Dóminum. — Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 15-20

IN illo témpore : Pastores loquebantur ad invicem : Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus ostendit nobis. Et venerunt festinantes. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi

Liber 2 in cap. 2 Lucæ,
circa medium

Ides festinare pastores; nemo enim cum desidia Christum requirit. Vides pastores Angelo credidisse : et tu Patri, Filio, Spirítui

Sancto, Angelis, Prophétis et Apóstolis credere non vis? Vide, quam signanter Scriptúra singulorum libret momenta verborum. Festinant, inquit, Verbum videre. Etenim cum caro Dómini videtur, Verbum videtur, quod est Filius.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : * Et vidimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. — Et.

Lectio viii

NON mediócre fidei tibi hoc videátur exémpulum, quod vilis sit persona pastorum. Certe quo vilior ad prudentiam, eo pretiosior ad fidem. Non gymnásia choris referta sapientum, sed plebem Dóminus simplicem requisivit, quæ phalerare audita et fucare nesciret. Simplicitas enim quæritur, non ambítio desiderátur.

℟. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia : stábulo pónitur, qui contémnet mundum : * Jacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitate David. — Jacet. Glória Patri. Jacet.

Lectio ix

NEC contemnenda putes quasi vilia verba pastorum. A pastóribus enim María fidem colligit, a pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes qui audiérunt, de iis, quæ dicebántur a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Discámus sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ non minus ore pudíca quam córpore, arguménta fidei conferébat in corde.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 31 Decembris

S. Silvestri I

Papæ et Confessoris

Duplex

In I Vesperis Antiphonæ et Psalmi de Nativitate 402; Capit. et reliqua de Comm. Conf. Pont. [70]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminus.

Oratio

Regem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Silvéstrum Summum Pontí-

ficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclesiæ præstitisti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis diei infra Octavam :

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor apparuit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsultant justí, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutare suum, allelúja.

Oratio

Concède, quæsumus, omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nátivitas líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Feria currenti.

Ad reliquas Horas Antiphonæ et Psalmi, et ad Matutinum etiam Versus, de Feria; reliqua de Communi, præter Lectiones.

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 3, 19-21

Cimus autem quóniam quæcúmque lex lóquitur, iis, qui in lege sunt, lóquitur : ut omne os obstruátur, et súbditus fiat omnis mundus Deo : quia ex opéribus

legis non justificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati. Nunc autem sine lege iustitia Dei manifestata est : testificata a lege et prophetis. Iustitia autem Dei per fidem Jesu Christi in omnes, et super omnes, qui credunt in eum : non enim est distinctio.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descendit : * Hódie per totum mundum melliflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptionis novæ, reparationis antiquæ, felicitatis æternæ. — Hódie per.

Lectio ii

OMnes enim peccaverunt, et egent glória Dei. Justificati gratis per grátiam ipsius, per redemptionem, quæ est in Christo Jesu, quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiæ suæ propter remissionem præcedentium delictorum in sustentatione Dei, ad ostensionem iustitiæ ejus in hoc tempore : ut sit ipse justus, et justificans eum, qui est ex fide Jesu Christi.

℟. Quem vidistis, pastores? dicite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit?

* Natum vidimus, et choros Angelorum collaudantes

Dóminum. ℣. Dicite, quidnam vidistis? et annuntiáte Christi nativitatem. — Natum.

Lectio iii

UBI est ergo gloriatio tua? Exclusa est. Per quam legem? Factorum? Non : sed per legem fidei. Arbitramur enim justificari hóminem per fidem sine opéribus legis. An Judæorum Deus tantum? nonne et géntium? Immo et géntium : quóniam quidem unus est Deus, qui justificat circumcisiónem ex fide, et præputium per fidem. Legem ergo destruímus per fidem? Absit : sed legem statuímus.

℟. O magnum mysterium, et admirabile sacraméntum, ut animália viderent Dóminum natum, jacéntem in præsepio : * Beáta Virgo, cujus viscera meruerunt portare Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum. — Beáta. Glória Patri. Beáta.

In II Nocturno

Lectio iv

Ilvéster RománuS, patre Rufino, a prima ætáte operam dedit Cyríno presbýtero; cujus doctrinam et mores egrégie imitátus est. Hic, sæviénte persecutióne, in

Sorácte monte latitáverat; et trigésimum annum agens, præsbyter sanctæ Romænæ Ecclesiæ a Marcellíno Pontífice créatur. Quo in múnere cum omni laude cléricis áliis antecéleret, in Melchiádis póstea locum succéssit, imperatóre Constantíno, qui ántea pacem Ecclesiæ Christi lege pública déderat. Vix Ecclesiæ gubernácula tractánda suscéperat, Constantínus, jam Crucis signo cælitus illustrátus, et de hoste Maxéntio victórem, ad tuéndam propagándamque christíanam religiónem impénse fovit. Quem étiam, uti vetus Ecclesiæ Romænæ refert tradítio, Apostolorum imágenes recognóscere fecit, sacro baptísmate tinxit, et ab infidelitátis lepra mundávit.

℟. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

ITaque, auctóre Silvέstro, pius imperátor quam christifidélibus públice templa exstruéndi tribúerat facultátem, eam exémplo suo confirmávit. Multas enim eréxit Basí-

licas, scílicet Lateranénsem Christo Servatóri, Vaticánam sancto Petro, Ostiensem sancto Paulo, sancto Lauréntio in Agro Veráno, sanctæ Cruci in Atrio Sessoriano, sancto Petro et Marcellíno ac sanctæ Agnétí in viis Lavicána et Nomentána, et álias; quas sacris imaginibus spléndide exornávit, et, munéribus prædiisque attribútis, magnificentissime locupletávit. Hoc Pontífice hábitum est Concílium Nicænum primum, ubi præsidentibus ejus legátis, præsenteque Constantíno et trecéntis decem et octo episcopis, sancta et cathólica fides explicáta est, Arió ejusque sectatóribus condemnátis; quod étiam Concílium, peténtibus Pátribus, confirmávit in sýnodo Romæ hábita, ubi íterum Arius condemnátus est. Multa idem decreta fecit Ecclesiæ Dei utilia, quæ sub ejus nómine recenséntur : id est, ut a solo episcopo chrísma conficerétur; ut præsbyter chrísmate baptizáti summum liníret vérticem; ut diáconi dalmáticis in ecclesiá, et palla linóstima ad lævam uteréntur; ut in líneo tantum velo sacrificium altáris conficerétur.

℟. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi

eléctum de plebe mea :
 * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Idem præscripsisse tráditur tempus ómnibus, qui ordínibus initiáti essent, exercéndi síngulos órdenes in Ecclesiá, ántequam quisque ad altiorem gradum ascénderet; ut láicus clérigo non inférret crimen, ne clérigus apud profánum júdicem causam diceret. Sábbati et Domínici diéi nómine reténto, réliquos hebdómadæ dies feriárum nómine distíntos, ut jam ante in Ecclesiá vocári cœperant, appellári vóluit, quo significarétur, quotídie cléricos, abjecta ceterárum rerum cura, uni Deo prorsus vacáre debére. Huic cælésti prudéntiæ, qua Ecclesiám administrábat, insígnis vitæ sánctitas, et benígnitas in páuperes perpétuo respóndit. Quo in génere provídit, ut cléricis copiósis egéntes conjúngeret, et sacris virgínibus, quæ ad victum necessariá essent, suppeditaréntur. Vixit in pontificátu annos vigínti unum, menses decem, diem unum. Sepúltus est in cœmetério Priscíllæ, via Salária. Fecit ordinatiónes

septem mense Decémbri, quibus creávit presbýteros quadragínta duos, diáconos vigínti quinque, episcopos per dívérsa loca sexagínta quinque.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo commemorato

Lectio ix

Silvéster RománuS, pâtre Rufíno, sæviénte persecutióne, in Sorácte monte látuit; et, trigésimum annum agens, presbyter sanctæ Románæ Ecclesiæ est creátus. Melchíade Pontífice vita functo, in ejus locum succéssit, imperatóre Constantíno, qui ántea pacem Ecclesiæ Christi lege pública dederat. Quem Silvéster ad tuéndam propagandámque religióne ita fovit, ut imperátor multas eréxerit Basilicas, eásque munificéntissime locupletárit. Hoc Pontífice hábitum est Concílium Nicænum primum ab ipso Silvéstro confirmátum, quo Arius condemnátus fuit. Vitæ sanctitáte

et in páuperes benignitáte insignis, óbiit in pace et sepúltus est in cœmetério Priscillæ.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Venit Jesus, de Comm. unius aut plurium Summorum Pontificum. [28ⁱ]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Silvéstrum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminus.

Et fit Commemoratio Octavæ Nativitatis :

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℞. Salutare suum, allelúja.

Oratio

Concède, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nátivitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústá sêrvitus tenet. Per eúmdem Dóminus.

Vesperæ dicuntur de sequenti, sine Commemoratione.

¶ *Ubi tamen hoc vel aliud Festum sub ritu duplici I classis hac die recolatur, in II Vesperis Antiphonæ et Psalmi dicuntur de Nativitate Domini 402, et a Capitulo fit de Festo occurrenti, cum Commemoratione tantum sequentis Festi Circumcisionis.*

DIE 1 JANUARI

In Circumcisione Domini

et Octava Nativitatis

DUPLEX II CLASSIS

IN I VESPERIS

Ant. 1 O admirábile commercium : * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et pro-

cédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmi ut in Communi Festorum B. M. V. [174]

2 Quando natus es * ineffábiliter ex Vírgine,

tunc implētæ sunt Scripturæ : sicut pluvia in vellus descendisti, ut saluum faceres genus humanum : te laudamus, Deus noster.

3 Rubum, quem viderat Moyses * incombustum, conservatam agnovimus tuam laudabilem virginitatem : Dei Genitrix, intercede pro nobis.

4 Germinavit radix Jesse, * orta est stella ex Jacob : Virgo peperit Salvatorem : te laudamus, Deus noster.

5 Ecce Maria genuit * nobis Salvatorem, quem Joannes videns exclamavit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi, allelúja.

Capitulum Tit. 2, 11-12

Apparuit grátia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut, abnegantes impietatem, et sæcularia desideria, sóbrie, et juste, et pie vivamus in hoc sæculo.

Hymnus

Jesu, Redemptor omnium,
Quem lucis ante originem
Parem Paternæ glóriæ
Pater supremus edidit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perennis omnium,

Intende quas fundunt preces

Tui per orbem servuli.

Memento, rerum Conditor,
Nostri quod olim corporis,
Sacra ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.

Testatur hoc præsens dies,
Currens per anni circulum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus adveneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cælo subest,
Salutis auctorem novæ
Novo salutat canticò.

Et nos, beata quos sacri
Rigavit unda sanguinis,
Natalis ob diem tui
Hymni tributum solvimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

V. Verbum caro factum est, allelúja. **R.** Et habitavit in nobis, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Propter nimiam * caritatem suam, qua dilexit nos Deus, Filium suum misit in similitudinem carnis peccati, allelúja.

In II Vesperis

V. Notum fecit Dominus, allelúja. **R.** Salutare suum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Magnum * hereditátis mystérium : templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Oratio

DEus, qui salútis æternæ, beátæ Mariæ virginitáte fœcúnda, humano géneri præmia præstitisti : tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum.

Et nulla fit Commemoratio, nisi tantum de præcedenti Duplici II classis, sicubi occurrerit.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Christus natus est nobis : * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exultémus. 3

Hymnus Jesu, Redemptor, **ut supra. 447**

In I Nocturno

Ant. Dóminus dixit * ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 2

EUare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridebit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessióem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Ant. In sole pósuit * tabernáculum suum : et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Psalmus 18

CÆli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans parvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,

pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redemptor meus.

Ant. In sole pósuit tabernáculum suum : et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Ant. Elevámini, * portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℟. Tamquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 4, 1-17

Uid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum.

Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo : et reputátum est illi ad justítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei vero, qui non operátur, credénti autem in eum, qui justificat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndum propósitum grátiae Dei. Sicut et David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus : Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, et quorum tecta sunt peccáta. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi : ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrigiam calceaménti sólvare. **℟.** Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. — Cujus.

Lectio ii

Beatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quómodo ergo reputáta est? in circumcisióne, an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio. Et signum ac-

cépít circumcisiónis, signáculum justítiæ fidei, quæ est in præpútio : ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur et illis ad justítiam : et sit pater circumcisiónis non iis tantum, qui sunt ex circumcisióne, sed et iis, qui sectántur vestígia fidei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum : * Quia hódie descendit lux magna in terris. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Quia hódie.

Lectio iii

NON enim per legem promissio Abrahæ, aut sémini ejus ut heres esset mundi : sed per justítiam fidei. Si enim qui ex lege, herédes sunt : exinaníta est fides, abólita est promissio. Lex enim iram operátur. Ubi enim non est lex : nec prævaricatio. Ideo ex fide, ut secúndum grátiam firma sit promissio omni sémini, non ei, qui ex lege est solum, sed et ei, qui ex fide est Abrahæ, qui pater est ómnium nostrum (sicut scriptum est : Quia patrem multárum géntium pósui te) ante Deum, cui crédidit, qui vivícat mórtuos, et vo-

cat ea quæ non sunt, tamquam ea quæ sunt.

℟. Benedictus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis : * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Allelúja, allelúja. Glória. Allelúja, allelúja.

In II Nocturno

Ant. Speciósus forma * præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prósperre procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiόνis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémoires erunt nominis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confite-

buntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis.

Ant. Homo natus est * in ea, et ipse fundavit eam Altissimus.

Psalmus 86

Fundamenta ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum : * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundavit eam Altissimus.

Ant. Exsultabunt omnia ligna * silvarum ante faciem Domini, quoniam venit.

Psalmus 95

Cantate Domino canticum novum : * cantate Domino, omnis terra

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirábilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii gén-tium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ gén-tium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa terra : * dícite in gén-tibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quó-

niam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

℟. Speciósus forma præ filiis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo sancti Leónis Papæ
Sermo 7 de Nativitate Domini

Lectio iv

Estivitátis hodiér-næ, dilectíssimi, verus venerátor est, et pius cultor, qui nec de Incarnatióne Dómini áli-quid falsum, nec de Deitáte áli-quid sentit indígnum. Paris enim perículi malum est, si illi aut natúræ nostræ véritas, aut Patérnæ glóriæ negátur æquálitas. Cum ergo ad intelligéndum sacraméntum nativitátis Christi, qua de Matre vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo ratiónum, et ab illuminátæ fidei óculo mundánæ sapiéntiæ fumus abscédat.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum : * Quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℟. Beá-tam me dicent omnes ge-

nerationes, quia ancillam humilem respexit Deus. — Quia cum essem parvula, placui Altissimo, et de meis viscèribus genui Deum et hominem.

Lectio v

Divina est enim auctoritas, cui credimus : divina est doctrina, quam sequimur. Quoniam sive legis testimoniis, sive oraculis prophetarum, sive evangelicæ tubæ interiori admoveamus auditum; verum est, quod Joannes plenus Spiritu Sancto intonuit : In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et similiter verum est, quod idem prædicator adjecit : Verbum caro factum est, et habitavit in nobis : et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre.

✠ Confirmatum est cor Virginis, in quo divina mysteria, Angelo nuntiante, concepit : tunc speciosum forma præ filiis hominum castis suscepit viscèribus : * Et benedicta in ætèrnum, Deum nobis protulit et hominem. ✠. Domus pudici pectoris templum repente fit Dei : intacta nesciens

virum, verbo concepit Filium. — Et benedicta.

Lectio vi

IN utràque ergo natura idem est Dei Filius, nostra suscipiens, et propria non amittens : in homine hominem renovans, in se incommutabilis perseverans. Deditas enim, quæ illi cum Patre communis est, nullum detrimentum omnipotentiae subiit, nec Dei formam servi forma violavit : quia summa et sempiterna essentia, quæ se ad humani generis inclinavit salutem, nos quidem in suam gloriam transtulit, sed quod erat, esse non destitit. Unde cum Unigenitus Dei minorem se Patre confitetur, cui se dicit æqualem, veritatem in se formæ utriusque demonstrat : ut et humanam probet imparitas, et divinam declaret æqualitas.

✠. Benedicta et venerabilis es, Virgo Maria, quæ sine tactu pudoris inventa es mater Salvatoris : * Jacébat in præsepio, et fulgébat in cælo. ✠. Dómine, audívi auditum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi : in médio duórum animálium. — Jacébat. Glória. Jacébat.

In III Nocturno

Ant. In principio, * et ante sæcula Deus erat

Verbum, et ipse natus est
hódie Salvátor mundi.

Psalmus 96

Ominus regnávít,
exsúltet terra : *
læténtur ínsulæ
multæ.

Nubes, et calígo in cir-
cúitu ejus : * justítia, et ju-
díciū corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammábit in
circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ : * vidit, et
commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a fácie Dómini : * a
fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli ju-
stítiam ejus : * et vidé-
runt omnes pópuli glóriam
ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptília : * et
qui gloriántur in simulá-
cris suis.

Adoráte eum, omnes An-
geli ejus : * audívit, et læ-
táta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Ju-
dæ, * propter judícia tua,
Dómine :

Quóniam tu Dóminus
Altíssimus super omnem
terram : * nimis exaltátus
es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum : * custódit
Dóminus ánimas sanctó-
rum suórum, de manu
peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómi-
no : * et confitémini memó-
riæ sanctificatiónis ejus.

Ant. In princípíio, et ante
sæcula Deus erat Verbum,
et ipse natus est hódie Sal-
vátor mundi.

Ant. Ante lucíferum gé-
nitus, * et ante sæcula,
Dóminus Salvátor noster
hódie nasci dignátus est.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánti-
cum novum : * quia
mirabília fecit.

Salvávít sibi délixtera
ejus : * et bráchium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dóminus sa-
lutáre suum : * in conspé-
ctu géntium revelávit ju-
stítiam suam.

Recordátus est miseri-
córdiæ suæ, * et veritátis
suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi
terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis ter-
ra : * cantáte, et exsul-
táte, et psállite.

Psállite Dómino in cítha-
ra, in cíthara et voce
psalmi : * in tubis du-
ctílibus, et voce tubæ
córneæ.

Jubiláte in conspéctu re-
gis Dómini : * moveátur
mare, et plenitúdo ejus :
orbis terrárum, et qui há-
bitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Ante lucíferum gé-nitus, et ante sácula, Dóminus Salvátor noster hó-die nasci dignátus est.

Ant. Nato Dómino, * Angelórum chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno.

Psalmus 98

Dominus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes : * iudícium et iustítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sá-muel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in

colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinveníones eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Nato Dómino, Angelórum chorus canébat, dicens : Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno.

℟. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℞. Salutare suum, allelúja.

Léctio sancti Evangélli
secúndum Lucam

Lectio vii **Cap. 2, 21**

IN illo témpore : Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer : vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi

**Liber 2, in cap. 2 Lucæ,
circa médium**

Circumcíditur itaque Puer. Quis est iste puer, nisi ille, de quo dictum est : Puer natus est nobis, Fílius datus est nobis? Factus est enim

sub lege, ut eos, qui sub lege essent, lucrifaceret. Ut sisterent eum Dómino. Quid sit autem in Jerúsalem sisti Dómino, dicerem, nisi in Isaíæ comméntis ante dixíssem. Circumcísus enim vítiis, Domínico dignus judicátur obtútu; quia, Oculi Dómini super justos. Vides omnem legis véteris sériem fuisse typum futúri; nam et circumcísio purgatióem significat delictórum.

✠. Sancta et immaculáta virgíntas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ✠. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii

SED quóniam prona quadam cupiditate peccandi, humanæ carnis et mentis fragilitas inextricabilibus vitiis implicatur, eo per octávum circumcisiónis diem culpæ totíus futúra purgatio, resurrectiόνis præfigurabátur ætate. Hoc est enim illud : Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim legis promittebátur Virgínis partus. Et vere sanctus, quia immaculá-

tus. Dénique ipsum esse, qui lege signétur, in eúdem modum ab Angelo repetita verba declárant : Quod nascétur, inquit, Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

✠. Nésciens mater Virgo virum, péperit sine dolore : * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ✠. Domus pudíci pectoris templum repénite fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. — Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix

SOLUS enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus, qui terrénæ contágia corruptelæ, immaculáti partus novitate non sénserit, et cælesti majestáte depúlerit. Nam si lítteram sequámur : quómodo sanctus omnis másculus, cum multos sceleratíssimos fuisse non láteat? Numquid sanctus Achab? numquid sancti pseudo-prophétæ, quos ad Eliæ preces ultor cælestis injúriæ ignis absúmpsit? Sed ille sanctus, quem in figúra futúri mystérii pia legis divínæ præscripta signábant; eo quod solus sanctæ Ecclesiæ virgínis ad generándos pópulos Dei, immaculátæ fœ-

cunditátis aperíret genitále secrétum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 O admirábile commercium : * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procedens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Quando natus es * ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúráe : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat Móyses * incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit radix Jesse, * orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María génuít * nobis Salvatórem, quem Joáñnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos,

ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo.

Hymnus

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem liberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci pectoris
Templum repénite fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.

Fœno jacére pertulit :
Præsépe non abhórruit :
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Verbum caro factum
est, allelúja. ℞. Et habi-
távit in nobis, allelúja.

Ad Bened. Ant. Mirábile
mystérium * declarátur
hódie : innovántur natúræ,
Deus homo factus est : id
quod fuit permánsit, et
quod non erat assúmpsit;
non commixtióem pas-
sus, neque divisióem.

Oratio

DEus, qui salútis ætér-
næ, beátæ Mariæ vir-
ginitáte fœcúnda, humano
géneri præmia præstitisti :
tribue, quæsumus; ut ip-
sam pro nobis intercédere
sentiámus, per quam me-
rúimus auctórem vitæ sus-
cipere, Dóminum nostrum
Jesum Christum, Fílium
tuum : Qui tecum.

**Ad Horas, Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.**

AD TERTIAM

Capit. Appáruit. 458

℞. br. Verbum caro fa-
ctum est, * Allelúja, alle-
lúja. Verbum. ℣. Et habi-
távit in nobis. Allelúja, al-
lelúja. Glória Patri. Ver-
bum. ℣. Ipse invocábit me,
allelúja. ℞. Pater meus
es tu, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Hebr. 1, 10

ET : Tu in princípío,
Dómine, terram fundá-
sti : et ópera mánuum tuá-
rum sunt cæli.

℞. br. Notum fecit Dómi-
nus, * Allelúja, allelúja.
Notum. ℣. Salutáre suum.
Allelúja, allelúja. Glória
Patri. Notum. ℣. Vidérunt
omnes fines terræ, allelúja.
℞. Salutáre Dei nostri, al-
lelúja.

AD NONAM

Capitulum Hebr. 1, 11-12

IPsi períbunt, tu autem
permanébis; et omnes
sicut vestiméntum veterá-
scent : et velut amíctum
mutábis eos, et mutabún-
tur : tu autem idem ipse es,
et anni tui non deficient.

℞. br. Vidérunt omnes
fines terræ, * Allelúja, alle-
lúja. Vidérunt. ℣. Salutáre
Dei nostri. Allelúja, alle-
lúja. Glória Patri. Vidé-
runt. ℣. Verbum caro fa-
ctum est, allelúja. ℞. Et
habitávit in nobis, allelúja.

IN II VESPERIS

**Omnia ut in I Vesperis 446,
præter**

℣. Notum fecit Dóminus,
allelúja. ℞. Salutáre suum,
allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ma-
gnum * hereditátis my-
stérium : templum Dei fa-

ctus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Et non fit Commemoratio sequentis.

Completorium de Dominica.

¶ *Officium Dominicæ quæ vel a die 1 ad 6 Januarii occurrit, vel die 7 a supervenienti Dominica infra Octavam Epiphaniæ impeditur, fit in Vigilia ipsius Epiphaniæ, ut infra suo loco dicitur : ipsa vero die Dominica fit Officium Sanctissimi Nominis Jesu, ut infra, nisi venerit in die 1, vel 6 aut 7 Januarii, quo*

in casu de Ssmo Nomine Jesu fit die 2 Januarii cum Commemoratione diei Octavæ S. Stephani, juxta Rubricas. Sicubi tamen in ipsa Dominica, quæ die 2, 3 aut 4 occurrat, celebretur Festum, quod Ssmo Nomini Jesu præferri debeat et non sit Domini, in eo, dummodo nulla facienda sit Commemoratio de ipso Domino, fit Commemoratio Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, per Antiphonas, Versus et Orationem de Dominica infra Octavam Nativitatis 426, de qua tamen non legitur ix Lectio : et de Ssmo Nomine Jesu, in casu, fit pariter Officium die 2 Januarii, vel sequenti, juxta Rubricas.

DOMINICA INTER CIRCUMCISIONEM ET EPIPHANIAM

Sanctissimi Nominis Jesu

DUPLEX II CLASSIS

IN I VESPERIS

¶ *Quando hoc Festum die 2 Januarii celebratur, in II Vesperis præcedentis nil fit de Ssmo Nomine.*

Ant. 1 Omnis * qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Psalmi de Dominica 71, sed loco ultimi, dicitur Ps. 115 Crédidi, ut infra.

2 Sanctum et terríbile * nomen ejus, iníitium sapiéntiæ timor Dómini.

3 Ego autem * in Dómino gaudébo, et exultábo in Deo Jesu meo.

4 A solis ortu * usque ad occásum laudábile nomen Dómini.

5 Sacrificábo * hóstiám laudis, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115

CRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípíam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiám laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Sacrificábo hóstiám laudis, et nomen Dómini invocábo.

Capit. **Philipp. 2, 8-10**

FRatres : Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus

Jesu, dulcis memória,
Dans vera cordis gáudia :

Sed super mel, et ómnia,
Ejus dulcis præsentia.

Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quam Jesus Dei Fílius.

Jesu, spes pœniténtibus,
Quam pius es peténtibus!
Quam bonus te quæréntibus!

Sed quid inveniéntibus?

Nec lingua valet dicere,
Nec líttéra exprímere :
Expértus potest crédere,
Quid sit Jesum dilígere.

¶ **Sequens Conclusio nunquam mutatur.**

Sis, Jesu, nostrum gáudium,

Qui es futúrus præmíum :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Amen.

✠. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja.

✠. Ex hoc nunc, et usque in sæculum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Fecit * mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Vocábis * nomen ejus Jesum; ipse enim salvum fáciét

pópulum suum a peccátis
eórum, allelúja.

Oratio

DEus, qui unigénitum
Fílium tuum consti-
tuísti humáni géneris Sal-
vatórem, et Jesum vocári
jussísti : concéde propí-
tius; ut, cujus sanctum
nomen venerámur in ter-
ris, ejus quoque aspéctu
perfruámur in cælis. Per
eúndem Dóminum.

*Et non fit Commemoratio
Dominicæ.*

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Admirábile nomen
Jesu, quod est super omne
nomen, * Veníte, adoré-
mus. **Ps. 94** Veníte, exsul-
témus. 3

Hymnus

Jesu, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbi-
lis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis.

Quando cor nostrum vísi-
tas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet caritas.

Jesu, dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen mén-
tium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.

Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite :

Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.

¶ *Sequens Conclusio num-
quam mutatur.*

Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In I Noeturno

Ant. Dómine, Dóminus
noster, * quam admirábile
est nomen tuum in univé-
rsa terra!

Psalmus 8

QUóniam eleváta est
magnificéntia tua,*
super cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, *
ut déstruas inimícum et
ultórem.

Quóniam vidébo cælos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas : insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. In nómine Jesu * omne genu flectátur cælestium, terréstrium, et infernórum.

Psalmus 18

CÆli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta,

convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans parvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In nómine Jesu omne genu flectátur cælestium, terréstrium, et infernórum.

Ant. Confitémini * Dómino, et invocáte nomen ejus : mementóte, quóniam excélsus est nomen ejus.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : mementóte, quóniam ex-célsus est nomen ejus.

℟. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo. **℟.** Multum est enim.

De Actibus Apostolorum

Lectio i **Cap. 3, 1-16**

Etrus autem et Joánes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciósá, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidisset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánnē, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge et ámbula. Et, apprehénsa manu ejus dextera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsiliens stetit, et ambulábat; et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsiliens, et laudans Deum.

℟. Ecce concípies, et páries filium, et vocábis no-

men ejus Jesum : * Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. *℟.* Vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in útero conciperetur. — Ipse.

Lectio ii

ET vidit omnis populus eum ambulátem, et laudántem Deum. Cogno-scébant autem illum, quod ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxstasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis populus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Vídens autem Petrus, respóndit ad populum : Viri Israélítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante faciém Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis : auctórem vero vitæ interfecístis,

quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ pereum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Benedíctum est nomen tuum, Deus patrum nostrórum, qui cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis, * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis. *℟.* Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabilia solus. — Et.

Lectio iii Cap. 4, 5-12

FActum est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, et senióres, et scribæ in Jerúsalem : et Annas princeps sacerdotum, et Cáiphas, et Joánnes, et Alexander, et quotquot erant de génere sacerdotáli. Et statuéntes eos in médio, interrogábant : In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu Sancto Petrus, dixit ad eos : Príncipes populi et senióres, audíte : Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israél : quia in nómine Dó-

mini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis, in hoc iste adstat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est a vobis ædificantibus, qui factus est in caput anguli : et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

✠. Laudabo nomen tuum assidue, * Et collaudabo illud in confessione. ✠. Lætabor et exultabo in te : psallam nomini tuo, Altissime. — Et. Glória. Et.

In II Nocturno

Ant. Mémoires erunt * nominis tui, Domine, in omni generatione et generationem.

Psalmus 44

Ructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis, a domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus, Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : * adducén-
tur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filii : * constitúes
eos príncipes super om-
nem terram.

Mémores erunt nóminis
tui : * in omni generatíone
et generatíonem.

Proptérea pópuli confite-
búntur tibi in ætérnum : *
et in sáeculum sáeculi.

Ant. Mémores erunt nó-
minis tui, Dómine, in omni
generatíone et generatió-
nem.

Ant. Magnificáte * Dómi-
num mecum, et exaltémus
nomen ejus in idípsum.

Psalmus 45

DEus noster refúgium,
et virtus : * adjútor
in tribulatíonibus, quæ in-
venérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus
dum turbábitur terra : * et
transferéntur montes in
cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ
sunt aquæ eórum : * con-
turbáti sunt montes in for-
titúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætí-
ficat civitátem Dei : *
sanctificávit tabernáculum
suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non
commovébitur : * adjuváb-
it eam Deus mane dilú-
culo.

Conturbátæ sunt gentes,

et inclináta sunt regna : *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum : * suscéptor noster
Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera
Dómini, quæ pósuit pro-
dígia super terram : * áu-
ferens bella usque ad finem
terræ.

Arcum cónteret, et con-
fringet arma : * et scuta
combúret igni.

Vacáte, et vidéte quó-
niam ego sum Deus : *
exaltábor in géntibus, et
exaltábor in terra.

Dóminus virtútum no-
biscum : * suscéptor no-
ster Deus Jacob.

Ant. Magnificáte Dómi-
num mecum, et exaltémus
nomen ejus in idípsum.

Ant. Omnes gentes, *
quascúmque fecísti, vé-
nient, et adorábunt coram
te, Dómine, et glorificá-
bunt nomen tuum.

Psalmus 86

FUndaménta ejus in
móntibus sanctis : *
diligít Dóminus portas
Sion super ómnia taberná-
cula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de
te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
bylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthío-
pum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Omnes gentes, quas-cúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine, et glorificábunt nomen tuum.

V. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos. **R.** Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

**Sermo 15 super Cantica,
circa medium**

Lectio iv

ION otiose Spíritus Sanctus nomen Sponsi óleo cómparat, cum ita dóceat sponsam ad Sponsum clamáre : Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem : lux, cibus, medicína. Vide idem nunc et de Sponsi nómine : Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit et ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta et tam

súbita fidei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nonne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum; quibus illuminátis, et in lúmine isto vidéntibus lumen, dicat mérito Paulus : Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino?

R. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum : * Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

V. Exsúrge, Dómine, adjuva nos, et libera nos propter nomen tuum. — Quóniam.

Lectio v

HOC dénique nomen coram régibus, et géntibus, et filiis Israél portáre jussus est idem Apóstolus; et portábat nomen tamquam lumen, et illuminábat pátriam, et clamábat ubique : Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honeste ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucérnam super candelábrum, annúntians in omni loco Jesum, et hunc crucifixum. Quómodo lux ista resplénduit ac perstrínxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur egrédiens,

claudi unius corporales plantas solidavit et bases, multosque spiritaliter caecos illuminavit? Numquid non ignem sparsit, cum ait : In nomine Jesu Christi Nazaréni surge et ambula?

℟. Confiteamur nomini tuo magno, * Quoniam terribile et sanctum est. ℣. Hi in curribus, et hi in equis, nos autem in nomine Domini, Dei nostri, invocabimus. — Quoniam.

Lectio vi

NEC tantum lux est nomen Jesu, sed est et cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? Quid æque mentem cogitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, vegetat mores bonos atque honestos, castas fovet affectiones? Aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur; insipidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si disputes aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonuerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est et medicina. Tristatur aliquis nostrum? Véniat in cor ejus Jesus, et inde sáliat in os. Et ecce ad exórtum nominis lumen, núbílum omne

diffugit, redit sérénus. Lábitur quis in crimen? currit insuper ad láqueum mortis desperando? Nonne, si invocet nomen vitæ, confestim respirabit ad vitam?

℟. Lætentur omnes, qui sperant in te, Domine, in ætérnum exsultabunt, et habitabis in eis, et gloriabuntur in te omnes, * Qui diligunt nomen tuum. ℣. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exsultabunt tota die. — Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Cantáte Dómino, * et benedicite nómini ejus : annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem ælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Ant. Secúndum nomen tuum, * Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est délixtera tua.

Psalmus 96

Dominus regnávít, exsúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est délixtera tua.

Ant. Cantáte Deo, * psalmum dicite nómini ejus : iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israél.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu,

simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Cantáte Deo, psalmum dicite nómini ejus : iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi.

V. Afférte Dómino glóriam et honórem. **R.** Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii **Cap. 2, 21**

IN illo témpore : Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et reliqua.

Homília sancti Bernárdi
Abbátis

Sermo 1 de Circumcisione

Agnum et mirábile sacraméntum! Circumcíditur Puer, et vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? Circumcisio nempe magis salvándi, quam Salvatóris esse vidétur; et Salvatórem circumcídere pótius decet, quam circumcídí. Sed agnósce mediatórem Dei et hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio

divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui fecunditatis fructus sic accedat, ut non decidat flos virginitatis. Pannis involvitur; sed panni ipsi angelicis laudibus honorantur. Absconditur in praesepio; sed proditur radiante stella de caelo. Sic et circumcisio veritatem susceptae probat humanitatis; et nomen, quod est super omne nomen, gloriam indicat maiestatis. Circumciditur tamquam verus Abraham filius; Jesus vocatur tamquam verus Filius Dei.

✠. Tribulationem et dolorem inveni : * Et nomen Domini invocavi. ✠. Turris fortissima nomen Domini, in ipso speravi, et adjutus sum. — Et.

Benedictio Divinum auxilium maneat.

Lectio viii

NEque enim ad instar priorum meus iste Jesus nomen vacuum aut inane portat : non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Caelitus siquidem inditum nomen Evangelista testatur, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi profunditatem : Postquam natus est Jesus. Jesus vocatur ab hominibus, qui vocatus

est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Idem quippe et Angeli Salvator et hominis; sed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturae. Vocatum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum vel trium testium stat omne verbum; et ipsum, quod in Propheta abbreviatum, manifestius in Evangelio legitur caro factum.

✠. Expectabo nomen tuum, Domine, * Quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum. ✠. Ut confiteamur nomini sancto tuo, et gloriemur in laude tua. — Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Lectio ix

Sermo 2 de Circumcisione

MERITO sane, dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur; quod videlicet ex hoc jam coeperit operari salutem nostram, immaculatum illum pro nobis sanguinem fundens. Neque enim jam quaerere est Christianis, cur voluerit Dominus Christus circumcidi. Propter hoc siquidem circumciscus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed omnia propter electos. Nec in peccato genitus, nec a peccato circum-

císus, nec mórtuus est pro peccáto suo; magis autem propter delícta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsqvam in útero conciperétur. Vocátum plane, non impósitum : nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor : innátum est ei nomen hoc, non índitum ab humana vel angélica creatúra.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Oleum effúsum * nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Scitóte, * quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

3 Sitívit * ánima mea ad nomen sanctum tuum, Dómine.

4 Benedíctum * nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile, et superexaltátum in sácula.

5 Júvenes et vírgines, * senes cum junióribus, laudáte nomen Dómini : quia exaltátum est nomen ejus solius.

Capit. Philipp. 2, 8-10

FRatres : Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad

mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus

Jesu, decus angélicum,
In aure dulce cánticum,

In ore mel miríficum,
In corde nectar cáelicum.

Qui te gustant, esúriunt;
Qui bibunt, adhuc sítiunt;
Desideráre nésciunt,
Nisi Jesum, quem díligunt.

O Jesu mi dulcíssime,
Spes suspirántis ánimæ!
Te quærunt piæ lácrimæ,
Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobíscum, Dómine,
Et nos illústra lúmine :
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.

¶ Sequens Conclusio nunquam mutatur.

Jesu, flos Matris Vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis.

Amen.

✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ✠. Qui fecit cælum et terram.

Ad Bened. Ant. Dedit se, * ut liberáret pópulum, et acquireret sibi nomen ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, qui unigénitum Filium tuum constituisti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussisti: concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Oleum effúsum * nomen tuum, ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

AD TERTIAM

Ant. Scitóte, * quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.

Capit. *Philipp. 2, 8-10*

FRatres : Christus humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

℟. br. Sit nomen Dómini benedíctum, * Allelúja, allelúja. Sit. *℣.* Ex hoc nunc et usque in sæculum. Allelúja, allelúja. *Glória Patri.* Sit. *℣.* Afférte Dómino glóriam et honórem,

allelúja. *℟.* Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúja.

AD SEXTAM

Ant. Sitívit * ánima mea ad nomen sanctum tuum, Dómine.

Capit. *Philipp. 2, 10-11*

IN nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum : et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. br. Afférte Dómino glóriam et honórem, * Allelúja, allelúja. Afférte.

℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúja, allelúja. *Glória Patri.* Afférte. *℣.* Magnificáte Dóminum mecum, allelúja.

℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja.

AD NONAM

Ant. Júvenes et vírgines, * senes cum junióribus, laudáte nomen Dómini : quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum Coloss. 3, 17

OMne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere : ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias ágéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. br. Magnificáte Dóminum mecum, * Allelúja,

allelúja. Magnificáte. *℣.* Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Magnificáte. *℣.* Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúja. *℟.* Qui fecit cælum et terram, allelúja.

IN II VESPERIS

¶ Quando hoc Festum celebratur die 5 Januarii, Vesperæ dicuntur de sequenti Festo Epiphaniæ, cum Commemoratione præcedentis.

Omnia ut in I Vesperis 460, præter

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, allelúja. *℟.* Ex hoc nunc, et usque in sæculum, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vocábis * nomen ejus Jesum; ipse enim salvum fáciat pópulum suum a peccátis eórum, allelúja.

Completorium de Dominica.

Die 2 Januarii
In Octava S. Stephani

Protomartyris

Simplex

¶ Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et *℣.* unici Nocturni dicuntur de Feria occurrenti, ut in Psalterio; reliqua ut infra.

¶ Lectiones de Epistola beati Pauli ad Romanos hoc triduo assignatæ semper leguntur, sua quæque die, cum suis Responsoriis, in quocumque

Officio novem Lectionum occurrenti quod Lectiones proprias aut de Communi non habeat, juxta Rubricas. In iis tamen in II Responsorio omittitur Glória Patri, et III Lectio cum suo Responsorio dicitur, ut suis locis notatur.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

DEus, tuórum militum
Sors, et coróna, præmium,

Laudes canéntes Mártiris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,

ÆtéRNA dona póssidet.

Ob hoc precátu súplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártiris
Dimítte noxam sérvulis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitéRNA sácula.

Amen.

Ad Nocturnum

De Epístola ad Romános

Lectio i **Cap. 5, 1-9**

Iustificáti ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum : per quem et habemus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatióibus : sciéntes quod tribulatio patiéntiam operátur : patiéntia autem probatióem, probatio vero spem, spes autem non confúndit : quia caritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, ecce de quo dicebam vobis : Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrigiam calceaménti solvere. **℣.** Qui de terra est, de terra loquitur : qui de cælo venit, super omnes est. — Cujus.

Lectio ii

Ut quid enim Christus, cum adhuc infirmi essemus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur : nam pro bono fórsitan quis áudeat mori. Comméndat autem caritatem suam Deus in nobis :

quóniam cum adhuc peccatóres essemus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est : multo igitur magis nunc justificáti in ságuine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gentes, et adoráte Dóminum : * Quia hódie descéndit lux magna in terris. **℣.** Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Quia. (**Gloria Patri. Quia.**)

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 2 de S. Stephano
Lectio iii

Christus caput Mártýrum prior passus est pro nobis, relínquens vobis exéplum, ut sequámini vestígia ejus. Cujus passióis vestígia prosecútus beatíssimus Stéphanus, confitendo Christum lapidátus a Judæis, corónam méruit tamquam suo sibi nómine pósitam. Stéphanus enim Græce, Latíne coróna appellátur. Jam coróna nomen habébat, et ideo palmam martýrii suo nómine præferébat. Qui cum lapidarétur, non solum non exspectábat de persecutóribus reportáre vindíctam, sed eis pótius a Deo véniam postulábat. Te Deum laudámus.

In Officiis vero novem Lectionum, omisso Glória Patri in II Responsorio, dicitur

Lectio iii Rom. 5, 10-12

SI enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus : multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem : sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Propterea sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, et per peccatum mors, et ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt.

℟. Benedictus qui venit in nomine Domini, Deus Dominus, et illuxit nobis : * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies quam fecit Dominus, exsultemus et lætemur in ea. — Allelúja, allelúja. Glória. Allelúja, allelúja.

AD LAUDES

Capitulum Act. 6, 8

STéphanus autem plenus grátia et fortitudine, faciëbat prodigia et signa magna in pópulo.

Hymnus

INvictè Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum díluë, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis : Nos solve vinclis sáeculi, Dono supérni Núminis.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sáecula.

Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Bened. Ant. Stéphanus autem * plenus grátia et fortitúde, faciëbat signa magna in pópulo.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui primitias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti : tribue, quæsumus; ut pro nobis intercëssor exsístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dominum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine, Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera má-

num tuarum. Coronasti. **G**loria Patri. Gloria et. **V.** Posuisti, Domine, super caput ejus. **R.** Coronam de lapide pretioso.

AD SEXTAM

Capitulum Act. 6, 9-10

Surrexerunt autem quidam de synagoga, quæ appellatur Libertinorum, et Cyrenensium, et Alexandrinorum, et eorum qui erant a Cilicia, et Asia, disputantes cum Stephano : et non poterant resistere sapientiæ, et Spiritui qui loquebatur.

R. br. Posuisti, Domine, * Super caput ejus. Posuisti. **V.** Coronam de lapide pretioso. Super. **G**loria Patri. Posuisti. **V.** Magna est gloria ejus in salutari tuo. **R.** Gloriam et magnum decorem impones super eum.

AD NONAM

Capitulum Act. 7, 60

Positis autem genibus, clamavit voce magna, dicens : Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino.

R. br. Magna est gloria ejus * In salutari tuo. Magna. **V.** Gloriam et magnum decorem impones super eum. In. **G**loria Patri. Magna. **V.** Justus ut palma florebit. **R.** Sicut

cedrus Libani multiplicabitur.

Vesperæ de sequenti.

Die 3 Januarii

In Octava S. Joannis

Apostoli et Evangelistæ

Simplex

† Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et **V.** unicus Nocturni dicuntur de Feria occurrenti, ut in Psalterio; reliqua ut infra.

IN I VESPERIS

Capit. et Hymnus ut ad Laudes.

V. Valde honorandus est beatus Joannes. **R.** Qui supra pectus Domini in coena recubuit.

Ad Magnif. Ant. Iste est Joannes, * qui supra pectus Domini in coena recubuit : beatus Apostolus, cui revelata sunt secreta cælestia.

Oratio

Ecclésiā tuam, Domine, benignus illustra : ut beati Joannis Apostoli tui et Evangelistæ illuminata doctrinis, ad dona perveniat sempiterna. Per Dominum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolorum Dominum, * Venite, adoremus. **Ps. 94** Venite, exsultemus. 3

Hymnus

Eterna Christi múnera,
Apostolorum glóriam,
Palmas et hymnos débítos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Caeléstis aulæ mílites
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi caritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ad Nocturnum

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 6, 1-11

Quid ergo dicemus? per-
manébimus in peccá-
to, ut grátia abúndet? Ab-
sit. Qui enim mórtui sumus
peccáto, quómodo adhuc
vivémus in illo? An igno-
rátis quia quicúmque ba-
ptizáti sumus in Christo
Jesu, in morte ipsíus ba-
ptizáti sumus? Consepúlti
enim sumus cum illo per
baptísmum in mortem : ut
quómodo Christus surrexit
a mórtuis per glóriam Pa-

tris, ita et nos in novitáte
vitæ ambulémus. Si enim
complantáti facti sumus
similitúdini mortis ejus,
simul et resurrectionis éri-
mus.

R. Congratulámini mihi,
omnes qui dilígitis Dómi-
num : * Quia cum essem
párvula, plácuí Altíssimo,
et de meis viscéribus genui
Deum et hóminem. **V.** Beá-
tam me dicent omnes ge-
neratiónes, quia ancíllam
húmilem respéxit Deus. —
Quia.

Lectio ii

HOC sciéntes, quia vetus
homo noster simul cru-
cifíxus est, ut destruátur
corpus peccáti, et ultra non
serviámus peccáto. Qui
enim mórtuus est, justifi-
cátus est a peccáto. Si au-
tem mórtui sumus cum
Christo : crédimus quia si-
mul étiam vivémus cum
Christo : sciéntes quod
Christus resúrgens ex mór-
tuis jam non móritur, mors
illi ultra non dominábitur.
Quod enim mórtuus est
peccáto, mórtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo. Ita et vos exi-
stimáte, vos mórtuos qui-
dem esse peccáto, vivén-
tes autem Deo, in Christo
Jesu Dómino nostro.

R. Confirmátum est cor
Vírginis, in quo divína my-
stéria, Angelo nuntiánte,

concepit : tunc speciosum forma præ filiis hominum castis suscepit visceribus :

* Et benedicta in ætérnum, Deum nobis protulit et hominem. ✠. Domus pudici pectoris templum repente fit Dei : intácta nesciens virum, verbo concepit Fílium. — Et. (Glória Patri. Et.)

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joánnem

Lectio iii **Tract. 36**

IN quátuor Evangéliis, vel pótius quátuor libris uníus Evangélíi, sanctus Joánnes Apóstolus non immérito secúndum intelligéntiam spiritálem áquilæ comparátus, áltius multóque sublímius áliis tribus eréxit prædicatióem suam; et in ejus erectiône étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Evangelístæ tamquam cum hómine Dómino in terra ámbulant, et de divinitáte ejus pauca dixerunt : istum autem quasi pigúerit in terra ambuláre, sicut ipso exórdio sui sermónis intónuit, eréxit se non solum super terram, et super omnem ámbitum áëris et cæli, sed super omnem étiam exércitum Angelórum, omnémque constitutióem invisibílium Potestátum : et pervénit ad eum, per quem facta sunt ómnia, dicen-

do : In princípíio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

Te Deum laudámus.

In Officiis vero novem Lectionum, omissa Glória Patri in II Responsorio, dicitur

Lectio iii **Rom. 6, 12-18**

NON ergo regnet peccátum in vestro mortáli corpore, ut obediátis concupiscéntiis ejus. Sed neque exhibeátis membra vestra arma iniquitátis peccáto : sed exhibéte vos Deo tamquam ex mórtuis vivéntes : et membra vestra arma justítiæ Deo. Peccátum enim vobis non dominábitur : non enim sub lege estis, sed sub grátia. Quid ergo? peccábimus, quóniam non sumus sub lege, sed sub grátia? Absit. Nescítis quóniam cui exhibétis vos servos ad obediéndum, servi estis ejus, cui obedítis, sive peccáti ad mortem, sive obeditiόνis ad justítiam? Grátias autem Deo, quod fuístis servi peccáti, obedístis autem ex corde in eam formam doctrínæ, in quam trádicti estis. Liberáti autem a peccáto, servi facti estis justítiæ.

✠. Benedicta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris : * Ja-

cébat in præsepío, et ful-
gébat in cælo. ✠. Dómine,
audívi audítum tuum, et
tímui : considerávi ópera
tua, et expávi : in médio
duórum animálium. — Ja-
cébat. Glória. Jacébat.

AD LAUDES

Capitulum Eccli. 15, 1-2

QUI timet Deum, fáciat
bona : et qui cóntinens
est justítiæ, apprehéndet
illam, et obviábit illi quasi
mater honorificáta.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudi-
bus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplícum.

Qui templa cæli cláudi-
tis

Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque sên-
tiunt,

Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sácula.

Amen.

✠. Hic est discípulus ille,
qui testimónium pérhibet
de his. ✠. Et scimus quia
verum est testimónium
ejus.

Ad Bened. Ant. Iste est
Joánnes, * qui supra pec-
tus Dómini in cœna recú-
buit : beátus Apóstolus,
cui reveláta sunt secréta
cæléstia.

Oratio

ECclésiám tuam, Dómi-
ne, benígnus illústra :
ut, beáti Joánnis Apóstoli
tui et Evangelístæ illumi-
náta doctrínis, ad dona
pervéniat sempitérna. Per
Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

✠. br. In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In
omnem. ✠. Et in fines
orbis terræ verba eórum.
Exívit. Glória Patri. In
omnem. ✠. Constítues eos
príncipes super omnem
terram. ✠. Mémoires erunt
nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ
et intelléctus, et aqua
sapientiæ salutáris potá-

vit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Constitues eos príncipes * Super omnem terram. Constitues. ℣. Mé-
mores erunt nóminis tui,
Dómine. Super. Glória Pa-
tri. Constitues. ℣. Nimis
honoráti sunt amíci tui,
Deus. ℟. Nimis confortá-
tus est principátus eórum.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 15, 5

IN médio Ecclésiæ apé-
ruit os ejus, et implévit
illum Dóminus spíritu sa-
piéntiæ et intelléctus, et
stolam glóriæ induit eum.

℟. br. Nimis honoráti
sunt * Amíci tui, Deus.
Nimis. ℣. Nimis confortá-
tus est principátus eórum.
Amíci. Glória Patri. Nimis
honoráti. ℣. Annuntiavé-
runt ópera Dei. ℟. Et fa-
cta ejus intellexérunt.

Vesperæ de sequenti.

Die 4 Januarii

In Octava

Ss. Innocentium Mm.

Simplex

¶ Antiphonæ et Psalmi ad
omnes Horas et ℣. unici No-
cturni dicuntur de Feria oc-
currenti, ut in Psalterio; reli-
qua ut infra.

IN I VESPERIS

Capit. et Hymnus ut ad
Laudes.

℣. Heródes irátus occi-
dit multos púeros. ℟. In
Béthlehem Judæ civitáte
David.

Ad Magnif. Ant. Hi
sunt, * qui cum muliéribus
non sunt coinquináti : vír-
gines enim sunt, et se-
quúntur Agnum quocúm-
que íerit.

Oratio

DEus, cujus hodiérna die
præcónium Innocéntes
Mártýres non loquendo,
sed moriendo conféssi
sunt : ómnia in nobis vi-
tiórum mala mortífica; ut
fidem tuam, quam lingua
nostra lóquitur, étiam mó-
ribus vita fateátur. Per
Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Márty-
rum Dóminum, * Veníte,
adorémus. Ps. 94 Veníte,
exsultémus. 3

Hymnus

Audit tyránnus ánxius
Adesse regum Prínci-
pem,
Qui nomen Israël regat
Teneátque David régiam.

Exclámat amens núntio :
Succéssor instat, péllimur :
Satélles, i, ferrum rape,
Perfúnde cunas sánguine.

Quid próficit tantum ne-
fas?

Quid crimen Heródem ju-
vat?

Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tollitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

Ad Nocturnum

De Epístola ad Romános

Lectio i **Cap. 7, 1-6**

AN ignorátis, fratres
(sciéntibus enim legem
loquor) quia lex in hómine
dominátur quanto témpore
vivit? Nam quæ sub viro
est múlter, vivénte viro,
alligáta est legi : si autem
mórtuus fúerit vir ejus, so-
lúta est a lege viri. Igitur,
vivénte viro, vocábitur
adúltera si fúerit cum álio
viro : si autem mórtuus
fúerit vir ejus, liberáta est
a lege viri : ut non sit adúl-
tera si fúerit cum álio viro.

✠. Sancta et immaculáta
virgíntas, quibus te láudi-
bus éfferam, néscio : * Quia
quem cæli cápere non pó-
terant, tuo grémio contu-
listi. ✠. Benedícta tu in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui. —
Quia.

Lectio ii

ITaque, fratres mei, et
vos mortificáti estis le-
gi per corpus Christi : ut
sitis altérius, qui ex mór-
tuis resurrexit, ut fructifi-

cémus Deo. Cum enim es-
sémus in carne, passiónes
peccatórum, quæ per le-
gem erant, operabántur in
membris nostris, ut fructi-
ficárent morti. Nunc au-
tem solúti sumus a lege
mortis, in qua detinebá-
mur, ita ut serviámus in
novitáte spíritus, et non in
vetustáte lítteræ.

✠. Nésciens mater Virgo
virum, péperit sine doló-
re : * Salvatórem sæculó-
rum, ipsum Regem Ange-
lórum, sola Virgo lactábat
úbere de cælo pleno. ✠. Do-
mus pudíci pectoris tem-
plum repénite fit Dei : in-
tácta nésciens virum, ver-
bo concépit Fílium. —
Salvatórem. (Glória Patri.
Salvatórem.)

Lectio iii

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 1 de Innocentibus

NAscénte Dómino, lu-
ctus cœpit, non cælo,
sed mundo : indícitur má-
tribus lamentátio, Ange-
lis exsultátio, infántibus
transmigrátio. Deus est,
qui natus est : Innocétes
illi debéntur víctima, qui
venit damnáre mundi ma-
lítiam. Agnélli debent im-
molári, quia Agnus futú-
rus est crucifígi, qui tollit
peccáta mundi. Sed oves
úlulant matres, quia agnos
perdunt sine voce balán-

tes. Grande martýrium, crudéle spectáculum! Exímitur machæra, et nulla intêrvenit causa: sola stridet invídia, cum qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed oves cêrnimus matres, quæ super agnos lugent: Vox in Rama audita est, plorátus et ululátus magnus. Pígnora sunt, non crédita, sed creáta; non depósita, sed expósita. Te Deum laudámus.

In Officiis vero novem Lectionum, omisso Glória Patri in II Responsorio, dicitur

Lectio iii **Rom. 7, 7-9**

Quid ergo dicémus? lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem: nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex diceret: Non concupísces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venisset mandátum, peccátum revíxit.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis:

*** Allelúja, allelúja. ℣.** Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Allelúja, allelúja. **Glória. Allelúja, allelúja.**

AD LAUDES

Capitulum **Apoc. 14, 1**

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadraginta quátuor millia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus

Salvéte, flores Mátyrum,
Quos lucis ipso in límine Christi insecútor sústulit,
Ceum turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam simplices
Palma et corónis lúditis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Heródes irátus occidit multos púeros. **℟.** In Bétlehem Judæ civitaté David.

Ad Bened. Ant. Hi sunt, * qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mátyres non loquéndum, sed moriéndum conféssi

sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ℣. Et glóriámini, omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capitulum Apoc. 14, 4

HI sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent. ℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 14, 4-5

HI empti sunt ex homínibus primítiae Deo et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

℟. br. Iusti autem * In perpétuum vivent. Iusti.

℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Iusti. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætábúntur in cubilibus suis.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio S. Telesphori Pape et Martyris.

Die 5 Januarii

In Vigilia Epiphaniæ

II classis Semiduplex

¶ Officium hujus Vigiliæ locum tenet Officii Dominicæ quæ vel occurrit a die 1 ad 5 Januarii, vel a supervenienti Festo aut Dominica infra Octavam Epiphaniæ impeditur; proindeque gaudet omnibus privilegiis Dominicæ, tam in concursu ad I Vesperas, quam in occurso : et Commemorationem servat in I Vesperis, ad Matutinum per ix Lectionem de Homilia, et ad Laudes, etiam in Officio Ssmi Nominis Jesu occurrenti, juxta propriam Rubricam.

Omnia dicuntur, ut in Octava Nativitatis 446, præter sequentia :

IN I VESPERIS

Capitulum Gal. 4, 1-2

FRatres : Quanto tempore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinitum tempus a patre.

Hymnus

Jesu, Redemptor omnium,
Quem lucis ante originem
Parem Paternæ gloriæ
Pater supremus edidit.

Tu lumen, et splendor Patris,
Tu spes perennis omnium,
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem servuli.

Meménto, rerum Conditor,
Nostri quod olim corporis,
Sacráta ab alvo Virginis
Nascendo, formam sum-
pseris.

Testátur hoc præsens dies,
Currens per anni circulum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus adveneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cælo
subest,
Salutis auctorem novæ
Novo salutat canticò.

Et nos, beáta quos sacri
Rigávit unda sanguinis,
Natalis ob diem tui
Hymni tributum solvi-
mus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

℣. Notum fecit Dóminus,
allelúja. **℟.** Salutáre suum,
allelúja.

Ad Magnif. Ant. Puer
Jesus * proficiébat ætáte
et sapiéntia coram Deo et
homínibus.

Oratio

OMnípotens sempitérne
Deus, dirige actus no-
stros in beneplácito tuo :
ut in nómine dilécti Filii
tui mereámur bonis opéri-
bus abundáre : Qui tecum.

**Et fit Commemoratio S. Te-
lesphori Papæ et Mart. :**

Ant. Iste Sanctus pro le-
ge Dei sui certávit usque
ad mortem, et a verbis
impiórum non tímuit; fun-
dátus enim erat supra
firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

GRegem tuum, Pastor
ætérne, placátus in-
tende : et per beátum Te-
lésphorum Mártirem tuum
atque Summum Pontífi-
cem, perpétua protectióne
custódi; quem totíus Ec-
clésiæ præstitísti esse pa-
stórem. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

In I Noeturno

De Epístola ad Romános
Lectio i **Cap. 8, 1-11**

Ihil ergo nunc dam-
nationis est iis, qui
sunt in Christo Je-
su, qui non secúndum car-
nem ámbulant. Lex enim
spíritus vitæ in Christo Je-
su liberávit me a lege pec-

cáti et mortis. Nam quod impossíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem : Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, et de peccáto damnávit peccátum in carne, ut justificátio legis implerétur in nobis, qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum spíritum.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi : ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvare. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. — Cujus.

Lectio ii

QUI enim secúndum carnem sunt : quæ carnis sunt, sápiunt. Qui vero secúndum spíritum sunt : quæ sunt spíritus, sentiunt. Nam prudéntia carnis, mors est : prudéntia autem spíritus, vita et pax. Quóniam sapiéntia carnis inimica est Deo : legi enim Dei non est subjécta : nec enim potest. Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu : si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte, gen-

tes, et adoráte Dóminum :
* Quia hódie descendit lux magna in terris. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Quia.

Lectio iii

SI quis autem Spíritum Christi non habet : hic non est ejus. Si autem Christus in vobis est : corpus quidem mórtuum est propter peccátum, spíritus vero vivit propter justificatióne. Quod si Spíritus ejus, qui suscitávit Jesum a mórtuis, hábitat in vobis : qui suscitávit Jesum Christum a mórtuis, vivificábit et mortália córpora vestra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℟. Benedictus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis :
* Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, exsultémus et lætémur in ea. — Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 13 de Tempore

Lectio iv

Dominus noster Jesus Christus, fratres caríssimi, qui in ætérnum est cunctórum Créator, hódie de matre

nascendo factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fieret Deus : ut panem Angelórum manducáret homo, Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

✠. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum : * Quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo, et de meis viscéribus genui Deum et hóminem. ✠. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. — Quia.

Lectio v

Hodie impléta est prophetía illa, quæ dicit : Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Factus est igitur qui fécerat, ut invenirétur qui perierat. Sic enim in Psalmis homo confitétur : Priúsqvam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, et factus est reus : natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo igitur cécidit, sed Deus descéndit. Cécidit homo miserabiliter, descéndit Deus misericórditer; cécidit homo per superbiam, descéndit Deus cum grátia.

✠. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte, concépit : tunc speciósus forma præ filiis hóminum castis suscepit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ✠. Domus pudíci pectoris templum repénite fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. — Et benedícta.

Lectio vi

O Mirácula, o prodígia, fratres mei! Natúræ jura mutántur in hómine; Deus nascitur, virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei marítat : simul facta est mater et virgo; mater facta, sed incorrúpta; virgo habens fílium, nésciens virum; semper clausa, sed non infœcúnda. Solus enim sine peccáto est natus, quem sine viríli compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia genuit mentis.

✠. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris : * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. ✠. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi : in médio duórum animálium. — Ja-

cébat Glória Patri. Jacébat.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 19-23

IN illo témpore : Defúcto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi
Presbýteri

Lib. 1 Com. in c. 2 Matthæi

SX hoc loco intelligimus non solum Heródem, sed et sacerdótes et scribas eódem témpore necem Dómini fuisse meditátos. Qui surgens accépit púerum, et matrem ejus. Non dixit : Accépit filium suum et uxórem suam, sed Púerum et Matrem ejus; quasi nutrícius, non marítus.

℟. Sancta et immaculáta virginitas, quibus te láudibus éfferam, néscio :

* Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii

AUdiens autem quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre propter ignorantiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem, a quo in passióne sua Dóminus irridétur, et qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis filius est, frater Archelái.

℟. Nésciens mater virgo virum, péperit sine dolóre :

* Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Domus pudíci péc toris templum repén te fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. — Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix

QUóniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémp lum, numquam diceret : Quod dictum est per prophétas; sed simplici ter : Quod dictum est per prophétam. Nunc autem pluraliter prophétas vocans, osténdit se non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum. Nazaræus sanctus interpretátur; sanctum autem Dóminum futúrum

omnis Scriptúra commémorat. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 O admirábile commércium : * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est; et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Quando natus es * inefrábiliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúre : sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánium : te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat Móyses * incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit radix Jesse, * orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María genuit * nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum Gal. 4, 1-2

Fratres : Quanto tēpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dómīnus ómnium :

sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfínitum tempus a patre.

Hymnus

A Solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sáeculi
Servíle corpus induit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Castæ paréntis víscera
Caeléstis intrat grátia :
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci pectoris
Templum repénite fit Dei :
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausumsénserat.

Fœno jacére pertulit :
Præsépe non abhórruit :
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu,
In sempitérna sáecula.

Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Bened. Ant. Dum médium siléntium * tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, dirige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum.

Et fit Commemoratio S. Telesphori Papæ et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérrnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérrne, placátus inténde : et per beátum Telesphorum Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et non fit Suffragium de omnibus Sanctis.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis : et in ea omittuntur Preces, et ad absolutionem Capituli dicitur Lectio brevis Itaque, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℣. br. Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Verbum. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

AD SEXTAM

Capitulum Gal. 4, 4-5

AT ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege : ut eos, qui sub lege erant, redímeret : ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℣. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum, Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Notum. ℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

AD NONAM

Capitulum Gal. 4, 7

ITaque jam non est servus, sed fílius : quod si fílius, et heres per Deum.

℣. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Vesperæ de Epiphania, sine Commemoratione.

DIE 6 JANUARIJ

In Epiphania Domini

DUPLEX I CLASSIS

CUM OCTAVA PRIVILEGIATA II ORDINIS

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ante luciferum
génitus, * et ante saecula,
Dóminus Salvátor noster
hódie mundo apparuit.

**Psalmi de Dominica 71, sed
loco ultimi Ps. 116** Laudáte
Dóminum, omnes gentes. 89

2 Venit lumen tuum, *
Jerúsalem, et glória Dómi-
ni super te orta est, et
ambulábunt gentes in lú-
mine tuo, allelúja.

3 Apértis thesáuris suis, *
obtulerunt Magi Dómino
aurum, thus et myrrham,
allelúja.

4 Mária et flúmina, * be-
nedícite Dómino : hym-
num dicite, fontes, Dó-
mino, allelúja.

5 Stella ista * sicut flam-
ma corúscat, et Regem re-
gum Deum démonstrat :

Magi eam vidérunt, et ma-
gno Regi múnera obtulé-
runt.

Capitulum **Is. 60, 1**

Surge, illumináre, Jerú-
salem, quia venit lu-
men tuum, et glória Dó-
mini super te orta est.

Hymnus

Crudélis Heródes, Deum
Regem veníre quid ti-
mes?

Non éripit mortália,
Qui regna dat cælestia.

Ibant Magi, quam víde-
rant,

Stellam sequéntes præ-
viam :

Lumen requirunt lúmine :
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cælestis Agnus áttigit :

Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

**Sic terminantur Hymni per
totam Octavam, nisi aliter
concludendi sint, juxta Ru-
bricas.**

℣. Reges Tharsis et însu-
læ múnera ófferent. **℟.** Re-
ges Arabum et Saba dona
addúcent.

Ad Magnif. Ant. Magi *
vidéntes stellam, dixerunt
ad invicem : Hoc signum
magni Regis est : eámus et
inquirámus eum, et offerá-
mus ei múnera, aurum,
thus et myrrham, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die
Unigénitum tuum gén-
tibus stella duce revelásti :
concéde propítius; ut, qui
jam te ex fide cognóvimus,
usque ad contemplándam
spéciem tuæ celsitúdinis
perducámur. Per eúmdem
Dóminum.

In die Octava Oratio

Deus, cujus Unigénitus
in substántia nostræ
carnis appáruit : præsta,

quæsumus; ut per eum,
quem símilem nobis foris
agnóvimus, intus reformá-
ri mereámur : Qui tecum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Dictis Pater, Ave, **et** Credo,
atque omissis **℣.** Dómine, lá-
bia mea, **Invitatorio cum**
Ps. Veníte **et Hymno, incipi-**
tur ab Ant. Afférte Dómino.

Infra Octavam vero dicitur :
℣. Dómine, lábia mea.

Invitat. Christus appá-
ruit nobis, * Veníte, ado-
rémus. **Ps. 94** Veníte, ex-
sultémus. 3

Hymnus Crudélis Heró-
des, **ut supra. 492**

In I Nocturno

Ant. Afférte Dómino, * †
fílii Dei, adoráte Dóminum
in aula sancta ejus.

Psalmus 28

Afférte Dómino, †
fílii Dei : * afférte
Dómino filios arie-
tum.

Afférte Dómino glóriam
et honórem, afférte Dómi-
no glóriam nómini ejus : *
adoráte Dóminum in átrio
sancto ejus.

Vox Dómini super aquas,
Deus majestátis intó-
nuit : * Dóminus super
aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : *
vox Dómini in magnificén-
tia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmódum filius unicórniū.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désértum : et commovébit Dóminus désértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Afférte Dómino, filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. Flúminis ímpetus * lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invénérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Ant. Psállite Deo nostro, * psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

De Isaíá Prophéta

Lectio i Cap. 55, 1-4

Mnes sitiéntes, veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite : veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus,

et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclínate aurem vestram, et veníte ad me : audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus.

¶ Sequens R. dicitur tantum hac die, in prima infra Octavam et post Dominicam Feria, in qua sumendæ sint Lectiones de initio Epistolæ I beati Pauli Ap. ad Corinthios et in die Octava; aliis vero diebus infra Octavam, ejus loco dicitur R. Tria sunt múnera, **ut infra. 529**

R. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí. **V.** Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Lectio ii Cap. 60, 1-6

Surge, illumináre, Jerúsalem : quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et caligo pópulos : super te autem oriétur Dómi-

nus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide : omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi : filii tui de longe vénient, et filiae tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, et áffluēs, mirábitur, et dilatábitur cor tuum, quando convérſa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Máđian et Ephā : omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. In columbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

Cap. 61, 10-11; 62, 1

GAudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo : quia índuit me vestiméntis salútis : et induménto justítiæ circúmdedit me, quasi sponſum decorátum corónā, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hor-

tus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germínabit justítiam et laudem coram univérsis géntibus. Propter Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéſcam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, et salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In II Nocturno

Ant. Omnis terra adóret te, * et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Psalmus 65

Ubiláte Deo, omnis terra, psalmum dicite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terríbilis sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertrans-

ibunt pede : * ibi lætābimur in ipso.

Qui dominātur in virtūte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respiciunt : * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinātur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatióes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transivimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incénso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecationis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratióem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. Omnis terra adórete, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Ant. Reges Tharsis * et insulæ múnera offerent Regi Dómino.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judicio.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flú-

mine usque ad téminos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et inopi : * et ánimas páuperum salvafáciét.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícet ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sácula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israél, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Ant. Omnes gentes * quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine.

Psalmus 85

INclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glori ficábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia r in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glori ficábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposué runt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et misérére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient,

et adorábunt coram te, Dómine.

V. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent. **R.** Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 2 de Epiphania

Lectio iv

Audéte in Dómino, dilectíssimi, íterum dico, gaudéte : quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívit as declaratiónis ejus illúxit : et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic suscepti ónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus et credéntibus maniféstus, et persequéntibus esset ocúltus. Jam tunc ergo cæli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritátis exívit, quando et pastóribus exércitus Angelórum Salvatóris édit i annuntiátor appáruit, et Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit ; ut a solis ortu usque ad occásu m veri Regis generatio coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos discerent, et Románum impérium non latéret.

R. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux

tua : * Et glória Dómini super te orta est. **℣.** Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

NAM et sævítia Heródis, volens primórdia suspécti sibi Regis exstíngere, huic dispensatióni nésciens serviébat; ut dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indis-créta infántium cæde per-séquitur, annuntiátum cælitus dominatóris ortum insígnior ubíque fama loquerétur : quam promptiórem ad narrándum, diligentiorémque faciébat et supérnæ significatiónis nóvitas, et cruentíssimi persecutóris impietas. Tunc autem étiam Ægýpto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occúltam grátiam signarétur; et quæ nondum ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio recíperet veritátem.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. **℣.** Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja.

Lectio vi

AGnoscámus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis nostræ fideíque primítias; et exsultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exínde enim in ætérnam hereditátem cœpimus introíre : exínde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; et véritas, quam Judæórum obcæcátio non récipit, ómnibus natióibus lumen suum invéxit. Honorétur itaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor apparuit : et quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cælis. Ac sicut illi de thesáuris suis mýsticas Dómino múnepum spécies obtulérunt, ita et nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. **℣.** Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Veníte, adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Hæc Antiphona repetitur in Psalmo ordine infrascripto.

Psalmus 94

Venite, exsultemus
Dómino : * jubilémus
Deo salutári
nostro :

Præoccupémus faciém
ejus in confessióne : * et
in psalmis jubilémus ei.

Ant. Veníte, adorémus
eum : quia ipse est Dómi-
nus Deus noster.

Quóniam Deus magnus
Dóminus : * et Rex ma-
gnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt
omnes fines terræ : * et
altitúdines móntium ipsíus
sunt.

Ant. Veníte, adorémus
eum : quia ipse est Dómi-
nus Deus noster.

Quóniam ipsíus est mare,
et ipse fecit illud : * et sic-
cam manus ejus formavé-
runt.

Ant. Veníte, adorémus
eum : quia ipse est Dómi-
nus Deus noster.

Et nos pópulus páscuæ
ejus, et oves manus
ejus : * Hódie si vocem
ejus audiéritis, nolíte ob-
duráre corda vestra :

Sicut in irritatióne secún-
dum diem tentatiónis in
desérto : * ubi tentavérunt
me patres vestri, probavé-
runt me, et vidérunt ópera
mea.

Ant. Veníte, adorémus
eum : quia ipse est Dómi-
nus Deus noster.

Quadráginta annis offén-
sus fui generatióni illi, *
et dixi : Semper hi errant
corde.

Et isti non cognovérunt
vias meas, ut jurávi in ira
mea : * Si introíbunt in
réquiem meam.

Ant. Veníte, adorémus
eum : quia ipse est Dómi-
nus Deus noster.

Glória Patri, et Fílio, * et
Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper, * et in
sæcula sæculórum. Amen.

Ant. Veníte, adorémus
eum : quia ipse est Dómi-
nus Deus noster.

Ant. prædicta cum suo Psalmo dicitur tantum hac nocte.

Per Octavam

vero hujus loco dicitur :

Ant. Homo natus est * in
ea, et ipse fundávit eam
Altíssimus.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in
móntibus sanctis : *
diligít Dóminus
portas Sion super ómnia
tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de
te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
ylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Ant. Adoráte Dóminum, * allelúja : in aula sancta ejus, allelúja.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirábilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Adoráte Dóminum, allelúja : in aula sancta ejus, allelúja.

Ant. Adoráte Deum, * allelúja : omnes Angeli ejus, allelúja.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et júdiciu corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circúitu inimicos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptilia : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Adoráte Deum, allelúja : omnes Angeli ejus allelúja.

℟. Adoráte Dóminum, allelúja. **℟.** In aula sancta ejus, allelúja.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii **Cap. 2, 1-12**

CUM natus esset Jesus in Bétlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicétes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 10 in Evangelia

Sicut in lectione evangelica, fratres carissími, audístis, cæli Rege nato, rex terræ turbátus est : quia nímirum terréna altitúdo confúnditur, cum celsitúdo cælestis aperítur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quod, Redemptóre nato, pastóribus in Judæa Angelus apparuit, atque ad adorándum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit? Quia videlicet Judæis, tamquam ratióne uténtibus, rationále ánimál, id est, Angelus prædicáre débuit : gentíles vero, quia uti ratióne nesciébant, ad cognoscéndum Dóminum non per vocem, sed per signa perducúntur. Unde étiam per Paulum dicitur : Prophetiæ fidélibus datæ sunt, non infidélibus; signa autem infidélibus, non fidélibus. Quia et illis prophetiæ

tamquam fidélibus, non infidélibus; et istis signa tamquam infidélibus, non fidélibus data sunt.

℟. Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecédébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat :

* Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Bened. Divínium auxiliúm.

Lectio viii

ET notándum, quod Redemptórem nostrum, cum jam perféctæ esset ætátis, eísdem gentílibus Apóstoli prædicant, eúmque párvulum, et necdum per humáni córporis officium loquéntem, stella gentíbus denúntiat : quia nimírum ratiónis ordo poscébat, ut et loquéntem jam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, et necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus signis, quæ vel nascénte Dómino vel moriénte eo monstráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia, qui hunc nec per prophetiæ donum, nec per mirácula agnovérunt.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : *

Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : *

Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecédébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

Omnia quippe eleménta auctórem suum vénisse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humano loquar : Deum hunc cæli esse cognovérunt, quia prótinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscondit. Saxa et parietes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos, quos tenébat mórtuos, reddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínime cognóscunt, et durióra saxis, scindi ad pœniténdum nolunt. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ante luciferum génius, * et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo apparuit.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Venit lumen tuum, * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt gentes in lumine tuo, allelúja.

3 Apértis thesáuris suis, * obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

4 Mária et flúmina, * benedicite Dómino : hymnum dicite, fontes, Dómino, allelúja.

5 Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum Is. 60, 1

Surge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus

O Sola magnárum úrbium

Major Bethlem, cui cótingit

Ducem salútis cælitus
Incorporátum gignere.

Quem stella, quæ solis rotam

Vincit decóre ac lumine,

Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum
Magi,

Eóa promunt múnera :
Stratíque votis ófferunt
Thus, myrrham, et aurum
régium.

Regem Deúmque annúntiant
[odor
Thesáurus, et fragrans
Thuris Sabæi, ac mýrrheus
Pulvis sepúlcrum prædocet.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúja. **℟.** Omnes Angeli ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Hódie *
cælésti Sponso juncta est
Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus
crímína : currunt cum muneribus Magi ad regáles
núptias, et ex aqua facto
vino lætántur convívæ,
allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die
Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti :
concéde propítius ; ut, qui
jam te ex fide cognóvimus,
usque ad contemplándam spéciem tuæ
celsitúdinis perducámur. Per
eúmdem Dóminum.

In die Octava Oratio

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis apparuit : præsta, quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur : Qui tecum vivit.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis; et ad eam in *℟. br. ℣.* Qui apparuísti hódie, qui dicitur per totam Octavam, nisi alius Versus adhibendus sit, juxta Rubricas.

AD PRIMAM

Ant. Ante lucíferum gé-nitus, * et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo apparuit.

AD TERTIAM

Ant. Venit lumen tuum, * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est, et ambulábunt gentes in lumine tuo, allelúja.

Capitulum Is. 60, 1

Surge, illumináre, Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

℟. br. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent, * Allelúja, allelúja. Reges. *℣.* Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Reges Tharsis. *℣.* Omnes de Saba vénient, allelúja.

℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

AD SEXTAM

Ant. Apértis thesáuris suis, * obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

Capitulum Is. 60, 4

LEva in circúitu óculos tuos, et vide : omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi : filii tui de longe vénient, et filiæ tuæ de látere surgent.

℟. br. Omnes de Saba vénient, * Allelúja, allelúja. Omnes. *℣.* Aurum et thus deferéntes. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Omnes. *℣.* Adoráte Dóminum, allelúja. *℟.* In aula sancta ejus, allelúja.

AD NONAM

Ant. Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum Is. 60, 6

OMnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. br. Adoráte Dóminum, * Allelúja, allelúja. Adoráte. *℣.* In aula sancta ejus. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adoráte. *℣.* Adoráte Deum, allelúja. *℟.* Omnes Angeli ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. Ante lucíferum gé-
nitus, * et ante sæcula, Dó-
minus Salvátor noster hó-
die mundo appáruit.

Psalmus 109

Ixit Dóminus Dó-
mino meo : * Sede
a dextris meis :

Donec ponam inimícos
tuos, * scabéllum pedum
tuórum.

Virgam virtútis tuæ emít-
tet Dóminus ex Sion : *
domináre in médio inimi-
córurum tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóri-
bus sanctórum : * ex útero
ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non
pænitébit eum : * Tu es
sacérdos in ætérnum se-
cúndum órđinem Melchí-
sedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicábit in natió nibus,
implébit ruínas : * con-
quassábit cápita in terra
multórum.

De torrén te in via bibet : *
proptérea exaltábit caput.

Ant. Ante lucíferum gé-
nitus, et ante sæcula, Dó-
minus Salvátor noster hó-
die mundo appáruit.

Ant. Venit lumen tuum, *
Jerúsalem, et glória Dó-
mini super te orta est, et

ambulábunt gentes in lú-
mine tuo, allelúja.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo : * in
consílio justórum, et con-
gregatióne.

Magna ópera Dómini : *
exquisíta in omnes volun-
tates ejus.

Conféssio et magnificén-
tia opus ejus : * et justítia
ejus manet in sæculum
sæculi.

Memóriam fecit mirabí-
lium suórum, miséricors
et miserátor Dóminus : *
escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum
testaménti sui : * virtú-
tem óperum suórum an-
nuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem
géntium : * ópera mánuum
ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta
ejus : confirmáta in sæcu-
lum sæculi, * facta in ve-
ritáte et æquitáte.

Redemptiόnem misit pó-
pulo suo : * mandávit
in ætérnum testaméntum
suum.

Sanctum, et terríbile no-
men ejus : * inítium sa-
piéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómni-
bus faciéntibus eum : *
laudátio ejus manet in sæ-
culum sæculi.

Ant. Venit lumen tuum,
Jerúsalem, et glória Dó-

mini super te orta est, et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúja.

Ant. Apértis thesáuris suis, * obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

Psalmus 111

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus : * et justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in iudicio : * quia in aetérnum non commovébitur.

In memória aetérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sáeculum sáeculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Apértis thesáuris suis, obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúja.

Ant. Mária et flúmina, * benedicite Dómino : hymnum dícite, fontes, Dómino, allelúja.

Psalmus 112

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sáeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quissicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Mária et flúmina, benedicite Dómino : hymnum dícite, fontes, Dómino, allelúja.

Ant. Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demón-

strat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Psalmus 113

IN éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti : * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquén-

tur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non audient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est,

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est,

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis :

Benedíxit dómui Israël : * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedicimus Dómino, * ex

hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Stella ista sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat : Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum Is. 60, 1

Surge, illumináre, Jérusalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus

Crudélis Heródes, Deum Regem veníre quid times?

Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam viderant,
Stellam sequéntes præviam :

Lumen requírunť lúmine :
Deum faténtur múnere.

Lavácula puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti géntibus,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

℟. Reges Tharsis et însulæ múnera ófferent. **℞.** Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif. Ant. Tribus miráculis * ornátum diem sanctum cólimus : hódie stella Magos duxit ad præsépium : hódie vinum ex aqua factum est ad nuptias : hódie in Jordáne a Joánnē Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

In die Octava Oratio

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformáři mereámur : Qui tecum.

Completorium de Dominica.

Infra Octavam Officium dicitur ut in Festo, ut supra notatur, præter ea quæ pro singulis diebus assignantur propria.

De Dominica infra Octavam non dicitur Officium, sed fit tantummodo Commemoratio

in Festo Sanctæ Familiæ, tum si hoc in ipsa celebretur Dominica, tum si ob occursum diei Octavæ ipsum in diem Sabbati vel in proximiorē antecedentem Feriam anticipetur, ut infra notabitur.

Post Dominicam vero, prima Feria, in qua fiat Officium de die infra Octavam, vel, si Dominica in diem 13 Januarii

inciderit, in ipsius diei Octavæ Officio, Lectiones I Nocturni, omissis iis quæ supersint de Epistola ad Romanos, sumuntur de Epistola prima ad Corinthios, quæ inferius post diem Octavam apponuntur; et de ipsa legitur reliquitum intra tum extra Octavam Feriis usque ad Sabbatum ante Dominicam sequentem inclusive.

DOMINICA INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ

Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph

DUPLEX MAJUS

¶ Quando dies Octava Epiphaniæ in Dominicam inciderit, Sabbato præcedenti fit Officium de Sancta Familia, et Feria VI dicuntur I Vesperæ de ipsa Sancta Familia, cum Commemoratione præcedentis diei infra Octavam ac Dominicæ infra Octavam, ut infra.

Sicubi tamen hoc Sabbato occurrat Festum duplex I classis, Officium de Sancta Familia cum Commemoratione ipsius Dominicæ anticipatur in proximiorē Feriam in qua secus faciendum esset Officium de Octava; et in Officio tam Festi duplicis I classis quam Sanctæ Familiæ fit Commemoratio currentis diei infra Octavam.

Denique, a die 7 ad 12 Januarii inclusive, ubi occurrerit Dominica simul et Festum duplex I classis, in utrisque Vesperis et ad Laudes Festi agitur Commemoratio

prius Sanctæ Familiæ, cujus Officium cum omnibus et singulis juribus in perpetuum Officio Dominicæ subrogatum exstitit, deinde Dominicæ et Octavæ; atque ad Matutinum dicitur Lectio ix de Homilia ipsius Dominicæ, ut infra post Officium ejusdem Sanctæ Familiæ assignatur.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Jacob autem * genuit Joseph virum Mariæ; de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ V.

2 Angelus Dómini * apparuit in somnis Joseph, dicens : Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est.

3 Pastóres venérunt * festinántes, et invenérunt Mariám et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio.

4 Magi, intrántes domum, * invenérunt Púerum cum Mariá, matre ejus.

5 Erat pater ejus * et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo.

Capitulum Luc. 2, 51

Descéndit Jesus cum Mariá et Joseph, et venit Názareth : et erat súbditus illis.

Hymnus

O Lux beáta cælitum
Et summa spes mortá-
lium,
Jesu, o cui doméstica
Arrísit orto caritas :

Mariá, dives grátia,
O sola quæ casto potes
Fovére Jesum pectore,
Cum lacte donans óscula :

Tuque ex vetústis pátribus
Delécte custos Vírginis
Dulci patris quem nómine
Divína Proles ínvocat :

De stirpe Jesse nóbili
Nati in salútem géntium,
Audíte nos qui súpplices
Vestras ad aras sístimus.

Dum sol redux ad véspe-
rum

Rebus nitórem détrahit,
Nos hic manéntes íntimo
Ex corde vota fúndimus.

Qua vestra sedes flóruit
Virtútis omnis grátia,
Hanc detur in domésticis
Reférre posse móribus.

* Jesu, tuis obédiens
Qui factus es paréntibus,
Cum Patre summo ac Spí-
ritu

Semper tibi sit glória.

Amen.

Sic terminantur Hymni ad
Completorium et per Horas.

℟. Beáti qui hábitant in
domo tua, Dómine. ℟. In
sæcula sæculórum laudá-
bunt te.

Ad Magnif. Ant. Verbum
caro * factum est, et ha-
bitávit in nobis, plenum
grátiae et veritátis; de cu-
jus plenitúdine omnes nos
accépimus, et grátiam pro
grátia, allelúja.

In II Vesperis

℟. Ponam univérsoz fí-
lios tuos doctos a Dómino.

℟. Et multitudínem pacis
filiis tuis.

Ad Magnif. Ant. Mariá
autem * conservábat óm-
nia verba hæc, cónferens
in corde suo.

Oratio

Domine Jesu Christe,
qui Mariæ et Joseph
súbditus, domésticam vi-
tam ineffábilibus virtúti-
bus consecrásti : fac nos,
utriúsque auxílio, Famíliæ
sanctæ tuæ exémpis ín-

strui; et consórtium cónsequi sempitérnum : Qui vivis.

Et fit Commem. præcedentis diei infra Octavam : Antiphona diei currentis propria.

℣. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent. ℞. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Oratio

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum génitibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Com. Dominicæ :

Ant. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℞. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Oratio

VOta, quæsumus, Dómine, supplicántis populi cælésti pietáte proséquere : ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad implénda quæ viderint, convaléscant. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum, Dei Fílium, Mariæ et Joseph súbditum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

SAcra jam splendent decoráta lychnis
Templa, jam sertis redimítur ara,

Et pio fumant redoléntque acerræ

Thuris honóre.

Num juvet Summo Géniti Parénte

Régios ortus celebráre cantu?

Num domus David, decora et vetústæ

Nómina gentis?

Grátius nobis memoráre parvum

Názaræ tectum, tenuémque cultum;

Grátius Jesu tácitam référre

Cármine vitam.

Nili ab extrémis peregrínus oris,

Angeli ductu, própere remígrat

Multa perpéssus Puer, et patérno

Límine sospes.

Aрте, qua Joseph, húmili excoléndus

Abdito Jesus juvenéscit ævo,

Seque fabrílis sócium labóris

Adjicit ultro.

Irriget sudor mea mem-
bra, dixit,
Antequam sparso mádeant
cruóre :

Hæc quoque humano gé-
neri expiándo
Pœna luátur.

Assidet Nato pia Mater al-
mo,
Assidet Sponso bona nu-
pta, felix
Si potest curas releváre
fessis
Múnere amíco.

O neque expértes óperæ et
labóris,
Nec mali ignári, míseros
juváte,
Quos reluctántes per acú-
ta rerum
Urget egéstas.

Démite his fastus, quibus
ampla splendet
Fáustitas, mentem date re-
bus æquam :
Quotquot implórant cólu-
men, béníquo
Cérnite vultu.

Sit tibi, Jesu, decus atque
virtus,
Sancta qui vitæ documén-
ta præbes,
Quique cum summo Geni-
tóre et almo
Flámíne regnas. Amen.

In I Nocturno

Ant. Cum indúcerent *
púerum Jesum paréntes
ejus, accépit eum Símeon
in ulnas suas, et benedíxit
Deum.

Psalmus 8

Domine, Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen
tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
détruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cælos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honó-
re coronásti eum : * et con-
stituísti eum super ópera
mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas : insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cæli, et piscès
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admirábile
est nomen tuum in uni-
vérsa terra!

Ant. Cum indúcerent púe-
rum Jesum paréntes ejus,
accépit eum Símeon in
ulnas suas, et benedíxit
Deum.

Ant. Ut perfecérunt *
omnia secúndum legem
Dómini, revérsi sunt in
Galilæam in civitatem
suam Náza-reth.

Psalmus 18

CÆli enarrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annúntiat fir-
maméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti índi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum : * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum : * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas : * te-
stimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans pár-
vulis.

Justítiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda : * præ-
céptum Dómini lúcidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæ-
culi : * judícia Dómini ve-
ra, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super au-
rum et lápidem pretiósum
multum : * et dulcióra su-
per mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea, * in custodién-
dis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me : *
et ab aliénis parce servo
tuo.

Si mei non fúerint do-
mináti, tunc immaculátus
ero : * et emundábor a de-
licto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei : * et me-
ditátio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, *
et redémptor meus.

Ant. Ut perfecérunt óm-
nia secúndum legem Dó-
mini, revérsi sunt in Gali-
læam in civitatem suam
Náza-reth.

Ant. Puer autem * cre-
scébat, et confortabátur
plenus sapiéntia, et grátia
Dei erat in illo.

Psalmus 23

Domini est terra, et ple-
nitúdo ejus : * orbis
terrárum, et univérsti qui
hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum : * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Puer autem crecébat, et confortabátur plenus sapiéntia, et grátia Dei erat in illo.

✠. Propter nos egénus factus est, cum esset dives. ✠. Ut illíus inópia nos dívites essémus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Cap. 3, 12-25; 4, 1-2

Lectio i

Ndúite vos ergo sic ut elécti Dei, sancti, et dilécti, viscera misericórdiæ, beni-

gnitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes invicem, et donántes vobismetípsis si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

✠. Deus noster in terris visus est, * Et cum homínibus conversátus est. ✠. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádidit illam Jacob, púero suo. — Et.

Lectio ii

OMne, quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias ágéntes Deo et Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Fílii, obedíte paréntibus per ómnia : hoc enim plácitum est in Dómino. Pa-

tres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant.

℟. Beati qui habitant * In domo tua, Domine. ℣. In sæcula sæculorum laudabunt te. — In domo.

Lectio iii

Servi, obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculus serviētes, quasi hominibus placētes, sed in simplicitate cordis, timētes Deum. Quodcūque faciatis, ex animo operamini sicut Domino, et non hominibus : sciētes quod a Domino accipiētis retributionem hereditatis. Domino Christo servite. Qui enim injuriam facit, recipiet id, quod inique gessit : et non est personarum acceptio apud Deum. Domini, quod justum est et æquum, servis præstate : sciētes quod et vos Dominum habētis in cælo. Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione.

℟. Debuit per omnia fratribus assimilari, * Ut misericors fieret. ℣. Cum esset Filius Dei, didicit ex iis quæ passus est, obediētiā. — Ut. Glória. Ut.

In II Nocturno

Ant. Consurgens Joseph * accepit puerum et matrem

ejus nocte, et secēssit in Ægyptum.

Psalmus 44

Ructavit cor meum
verbum bonum : *
dico ego opera mea

Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribēntis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætēnum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua et pulchritudine tua * intēde, prospere procēde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Ant. Consúrgens Joseph accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum.

Ant. Angelus Dómini * apparuit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens : Surge et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israél.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenerunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens : Surge et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël.

Ant. Et véniens * habitávit Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas : Quóniam Nazaræus vocábitur.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Et véniens habitávit Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas : Quóniam Nazaræus vocábitur.

✠. Dóminus vias suas docébit nos. ✠. Et ambulábit in sémitis ejus.

Ex Litteris Apostólicis
Leónis Papæ décimi tértii

Breve Néminem fugit

14 Junii 1892

Lectio iv

Iséricors Deus cum humánæ reparatiónis opus, quod diu sácula exspectábant, perficere decrevísset, ita ejúsdem óperis ratiónem ordinémque dispósuit, ut prima ipsa ejúsdem inítia augústam mundo exhibérant spéciem Familiæ divínitus constitútæ, in qua omnes hómines absolutíssimum domésticæ societátis, omnisque virtútis ac sanctitátis intueréntur exémples. Talis quidem Família éxstitit Nazarethána illa, in qua, ántequam géntibus univérsis pleno lúmine emicuísset, Sol justítiæ erat abscónditus : nímrum Christus Deus, Servátor noster, cum Vírgine Matre et Joseph, viro sanctíssimo, qui erga Jesum patérno fungebátur múnere. Mínime dúbium est quin ex iis láudibus, quæ in societáte et consuetúdine doméstica ex mútuís caritátis officiis, ex sanctitáte morum, ex pietátis exercitatióne proficiscúntur, máxima quæque enitúerit in sacra illa Família, quæ síquidem eárum futúra erat céteris documénto.

Ac propterea benigno Providentiæ consilio sic illa constituit, ut singuli christiani, qualicumque conditione vel loco, si ad eam animum advertant, facile possint cujuscumque virtutis exercendæ habere causam et invitamentum.

℟. Ego autem mendicus sum et pauper : * Dominus sollicitus est mei. ℣. Labores manuum tuarum quia manducabis, beatus es, et bene tibi erit. — Dominus.

Lectio v

Habent revêra patres familias in Joseph vigilantia providentiæque paternæ præclarissimam normam : habent matres in sanctissima Virgine Deipara amoris, verecundiæ, submissionis animi perfectæque fidei insigne specimen : filii vero familias in Jesu, qui erat subditus illis, habent divinum obediëntiæ exemplar quod admirantur, colant, imitantur. Qui nobiles nati sunt, discent a Familiâ regii sanguinis quomodo et in edita fortuna se temperent, et in afflictâ retineant dignitatem : qui dites, noscent ab ea quantum sint virtutibus posthabendæ divitiæ. Operarii autem et ii omnes, qui familiarium angustis ac tenuiore con-

ditione tam acriter irritantur, si ad sanctissimos illius domesticæ societatis consortes respicient, non deerit eis causa cur loco, qui sibi obtigit, delectentur potius quam doleant. Communes enim cum Sacra Familiâ sunt illis labores; communes curæ de vita quotidiana : debuit et Joseph de mercède suavitæ rationibus consulere; imo ipsæ divinæ manus se fabrilibus exercuerunt. Nec mirum sane est si sapientissimi homines divitiis affluentes, eas abjicere voluerint, sociamque cum Jesu, Mariâ et Joseph sibi eligere paupertatem.

℟. Vulpes foveas habent, et volucres cæli nidos, * Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet. ℣. Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea. — Filius.

Lectio vi

Quibus e rebus jure meritoque apud catholicos Sacræ Familiæ cultus mature invectus, majus in dies singulos incrementum capit. Id quidem probant tum christianorum sodalitates sub invocatione Sacræ Familiæ institutæ, tum singulares honores ei redditæ, tum potissimum a decessoribus Nostris ad excitandum erga eam pietat-

tis stúdiū impertíta privilegia et grátia. Hujúsmodi cultus magno in honóre hábitus est jam inde a sáculo décimo séptimo, latéque per Itáliam, Gálliam et Bélgium propagátus, totam fere Euróпам pervásit : deínde prætergréssus vastos Océani tractus, in América per Canadénsem regiónem sese exténdit, faustisque efflóruit auspiciis. Siquidem nihil magis salutáre aut éfficax familiis cristiánis cogitari potest exémplo Sacræ Familiæ, quæ perfectiónem absolutionémque compléctitur ómnium virtútum domesticárum. Sic imploráti inter domésticos parietes adsint propítii Jesus, María et Joseph, caritátem alant, mores regant, ad virtútem próvocent imitatione sui, et quæ úndique instant mortáles ærúmnæ, eas leniéndō faciánt tolerabilióres. — Ad cultum vero Sacræ Familiæ augéndum Leo Papa decimus tértius cristiánas familias eidem Sacræ Familiæ consecrári præscrípsit : Benedíctus autem decimus quintus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiám exténdit.

℟. Cum in forma Dei esset, semetípsum exinánivit, * Formam servi accípiens. ℣. Humiliávit se-

metípsum, factus obédiens usque ad mortem. — Formam. Glória. Formam.

In III Noeturno

Ant. Ibant paréntes Jesu * per omnes annos in Jerúsalem in die solémni Paschæ.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatione ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in

géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commóvetur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Ibant paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem in die solémni Paschæ.

Ant. Cum redírent, * remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

Psalmus 96

Dóminus regnávít, exsúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

Ant. Non inveniéntes Jesum * regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirábilia fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Non inveniéntes Jesum regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum.

℣. Pauper sum ego et in labóribus a juventúte mea.

℟. Exaltátus autem humiliátus sum et conturbátus.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 42-52

CUM factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosó-

lymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummátisque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Et reliqua.

Homilía sancti Bernárdi
Abbátis

Homilia 1 super Missus est,
n. 7-8

ET erat súbditus illis. Quis, quibus? Deus homínibus; Deus, inquam, cui Angeli súbditi sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Mariæ, nec tantum Mariæ, sed étiam Joseph propter Mariam. Miráre ergo utrúmlibet, et élige quid ámplius miréris, sive Filii benigníssimam dignatióem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrínque stupor, utrínque miraculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humílitas absque exémplo; et quod Deo fémina principétur, sublímitas sine sócio. In láudibus vírginum singuláriter cánitur quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus júdicas dignam, quæ étiam præit?

℟. Vere tu es Rex abscónditus, * Deus Israël Salvátor. **℣.** Tu doces hóminem sciéntiam. — Deus.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii

Disce, homo, obedire; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperare. De auctore tuo loquens Evangelista, Et erat, inquit, subditus illis; haud dubium, quin Mariae et Joseph. Erubescere, superbe cinis! Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, et tu, dominari gestiens hominibus, tuo te praeponis auctori? Utinam mihi, aliquando tale aliquid cogitanti Deus respondere dignetur quod et suo increpando respondit Apostolo: Vade, inquit, post me, satana, quia non sapis ea quae Dei sunt. Quoties enim hominibus praesse desidero, toties Deum praefere contendo; et tunc vere non sapio ea quae Dei sunt. De ipso namque dictum est: Et erat subditus illis. Si hominis, o homo, imitari dedignaris exemplum, certe non erit tibi indignum sequi auctorem tuum. Si non potes forsitan sequi eum quocumque ferit, dignare vel sequi quo tibi condescendit.

✠. Sicut per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi: * Ita et per unius obeditionem iusti constituuntur multi. ✠. Venit

Nazareth et erat subditus illis. — Ita. Gloria. Ita.

¶ Non dicitur ix Lectio Dominicae cum idem sit Evangelium.

Lectio ix

Si non potes sublimem incedere semitam virginitatis, sequere vel Deum per tutissimam viam humilitatis; a cujus rectitudine si qui etiam de virginibus deviaverint, ut verum fatear, nec ipsi sequuntur Agnum quocumque ferit. Sequitur quidem Agnum coinquinatus humilis, sequitur et virgo superbus, sed neuter quocumque ferit: quia nec ille ascendere potest ad munditiam Agni, qui sine macula est; nec is ad ejusdem mansuetudinem descendere dignatur, qua scilicet non coram tondente, sed coram occidente se obmutuit. Attamen salubriorem elegit sequendi partem in humilitate peccator, quam in virginitate superbus; cum et illius immunditiam sua humilis satisfactio purget, et hujus pudicitiam superbia inquinet.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Añae

1 Post triduum * invenérunt Jesum in templo sedentem in medio docto-

rum, audiéntem illos, et interrogántem eos.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Dixit mater Jesu * ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebá-mus te.

3 Descéndit Jesus * cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

4 Et Jesus proficiébat * sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines.

5 Et dicébant : * Unde huic sapiéntia hæc, et virtútes? Nonne hic est fabri filius?

Capitulum Luc. 2, 51

Descéndit Jesus cum Mariá et Joseph, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Hymnus

O Gente felix hóspita,
Augústa sedes Náza-ræ,

Quæ fovit alma Ecclésiæ
Et proutulit primórdia.

Sol, qui perérrat áureo
Terras jacéntes lúmine,
Nil grátius per sácula
Hac vidit æde, aut sán-ctius.

Ad hanc frequéntes cón-
volant

Cæléstis aulæ núntii,
Virtútis hoc sacrárium
Visunt, revísunt, éxcolunt.

Qua mente Jesus, qua ma-
nu,

Optáta patris pérficit!
Quo Virgo gestit gáudio
Matérna obíre múnera!

Adest amóris párticeps
Curæque Joseph cónjugi,
Quos mille jungit nêxibus
Virtútis auctor grátia.

Hi diligéntes ínvicem
In Jesu amórem cónfluunt,
Utríque Jesus mútuæ
Dat caritátis præmia.

Sic fiat, ut nos cáritas
Jungat perénni fœdere,
Pacémque alens domésti-
cam

Amára vitæ témporet!

Jesu, tuis obédiens
Qui factus es paréntibus,
Cum Patre summo ac Spí-
ritu

Semper tibi sit glória.

Amen.

V. Ponam univérsoz fi-
lios tuos doctos a Dómino.

R. Et multitudínem pacis
filiis tuis.

Ad Bened. Ant. Illúmina
nos, Dómine, * exémpis
familiæ tuæ, et dírige pe-
des nostros in viam pacis.

Oratio

Domine Jesu Christe,
qui Mariæ et Joseph
súbditus, domésticam vi-
tam ineffábilibus virtúti-
bus consecrásti : fac nos,
utriúsque auxílio, Famí-
liæ sanctæ tuæ exémpis
instrui; et consórtium cón-
sequi sempitérnum : Qui
vivis.

Et fit Commemoratio Dominicæ :

Ant. Remansit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognoverunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. **℟.** Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere : ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad impléndam quæ víderint, convaléscant. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Octavæ :
Antiphona diei currentis propria.

℣. Adoráte Deum, allelúja. **℟.** Omnes Angeli ejus, allelúja.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Post trídium * invenerunt Jesum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos, et interrogántem eos.

In ℟. brevi :

℣. Qui Mariæ et Joseph súbditus fuísti.

AD TERTIAM

Ant. Dixit mater Jesu * ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

Capitulum **Luc. 2, 51**

Descéndit Jesus cum Mariá et Joseph, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

℟. br. Propter nos egénus factus est : * Cum esset dives. Propter. **℣.** Ut illíus inópia nos dívites essémus. Cum. **Gloria Patri.** Propter. **℣.** Dóminus vias suas docébit nos.

℟. Et ambulábitus in sémitis ejus.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui Mariæ et Joseph súbditus, domésticam vitam ineffabílibus virtútibus consecrásti : fac nos, utriúsque auxílio, Familiæ sanctæ tuæ exémplis ínstrui; et consórtium cónsequi sempitérnus : Qui vivis.

AD SEXTAM

Ant. Descéndit Jesus * cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Capitulum Rom. 5, 19

Sicut per inobediéntiam unius hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita et per unius obeditiõnem justi constituéntur multi.

℟. br. Dóminus vias suas * Docébit nos. Dóminus.

℣. Et ambulábitus in sémitis ejus. Docébit nos.

Glória Patri. Dóminus.

℣. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea.

℟. Exaltátus autem humiliátus sum, et conturbátus.

AD NONAM

Ant. Et dicébant : * Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius?

Capitulum Philipp. 2, 7

Semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Pauper sum ego, et in labóribus * A juventúte mea. Pauper. ℣. Exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus. A juventúte mea. **Glória Patri.** Pauper. ℣. Ponam univér-
sos filios tuos doctos a Dómino. ℟. Et multitudínem pacis fíliis tuis.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus 524, vel de I Vesperis 511, quoties in eis de hoc Festo facta tantum fuerit Commemoratio; Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in I Vesperis. 511

℣. Ponam univér-
sos filios tuos doctos a Dómino.

℟. Et multitudínem pacis fíliis tuis.

Ad Magnif. Ant. María autem * conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo.

Et fit Commemoratio sequentis diei infra Octavam :

Antiphona diei currentis propria.

℣. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Oratio Deus, ut supra.

Deinde Commemoratio Dominicæ :

Ant. Fili, quid fecísti nobis sic? Ego et pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in iis, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Oratio Vota, ut supra.

Completorium de Dominica.

¶ Si dies Octava Epiphaniæ incidit in Dominicam, nihil fit de Dominica in ipsa die Octava, sed tantum in I Ve-

speris diei Octavæ fit Commemoratio pro II Vesperis Dominicæ, si die 12 Januarii, ut supra, celebratum fuerit Officium de Sancta Familia.

Eadem Dominica infra Octavam Epiphaniæ

¶ Sicubi, a die 7 ad 12 Januarii inclusive, simul occurrerint Dominica et Festum duplex I classis, Officium fit de ipso Festo, cum Commemoratione Sanctæ Familiæ, Dominicæ et Octavæ in utrisque Vesperis et ad Laudes ejusdem Festi; atque ad Matutinum dicitur sequens

Lectio sancti Evangélii
secundum Lucam

Lectio ix Cap. 2, 42-52

CUM factus esset Jesus annorum duodecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secundum consuetudinem diéi festi, consummatisque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi

Expositio in Lucam lib. 2,
num. 63-65

A Duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur disputatiónis exórdium. Hic enim prædicándæ fidei evangelizántium númerus debebátur. Nec otiose ímmemor suórum secundum carnem paréntum, qui secundum carnem

útique sapiéntia Dei implebátur et grátia, post trídium reperítur in templo : ut esset indício quia post trídium triumphális illíus passióis, in sede cælésti et honóre divíno, fidei nostræ se resurrectúrus offérret qui mórtuus credebátur. Quid est quod me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatióes : una est patérna, matérna áltera; patérna illa divínior; matérna vero, quæ in nostrum labórem usúmque descéndit. Et venit Názareth, et erat súbditus illis. Quid enim magister virtútis, nisi offícium pietátis impléret? Et mirámur si Patri defert qui súbditur Matri? Non útique infirmítatis, sed pietátis ista subjectio est.

Te Deum laudámus.

Die 7 Januarii

De II die infra Octavam Epiphaniæ Semiduplex 492

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 9, 1-16

Eritátem dico in Christo, non mén-tior : testimónium mihi perhibénte conscién-tia mea in Spíritu Sancto : quóniam tristítia mihi ma-

gna est, et continuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse a Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndum carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, et glória, et testaméntum, et legislátió, et obséquium, et promissa : quorum patres, et ex quibus est Christus secúndum carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sácula. Amen.

✠. Tria sunt múnera pretiósá, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínica sepultúram. ✠. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnorum spécies obtulérunt. — In.

Lectio ii

NON autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israël sunt, ii sunt Israëlitæ : neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii : sed in Isaac vocábitur tibi semen : id est, non qui filii carnis, hi filii Dei : sed qui filii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est : Se-

cúndum hoc tempus véniam : et erit Saræ filius. Non solum autem illa : sed et Rebécca ex uno concúbitu habens, Isaac patris nostri.

✠. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí. ✠. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

CUM enim nondum nati fuissent, aut áliquid boni egissent, aut mali, (ut secúndum electiódinem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei : Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est : Jacob diléxi, Esau autem ódio habui. Quid ergo dicémus? numquid iníquitas apud Deum? Absit. Móysi enim dicit : Miserébor cujus miséreor : et misericórdiam præstábo cujus miserébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

✠. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ✠. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
EpíscopiSermo 2 de Epiphania,
qui est 30 de Tempore

Lectio iv

 D partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Hunc diem hódie celebrámus : huic débitum solemnítati sermónem persólvimus. Illis dies iste primus illúxit, anniversária nobis festivitáte rédiit. Illi erant primítiae gén-tium, nos pópulus gén-tium. Nobis hoc lingua nuntiávit Apostolorum, stella illis tamquam lingua cælórum; et nobis iidem Apóstoli, tamquam álíi cæli, enarravérunt glóriam Dei.

✠. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ✠. Et ambulábunt gentes in lumine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

Magnum sacraméntum : in præsépi jacébat, et Magos ab Orién-te ducébat. Abscondebátur in stábulo, et agnoscebátur in cælo; ut ágnitus in cælo manifestaretur in stábulo, et appellaretur Epiphania dies iste, quod

Latíne manifestátio dici potest; simul ejus celsitúdinem humilitatémque comméndans, ut, qui in apérto cælo signis sidéreis monstrabátur magnus, in angústis diversório quæ-sítus invenirétur inválidus, infantílibus in membris natus, infantilibúsque pannis involútus, adoraretur a Magis, timerétur a malis.

✠. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ✠. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja.

Lectio vi

TImuit enim eum rex Heródes, eisdem sibi Magis nuntiántibus, cum adhuc quærerent párvulum, quem cognóverant cælo teste jam natum. Quid erit tribúnal judicántis, quando supérbos reges cunábula terrébant infántis? Quanto consúltius reges, non sicut Heródes interficere quærant, sed sicut Magi pótius adoráre delecténtur; jam præsértim eum, qui et ipsam mortem, quam cupiébat inimícus inférre, étiam pro ipsis inimícis ab inimícis sustínuit, eámque in suo córpore oc-

císus occídít. Pie tímeant reges ad Patris d́exteram jam sedéntem, quem rex ímpius tímuit adhuc matris úbera lambéntem.

✠. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ✠. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in B́ethlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

De Homilía
sancti Gregórii Papæ

Homilia 10 in Evang.

Ativítate Regis nostri cógnita, Heródes ad cállida arguménta convértitur; et ne terréno regno privaré-
tur, renuntiári sibi, ubi puer inveniátur, póstulat. Adoráre eum velle se símulat, ut hunc, si inveníri possit, exstínguat. Sed quanta est humána malítia contra consílium divinitá-

tis? Scriptum quippe est : Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea, quæ appáruit stella, Magos perdúcit : natum Regem repériunt, múnera déferunt; et ne redíre ad Heródem débent, in somnis admonéntur. Sicque fit, ut Jesus, quem quærít Heródes, inveníre non possit. Cujus persóna qui álii, quam hypócritæ designántur, qui dum fícte quærunt, inveníre Dóminum numquam meréntur?

✠. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecédébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ✠. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

SED inter hæc sciéndum, quod Priscillianístæ hærétici nasci unumquémque hómínem sub constitutió-nibus stellárum putant : et hoc in adjutórium sui erróris assú-munt, quod nova stella éxiit cum Dóminus in carne appáruit; cujus fuisse fatum eámdem, quæ appáruit, stellam putant. Sed si Evan-

gélíi verba pensámus, quibus de eádem stella dicitur : Usque dum véniens staret supra, ubi erat puer : dum non puer ad stellam, sed stella ad púerum cucúrrit, si dici liceat, non stella fatum púeri; sed fatum stellæ is, qui apparuit, puer fuit.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnere, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. — Et intrántes. Glória. Et, apértis.

Lectio ix

SED a fidélium córdibus absit, ut áliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hóminum solus hic Cónditor, qui creávit, administrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hóminem factæ sunt : et si stella fatum hóminis dicitur, ipsis suis ministériis subesse homo perhibétur. Certe cum Jacob de útero egrédiens, prióris fratris plantam teneret manu, prior perféctequaquam égređi pótuit,

nisi súbsequens inchoásset : et tamen cum uno témpore, eodémque mómento utrúmque mater fúderit, non una utriúsque vitæ quálitás fuit.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Ab Oriénte * venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum : et apértis thesáuris suis, pretiósa múnere obtulérunt : aurum, sicut Regi magno; thus, sicut Deo vero; myrrham, sepultúræ ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Vidéntes stellam Magi, * gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus, et myrrham, allelúja.

Die 8 Januarii

De III die infra Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 12, 1-16

Bsecro itaque vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiám vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sáculo, sed reformámini in novitáte sensus

vestri : ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfectá. Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos : Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem : et unicuísque sicut Deus dívísit mensúram fidei.

℟. Tria sunt múnera pretiósá, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram.

℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnorum spécies obtulérunt. — In.

Lectio ii

Sicut enim in uno corpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam quæ data est nobis, differentes : sive prophetíam secúndum ratióem fidei, sive ministérium in ministrádo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur

in exhortádo, qui tribuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdi-ne, qui miserétur in hilaritáte.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

Diléctio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono : Caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes : Honóre ínvicem præveniéntes : Sollicitúdi-ne non pigri : Spíritu fervéntes : Dómino serviéntes : Spe gaudéntes : In tribulatióne patiéntes : Oratióni instántes : Neces-sitatibus sanctórum comunicántes : Hospitalitátem sectántes. Benedícite persequéntibus vos : benedícite, et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus : Idípsum ínvicem sentiéntes : Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In II Noeturno

De Sermóne

sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 2 de Epiphania

Lectio iv

UM tam multi jam nati, atque defuncti essent reges Judæorum, numquid quemquam eorum adorandum Magi quæsiérunt? Non, quia nec quemquam eorum cælo loquente didicérunt. Verúmtamen, quod prætereúndum non est, hæc Magorum illuminátio magnum testimónium cæcitatís éxstitit Judæorum. In terra eorum isti requirebant, quem illi in sua non agnoscébant.

✠. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ✠. Et ambulábunt gentes in lumine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

APud eos isti infántem invenérunt, quem illi apud se negavérunt. In his terris de longínquo isti et peregríni púerum Christum nondum verba proméntem adoravérunt, ubi cives illi júvenem miracula faciéntem crucifixerunt. Isti in membris parvis Deum adoravérunt,

illi in magnis factis nec tamquam hómini pepercérunt : quasi plus fúerit vidére novam stellam in ejus nativitáte fulgéntem, quam solem ejus in morte lugéntem.

✠. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ✠. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja.

Lectio vi

JAM vero quod éadem stella, quæ Magos perdúxit ad locum, ubi erat cum matre Vírgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perdúcere civitátem, se tamen subtráxit, nec eis prorsus apparuit, donec de civitáte, in qua Christus nascerétur, iidem ipsi interrogaréntur Judæi, et ipsi eam secúndum divínæ Scriptúre testimónium nominárent, ipsi dicerent : In Béthlehem Judæ. Sic enim scriptum est : Et tu Béthlehem terra Juda, non es mínima in princípibus Juda : ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israël. Quid áliud hic significávit divína providéntia, nisi apud Judæos solas divínas litéras remansúras, qui-

bus gentes instruerentur, illi excæcarerentur?

℟. Magi veniunt ab Oriente Jerosolymam, quærentes, et dicentes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vidimus? * Et venimus adorare Dominum.

℣. Vidimus stellam ejus in Oriente. — Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes : Ubi est qui natus est Rex Judæorum? Et reliqua.

De Homilia
sancti Gregorii Papæ

Homilia 10 de Evangelia

Agi vero aurum, thus et myrrham deferunt. Aurum quippe Regi congruit, thus vero in Dei sacrificium ponitur, myrrha autem mortuorum corpora condiuntur. Eum ergo Magi, quem adorant, etiam mysticis muneribus prædicant : auro Regem, thure Deum, myrrha mortalem. Sunt vero nonnulli hæretici, qui hunc Deum credunt, sed ubique regnare nequã-

quam credunt. Hi profecto ei thus offerunt, sed offerre etiam aurum nolunt. Et sunt nonnulli, qui hunc Regem existimant, sed Deum negant. Hi videlicet ei aurum offerunt, sed offerre thus nolunt.

℟. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedit eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat :

* Videntes autem eam, gavisissimi sunt gaudio magno.

℣. Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum. — Videntes.

Lectio viii

ET sunt nonnulli, qui hunc et Deum et Regem fatentur, sed assumpsisse carnem mortalem negant. Hi nimium ei aurum et thus offerunt, sed offerre myrrham assumptæ mortalitatis nolunt. Nos itaque nato Domino offeramus aurum, ut hunc ubique regnare fateamur : offeramus thus, ut credamus, quod is, qui in tempore apparuit, Deus ante tempora exstitit : offeramus myrrham, ut eum, quem credimus in sua divinitate impassibilem, credamus etiam in nostra fuisse carne mortalem.

℟. Videntes stellam Magi, gavisissimi sunt gaudio ma-

gno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. *℟.* Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. *Gloria Patri.* Et, apértis.

Lectio ix

Quamvis in auro, thure et myrrha intélligi et aliud potest. Auro namque sapiéntia designátur, Salomóne attestánte, qui ait : Thesáurus desiderábilis requiescit in ore sapiéntis. Thure autem, quod Deo incénditur, virtus oratiónis exprimitur, Psalmísta testánte, qui dicit : Dirigátur oratio mea sicut incénsus in conspéctu tuo. Per myrrham vero carnis nostræ mortificatio figurátur. Unde sancta Ecclesiá de suis operáriis usque ad mortem pro Deo certántibus dicit : Manus meæ distillavérunt myrrham.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Tria sunt múnera, * quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham, Fílio Dei, Regi magno, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux de luce * apparuísti, Christe,

cui Magi múnera offerunt, allelúja, allelúja, allelúja.

Die 9 Januarii

De IV die infra
Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 13, 1-10

Mnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit : non est enim potestas nisi a Deo : quæ autem sunt, a Deo ordinatæ sunt. Itaque qui resístit potestáti, Dei ordinatióni resístit. Qui autem resístunt, ipsi sibi damnatiónem acquirunt : nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem? Bonum fac : et habébis laudem ex illa : Dei enim miníster est tibi in bonum.

℟. Tria sunt múnera pretiósá, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. *℟.* Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris

suis mýsticas ei múnorum
spécies obtulérunt. — In.

Lectio ii

SI autem malum féceris,
time : non enim sine
causa gládium portat. Dei
enim miníster est : vindex
in iram ei, qui malum agit.
Ideo necessitáte súbditi
estóte non solum propter
iram, sed étiam propter
consciéntiam. Ideo enim
et tribúta præstátis : miní-
stri enim Dei sunt, in hoc
ipsum serviéntes. Réddite
ergo ómnibus débita : cui
tribútum, tribútum : cui
vectígal, vectígal : cui ti-
mórem, tímórem : cui ho-
nórem, honórem.

✠. In colúmbæ spécie
Spíritus Sanctus visus est,
Patérna vox audíta est :
* Hic est Fílius meus dilé-
ctus, in quo mihi bene
complácuí. ✠. Cæli apérti
sunt super eum, et vox
Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

Nemini quidquam de-
beátis, nisi ut invicem
diligátis : qui enim díligit
próximum, legem implé-
vit. Nam, Non adulterábis,
Non occídes, Non furábe-
ris, Non falsum testimó-
nium dices, Non concupí-
sces : et si quod est áliud
mandátum, in hoc verbo
instaurátur : Díliges próxi-
mum tuum sicut teípsum.

Diléctio próximi malum
non operátur. Plenitúdo
ergo legis est diléctio.

✠. Reges Tharsis et însu-
læ múnora ófferent : * Re-
ges Arabum et Saba dona
Dómino Deo addúcent.
✠. Omnes de Saba vénient,
aurum et thus deferéntes.
— Reges Arabum. Glória
Patri. Reges Arabum.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 1 de Epiphania

Lectio iv

Elebráto próximo
die, quo intemeráta
virginitas humáni
géneris édídít Salvatórem,
Epiphaniæ nobis, dilectís-
simi, veneránda festívitás
dat perseverántiam gau-
diórum : ut inter cogná-
tarum solemnítatum vi-
cína sacraménta, exsulta-
tiónis vigor et fervor fidei
non tepéscat. Ad ómnium
enim hóminum spectat sa-
lútem, quod infántia me-
diatórís Dei et hóminum,
jam univérso declarabátur
mundo, cum adhuc exíguo
detinerétur oppídulo.

✠. Illumináre, illumináre,
Jerúsalem, quia venit lux
tua : * Et glória Dómini
super te orta est. ✠. Et
ambulábunt gentes in lú-
mine tuo, et reges in
splendóre ortus tui. — Et
glória.

Lectio v

QUamvis enim Israëliticam gentem, et ipsius gentis unam familiam delegisset, de qua naturam universae humanitatis assumeret: noluit tamen intra maternae habitationis angustias ortus sui latere primordia: sed mox ab omnibus voluit agnoscī, qui dignatus est pro omnibus nasci. Tribus igitur Magis in regione Orientis stella novae claritatis apparuit, quae illustrior ceteris pulchriorque sideribus, facile in se intuētiū oculos animosque converteret: ut confestim adverteretur, non esse otiosum, quod tam insolitum videbatur.

R. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Domino annuntiātes, * Allelūja, allelūja, allelūja. **V.** Reges Tharsis et insulae munera offerent, reges Arabum et Saba dona adducunt. — Allelūja, allelūja, allelūja.

Lectio vi

Dedit ergo aspicientibus intellectum, qui praestitit signum: et quod fecit intelligi, fecit inquiri, et se inveniendum obtulit requisitus. Sequuntur tres viri superni luminis ductum, et praevis fulgoris

indiciū intēta contemplatione comitantes, ad agnitionem veritatis, gratiae splendore ducuntur: qui humano sensu significatum sibi Regis ortum aestimaverunt in civitate regia esse querendum. Sed qui servi suscepit formam, et non iudicare venerat, sed iudicari, Bethlehēm praelēgit nativitati, Jerosolymam passioni.

R. Magi veniunt ab Oriente Jerosolymam, querentes, et dicentes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vidimus? * Et venimus adorare Dominum. **V.** Vidimus stellam ejus in Oriente. — Et venimus. **Gloria Patri.** Et venimus.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Bethlehēm Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judaeorum? Et reliqua.

De Homilia
sancti Gregorii Papae
Homilia 10 in Evang.

Agnum vero nobis aliquid Magi innuunt, quod in regionem suam per aliam viam revertuntur. In eo

namque quod admóniti faciunt, nobis profecto insinuant quid faciámus. Régio quippe nostra paradísus est : ad quam, Jesu cónito, redire per viam, qua vénimus, prohibémur. A regione étenim nostra superbiéndo, inobediéndo, visibília sequéndo, cibum vétitum gustándo discéssimus : sed ad eam necesse est, ut fléndo, obediéndo, visibília contemnén-do, atque appetítum carnis refrenándo redeámus.

✠. Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecédébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ✠. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

PER áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur : quóniam qui a paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus, ad hæc per láménta revocámur. Unde necesse est, fratres caríssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti, ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis, illinc judícium extrémæ districtiónis. Pensémus, quam districtus judex vé-

niat, qui judícium minátur, et latet : terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet : et idcirco veníre cítius differt, ut minus invéniat quod condémnet.

✠. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesauris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. ✠. Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecédébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

PUniámus flétribus culpas, et cum Psalmístæ voce, præveniámus faciém ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decípiat, nulla vana lætítia sedúcat. In próxímo namque est judex, qui dixit : Væ vobis, qui ridétis nunc; quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait : Risus dolóri miscébitur : et, Extréma gáudii luctus óccupat. Hinc íterum dicit : Risum deputávi errórem, et gáudio dixi, Quid frustra decíperis? Hinc rursus ait : Cor sapiéntium

ubi tristitia est : et cor stultórum ubi lætítia.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Vídimus stellam ejus * in Oriénte, et vénimus cum munéri-bus adoráre Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Interro-gábat * Magos Heródes : Quod signum vidístis su-per natum Regem? Stel-lam vídimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

Die 10 Januarii
De V die infra
Octavam Epiphaníæ

Semiduplex 492

In I Nocturno
De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 14, 1-13

Infirmum autem in fide assúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre óm-nia : qui autem infirmus est, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducán-tem non spernat : et qui non mandúcat manducán-tem non júdicet : Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas alié-num servum? Dómino suo stat, aut cadit : stabit au-tem : potens est enim Deus statuere illum.

R. Tria sunt múnera pretiósá, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína my-stéria : * In auro, ut ostendátur Regis potén-tia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Domínicam se-pultúram. **V.** Salútis no-stræ auctórem Magi vene-ráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnorum spécies obtu-lérunt. — In.

Lectio ii

NAM álius júdicat diem inter diem : álius au-tem júdicat omnem diem : unusquisque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit : Et qui mandúcat, Dómino man-dúcat : grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino ví-vimus : sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive móri-mur, Dómini sumus.

R. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Filius meus dilé-ctus, in quo mihi bene complácuí. **V.** Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

IN hoc enim Christus mórtuus est, et resurrexit : ut et mortuórum et vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábitus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim : Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu : et omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquisque nostrum pro se ratióem reddet Deo. Non ergo ámplius invicem judicemus.

℟. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In II Nocturno

Sermo sancti Máximi
Epíscopi

Homilia 1 de Epiphania

Lectio iv

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patrénæ traditiónis instrúimur, multiplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim, hódie Christum Dóminum nostrum vel stella duce a géntibus adorátum; vel invitátum ad núptias, aquas

in vina vertísse; vel suscepto a Joánne baptísmate, consecrásse fluénta Jordánis, suúmque simul purificásse Baptístam.

℟. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lumine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

SED quid potíssimum præsénti hoc factum sit die, nóverit ipse qui fecit : nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quod eum fulgentiórís stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum géntibus spes data est adorándi. Quod aquæ novo sunt órđine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est sacraméntum. Quod autem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℣. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio vi

OPortet itaque nos, fratres, ad honorem Salvatoris nostri, cujus nativitatem debita nuper cum exultatione transégimus, omni cum devotione etiam hunc virtutum ejus celebrare natalem. Et quam recte tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicantur, qui ineffabilis Trinitatis arcánium uno Dei sub nomine confitemur! Per hæc ergo miracula Christus Dóminus Redemptor noster oculis se vóluit revelare mortálium, quatenus invisibilis ejus divinitas, quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

✠. Magi veniunt ab Oriente Jerosólymam, quærentes, et dicentes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vidimus? * Et venimus adorare Dóminum. ✠. Vidimus stellam ejus in Oriente. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Bétlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosólymam, dicentes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 1 Comment.
in cap. 2 Matthæi

Idimus enim stellam ejus in Oriente. Ad confusionem Judæórum, ut nativitatem Christi a gentibus disce- rent, óritur in Oriente stella; quam futúram, Bálaam, cujus successóres erant, vaticínio nóverant. Lege Numerórum librum. Deferrúntur autem Magi stellæ indício in Judæam, ut sacerdótes a Magis interrogáti, ubi Christus nasceretur, inexcusábiles fierent de advéntu ejus.

✠. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecédébat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat : * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ✠. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

AT illi dixerunt ei : In Bétlehem Judææ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Evangélista primum éditum, sicut in ipso Hebráico légimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum gentium Bétlehem, ut ad distinctionem ejus, hic Judææ

ponerétur? Judæ autem idcirco scríbitur, quia est et alia Béthlehem in Galilæa. Legelibrum Jesu filii Nave. Dénique et in ipso testimonió, quod de Michææ prophetia sumptum est, ita habétur : Et tu Béthlehem terra Juda.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intrántes domum, invenérunt púrum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et, apértis thesauris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intrántes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

ET apértis thesauris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Pulchérime múnorum sacraménta Juvénus Présbyter uno versículo comprehendit : Thus, aurum, myrrham, Regique, hominíque, Deoque dona ferunt. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtulé- rant Dómino, consequén- ter respónsum accípiunt,

non per Angelum, sed per ipsum Dóminum : ut meritórum Joseph privilégium demonstrarétur. Revertúntur autem per áliam viam : quia infidelitáti miscéendi non erant Judæórum.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Omnes nationes * vénient a longe, portántes múnera sua, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Omnes de Saba * vénient, aurum et thus deferéntes, allelúja, allelúja.

Et fit Commemoratio S. Hygini Papæ et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Regem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Hygínium Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Die 11 Januarii

De VI die infra
Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i Cap. 15, 1-16

Ebémus autem nos firmiôres imbecillitâtes infirmôrum sustinére, et non nobis placére. Unusquisque vestrum próximo suo placeat in bonum, ad ædificationem. Etenim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptum est : Improperia improperantium tibi ceciderunt super me. Quæcúmque enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt : ut per patientiam et consolationem Scripturarum, spem habeamus.

℟. Tria sunt múnera pretiosa, quæ obtulerunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendatur Regis poténtia : in thure, Sacerdotem magnum considéra : et in myrrha, Domínicam sepultúram.

℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnere species obtulerunt. — In.

Lectio ii

Deus autem patientiæ et solatii det vobis id ipsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscipite invicem, sicut et Christus suscepit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum ministrum fuisse circumcisiónis propter veritatem Dei, ad confirmándas promissiones patrum : gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est : Propterea confitebor tibi in gentibus, Dómine, et nómini tuo cantábo. Et iterum dicit : Lætámini, gentes, cum plebe ejus. Et iterum : Laudáte, omnes gentes, Dóminum, et magnificáte eum, omnes pópuli.

℟. In colúmbæ specie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácu. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

Et rursus Isaías ait : Erit radix Jesse, et qui exsúrget régere gentes, in eum gentes sperábunt. Deus autem spei répleat

vos omni gáudio et pace in credéndo : ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus Sancti. Certus sum autem, fratres mei, et ego ipse de vobis, quóniam et ipsi pleni estis dilectióne, repléti omni sciéntia, ita ut possítis altérutrum monére. Audácius autem scripsi vobis, fratres, ex parte, tamquam in memóriam vos redúcens : propter grátiam, quæ data est mihi a Deo, ut sim mínister Christi Jesu in géntibus : sanctíficans Evangelium Dei, ut fiat oblátio géntium accépta, et sanctificáta in Spíritu Sancto.

✠. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ✠. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

In II Nocturno

Sermo sancti Fulgéntii
Epíscopi

Sermo 5 qui est de Epiphania,
sub initium.

Lectio iv

Pse Deus, qui sibi in véteri testaménto primitias offérri mandávit, homo natus géntium primitias suo cúl-tui dedicávit. Pastóres fuérunt primitiæ Judæórum :

Magi facti sunt primitiæ géntium. Illi de próxímo addúcti, isti de longínquo redúcti. Ubi est, inquit, qui natus est Rex Judæórum? De Heróde rege Judæórum filii jam fúerant nati. Archeláus natus est in palátio, Christus in diversório. Archeláus natus, est in lecto argénteo pósitus, Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus : et tamen ille natus in palátio contémnitur, iste natus in diversório quæritur : ille a Magis nullátenus nominátur, iste invéntus suppliciter adorátur.

✠. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ✠. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

Quis est iste Rex Judæórum? Pauper et dives, húmilis et sublímis. Quis est iste Rex Judæórum, qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus? Parvus in præsépio, imménsus in cælo : vilis in pannis, pretiósus in stellis. Quid est quod sic turbáris, Heródes? Rex iste, qui natus est, non venit reges pugnándo superáre, sed moriéndó mirábiliter subjugáre. Nec ideo

natus est, ut tibi succédât, sed ut in eum mundus fídeliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triúmphet occísus.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ℞. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio vi

Puer iste, qui nunc a Magis díctur Rex Judæórum, idem Creátor est, et Dóminus Angelórum. Quaprópter cujus times infántiam nascéntis, magis timére debes omnipoténtiam judicántis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem. Ite, inquit, et renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. O callíditas ficta, o incredúlitas ímpia, o nequítia fraudulénta! Sanguis Innocéntium, quem crudéliter effudísti, attestátur quid de hoc púero voluísti.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

℞. Vídimus stellam ejus

in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Bétlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi

Liber 2 in Lucæ cap. 2
post initium

EUÆ sunt ista veræ fidei múnera? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defúcto. Aliud enim Regis insígne, áliud divínæ sacraméntum potestátis, áliud honor est sepultúræ, quæ non corrumpat corpus mórtui, sed resérvet. Nos quoque, qui hæc audímus et légimus, de thesáuris nostris tália, fratres, múnera proferámus. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus. Si igitur in teípso quod es, non ex te debes æstimáre, sed ex Christo : quanto magis in Christo non tua debes æstimáre, sed Christi?

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedebat eos, donec venírent ad

locum, ubi puer erat : * Videntes autem eam, gavisi sunt gaudio magno. ✠. Et intrantes domum, invenérunt puerum cum María matre ejus, et procidentes adoravérunt eum. — Videntes.

Lectio viii

Ergo Magi de thesauris suis offerunt múnera. Vultis scire quam bonum méritum hábeant? Stella ab his videtur : ubi Heródes est, non videtur; ubi Christus est, rursus videtur, et viam démonstrat. Ergo stella hæc via est, et via Christus : quia secundum incarnationis mystérium Christus est stella. Orietur enim stella ex Jacob, et exsúrget homo ex Israël. Denique ubi Christus, et stella est. Ipse enim est stella splendida et matutína. Sua igitur ipse luce se signat.

✠. Videntes stellam Magi, gavisi sunt gaudio magno : * Et intrantes domum, invenérunt puerum cum María matre ejus, et procidentes adoravérunt eum : * Et, apértis thesauris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ✠. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecédabat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. — Et in-

trantes. Glória Patri. Et, apértis.

Lectio ix

Accipe áliud documéntum. Alia venérunt via Magi, ália rédeunt. Qui enim Christum viderant, Christum intelléxerant; meliôres útique, quam vénéran, revertúntur. Duæ quippe sunt viæ : una, quæ ducit ad intéritum; ália, quæ ducit ad regnum. Illa peccatórum est, quæ ducit ad Heródem : hæc Christus est, qua reditur ad pátriam. Hic enim temporális est incolátus, sicut scriptum est : Multum incola facta est ánima mea.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Ant. Vénient ad te, * qui detrahébant tibi, et adorábunt vestigia pedum tuórum.

Et fit Commemoratio S. Hygini Papæ et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

✠. Justus ut palma.

Oratio

Regem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Hygínium Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totius Ecclésiæ præstitisti esse pastórem. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Admóniti Magi * in somnis, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

Die 12 Januarii
De VII die infra
Octavam Epiphaniæ

Semiduplex 492

In I Nocturno dicuntur Lectiones de Epistola I ad Corinthios, quæ occurrunt juxta superiorem Rubricam. 511

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 4 de Epiphania cap. 1

Lectio iv

Ustum et rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est in diébus, qui divínæ ópera misericórdiæ protestántur, toto corde gaudére, et honorífice ea, quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo coæternus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphaniæ intulit festum, ex apparitióné Dómini consecrátum.

✠. Illumináre, illumináre, Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ✠. Et am-

bulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio v

IN quo fidei nostræ magnum præsidium providéntia divína constituit : ut, dum solémni veneratióné recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documénta probarétur veri hóminis in ipso orta natúra. Hoc enim est quod justificat ímpios; hoc est quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo et vera Déitas, et vera credátur humánitas : Déitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æquális est Patri; humánitas, qua novíssimis diébus in forma servi uníus est hómini.

✠. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúja, allelúja, allelúja. ✠. Reges Tharsis et ínsulæ múnera offerrent, reges Arabum et Saba dona addúcent. — Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio vi

AD roborándam ergo hanc fidem, quæ contra omnes præmuniebátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii ut gens in longínqua Orientalis plagæ regióne con-

sistens, quæ spectandorum siderum arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israël esset regnatúrus, acciperet. Nova etenim cláritas apud Magos stellæ illustriórís apparuit, et intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur indício.

✠. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum.

✠. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

CUM natus esset Jesus in Bétlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homília 8, in Matth., n. 1

Magi, intrántes domum, vidérunt púerum cum María, matre ejus. Et procidéntes adoravérunt eum; et, apér-

tis thesáuris, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Verum quid illos ad púerum adorándum indúxit? Neque enim Virgo insigne quídpíam præ se ferébat, neque domus magnífica erat, neque istic áliquid áliud erat quod posset illos vel percéllere vel allícere. Illi vero non modo adórant, sed, apértis thesáuris suis, múnera offerunt, múnera, inquam, non quasi hómini, sed quasi Deo. Thus enim et myrrha máxime Dei sýmbolum erat. Quid igitur hoc illis suásit? Idípsum quod excitávit illos, ut, relicta domo, tantum iter susciperent; nímírum stella et illustrátio mentis a Deo ipsis índita, quæ paulátim illos ad perfectiorem notítiam dedúxit.

✠. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecédabat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat :

* Vidéntes autem eam, gávísí sunt gáudio magno.

✠. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vidéntes.

Lectio viii

Nisi enim res ita se haberet, cum ómnia quæ istic videbántur, vília essent, non ei tantum exhi-

buissent honorem. Ideo autem nihil eorum quæ sub sensum cadunt, ibi magnum erat, sed præsepe, tugurium, mater inops; ut nudam Magorum philosophiam perspicias, atque discas, eos non ut hominem purum, sed ut Deum, et ipsum beneficum, adivisse. Quapropter nullo eorum quæ extrinsecus videbantur, offensi sunt, sed adorarunt; et dona obtulerunt, quæ dona multum a Judæica crassitie differabant. Neque enim oves et vitulos immolarunt, sed quæ ecclesiasticæ philosophiæ vicina erant; siquidem scientiam, obedientiam et dilectionem ipsi offerabant.

℟. Videntes stellam Magi, gavisi sunt gaudio magno : * Et intrantes domum, invenérunt puerum cum Mariâ matre ejus, et procidentes adoraverunt eum : * Et, apertis thesauris suis, obtulerunt ei mûnera, aurum, thus et myrrham. ✠. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecederat eos, usque dum veniens staret supra ubi erat puer. — Et intrantes. Glória Patri. Et, apertis.

Lectio ix

ET, responso accepto in somnis, ne redirent ad Heródem, per aliam viam

reversi sunt in regionem suam. Hic mihi vide fidem ipsorum, quomodo non offendantur, sed sint quieti et obtemperantes, neque turbentur, neque talia multo loquantur : Sane, si magnus hic puer est, et si quam habet potentiam, quid opus fuga et occulto discéssu? cur vero nos, qui palam et cum fiducia accessimus ad populum tantum, et coram furēte rege stétimus, quasi fugitivos ex civitate dimittit Angelus? At nihil tale vel dixerunt vel cogitarunt. Illud enim máxime ad fidem pertinet, ut nulla mandatorum exquiratur ratio, sed jussis tantum obediatur. Te Deum.

Ad Bened. Ant. Manifeste magnum est * pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, justificatum est in spiritu, apparuit Angelis, prædicatum est gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in glória, allelúja.

Vesperæ de sequenti die Octava, ut infra.

Die 13 Januarii

In Octava Epiphaniæ

Duplex majus

In I Vesperis omnia dicuntur sicut in I Vesperis Epiphaniæ, 492 excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur :

Oratio

DEus, cujus Unigénitus in substantia nostræ carnis apparuit : præsta, quæsumus; ut per eum, quem similem nobis foris agnovimus, intus reformari mereamur : Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM

Invitatorium, Hymnus et Psalmi ut infra Octavam : cetera dicuntur sicut in die Epiphaniæ 493, præter Lectiones.

In I Nocturno dicuntur Lectiones de Epistola I ad Corinthios, quæ occurrunt secundum superiorem Rubricam. 511

In II Nocturno

Sermo sancti Gregorii
Nazianzeni

Oratio in sancta Lumina

Lectio iv

NON possum cohibere lætitiæ voluptatem, sed mente extollor, et afficior : et propriæ pusillitatis oblitus, officium magni Joannis, immo potius famulatum subire contendo, ac gestio : et licet non sim præcursor, de eremo tamen venio. Christus ergo illuminatur, immo potius fulgore suo nos illuminat : Christus baptizatur, simul et nos descendamus, ut cum ipso pariter ascendamus.

✠. Illuminare, illuminare, Jérusalem, quia venit lux tua : * Et gloria Domini super te orta est. ✠. Et ambulabunt gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. — Et gloria.

Lectio v

JOannes baptizat, et accedit Jesus, sanctificans quidem et ipsum, qui baptizat, præcipue tamen ut et veterem Adam sepeliat in aquis, et ante omnia, ut per hæc sanctificentur aquæ Jordani : ut sicut erat spiritus et caro, ita et his, qui baptizandi erant, in spiritu et aqua sanctificationis successio traderetur. Non suscipit Baptista, contendit Jesus. Ego, inquit, opus habeo a te baptizari. Lucerna dicit ad Solem, et vox loquitur ad Verbum.

✠. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Domino annuntiantes, * Allelûja, allelûja, allelûja. ✠. Reges Tharsis et insulæ munerera offerent, reges Arabum et Saba dona adducent. — Allelûja.

Lectio vi

Ascendit Jesus de aqua, secum quodammodo demersum educens et elevans mundum : et vidit non dividi cælum, sed ape-

riri, quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat; sicut et igneo gládio paradísus fúerat conclúsus. Spíritus Sanctus testimónium pérhibet : simília namque sibi ipsa concúrrunt. De cælo testimónium defértur : inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.

℟. Magi véniunt ab Orién-te Jerosólymam, quærén-tes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stel-lam vídimus? * Et véni-mus adoráre Dóminum.

℣. Vídimus stellam ejus in Orién-te. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 1, 29-34

IN illo témpore : Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réli-qua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi

Tract. 6 in Joann. ante med.

ANtequam veníret Dóminus ut baptizáretur a Joáñne in Jordáne, nóverat eum illis vóci-bus, ubi ait : Tu ad me venis baptizári? ego a te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóve-

rat Fílium Dei. Unde probá-mus quod jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spí-ritu Sancto? Antequam veníret ad flúvium, cum multi ad Joánnem curre-rent baptizári, ait illis : Ego quidem baptízo vos in aqua : qui autem post me venit, major me est : cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvare : ipse vos baptizábit in Spíritu Sancto, et igni. Jam et hoc nóverat.

℟. Stella, quam víderant Magi in Orién-te, antecede-bat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat : * Vi-déntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invené-runt púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Vi-déntes.

Lectio viii

Quid ergo per colúmbam dídicit, ne mendax póstea inveniátur, (quod avértat a nobis Deus opi-nári) nisi quamdam pro-prietátem in Christo talem futúram, ut quamvis mul-ti minístri baptizatúri es-sent, sive justí sive injú-sti, non tribuerétur sán-ctitas baptísmi nisi illi, super quem descéndit co-lúmba, de quo dictum est : Hic est qui baptízat in Spíritu Sancto? Petrus ba-

ptízet, hic est qui baptízat : Paulus baptízet, hic est qui baptízat : Judas baptízet, hic est qui baptízat. Nam si pro diversitatē meritórum baptísma sanctum est : quia diversa sunt mérita, diversa erunt baptísmata : et tanto quisque áliud mélius putátur accípere, quanto a melióre vidétur accepisse.

R. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno : * Et intránte domum, invénérunt púerum cum María matre ejus, et procidentes adoravérunt eum : * Et, apértis thesauris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. **V.** Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. — Et intránte. **Gloria Patri.** Et, apértis.

Lectio ix

Ipsi sancti, (intelligite, fratres) boni pertinentes ad colúmbam, pertinentes ad sortem civitátis illíus Jerúsalem, ipsi boni in Ecclesiá, de quibus dicit Apóstolus : Novit Dóminus qui sunt ejus; diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent. Sunt álii áliis sanctiiores, sunt álii áliis meliiores. Quare ergo si unus

ab illo, verbi grátia, justo, sancto baptizétur, álius ab álio inferióri mériti apud Deum, inferióri gradus, inferióri continéntiæ, inferióri vitæ; unum tamen et par et æquále est quod acceperunt, nisi quia hic est, qui baptízat?

Te Deum laudámus.

Ad Laudes, per Horas, et ad Vesperas omnia dicuntur sicut in die Epiphaníæ 505, excepta Oratione, quæ est Deus, cujus Unigénitus, ut ibidem habetur.

Quando Octava Epiphaníæ venerit in Sabbato, in II Vesperis Octavæ fit Commemoratio Dominicæ II post Epiphaniam, ut infra. 566

Dominica I post Epiphaniam

quæ est infra Octavam
Semiduplex

Officium fit de S. Familia, ut supra 511; sed si Dominica in diem 13 Jan. inciderit, agitur Officium de die Octava Epiphaníæ, et in I Nocturno legitur Initium Epistolæ I ad Corinthios, juxta superiorem Rubricam. 511

Incipit Epístola prima
beáti Pauli Apóstoli
ad Corínthios

Lectio i Cap. 1, 1-13

Paulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclesiæ Dei

quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus qui invocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum, et nostro. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmbe super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene compláui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmbe in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Lectio ii

Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu : quod in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo, et in omni sciéntia : sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis : ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, exspectántibus revelatióem Dómini nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus : per quem vocáti estis in societátem Filii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene compláui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Lectio iii

Obsecro autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi : ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata : sitis autem perfécti in eódem sensu, et in eadém senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis, qui sunt Chloës, quia contentiões sunt inter vos. Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum dicit : Ego quidem sum Pauli : ego autem Apóllo : ego vero Cephæ : ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

℟. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

FERIA SECUNDA

De Epístola prima
ad Corínthios

Lectio i Cap. 2, 1-13

ET ego, cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitate sermonis aut sapientiae, annuntians vobis testimonium Christi. Non enim iudicavi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum. Et ego in infirmitate, et timore, et tremore multo fui apud vos : et sermo meus, et praedicatio mea non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione spiritus et virtutis : ut fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei.

In hac et sequentibus Feriis, si infra Octavam Epiphaniae occurrant, Officium fit de Octava et de ea dicuntur Responsoria, ut supra : si vero extra eam incidant, Officium fit integrum ut in Ordinario et Psalterio, et sumuntur Responsoria singulis Feriis assignata, ut infra : quae etiam dicuntur in Festis tam trium quam novem Lectionum in quibus sumantur Lectiones de Scriptura occurrenti. Prima tamen die, quae huiusmodi Lectiones dicuntur, omissis aliis Responsoriis ea die secus recitandis, sumuntur ea quae huic Ferae II sunt assignata.

Infra Octavam Epiphaniae

℟. Tria sunt munera pretiosa, quae obtulerunt Magi Domino in die ista, et habent in se divina mysteria : * In auro, ut ostendatur Regis potentia : in thure, Sacerdotem magnum considera : et in myrrha, Dominicam sepulturam. **℣.** Salutis nostrae auctorem Magi venerati sunt in cunabulis, et de thesauris suis mysticas ei munerum species obtulerunt. — In.

In die Octava Epiphaniae

℟. Hodie in Jordane baptizato Domino aperti sunt caeli, et sicut columba super eum Spiritus mansit, et vox Patris intonuit : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. **℣.** Descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum et vox de caelo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniae

℟. Domine, ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripas me : * Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum. **℣.** Timor et tremor venerunt super me, et contexerunt me tenebrae. — Miserere.

Lectio ii

Sapientiam autem loquimur inter perfectos : sapientiam vero non huius saeculi, neque prin-

cipum hujus sæculi, qui destruuntur: sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante sæcula in gloriam nostram, quam nemo principum hujus sæculi cognovit: si enim cognovissent, numquam Dominum gloriæ crucifixissent. Sed sicut scriptum est: Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus iis, qui diligunt illum.

Infra Octavam Epiphaniae

℟. In columbæ specie Spiritus Sanctus visus est Paterna vox audita est: * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. ℣. Cæli aperti sunt super eum, et vox Patris intonuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniae

℟. Deus, qui sedes super thronum, et iudicas æquitatem, esto refugium pauperum in tribulatione: * Quia tu solus laborem et dolorem consideras. ℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor. — Quia.

In Octavis et Festis ritus simplicis: Glória Patri. Quia.

Lectio iii

Nobis autem revelavit Deus per Spiritum suum: Spiritus enim omnia scrutatur, etiam pro-

funda Dei. Quis enim hominum scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt, nemo cognovit, nisi Spiritus Dei. Nos autem non spiritum hujus mundi accepimus, sed Spiritum, qui ex Deo est, ut sciamus quæ a Deo donata sunt nobis: quæ et loquimur non in doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina Spiritus, spirituâlibus spirituâlia comparantes.

Infra Octavam Epiphaniae

℟. Reges Tharsis et insulæ mûnera offerent: * Reges Arabum et Saba dona Domino Deo adducunt. ℣. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniae

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. ℣. Dominus pars hereditatis meæ, et cálicis mei. — Propter. Glória Patri. Propter.

FERIA TERTIA

De Epístola prima
ad Corinthios

Lectio i *Cap. 5, 1-11*

OMnino auditur inter vos fornicatio, et talis fornicatio, qualis nec inter

gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis : et non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quídem absens corpore, præsens autem spírítu, jam judicávi ut præsens, eum, qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis et meo spírítu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spírítus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

Infra Octavam Epiphaniæ

✠. Tria sunt múnera pretiósá, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdotem magnum considéra : et in myrrha, Dominicam sepultúram. ✠. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnorum spécies obtulérunt. — In.

In die Octava Epiphaniæ

✠. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spírítus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene

compláculi. ✠. Descéndit Spírítus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

Nisi resumenda sint Responsoria de Feria II. 555

✠. Auribus pécipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ✠. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii

NON est bona gloriatio vestra. Nescítis quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspersio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur : non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, et nequítiae : sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

Infra Octavam Epiphaniæ

✠. In colúmbæ spécie Spírítus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene compláculi. ✠. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniae

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudivit preces meas : et edúxit me de lacu misériae. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

SCripsi vobis in epístola : Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut aváris, aut rapácibus, aut idólis serviéntibus : alióquin debuerátis de hoc mundo exiísse. Nunc autem scripsi vobis non commiscéri : si is, qui frater nomináitur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis serviens, aut malédicus, aut ebriósus, aut rapax : cum hujúsmodi nec cibum súmere.

Infra Octavam Epiphaniae

℟. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniae

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam

meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola prima
ad Corínthios

Lectio i *Cap. 6, 1-18*

Audet áliquis vestrum habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, et non apud sanctos? An nescítis quóniam sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indigni estis qui de mínimis judicéti? Nescítis quóniam ángelos judicábimus? quanto magis sæculária? Sæculária ígitur judícia si habueritis : contemptibiles, qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad judicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit : et hoc apud infidéles?

Infra Octavam Epiphaniae

℟. Tria sunt múnera pretiósas, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendá-

tur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum considera : et in myrrha, Domínicam sepultúram. **℣.** Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnere species obtulérunt. — In.

In die Octava Epiphaníæ

℣. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit :

*** Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácu.** **℣.** Descéndit Spíritus Sanctus corporáli specie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaníæ

Nisi resumenda sint Responsoria de Feria II. 555

℣. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : *** Neque in finem irátus resérves mala mea.** **℣.** Non intres in iudícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

JAM quidem omníno delíctum est in vobis, quod iudícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis? quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, et fraudátis : et hoc frátribus. An nescítis quia iníqui re-

gnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre : neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque malédicti, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis : sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri.

Infra Octavam Epiphaníæ

℣. In colúmbæ specie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est :

*** Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácu.** **℣.** Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaníæ

℣. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum :

*** Cantábo, et psalmum dicam Dómino.** **℣.** Exsúrge, glória mea, exsúrge, psalterium et cithara, exsúrgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

OMnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar pote-

státe. Esca ventri, et venter escis : Deus autem et hunc, et has déstruet : corpus autem non fornicatióni, sed Dómino : et Dóminus córpori. Deus vero et Dóminum suscitávit : et nos suscitábit per virtutem suam. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciem membra meretrícis? Absit. An nescítis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Adjutor meus, tibi psallam, quia, Deus, susceptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætabor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

De Epístola prima
ad Corínthios

Lectio i Cap. 7, 1-14

DE quibus autem scripsístis mihi : Bonum est hómini mulierem non tângere : propter fornicatiónem autem unusquisque suam uxórem hábeat, et unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat : simíliter autem et uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir. Simíliter autem et vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. Tria sunt múnera pretiósá, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdotem magnum considera : et in myrrha, Domínicam sepultúram.

℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnere species obtulérunt. — In.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmbe super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit :

* Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. *℣.* Descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ
Nisi resumenda sint Responsoria de Feria II. 555

℟. Deus, in te speravi, Domine, non confundar in ætérnum : in iustitia tua libera me, * Et éripe me. *℣.* Inclina ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

Nolite fraudare invicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi : et iterum revertimini in idipsum, ne tentet vos sathanas propter incontinentiam vestram. Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum impérium. Volo enim omnes vos esse sicut meipsum : sed unusquisque proprium donum habet ex Deo : alius quidem sic, alius vero sic. Dico autem non nuptis, et viduis : bonum est illis si sic permaneant, sicut et ego. Quod si non se continent, nubant. Mélius est enim nubere, quam uri.

Infra Octavam Epiphaniæ

℟. In columbæ specie Spiritus Sanctus visus est,

Patérna vox audita est :

* Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. *℣.* Cæli aperti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Repleatur os meum laude tua, ut hymnum dicam gloriæ tuæ, tota die magnitudinem tuam : noli me projicere in tempore senectutis : * Dum defecerit in me virtus mea, ne derelinquas me. *℣.* Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

IS autem, qui matrimonio juncti sunt, præcipio non ego, sed Dóminus, uxórem a viro non discedere : quod si discésserit, manére innúptam, aut viro suo reconciliári. Et vir uxórem non dimittat. Nam céteris ego dico, non Dóminus : Si quis frater uxórem habet infidélem, et hæc conséntit habitare cum illo, non dimittat illam. Et si qua múliefidélis habet virum infidélem, et hic conséntit habitare cum illa, non dimittat virum : sanctificátus est enim vir infidélis per mulierem fidélem, et sanctificáta est múliefidélis per virum fidélem : alió-

quin filii vestri immúndi essent, nunc autem sancti sunt.

Infra Octavam Epiphaniae

℟. Reges Tharsis et insulae múnera offerent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniae

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola prima
ad Corínthios

Lectio i Cap. 13, 1-13

SI linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non habeam, factus sum velut aes sonans, aut cýmbalum tinniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam : et si habúero omnem fidem, ita ut montes transférám, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes fa-

cultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Infra Octavam Epiphaniae

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : et in myrrha, Dominicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mýsticas ei múnorum spécies obtulérunt. — In.

In die Octava Epiphaniae

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácu. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniae

Nisi resumenda sint Responsoria de Feria II. 555

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine,

magna est super me.
℟. Deus meus es tu, et
 confitébor tibi : Deus meus
 es tu, et exaltábo te. —
 Quia.

Lectio ii

CARITAS pátiens est, be-
 nígna est : cáritas non
 æmulátur, non agit pérpe-
 ram, non inflátur, non est
 ambiósa, non quærit quæ
 sua sunt, non irritátur, non
 cógitat malum, non gau-
 det super iniquitáte, con-
 gáudet autem veritáti :
 ómnia suffert, ómnia cre-
 dit, ómnia sperat, ómnia
 sústinet. Cáritas num-
 quam éxcidit : sive pro-
 phetíæ evacuabúntur, si-
 ve linguæ cessábunt, sive
 sciéntia destruétur. Ex
 parte enim cognóscimus,
 et ex parte prophetámus.
 Cum autem vénerit quod
 perféctum est, evacuábi-
 tur quod ex parte est.

Infra Octavam Epiphaníæ

℟. In colúmbæ spécie
 Spíritus Sanctus visus est,
 Patérna vox audíta est,
 * Hic est Fílius meus dilé-
 ctus, in quo mihi bene
 complácuí. **℟.** Cæli apérti
 sunt super eum, et vox
 Patris intónuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaníæ

℟. Misericórdia tua, Dó-
 mine, magna est super me :
 * Et liberásti ánimam
 meam ex inférno inferióri.
℟. In die tribulatiónis

meæ clamávi ad te, quia
 exaudísti me. — Et.

**In Octavis et Festis ritus
 simplicis :** Glória Patri. Et.

Lectio iii

CUM essem párvulus, lo-
 québar ut párvulus,
 sapiébam ut párvulus, co-
 gitábam ut párvulus.
 Quando autem factus sum
 vir, evacuávi quæ erant
 párvuli. Vidémus nunc
 per spéculum in ænígma-
 te : tunc autem fácie ad
 fáciem. Nunc cognóscó ex
 parte : tunc autem cognó-
 scam, sicut et cógnitus
 sum. Nunc autem manent
 fides, spes, cáritas : tria
 hæc. Major autem horum
 est cáritas.

Infra Octavam Epiphaníæ

℟. Reges Tharsis et ínsu-
 læ múnera ófferent : * Re-
 ges Arabum et Saba dona
 Dómino Deo addúcent.
℟. Omnes de Saba vénient,
 aurum et thus deferéntes.
 — Reges Arabum. Glória
 Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaníæ

℟. Factus est mihi Dó-
 minus in refúgium : * Et
 Deus meus in auxili-
 um spei meæ. **℟.** Erípuit me
 de inimícis meis fortíssi-
 mis, et factus est Dómi-
 nus protéctor meus. — Et.
 Glória Patri. Et.

**Ad Vesperas, nisi sequenti
 die persolvendum sit Officium**

de Festo novem Lectionum, aut de qualibet Octava vel Vigilia, et nisi anticipanda sit Dominica impedita, ut infra a Capitulo fit de sancta Maria, et de ea dicitur Officium in Sabbato. Quod item fit in omnibus Sabbatis, similiter non impeditis, usque ad Sabbatum post Sexagesimam inclusive.

¶ Si sequens Dominica II vel alia post Epiphaniam, Septuagesima superveniente impediatur, nec sit ei locus post Pentecosten, juxta Rubricas, de ea anticipatur Officium Sabbato sub ritu semiduplici, cum omnibus privilegiis Dominicæ propriis, tam in occurso, quam in concursu ad I Vesperas. In II autem Vesperis nihil fit de ea, quamvis sequens Dominica Septuagesimæ commemoranda tantum sit, juxta Rubricas.

In Officio hujus Dominicæ anticipatæ omnia dicuntur de Sabbato, et, in I Vesperis et Completorio eas sequenti, de FERIA VI, ut in Psalterio, præter Capitulum Primæ, quod dicitur de Dominica, ut in Ordinario, Orationem, Lectiones cum suis Responsoris, et Antiphonam ad Benedictus, quæ de ipsa Dominica dicuntur. In I autem Nocturno ponuntur Lectiones de Initio Epistolarum beati Pauli, quæ in Dominica anticipata et duabus etiam ex sequentibus Feriis occurrant; et Initia Epistolarum sequentibus Feriis et Dominicis assignata, penitus omittuntur. Initium vero Epistolæ quod assignatur Sabbato, in quod anticipatur Officium Dominicæ ut

supra, ponitur in FERIA proxime antecedenti, juxta Rubricas.

SABBATO

De Epístola prima
ad Corínthios

Lectio i *Cap. 16, 1-14*

DE colléctis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi ecclésiis Galátia, ita et vos fácite. Per unam sábbati unusquisque vestrum apud se sepónat, recóndens quod ei bene placúerit : ut non, cum vénero, tunc colléctæ fiant. Cum autem præsens fúero : quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerúsalem. Quod si dignum fúerit ut et ego eam, mecum ibunt.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut colúmbe super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit :
* Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmbe in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

Nisi resumenda sint Responsoria de FERIA II, 555

℟. Misericórdiam et júdicium cantábo tibi, Dómi-

ne : * Psallam et intelligen-
gam in via immaculata,
quando venies ad me.

℟. Perambulabam in inno-
centia cordis mei, in medio
domus meae. — Psallam.

Lectio ii

Veniam autem ad vos,
cum Macedoniam per-
transiero : nam Macedo-
niam pertransibo. Apud
vos autem forsitan maneb-
bo, vel etiam hiemabo : ut
vos me deducatis quocum-
que iero. Nolo enim vos
modo in transitu videre :
spero enim me aliquantulum
temporis manere apud
vos, si Dominus permiserit.
Permanebo autem Ephe-
si usque ad Pentecosten.
Ostium enim mihi apertum
est magnum, et evidens :
et adversarii multi.

In die Octava Epiphaniæ

℟. In columbæ specie
Spiritus Sanctus visus est,
Paterna vox audita est :
* Hic est Filius meus dilec-
tus, in quo mihi bene
complacui. ℟. Cæli aperti
sunt super eum, et vox
Patris intonuit. — Hic.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Domine, exaudi ora-
tionem meam, et clamor
meus ad te perveniat :
* Quia non spernis, Deus,
preces pauperum. ℟. Fiant
aures tuæ intendentes in
orationem servi tui. —
Quia.

In Octavis simplicibus et in
Officio sanctæ Mariæ in Sab-
bato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

SI autem venerit Timó-
theus, videte ut sine
timore sit apud vos : opus
enim Domini operatur, sic-
ut et ego. Ne quis ergo il-
lum spernat : deducite au-
tem illum in pace, ut ve-
niat ad me : exspecto enim
illum cum fratribus. De
Apóllo autem fratre vobis
notum facio, quoniam mul-
tum rogavi eum ut veniret
ad vos cum fratribus : et
utique non fuit voluntas
ut nunc veniret : veniet
autem, cum ei vacuum
fuerit. Vigilate, state in
fide, viriliter agite, et
confortamini. Omnia ve-
stra in caritate fiant.

In die Octava Epiphaniæ

℟. Reges Tharsis et insu-
læ munera offerent : * Re-
ges Arabum et Saba dona
Domino Deo adducunt.
℟. Omnes de Saba venient,
aurum et thus deferentes.
— Reges Arabum. Glória
Patri. Reges Arabum.

Extra Octavam Epiphaniæ

℟. Velociter exaudi me,
Deus, * Quia defecerunt
sicut fumus dies mei : * Tu
autem idem ipse es, et anni
tui non deficient. ℟. Dies
mei sicut umbra declina-
verunt, et ego sicut fœnum
arui. — Quia. Glória. Tu.

SABBATO I

post Octavam Epiphaniae

AD VESPERAS

Omnia præter Orationem, ut in Psalterio 312, quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuagesimam.

✠. Vespertina oratio ascéndat ad te, Dómine. ✠. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sæculum.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; et pacem tuam nostris concéde temporibus. Per Dóminum.

DOMINICA II

POST EPIPHANIAM

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Adorémus Dóminum et **Hymnus** Primo die 37, quæ dicuntur etiam in reliquis Dominicis post Epiphaniam.

In I Nocturno

Incipit Epístola secúnda
beáti Pauli Apóstoli
ad Corínthios

Lectio i Cap. 1, 1-11

Aulus, Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi cum ómnibus sanctis, qui sunt in univérsa Achája. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra : ut possimus et ipsi consolári eos qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis : ita et per Christum abúndat consolatio nostra.

✠. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum. ✠. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

SIve autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolá-

mur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur tolerántiam earúmdem passiónum, quas et nos pátimur : ut spes nostra firma sit pro vobis : sciéntes quod sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne :
 * Quia tu solus labórem et dolórem considéras. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. — Quia.

Lectio iii

NON enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tæderet nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos : qui de tantis perículis nos erípuit, et éruit : in quem sperámus, quóniam et adhuc erípiet, adjuvántibus et vobis in oratióne pro nobis : ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiae agántur pro nobis.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear :
 * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. — Propter. Glória Patri. Propter.

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi

Præfatio in Epistolas B. Pauli

Lectio iv

Eáti Pauli Epistolárum lectiόνem dum assidue auscúlto, perque hebdómadas singulas bis sæpe, et ter et quater, quotiescúmque sanctórum Mártyrum memórias celebrámus, gáudio exsúlto, tuba illa spiritali pérfruens, et éxcitor, ac desidério incalésco, vocem mihi amícam agnóscens, et fere præséntem ipsum intuéri, et disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo et moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt : verum ita illum nonnúllo ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum plane sciant. Hoc vero non imperítia facit : sed quod nolint beáti hujus viri scripta assidue in mánibus habére.

℟. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ :

* Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in délixtera tua usque in finem. *℟.* Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. — Adimplébis me.

Lectio v

NEque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte atque acúmíne scimus : sed quod erga hunc virum impénse affécti, ab illíus lectióne numquam discédimus : síquidem qui amant, ii plus quam céteri omnes eórum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint solliciti. Id quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippéenses ait : Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defénsióne et confirmatióné Evangélii.

℟. Díligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. *℟.* Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. — Et.

Lectio vi

QUaprópter si et vos quoque lectióni diligénter atténdere volueritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicén-

tis : Quærite, et inveniétis : pulsáte, et aperiétur vobis. Céterum, quandóquidem complúres ex iis, qui huc nobíscum convéniunt, et liberórum educatiónem, et uxóris curam, et famíliæ providéntiam suscepére, ob idque totos sese huic labóri dare non sústinent : at certe ipsi vos excitáte ad ea saltem capiéndá, quæ álii collégerint; stúdii tantúmdem iis, quæ dicta fúerint, auscultándis, quantum pecúniis colligéndis impertiéntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum stúdii a vobis exigere : optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. *℟.* Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. — Orbis. *Glória Patri. Orbis.*

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 2, 1-11

IN illo témpore : Núptiæ factæ sunt in Cana Galiléæ, et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Tract. 9 in Joann., post init.

QUOD Dóminus invitátus venit ad nuptias, étiam excépta mýstica significatióne, confirmáre vóluit, quod ipse fecit nuptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, et dicéntes quod malum essent nuptiæ, et quod diábolus eas fecisset : cum idem Dóminus dicat in Evangélio interrogátus, utrum liceat hómini dimíttre uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsiόne, si meminístis, hoc ait : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

✠. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubescam. ✠. Custódi ánimam meam, et éripe me. — Deus.

Lectio viii

ET qui bene erudíti sunt in fide cathólica novérunt, quod Deus fécerit nuptias : et sicut conjunctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed proptérea in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttre : quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem maríto non servá-

vit. Nec illæ, quæ virginitátem Deo vóvent, quamquam ampliorem gradum honóris et sanctitátis in Ecclésia téneant, sine nuptiis sunt : nam et ipsæ pértinent ad nuptias cum tota Ecclésia, in quibus nuptiis sponsus est Christus.

✠. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus, Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ✠. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

AC per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad nuptias, ut conjugális castitas firmarétur, et ostenderétur sacraméntum nuptiarum : quia et illarum nuptiarum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est : Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, id est, Evangélium suum. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Hymnus Ætérne rerum 47
etiam in reliquis Dominicis
post Epiphaniam.

✠. Dóminus regnávit, decórem índuit. ✠. Índuit

Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Núptiæ factæ sunt * in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum María matre sua.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Omnia ut in Psalterio de Dominica. 70

℟. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℞. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Deficiente vino, * jussit Jesus impléri hýdrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allelúja.

FERIA SECUNDA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i Cap. 3, 1-14

INcípimus íterum nosmetípsos commendáre? aut numquid egémus (sicut quidam) commendatíciis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur, et légitur ab ómnibus homi-

nibus : manifestáti quod epístola estis Christi, ministráta a nobis, et scripta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi : non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

℞. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℞. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórurum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

FIdúciam autem talem habémus per Christum ad Deum : non quod sufficients simus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis : sed sufficiéntia nostra ex Deo est : qui et idóneos nos fecit ministros novi Testaménti, non littera, sed Spíritu : littera enim occídít, Spíritus autem vivíficat. Quod si ministrátio mortis litteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israël in fáciem Móysi propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur : quómodo non magis ministrátio Spíritus erit in glória?

℞. Adjútor meus esto, Deus : * Ne derelinquas me. ℞. Neque despicias me, Deus, salutáris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus
simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii

NAM si ministratio damnationis glória est : multo magis abundat ministerium iustitiæ in glória. Nam nec glorificatum est, quod cláruit in hac parte, propter excellentem glóriam. Si enim quod evacuatur, per glóriam est : multo magis quod manet, in glória est. Habéntes igitur talem spem, multa fiducia útimur : et non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent filii Israél in fáciem ejus, quod evacuatur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem idípsum velámen in lectione véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuatur.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ✠. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuétí, et læténtur. — Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

De Epístola secúnda
ad Corínthios

Lectio i Cap. 5, 1-4

SCimus enim quóniam, si terréstris domus nostra hujus habitatiónis

dissolvátur, quod ædificatióem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérrnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatióem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestítí, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus gravátí : eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ✠. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii Cap. 5, 6-15

Audéntes igitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrínámur a Dómino : (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrínári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquisque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum.

℣. Exaudívit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Sciéntes ergo timórem Dómini homínibus suadémus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris manifestos nos esse. Non íterum commendámus nos vobis, sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis : ut habeátis ad eos qui in fácie gloriántur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo : sive sóbrii sumus, vobis. Cáritas enim Christi urget nos : æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt : et pro ómnibus mórtuus est Christus : ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i Cap. 7, 1-10

HAS ergo habéntes pro-missiones, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis et spíritus, perficiéntes sanctificatióem in timóre Dei. Cápíte nos. Néminem læsimus, néminem corrúpi-mus, néminem circumvé-nimus. Non ad condemna-tiónem vestram dico. Præ-díximus enim, quod in córdibus nostris estis ad commoriéndum, et ad convivéndum.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resér-ves mala mea. ℣. Non in-tres in iudícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

Multa mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis, replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatióem passi sumus : foris pugnae, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum

autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatíone, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatíonem pro me, ita ut magis gaudérem.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum :

* Cantábo, et psálmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psalterium et cíthara, exsurgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

QUóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet : et si pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit; nunc gáudeo : non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secúndum Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndum Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur : sáeculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscepátor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætábor, et exsultábo

in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i Cap. 10, 1-12

IPse autem ego Paulus óbsecro vos per mansuetúdinem et modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confido in vobis. Rogo autem vos, ne præsens áudeam per eam confidéntiam, qua existimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tamquam secúndum carnem ambulémus. In carne enim ambulántes, non secúndum carnem militámus.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua libera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

NAM arma milítiae nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructíonem munitiónum, consília destruéntes, et omnem altitúdinem extoléntem se advérsus sciéntiam Dei, et in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquam

Christi, et in promptu habentes ulcisci omnem inobediéntiam, cum impléta fuerit vestra obediéntia. Quæ secúndum faciém sunt, vidéte. Si quis confidit sibi Christi se esse, hoc cógitet íterum apud se : quia sicut ipse Christi est, ita et nos.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defecerit in me virtus mea, ne derelinquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

NAM, et si ámplius áli-
quid gloriátus fuero de potestáte nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatióem, et non in destructiόem vestram : non erubescam. Ut autem non existimer tamquam terrére vos per epístolas : quóniam quidem epístolæ, inquiunt, graves sunt et fortes : præséntia autem córporis infirma, et sermo contemptíbilis : hoc cógitet qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales et præséntes in facto. Non enim audémus insé-

rere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seípsos comméndant : sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, et comparántes nosmetípsos nobis.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola secúnda
ad Corínthios

Lectio i Cap. 12, 1-11

SI gloriári opórtet (non éxpediit quidem) véniam autem ad visiόnes, et revelatiόnes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore nescio, sive extra corpus, nescio, Deus scit :) raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hóminem, (sive in córpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit :) quóniam raptus est in paradísus : et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua,

Dómine, magna est super me. *℟.* Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

PRO hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens : veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me : et dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus in infirmitáte perfícitur.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me :

* Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Libénter igitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contu-

méliis, in necessitátibus, in persecutió nibus, in angúst iis pro Christo : Cum enim infírmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coëgístis. Ego enim a vobis débui commendári : nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli : tamétsi nihil sum.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. *℣.* Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

De Epístola secúnda
ad Corínthios

Lectio i Cap. 13, 1-13

ECce tértio hoc vénio ad vos : In ore duórum vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi, et prædico, ut præsens, et nunc absens iis, qui ante peccavérunt, et céteris óm nibus, quóniam si vénero íterum, non parcam. An experiméntum quæritis ejus, qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmá tur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifíxus est ex infirmitáte : sed vivit ex virtúte Dei. Nam et nos infírm i sumus

in illo : sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

R. Misericórdiam et iudícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. *V.* Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

Vosmetípsos tentáte si estis in fide : ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetípsos, quia Christus Jesus in vobis est? nisi forte réprobi estis. Spero autem quód cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti appareámus, sed ut vos quód bonum est faciátis : nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsus veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infirmi sumus, vos autem poténtes estis. Hoc et orámus vestram consummationem.

R. Dómine, exáudi orationem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. *V.* Fiant aures tuæ intendéntes in orationem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

IDeo hæc absens scribo, ut non præsens dúrius agam secúndum potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatióem, et non in destructiόem. De cétero, fratres, gaudéte, perfecti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, et Deus pacis et dilectiόnis erit vobíscum. Salutáte invicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et comunicatio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

R. Velóriter exáudi me, Deus, * Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient. *V.* Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória Patri. Tu.

AD VESPERAS

V. Vespertína oratio ascéndat ad te, Dómine. *R.* Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sáeculum.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice : atque ad protegéndum nos dexteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOMINICA III
POST EPIPHANIAM

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola
beáti Pauli Apóstoli
ad Gálatas

Lectio i Cap. 1, 1-14

 Aulus Apóstolus non ab homínibus, neque per homínem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis : et qui mecum sunt omnes fratres, ecclésiis Galatiæ. Grátia vobis, et pax a Deo Patre, et Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsentí sáculo nequam, secúndum voluntátem Dei et Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum. ℣. Ti-

mor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

MIror quod sic tam cito transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi in áliud Evangélium : quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, et volunt convertére Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de cælo evangelizet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædiximus, et nunc íterum dico : Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepistis, anáthema sit. Modo enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem considéras. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupillo tu eris adjutor. — Quia.

Lectio iii

NOtum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum homínem : neque enim ego ab hómine accépi illud, ne-

que didici, sed per revelati-
tionem Jesu Christi. Audis-
tis enim conversati-
onem meam aliquando in Judaismo : quoniam supra modum persequabar Ecclesiam Dei, et expugnabam illam, et proficiebam in Judaismo supra multos coetaneos meos in genere meo, abundantius aemulator existens paternarum mearum traditionum.

✠. A dextris est mihi Dominus, ne commovear :
* Propter hoc dilatatum est cor meum, et exsultavit lingua mea. ✠. Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei. — Propter.
Gloria Patri. Propter.

In II Nocturno

De Expositione sancti Augustini Episcopi in Epistolam ad Galatas

Præfatio, tom. 4

Lectio iv

EAusa, propter quam scribit Apostolus ad Galatas, hæc est : ut intelligant gratiam Dei id secum agere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicata eis esset Evangelii gratia, non defuerunt quidam ex circumcisi-
one, quamvis Christiani nomine, nondum tamen tenentes ipsum gratiae beneficium, et adhuc volentes esse sub oneribus le-

gis, quæ Dominus Deus imposuerat non iustitiæ servi-
entibus, sed peccato, justam scilicet legem ini-
iustis hominibus dando ad demonstranda peccata eorum, non auferenda. Non enim aufert peccata, nisi gratia fidei, quæ per dilectionem operatur.

✠. Notas mihi fecisti, Domine, vias vitæ : * Adimplébis me lætitia cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem. ✠. Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. — Adimplébis.

Lectio v

SUB hac ergo gratia jam Galatas constitutos illi volébant constituere sub oneribus legis, asseverantes nihil eis prodesse Evangelium, nisi circumciderentur, et ceteras carnales Judæici ritus observationes subirent. Et ideo Paulum Apostolum suspectum habere cœperant, a quo illis Evangelium prædicatum erat, tamquam non tenentem disciplinam ceterorum Apostolorum, qui gentes cogébant judaizare.

✠. Diligam te, Domine, virtus mea : Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum. ✠. Liberátor meus, Deus meus, adiutor meus. — Et.

Lectio vi

Talis quidem quæstio est et in Epistola ad Romanos : verumtamen videtur aliquid interesse, quod ibi contentionem ipsam dirimit, litemque componit, quæ inter eos, qui ex Judæis, et eos, qui ex gentibus crediderant, orta erat : cum illi tamquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Evangelii præmium arbitraréntur, quod præmium incircumcisis tamquam imméritis nolébant dari : illi contra Judæis se præferre gestirent, tamquam interfectóribus Dómini. In hac vero epistola ad eos scribit, qui jam commóti erant auctoritáte illórum, qui ex Judæis erant, et ad observatiónes legis cogébant.

✠. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ✠. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. — Orbis. Glória Patri. Orbis.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 8, 1-13

IN illo témpore : Cum descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ : et ecce le-

prósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbíteri

Liber I Comment.
in cap. 8 Matthæi

E monte Dómino descendente, occurrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occurrít leprósus : necdum enim póterat cum lepra tam múltiplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit : secúndo, puer centuriónis : tértio, socrus Petri fébriens in Capharnaum : quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti : quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

✠. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confido, non erubéscam. ✠. Custódi ánimam meam, et éripe me. — Deus.

Lectio viii

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrinam, signi of-fértur occasio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, po-

tes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum tétigit eum, dicens : Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis : Dóminus respóndit, Volo. Ille præmiserat, Potes me mundáre : Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut plerique Latínorum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre : sed separátim, ut primum dicat, Volo; deínde ímperet, Mundáre.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus, Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

ET ait illi Jesus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necesse ut sermóne jactáret, quod corpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem : primum propter humilitátem,

ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut, qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent : si créderent, salvaréntur; si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infringere.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum descendísset Jesus * de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre : et exténdens manum, tétigit eum, dicens : Volo, mundáre.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice : atque ad protegéndum nos dexteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * si vis, potes me mundáre : et ait Jesus : Volo, mundáre.

FERIA SECUNDA

De Epístola ad Gálatas

Lectio i Cap. 3, 1-14

O Insensáti Gálatae, quis vos fascinávit non obedíre veritatí, ante quorum óculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifíxus? Hoc solum a vobis volo díscere : Ex opéribus legis Spíritum accepístis, an ex audítu fidei? Sic stulti estis, ut cum spírítu cœpéritis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tribuit vobis Spíritum, et operátur virtútes in vobis : ex opéribus legis, an ex audítu fidei? Sicut scriptum est : Abraham crédidit Deo, et reputátum est illi ad justítiam.

✠. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ✠. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

Cognóscite ergo, quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ. Próvidens

autem Scriptúra, quia ex fide justificat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ : Quia benedicéntur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim : Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis ut fáciat ea.

✠. Adjútor meus esto, Deus : * Ne derelínquas me. ✠. Neque despicias me, Deus, salutáris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii

QUóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, manifestum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum : quia scriptum est : Maledíctus omnis qui pendet in ligno : ut in géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatióem Spíritus accipiámus per fidem.

✠. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ✠. In Dómino laudábitur

ánima mea, áudiant man-
suéti, et læténtur. — Sem-
per laus ejus in ore meo.
Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

De Epístola ad Gálatas

Lectio i **Cap. 5, 1-17**

STate, et nolíte iterum
jugo servitútis conti-
néri. Ecce ego Paulus dico
vobis : quóniam si circum-
cidámini, Christus vobis
nihil próderit. Testíficor
autem rursus omni hómini
circumcidénti se, quóniam
débitor est univérsæ legis
faciéndæ. Evacuáti estis a
Christo, qui in lege justi-
ficámini : a grátia excidí-
stis. Nos enim spíritu ex
fide, spem justítiæ exspe-
ctámus.

℟. Auribus pércipe, Deus,
lácrimas meas : ne síleas a
me, remítte mihi : * Quó-
niam íncola ego sum apud
te, et peregrínus. **℣.** Com-
pláceat tibi, ut erípias me :
Dómine, ad adjuvándum
me festína. — Quóniam.

Lectio ii

NAM in Christo Jesu ne-
que circumcísio áli-
quid valet, neque præpú-
tium : sed fides, quæ per
caritátem operátur. Curre-
bátis bene : qui vos impe-
dívit veritáti non obedíre?
Persuásio hæc non est ex

eo, qui vocat vos. Módi-
cum ferméntum totam
massam corrúmpit. Ego
confído in vobis in Dómi-
no, quod nihil áliud sapién-
tis : qui autem contúrbat
vos, portábit judícium,
quicúmque est ille.

℟. Státuit Dóminus su-
pra petram pedes meos,
et diréxit gressus meos
Deus : * Et misit in os
meum cánticum novum.

℣. Exaúdívit preces meas :
et edúxit me de lacu misé-
riæ. — Et.

**In Octavis et Festis ritus
simplicis : Glória Patri. Et.**

Lectio iii

EGO autem, fratres, si
circumcisióem adhuc
prædico : quid adhuc per-
secutióem pátiór? Ergo
evacuátum est scándalum
crucis. Utinam et abscin-
dántur qui vos contúr-
bant. Vos enim in libertá-
tem vocáti estis, fratres :
tantum ne libertátem in
ocasióem detis carnis,
sed per caritátem Spíritus
servíte invicem. Omnis
enim lex in uno sermóne
implétur : Díliges próxi-
mum tuum sicut teípsum.
Quod si invicem mordétis,
et coméditis : vidéte ne ab
invicem consumámini. Di-
co autem : Spíritu ambu-
láte, et desidéria carnis
non perficiétis. Caro enim
concupíscit advérsus spí-

ritum : spírítus autem advérsus carnem : hæc enim sibi invicem adversántur : ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitatibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios

Lectio i Cap. 1, 1-14

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis, qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in caritaté.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitatibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in iudícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

QUI prædestinávit nos in adoptiόnem filiόrum per Jesum Christum in ipsum : secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiόnem per sánguinem ejus, remissiόnem peccatórum secúndum divítias grátiae ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia, et prudéntia : ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatiόne plenitudinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cælis, et quæ in terra sunt, in ipso.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, exsúrgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

IN quo étiam et nos sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ : ut simus

in laudem glóriæ ejus nos, qui ante sperávimus in Christo : In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangélium salútis vestræ) in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est pignus hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Adjutor meus, tibi psallam, quia, Deus, susceptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætabor, et exultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

De Epístola ad Ephésios

Lectio i **Cap. 4, 1-15**

OBsecro itaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum paciéntia, supportántes invicem in caritáte, solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua libera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

UNicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit : Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem : dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelinquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

ET ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres, ad consummationem sanctórum in opus ministérii, in ædifica-

tióne[m] corp[or]is Christi : donec occurrámus omnes in unitátem fidei, et agnitiónis Filii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi : ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventi[on]em erróris. Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola ad Ephésios

Lectio i Cap. 5, 1-14

¶ Stóte ergo imitatóres Dei, sicut filii caríssimi : et ambuláte in dilecti[on]e, sicut et Christus diléxit nos, et trádedit semetípsum pro nobis oblati[on]em, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicatio autem, et omnis immundítia, aut avarítia nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos : aut turpítudo, aut stutilóquium,

aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet : sed magis gratiárum actio.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

¶ Hoc enim scitóte intelligéntes : quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolorum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi, et Dei. Nemo vos seducat inánibus verbis : propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ : nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulati[on]is meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

¶ F ructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte : probán-

tes quid sit beneplácitum Deo : et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est et dicere. Omnia autem, quæ arguúntur, a lumine manifestántur : omne enim, quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit : Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

R. Factus est mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. *V.* Eripuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. *Glória Patri. Et.*

SABBATO

De Epístola ad Ephésios

Lectio i *Cap. 6, 1-13*

Filii, obedíte paréntibus vestris in Dómino : hoc enim justum est. Honóra patrem tuum, et matrem tuam. Quod est mandátum primum in promissione : ut bene sit tibi, et sis longævus super terram. Et vos, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre filios vestros : sed educáte illos in disciplína, et correptione Dómini.

R. Misericórdiam et júdicium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intél-

ligam in via immaculáta, quando vénies ad me. *V.* Perambulábam in innocentia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

Servi, obedíte dómibus carnálibus cum timóre et tremóre, in simplicitate cordis vestri, sicut Christo : non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntatem Dei ex ánimo, cum bona voluntate serviéntes, sicut Dómino, et non homínibus : sciéntes quóniam unusquisque quodcúmque fécerit bonum, hoc recipiet a Dómino, sive servus, sive liber. Et vos, dómuni, éadem fácite illis, remitténtes minas : sciéntes quia et illórum, et vester Dóminus est in cælis : et personárum acceptio non est apud eum.

R. Dómine, exáudi orationem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. *V.* Fiant aures tuæ intendéntes in orationem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

DE cétero, fratres, confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus.

Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem : sed advérsus príncipes, et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiae, in caeléstibus. Proptérea accípите armatúram Dei, ut possítis resistere in die malo, et in ómnibus perfécti stare.

R. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

V. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória Patri. Tu.

AD VESPERAS

V. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sáculum.

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humana scis fragilitáte non posse subsistere : da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro

peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

DOMINICA IV POST EPIPHANIAM

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola
beáti Pauli Apóstoli
ad Philippéenses

Lectio i Cap. 1, 1-18

Aulus, et Timótheus servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philippis, cum episcopis et diaconibus. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis orationibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecationem faciens, super communicatione vestra in Evangélio Christi a prima die usque nunc. Confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentire pro ómnibus vobis : eo quod hábeam vos in corde, et in vñculis meis, et in defensione, et confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Mise-rére mei, Dómine, quóniam infirmus sum. ℣. Ti-mor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

TEstis enim mihi est Deus, quómodo cú-piam omnes vos in viscé-ribus Jesu Christi. Et hoc oro ut caritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu : ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Chri-stum, in glóriam et laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad proféctum venérunt Evangélii : ita ut víncula mea manifésta fíe-rent in Christo in omni prætorio, et in céteris óm-nibus, et plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundán-tius audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æqui-tátem, esto refúgium páu-perum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem considéras. ℣. Ti-bi enim derelictus est pau-per, pupíllo tu eris adjú-tor. — Quia.

Lectio iii

Quidam quidem et pro-pter invídiam et con-tentiónem : quidam autem et propter bonam voluntá-tem Christum prædicant : quidam ex caritáte, scién-tes quóniam in defensió-nem Evangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentiúne Christum an-núntiant non sincére, exi-stimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiú-nem, sive per veritátem, Christus annuntiétur : et in hoc gáudeo, sed et gau-debo.

℟. A dextris est mihi Dó-minus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultá-vit lingua mea. ℣. Dómi-nus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. — Propter. Glória Patri. Propter.

In II Nocturno

Ex libro Morálium
sancti Gregórii Papæ

Lectio iv Lib. 4, cap. 30

REplémus refectioni-bus corpus, ne ex-tenuátum deficiat; extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat : vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis in-téreat; sed cítius hoc col-

locándo sístimus, ne ipsa sua vegetatióne succúm-
bat : adjuméntis hoc vé-
stium tégimus, ne frigus
intérimat; et quæsíta adju-
ménta projícimus, ne calor
exúrat. Tot igitur diversi-
tátibus occurréntes, quid
ágimus, nisi corruptibili-
táti servímus, ut saltem
multiplicitas impénsi ob-
séqui corpus sustíneat,
quod anxíetas infirmæ
mutabilitátis gravat?

✠. Notas mihi fecísti, Dó-
mine, vias vitæ : * Adim-
plébis me lætítia cum vultu
tuo : delectatiónes in délix-
tera tua usque in finem.
✠. Tu es qui restítues here-
ditátem meam mihi. —
Adimplébis.

Lectio v

U^Nde bene per Paulum
dicitur : Vanitáti enim
subjécta est creatúra non
volens, sed propter eum
qui subjécit eam in spe :
quia et ipsa creatúra libe-
rábitur a servitúte corrup-
tiónis, in libertátem gló-
riæ filiórum Dei. Vanitáti
quippe creatúra non vo-
lens súbditur : quia homo,
qui ingénitæ constántiæ
statum volens desérui-
t, pressus justæ mortalitátis
póndere, nolens mutabili-
tátis suæ corruptióri ser-
vit. Sed creatúra hæc tunc
a servitúte corruptióri
erípitur, cum ad filiórum

Dei glóriam incorrúpta re-
surgéndo sublevátur.

✠. Díligam te, Dómine,
virtus mea : Dóminus fir-
maméntum meum, * Et
refúgium meum. ✠. Libe-
rátor meus, Deus meus,
adjútor meus. — Et.

Lectio vi

H^{IC} itaque elécti molé-
stia vincti sunt, quia
adhuc corruptióri suæ
pœna deprimúntur : sed
cum corruptibili carne
exuimur, quasi ab his,
quibus nunc astríngimur,
moléstia vinculis relaxá-
mur. Præséntari namque
jam Deo cúpimus, sed
adhuc mortális córporis
obligatióne præpedimur.
Jure ergo vincti dicimur,
quia adhuc incéssum no-
stri desidérii ad Deum libe-
rum non habémus. Unde
bene Paulus, æténa desí-
derans, sed tamen adhuc
corruptióri suæ sárcinam
portans, vinctus clamat :
Cúpio dissólvi, et esse
cum Christo. Dissólvi
enim non quæreret, nisi
se proculdúbio vinctum
vidéret.

✠. Dómini est terra, et
plenitúdo ejus : * Orbis
terrárum, et univérsti qui
hábitant in eo. ✠. Ipse
super mária fundávit eam,
et super flúmina præpará-
vit illam. — Orbis. Glória
Patri. Orbis.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 8, 23-27

IN illo tempore : Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus : ipse vero dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi
PresbyteriLiber I Comment.
in cap. 8 Matthæi

Uantum signum fecit, quando ascendens navem de Capharnaum, ventis imperavit et mari. Sextum, quando in regione Gerasenorum dedit potestatem dæmonibus in porcos. Séptimum, quando ingrediens civitatem suam, paralyticum secundum curavit in lectulo. Primus enim paralyticus est puer centurionis.

℟. Ad te, Dómine, levavi animam meam : * Deus meus, in te confido, non erubescam. ℣. Custodi animam meam, et eripe me. — Deus.

Lectio viii

IPse vero dormiebat : et accesserunt ad eum, et suscitaverunt eum, dicentes : Dómine, salva nos.

Hujus signi typum in Jona legimus, quando céteris periclitantibus, ipse securus est, et dormit, et suscitatur; et imperio ac sacramento passionis suæ liberat suscitantes. Tunc surgens imperavit ventis et mari. Ex hoc loco intelligimus quod omnes creaturæ sentiant Creatorem. Quas enim increpavit, et quibus imperavit, sentiunt imperantem : non errore hæreticorum qui ómnia putant animantia, sed majestate Conditoris, quæ apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

℟. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus, Deus Sabaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

Porro homines mirati sunt, dicentes : Qualis est hic, quia venti et mare obediunt ei? Non discipuli, sed nautæ, et céteri, qui in navi erant, mirabantur. Sin autem quis contentiósè voluerit, eos, qui mirabantur, fuisse discipulos : respondemus, recte homines appellátos, qui necdum

nóverant poténtiam Salvatóris. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, decórem induit. ℞. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Ascendénte Jesu * in navículam, ecce motus magnus factus est in mari : et suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes : Dómine, salva nos, perímos.

Oratio

Deus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere : da nobis salutem mentis et corporis; ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante, vincamus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, oratio mea. ℞. Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * salva nos, perímos : ímpera, et fac, Deus, tranquillitatem.

FERIA SECUNDA

De Epístola
ad Philipéenses

Lectio i Cap. 4, 1-10

ITaque, fratres mei carissimi et desideratissimi, gáudium meum, et coróna

mea : sic state in Dómino, caríssimi : Evódiam rogo, et Sýntychen déprecór idípsum sápere in Dómino. Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.

℞. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspectu filiórum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

GAudéte in Dómino semper : íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus prope est. Nihil solliciti sitis : sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actiόne petitiόnes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras in Christo Jesu.

℞. Adjútor meus esto, Deus : * Ne derelinquas me. ℣. Neque despicias me, Deus, salutáris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii

DE cetero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudica, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabilia, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate. Quæ et didicistis, et accepistis, et audistis, et vidistis in me, hæc agite : et Deus pacis erit vobiscum. Gavisus sum autem in Dómino vehementer, quóniam tandem aliquándorefloruístis pro me sentíre, sicut et sentiebátis : occupáti autem erátis.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuétí, et læténtur. — Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses

Lectio i Cap. 1, 1-18

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater : eis, qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus fratribus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri

Jesu Christi, semper pro vobis orántes : audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes propterspem, quærepósita est vobis in cælis : quam audistis in verbo veritátis Evangélii : quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructificat, et crescit sicut in vobis, ex ea die, qua audistis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epápbra caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis mínister Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spírítu.

℟. Auribus pércipe, Deus, iácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii

IDeo et nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes ut impleámini agnitíone voluntátis ejus in omni sapiéntia et intellectu spiritali : ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes : in omni ópere bono fructificántes, et cre-

scéntes in sciéntia Dei : in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus in omni patiéntia, et longanimitáte cum gáudio grátias ágéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudivit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

QUI erípuit nos de potestate tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptionem per sánguinem ejus, remissionem peccatórum : qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ : quóniam in ipso cón-dita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília, et invisibília, sive Throni, sive Dominationés, sive Principátus, sive Potestátes : ómnia per ipsum, et in ipso creáta sunt : et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput cörperis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola ad Colossénses

Lectio i

Cap. 3, 12-25; 4, 1-2

INdúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, viscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes invicem, et donántes vobismetípsis si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno cörperore : et grati estóte.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docén-

tes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. Mulieres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amárrí esse ad illas. Fílii, obedíte paréntibus per ómnia : hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre filios vestros, ut non pusillo ánimo fiant.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psalterium et cíthara, exsurgam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantábo.

Lectio iii

Servi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, et non homínibus : sciéntes quod a

Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recipiet id, quod iníque gessit : et non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est et æquum, servis præstáte : sciéntes quod et vos Dóminum habétis in cælo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscepátor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

℣. Lætabor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses

Lectio i Cap. 1, 1-10

Paulus, et Silvánus, et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratióibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fidei vestræ, et labóris, et caritátis, et sustinéntiæ spei Dó-

mini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum : sciéntes, fratres, dilécti a Deo, electiónem vestram : quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spírítu Sancto, et in plenítudine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua libera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et éripe.

Lectio ii

ET vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatione multa, cum gáudio Spírítus Sancti : ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, et in Achája. A vobis enim diffamáus est sermo Dómini, non solum in Macedónia, et in Achája, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant, qualem intróitum habuérimus ad vos : et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Fílium ejus de cælis (quem

suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii Cap. 2, 1-6

NAM ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit : sed ante passi, et contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdone. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de imundítia, neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium : ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis : neque in occasióne avarítiae : Deus testis est : nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

✠. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ✠. Sed et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola prima
ad Thessalonicéenses

Lectio i Cap. 4, 1-11

DE cétero ergo, fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmódum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra : ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre : non in passióne desidérii, sicut et gentes, quæ ignórant Deum.

✠. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ✠. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus

es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

ET ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum : quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatióne. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum : qui étiam dedit Spíritum suum Sanctum in nobis.

✠. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

✠. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus
simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

DE caritate autem fraternitátis non necesse habémus scribere vobis : ipsi enim vos a Deo didicístis, ut diligátis invicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis, ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis : et

ut honeste ambulétis ad eos qui foris sunt : et nullius aliquid desiderétis.

℟. Factus est mihi Dominus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuít me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

Incipit Epístola secúnda
beáti Pauli Apóstoli ad
Thessalonicénses

Lectio i Cap. 1, 1-12

Paulus, et Silvánus, et Timótheus Ecclesiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, et abúndat caritas uniuscujúsque vestrum in invicem : ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclesiis Dei, pro patientia vestra, et fide, et in ómnibus persecutióibus vestris, et tribulatióibus, quas sustinétis in exémpulum justí iudicii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo et patímur.

℟. Misericórdiam et iudícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocentia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

SI tamen justum est apud Deum retribúere tribulatióem iis, qui vos tribulant : et vobis, qui tribulamini, réquiem nobiscum in revelatióne Dómini Jesu de cælo cum Angelis virtútis ejus, in flamma ignis dantis vindictam iis, qui non novérunt Deum, et qui non obédiunt Evangelio Dómini nostri Jesu Christi. Qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas a fácie Dómini, et a glória virtútis ejus : cum vénerit glorificári in sanctis suis, et admirábilis fieri in ómnibus, qui credidérunt, quia créditum est testimónium nostrum super vos in die illo. In quo étiam orámus semper pro vobis : ut dignétur vos vocatióne sua Deus noster, et impleat omnem voluntátem bonitátis, et opus fidei in virtúte, ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo, secúndum grátiam Dei nostri, et Dómini Jesu Christi.

℟. Dómine, exáudi orationem meam, et clamor meus ad te perveniat :

* Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendentes in orationem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii Cap. 2, 1-4

Rogamus autem vos, fratres, per adventum Dómini nostri Jesu Christi, et nostræ congregatiónis in ipsum : ut non cito moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos seducat ullo modo : quóniam nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditionis, qui adversátur, et extóllitur supra omne, quod dicitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat osténdens se tamquam sit Deus.

℟. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient. ℣. Dies mei sicut umbra declinaverunt, et ego sicut fœnum arui. — Quia. Glória. Tu.

AD VESPERAS

℣. Vespertína oratio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus usque in sáeculum.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, continúa pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur, tua semper protectiône muniátur. Per Dóminum.

DOMINICA V

POST EPIPHANIAM

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola prima
beáti Pauli Apóstoli
ad Timótheum

Lectio i Cap. 1, 1-16

Aulus Apóstolus Jesu Christi secúndum impérium Dei Salvatóris nostri, et Christi Jesu spei nostræ : Timótheo dilécto filio in fide. Grátia, misericórdia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanères Ephesi, cum irem in Macedóniam, ut denun-

tiâres quibûsdam ne âliter docérent, neque intéderent fábulis, et genealógiis interminâtis : quæ quæstiônes præstant magis quam ædificatiônem Dei, quæ est in fide.

℟. Dómine, ne in ira tua ârguas me, neque in furóre tuo corripas me : * Misérére mei, Dómine, quóniam infirmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserére.

Lectio ii

Finis autem præcepti est caritas de corde puro, et conscientia bona, et fide non ficta. A quibus quidam aberrâtes, convèrsi sunt in vanilóquium, voléntes esse legis doctôres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affírmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legítimè utâtur : sciens hoc quia lex justo non est pòsita, sed injústis, et non súbditis, ímpiis et peccatóribus, scelerâtis et contaminâtis, parricidis et matricidis, homicidis, fornicáriis, masculórum concubitóribus, plagiáriis, mendácibus et perjúris, et si quid áliud sanæ doctrinæ adversâtur, quæ est secúndum Evangelíum glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitâtem, esto refúgium páuperum in tribulatiône : * Quia tu solus labórem et dolórem considéras. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. — Quia.

Lectio iii

Gratias ago ei, qui me confortávit Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério : qui prius blasphemus fui, et persecútor, et contuméliósus : sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide et dilectiône, quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, et omni acceptiône dignus : quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ideo misericórdiam consecútus sum : ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam ad informatiônem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ,

et cálicis mei. — Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. **G**loria. Propter.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

**De verbis Apostoli, Sermo 8
sub initio**

Lectio iv

Umánus sermo, et omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Evangelíum : venit enim Fílius hóminis quæreré, et salváre, quod perierat. Si homo non periisset, Fílius hóminis non venisset. Ergo perierat homo : venit Deus homo, et invéntus est homo. Perierat homo per líberam voluntátem : venit Deus homo per grátiam liberatricem.

R. Notas mihi fecísti, Dómine, vias vitæ : * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in dextera tua usque in finem. **V.** Tu es qui restítues hereditátem meam mihi. — Adimplébis.

Lectio v

Quæris, quid váleat ad malum líberum arbitrium? Récole hóminem peccántem. Quæris, quid váleat ad auxílium Deus

et homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténderi, quantum váleat volúntas hóminis usurpáta per superbiam, ad uténdum sine adjutório Dei : malum non pótuit plus, et manifestius éxprimi, quam in hómine primo. Ecce perit primus homo, et ubi esset, nisi venisset secúndus homo? quia et ille homo, ídeo et iste homo; et ídeo humánus sermo.

R. Dísiligam te, Dómine, virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. **V.** Liberátor meus, Deus meus, adjutor meus. — Et.

Lectio vi

Prorsus nusquam sic appáret benignitas grátiae, et liberálitas omnipoténtiae Dei, quam in hómine mediatóre Dei et hóminum, hómine Christo Jesu. Quid enim dicimus, fratres mei? In fide cathólica nutritis loquor, vel in pacem cathólicam lucrátis. Nóvimus et tenémus, mediatórem Dei et hóminum, hóminem Christum Jesum, in quantum homo erat, ejus esse natúrae, cujus et nos sumus. Non enim altérius natúrae caro nostra, et caro illius : nec altérius natúrae ánima nostra, et ánima illius. Hanc suscepit

natúram, quam salvándam esse iudicávit.

℟. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. — Orbis. Glória Patri. Orbis.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 24-30

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Liber Quæst. Evang.
in Matth. cap. 11, tom. 4

CUM negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitióne mortis acciperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos filios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hæréfici sint, an male vivéntes cathólici? Possunt enim dici filii mali étiam hæréfici, quia ex eódem Evangélíi sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opi-

niónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. — Deus.

Lectio viii

SED quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui unius comuniónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiám, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hæréfici, quia non societáte unius Ecclésiæ, vel unius fidei, sed societáte solius nóminis cristiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque comúnem.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus, Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat : áliud sagéna, quæ unius fidei, vel unius Ecclésiæ communionem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt : illi autem, vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Dóminus regnávít, decórem induit. ✠. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? et ait illis : Hoc fecit inimícus homo.

Oratio

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

✠. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ✠. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Collígite * primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congregáte in hóreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA

De Epístola prima
ad Timótheum

Cap. 3, 1-16; 4, 1

Lectio i

FIdélis sermo : Si quis episcopátum desiderat, bonum opus desiderat. Opórtet ergo episcopum irreprehensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum : non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum : filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in iudícium incidat diabóli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in opróbrum incidat, et in láqueum diabóli.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórurum hóminurum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

DIáconos simíliter pudícos, non bílingues, non multo vino déditos, non turpe lucrurum sectántes : habéntes mystériurum fidei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primum : et sic minístrent, nullurum crímen habéntes. Mulíeres simíliter pudícas, non detrahéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint uníus uxóris viri : qui filiis suis bene præsent, et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradurum bonurum sibi acquírent, et multam fidúciám in fide, quæ est in Christo Jesu.

℟. Adjútor meus esto, Deus : * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii

HÆC tibi scribo, sperans me ad te veníre cito. Si autem tardávero, ut scias quómodo opórteat te in domo Dei conversári,

quæ est Ecclésia Dei vivi, colúmna et firmaménturum veritátis. Et manifeste magnum est pietátis sacraménturum, quod manifestáturum est in carne, justificáturum est in spírítu, appáruit Angelis, prædicáturum est Géntibus, créditurum est in mundo, assúpturum est in glória. Spírítus autem manifeste dicit, quia in novíssimis tempóribus discedént quidam a fide, attendéntes spírítibus erróris, et doctrínis dæmoniórurum.

℟. Benedícam Dóminurum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, áudiant mansuétí, et læténtur. — Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheurum.

Lectio i Cap. 1, 1-13

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, secúndurum promissió-nem vitæ, quæ est in Christo Jesu : Timótheo caríssimo filio, grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in consciéntia pura, quod si-

ne intermissiōne hábeam tui memóriam in oratiōnibus meis, nocte ac die desiderans te vidére, memor lacrimárum tuárum, ut gáudio ímplear, recordatiōnem accípiens ejus fidei, quæ est in te non ficta, quæ et habitávit primum in ávia tua Lóide, et matre tua Euníce, certus sum autem quod et in te.

℟. Auribus pércipe, Deus, lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi : * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii

Propter quam causam admóneo te ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiōnem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris : sed virtútis, et dilectiōnis, et sobrietátis. Noli itaque erubéscere testimónium Dómini nostri, neque me vinctum ejus : sed collabóra Evangelío secúndum virtútem Dei : qui nos liberávit, et vocávit vocatiōne sua sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum, et grátiam, quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora sæculária.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudivit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Manifestáta est autem nunc per illuminatiōnem Salvatóris nostri Jesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, et incorruptiōnem per Evangelium : in quo pósitus sum ego prædicátor, et Apóstolus, et magíster géntium. Ob quam causam étiam hæc pátiar, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti in fide, et in dilectiōne in Christo Jesu.

℟. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitatibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola secúnda
ad Timótheum

Lectio i Cap. 3, 1-13

HOC autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa : erunt hómines se-ípsos amántes, cúpidi, elá-ti, supérbi, blasphémi, pa-réntibus non obediéntes, ingrátí, scelésti, sine affe-ctióne, sine pace, crimina-tóres, incontinéntes, im-mítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmi-di, et voluptátum amató-res magis quam Dei : ha-béntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis : * Ne-que in finem irátus resér-ves mala mea. ℣. Non in-tres in iudícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

EX his enim sunt, qui pénétrant domos, et captívas ducunt muliércu-las onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis : semper discéntes, et num-quam ad sciéntiam veritá-tis perveniéntes. Quemád-modum autem Jannes, et Mambres restitérunt Móy-si : ita et hi resistunt veri-táti, hómines corrúpti men-

te, réprobi circa fidem, sed ultra non proficient : insi-piéntia enim eórum mani-fésta erit ómnibus, sicut et illórum fuit.

℟. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum di-cam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psal-térium et cíthara, exsúr-gam dilúculo. — Cantábo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Can-tábo.

Lectio iii

TU autem assecútus es meam doctrínam, in-stitutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, di-lectiónem, patiéntiam, per-secutiónes, passiões : quália mihi facta sunt An-tiochiæ, Icónii, et Lystri : quales persecutiões sustí-nui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutió-nem patiéntur. Mali au-tem hómines et seductóres proficient in pejus, errán-tes, et in errórem mittén-tes.

℟. Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, sus-céptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

Incipit Epístola beáti
Pauli Apóstoli ad Titum.

Lectio i **Cap. 1, 1-15**

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secúndum fidem electórum Dei, et agnitiónem veritátis, quæ secúndum pietátem est in spem vitæ æternæ, quam promísit qui non mentitur, Deus, ante témpora sæculária : manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatione, quæ crédita est mihi secúndum præceptum Salvatóris nostri Dei : Tito dilécto filio secúndum comúnem fidem, grátia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Salvatóre nostro.

℟. Deus, in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum : in justítia tua libera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

Hujus rei grátia reliqui te Cretæ, ut ea quæ desunt córrigas, et constituas per civitátes presbyteros, sicut et ego dispóui tibi. Si quis sine crimine est, unius uxóris vir, filios habens fidéles, non in accusatiónem luxúriæ, aut non súbditos. Opórtet enim episcopum sine crimine

esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projícere in témpore senectútis : * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaniloqui, et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprie ipsórum prophéta : Creténses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam increpa illos

dure, ut sani sint in fide, non intendentes Judáicis fábulis, et mandátis hóminum aversántium se a veritaté. Omnia munda mundis : coinquinátis autem et infidélibus nihil est mundum.

℟. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola ad Titum

Cap. 2, 15; 3, 1-11

Lectio i

HÆC lóquere, et exhortáre, et árgue cum omni império. Nemo te contémnat. Admone illos princípibus et potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse : néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines.

℟. Confitébor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu,

et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

ERámus enim aliquándo et nos insipientes, increduli, errántes, serviéntes desidériis et voluptátibus váriis, in malítia et invidia agéntes, odíbiles, odiéntes invicem. Cum autem benignitas, et humánitas apparuit Salvatóris nostri Dei : non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvátorem nostrum : ut justificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

FIdélis sermo est : et de his volo te confirmáre : ut curent bonis opéribus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona, et útilia homínibus. Stultas autem

quæstiones, et genealogias, et contentiones, et pugnas legis devita. Sunt enim inutiles et vanæ. Hæreticum hominem post unam, et secundam correptionem devita : sciens quia subversus est, qui ejusmodi est, et delinquit, cum sit proprio judicio condemnatus.

✠. Factus est mihi Dominus in refugium : * Et Deus meus in auxilium spei meæ. ✠. Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et factus est Dominus protector meus. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

Incipit Epistola
beati Pauli Apostoli
ad Philémonem

Lectio i *Vers. 1-19*

PAULUS vinctus Christi Jesu, et Timotheus frater : Philémoni dilecto, et adjutori nostro, et Appiæ sorori carissimæ, et Archippo commilitoni nostro, et Ecclesiæ quæ in domo tua est. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memoriam tui faciens in orationibus meis, audiens caritatem tuam, et fidem, quam habes in Domino Jesu, et in omnes

sanctos : ut communicatio fidei tuæ evidens fiat in agnitione omnis operis boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

✠. Misericordiam et judicium cantabo tibi, Domine : * Psallam et intelligam in via immaculata, quando venies ad me.

✠. Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

GAUDIUM enim magnum habui, et consolationem in caritate tua : quia viscera sanctorum requieverunt per te, frater. Propter quod multam fiduciam habens in Christo Jesu imperandi tibi quod ad rem pertinet : propter caritatem magis obsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi : Obsecro te pro meo filio, quem genui in vinculis, Onesimo, qui tibi aliquando inutilis fuit, nunc autem et mihi, et tibi utilis, quem remisisti tibi.

✠. Domine, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te perveniat : * Quia non spernis, Deus, preces pauperum. ✠. Fiant aures tuæ intendentes in orationem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

TU autem illum, ut mea viscera, súscipe : quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii : sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitaté bonum tuum esset, sed voluntárium. Fórsitan enim ideo discéssit ad horam a te, ut ætérnum illum recíperes : jam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, máxime mihi : quanto autem magis tibi et in carne et in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me : si autem áliquid nócuít tibi, aut debet : hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

℟. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória Patri. Tu.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit Deus * Israël, púerum suum : sicut locútus est ad

Abraham, et semen ejus usque in sáeculum.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília medítantes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

DOMINICA VI

POST EPIPHANIAM

Semiduplex

In I Noeturno

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Lectio i Cap. 1, 1-14

Ultifáriam, multisque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constitúit herédem universórum, per quem fecit et sácula : qui cum sit splendor glóriæ, et figúra substantiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatióne peccatórum fáciens, sedet ad dexteram majestátis in excélsis : tanto mélior Angelis efféctus, quanto differéntius præ illis nomen hereditávit.

℟. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre

tuo corripias me : * Miserere mei, Dómine, quóniam infirmus sum. *℟.* Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. — Miserere.

Lectio ii

CUI enim dixit aliquándo Angelórum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum : Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium? Et cum íterum introducit primogénitum in orbem terræ, dicit : Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit : Qui facit Angelos suos spíritus, et ministros suos flammam ignis. Ad Fílium autem : Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi : virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitatem : propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exsultationis præ participibus tuis.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitatem, esto refúgium páuperum in tribulatione : * Quia tu solus labórem et dolórem considéras. *℟.* Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjutor. — Quia.

Lectio iii

ET : Tu in princípio, Dómine, terram fundásti : et ópera mánuum tuá-

rum sunt cæli. Ipsi peribunt, tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent : et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur : tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo : Sede a dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonne omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápient salútis?

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. *℟.* Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. — Propter. Glória Patri. Propter.

In II Nocturno

Sermo sancti Athanásii
Epíscopi

Oratio 2 contra Arianos,
post medium

Lectio iv

SI persónam, rem, tempus apostólici dicti cognóscerent hærétici, numquam humana in Deitátem transferéntes, tam ímpie et stulte advérsus Christum sese habuissent. Id intuéri licébit, si iníitium lectionis dé-

nuo repetitum prope excipias. Dicit enim Apóstolus : Multifariam, multisque modis olim Deus locutus est patribus nostris per Prophétas : ultimis autem diebus locutus est nobis in Filio. Atque ita paulo post dicit : Perfécta ab eo nostrorum peccatorum purificacióne, ipsum sedere ad dexteram majestatis in excelsis, tanto meliorem Angelis factum, quanto præstantius nomen præ illis sortitus est. De eo igitur tempore, quo nobis per Filium locutus est, cum peccatorum purgatio fieret, apostolicum dictum mentionem facit. Quando autem nobis locutus est in Filio, aut quando purgatio peccatorum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophétas, idque in ultimis diebus?

℟. Notas mihi fecisti, Domine, vias vitæ : * Adimplébis me lætitia cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem.
 ✠. Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. — Adimplébis.

Lectio v

DEinde cum narratio instituta esset de humana Verbi dispensatione, deque ultimis temporibus : consequenter commemoravit, Deum neque supe-

rioribus ætätibus tacuisse, sed locutum esse per Prophétas : et postquam Prophætæ suo officio perfuncti sunt, et lex per Angelos pronuntiata est, et Filius etiam ad nos descendit, et ad ministrandum accessit; tunc demum necessario subintulit : Tanto melior Angelis factus : ostendere volens, quanto Filius præ servo excellit, tanto functione officioque servorum, Filii administrationem meliorem fuisse.

℟. Diligam te, Domine, virtus mea : Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum.
 ✠. Liberátor meus, Deus meus, adiutor meus. — Et.

Lectio vi

Functionem igitur discernens Apóstolus, tum veterem, tum novam, magna dicendi libertate utitur, ad Judæos scribens et loquens. Propter hoc igitur non in universum ex propria comparationis ratione dixit, quod major aut honoratior esset : ne quis quasi de ejusdem generis, et cum eo communibus rebus hæc verba intelligeret : sed ideo meliorem illum dixit, ut discrimen naturæ Filii ad res creatas indicaret.

℟. Domini est terra, et plenitudo ejus : * Orbis

terrârum, et univérſi qui hábitant in eo. **℟.** Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. — Orbis terrârum, et univérſi qui hábitant in eo. **G**lória Patri. Orbis.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 31-35

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 2 Comment. in cap. 13 Matthæi

Egnum cælórum prædicatio Evan-gélíi est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dicitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerisque Salvátor intelligitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc

est in semetípso, et in corde suo.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confido, non erubescam. **℟.** Custódi ánimam meam, et éripe me. — Deus.

Lectio viii

Quis est iste, qui séminat, nisi sensus noster et ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fidei facit in agro sui pectoris pulluláre? Prædicatio Evangélíi mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hómínem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióri sermónum : et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélíi.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. **℟.** Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. **G**lória Patri. Plena.

Lectio ix

SED illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed totum fláccidum marcidúmque et molítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicatio, quæ parva videbátur in princípío, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancípátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiescit. **Te Deum.**

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávít, decórem índuit. **℟.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Símile est * regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília medi-

tántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, oratio mea. **℟.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Símile est * regnum cælórum fermento, quod accéptum múlter abscondit in farináe satis tribus, donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA

De Epístola ad Hebræos

Lectio i **Cap. 3, 1-8**

UNde, fratres sancti, vocatiónis cælestis partícipes, consideráte apóstolum et pontíficem confessiónis nostræ Jesum : qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut et Móyses, in omni domo ejus. Ampliórís enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliorem honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo : qui autem ómnia creávit, Deus est.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! **℣.** Et perfecísti eis qui sperant in te, Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ii

ET Móyses quidem fidelis erat in tota domo ejus tamquam famulus, in testimonium eorum, quæ dicenda erant : Christus vero tamquam filius in domo sua : quæ domus sumus nos, si fiduciam, et gloriam spei usque ad finem firmam retineamus. Quapropter sicut dicit Spiritus Sanctus : Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto.

℟. Adjutor meus esto, Deus : * Ne derelinquas me. ℣. Neque despicias me, Deus, salutaris meus. — Ne.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Ne.

Lectio iii Cap. 3, 12-16

Videte, fratres, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis, discedendi a Deo vivo : sed adhortamini vosmetipsos per singulos dies, donec Hódie cognominatur, ut non obduretur quis ex vobis fallacia peccati. Participes enim Christi effecti sumus : si tamen initium substantiæ ejus usque ad finem firmum retineamus. Dum dicitur : Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda

vestra, quemadmodum in illa exacerbatione. Quidam enim audientes exacerbaverunt : sed non universi qui profecti sunt ex Ægypto per Móysen.

℟. Benedicam Dóminum in omni tempore : * Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudabitur anima mea, audiant mansueti, et lætentur. — Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

De Epístola ad Hebræos

Lectio i Cap. 4, 1-12

Timeamus ergo, ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem ejus, existimetur aliquis ex vobis deesse. Etenim et nobis nuntiatum est, quemadmodum et illis. Sed non profuit illis sermo auditus, non admistus fidei ex iis, quæ audierunt. Ingrediemur enim in requiem, qui credidimus : quemadmodum dixit : Sicut juravi in ira mea : Si introibunt in requiem meam : et quidem operibus ab institutione mundi perfectis.

℟. Auribus percipe, Deus, lachrymas meas : ne síleas a me, remitte mihi : * Quoniam incolam ego sum apud te, et peregrinus. ℣. Complaceat tibi, ut eripias me :

Dómine, ad adjuvándum me festína. — Quóniam.

Lectio ii

Dixit enim in quodam loco de die séptima sic : Et requiévít Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum : Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, et ii, quibus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem : íterum términat diem quemdam, Hódie, in David dicéndo, post tantum témporis, sicut supra dictum est : Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

✠. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ✠. Exaudivit preces meas : et edúxit me de lacu misériae. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

NAM si eis Jesus réquiem præstitisset, numquam de ália loquerétur, posthac, die. Itaque relínquitur sabbátismus pópulo Dei. Qui enim ingressus est in réquiem ejus : étiam ipse requiévít ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo ingredi in illam

réquiem : ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exéplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabiliór omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisióem animæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiόnum cordis.

✠. Ego dixi, Dómine, miserére mei : * Sana animam meam, quia peccávi tibi. ✠. Ab ómnibus iniquitatibus meis éripe me, Dómine. — Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

De Epístola ad Hebræos

Lectio i Cap. 6, 1-10

QUAPRÓPTER intermitténtes inchoatiόnis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis, et fidei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiόnis quoque mánuum, ac resurrectiόnis mortuórum, et judicii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permiserit Deus.

✠. Ne perdíderis me cum iniquitatibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ✠. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine. — Neque.

Lectio ii

Impossibile est enim eos, qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam donum cælestē, et participes facti sunt Spiritus Sancti, gustaverunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi, et prolapsi sunt; rursus renovari ad penitentiam, rursum crucifigentes sibimetipsis Filium Dei, et ostentui habentes.

℟. Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum : * Cantabo, et psalmum dicam Domino. ℣. Exsurge, gloria mea, exsurge, psalterium et cithara, exurgam diluculo. — Cantabo.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Cantabo.

Lectio iii

Terra enim sæpe venientem super se bibens imbrem, et generans herbam opportunam illis, a quibus colitur : accipit benedictionem a Deo. Proferens autem spinas ac tribulos, reproba est, et maledicto proxima : cujus consummatio in combustionem. Confidimus autem de vobis, dilectissimi, meliora, et viciniora salutis : tametsi ita loquimur. Non enim injustus Deus, ut obliviscatur operis vestri, et dilectionis, quam ostendistis in nomine

ipsius, qui ministrastis sanctis, et ministratis.

℟. Adjutor meus, tibi psallam, quia, Deus, susceptor meus es : * Deus meus, misericordia mea.

℣. Lætabor, et exultabo in te, psallam nomini tuo, Altissime. — Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

De Epistola ad Hebræos

Lectio i *Cap. 7. 1-12*

HIC enim Melchisedech, rex Salem, sacerdos Dei summi, qui obviavit Abraham regresso a cæde regum, et benedixit ei : cui et decimas omnium divisit Abraham : primum quidem qui interpretatur rex justitiæ : deinde autem et rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum, neque finem vitæ habens, assimilatus autem Filio Dei, manet sacerdos in perpetuum.

℟. Deus, in te speravi, Domine, non confundar in æternum : in justitia tua libera me, * Et eripe me.

℣. Inclina ad me aurem tuam, et salva me. — Et.

Lectio ii

Intuemini autem quantum sit hic, cui et decimas dedit de præcipuis

Abraham patriárcha. Et quidem de filiis Levi sacerdotium accipientes, mandatum habent decimas summere a populo secundum legem, id est a fratribus suis : quamquam et ipsi exierint de lumbis Abraham. Cujus autem generatio non annumeratur in eis, decimas sumpsit ab Abraham, et hunc, qui habebat repromissiones, benedixit.

R. Repleatur os meum laude tua, ut hymnum dicam gloriæ tuæ, tota die magnitudinem tuam : noli me projicere in tempore senectutis : * Dum defecerit in me virtus mea, ne derelinquas me. **V.** Gaudébunt labia mea cum cantávero tibi. — Dum.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dum.

Lectio iii

Sine ulla autem contradictione, quod minus est, a meliøre benedicitur. Et hic quidem decimas morientes homines accipiunt : ibi autem contestatur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham, et Levi, qui decimas accipit, decimatus est : adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviavit ei Melchisedech. Si ergo consummatio per sacerdotium Leviticum erat (populus enim sub ipso legem accé-

pit), quid adhuc necessarium fuit secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem, et non secundum ordinem Aaron dici? Translato enim sacerdotio, necesse est ut et legis translatio fiat.

R. Gaudébunt labia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemisti, Dómine. **V.** Sed et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De Epístola ad Hebræos

Lectio i Cap 11, 1-10

EST autem fides sperandarum substantiarum argumentum non apparentium. In hac enim testimonium consecuti sunt senes. Fide intelligimus aptata esse sæcula verbo Dei : ut ex invisibilibus visibilia fierent. Fide plurimam hostiam Abel, quam Cain, obtulit Deo, per quam testimonium consecutus est esse justus, testimonium perhibente muneribus ejus Deo, et per illam defunctus adhuc loquitur.

R. Confitebor tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum :

* Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. *℟.* Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Quia.

Lectio ii

Fide Henoch translátus est ne vidéret mortem, et non inveniebátur : quia tránstulit illum Deus : ante translationem enim testimónium hábuit placuisse Deo. Sine fide autem impossíbile est placere Deo. Crédere enim opórtet accedentem ad Deum quia est, et inquirentibus se remunerátor sit. Fide Noë, respónso accépto de iis, quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salutem domus suæ, per quam damnávit mundum : et iustitiæ, quæ per fidem est, heres est institútus.

℟. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. *℣.* In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Fide qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditatem : et exiit, nésciens quo iret.

Fide demorátus est in terra repromissionis, tamquam in aliéna, in cásulis habitádo cum Isaac et Jacob, coherédibus repromissionis ejúsdem. Expectábat enim fundamenta habentem civitatem : cujus ártifex et cónditor Deus.

℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium : * Et Deus meus in auxílium spei meæ. *℣.* Erípuit me de inimicis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

De Epístola ad Hebræos

Lectio i Cap. 13, 1-12

Caritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitatem nolite oblivisci : per hanc enim latuerunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tamquam simul vincti : et laborántium, tamquam et ipsi in corpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, et thorus immaculátus. Fornicatóres enim, et adúlteros judicábit Deus.

℟. Misericórdiam et iudícium cantábo tibi, Dómine : * Psallam et intéligam in via immaculáta, quando vénies ad me.

✠. Perambulábam in innocentia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ii

Sint mores sine avaritia, contenti præséntibus : ipse enim dixit : Non te déseram, neque derelinquam. Ita ut confidénter dicámus : Dóminus mihi adjútor : non timébo quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hódie : ipse et in sácula.

✠. Dómine, exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ✠. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. — Quia.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Quia.

Lectio iii

Doctrinis váriis, et perigrinis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis : quæ non profuérent ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto

in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

✠. Velóciter exáudi me, Deus, * Quia defecerunt sicut fumus dies mei : * Tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiunt. ✠. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória Patri. Tu.

SABBATO

ANTE SEPTUAGESIMAM

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato. 312

Capitulum 1 Cor. 9, 24

Fratres : Nescítis quod ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis.

Hymnus

JAM sol recédit ígneus : Tu, lux perénis Unitas, Nostris, beáta Trínitas, Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine, Te deprecámur vespere; Dignéris ut te súplices Laudémus inter cælites.

* Patri, simúlque Fílio, Tibíque, Sancte Spíritus,

Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

V. Vespertína orátio
ascéndat ad te, Dómine.

R. Et descéndat super nos
misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Dixit
Dóminus * ad Adam : De
ligno quod est in médio
paradísi, ne cómedas : in
qua hora coméderis, morte
moriéris.

Oratio

P Reces pópuli tui, quæ-
sumus, Dómine, cle-
ménter exáudi : ut, qui ju-
ste pro peccátis nostris af-
fligimur, pro tui nóminis
glória misericórditer libe-
rémur. Per Dóminum.

V. Benedicámus Dómino,
allelúja, allelúja. *R.* Deo
grátias, allelúja, allelúja.

*Et sic dicitur præcedens
Versus hoc Sabbato, etiam si
Vesperæ fuerint de Festo
duplici I vel II classis.*

*Et deinceps non dicitur Al-
lelúja, usque ad Sabbatum
sanctum. Sed post Deus, in
adjutórium, ubi dicebatur Al-
lelúja, dicitur Laus tibi, Dó-
mine, Rex æternæ glóriæ.*

DOMINICA

IN SEPTUAGESIMA

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Præoccupé-
mus, *et Hymnus* Primo die,
ut in Psalterio 37 : quæ etiam

*dicuntur in duabus Domini-
cis sequentibus.*

In I Noeturno

*Quando sequentes Lectio-
nes I Nocturni reponuntur
infra hebdomadam juxta Ru-
bricas, dicuntur cum suis
Responsoriis hic assignatis,
omissis aliis secus recitandis.
Quod item servatur quoties
Lectiones I Nocturni alicujus
Dominicæ infra hebdoma-
dam sint reponendæ, etiam
si cum Lectionibus infra
hebdomadam positis conjun-
gantur.*

Incipit liber Génesis

Lectio i Cap. 1, 1-26

IN principio creávit
Deus cælum, et ter-
ram. Terra autem
erat inánis et vácuá, et té-
nebræ erant super fáciem
abýssi : et Spíritus Dei
ferebátur super aquas. Di-
xítque Deus : Fiat lux. Et
facta est lux. Et vidit
Deus lucem quod esset bo-
na : et dívísit lucem a té-
nebris. Appellavítque lu-
cem Diem, et ténebras
Noctem : factúmque est
véspere et mane, dies
unus. Dixit quoque Deus :
Fiat firmaméntum in mé-
dio aquárum : et dívidat
aquas ab aquis. Et fecit
Deus firmaméntum, divi-
sítque aquas, quæ erant
sub firmaménto, ab his,
quæ erant super firma-
méntum. Et factum est ita.
Vocavítque Deus firma-

méntum, Cælum : et factum est vespere et mane, dies secúndus.

℟. In principio creávit Deus cælum et terram, et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. ℣. Formávit igitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. — Ad imáginem.

Lectio ii

Dixit vero Deus : Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum : et appareat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram, congregationésque aquarum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait : Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prútulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tertius. Dixit autem Deus : Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant

diem ac noctem, et sint in signa et témpora, et dies et annos : ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna : lumináre majus, ut præéssset diéi : et lumináre minus, ut præéssset nocti : et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et díviderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies quartus.

℟. In principio creávit Deus cælum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas : * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. — Et.

Lectio iii

Dixit étiam Deus : Pro dúcant aquæ réptile animæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens : Créscite, et multi-

plicámini, et repléte aquas maris : avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus : Producat terra ánimam vivéntem in génere suo, juménta, et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait : Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram : et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et béstis, universæque terræ, omnique réptili, quod movétur in terra.

✠. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ✠. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. — Et. Glória. Et.

In II Nocturno

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Episcopi

Cap. 25, 26 et 27 tom. 3

Lectio iv

 Ortis supplicium Dóminus hómini comminátus fúerat, si peccáret : sic eum mú-

nerans líbero arbítrio, ut tamen régeret império, terreret exítio : atque in paradísi felicitáte, tamquam in umbra vitæ, unde justítia custodíta in melióra conscénderet, collocávit. Hinc post peccátum exsul efféctus, stirpem quoque suam, quam peccándo in se tamquam in radíce vitiáverat, pœna mortis et damnatióne obstrínxit : ut quidquid prolis ex illo, et simul damnáta, per quam peccáverat, cónjuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna símilis retribúta est, nascerétur, tráheret originále peccátum, quo traherétur per erróres dolorésque diversos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiatóribus et possessóribus et consórtibus suis, sine fine supplicium.

✠. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis : * Ut operarétur et custodíret illum. ✠. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. — Ut.

Lectio v

SIC per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors : et ita in omnes hó-

mines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus univérsum genus humánum. Ita ergo res se habébant. Jacébat in malis, vel étiam volvebátur, et de malis in mala præcipitabátur totíus humáni géneris massa damnáta : et adjúncta parti eórum, qui peccáverant, angelórum, luébat impiæ desertiónis digníssimas pœnas.

✠. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ✠. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi : dixit vero Deus. — Faciámus.

Lectio vi

AD iram quippe Dei pertinet justam, quidquid cæca et indómита concupiscéntia faciunt libénter mali, et quidquid manifestis opertisque pœnis patiúntur invíti : non sane Creatóris desisténte bonitáte, et malis ángelis subministráre vitam, vivacémque poténtiam, (quæ subministrátio si auferátur, interibunt) et hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnatáque nascéntium, formáre sémina, et animáre, et ordináre membra per témporum ætátes, per locórum spátia

vegetáre sensus, aliménta donáre. Mélius enim judicávit de malis bene fácere, quam mala nulla esse permítere.

✠. Immísit Dóminus sóporem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulierem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ✠. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. — Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 20, 1-16

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane conducere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 19 in Evang.
post princ.

Egnum cælórum hómini patrifamílias símile dicitur, qui ad excoléndam víneam

suam operários condúcit. Quis vero patrisfamilias similitúdinem réctius tenet, quam Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subjéctos dóninus in domo? Qui habet vineam, universálem scilicet Ecclesiám, quæ ab Abel justo usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot Sanctos prótulit, quasi tot pálmities misit.

R. Plantáverat autem Dóninus Deus paradísum voluptátis a principio : * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. **V.** Produxítque Dóninus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. — In.

Lectio viii

HIC itaque paterfamilias ad excoléndam vineam suam, mane, hora tértia, sexta, nona, et undécima operários condúcit : quia a mundi hujus iníitio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non desístit. Mane etenim mundi fuit ab Adam usque ad Noë : hora vero tértia a Noë usque ad Abraham : sexta quoque

ad Abraham usque ad Móysen : nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini : undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt.

R. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum.

V. Fecit quoque Dóninus Deus Adæ túnica pellíceam, et induit eum, et dixit. — Vidéte.

Lectio ix

AD erudiéndam ergo Dóninus plebem suam, quasi ad excoléndam vineam suam, nullo témpore déstitit operários mittere : quia et prius per Patres, et póstmodum per legis Doctóres et Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in vineæ cultúra laborávit : quamvis in quólibet módulo vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxstitit, hujus vineæ operárius fuit. Operátor ergo mane, hora tértia, sexta, et nona, antíquus ille et Hebráicus pópulus designáitur : qui in eléctis suis ab ipso mundi

exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in vineæ cultúra laboráre. Ad undécimam vero gentíles vocántur, quibus et dicitur : Quid hic statis tota die otíosi?

R. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Nescio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecisti? * Ecce vox ságuinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. **R.** Maledíctus eris super terram, quæ apéruiť os suum, et suscepít ságuinem fratris tui de manu tua. — Ecce. **Gloria Patri.** Ecce.

Et non dicitur Hymnus Te Deum **in Officio de Tempore,** usque ad **Sabbatum post Cineres inclusive.**

AD LAUDES

Ant. 1 Miserére † * mei, Deus, et a delícto meo munda me : quia tibi soli peccávi.

Psalmi de Domin. 2 loco. 48

2 Confitébor * tibi, quóniam exaudísti me.

3 Deus, Deus meus, † * ad te de luce vígilo, quia factus es adjútor meus.

4 Benedíctus es † * in firmaménto cæli, et laudábilis in sácula, Deus noster.

5 Laudáte † * Dóminum de cælis.

Capitulum 1 Cor. 9, 24

Fratres : Nescítis quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit braviúm? Sic cúrrite ut comprehendátis.

Hymnus

Aterne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et téporum das tépora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi désérit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mítescunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes ređit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum discu-
te :

Te nostra vox primum so-
net,

Et vota solvámus tibi.

* **Deo** Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

℣. Dómine, refúgium fa-
ctus es nobis. ℟. A gene-
ratione et progénie.

Ad Bened. Ant. Símile
est * regnum cælórum hó-
mini patrifamílias, qui
éxiit primo mane condú-
cere operários in víneam
suam, dicit Dóminus.

Oratio

PReces pópuli tui, quæ-
sumus, Dómine, cle-
ménter exáudi : ut, qui ju-
ste pro peccátis nostris af-
flígimur, pro tui nóminis
glória misericórditer libe-
rémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Conventióne au-
tem * facta cum operáriis
ex denário diúrno, misit
eos in víneam suam.

Psalmi 92 Dóminus regnávít
et 99 Jubiláte **54, deinde 118**
Beáti immaculáti **et** Retribue,
ut in **Psalterio 55; qui dicun-**
tur etiam in duabus Domini-
cis sequentibus. Ad absolu-
tionem vero Capituli Lectio

brevis Dóminus autem, ut
item in Psalterio. 60

AD TERTIAM

Ant. Ite et vos * in ví-
neam meam, et quod ju-
stum fúerit, dabo vobis.

Capitulum 1 Cor. 9, 24

Fratres : Nescitis quod
ii, qui in stádio cur-
runt, omnes quidem cur-
runt, sed unus áccipit
bravíum? Sic cúrrite ut
comprehendátis.

℟. br. Inclína cor meum,
Deus, * In testimónia tua.
Inclína. ℣. Avérte óculos
meos, ne vídeant vanitá-
tem : in via tua vivífica
me. In testimónia tua.
Glória Patri. Inclína.
℣. Ego dixi : Dómine, mi-
serére mei. ℟. Sana áni-
mam meam, quia peccávi
tibi.

AD SEXTAM

Ant. Quid hic statis * tota
die otíosi? responderunt,
et dixerunt : Quia nemo
nos condúxit.

Capitulum 1 Cor. 9, 25

Omnis autem, qui in agó-
ne conténdit, ab ómni-
bus se ábstinet : et illi
quidem ut corruptíblem
corónam accípiant, nos
autem incorruptam.

℟. br. In ætérnum, Dó-
mine, * Pérmānet verbum

tuum. In ætérnum. *℣.* In
sæculum sæculi véritas
tua. Pérmanet. *Gloria* Pa-
tri. In ætérnum. *℣.* Dómi-
nus regit me, et nihil mihi
déerit. *℟.* In loco pásce
ibi me collocávit.

AD NONAM

Ant. Voca operários, * et
redde illis mercédem
suam, dicit Dóminus.

Capitulum 1 Cor. 10, 4-5

Bibébant autem de spi-
ritáli, consequénte eos,
petra : petra autem erat
Christus : sed non in plú-
ribus eórum beneplácitum
est Deo.

℟. *br.* Clamávi in toto
corde meo : * Exáudi me,
Dómine. Clamávi. *℣.* Ju-
stificatiónes tuas requí-
ram. Exáudi. *Gloria* Patri.
Clamávi. *℣.* Ab occúltis
meis munda me, Dómine.
℟. Et ab aliénis parce ser-
vo tuo.

AD VESPERAS

*Antiphonæ et Psalmi de Do-
minica. 70*

Capitulum Fratres, ut
supra. 626

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum prófe-
rens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans originem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssi-
mum.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. *℟.* Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dixit
paterfamilias * operáriis
suis : Quid hic statis tota
die otiosi? At illi respon-
dentes dixerunt : Quia ne-
mo nos condúxit. Ite et
vos in vineam meam : et
quod justum fúerit, dabo
vobis.

Oratio

Preces pópuli tui, quæ-
sumus, Dómine, cle-
ménter exáudi : ut, qui ju-
ste pro peccátis nostris af-
fligimur, pro tui nóminis
glória misericórditer libe-
rémur. Per Dóminum.

FERIA SECUNDA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 1, 27-31

ET creávit Deus hóminem ad imáginem suam : ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait : Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris, et volatílibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus : Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam : et cunctis animántibus terræ, omníque vólucris cæli, et univérsis quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat : et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

✠. Dum deambuláret Dóminus in paradíso ad auram post merídiem, clamávit, et dixit : Adam, ubi es? Audívi, Dómine, vocem tuam, * Et abscondi me. ✠. Vocem tuam au-

dívi in paradíso, et tímui, eo quod nudus essem. — Et.

Lectio ii Cap. 2, 1-10

IGitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat : et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrát. Et benedixit diéi séptimo, et sanctificávit illum : quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cæli et terræ, quando creáta sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cælum et terram : Et omne virgúltum agri ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis priúsqum germináret : non enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat qui operarétur terram : Sed fons ascendébat e terra, irrígans univérsam superficiem terræ.

✠. In sudóre vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam : cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos : * Sed spinas et tríbulos germinábit tibi. ✠. Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne

coméderes, maledicta terra in ópere tuo. — Sed.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Sed.

Lectio iii

Formávit igitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísium voluptátis a principio : in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Produxitque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve : lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísium, qui inde dividitur in quátuor cápita.

✠. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ✠. In principio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. — Et. Glória Patri. Et.

¶ In hac et sequentibus Feriis usque ad Sabbatum post Cineres inclusive, Psalmi ad Laudes, et FERIA IV etiam tres ultimi ad Matutinum, dicuntur de 2 loco, atque inde etiam sumuntur Antiphonæ.

Ad Primam autem additur quartus Psalmus, ut notatur in Psalterio.

Ad Magnif. Ant. Hi novíssimi * una hora fecerunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi, et æstus.

FERIA TERTIA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 2, 15-24

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur, et custodíret illum : præcepítque ei dicens : Ex omni ligno paradísi cómede : de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas. In quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriérís. Dixit quoque Dóminus Deus : Non est bonum esse hóminem solum : faciámus ei adjutórium símile sibi.

✠. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis : * Ut operarétur et custodíret illum. ✠. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísium voluptátis a principio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. — Ut.

Lectio ii

Formátis igitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus ter-

ræ, et univêrsis volatilibus cæli, addûxit ea ad Adam, ut vidêret quid vocâret ea : omne enim quod vocâvit Adam animæ vivêntis, ipsum est nomen ejus. Appellâvitque Adam nomînibus suis cuncta animântia, et univêrsa volatilia cæli, et omnes bêstias terræ : Adæ vero non inveniebâtur adjûtor sîmîlis ejus.

℟. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium sîmîle sibi.

℣. Adæ vero non inveniebâtur adjûtor sîmîlis sibi : dixit vero Deus. — Faciámus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Faciámus.

Lectio iii

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam : cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulierem : et addûxit eam ad Adam. Dixítque Adam : Hoc nunc, os ex óssibus meis, et caro de carne mea : hæc vocabitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quam obrem relínquet homo patrem suum, et matrem, et adhærébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una.

℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulierem, et addûxit eam ad Adam, ut vidêret quid vocâret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est.

℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. — Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

Ad Magnif. Ant. Dixit autem paterfamílias : * Amíce, non fácio tibi injúriam : nonne ex denário convenísti mecum? tolle quod tuum est, et vade.

FERIA QUARTA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 3, 1-20

SED et serpens erat calidior cunctis animântibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulierem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit mûlier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus : et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem

serpens ad mulierem : Nequáquam morte moriémmini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit igitur múlter quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : deditque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

✠. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísium voluptátis a princípio : * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ✠. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. — In.

Lectio ii

CUmque cognovissent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et, cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscondit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso : et tímui,

eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne comederes, comedísti? Dixítque Adam : Múlter, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulierem : Quare hoc fecísti? Quæ respóndit : Serpens decépit me, et comédi.

✠. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum.

✠. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ tunicam pellíceam, et induit eum, et dixit. — Vidéte.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Vidéte.

Lectio iii

ET ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulieri quoque dixit : Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos :

in dolore páries filios, et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui. Adæ vero dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinæ et tribulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es : quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ, Heva : eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

R. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Nescio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. **V.** Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscepit sánguinem fratris tui de manu tua. — Ecce. **Gloria Patri.** Ecce.

Ad Magnif. Ant. Tolle quod tuum est, * et vade; quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA QUINTA

De libro Génesis

Lectio i **Cap. 4, 1-16**

Adam vero cognóvit uxórem suam Hevam : quæ concépit et péperit Cain, dicens : Possédi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque obtulit de primogénitis gregis sui, et de adipibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Cain vero, et ad múnera illius non respéxit : iratúsque est Cain veheménter, et concidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum : Quare irátus es? et cur concidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies : sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? sed sub te erit appetitus ejus, et tu domináberis illius.

R. In princípio creávit Deus cælum et terram, et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. **V.** Formávit igitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. — Ad imáginem.

Lectio ii

Dixitque Cain ad Abel fratrem suum : Egre-diámur foras. Cumque es-sent in agro, consurrexit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfecit eum. Et ait Dóminus ad Cain : Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit : Né-scio. Num custos fratris mei sum ego? Dixitque ad eum : Quid fecisti? vox ságuinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscepit sán-guinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos : vagus et pró-fugus eris super terram.

℟. In princípio creávit Deus cælum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas : * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Dixitque Cain ad Dóminum : Major est iniquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, et a fácie tua abscondar, et ero vagus et prófugus in terra :

omnis igitur qui invénerit me, occídet me. Dixitque ei Dóminus : Nequáquam ita fiet : sed omnis qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, et plasmávit in ea hóminem. — Et. Glória Patri. Et.

Ad Magnif. Ant. Non licet mihi, * quod volo, fá-cere? an óculus tuus ne-quam est? quia ego bonus sum, dicit Dóminus.

FERIA SEXTA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 4, 17-26

Cognóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch : et ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine filii sui, Henoch. Porro Henoch gé-nuit Irad, et Irad génuít Mavíael, et Mavíael gé-nuit Mathúsaël, et Mathú-

saël genuit Lamech. Qui accepit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal : ipse fuit pater canéntium cíthara et órgano. Sella quoque genuit Tubálcain, qui fuit malleátor et faber in cuncta ópera æris et ferri. Soror vero Tubálcain, Noéma.

℟. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis : * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a principio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. — Ut.

Lectio ii

Dixítque Lamech uxóribus suis Adæ et Sella : Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum : quóniam occídi virum in vulnus meum, et adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Cain, de Lamech vero septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam : et péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens : Pósuit mihi Deus semen

áliud pro Abel, quem occídit Cain. Sed et Seth natus est fílius, quem vocávit Enos : iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi.

℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi : dixit vero Deus. — Faciámus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Faciámus.

Lectio iii Cap. 5, 1-5

HIC est liber generatiónis Adam. In die, qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum et féminam creávit eos, et benedíxit illis : et vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis : et genuit ad imáginem et similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam genuit Seth, octingénti anni : genuítque filios et fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, et mórtuus est.

℟. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam

túlerat Dóminus de Adam, in mulierem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. *℣.* Cumque obdormisset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. — Et ædificávit. *Gloria Patri.* Et vocávit.

Si Vesperæ sint de Feria, ad Magnificat dicitur ultima Antiphona ex præcedentibus Feriis prætermissa; alioquin, si omnes recitatæ fuerint, sumitur de Psalterio.

SABBATO

De libro Génesis

Lectio i Cap. 5, 15-31

Vixit autem Maláleel sexaginta quinque annis, et genuit Jared. Et vixit Maláleel postquam genuit Jared, octingéntis triginta annis : et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingénti nonaginta quinque anni, et mórtuus est. Vixitque Jared centum sexaginta duobus annis, et genuit Henoch. Et vixit Jared, postquam genuit Henoch, octingéntis annis : et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexaginta duo anni, et mórtuus est. Porro Henoch vixit sexa-

ginta quinque annis, et genuit Mathúsalam.

℞. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísium voluptátis a principio : * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. *℣.* Produxitque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi. — In.

Lectio ii

ET ambulávit Henoch cum Deo : et vixit, postquam genuit Mathúsalam, trecéntis annis : et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexaginta quinque anni. Ambulávitque cum Deo, et non apáruit : quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octoginta septem annis, et genuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquam genuit Lamech, septingéntis octoginta duobus annis : et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala, nongénti sexaginta novem anni, et mórtuus est.

℞. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. *℣.* Fecit quoque Dóminus Deus Adæ tunicam pellí-

ceam, et induit eum, et dixit. — Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Vidéte.

Lectio iii

Vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis, et genuit filium : vocavitque nomen ejus Noë, dicens : Iste consolabitur nos ab opéribus et labóribus mánuum nostrárum in terra, cui maledíxit Dóminus. Vixitque Lamech, postquam genuit Noë, quingéntis nonaginta quinque annis : et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingénti septuaginta septem anni, et mórtuus est.

℟. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Nescio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecisti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apérui os suum, et suscepit ságuinem fratris tui de manu tua. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

SABBATO

ANTE SEXAGESIMAM

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato. 312

Capit. 2 Cor. 11, 19-20

Fratres : Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes : sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigít, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus

JAM sol recédit ígneus : Tu, lux perénis, Unitas,
Nostris, beáta Trínitas
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter cælites.

* Patri, simúlque Filio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio
ascéndat ad te, Dómine.
℟. Et descéndat super nos
misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Dixit Dóminus * ad Noë : Finis univérsæ carnis venit coram me : fac tibi arcam de lignis lævigátis, ut salvétur univérsum semen in ea.

Oratio

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus : concéde propítius; ut contra advérſa ómnia Doctóris géntium protectione muniámur. Per Dóminum.

DOMINICA
IN SEXAGESIMA

II classis Semiduplex

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Sequentes Lectiones I Nocturni, si hac nocte dici non potuerint, ponuntur cum suis Responsoriis prima die infra hebdomadam, in qua dicendæ sint Lectiones de Scriptura occurrenti; quod servatur de Lectionibus et Responsoriis I Nocturni sequentis Dominicæ Quinquagesimæ.

De libro Génesis

Cap. 5, 31; 6, 1-15

Lectio i

OE vero cum quingentórum esset annórum, genuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cœpissent hómines multiplicári super terram, et filias procreáſſent, vidéntes filii Dei filias hóminum quod essent pulchræ, acceperunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus : Non permanébit spíritus meus in hó-

mine in ætérnum, quia caro est : erúntque dies illius centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingrési sunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sáculo viri famósi.

℟. Dixit Dóminus ad Noë : Finis univérſæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitaté eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. — Et.

Lectio ii

Videns autem Deus quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pcénituit eum quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolore cordis intrínsecus, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli. Pœnitet enim me fecísse eos. Noë vero invénit grátiam coram Dómino.

℟. Noë, vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia quacúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. — Et.

Lectio iii

HÆ sunt generatiões Noë : Noë vir justus atque perfectus fuit in generatiõibus suis, cum Deo ambulavit. Et genuit tres filios, Sem, Cham et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et replēta est iniquitāte. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam, (omnis quippe caro corruperat viam suam super terram) dixit ad Noë : Finis univērsæ carnis venit coram me : replēta est terra iniquitāte a faciē eorū, et ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigātis : mansiūculas in arca faciēs, et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus. Et sic faciēs eam : Trecentorum cubitorum erit longitudo arcæ, quinquaginta cubitorum latitudo, et triginta cubitorum altitudo illius.

℟. Quadraginta dies et noctes apērti sunt cæli, et ex omni carne habēte spiritum vitæ ingressa sunt in arcam : * Et clausit a foris ostium Dōminus. ℣. In articulo diēi illius ingressus est Noë in arcam et filii ejus, et uxor illius et uxores filiōrum ejus. — Et. Glōria Patri. Et clausit a foris.

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Noë et arca

Cap. 4 circa medium

Lectio iv

Abes, quia irātus Dōminus est : quoniam quamvis cogitāret, hoc est sciret, quia homo pōsitus in terræ regiōne, carnem portans, sine peccāto esse non possit, (terra enim velut quidam tentatiōnum locus est, carōque corruptelæ illēcebra) tamen cum habērent mentem ratiōnis capācem, virtutēque animæ infusam cōrpori, sine considerationē aliqua in lapsum ruērunt, ex quo revocāre se nollent. Neque enim Deus cōgitat sicut hōmines, ut aliqua ei nova succēdat sentētia, neque irāscitur quasi mutābilis : sed ideo hæc legūntur, ut exprimātur peccatorum nostrōrum acērbitas, quæ divīnam meruerit offensam : tamquam eōsque incrēverit culpa, ut etiā Deus, qui naturaliter non movētur aut ira, aut odio, aut passiōne ulla, provocātus videātur ad iracūndiam.

℟. Ædificāvit Noë altāre Dōmino, offerens super illud holocāustum : odorātusque est Dōminus odō-

rem suavitatis, et benedixit ei, dicens : * Crescite, et multiplicamini, et repléte terram. *℟.* Ecce ego statuéam pactum meum vobiscum, et cum semine vestro post vos. — Crescite.

Lectio v

Minitatus est præterea, quod deleret hominem. Ab homine, inquit, usque ad pecus, et a reptilibus usque ad volatilia delebo. Quid læserant irrationalia? Sed quia propter hominem illa facta erant, eo utique deleto, propter quem facta sunt, consequens erat, ut etiam illa deleberentur, quia non erat qui his uteretur. Sensu autem altiore illud manifestatur : quia homo mens est, quæ est rationis capax. Homo enim definitur animal vivum, mortale, rationale. Principali igitur extincto, etiam sensus omnis extinguitur : eo quod nihil reliqui ad salutem supersit, cum salutis fundamentum virtus defecerit.

℟. Ponam arcum meum in núbibus cæli, dixit Dominus ad Noë : * Et recordabor fœderis mei, quod pepigi tecum. *℟.* Cumque obduxero núbibus cælum, apparebit arcus meus in núbibus. — Et recordabor.

Lectio vi

Ad condemnationem autem ceterorum, et ad expressionem pietatis divinæ, dicitur Noë apud Deum grátiam invenisse. Simul ostenditur, quod hominem justum non obumbret aliorum offensio, quando ipse ad totius generis reservatur seminarium. Qui non generationis nobilitate, sed justitiæ et perfectionis merito laudatur. Probati enim viri genus, virtutis prosapia est : quia sicut hominum genus homines, ita animarum genus virtutes sunt. Etenim familiæ hominum splendore generis nobilitantur, animarum autem clarificatur grátia splendore virtutis.

℟. Per memetipsum juravi, dicit Dominus, non adjiciam ultra aquas diluvii super terram : pacti mei recordabor, * Ut non perdam aquis diluvii omnem carnem. *℟.* Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Ut. Glória Patri. Ut.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 8, 4-15

In illo tempore : Cum turba plúrima convenirent, et de civitatibus

properarent ad Jesum, dixit per similitudinem : Exiit qui sēminat, semināre semen suum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 15 in Evangelia

Lectio sancti Evangelii, quam modo, fratres carissimi, audistis, expositione non indiget, sed admonitione. Quam enim per semetipsam Veritas exposuit, hanc discutere humana fragilitas non praesumat. Sed est quod solliciti in hac ipsa expositione Dominica pensare debeamus : quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, volucres daemonia, spinas divitias significare diceremus; ad credendum nobis mens forsitan vestra dubitaret. Unde et idem Dominus per semetipsum dignatus est exponere quod dicebat, ut sciatis rerum significationes querere in iis etiam, quae per semetipsum noluit explanare.

℟. Benedixit Deus Noë, et filiis ejus, et dixit ad eos : * Crescite, et multiplicamini, et replete terram. ℣. Ecce ego statuam pactum meum vobiscum, et cum semine vestro post vos. — Crescite.

Lectio viii

Exponendo ergo quod dixit, figurate se loqui innouit : quatenus certos nos redderet, cum vobis nostra fragilitas verborum illius figuras aperiret. Quis enim mihi umquam crederet, si spinas divitias interpretari voluissem? maxime cum illae pungant, istae delectent. Et tamen spinae sunt, quia cogitationum suarum punctioibus mentem lacerant : et cum usque ad peccatum pertrahunt, quasi inflicto vulnere cruciant. Quas bene hoc in loco, alio Evangelista testante, nequaquam Dominus divitias, sed fallaces divitias appellat.

℟. Ecce ego statuam pactum meum vobiscum, et cum semine vestro post vos : * Neque erit deinceps diluvium dissipans terram. ℣. Arcum meum ponam in nubibus, et erit signum foederis inter me et inter terram. — Neque.

Lectio ix

Fallaces enim sunt, quae nobiscum diu permanere non possunt : fallaces sunt, quae mentis nostrae inopiam non expellunt. Solae autem divitiae verae sunt, quae nos divites virtutibus faciunt. Si ergo, fratres carissimi, esse divites cupitis, veras divi-

tias amáte. Si culmen veri honoris quæritis, ad cæleste regnum téndite. Si glóriam dignitátum diligitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei : et quasi accéptus cibus stómacho languénte rejícitur, quando audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinét, hujus profécto vita desperátur.

✠. Cum turba plúrima convenírent ad Jesum, et de civitatibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem : * Exiit qui séminat, semináre semen suum. ✠. Et dum séminat, áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum. — Exiit. Glória Patri. Exiit.

AD LAUDES

Ant. 1 Secúndum magnam misericórdiam * tuam miserére mei, Deus.

Psalmi de Domin. 2 loco. 48

2 Si mihi Dóminus * salvátor fúerit, non timébo quid fáciat mihi homo.

3 In velaménto * clamávi valde dilúculo : Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.

4 Hymnum dicámus * Dómino, Deo nostro.

5 In excélsis * laudáte Deum.

Capit. 2 Cor. 11, 19-20

FRatres : Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes : sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit.

Hymnus

ÆTérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,

Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi désérit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :

Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentisque somnum discu-
te :

Te nostra vox primum so-
net,

Et vota solvámus tibi.

* **Deo** Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Dómine, refúgium fa-
ctus es nobis. ℟. A gene-
ratione et progénie.

Ad Bened. Ant. Cum tur-
ba * plúrima convenírent
ad Jesum, et de civitatibus
properárent ad eum, dixit
per similitúdinem : Exiit
qui séminat, semináre se-
men suum.

Oratio

Deus, qui cónspicis quia
ex nulla nostra actióne
confidimus : concéde prop-
pítius; ut contra advér-
sa ómnia Doctóris géntium
protectióne muniámur. Per
Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Semen cécidit * in
terram bonam, et áttulit
fructum in patiéntia.

Psalmi 92 Dóminus regnáv-
it et 99 Jubiláte 54, deinde 118
Beáti immaculáti et Retribue
ut in Psalterio. 55 **Ad absolu-**
tionem vero Capituli Lectio

brevis Dóminus autem, ut
item in Psalterio. 60

AD TERTIAM

Ant. Qui verbum Dei *
rétinent corde perfécto et
óptimo, fructum áfferunt
in patiéntia.

Capit. 2 Cor. 11, 19-20

Fratres : Libénter suf-
fértis insipiéntes, cum
sitis ipsi sapiéntes : susti-
nétis enim si quis vos in
servitútem rédigít, si quis
dévorat, si quis áccipit, si
quis extóllitur, si quis in
fáciem vos cædit.

℟. br. Inclína cor meum,
Deus, * In testimónia tua.
Inclína. ℣. Avérte óculos
meos, ne vídeant vanitá-
tem : in via tua vivífica
me. In. Glória Patri. Inclí-
na. ℣. Ego dixi : Dómine,
miserére mei. ℟. Sana áni-
mam meam, quia peccávi
tibi.

AD SEXTAM

Ant. Semen cécidit * in
terram bonam, et áttulit
fructum, áliud centési-
mum, et áliud sexagési-
mum.

Capitulum 2 Cor. 11, 25

TER virgis cæsus sum,
semel lapidátus sum,
ter naufrágium feci, nocte
et die in profúndo maris
fui.

℟. br. In ætérnum, Dó-
mine, * Pérmánét verbum
tuum. In ætérnum. ℣. In

sæculum sæculi veritas tua. Pérmānet. **G**lória Patri. In ætérnum. **V.** Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **R.** In loco pásquæ ibi me collocávit.

Oratio Deus, *ut supra.* 642

AD NONAM

Ant. Si vere, fratres, * dívites esse cúpitis, veras divítias amáte.

Capitulum 2 Cor. 12, 9

L Ibénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

R. **br.** Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clamávi. **V.** Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. **G**lória Patri. Clamávi. **V.** Ab occúltis meis munda me, Dómine.

R. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica. 70

Capit. Fratres. 642

Hymnus

L Ucis Creátor óptime, Lucem diérum próferens,

Primórdiis lucis novæ, Mundi parans originem :

Qui mane junctum vésperi Diem vocári præcipis : Illábitur tetrum chaos, Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine, Vitæ sit exsul múnere, Dum nil perénne cógitat, Seséque culpis ílligat.

Cæléste pulset óstium : Vitále tollat præmium : Vitémus omne nóxium : Purgémus omne péssimum.

* **P**ræsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

V. Dirigátur, Dómine, orátio mea. **R.** Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Vobis datum est * nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, dixit Jesus discipulis suis.

FERIA SECUNDA

De libro Génesis

Cap. 7, 1-5, 10-14, 17

Lectio i

Dixit Dóminus ad Noë : Ingrédere tu, et omnis domus tua in arcam : te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolles septéna et septéna, másculum et féminam : de animántibus vero immúndis duo et duo, másculum et féminam. Sed et de volatílibus cæli septéna et se-

pténa, másculum et féminam : ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, et post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, et delébo omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ.

℟. In artículo diéi illíus ingrèssus est Noë in arcam et filii ejus, * Uxor illíus et uxóres filiórum ejus.

℣. Deléta sunt univérſa de terra, remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. — Uxor.

Lectio ii

Fecit ergo Noë ómnia, quæ mandáverat ei Dóminus. Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noë, mense secúndo, séptimo décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt : et facta est plúvia super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus.

℟. Recordátus Dóminus Noë, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ : * Et prohibítæ sunt plúviæ de cælis. ℣. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes, et cœpérunt mínui

post centum quinquagínta dies. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

In artículo diéi illíus ingrèssus est Noë, et Sem, et Cham, et Japheth, filii ejus : uxor illíus et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam : ipsi et omne ánimál secúndum genus suum, univérſaque juménta in génere suo, et omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Factúmque est dilúvium quadragínta diébus super terram : et multiplicátæ sunt aquæ, et elevavérunt arcam in sublíme a terra.

℟. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingrèssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingrèssus est Noë in arcam et filii ejus, et uxor illíus et uxóres filiórum ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Ad Magnif. Ant. Si culmen * veri honóris quæritis, ad illam cæléstem pátriam quantócius prope-
ráte.

FERIA TERTIA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 8, 1-13

Recordátus autem Deus Noë, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataráctæ cæli : et prohibita sunt plúviæ de cælo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes : et cœpérunt mínui post centum quinquaginta dies. Requivítque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis super montes Arménia.

✠. Ædificávit Noë altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odorátusque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ✠. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.

Lectio ii

AT vero aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem : décimo enim mense, prima die mensis, apparuérunt cacúmina móntium. Cumque

transissent quadraginta dies, apériens Noë fenestram arcæ, quam fécerat, dimisit corvum : qui egrediebátur, et non revertébátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessáissent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiérceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam.

✠. Ponam arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noë : * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ✠. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

EXspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noë, quod cessáissent aquæ super terram. Expectavítque nihilóminus septem álios dies : et emísit colúmbam, quæ non est reversa ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminútæ sunt aquæ super terram.

℟. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Ut. Glória Patri. Ut.

Ad Magnif. Ant. Semen est * verbum Dei, sator autem Christus : omnis qui invenit eum, manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 8, 15-22

Locútus est autem Deus ad Noë, dicens : Egrédere de arca, tu et uxor tua, filii tui et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quam in béstiis et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram : créscite et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noë et filii ejus, uxor illíus et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília quæ reptant super terram secúndum genus suum, egréssa sunt de arca.

℟. Benedíxit Deus Noë, et filiiis ejus, et dixit ad eos : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.

Lectio ii

Adificávit autem Noë altáre Dómino : et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, obtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et ait : Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines : sensus enim et cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua : non igitur ultra percútiám omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiéscent.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos : * Neque erit deinceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Neque erit.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Neque.

Lectio iiii

Cap. 9, 1-6

Benedixitque Deus Noë et filiis ejus. Et dixit ad eos : Crēscite, et multiplicāmini, et replēte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animālia terræ, et super omnes vólucres cæli, cum univērsis quæ movētur super terram : omnes pisces maris mānui vestræ trāditi sunt. Et omne, quod movētur et vivit, erit vobis in cibum : quasi ólera vivēntia trādidi vobis ómnia. Excēpto, quod carnem cum sáanguine non comedētis. Sáanguinem enim animárum vestrarum requíram de manu cunctárum bestiárum; et de manu hóminis, de manu viri, et fratris ejus requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sáanguinem, fundétur sanguis illius : ad imáginem quippe Dei factus est homo.

℟. In artículo diēi illius ingressus est Noë in arcam, et filii ejus, * Uxor illius et uxóres filiórū ejus. ℣. Deléta sunt univērsa de terra, remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. — Uxor. Glória Patri. Uxor.

Ad Magnif. Ant. Quod autem cécidit * in terram bonam, hi sunt, qui in

corde bono et óptimo fructum áfferunt in patiēntia.

Si prædictæ Antiphonæ ad Magnificat non potuerint dici in præcedentibus Feriis, et in sequentibus Feriis V et VI Vesperæ sint de Feria, dicitur ultima ex iis prætermisssa; alioquin, si omnes recitatae fuerint, sumitur de Psalterio.

FERIA QUINTA

De libro Génesis

Lectio i

Cap. 9, 12-15

Dixitque Deus : Hoc signum fœderis quod do inter me et vos, et ad omnem ánimam vivēntem, quæ est vobiscum in generatiónes sempitérnas : Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus : et recordábor fœderis mei vobiscum, et cum omni ánimá vivēte, quæ carnem végetat : et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univērsam carnem.

℟. Dixit Dóminus ad Noë : Finis univērsæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitatē eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. — Et.

Lectio ii Cap. 9, 20-29

Cœpítque Noë vir agrícola exercére terram, et plantávit vineam. Bibénsque vinum inebriátus est, et nudátus in tabernáculo suo. Quod cum vidisset Cham pater Chánaan, verénda scílicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At vero Sem et Japheth pállium imposuerunt húmeris suis, et incédentes retrórsum, operuerunt verénda patris sui : faciésque eórum avérsæ erant, et patris virília non vidérunt.

℟. Noë, vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

EVígilans autem Noë ex vino, cum didicisset quæ fécerat ei fílius suus minor, ait : Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixítque : Benedíctus Dóminus Deus Sem, sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth, et hábitet in tabernáculis Sem, sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noë post dilú-

vium trecéntis quinquagínta annis. Et impléti sunt omnes dies ejus non-gentórum quinquagínta annórum : et mórtuus est.

℟. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingrèssa sunt in arcam : * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingrèssus est Noë in arcam et filii ejus, et uxor illíus et uxóres filiórum ejus. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 10, 1-6

HÆ sunt generatiónes filiórum Noë, Sem, Cham, et Japheth : nati-que sunt eis filii post dilúvium. Fílii Japheth : Gomer, et Magog, et Máдай, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro filii Gomer : Ascenez, et Riphath, et Thogórma. Fílii autem Javan : Elísa, et Tharsis, Cetthim, et Dó-danim. Ab his divísæ sunt ínsulæ géntium in regiónibus suis, unusquisque secúndum linguam suam et famílias suas in natió nibus suis. Fílii autem Cham : Chus, et Mésraim, et Phuth, et Chánaan.

✠. *Ædificávit Noë altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ✠. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite.*

Lectio ii Cap. 11, 1-8

ERat autem terra lábii uníus, et sermónum eorúmdem. Cumque profiscisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum : Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto : et dixerunt : Veníte, faciámus nobis civitátem, et turrim, cujus culmen pertíngat ad cælum : et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras.

✠. Ponam arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noë : * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ✠. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

DEscéndit autem Dóminus ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant filii Adam, et dixit : Ecce unus est populus, et unum lábium ómnibus : cœperúntque hoc fácere, nec desistent a cogitatióibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte igitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquisque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem.

✠. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjiciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ✠. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Ut. **Glória Patri. Ut.**

SABBATO

De libro Génesis

Lectio i Cap. 11, 10-30

HÆ sunt generatióes H Sem : Sem erat centum annórum, quando genuit Arpháxad, biénio post dilúvium. Vixítque Sem, postquam genuit Ar-

pháxad, quingéntis annis : et génuít filios et filias. Porro Arpháxad vixit trigínta quinque annis, et génuít Sale. Vixítque Arpháxad, postquam génuít Sale, trecéntis tribus annis : et génuít filios et filias. Sale quoque vixit trigínta annis, et génuít Heber. Vixítque Sale, postquam génuít Heber, quadringéntis tribus annis : et génuít filios et filias.

℟. Benedíxit Deus Noë, et filiis ejus, et dixit ad eos : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémíne vestro post vos. — Créscite.

Lectio ii

Vixit autem Heber trigínta quátuor annis, et génuít Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuít Phaleg, quadringéntis trigínta annis : et génuít filios et filias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, et génuít Reu. Vixítque Phaleg, postquam génuít Reu, ducéntis novem annis : et génuít filios et filias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, et génuít Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuít Sarug, ducéntis septem annis : et génuít filios et filias. Vixit

vero Sarug trigínta annis, et génuít Nachor. Vixítque Sarug, postquam génuít Nachor, ducéntis annis : et génuít filios et filias.

℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémíne vestro post vos : * Neque erit deinceps dilúvium dissipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. — Neque.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabato : Glória Patri. Neque.

Lectio iii

Vixit autem Nachor vigínti novem annis, et génuít Thare. Vixítque Nachor, postquam génuít Thare, centum decem et novem annis : et génuít filios et filias. Vixítque Thare septuagínta annis, et génuít Abram, et Nachor, et Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare : Thare génuít Abram, Nachor, et Aran. Porro Aran génuít Lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum, in terra natiuitatis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et Nachor uxóres : nomen uxóris Abram, Sárai : et nomen uxóris Nachor, Melcha, filia Aran patris Melchæ et patris Jeschæ. Erat autem Sárai

stérilis, nec habébat líberos.

℟. In artículo diéi illius ingressus est Noë in arcam et filii ejus, * Uxor illius et uxóres filiórum ejus. ℣. Deléta sunt univérſa de terra, remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. — Uxor. Glória Patri. Uxor.

SABBATO

ANTE QUINQUAGESIMAM

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato. 312

Capitulum 1 Cor. 13, 1

FRatres : Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens.

Hymnus

JAM sol recédit ígneus : Tu, lux perénis, Unitas,

Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súplices
Laudémus inter cælites.

* Patri, simúlque Filio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Pater fídei nostræ * Abraham summus, óbtulit holocáustum super altáre pro filio.

Oratio

PReces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi : atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitaté custódi. Per Dóminum.

DOMINICA

IN QUINQUAGESIMA

II classis Semiduplex

In I Nocturno

De libro Génesis

Lectio i Cap. 12, 1-19

Exit autem Dóminus ad Abram : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedícám benedicéntibus tibi, et maledícám maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérſæ cognatiónes terræ. Egréssus est itaque Abram sicut præcéperat ei

Dóminus, et iuit cum eo Lot. Septuaginta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot filium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran : et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cumque veníssent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem : Chananæus autem tunc erat in terra.

℟. Locútus est Dóminus ad Abram, dicens : Egre-dere de terra tua, et de cognatióne tua, et veni in terram quam monstrávero tibi : * Et fáciám te in gentem magnam. ℣. Benedícens benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. — Et.

Lectio ii

Appáruit autem Dóminus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra Oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab Occidéntem habens Bethel, et ab Oriéntem Hai : ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus. Per-

rexítque Abram vadens, et ultra progrédiens ad merídiem. Facta est autem fames in terra : descendítque Abram in Ægýptum, ut peregrinarétur ibi : prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederétur Ægýptum, dixit Sárai uxóri suæ : Novi quod pulchra sis múlter, et quod cum viderint te Ægýptii, dictúri sunt : Uxor ipsíus est : et interficient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis : ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tui.

℟. Dum staret Abraham ad flicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Isaac. — Tres.

Lectio iii

CUM itaque ingressus esset Abram Ægýptum, vidérunt Ægýptii mulierem quod esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum : et subláta est múlter in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter illam : fuerúntque ei oves et boves et ásini, et servi et fámulæ, et ásinæ et ca-

méli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, et domum ejus propter Sárai uxórem Abram. Vocávitque Phá-rao Abram, et dixit ei : Quidnam est hoc quod fecísti mihi? quare non indicásti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc igitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade.

℟. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ✠. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus. — Tolle. Glória Patri. Tolle.

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii
Epíscopi de Abraham
Patriárcha

Lectio iv Liber 1, cap. 2

 Agnus plane vir Abraham, et multárum virtútum clarus insígnibus, quem votis suis philosophía non pótuit æquáre. Dénique mínus est quod illa finxit, quam quod iste gessit : majórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex

veritátis fides. Itaque, cújusmodi fúerit in eo viro devótio, considerémus. Ea enim virtus órdine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum : meritóque hanc ab eo primam exégit Deus, dicens : Exi de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui. Satis fúerat dixisse, De terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tíneas Dóminum. ✠. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. — Ne.

Lectio v

SED ideo áddidit síngula, ut ejus afféctum probáret : ne forte aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus áliqua mandátis cæléstibus pararétur. Sed sicut coacervánda fúerunt præcépta, ne quid latéret; ita étiam proponénda præmia, ne forte desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus : meritóque exívit, quemádmódum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter

septem sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deum; perfécit Abraham, factóque sapiéntum dicta prævenit, et secútus Deum exívit de terra sua.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens : Benedicám tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. — Et.

Lectio vi

SED quia ante terra ei fúerat ália, hoc est, régio Chaldæórum, de qua exívit Thare pater Abraham, et in Charran demigrávit : et quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat, Exi de cognatióne tua : considerémus, ne forte hoc sit exíre de terra sua, de hujus terræ, hoc est, de córporis nostri quadam commoratióne égređi, de qua exívit Paulus, qui dixit : Nostra autem conversátio in cælis est.

℟. Deus dómini mei Abraham, dirige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. — Ut. Glória Patri. Ut.

In III Noeturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 18, 31-43

IN illo témpore : Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Filio hóminis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 2 in Evangelia

Edémptor noster, prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbándos, eis longe ante et ejúsdem passiónis pœnam, et resurrectionis suæ glóriam prædixit : ut cum eum moriéntem, sicut prædictum est, cérnerent; étiam resurrectúrum non dubitarent. Sed quia carnáles adhuc discipuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit : ut qui cæléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cæléstia facta solidarent.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecisti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hý-

dria tua, ut bibam : et illa dixerit, Bibe, dómíne, et camélis tuis potum tríbuam : ipsa est, quam præparávit Dóminus filio dómíni mei. — Dómine.

Lectio viii

SED mirácula Dómini et Salvatóris nostri sic accipiéndā sunt, fratres caríssimi, ut et in veritáte credántur facta, et tamen per significatióem nobis áliquíd innuant. Opera quippe ejus et per poténtiam áliud osténdunt, et per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus : sed tamen quid per mystérium significet, nóvimus. Cæcum quippe est genus humánū, quod in parénte primo a paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris sui præsentiam illuminátur : ut intérnæ lucis gáudia jam per desiderium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

✠. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis.

✠. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi

te de Ur Chaldæórum. — Noli.

Lectio ix

Notándum vero est, quod cum Jesus Jéricho appropinquáre dicitur, cæcus illuminátur. Jéricho quippe luna interpretátur : luna autem in sacro elóquio pro defectu carnis pónitur : quia dum ménstruis momentis decréscebat, defectum nostræ mortalitátis designat. Dum igitur Cónditor noster appropínquat Jéricho, cæcus ad lumen redit : quia dum divínitas defectum nostræ carnis suscepit, humánū genus lumen, quod amiserat, recepit. Unde enim Deus humana pátitur, inde homo ad divína sublevátur. Qui videlicet cæcus recte et juxta viam sedére, et mendicans esse describitur. Ipsa enim Véritas dicit : Ego sum via.

✠. Cæcus sedébat secus viam, transeúnte Dómino, et clamávit ad eum : et ait illi Dóminus : * Quid vis ut fáciam tibi? * Dómine, ut vídeam lumen. ✠. Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se, et cum appropinquáset, interrogávit eum, dicens. — Quid. Glória Patri. Dómine.

AD LAUDES

Ant. 1 Secúndum multitudinem * miseratiónum

tuárum, Dómine, dele iniquitátem meam.

Psalmi de Domin. 2 loco. 48

2 Deus meus es tu, * et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te.

3 Ad te de luce * vígilo, Deus, ut vídeam virtútem tuam.

4 Hymnum dicite, * et superexaltáte eum in sæcula.

5 Omnes Angeli * ejus, laudáte Dóminum de cælis.

Capitulum 1 Cor. 13, 1

Fratres : Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tinniens.

Hymnus

Aterne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,

Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígne :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi désérit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentisque somnum díscute :

Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

* **Deo Patri sit glória,**
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatione et progénie.

Ad Bened. Ant. Ecce ascendimus * Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt de Fílio hóminis : tradétur enim géntibus, et illudétur, et conspuétur : et postquam flagelláverint, occídent eum, et tertia die resúrget.

Oratio

PReces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi : atque, a pec-

catórum vínculis absolutos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Iter faciente * Jesu, dum appropinquáret Jérico, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recíperemereretur.

Psalmi 92 Dóminus regnávít et 99 Jubiláte 54, **deinde** 118 Beáti immaculáti et Retribue ut in Psalterio. 55 Ad absolutionem vero Capituli Lectio brevis Dóminus autem, ut item in Psalterio. 60

AD TERTIAM

Ant. Transeúnte * Dómino, clamábat cæcus ad eum : Miserére mei, Fili David.

Capitulum Fratres, ut supra. 656

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. **℣.** Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In. **Glória Patri.** Inclína. **℣.** Ego dixi : Dómine, miserére mei. **℟.** Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Ant. Et qui præbant, * increpábant eum ut tacéret : ipse vero multo magis clamábat : Miserére mei, Fili David.

Capitulum 1 Cor. 13, 8-9

Caritas numquam excidit : sive prophetiæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmānet verbum tuum. In ætérnum. **℣.** In sáculum sáculi véritas tua. Pérmānet. **Glória Patri.** In ætérnum. **℣.** Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **℟.** In loco pásuæ ibi me collocávit.

Oratio Preces. 656

AD NONAM

Ant. Cæcus magis * ac magis clamábat, ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum 1 Cor. 13, 13

Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc : major autem horum est caritas.

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clamávi. **℣.** Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. **Glória Patri.** Clamávi. **℣.** Ab occúltis meis munda me, Dómine. **℟.** Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Dominica. 70

Capitulum Fratres, ut supra. 656

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum pró-
ferens,

Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.

Caeléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssi-
mum.

* **P**ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

℟. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. **℞.** Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Stans
autem Jesus, * jussit cæ-
cum addúci ad se, et ait
illi : Quid vis ut fáciam ti-
bi? Dómine, ut vídeam. Et
Jesus ait illi : Réspice,
fides tua te salvum fecit.
Et conféstim vidit, et se-
quebátur illum, magní-
ficans Deum.

FERIA SECUNDA

Lectiones hujus Feriæ qua-
cumque de causa impeditæ,
si post Cineres fieri contingat
Officium Lectionibus I No-
cturni propriis aut de Com-
muni assignatis carens et re-
ponendæ in eo non sint Le-
ctiones Dominicæ, ponuntur
in prima sequenti die, in qua
dicendæ sunt Lectiones de
Scriptura occurrenti, cum
Responsoriis tamen de Feria
currenti. Quod item servatur
de Lectionibus Feriæ III
pariter in sua die quomodo-
libet impeditis; et si quando
infra Hebdomadam omnibus
non sit locus, Lectiones pri-
mo impeditæ omittuntur.

De libro Génesis

Lectio i Cap. 13, 1-16

AScéndit ergo Abram de
Ægýpto, ipse et uxor
ejus, et ómnia quæ habé-
bat, et Lot cum eo ad au-
strálem plagam. Erat au-
tem dives valde in posses-
sione auri et argénti. Re-
versúsque est per iter, quo
vénerat, a Merídie in Be-
thel usque ad locum ubi
prius fixerat tabernáculum
inter Bethel et Hai : in loco
altáris quod fécerat prius,
et invocávit ibi nomen Dó-
mini. Sed et Lot qui erat
cum Abram, fuérunt gre-
ges óvium, et arménta, et
tabernácula. Nec póterat
eos cápere terra, ut habi-
tarent simul : erat quippe
substántia eórum multa,

et nequibant habitare communiter.

℟. Movens Abram tabernaculum suum, venit et habitavit juxta convallē Mambre : * Ædificavitque ibi altare Dōmino. ℣. Dixit autem Dōminus ad eum : Leva oculos tuos, et vide : omnem terram, quam cōspicis, tibi dabo, et sēmini tuo in sempiternum. — Ædificavitque.

Lectio ii

Unde et facta est rixa inter pastores gregum Abram et Lot. Eo autem tempore Chananæus et Pherezæus habitabant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot : Ne, quæso, sit iurgium inter me et te, et inter pastores meos et pastores tuos : fratres enim sumus. Ecce universa terra coram te est : recede a me, obsecro : si ad sinistram feris, ego dexteram tenēbo : si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram pergā. Elevatis itaque Lot oculis, vidit omnem circa regionem Jordānis, quæ universa irrigabatur antequam subverteret Dōminus Sodomam et Gomorrhā, sicut paradīsus Dōmini, et sicut Ægyptus venientibus in Segor. Elegitque sibi Lot regionem circa Jordānem, et recessit ab Oriente.

℟. Credidit Abram Deo, et reputatum est ei ad iustitiam : * Et ideo amicus Dei factus est. ℣. Fuit autem justus coram Dōmino, et ambulavit in viis ejus. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glōria Patri. Et.

Lectio iii

Divisique sunt alterutrum a fratre suo. Abram habitavit in terra Chānaan : Lot vero moratus est in oppidis, quæ erant circa Jordānem, et habitavit in Sodomis. Hōmines autem Sodomitæ pessimi erant, et peccatores coram Dōmino nimis. Dixitque Dōminus ad Abram, postquam divisus est ab eo Lot : Leva oculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilonem et Meridiem, ad Orientem et Occidentem. Omnem terram, quam cōspicis, tibi dabo, et sēmini tuo usque in sempiternum. Faciāque semen tuum sicut pulverem terræ.

℟. Tentavit Dōminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum ibi in holocaustum super unum montium, quem dixerō tibi. ℣. Vocatus quoque a Dōmino, respondit, Adsum : et ait ei Dōminus. — Tolle. Glōria. Tolle.

Ad Magnif. Ant. Et qui præibant, * increpabant eum ut taceret : ipse vero multo magis clamabat : Miserere mei, Fili David.

FERIA TERTIA

De libro Génesis

Lectio i Cap. 14, 8-20

ET egressi sunt rex Sodomorum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor : et direxerunt áciem contra eos in valle Silvêstri : scilicet advêrsus Chodorláhom regem Elamitarum, et Thadal regem Géntium, et Amraphel regem Sennaar, et Arioch regem Ponti : quatuor reges advêrsus quinque. Vallis autem Silvêstris habebat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomorum, et Gomórrhæ terga vertérunt, ceciderúntque ibi : et qui remánsérunt, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomorum et Gomórrhæ, et univêrsa quæ ad cibum pèrtinent, et abiérunt : necnon et Lot et substántiam ejus, filium fratris Abram, qui habitábat in Sódomis.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens :
* Ne exténdas manum

tuam super púerum, eo quod tíneas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. — Ne.

Lectio ii

ET ecce unus, qui eváserat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitábat in conválle Mambre Amorrhæi, fratris Eschol, et fratris Aner : hi enim pepígérunt fœdus cum Abram. Quod cum audísset Abram, captum vidélicet Lot fratrem suum, numerávit expéditos vernáculos suos trecéntos decem et octo : et persecútus est usque Dan. Et divisís sóciis, irruit super eos nocte : percussítque eos, et persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, et Lot fratrem suum cum substántia illius, mulieres quoque et pópulum.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens : Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

EGréssus est autem rex Sodomórum in occúrsum ejus, postquam revérsum est a cæde Chodorláhomor, et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchisedech rex Salem, próferens panem et vinum, erat enim sacérdos Dei altíssimi, benedíxit ei, et ait : Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cælum et terram : et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in má nibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

R. Deus dómini mei Abraham, dírige viam meam :

* Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. **R.** Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. — Ut. **G**lória Patri. Ut.

Ad Magnif. Ant. Miserére mei, * Fili David. Quid vis, ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.

¶ Sequens Feria IV Cinerum est major privilegiata, reliquæ autem usque ad Sabbatum sequens inclusive, sunt majores non privilegiatæ.

FERIA QUARTA
CINERUM

Ab hac die cessant omnes Octavæ.

In hac et aliis Feriis usque ad Nonam Sabbati sequentis

inclusive, omnia dicuntur ut in præcedentibus Feriis post Septuagesimam, exceptis iis quæ hic habentur propria.

Et quotidie in Officio feriali ad omnes Horas dicuntur Preces, ut in Ordinario.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 6, 16-21

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi

Liber 2 de Sermone Domini
in monte, cap. 12 tom. 4

MAniféstum est, his præcéptis omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dírigi : ne foris quæréntes mercédem, huic sáculo conformémur, et amittámus promissiónem tanto solidiórís atque firmiórís, quanto interiórís beatitúdinis, qua nos elégit Deus confórmes fieri imáginis Fílii sui. In hoc autem capítulo máxime adverténdum est, non in solo rerum corporeárum nitóre, atque pompa, sed étiam in ipsis sórdibus luctuósis esse posse jactántiam; et eo periculosiórém, quo sub nómine servitútis Dei decipit.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam : et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam : ipsa est, quam præparávit Dóminus filio dómini mei. — Dómine.

Lectio ii

QUI ergo immoderáto cultu córporis atque vestítu, vel ceterárum rerum nitóre præfúlget, fáci-le convíncitur rebus ipsis, pompárum sáeculi esse sectátor, nec quemquam fallit dolósa imáGINE sanctitátis. Qui autem in professione christianitátis, inusitáto squalóre ac sórdibus inténtos in se óculos hóminum facit, cum id voluntáte fáciat, non necessitáte patiátur : ex céteris ejus opéribus potest cónjici, utrum hoc contéptu supérflui cultus, an ambitione álqua fáciat : quia et sub ovína pelle cavéndos lupos Dóminus præcépit : Sed ex frúctibus, inquit, eórum cognoscétis eos.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. — Noli.

Lectio iii

CUM enim cœperint ál-quibus tentatióibus ea ipsa scílicet illis súbtrahi, vel negári, quæ isto velámíne vel consecúti sunt, vel cónsequi cúpiunt : tunc necesse est ut appareat, utrum lupo in ovína pelle sit, an ovis in sua. Non tamen proptérea ornátu supérfluo debet aspéctus hóminum mulcére Christiánus, quia illum parcum hábitum ac necessárium étiam simulatóres sáepius usúrpant, ut incáutos decípiant ; quia et illæ oves non debent pelles suas depónere, si aliquándó eis lupi se cóntegant.

℟. Movens Abram tabernáculum suum, venit et habitávit juxta convállem Mambre : * Ædificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum : Leva óculos tuos, et vide : omnem terram quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. — Ædificavítque. Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Laudes

Ad Bened. Ant. Cum jejunátis, * nolíte fieri sicut hypócritæ, tristes.

Oratio

PRæsta, Dómine, fide-
libus tuis : ut jejunió-
rum veneránda solémnia,
et cógrua pietáte susci-
pian, et secúra devotióne
percúrrant. Per Dómi-
num.

Ad Vesperas

℣. Dirigátur, Dómine,
orátio mea. ℞. Sicut in-
censum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. The-
saurizáte vobis * thesau-
ros in cælo, ubi nec ærúgo,
nec tinea demolítur.

Oratio

Inclinánte se, Dómine,
majestáti tuæ, propi-
tiátus inténde : ut, qui di-
vino múnere sunt refécti,
cælestibus semper nutrián-
tur auxiliis. Per Dómi-
num.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 8, 5-13

IN illo témpore : Cum in-
troísset Jesus Caphár-
naum, accéssit ad eum
centúrio, rogans eum, et
dicens : Dómine, puer
meus jacet in domo para-
lýticus, et male torquétur.
Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi

Liber 2 de Consensu Evang.
cap. 20 tom. 4

Videámus, utrum sibi de
hoc servo centuriónis
Matthæus Lucásque con-
séntiant. Matthæus enim
dicit : Accéssit ad eum
centúrio, rogans eum, et
dicens : Puer meus jacet in
domo paralýticus. Cui vi-
détur repugnáre quod ait
Lucas : Et cum audisset de
Jesu, misit ad eum senió-
res Judæórum, rogans eum
ut veníret, et sanáret ser-
vum ejus. At illi cum ve-
níssent ad Jesum, rogábant
eum sollicite, dicénte ei :
Quia dignus est ut hoc illi
præstes : díligit enim gen-
tem nostram, et synagó-
gam ipse ædificávit nobis.
Jesus autem ibat cum illis :
et cum jam non longe esset
a domo, misit ad eum cen-
túrio amícos, dicens : Dó-
mine, noli vexári : non
enim dignus sum ut sub
tectum meum intres.

℞. Dómine, puer meus
jacet paralýticus in domo,
et male torquétur : * Amen
dico tibi, ego véniam, et
curábo eum. ℣. Dómine,
non sum dignus ut intres
sub tectum meum : sed
tantum dic verbo, et sa-
nábitur puer meus. —
Amen dico.

Lectio ii

SI enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum, quod Matthæus narrat, Accessit ad eum quidam centúrio, cum ipse non accesserit, sed amícos míserit : nisi diligénter adverténtes intelligámus Matthæum non omnímodo deservísse usitátum morem loquéndi? Non solum enim dicere solémus, accessísse áliquem étiam ántequam pervéniat illuc, quo dicitur accessísse : unde étiam dicimus, Parum accessit, vel multum accessit eo, quo áppetit pervénire : verum étiam ipsam perventió-nem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dicimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pérvenit, non vídeat ille qui pérvenit, cum per amícum pérvenit ad áliquem, cujus ei favor est necessárius. Quod ita ténuít consuetúdo, ut jam étiam vulgo perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tamquam inaccessí-biles ánimos, per conveniéntium personárum interpositiódinem, ambi-tiónis arte pertíngunt.

✠. Dum staret Abraham ad fílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : * Tres vidit, et unum adorávit. ✠. Ecce

Sara uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Isaac. — Tres.

Lectio iii

NON ergo absúrde Matthæus, étiam quod vulgo possit intélligi, per álios facto accessu centuriónis ad Dóminum, compéndio dicere vóluit : Accessit ad eum centúrio. Verúmtamen non negligénter intuéndam est étiam sancti Evangelístæ altitúdo mýsticæ locutiódinis, secúndum quam scriptum est in Psalmo : Accédite ad eum, et, illuminámini. Proínde quia fidem centuriónis, qua vere accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut diceret : Non invéni tantam fidem in Israël : ipsum pótius accessísse ad Christum dicere vóluit prudens Evangelísta, quam illos, per quos verba sua míserat.

✠. Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ✠. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus.— Tolle. Glória. Tolle.

✠. Repléti sumus mane misericórdia tua. ✠. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Dómine, * puer meus jacet paralýticus in domo, et male torquétur : Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum.

Oratio

DEus, qui culpa offénderris, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℞. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

Oratio

PArce, Dómine, parce pópulo tuo : ut dignis flagellatióibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Cap. 5, 43-48; 6, 1-4

Lectio i

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Audístis quia dictum est : Díliges próximum tuum,

et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 1 Comment.
in cap. 5 et 6 Matthæi

EGO autem dico vobis : Dílígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non Sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quæ præcépta sunt : et dicunt suffícere virtútibus, non odísse inimícos : céterum diligere, plus præcipi, quam humana natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcipere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom : Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est : et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit et fecit, dicens : Pater, ignósce illis : quod enim faciunt, nésciunt.

℞. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod timeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. — Ne.

Lectio ii

UT sitis filii Patris vestri, qui in cælis est. Si Dei præcepta custodiens, filius quis efficitur Dei : ergo non est natura filius, sed arbitrio suo. Cum ergo facis eleemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis et in vicis, ut honorificentur ab hominibus. Qui tuba canit, eleemosynam faciens, hypocrita est. Qui jejunans demolitur faciem suam, ut ventris inanitatem monstret in vultu, et hic hypocrita est. Qui in synagogis et in angulis platearum orat, ut videatur ab hominibus, hypocrita est.

℟. Vocavit Angelus Domini Abraham de cælo, secundo, dicens : Benedicam tibi, * Et multiplicabo te sicut stellas cæli. ℣. Possidebit semen tuum portas inimicorum tuorum, et benedicentur in semine tuo omnes tribus terræ. — Et.

Lectio iii

EX quibus omnibus colligitur hypocritas esse, qui quodlibet faciunt ut ab hominibus glorificentur. Mihi videtur et ille, qui dicit fratri suo : Dimitte ut tollam festucam de oculo tuo : nam propter gloriam hoc facere videtur, ut ipse justus esse videatur.

Unde dicitur ei a Domino : Hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo. Non itaque virtus, sed causa virtutis apud Deum mercedem habet. Et si a recta via paululum declinaveris, non interest, utrum ad dexteram vadas, an ad sinistram, cum verum iter amiseris.

℟. Deus domini mei Abraham, dirige viam meam : * Ut cum salute revertar in domum domini mei. ℣. Obsecro, Domine, fac misericordiam cum servo tuo. — Ut. Glória Patri. Ut.

℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exsultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. Cum facis * eleemosynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.

Oratio

Inchoata jejunia, quæsumus, Domine, benigno favore prosequere : ut observantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus etiam sinceris exercere valeamus. Per Dominum.

℣. Dirigatur, Domine, oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnif. Ant. Tu autem cum oraveris, * intra in cubiculum tuum : et,

clauso óstio, ora Patrem tuum.

Oratio

TUére, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda : quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio i Cap. 6, 47-56

IN illo témpore : Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et reliqua.

Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Liber 2 cap. 28
in cap. 6 Marci tom. 4

LAbor discipulórum in remigándo, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclesiæ vários designat : quæ inter undas sæculi adversántis, et im-mundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cæléstis, quasi ad fidam líttoris statiónem, pervenire conátur. Ubi bene dicitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra : quia nonnámquam Ecclesia tantis Gentílium pressúris non solum afflícta, sed et foedáta est,

ut, si fieri posset, Redemptor ipsíus eam prorsus deseruísse ad tempus viderétur.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens : * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam : et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam : ipsa est, quam præparávit Dóminus filio dómini mei. — Dómine.

Lectio ii

UNde est illa vox ejus inter undas procellásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectionis illíus gemebúndo clamóre quæréntis : Ut quid, Dómine, recessísti longe, despicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmi subjiciens : Dixit enim in corde suo, Oblítus est Deus, avértit faciém suam, ne vídeat usque in finem.

℟. Factus est sermo Dómini ad Abram, dicens : * Noli timére, Abram : ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi

te de Ur Chaldæorum. — Noli timere, Abram : ego protector tuus sum, et merces tua magna nimis.

Lectio iii

Verum ille non obliviscitur orationem pauperum, neque avertit faciem suam a sperantibus in se : quin potius et certantes cum hostibus, ut vincant, adjuvat, et victores in æternum coronat. Unde hic quoque aperte dicitur, quia vidit eos laborantes in remigando. Videt quippe Dominus laborantes in mari, quamvis ipse positus in terra : quia etsi ad horam differre videatur auxilium tribulatis impendere, nihilominus eos, ne in tribulationibus deficiant, suæ respectu pietatis corroborat : et aliquando etiam manifeste adiutorio, victis adversitatibus, quasi calcatis sedatisque fluctuum voluminibus liberat.

℟. Movens Abram tabernaculum suum, venit et habitavit juxta convallē Mambre : * Ædificavitque ibi altare Domino. ℣. Dixit autem Dominus ad eum : Leva oculos tuos, et vide : omnem terram quam conspicias, tibi dabo, et semini tuo in sempiternum. — Ædificavitque. Glória Patri. Ædificavitque.

℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exsultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. Me etenim * de die in diem quaerunt, et scire vias meas volunt.

Oratio

Adesto, Domine, supplicationibus nostris : et concede; ut hoc solēne jejūnium, quod animabus corporibusque curandis salubriter institutum est, devoto servitio celebrēmus Per Dominum.

Proprium Sanctorum

In omnibus Festis novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, necnon in omnibus Duplicibus I vel II classis, integrum Officium dicitur ut in Proprio vel Communi, et Lectiones I Nocturni cum suis Responsoriis, nisi propriæ vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur de Communi 1 loco.

In reliquis vero Festis novem Lectionum, nisi propria suis locis assignentur, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas, et ad Matutinum Versus Nocturnorum, dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, ad Laudes quidem et Feria IV etiam in III Nocturno, 1 loco; Lectiones I Nocturni de Scriptura occurrenti vel resumendæ aut anticipandæ juxta Rubricas, cum suis Responsoriis de Tempore; quæ si omnino desint, Lectiones et Responsoria de Communi 1 loco, nisi aliter propriis locis notetur; reliqua omnia item de Communi, nempe præter Orationem :

Ad utrasque Vesperas et Laudes Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad Magnificat vel Benedictus.

Ad Matutinum Invitatorium, Hymnus, Lectiones II et III Nocturni cum suis Responsoriis.

Ad Primam Lectio brevis, pro qua sumitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum et ℟. breve.

Per Octavas autem communes, similiter Antiphonæ et Psalmi dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, reliqua, nisi aliter suis locis notetur, ut in Festo : sed Lectiones et Responsoria I Nocturni, nisi propria habeantur, sumuntur de Scriptura occurrenti, ut supra, et iis deficientibus, Lectiones in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini Commune non habentibus etiam infra Octavam, ut in Festo; Responsoria vero, tam infra Octavam quam in die Octava, ut in Festo. Item Lectiones II et

III Nocturni, si propriae de Octava non habeantur, in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini ut supra, ut in Festo. Et de Festo etiam infra Octavam sumuntur Lectiones III Nocturni, si alia non habeatur Homilia in Evangelium Festi.

In Festis autem et diebus Octavis simplicibus omnia pariter dicuntur de occurrenti hebdomadae die, et de Festo vel de Communi, ut supra; sed ad Matutinum, omissis Versibus I et II, novem Psalmi sub suis Antiphonis dicuntur continuatim in unico Nocturno, et in eo sumuntur I et II Lectio de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, addito II Responsorio Glória Patri, ut notatur; Lectio vero III de Festo, ut in Proprio vel Communi.

FESTA NOVEMBRIS

Die 26 Novembris

S. Silvestri

Abbatis Duplex

In II Vesperis

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triumpfans, divítias cælo cõdidit ore, manu.

℟. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℞. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Clementissime Deus, qui sanctum Silvétrum Abbátem, sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súpplices exorámus; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

Die 29 Novembris

S. Saturnini

Martyris

Commemoratio

Ad Vesperas

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℟. Glória et honóre.

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártiris tui concédís natalítio pérfrui: ejus nos tribue méritis adjuvári. Per Dóminum.

¶ De Vigilia S. Andreae Apostoli nihil fit Officio.

Ad Laudes

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℟. Justus ut palma.

Vesperæ de sequenti.

DIE 30 NOVEMBRIS

S. Andreae Apostoli

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Añæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. 682

℟. In omnem terram exiit sonus eorum. ℞. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnif. Ant. Unus ex duobus, * qui secuti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio

MAjestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolorum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

ÆTérna Christi múnera, Apostolorum glóriam, Palmas et hymnos débítos Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perféccta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Vidit Dóminus * Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Psalmus 18

Æli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eorum.

In omnem terram exiit sonus eorum : * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidele, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Ant. Veníte post me, * dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes au-

tem Dóminum non minuentur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies videre bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquantur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte post me, dicít Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

Ant. Relíctis rétibus suis, * secúti sunt Dóminus Redemptórem.

Psalmus 44

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiόνis virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cássia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te

filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filia Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filia Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferuntur tibi.

Afferuntur in lætitia et exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Relictis rétibz suis, secuti sunt Dominum Redemptorem.

✠. In omnem terram exivit sonus eorum. ✠. Et in

fines orbis terræ verba eorum.

De Epístola beati Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio i **Cap. 10, 4-21**

Inis legis, Christus, ad justitiam omni credenti. Móyses enim scripsit, quoniam justitiam, quæ ex lege est, qui fecerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justitia, sic dicit : Ne dixeris in corde tuo : Quis ascendet in cælum? id est, Christum deducere : aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum a mortuis revocare. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo : hoc est verbum fidei, quod prædicamus. Quia si confitearis in ore tuo Dominum Jesum, et in corde tuo credideris quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvus eris.

✠. Cum perambularet Dominus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andream rétia mittentes in mare, et vocavit eos, dicens : * Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum. ✠. Erant enim piscatores, et ait illis. — Venite.

Lectio ii

Corde enim creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem.

Dicit enim Scriptura : Omnis, qui credit in illum, non confundetur. Non enim est distinctio Judaei et Graeci : nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine praedicante? Quomodo vero praedicabunt nisi mittantur? sicut scriptum est : Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona!

✠. Mox ut vocem Domini praedicantis audivit beatus Andreas, relictis retribus, quorum usu actumque vivebat, * Aeternae vitae secutus est praemia largientem. ✠. Hic est qui pro amore Christi pependit in cruce, et pro lege ejus sustinuit passionem. — Aeternae.

Lectio iii

SED non omnes obediunt Evangelio. Isaías enim dicit : Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit so-

nus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Sed dico : Numquid Israël non cognovit? Primus Moyses dicit : Ego ad aemulationem vos adducam in non gentem : in gentem insipientem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Inventus sum a non quaerentibus me : palam apparui iis, qui me non interrogabant. Ad Israël autem dicit : Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

✠. Doctor bonus et amicus Dei Andreas ducitur ad crucem, quam a longe aspiciens dixit : Salve, crux, * Suscipe discipulum ejus, qui pependit in te magister meus Christus.

✠. Salve, crux, quae in corpore Christi dedicata es, et ex membris ejus tamquam margaritis ornata. — Suscipe. Gloria Patri. Suscipe.

In II Nocturno

Ant. Dignum sibi Dominus * computavit Martyrem, quem vocavit Apostolum, dum esset in mari, allelúja.

Psalmus 46

Mnes gentes, plaudite manibus : * jubiláte Deo in voce exsultationis.

Quóniam Dóminus excelsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditatem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Dignum sibi Dóminus computávit Mátyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Ant. Diléxit Andréam * Dóminus in odórem suavitátis.

Psalmus 60

EXáudi, Deus, deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernaculo tuo in sácula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratióem meam : * dedísti hereditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritatem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Ant. Bíduo vivens * pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, orationem meam cum deprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitudine operántium iniquitatem.

Quia exacuérent ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem

amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Bíduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Lectio iv

Andréas Apóstolus, Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discipu-

lus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicentem audisset : Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnti Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis : Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus passionem et resurrectionem, Andréas, cum in Scýthiam Európæ, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venisset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post, Patras Achájæ profectus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resistentem, libérime increpávit, quod, qui iudex hóminum habériveret, Christum Deum ómnium júdicem, a dæmónibus elúsus, non agnósceret.

R. Homo Dei ducebátur ut crucifigerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine

causa damnatur. **℣.** Cumque ducerent eum ut crucifigeretur, factus est concursus populorum clamantium et dicentium. — Innocens ejus sanguis sine causa damnatur.

Lectio v

TUM Ægeas iratus, Dese sine, inquit, Christum jactare, cui similia verba nihil profuerunt, quominus a Judæis crucifigeretur. Andream vero de Christo nihilominus libere predicantem quod pro salute humani generis se crucifigendum obtulisset, impia oratione interpellat, ac demum hortatur, ut sibi consulens, diis velit immolare. Cui Andreas: Ego omnipotenti Deo, qui unus et verus est, immolo quotidie, non taurorum carnes, nec hircorum sanguinem, sed immaculatum Agnum in altari; cujus carnem posteaquam omnis populus credentium manducaverit, Agnus, qui sacrificatus est, integer perseverat et vivus. Quam ob rem ira accensus Ægeas, jubet eum in carcerem detrudi: unde populus Andream facile liberasset, nisi ipse sedasset multitudinem, vehementius rogans, ne se ad optatissimam martyrii coronam properantem impedirent.

℟. O bona crux, quæ decorem et pulchritudinem de membris Domini suscepisti; accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: * Ut per te me recipiat, qui per te me redemit. **℣.** Beatus Andreas expansis manibus ad cælum orabat, dicens: Salva me, bona crux. — Ut.

Lectio vi

Igitur paulo post in tribunal productum, cum Ægeas crucis extollentem mysteria sibi que suam impietatem exprobrantem diutius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitari jussit. Adductus Andreas ad locum martyrii, cum crucem vidisset, longe exclamare cepit: O bona crux, quæ decorem ex membris Domini suscepisti, diu desiderata, sollicitè amata, sine intermissione quaesita, et aliquando cupienti animo præparata: accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo; ut per te me recipiat, qui per te me redemit. Itaque cruci affixus est: in qua biduum vivus pendens, et Christi fidem prædicare numquam intermittens, ad eum migravit, cujus mortis similitudinem concupierat. Quæ omnia presbyteri et diaco-

ni Achájæ, qui ejus passiõnem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum Constantíno imperatóre Constantinópolis, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basilica sancti Petri collocátum est.

R. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi : * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua.

V. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum libere egit : exaltáre, qui júdicas terram, redde retributiõnem supérbis. — Qui. **Gloria Patri. Qui.**

In III Nocturno

Ant. Non me permíttas, Dómine, * fámulum tuum a te separári : tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirábília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sáculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justí.

Ant. Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári : tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Ant. Andréas vero rogábat pópulum, * ut non impedíret passiõnem ipsíus.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et

judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiae Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui díligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Ant. Accipe me ab homínibus * et redde me magistro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémittit, allelúja.

Psalmus 98

Dominus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confíteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiões : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in

monte sancto ejus : * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Ant. Accipe me ab hominibus et redde me magistro meo : ut per te me recipiat, qui per te me redemit, allelúja.

V. Nimis honorati sunt amici tui, Deus. *R.* Nimis confortatus est principatus eorum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum

Lectio vii Cap. 4, 18-22

IN illo tempore : Ambulans Jesus juxta mare Galilaeae, vidit duos fratres, Simónem, qui vocatur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 5 in Evangelia

Udistis, fratres carissimi, quia ad unius jussionis vocem Petrus et Andreas relictis retibus secuti sunt Redemptorem. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant, nihil ab eo de praemio aeternae retributionis audierant : et tamen ad unum Domini praeciptum, hoc quod possidere videbantur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula videmus, quot flageliis

affligimur, quantis minarum asperitatibus deterrémur, et tamen vocantem sequi contemnimus?

R. Oravit sanctus Andreas, dum respiceret in caelum, et voce magna clamavit et dixit : Tu es Deus meus, quem vidi : ne me patiáris ab impio iudice depóni : * Quia virtutem sanctae crucis agnovi.

V. Tu es magister meus Christus, quem dilexi, quem cognovi, quem confessus sum : tantummodo in ista voce exaudi me. — Quia.

Lectio viii

IN caelo jam sedet, qui de conversione nos admonet; jam iugo fidei colla gentium subdidit, jam mundi gloriam stravit, jam ruinis ejus crebrescentibus, districti sui iudicii diem propinquantem denuntiat : et tamen superba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotidie perdit invita. Quid ergo, fratres carissimi, quid in ejus iudicio dicturi sumus, qui ab amore praesentis saeculi nec praecipitis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

R. Videns crucem Andreas exclamavit, dicens : O crux admirabilis, o crux desiderabilis, o crux quae per totum mundum rúti-

las : * Súscipe discipulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ✠. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. — Súscipe. Gló-
ria Patri. Súscipe.

Lectio ix

SED fortásse áliquis tá-
citis sibi cogitatióni-
bus dicat : Ad vocem Do-
minicam utérque iste pi-
scátor quid, aut quantum
dimísit, qui pene nihil há-
buit? Sed hac in re, fratres
caríssimi, afféctum debé-
mus pótius pensáre quam
censum. Multum reliquit,
qui sibi nihil retínuit : mul-
tum reliquit, qui quantúm-
libet parum, totum desé-
ruit. Certe nos et hábita
cum amóre possidémus, et
ea, quæ mínime habémus,
ex desidério quærimus.
Multum ergo Petrus et
Andréas dimísit, quando
utérque étiam desidéria
habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Salve, crux pretiósá, *
súscipe discipulum ejus,
qui pepéndit in te magí-
ster meus Christus.

2 Beátus Andréas * orá-
bat, dicens : Dómine, Rex
æternæ glóriæ, súscipe me
pendéntem in patíbulo.

3 Andréas Christi fámu-
lus, * dignus Dei Apósto-
lus, germánus Petri, et in
passióne sócius.

4 Maximílla Christo amá-
bilis * tulit corpus Apóstoli,
óptimo loco cum aromá-
tibus sepelívit.

5 Qui persequébántur ju-
stum, * demersísti eos,
Dómine, in inférno, et in
ligno crucis dux justi
fuísti.

Capit. Rom. 10, 10-11

FRatres : Corde enim
créditur ad justítiam,
ore autem conféssio fit ad
salútem. Dicit enim Scri-
ptúra : Omnis, qui credit
in illum, non confundétur.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudi-
bus :

Apostolorum glóriam
Tellus et astra concinunt.

Vos, sæculorum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque sén-
tiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitèr
In fine Christus sáculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera
Dei. ℟. Et facta ejus intel-
lexérunt.

Ad Bened. Ant. Concède
nobis * hóminem justum,
redde nobis hóminem san-
ctum : ne interficias hó-
minem Deo carum, justum,
mansuétum et pium.

Oratio

MAjestátem tuam, Dó-
mine, suppliciter ex-
orámus : ut, sicut Ecclésiæ
tuæ beátus Andréas Apó-
stolus éxstitit prædicátor
et rector; ita apud te sit
pro nobis perpétuus inter-
cèssor. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres, **ut**
supra. 682

℟. br. In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In.
℣. Et in fines orbis terræ
verba eórum. Exívit. Gló-
ria Patri. In. ℣. Consti-
tues eos príncipes super
omnem terram. ℟. Mémo-
res erunt nóminis tui, Dó-
mine.

AD SEXTAM

Capit. Rom. 10, 12-13

NON enim est distíctio
Judæi et Græci : nam
idem Dóminus ómnium,
dives in omnes qui invo-
cant illum. Omnis enim,
quicúmque invocáverit no-
men Dómini, salvus erit.

℟. br. Constitues eos
príncipes * Super omnem
terram. Constitues. ℣. Mé-
mores erunt nóminis tui,
Dómine. Super. Glória
Patri. Constitues. ℣. Ni-
mis honoráti sunt amíci
tui, Deus. ℟. Nimis con-
fortátus est principátus
eórum.

AD NONAM

Capit. Rom. 10, 10-18

ISaías enim dicit : Dó-
mine, quis crédidit au-
dítui nostro? Ergo fides
ex audítu, audítus autem
per verbum Christi. Sed
dico : Numquid non audié-
runt? Et quidem in omnem
terram exívit sonus eó-
rum, et in fines orbis terræ
verba eórum.

℟. br. Nimis honoráti
sunt * Amíci tui, Deus.
Nimis. ℣. Nimis confortá-
tus est principátus eórum.
Amíci. Glória Patri. Nimis
honoráti. ℣. Annuntiavé-
runt ópera Dei. ℟. Et facta
ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et
Hymnus de Laudibus. 682

℣. Annuntiavérunt ópera
Dei. ℟. Et facta ejus intel-
lexérunt.

Ad Magnif. Ant. Cum
pervenísset * beátus An-
dréas ad locum, ubi crux
paráta erat, exclamávit et
dixit : O bona crux, diu
desideráta, et jam concu-
piscénti ánimo præparáta :
secúrus et gaudens vénio
ad te, ita et tu exsúltans
suscípias me discípulum
ejus, qui pepéndit in te.

FESTA DECEMBRIS

Die 2 Decembris

S. Bibianæ

Virginis et Martyris

Semiduplex [111]

℣. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Veni,
Sponsa Christi, áccipe co-
rónam, quam tibi Dómi-
nus præparávit in ætér-
num.

Oratio

D Eus, ómnium largítor
bonórum, qui in fá-
mula tua Bibiána cum vir-
ginitátis flore martýrii pal-
mam conjunxisti : mentes
nostras ejus intercessióne
tibi caritáte conjúge; ut,
amótiis perículis, præmia

consequámur ætérna. Per
Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Ibiána, virgo Ro-
mána, nóbili géne-
re nata, christiána
fide nobílior fuit. Ejus
enim pater Flaviánuſ sub
Juliáno Apóstata impiíſsi-
mo tyránno expræfèctus,
servilibúsque notis com-
púnctus, ad aquas Taurí-
nas deportátus, Martyr
occúbuit. Mater Dafrósa
et filiæ, primum conclúsæ
domi, ut inédia conficerén-
tur; mox relegáta mater
extra Urbem cápite plexa
est. Mórtuis autem piis
paréntibus, Bibiána cum
soróre sua Demétria bo-
nis ómnibus exspoliátur;
Aproniánuſ Urbis prætor,
pecúniis ínhians, soróres
perséquitur; quas humána
prorsus ope destitútas,
Deo mirabíliter, qui dat
escam esuriéntibus, enu-
triénte, cum vivacióres
vegetiorésque conspexís-
set, veheménter est admi-
rátus.

℟. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * Et dedúcet te mi-
rabíliter délixtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritú-
dine tua inténde, prospere
procéde, et regna. — Et.

Lectio v

SUádet nihilóminus Aproniánus, ut veneréntur deos géntium, amíssas ídeo opes, imperatórís grátiam, præclaríssimas núptias consecutúra. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ, neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam fœdári móribus ethnicórum, prætórís impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria, ob óculos Bibiánæ repénite córruens, óbiit in Dómino : Bibiána Rufinæ mulieri vaférrimæ seducénda tráditur; quæ ab incunábulis edócta christiánas leges et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior féminæ superávit insídias, et prætórís astus delúsit.

✠. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

Nihil autem proficiente Rufina, quæ, præter dolósa verba, illam quotidie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus prætor, accénsus ira

quod in Bibiána perdidisset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctisque máribus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec effláret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divínitus servátum; quod deínde Joánnes présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens exstat ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta, quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriae et Dafrósæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

✠. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ✠. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Pro hoc Festo simplicitate

Lectio ix

Bibiána virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim paréntes, Flaviánus et Dafrósa, sub Juliáno Apóstata martýrium

subiérunt. Tum Bibiána ejúsque soror Demétria, bonis ómnibus exspoliátæ et ab Aproniáno, Urbis prætóre, blandítiis et minis tentátæ, ut a recta fide declinárent, prætóris impietátem constantissime detestátæ sunt. Quo in agóne Demétria, ob óculos Bibiánæ repénite córruens, óbiit in Dómino. Bibiána autem Rufínæ mulieri vaférrimæ seducénda tráditur; sed, ejus superátis insídiis, prætóris astus delúsit. Quare hujus jussu plumbátis cæsa est, donec ánimam efflávít. Ejus sacrum corpus, bíduo cánibus objéctum, illæsum tamen divínitus servátum, Joánnes présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi nunc exstat ecclésiá Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est regnum cælórum thesaúro abscondito, **ut in Communi non Virginum cum R. tamen de Communi Virginum ibi notatis. [134]**

AD LAUDES

℟. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti

bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

DEus, ómnium largítor bonórum, qui in fá-mula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii pal-mam conjunxísti : mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúge; ut, amótiis perículis, præmia consequámur æténa. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Com-memoratio præcedentis et Feriæ.

Die 3 Decembris

S. Francisci Xaverii
Confessoris [94]

Duplex majus

Si hoc de Festo in I Vesperis facta fuerit tantum Com-memoratio, m. t. v.

℟. Amávit eum Dómi-nus.

Ad Magnif. Ant. Simi-lábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEus, qui Indiárum gentes beáti Francisci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti : concéde propítius; ut, cujus gloriósa

méríta venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus ómnium, ut supra. 686

Deinde Commem. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

FRANCISCUS, in Xaverio diocesis Pampeleonensis nobilibus paréntibus natus, Parísii sancto Ignátio sese cómitem et discipulum junxit. Ipso magistro eo brevi devénit, ut in rerum divínarum contemplatióne defíxus, a terra aliquándo sublímis elevarétur : quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delicias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solum et vini, sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bídum subínde triduúmque omni prorsus aliménto abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sæviit, ut sæpe copióso cruóre diffílueret; somnum brevíssimum humi jacens carpebat.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. *℣.* Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

VItæ austeritáte ac sanctitáte apostólico múnéri jam matúrus, cum Joánnes tértius Lusitániæ rex áliquot nascéntis societátis viros a Paulo tértio pro Indiis postuláset, sancti Ignátii hortátu, ab eódem Pontífice ad tantum opus cum apostólici núntii potestáte deligitur. Eo ap-púlsus, illico variárum géntium difficillimis et váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quin eum quandóque único idiómate ad divérsas gentes concionántem, unaquæque sua lingua loquéntem audívit. Provinciás innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis, peragrávit. Fidem Japoniæ et sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit; magnósque príncipes, regésque complúres sacro fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Igná-

tio, tunc præposito suo, flexis génibus scríberet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Hunc dilatánde Evangé-
lii ardórem multitudi-
ne et excelléntia miraculó-
rum Dóminus roborávit.
Cæco visum réddidit. Tan-
tum marinæ aquæ signo
crucis convértit in dulcem,
quantum quingéntis ve-
ctóribus, qui siti adige-
bántur ad mortem, diu
suffécit : qua in várias
quoque regiões aspor-
táta, ægri plúrimi súbito
curáti sunt. Plures mór-
tuos revocávit ad vitam,
inter quos pridie sepúltum
érui iussum e túmulo sus-
citávit, duósque álios,
dum efferréntur, appre-
hénsa eórum manu, parén-
tibus e féretro vivos resti-
tuit. Prophetiæ spíritu
passim afflátus, plúrima
et loco et témpore remotís-
sima enuntiávit. Demum
in Sanciáno Sinárum ín-
sula, die secúnda Decém-
bris, óbiit plenus méritis,
laboribúsque conféctus.
Demórtui cadáver viva
calce per multos menses
bis óbrutum, sed pénitus

incorrúptum, odóre et sán-
guine manávit; et ubi
Málacam delátum est, pe-
stem sævíssimam confé-
stim exstínxit. Dénique
ubique terrárum novis ma-
ximisque fulgéntem mirá-
culis Gregórius décimus
quintus Sanctis adscrípsit.
Pius autem décimus ipsum
sodalitáti et óperi Propa-
gándæ Fidei cæléstem pa-
trónum elégit atque con-
stituit.

℟. Iste homo perfécit
ómnia quæ locútus est ei
Deus, et dixit ad eum :
Ingrédere in réquiem
meam : * Quia te vidi ju-
stum coram me ex ómni-
bus géntibus. ℣. Iste est,
qui contémpsit vitam
mundi, et pervénit ad cæ-
léstia regna. — Quia. Gló-
ria Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

Franciscus, in Xavério
diocesis Pampelonén-
sis nobílibus paréntibus
natus, Parísiiis sancto
Ignátio sese cómitem et
discípulum junxit, et brevi
mira vitæ austeritáte et
rerum divinárum assídua
contemplatióne cláruit. A
Paulo tértio apostólicus
núntius pro Indiis creatus,
provincias innúmeras pé-
dibus semper, et sæpe nu-
dis, peragrávit. Fidem Ja-
póniæ et sex áliis regióni-

bus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit; magnósque príncipes régésque complúres sacro fonte expiávit. Ea tamen erat humilitáte, ut sancto Ignátio, præpósito suo, flexis génibus scriberet. Ejus dilatándi Evangélii ardórem multitudíne et excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula, die secúnda Decembris, óbiit plenus méritis laboribúsque conféctus. Eum Gregórius décimus quintus inter Sanctos rétulit, Pius autem décimus sodalitáti et óperi Propagándæ Fídei cæléstem patrónum constituit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 16, 15-18

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Hom. 29 in Evang. post init.

Otest omnis creatúræ nómine omnis natio géntium designári. Ante enim dictum

fúerat : In viam géntium ne abiéritis; nunc autem dicitur : Prædicáte omni creatúræ : ut scilicet prius a Judæa Apostolórum repúlso prædicatio tunc nobis in adjutórium fieret, cum hanc illa ad damnationis suæ testimónium supérba repulisset. Sed cum discipulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum mészium fruges recípiat ex nostra fide.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et permanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

NEque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur : Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquisque apud semetípsum di-

cat : Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera etenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis. ✠. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejíciant, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditois? Sed hæc necessariá in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium miraculis fúerat nutriéndam; quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis

aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus : et si semel radicem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus.

Oratio

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francisci prædicatione et miraculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti : concéde propítius; ut, cujus gloriósa mérita venerámur, virtutum quoque imitémur exéempla. Per Dómimum.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

✠. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Com. sequentis, Feriæ ac S. Barbaræ Virg. et Mart.

Die 4 Decembris

S. Petri Chrysologi

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.) [69]

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysóloge, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

✠. Amávit eum Dóminus.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiám tuam éligi voluísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

Postea Commem. S. Barbaræ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronám, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

✠. Spécie tua et.

Oratio

C 1

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contu-
lísti : concéde propítius;

ut, qui beátæ Bárbaræ Vírginis et Mártýris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Fidélis sermo, de Communi Conf. Pont. 1 loco. [73]

In II Nocturno

Lectio iv

Etrus, qui ob auream ejus eloquentiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honestis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad religió-
nem adjiciens, Cornélio Románo, tunc ejúsdem urbis Corneliénsis epíscopo, óperam dedit : a quo étiam, sciéntia et vitæ sanctitáte cum brevi profecísset, diáconus créatus est. Póstmodum cóntigit, ut Ravennátes ob mortem archipræsulis sui álium (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad sanctum Xystum Papam tértium pro confirmatióne miserint una cum legátis suis et cum prædicto Cornélio, qui eúmdem levítam secum perdúxit. Interim sanctus Petrus Apóstolus, et Martyr Apollináris summo Pontífici in somnis apparuérunt, mediúmque habéntes hunc júvenem, jussérunt, ut

illum, et non álium, in archiepiscopum Ravénnæ creáret. Hinc Póntifex, mox ut vidit Petrum, cognóvit eum a Dómino Deo præeléctum : proptérea, rejécto illo quem ipsi offerebant, hunc solum, anno Christi quadringentésimo trigésimo tértio, illi metropolitánæ præfécit ecclésiæ. Quod cum legáti Ravennaténses ægre ferrent, audíta visione, divínæ voluntáti libénter acquiescéntes, novum archiepiscopum máxima cum reveréntia suscepérunt.

✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Petrus igitur, licet invítus, in archipræsulem consecrátus, Ravénnam dedúcitur; ubi a Valentiniano imperátore, et a Galla Placidia ejus matre, ac ab univérso pópulo máxima lætítia excéptus est. Et ille ab eis id unum péttere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salute subíre non recusávit, studérent ipsi mónitis suis obtemperáre, divínisque præcéptis non obsistere. Duórum Sanctórum

tunc ibi defunctorum corpóra óptimis unguéntis condíta sepelívit, Barbatiani vidélicet presbýteri, et Germáni Antissiodorénsis epíscopi; cujus étiam cucúllam et cilícium sibi vindicávit in hereditátem. Projéctum et Marcellinum in epíscopos ordinávit. In Classe fontem exstrúxit magnitúdinis vere admirábilis, et templa quædam magnífica ædificávit tum beáto Andréæ Apóstolo, tum áliis Sanctis. Ludos ab homínibus personátis cum váriis saltatió nibus Kaléndis Januárii fieri sólitos concióne cohíbuit acérrima; ubi inter ália illud præcláre dixit : Qui jocári volúerit cum diabolo, non póterit gaudére cum Christo. Jussu sancti Leónis Papæ primi scripsit póstea ad Chalcedonénse concílium advérsus hæresim Eutychétis. Respóndit prætérea ad Eutychén ipsum et ália epístola, quæ eisdem concílio in novis editiόνibus præfixa, et in annáles ecclesiásticos reláta fuit.

✠. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vi

DUM públice sermónes habéret ad pópulum, ádeo véhemens erat in dicéndo, ut præ nímio ardóre vox illi intérdum defécerit, sicut cóntigit in concióne mulieris hæmorrhóissæ. Unde Ravennátes commóti, tot lácrimis, clamóribus et oratióibus locum replevérunt, ut póstea ipse grátias ágeret Deo, quod in lucrum amóris vérterit damnum ejúsdem sermónis. Cum tandem annos circiter decem et octo eam ecclésiám sanctíssimè rexisset, labórum suórum finem adesse divínitus prænúscens, in pátriám se cóntulit; ubi sancti Cassiáni templum ingressus, magnum diadéma áureum gemmis distinctum pretiosíssimis ófferens, super altáre majus pósuit, necnon áureum cratérem, et paténam argénteam, quam tum rábidi canis morsus, tum febres sanáre sápius expértum est, aqua inde demíssa. Ex tunc Ravennátes, qui eúmdem secúti fúerant, dimísit, ádmónens, ut in eligéndo óptimo pastóre invigilárent attén-te. Mox Deum humí-liter precátus et sanctum Cassiánum patrónum, ut benígne ánimam ejus excíperet, quarto Nonas De-

cémbris plácide ex hac vita migrávit, anno Dómini circiter quadringéntésimo quinquagésimo. Sacrum illius corpus, comúní totíus civitátis fletu ac pietáte prope corpus ejúsdem sancti Cassiáni honorífice cónditum, nostris étiam tempóribus religiósè cólitur : cujus tamen bráchium, auro et gemmis ornátum, Ravén-nam delátum, in Ursiána æde venerátur.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Gló-ria Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

PETRUS, qui ob áuream ejus eloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad religiómem adjiciens, Cornélio Románo, tunc ejúsdem urbis Corneliénsis epíscopo, óperam dedit : a quo diáconus mérito créatus est. A sancto Xysto Papa tértio archiepíscopus Ravénnæ, licet

invítus, renuntiátus, a Ravennátibus máxima cum reveréntia susceptus est. In pastoráli múnere exímíus, ludos ab homínibus personátis fieri sólitos ut cohibéret concióne, illud præcláre dixit : Qui jocári volúerit cum diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Vitæ suæ finem divínus prænosceus, in pátriam se cóntulit; et sancti Cassiáni templum ingrésus, pretiósá dona cum obtulisset, Deum eundémque patrónum humíliter rogávit, ut benígne ánimam ejus excíperent. Migrávit ex hac víta quarto Nonas Decémbris, decímo octávo episcopátus anno. Ejus sacrum corpus prope corpus sancti Cassiáni honorífice cónditum est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, **de Communi Doct. 1 loco. [90]**

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

Oratio

DEus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, diví-

nitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiám tuám éligi voluísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Deinde Commem. S. Barbaræ Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

C 1

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Bárbaræ Vírginis et Mártýris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. O Doctór óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Petre Chrysóloge, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Et fit Commemoratio Feriæ ac S. Sabbæ Abbatis.

Die 5 Decembris
S. Sabbæ Abbatis
Commemoratio

In Vesperis præcedentis diei :

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

✠. Amávit eum Dóminus.

Oratio C 4

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Sabbæ Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes : Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

✠. Justum dedúxit.

Die 6 Decembris
S. Nicolai

Episcopi et Confessoris
Duplex [69]

✠. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis :

tríbe, quæsumus; ut ejus méritis et précibus, a gehénnae incendiis liberémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Nicoláum, illústri loco Pátaræ in Lýcia natum, paréntes a Deo précibus impetrárunť. Cujus viri sáncťitas quantafutúra esset, jam ab incunábulis appáruit. Nam infans, cum réliquos dies lac nutrícis frequens súgeret, quarta et sexta féria semel dumtáxat, idque vésperi sugébat : quam jejúnii consuetúdinem in réliqua vita semper ténuť. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distribuit. Cujus illud insígne est cristiánae benignitátis exéplum, quod cum ejus civis egens tres filias jam núbiles in matrimónio collocáre non posset, earúmque pudicítiam prostituere cogitáret; re cógnita, Nicoláus noctu per fenéstram tantum pecúniæ in ejus domum injécit, quantum uníus vírginis doti satis esset : quod cum íterum et tértio fecísset, tres illæ vírgines honéstis viris in matrimónium datæ sunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

CUM vero se totum Deo dedisset, in Palæstinam profectus est, ut loca sancta víseret, et præsens venerarétur. Qua in peregrinátione navem conscéndens seréno cælo et tranquillo mari, horribilem nautis tempestátem prædixit; moxque ortam, cum essent omnes in summo periculo, orans mirábiliter sedávit. Unde cum domum revérsus singuláris sanctitátis ómnibus documénta præbéret, Dei admónitu Myram, quæ Lýciæ metrópolis erat, venit; quo tēpore ejus urbis episcopo mórtuo, provinciáles episcopi de successoré diligéndo consultábant. Itaque in ea deliberatióne divinitus admóniti sunt, ut eum eligerent, qui postrídie mane primus in ecclésiám ingrederétur, Nicoláum nómine. Qua observatióne adhíbita, in ecclésiæ jánuá deprehénsus est Nicoláus, et summo ómnium consénsu Myræ episcopus créatur. In episcopátu castitátem, quam

semper colúerat, gravitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, abstinéntiam, liberalitátem et hospitalitátem, in adhortándó mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem perpétuo adhíbuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

VIduis et órphanis pecúnia, consílio, ópera non défuit; opprésos ádeo sublevávit, ut étiam tres tribúnos, per calúmniám a Constantíno Augústo condemnátos, qui se propter famam ejus miraculorum oratióibus longíssime absénti commendárant, adhuc vivens, cum imperatóri, mináciter eum terrens, apparuísset, liberáverit. Cum vero contra edictum Diocletiáni et Maximiani cristiánæ fidei veritátem Myræ prædicáret, ab imperatórum satelítibus comprehénsus, et longíssime abdúctus, in cárcerem conjéctus est; ubi fuit usque ad Constantinum imperátorem, cujus jussu ex custódia eréptus, Myram rédiit. Mox ad

Nicænum Concilium se contulit; ubi cum trecéntis illis decem et octo Pátribus Ariánam hæresim condemnávit. Inde revérsus ad episcopátum, non ita multo post, instánte morte, suspiciens in cælum, cum Angelos sibi occurréntes intuerétur, illo Psalmo pronuntiáto, In te, Dómine, sperávi; usque ad eum locum, In manus tuas comméndo spíritum meum; in cæléstem pátriam migrávit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte ac veneratióne cólitur.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Nicoláus, illústri loco Pátaræ in Lýcia natus, quarta et sexta féria ab infántia jejunávit; quam quidem consuetúdinem reliqua vita semper tenuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas pauperibus distribuit. Cujus

illud insigne est caritátis exémplum, quod tribus puéllis periclitántibus, congruénti pecúniæ vi in dotem constitúta, succúrret. In Palæstínam peregrinátus, Dei admónitu Myram, Lýciæ metrópolim, venit; ubi a provinciálibus episcopis, Myrénsi episcopo vita functo, præter ómnium opiniónem, miro consénsu, sufféctus est. Eo in múnere ómnium virtútum se exémpLAR præbuit. Cum autem contra Diocletiáni et Maximiani edictum christiánæ fidei veritátem prædicáret, in cárcerem conjéctus est, ubi fuit usque ad Constantinum imperatórem. Nicæno Concílio intérfuit, in quo Ariána hæresis damnáta est. Ad suos revérsus, Myræ sanctíssime óbiit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte cólitur.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Homo pégre, de Comuni Conf. Pont. 1 loco. [80]

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

Oratio

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis : tribue, quæsumus; ut ejus méritis et précibus a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis ac Feriæ.

Die 7 Decembris

S. Ambrosii

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ambrósi, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

C 3

DEus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum Ambrósium mínistrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et

ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus qui beátum, ut supra.

Deinde Commem. Feriæ.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Fidélis sermo, de Communi Conf. Pont. 1 loco. [73]

In II Nocturno

Lectio iv

Ambrósii episcopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi filius, patre Gállíæ præfêcto natus est. In hujus infántis ore exámen apum consedissee dicitur : quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis eruditus est. Post a Probo præfêcto Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus : unde póstea ejúsdem Probi jussu cum potestáte Mediolánum venit; ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno episcopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósii, pro officii sui múnere ecclésiám ingréssus, ut commótam seditiόνem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixisset, de repente púero Ambrósium episcopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium episcopum de poscéntis.

℟. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

RECUSANTE illo et eorum précibus resistente, ardens populi studium ad Valentiniánum imperatorem delátum est; cui gratissimum fuit, a se deléctos júdices ad sacerdotium postulári. Fuit id étiam Probo præfécito jucúndum, qui Ambrósio proficiscénti quasi divínans dixerat : Vade, age, non ut iudex, sed ut episcopus. Itaque cum ad populi desidérium imperatóris voluntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim catechúmenus) sacrísque initiátus, ac servátis ómnibus ex institúto Ecclésiæ órdinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo Idus Decémbris, episcopále onus suscepit. Factus episcopus, cathólicam fidem et disciplinam ecclesiásticam acérrime deféndit; multósque Ariános et álios hæréticos ad fidei veritátem convértit, in quibus claríssimum Ecclésiæ lumen sanctum Augustínus Jesu Christo péperit.

℟. Pósui adiutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

GRATIÁNO imperatóre occiso, ad Máximum ejus interfectórem legátus íterum proféctus est; eoque pœniténtiam ágere recusánte, se ab ejus comunióne semóvit. Theodósium imperatorem, propter cædem Thessalonícae factam, ingressu ecclésiæ prohibuit. Cui, cum ille David quoque regem adúlterum et homicídám fuisse dixisset, respóndit Ambrósius : Qui secútus es errántem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius sibi ab eo impósitam públicam pœniténtiam humíliter egit. Ergo sanctus episcopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúctus, multis libris étiam egrégie conscriptis, ántequam in morbum incíderet, mortis suæ diem prædíxit. Ad quem ægrótum Honorátus Vercellén-sis episcopus, Dei voce ter admónitus, accúrrit, eique sanctum Dómini corpus præbuit : quo ille sumpto, conformátis in crucis simi-

litúdinem mánibus, orans, ánimam Deo réddidit pridie Nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

AMbrósius epíscopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, in Urbe liberálibus disciplínis eruditus est. A Probo præfécito Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus, ejúsdem jussu cum potestáte Mediolánum venit; ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius, pro officii sui múnere ecclésiám ingressus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixísset, derepente púero Ambrósium epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium epíscopum deposcéntis. Quare bapti-

zátus (erat enim catechúmenus), sacris initiátus, omnibúsq; órđinum grádibus de more Ecclésiæ suscéptis, episcopáli dignitáte auctus est. Quo in múnere cathólicam veritátem et disciplínam ecclesiásticam tum verbo tum scriptis ácrité defendit, multósque Ariános et álios hæréticos ad fidem convertit, e quibus sanctum Augustínus Jesu Christo péperit. Tot pro Ecclésiá Dei labóribus curisque perfúnctus, obiit pridie Nonas Aprílis, anno trecentésimo nonagésimo séptimo.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco. [90]

Oratio

C 3

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium místrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio Feriæ.

¶ De Vigilia Conceptionis immaculatæ beatæ Mariæ Virginis nihil fit in Officio.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio Feriæ tantum.

DIE 8 DECEMBRIS

In Conceptione Immaculata B. Mariæ Virginis

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virginis, præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Tota pulchra * es, Mariâ, et mâcula originâlis non est in te.

2 Vestiméntum tuum * cândidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3 Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, * Virgo Mariâ, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Trahe nos, * Virgo immaculâta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capit. **Prov. 8, 22-24**

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab ætérno ordinâta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Prima strophâ sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singulâris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℟. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Mariæ Virginis. **℣.** Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, al-lelúja.

Oratio

DEus, qui per immaculátam Virginis Conceptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Immaculátam Conceptionem Virginis Mariæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

PRæclára custos Virgínum,
Intácta mater Núminis,
Cæléstis aulæ jánuas,
Spes nostra, cæli gáudium,

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérmínans
Nostro medélam vúlneri,

Turris draconí impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Admirábile est * nomen tuum, Dómine, in univér-sa terra, quia in Virgine María dignum tibi habitáculum præparásti.

Psalmus 8

Domine, Dóminus no-ster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-sa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronasti eum : * et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparasti.

Ant. In sole pósuit * Deus tabernáculum suum.

Psalmus 18

CÆli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad

curréndam viam, * a summo cælo egressio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptione sua * accepit Maria benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo, salutari suo.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo, salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. In Conceptione sua accepit Maria benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo, salutari suo.

℟. Deus omnipotens præcinxit me virtute. ℟. Et posuit immaculatam viam meam.

De libro Genesis

Lectio i **Cap. 3, 1-15**

Serpens erat callidior cunctis animantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem : Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi? Cui respondit mulier : De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur : de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus : et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem : Nequâquam morte moriemini. Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperiuntur oculi vestri : et eritis sicut dii, scientes bonum et malum.

℟. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, in quo omnes peccaverunt. * Ne timeas, Maria, invenisti gratiam apud Deum. ℟. Erripuit Dominus animam

tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus. — Ne.

Lectio ii

Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile : et tulit de fructu illius, et comedit : deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum : cumque cognovissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizómata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

℟. Transíte ad me, omnes qui concupiscitis me :
* Et narrábo vobis, quanta fecit Deus animæ meæ.

℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. — Et.

Lectio iii

Vocavitque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audivi in paradiso : et tímui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi, quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedisti? Dixitque

Adam : Mulier, quam dedisti mihi sóciam, dedit mihi deligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulierem : Quare hoc fecisti? Quæ respóndit : Serpens decépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecisti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

℟. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus :
* Mel et lac sub lingua illius. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. — Mel. Glória Patri. Mel.

In II Nocturno

Ant. Diffúsa est * grátia in Conceptione ejus, et speciósá appáruit inter filias hóminum.

Psalmus 44

Sructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * pro-

ptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poténtissime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prósperé procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáeculum sáeculi : * virga directiónis virga regní tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filíæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filíæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáeculum sáeculi.

Ant. Diffúsa est grátia in Conceptiόne ejus, et speciόsa appáruit inter filias hóminum.

Ant. Adjúvit eam * Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invénérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjúvit eam Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Gloriósa * dicta sunt de te, cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas

Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómniū * habitátio est in te.

Ant. Gloriósá dicta sunt de te, cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℟. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. **℞.** Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Sermo sancti Hierónymi
Presbýteri

De Assumptione B. M. V.

Lectio iv

Gualis et quanta esset beáta et gloriósa semper Virgo María, ab Angelo divínus declaráture, cum díctur : Ave, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. Táli-
bus namque decébat Virginem oppignorári mulieribus, ut esset grátia

plena, quæ dedit cælis glóriam, terris Dóminum, pacémque refúdit, fidem géntibus, finem vítiis, vitæ órđinem, móríbus disciplínam. Et bene plena, quia céteris per partes præstátur; Mariæ vero simul se tota infúdit plenitúdo grátia. Vere plena, quia etsi in sanctis Pátribus et Prophétis grátia fuisse créditur, non tamen eátenus plena; in Mariam vero totíus grátia, quæ in Christo est, plenitúdo venit, quamquam áliter. Et ideo inquit : Benedícta tu in muliéríbus; id est plus benedícta quam omnes mulieres. Ac per hoc quidquid maledictiónis infúsum est per Hevam, totum ábstulit benedíctio Mariæ. De ipsa Sálomon in Cánticis, quasi in laudem ejus, Veni, inquit, colúmba mea, immaculáta mea. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit. Ac deinde inquit : Veni de Líbano, veni, coronáberis.

✠. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ✠. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

NON immérito igitur vénire de Líbano jubétur, quia Líbanus candidátio interpretátur. Erat enim candidáta multis meritórum virtútibus, et dealbáta nive candídior, Spíritus Sancti munéríbus, simplicitátem colúmbæ in ómnibus repræséntans : quóniam, quidquid in ea gestum est, totum púritas et simplicitas, totum véritas et grátia fuit; totum misericórdia et justítia, quæ de cælo prospéxit : et ideo immaculáta, quia in nullo corrúpta. Circúmdedit enim virum in útero, sicut Jeremías sanctus testátur, et non aliúnde accépit. Fáciét, inquit, Dóminus novum super terram, et mulier circúmdabit virum. Vere novum, et ómnium novitátum superéminens nóvitas virtútum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque vidére aliquis, ut vívere possit) sic ingrèssus est hospítium ventris, ut córporis claustrum nescíret; sicque gestátus, ut totus Deus in eo esset; et sic exívit inde, ut esset (sicut Ezéchiél fatétur) porta omníno clausa. Unde cánitur in eisdem Cánticis de ea : Hortus conclusus, fons signátus, emissiónes tuæ paradísus.

Vere hortus deliciarum, in quo cónsita sunt univérsa florum génera, et odora- ménta virtútum; sicque conclúsus, ut nésciat vio- lári, neque corrúmpi ullis insidiárum fráudibus. Fons itaque signátus sigillo to- tius Trinitátis.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis æternæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur pú- rior. — Candor.

Lectio vi

Ex Actis Pii Papæ noni

DEíparæ autem Vírginis in sua Conceptione de tetérri- mo húmáni géneris hoste victóriam, quam di- vína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclé- siæ sensus, singuláris epi- scopórum ac fidélium con- spirátio, insígnia quoque summórum Pontíficum acta atque constitutiónes mirífice jam illustrábant, Pius nonus Póntifex má- ximus totíus Ecclésiæ vo- tis ánnuens státuit suprém- o suo atque infallíbili oráculo solémniter procla- máre. Itaque sexto Idus Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti in basilíca Vaticána, ingénti sanctæ Románæ Ecclésiæ patrum cardinálium et episcopó-

rum ex díssitis étiam re- giónibus astánte cœtu, universóque plaudénte or- be, solémniter pronuntiá- vit ac definívit : Doctri- nam, quæ tenet beatíssi- mam Vírginem Mariam in primo instánti suæ Con- ceptionis fuisse, singulári Dei privilégio, ab omni ori- ginális culpæ labe præser- vátam immúnem, esse a Deo revelátam, ac proinde ab ómnibus fidélibus fír- miter constantérque cre- déndam.

℟. Signum magnum ap- páruit in cælo : Múlier amí- cta sole, et luna sub pedi- bus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duó- decim. ℣. Induit eam Dó- minus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Sanctimónia et ma- gnificéntia * in Conceptione ejus : annuntiáte in óm- nibus pópulis glóriam ejus.

Psalmus 95

Antáte Dómino cán- ticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et be- nedícite nómini ejus : * an- nuntiáte de die in diem sa- lutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveáture mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in

æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptiône ejus : annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini, omnes, * in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96

Dominus regnávít, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem ter-

ram : * nimis exaltátus es
super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum,
odíte malum : * custódit
Dóminus ánimas sanctó-
rum suórum, de manu
peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dó-
mino : * et confitémini
memóriæ sanctificatiónis
ejus.

Ant. Lætámini, omnes, in
Dómino : et confitémini
memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit * Dó-
minus opus suum : in con-
spéctu géntium revelávit
glóriam Genitrícis suæ.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánti-
cum novum : * quia
mirábília fecit.

Salvávit sibi délixtera
ejus : * et bráchium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dóminus sa-
lutáre suum : * in conspé-
ctu géntium revelávit ju-
stítiam suam.

Recordátus est miseri-
córdiæ suæ, * et veritátis
suæ dómui Israél.

Vidérunt omnes términi
terræ * salutáre Dei no-
stri.

Jubiláte Deo, omnis ter-
ra : * cantáte, et exsul-
táte, et psállite.

Psállite Dómino in cítha-
ra, in cíthara et voce psal-

mi : * in tubis ductílibus,
et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu re-
gis Dómini : * moveátur
mare, et plenitúdo ejus :
orbis terrárum, et qui há-
bitant in eo.

Flúmina plaudent manu,
simul montes exsultábunt
a conspéctu Dómini : *
quóniam venit judicáre
terram.

Judicábit orbem terrárum
in justítia, * et pópulos in
æquitáte.

Ant. Notum fecit Dómi-
nus opus suum : in con-
spéctu géntium revelávit
glóriam Genitrícis suæ.

W. Exaltábo te, Dómine,
quóniam suscepísti me.

R. Nec delectásti inimícos
meos super me.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. I, 26-28

IN illo témpore : Missus
est Angelus Gábriel a
Deo in civitátem Galilææ,
cui nomen Náza-reth, ad
Vírginem desponsátam vi-
ro, cui nomen erat Joseph,
de domo David, et nomen
Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Germáni
Epíscopi

In Præsentatione Deiparæ

AVE, María, grátia
plena, Sanctis sán-
ctior, et cælis ex-
celsior, et Chérubim glo-

riósior, et Séraphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave, colúmba, quæ nobis et fructum fers olivæ, et servatorem a spiritali dilúvio ac portum salutis annúntias; cujus pennæ deargentatæ, et posterióra dorsi in pallóre auri sanctíssimi et illuminántis Spíritus fulgóre irradiántur. Ave, amœníssimus et rationalis Dei paradísus, benevolentíssima et omnipoténti ejúsdem dextra hódie ad Oriéntem plantátus, et ipsi suáve olens lílium, et rosam immarcescibilem gérmínans in eórum medélam, qui pestíferam animæque exitiálem amaritúdinem mortis ad Occidéntem ebíberant: paradísus, in quo ad veritátis agnitiónem lignum vivíficum effloréscit, e quo qui gustáverint, immortalitatem consequúntur. Ave, sacrosáncte ædificátum, immaculátum, puríssimúmque Dei summi Regis palátium, ejúsdem Dei Regis magnificéntia circumornátum, omnésque hospítio recípiens ac mýsticis refíciens delíciis; in quo non manufactus et vário decóre nitens situs est spirituális Sponsi thálamus; in quo Verbum errántem humánam stirpem revocáre volens, carnem

sibi desponsávit, ut eos, qui voluntáte própria extórres facti fúerant, Patri reconciliáret.

✠. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus :

* Emissiões tuæ paradísus, o María. ✠. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiões.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

AVE, Dei mons præpín-guis et umbrósus, in quo enutritus Agnus rationalis peccáta atque infirmitátes nostras portávit : mons, e quo devolutus ille nulla manu præcísus lapis, contrívit aras idolórum, et factus est in caput ánguli, mirábilis in óculis nostris. Ave, sanctus Dei thronus, divínium donárium, domus glóriæ, perpúlchrum ornámentum, cimélium eléctum, et totíus orbis propitiatórium, cælúmque Dei glóriam enárrans. Ave, urna ex puro auro confláta, et suavíssimam animárum nostrárum dulcedinem, Christum scílicet qui manna est, cóntinens. O puríssima et omni laude et obséquio digníssima Virgo, Deo dicátum donárium omni creaturárum condi-

tióni præcélens, terra non secta, inarátus ager, vitis floridíssima, fons aquas effúndens, virgo génerans, et mater viri néscia, innocéntiæ thesáurus abscónditus, et sanctimóniæ decus : acceptíssimis tuis ac matérna auctoritaté válidis précibus ad Dóminum ac Deum ómnium Condítórem, Fílium tuum ex te sine patre génitum, ecclesiástici órdis gubernácula fac dírigas, et ad portum tranqúillum perdúcas.

℟. Magnificat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

Sacerdótes justítia, et probátæ, immaculatæ ac sincéræ fidei exsultatíone splendidíssime indúito. Orthodóxis princípibus, qui præ omni púrpuræ aut auri splendóre, et præ margarítis ac lapídibus pretiósus, te nacti sunt diadéma et induméntum ac firmíssimum regni sui ornáméntum, in tranqúillo ac próspero statu sceptrá dírige. Male fidas natiónes in te ac Deum ex te génitum blasphemán-

tes, eórum pédibus sternens subjícito; subjectúmque pópulum, ut secúndum Dei præcéptum in suávi obediéntiæ obséquio perseveret, confirmáto. Tuam hanc civitátem, quæ te tamquam turrim ac fundaméntum habet, victóriæ triúmphis coronáto, et fortitúdine circumcín-gens custodíto Dei habitatiónem, templi decórem semper conserváto; laudatóres tuos ab omni discrimine et ánimi angóre éxime; captívis redemptiónem tribúito; peregrínis tecto et quovis præsidio destitútis, solámen te exhibe. Univérso mundo auxiliatrícem manum tuam pórrige, ut in lætítia et exsultatíone solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebrámus, festivitáte splendidíssimo éxitu transigámus, in Christo Jesu universórum Rege ac vero Deo nostro, cui glória et fortitúdo una cum sancto vitæque princípío Patre, et coætérno et consubstantiáli et conregnánti Spíritui, nunc et semper et in sácula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ant. 1 Tota pulchra * es, María, et mácula originális non est in te.

2 Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3 Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israëġ, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Trahe nos, * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capit. Prov. 8, 22-24

Dominus possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,

Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuam
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémtæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et almo Spírítu,

In sempitérna sácula.

Amen.

℟. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Mariæ Vírginis. ℞. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Bened. Ant. Ait Dóminus Deus * ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius : ipsa cónteret caput tuum, allelúja.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Concéptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Filii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúndem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD PRIMAM

Ant. Tota pulchra * es, María, et mácula originális non est in te.

AD TERTIAM

Capitulum Dóminus possédit, *ut supra.*

℞. br. Deus omnipotens * Præcínxit me virtúte. Deus. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. Præ-

cínxit. **G**lória Patri. Deus.
℟. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. **℟.** Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

AD SEXTAM

Capit. **Ezech. 44, 2-3**

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israël ingræssus est per eam : erítque clausa principi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In. **℟.** Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam voluísti me. **G**lória Patri. In. **℟.** Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. **℟.** Nec delectásti inimícos meos super me.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 12, 1

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te, Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo. **℟.** Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. **G**lória Patri. Exaltábo. **℟.** Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. **℟.** Gáu-

dium annuntiávit univérso mundo.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus. 713

Capitulum Dóminus. 714

Hymnus

AVE, maris stella,
 Dei Mater alma,
 Atque semper Virgo,
 Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
 Gabriélis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
 Profer lumen cæcis,
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
 Sumat per te preces,
 Qui pro nobis natus
 Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
 Inter omnes mitis,
 Nos, culpis solútos,
 Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
 Iter para tutum,
 Ut, vidéntes Jesum,
 Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spíritui Sancto,
 Tribus honor unus. Amen.

℟. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. **℟.** Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnif. Ant. Hódie egressa est * virga de radice Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contritum est ab ea caput serpéntis antiqui, allelúja.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

Die 9 Decembris

De II die infra Octavam

Conceptionis immaculatæ B. Mariæ V.

Semiduplex 702

In II Nocturno

Lectio iv

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni

Ineffabilis Deus, cuius viæ misericórdia et véritas, cuius volúntas omnipoténtia, et cuius sapiéntia attingit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suaviter, cum ab omni æternitáte præviderit luctuosissimam totius humáni gé-

neris ruínam ex Adámi transgressióne derivándam, atque in mystério a sæculis abscondito primum suæ bonitátis opus decreverit per Verbi incarnationem sacraménto occultióre complére, ut contra miséricors suum propositum homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam non períret, et quod in primo Adámo casúrum erat, in secúndo felicius erigerétur; ab initio et ante sæcula unigénito Filio suo Matrem, ex qua caro factus in beáta témporum plenitúdine nascerétur, elégit atque ordinávit, tantóque præ creatúris univérsis est prosecútus amóre, ut in illa una sibi propensíssima voluntáte complacúerit.

✠. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ✠. Deus enim creávit me in justitia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

QUaprópter illam, longe ante omnes angélicos spíritus cunctósque Sanctos, cæléstium ómnium charísmatum cópia de the-

sáuro divinitátis deprómp-
pta ita mirífice cumulávit,
ut ipsa ab omni prorsus
peccáti labe semper líbera,
ac tota pulchra et perfécta
eam innocéntiæ et sancti-
tátis plenitúdinem præ se
ferret, qua major sub Deo
nullátenuis intelligitur, et
quam præter Deum nemo
ássequi cogitádo potest.
Et quidem decébat omni-
no, ut perfectíssimæ san-
ctitátis splendóribus sem-
per ornáta fulgéret, ac vel
ab ipsa originális culpæ la-
be plane immúnis amplíssi-
mum de antíquo serpénte
triúmphum reférret tam
venerábilis Mater, cui Deus
Pater únicum Fílium
suum, quem de corde suo
æquálem sibi génitum,
tamquam seípsum díligit,
ita dare dispósuit, ut na-
turáliter esset unus idém-
que commúnis Dei Patris
et Vírginis Fílius.

℟. Nihil inquinátum in
eam incúrrit : * Candor est
lucis æternæ et spéculum
sine mácula. ✠. Est enim
hæc speciósior sole, et luci
comparáta invenítur pú-
rior. — Candor est lucis.

Lectio vi

QUam originálem augú-
stæ Vírginis innocén-
tiam cum admirábili ejús-
dem sanctitáte præcelsá-
que Dei Matris dignitáte
omnino cohæréntem ca-

thólica Ecclésia, quæ a
Sancto semper edócta Spí-
ritu colúmna est ac firma-
méntum veritátis, tam-
quam doctrínam póssidens
divínitus accéptam, et cæ-
léstis revelatiónis depósito
comprehénsam múltiplici
continénter ratióne, splen-
didisque factis magis in
dies explicáre, propónere
ac fovére numquam désti-
tit. Hanc enim doctrínam
ab antiquíssimis tempóri-
bus vigéntem, ac fidélium
ánimis pénitus ínsitam, et
sacrórum antístitum curis
studiisque per cathólicum
orbem mirífice propagá-
tam, ipsa Ecclésia luculen-
tíssime significávit, cum
ejúsdem Vírginis Conce-
ptiódinem público fidélium
cúltui ac veneratióni pro-
pónere non dubitávit. Quo
illústri quidem facto ipsíus
Vírginis Conceptionem
vélti singulárem, miram
et a reliquórum hóminum
primórdiis longíssime se-
crétam, et omnino sanctam
coléndam exhibuit, cum
Ecclésia nónnisi de Sanctis
dies festos concélebet.

℟. Signum magnum ap-
páruit in cælo : Múlier
amícta sole, et luna sub
pédibus ejus, * Et in cá-
pite ejus coróna stellárum
duódecim. ✠. Induit eam
Dóminus vestiméntis salú-
tis, induménto justítiæ, et
quasi sponsam ornávit

eam monilibus suis. — Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Glória. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 26-28

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Sophrónii
Epíscopi

Homilia in Deiparæ Annunt.

 Uid missus beátus ille Angelus ad Vírginem integérrimam dicit? aut quómodo faustíssimum hoc núntium ipsi defert? Ave, grátia plena; Dóminus tecum. A gáudio incipit eam álloqui ille gáudii núntius. Nóverat enim et plane sciébat, núntium illud suum univérsis homínibus atque ómnibus páriter creatúris gáudium paráre, et quólibet a quibuscúmque dolóres expéllere; nóverat, ex divína hujus mystérii cognitióne mundum lúmine collustrári; nóverat, erroris dísjici caliginem; nóverat, retúndi mortis acúleum; nóverat, vim corruptiόνis infríngi; nóverat,

inférno victóriam auférri; nóverat, salútem pérdito affulgére hómini, qui horum malórum jugo jámdiu premebátur, ex quo scilicet a paradísi delíciis expúlsus, et a beáto illo domicílio ejéctus fúerat. Proptérea legatiónis suæ exórdium a gáudio ducit; proptérea sermónibus suis gáudii voces præmittit; proptérea faustis hisce núntiis gáudium antecédit, útpote quæ ómnibus credéntibus gáudio futúra erant.

✠. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus :

* Emissiões tuæ paradísus, o María. ✠. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiões.

Lectio viii

ET sane par omníno erat, ut divína gáudii denuntiátio a sermónibus verbisque gáudium eliciéntibus súmeret inítium. Proptérea enim et Angelus gáudium ante ómnia renúntiat, quia faustæ legatiónis suæ non ignórat éxitum, ac probe novit collóquium quod habebátur, in totíus mundi gáudium manífeste esse cessúrum. Et profécto quodnam gáudium, aut quænam repériri potest jucúnditas,

quam non longe excédât allóquium ad Virginem illam beátam ac gáudii paréntem hábitum? Gaude, o supercæléstis gáudii génitrix. Gaude, o sublimíssimi gáudii nutrix. Gaude, o salutáris gáudii sedes princeps. Gaude, o immortalis gáudii auctrix. Gaude, o ineffábilis gáudii mýsticum diversórium. Gaude, o indeficiéntis gáudii fons beatíssime. Gaude, o gáudii ætérni Deíferum cimélium. Gaude, o vivificántis gáudii arbor virentíssima. Gaude, o innúpta Dei Mater. Gaude, o Virgo post partum integérrima. Gaude, o spectáculum præ mirábilibus ómnibus summe admirándum.

✠. Magnificat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ✠. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.—Quia. Glória. Quia.

Lectio ix

Quisnam tuum éloqui splendórem póterit? Quisnam porténtum, quod ipsa es, enarráre verbis áudeat? Quisnam magnificéntiam tuam effári se posse confidet? Tu hóminum exornásti natúram; tu Angelórum órdenes superásti; tu fulgóres Ar-

changelórum obtenebrásti; tu sublimes Thronórum sedes infra te ostendísti; tu altitúdinem Dominatiónum depressísti; tu Principátuum ducatibus præcucurrísti; tu enervásti fortitúdinem Potestátum; tu ipsis Virtútibus poténtior virtus prodiísti; tu Chérubim oculatíssimum visum terréstribus óculis vicísti; tu Séraphim sex alas habéntium volátus ánimæ pennis divínitus agitátis transvolásti; tu dénique omnem creatúram longe transgréssa es : quippe quæ præ omni creatúra enituísti puritáte; et ómnium creaturárum Conditórem in te excepísti; ipsúmque et sinu tuo gestásti, et genuísti; et sola ex ómnibus creatúris Dei Mater effécta es.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Feriæ.

In Vesperis fit Commemoratio Feriæ et S. Melchiadis Papæ et Martyris, ut infra.

Die 10 Decembris

De III die infra Octav.

Conceptionis Immaculatæ B. Mariæ V.

Semiduplex 702

Pro Commem. S. Melchiadis in II Vesperis præcedentis :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis im-

piórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honóre.

Oratio

G Regem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Melchiádem Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totius Ecclésiæ præstitisti esse pastórem. Per Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Ex Bulla dogmática
Pii Papæ noni

Psíssima verba, quibus divínæ Scriptúræ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas origines repræsentant, consuévít (Ecclésia), tum in ecclesiásticis officiis, tum in sacrosáncta litúrgia adhibére et ad illíus Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatione fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fidéles ubique prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de immaculáta Vírginis Conceptione doctrínam ipsa quoque Romána Ecclésia ómnium ecclesiárum mater et magistra fúerit prosecúta, tamen illústria hu-

jus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dignitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua solum inviolabíliter fuit custodíta religio, et ex qua tráducem fidei réliquæ omnes ecclésiæ mutuéntur opórtet.

✠. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ✠. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

ITaque éadem Romána Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis immaculátam Vírginis Conceptionem, ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero prædecessóres nostri veheménter gloriáti sunt, apostólica sua auctoritáte festum Conceptionis in Romána Ecclésia institúere, ac próprio Officio, propriáque Missa, quibus prærogatíva immunitátis ab hereditária labe manifestíssime asserebátur, au-

gére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitátibus, provinciis regníisque, ut Deíparam sub título immaculátæ Conceptionis patrónam sibi deligerent, sive comprobátis sodalitátibus, congregatióibus, religiosisque familiis ad immaculátæ Conceptionis honórem institútis, sive láudibus eórum pietáti delátis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religiónē interpósita immaculátam Deíparæ Conceptionem strénue propugnáre spopónderint.

✠. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis æternæ et spéculum sine mácula. ✠. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. — Candor.

Lectio vi

INsuper summópere lætáti sunt decérnere Conceptionis festum ab omni Ecclésia esse habéndum eódem censu ac número quo festum Nativitátis, idémque Conceptionis festum cum octáva ab universa Ecclésia celebrándum et ab ómnibus, inter ea quæ præcépta sunt,

sancte coléndum, ac pontificiam capéllam in patriarcháli nostra Liberiána basilica die Vírginis Conceptionis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quotidie magis fovére hanc de immaculáta Deíparæ Conceptione doctrinam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem sine labe origináli concéptam coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis litaníis, et in ipsa Missæ Præfatióne immaculátus ejúsdem Vírginis proclamaretur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege statueretur.

✠. Signum magnum apparuit in cælo : Múlier amicta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ✠. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-28

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ,

cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsátam vi-ro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi
Abbátis

Homilia 2 super Missus est

Etáre, pater Adam, sed magis tu, o He-va mater, exsúlta, qui, sicut ómnium parén-tes, ita ómnium fuístis per-emptóres; et, quod infeli-cius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, in-quam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius, de qua malum ortum est prius, cujus op-próbrium in omnes per-transívit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollátur opprobrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam : qui útique, dum se imprudén-ter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et co-médi. Proptérea curre, He-va, ad Mariám; curre, ma-ter, ad fíliam; fília pro matre respóndeat; ipsa matris opprobrium áufe-rat; ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Hortus conclúsus so-ror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus :
* Emissiões tuæ paradí-sus, o María. ℣. Aperi mi-hi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiões.

Lectio viii

Quid dicébas, o Adam? Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiae sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas cul-pam. Verúmtamen Sapién-tia vicit malítiam, cum oc-casióne véniae, quam a te Deus interrogádo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Ré-ditur nempe fémina pro fé-mina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amari-túdinis, dulcédinem páriat fructus æténi. Muta ergo iniquæ excusatiónis ver-bum in vocem gratiárum actiόνis, et dic : Dómine, múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O admirándam et omni honóre digníssimam Vír-

ginem! O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábillem, paréntum reparatricem, posterórum vivificatricem!

R. Magnificat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

V. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

QUam tibi áliam prædixisse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dúbitas quod de María dixerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Mariæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam maligni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat : Mulierem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágle corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vinceré-

tur per ipsam, veheménter admirans ajébat : Mulierem fortem quis invéniet? Quod est dicere : Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocentíæ restitútio, et de hoste victória; fortis omníno necesse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes, post Commemorationem Feriæ, fit Commemoratio S. Melchiadis Papæ et Mart :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. *V.* Justus ut palma.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Melchiadem Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis diei infra Octavam ac Feriæ.

Die 11 Decembris

S. Damasi I

*Papæ et Confessoris
Semiduplex [69]*

V. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtú-

tum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Dámasum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. diei infra Octavam :

Ant. Hódie egréssa est virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúja.

✠. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ✠. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio

DEus, qui per immaculátam Vírginis Conceptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

DAmasus Hispánus, vir egrégíus et eruditus in Scriptúris, indícto primo Constantinopolitáno concílio, nefáriam Eunómii et Macedónii hæresim exstínxit. Idem Ariminensem conventum, a Libério jam ante rejeótum, íterum condemnávit; in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potíssimum et Ursácii fráudibus damnátio Nicænæ fídei conclamáta fuit, et ingemíscens orbis terrárum se Ariánum esse mirátus est.

✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

BAsílicas duas ædificávit, álteram sancti Lauréntii nómine ad theátrum Pompéji, quam máximis munéribus auxit, eíque domos et prædia attríbuit; álteram via Ardeatína ad Catacúmbas. Platóniam étiam, ubi córpora sanctórum Petri et Pauli aliquámdiu jacuérun, dedicávit et exornávit elegantibus vérsibus. Idém-

que prosa et versu scripsit de virginitate, multa que alia metro edidit.

℟. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Pœnam taliónis constituit iis, qui álterum falsi criminis accusássent. Státuit, ut, quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes ecclésiās die noctúque ab altérnis caneréntur; et in fine cujúsque Psalmi dicerétur : Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum testaméntum Græcæ fidei rédídít. Cum Ecclésiā rexíset annos decem et septem, menses duos, dies vigínti sex, et habuíset ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit presbýteros trigínta unum, diaconos úndecim, episcopos per divérsa loca sexagínta duos; virtúte, doctrína ac prudéntia clarus, prope octogenárius, Theodósio senióre imperánte, obdormívit in Dómino, et via Ardeatína una cum matre et soróre sepúltus est in basílica, quam

ipse ædificáverat. Illius reliquiæ póstea translátæ sunt in ecclésiā sancti Lauréntii, ab ejus nómine in Dámaso vocátam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Damasus Hispánus, vir egrégíus et eruditus in Scriptúris sacris, indícto primo Constantinopolitáno concílio, nefáriam Eunómii et Macedónii hæresim exstínxit. Ariminensem convéntum, a Libério jam ante rejéctum, iterum condemnávit; in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potíssimum et Ursácii fraudibus, damnatio Nicænæ fidei conclamáta est. Basílicas duas ædificávit : álteram sancti Lauréntii nómine ad theátrum Pompéji, álteram via Ardeatína ad Catacúmbas. Státuit, ut, quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes ecclésiās diu noctúque ab altérnis caneréntur, et in fine cujúsque

Psalmi dicerétur : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum testaméntum Græcæ fidei reddidit. Multa étiam sanctórum Mártyrum córpora invénit, eorúmque memórias vérsibus exornávit. Virtúte, doctrína et prudéntia clarus, prope octogenárius, Theodósio senióre imperánte, obdormívit in Dómino. **Te Deum.**

In III Nocturno Homilia in Ev. Venit Jesus, de Comuni unius aut plurium Summorum Pontificum. [28¹]

Ad Laudes

℟. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone* et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Dámasum Summum Pontificem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ :

Ant. Ait Dóminus Deus ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et se-

men illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúja.

℟. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Mariæ Vírginis. **℟.** Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

In II Vesperis

℟. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Et fit Commemoratio seq. diei infra Octavam et Feriæ.

Die 12 Decembris

De V die infra Octavam Conceptionis immaculatæ B. Mariæ V.

Semiduplex 702

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúja.

Si vero hac die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur :

Ant. Hódie egressa est virga de radice Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contritum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúja.

℟. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. **℞.** Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrivit.

Oratio Deus qui per. 726

Deinde Commem. Feriæ.

In II Nocturno

Ex Bulla dogmática
Pii Papæ noni

Lectio iv

Uóniam quæ ad cultum pértinent, íntimo plane vínculo cum ejúsdem objécto consérta sunt, neque rata et fixa manére possunt, si illud anceps sit et in ambíguo versétur, idcirco decessóres nostri Románi Pontífices omni cura Concéptionis cultum amplificántes, illíus étiam objéctum ac doctrínam declaráre et inculcáre impensíssime studuérunt. Etenim clare apertéque docuére, festum agi de Vírginis Concéptione, atque uti falsam et ab Ecclésiæ mente alieníssimam proscripserunt illórum opinióem qui non

Concceptiónem ipsam, sed sanctificatióem ab Ecclésiá coli arbitraréntur et affirmárent.

℞. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. **℟.** Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

NEque mítius cum iis agéndum esse existimáruñt, qui ad labefactándam de immaculáta Vírginis Concéptione doctrínam, excogitáto inter primum atque álterum Concéptionis instans et moméntum discrimine, asserébant, celebrári quidem Concéptionem, sed non pro primo instánti atque moménto. Ipsi namque prædecessóres nostri suárum pártium esse duxérunt, et beatíssimæ Vírginis Concéptionis festum, et Concéptionem pro primo instánti tamquam verum cultus objéctum omni stúdio tuéri ac propugnáre. Hinc decretória plane verba, quibus Alexánder séptimus decéssor noster sincéram Ecclésiæ mentem declarávit, ínquiens : Sane

vetus est Christifidélum erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas sentiéntium, ejus ánimam in primo instánti creatiónis atque infusiónis in corpus fuisse speciáli Dei grátia et privilegio, intúitu meritórum Jesu Christi ejus Filii humáni géneris Redemptóris, a mácula peccáti originális præservátam immúnem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitátem solémni ritu coléntium et celebrántium.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis æternæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. — Candor.

Lectio vi

ATque illud in primis solémne quoque fuit iisdem decessóribus nostris, doctrínam de immaculáta Dei Matris Conceptione sartam tectámque omni cura, stúdio et contentióne tuéri. Etenim non solum nullátenuis passi sunt, ipsam doctrínam quovis modo a quópiam notári atque tradúci, verum étiam longe ultérius progréssi, perspicuis declaratióibus iteratísque vícibus edixerunt : Doctrínam qua immaculátam Virginis Conceptionem

profitémur, esse, suoque mérito habéri cum ecclesiástico cultu plane consonam, eámque véterem ac prope universálem, et ejúsmodi, quam Romána Ecclésia sibi fovéndam tuendámque suscepérit, atque omníno dignam, quæ in sacra ipsa litúrgia solemnioribúsque précibus usurparétur. Neque his conténti, ut ipsa de immaculáto Virginis Concéptu doctrína invioláta persisteret, opinióem huic doctrínæ advérsam, sive públice, sive privátim, deféndi posse severíssime prohibuére, eámque múltiplici véluti vúlnerè conféctam esse voluérunt.

℟. Signum magnum apparuit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monilibus suis. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-28

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad

Virginem desponsatam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Tharásii
Episcopi

De Præsentatione Deiparæ

Euibus te laudibus cumulabimus, Maria? O puella immaculata; o virgo impolluta; o mulierum ornamentum, filiarum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebrata propter innocentiam; tu obsignata virginitate. Tu Adami maledicti expiatio; tu debiti Hevæ solutio. Tu Abélis purissima oblatio; primogenitorum delictus; immaculatum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudore suffusa; tu Enoch inita gratia et in securam vitam migratio. Tu Noë arca, et secundæ regenerationis apud Deum conciliatio. Tu regni et sacerdotii Melchisedech perillustri splendor; tu Abrahâmi firma fiducia et promissionis futuræ posteritatis obsequens fides. Tu Isaac novum sacrificium et rationale holocaustum; tu Jacob in scalam ascensus causa et fecunditatis in duodecim tribus permanentis expressio nobilissima. Tu Judæ apparuisti

secundum stirpem filia; tu Josèphi pudicitia et veteris Ægypti, nimirum synagogæ Judæorum, eversio, o Immaculata! Tu Môyses ejusdemque legislatoris liber divinitus concinnatus, in quo scriptum est sacramentum regenerationis, et divinis digitis insculpta in tabulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israël ab intelligibilium Ægyptiorum servitute vindicabitur, quemadmodum antiquus populus in solitudine manna et aqua de petra satiatus est, petra autem erat Christus e tuo gremio proditurus tamquam sponsus de thalamo. Tu Aarónis virga florescens; tu es Davidis filia fimbriis aureis circumvestita vario ornatu nitescens.

✠. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus :

* Emissiones tuæ paradisus, o Maria. ✠. Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. — Emissiones.

Lectio viii

TU es prophetarum speculum et rerum ab illis prænuntiarum exitus. Te enixe Ezéchiél vatíci-nans appellávit portam clausam, per quam nemo hóminum umquam trans-

íbit nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandiloquus prænúntiat virgam Jesse, ex qua flos Christus oriétur, et frutícibus vitiórum exstirpátis radícitus, plantas divínæ cognitiónis in agro inseret. Te Jeremías præmonstrávit ínquiens : Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israél et dómui Judæ fœdus novum, quod constitúi cum pátribus eórum, ita significans advéntum ortúmque Filii tui, et pópulum géntium vocans ad Deum adorándum inde usque a fínibus terræ. Te étiam Dániel vir desideriórum proclamávit montem ingéntem, e quo Christus lapis anguláris abscindétur, et simulácrum multifórmis serpéntis ruína atque exítio dissipábit. Te honóro agnam immaculátam, et prædico grátia plenam, te cano Dei habitatióinem puram et immaculatam. Et sane ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia. Per mulierem mortem lucráti sumus, per mulierem unívér-
sa ipse rursus instaurábit. Per serpéntem cibum accé-
pimus amári sapóris, per ipsum vero rursum vescémur cibo immortalitátis. Prima parens Heva Caí-

num in lucem édedit inví-
diæ et nequítiae principem;
unigénitus Fílius tuus erit
primogénitus vitæ et res-
urrectiόνis. O inaudítum
prodígium! O admirán-
dam novitátem! O sapién-
tiam nullis verbis co-
æquándam!

✠. Magnificat ánima mea
Dóminum : * Quia fecit
mihi magna qui potens
est, et sanctum nomen
ejus. ✠. Ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes
generatiónes. — Quia.
Glória Patri. Quia.

Lectio ix

NOS autem pópulus Dei,
gens sancta, congre-
gátio acceptábilis, filii col-
lumbæ, sóboles grátiae, in
hac Vírginis celebritáte
puris ánimis, impollútis
lábiis, multísonis linguis
hymnos suavídicos extol-
lámus. Illústre hoc festum,
principem solemnitátem
Angelis lætam et hómí-
num prædicatióne dignís-
simam, prouti par est, ve-
nerántes, illud Ave Ga-
briélis cum reveréntia et
gáudio sancto conclamé-
mus. Ave, delícium Pa-
tris, per quam ad últimos
terræ fines Dei cognítio
manávit. Ave, Fílii domi-
cílum, de qua ille carne
indútus prodívit. Ave,
Sancti Spíritus habitácu-
lum ineffábile. Ave, sán-

ctior Chérubim; ave, gloriósior Séraphim; ave, cælo látior; ave, sole splendí-
dior; ave, luna micántior; ave, múltiplex astrórum
nitor; ave, levis nubes, quæ cæléstem plúviam in-
spérgis. Ave, aura sancta, quæ spíritum malítiæ a
terra dissipásti. Ave, nó-
bile præcónium Prophetá-
rum; ave, Apostolórum
audítus per totum orbem
sonus; ave, Mártyrum ex-
célens conféssio; ave, Pa-
triarchárum laudatíssima
prædicátio; ave, Sanctó-
rum summum ornamén-
tum. Ave, causa salútis
ómnium mortálium; ave,
regína pacis conciliátrix;
ave, matrum splendor im-
maculátus. Ave, mediátrix
ómnium, qui sub cælo
sunt; ave, totíus orbis re-
parátio; ave, grátia plena;
Dóminus tecum, qui ante
te, et ex te, et nobíscum.
Ipsi laus cum Patre et san-
ctíssimo et vivífico Spíri-
tu, nunc et semper, et in
infiníta sácula sæculórum.
Amen.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Commemo-
ratio Feriæ.

Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio præcedentis diei
infra Octavam et Feriæ.

Die 13 Decembris

S. Luciae

Virginis et Martyris

Duplex [111]

IN I VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et
Hymnus de Laudibus 735;
Psalmi ut in Communi Fe-
storum B. M. V.

℟. Spécie tua.

Ad Magnif. Ant. In tua
patiéntia * possedisti áni-
mam tuam, Lúcia, sponsa
Christi : odísti quæ in
mundo sunt, et corúscas
cum Angelis : sángine
próprio inimicum vicísti.

Oratio

EXáudi nos, Deus, sa-
lutáris noster : ut, sic-
ut de beátæ Lúciæ Vírgi-
nis et Mártyris tuæ festi-
vitáte gaudémus; ita piæ
devotiónis erudiámur affé-
ctu. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præce-
dentis diei infra Octavam :

Ant. Hódie egréssa est
virga de radíce Jesse : hó-
die sine ulla peccáti labe
concépta est María : hódie
contrítum est ab ea caput
serpéntis antíqui, allelúja.

℟. Immaculáta Concéptio
est hódie sanctæ Mariæ
Virginis. ℟. Quæ serpén-
tis caput virgíneo pede
contrívit.

Oratio

DEus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti: quæsumus; ut, qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas. (Per eundem Dominum.)

Deinde Commem. Feriæ.
Completorium de FERIA.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Virginum Dominum, * Venite, adoramus. **Ps. 94** Venite, exultemus. 3

Hymnus

Virginis Proles Opifex-
que Matris,
Virgo quem gessit, peperitque Virgo;
Virginis partos canimus decora
Morte triumphos.

Hæc enim palmæ duplicis
beata
Sorte, dum gestit fragilem domare
Corporis sexum, domuit cruentum
Cæde tyrannum.

Unde nec mortem, nec
amica mortis
Mille poenarum genera expavescens,
Sanguine effuso meruit serenum
Scandere cælum.

Hujus oratu, Deus alme,
nobis
Debitas poenas scelerum
remitte;
Ut tibi puro resonemus al-
mum
Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi, compar utriusque
virtus,
Spiritus semper, Deus
unus, omni
Temporis ævo. Amen.

In II Nocturno

Lectio iv

Lucia virgo Syracusana, genere et christiana fide ab infanzia nobilis, una cum matre Eutychia, quæ sanguinis fluxu laborabat, Catanam ad venerandum corpus beatæ Agathæ venit: quæ ad ejus sepulcrum cum suppliciter orasset, Agathæ intercessione matri sanitatem impetravit. Statim vero matrem exoravit, ut quam dotem sibi datúra esset, Christi pauperibus tribui pateretur. Ut igitur Syracusas rediit, omnem pecuniam, quam ex facultatibus venditis redégerat, pauperibus distribuit.

℟. Lúcia virgo, quid a me petis quod ipsa poteris præstare continuo matri tuæ? nam et fides tua illi

subvénit, et ecce salváta est : * Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ✠. Sic ut per me civitas Catanénsium sublimátur a Christo, ita per te Syracusána civitas decorábitur. — Quia.

Lectio v

Quod ubi rescivísset is, cui eam paréntes contra virginitatis voluntátem despónderant, apud Paschásium præfécum Lúciam, quod christiána esset, accusávit. Quam ille cum nec précibus, nec minis ad cultum idolórum posset perducere; immo tanto magis incénsam vidéret ad celebrándas christiánæ fidei laudes, quanto magis ipse eam a senténtia avértere conabátur : Cessábunt, inquit, verba, cum ventum erit ad vérbera. Cui virgo : Dei servis verba deesse non possunt, quibus a Christo Dómino dictum est : Cum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitare quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini : non enim vos estis qui loquimini, sed Spíritus Sanctus, qui loquitur in vobis.

✠. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei : * Et impetrávi a

Dómino indúcias martýrii mei. ✠. Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi : ego autem orábam. — Et.

Lectio vi

Quam cum Paschásius interrogásset, Estne in te Spíritus Sanctus? respóndit : Caste et pie vivéntes templum sunt Spíritus Sancti. At ille : Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus Sanctus déserrat. Cui virgo : Si invítam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad coronam. Quare Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virginitas violaretur : sed divínitus factum est, ut firma virgo ita consisteret, ut nulla vi de loco dimoveri posset. Quam ob rem præfécus circum ipsam, pice, resína, ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit : sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciatæ guttur gládio transfigitur. Quo vúlnerē accépto, Lúcia prædicens Ecclésiæ tranquillitatem, quæ futúra erat Diocletiano et Maximiano mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsus sepúltum, deinde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

✠. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est : in conspéctu princípis loquebátur sapiéntiam : * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ✠. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur. — Et. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Lucia virgo Syracusána, génere et christiána fide nóbilis, Cátanæ ad beátæ Agathæ sepúlcrum, Eutýchiæ matris, sánguini fluxu laborántis, sanitátem impetrávit. Mox bona ómnia quæ in dotem esset acceptúra, a matre impetráta, paupéribus distribuit. Quare apud Paschásium præfécum, quod Christiána esset, accusáta, nec blandítiis nec minis addúci pótuit, ut idólis sacrificáret. Tunc Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virgíntas violarétur; sed divínitus factum est, ut firma virgo ita consisteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quam ob rem præfécus circum ipsam ignem accénderé impetrávit; sed cum ne flamma quidem eam læderet, mul-

tis torméntis excruciatæ guttur gládio transfigitur. Quo vúlnerē accépto, Lúcia prædicens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno et Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsís sepúltum, deínde Constantinópolis, postremo Venétias translátum est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ

Homilia 11 in Evangelia

Ælórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus símile dicitur, ut, ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea quæ usu didicit quasi confricátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incógnita

amāre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illius vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.
 ℣. Spécie tua et pulchritúde tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio viii

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdiúm cæléstis desidérii a malignis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti etenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pèrgimus. Maligni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est; sed, ut per hoc quod ágimus, laudes extérius

non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in ocúltis; ut, et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per inténtiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ.
 ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

Lectio ix

Thesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profecto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat : ut nihil jam quod caro blanditur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucidat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ant. 1 Oránte sancta Lúcia, * appáruit ei beáta Agatha, et consolabátur ancíllam Christi.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Lúcia virgo, * quid a me petis, quod ipsa póteris præstare continuo matri tuæ?

3 Per te, Lúcia virgo, * civitas Syracusána decorábitur a Dómino Jesu Christo.

4 Benedíco te, * Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstíctus est a látere meo.

5 Soror mea Lúcia, * virgo Deo devóta, quid a me petis, quod ipsa póteris præstare continuo matri tuæ?

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus coméndat.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum, Quem Mater illa concipit

Quæ sola Virgo párturit, Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus

Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sénsibus
Nescire prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sácula.

Amen.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **℞.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Colúmna es * immóbilis, Lúcia, sponsa Christi : quia omnis plebs te expéctat, ut accípias corónam vitæ, allelúja.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutaris noster : ut, sicut de beátæ Lúciæ Vírginis et Mártiris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ :

Ant. Ait Dóminus Deus ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúja.

℟. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Mariæ Vírginis. **℞.** Quæ ser-

péntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio

DEus, qui per immaculá-
tam Vírginis Conce-
ptiónem dignum Fílio tuo
habitáculum præparásti :
quæsumus; ut, qui ex
morte ejúsdem Filii tui
prævísa, eam ab omni labe
præservásti, nos quoque
mundos ejus intercessióne
ad te pervenire concédas.
(Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

Ad Horas Antiphona et
Psalmi de Feria; ad Primam
Lectio brevis Dómine, Deus,
ut infra ad Nonam.

Sicubi autem hoc Festum
sub ritu duplici I vel II clas-
sis recolatur, Antiphonæ de
Laudibus ut supra 735, cum
Psalmis de Dominica ut in
Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres, ut
supra. 736

℟. br. Spécie tua * Et
pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et. Glória
Patri. Spécie. ℣. Adjuváb-
it eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus,
non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum 2 Cor. 11, 2

AMulor enim vos Dei
æmulatióne. Despón-
di enim vos uni viro vír-

ginem castam exhibére
Christo.

℟. br. Adjuvábít eam
* Deus vultu suo. Adjuváb-
it. ℣. Deus in médio ejus,
non commovébitur. Deus
vultu suo. Glória Patri.
Adjuvábít. ℣. Elégit eam
Deus, et præelégít eam.
℟. In tabernáculo suo ha-
bitáre facit eam.

AD NONAM

C

Capit. Eccli. 51, 13-14

Domine, Deus meus,
exaltásti super terras
habitatiónem meam, et
pro morte defluénte depre-
cáta sum. Invocávi Dómi-
num, Patrem Dómini mei,
ut non derelínquat me in
die tribulatiónis meæ, et
in témpore superbórum
sine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus,
* Et præelégít eam. Elé-
git. ℣. In tabernáculo suo
habitáre facit eam. Et.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℟. Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Oratio Exáudi. 736

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et
Hymnus ut in Laudibus 735,
Psalmi ut in Communi Festo-
rum B. Mariæ Virg.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℟. Proptérea

benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Tanto póndere * eam fixit Spíritus Sanctus, ut Virgo Christi immóbilis permaneret.

Et fit Commemoratio sequentis et Feriæ.

Completorium de Feria.

¶ In omnibus novem Lectionum Officiis in Feriis Quatuor Temporum occurrentibus, dicitur ix Lectio de Homilia Feriæ et de ea fit Commemoratio ad Laudes. In Officio tamen de Conceptione immaculatæ beatæ Mariæ Virginis non dicitur ix Lectio Feriæ IV Quatuor Temporum cum idem sit Evangelium.

Die 14 Decembris

De VII die infra Octavam

Conceptionis immaculatæ B. Mariæ V.

Semiduplex 702

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúja.

Si vero hac die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur :

Ant. Hódie egréssa est virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antiqui, allelúja.

V. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Mariæ Virginis. **R.** Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio

Deus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessiône ad te perveníre concédas. (Per eúmdem Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrenti; sed in Feria IV Quatuor Temporum Ego sapiéntia, de Comuni Festorum B. M. V. cum **℟℞.** ut in Festo 704, nisi resumendæ aut anticipandæ sint Lectiones de Scriptura impeditæ.

In II Nocturno

Lectio iv

**Ex Bulla dogmática
Pii Papæ noni**

Mnes norunt quanto stúdio hæc de immaculáta Deiparæ Virginis Conceptione doctrína a spectatíssimis religiósus familiis et celebrióribus theológicis academíis, ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia doctóribus fúerit trádicta, assérta ac propugnáta.

Omnes páriter norunt quantópere solliciti fúerint Sacrórum antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam publicéque profitéri, sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem Mariám, ob prævísa Christi Dómini Redemptóris mérita, numquam origináli subjacuisse peccáto, sed præservátam omníno fuisse ab originis labe, et idcirco sublimióri modo redemptam. Quibus illud profecto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentínam sýnodum, cum dogmáticum de peccáto origináli éderet decretum, quo juxta sacrárum Scripturárum sanctorúmque Patrum ac probatíssimórum conciliórum testimónia státuit ac definívit : Omnes hómines nasci origináli culpa inféctos; tamen solémniter declarásse : Non esse suæ intentiónis, in decreto ipso tantáque definitiónis amplitúdine comprehénderé beátam et immaculátam Vírginem Dei Genitrícem Mariám. Hac enim declaratióne Tridentíni Patres, ipsam beatíssimam Vírginem ab origináli labe solútam, pro rerum temporúmque adjúctis, satis innuérunt, atque ádeo perspícue significáru[n]t, nihil ex divi-

nis lítteris, nihil ex traditióne, Patrúmque auctoritaté rite afférri posse, quod tantæ Vírginis prærogatívæ quovís modo refragétur.

✠. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

✠. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum.

Lectio v

ET re quidem vera hanc de immaculáta beatíssimæ Vírginis Conceptione doctrínam quotidie magis gravíssimo Ecclésiæ sensu, magistério, stúdio, sciéntia ac sapiéntia tam spléndide explicátam, declarátam, confirmátam, et apud omnes cathólici orbis pópulos ac nátiónes mirándum in modum propagátam, in ipsa Ecclésia semper exstitísse véluti a majóribus accéptam, ac revelátæ doctrínæ caractére insignítam, illústria venerándæ antiquitátis Ecclésiæ orientális et occidentális monuménta valídissime testántur. Equidem Patres Ecclesiæque scriptóres, cæléstibus edócti elóquiis, nihil antíqui-

habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elucubratis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque preclaram de teterrimo humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim predicare atque efferre.

℟. Nihil inquinatum in eam incurrit : * Candor est lucis æternæ et speculum sine macula. ℣. Est enim hæc speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. — Candor.

Lectio vi

QUAPROPTER enarrantes verba, quibus Deus præparata renovandis mortalibus suæ pietatis remedia inter ipsa mundi primordia prænuntians; et deceptoris serpentis retudit audaciam et nostri generis spem mirifice erexit, inquit : Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius; docuere, divino hoc oraculo clare apertèque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet unigenitum Dei Filium Christum Jesum, ac designatam beatissimam ejus Matrem Virginem Mariam, ac

simul ipsissimas utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit; sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum eo conjuncta, una cum illo et per illum, sempiternas contra venenosum serpentes inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

℟. Signum magnum apparuit in caelo : Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. ℣. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiæ, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. — Et. Gloria Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-28

IN illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii
Episcopi

Homilia in Deiparae Annunt.

Ere benedicta tu in mulieribus, quoniam Hevae maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat execratione percussus, ut per te benediceretur effectus. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledicto liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinanti redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Et enim si, qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quae Deum verissime paris.

✠ Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus :

* Emissiones tuae paradissus, o Maria. ✠. Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. — Emissiones.

Lectio viii

NE timeas, Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam prae quolibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam numquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam, quae te salvam praestet; invenisti apud Deum gratiam, quae nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures, ante te eximia sanctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est : nemo sicut tu, ad tantum magnificientiae est evectus; nemo sicut tu, purificante gratia praecipuus est; nemo sicut tu, caelesti lumine refulsit; nemo sicut tu, praeter omni celsitudine exaltatus est.

℟. Magnificat ánima mea
Dóminum : * Quia fecit
mihi magna qui potens
est, et sanctum nomen
ejus. ℣. Ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes
generatiónes. — Quia.
Glória Patri. Quia.

Lectio ix

ET mérito quidem; ne-
mo enim sicut tu, ad
Deum tam prope accéssit;
nemo sicut tu, Dei donis
ditátus est; nemo sicut tu,
Dei grátiae párticeps fuit.
Omnia vincis, quaecúmque
inter hómines emíneant;
ómnia súperas múnera,
quæ effúsa a Dei largitáte
in quóslibet dimanáverint.
Plus enim ómnibus inha-
bitántis Dei possessióne
ditéscis. Nemo sic in se
Deum complécti pótuit;
nemo pótuit sic frui Dei
præséntia; nemo dignus
est hábitus, qui sic per
Deum illuminaréturet : ac
proptérea non modo Deum
ómnium Conditórem ac
Dóminum in te excepísti,
sed eum habes ex te ineffa-
bíliter incarnátum, atque
in útero tuo gestátum, et
post hæc génitum, et uni-
vérsos hómines a patérna
condemnatióne redimén-
tem, ac salútem, quæ nul-
lum finem habitúra sit,
ipsis elargiéntem. Et pro-
ptérea tibi clamávi, atque
íterum veheménter clamá-

bo : Ave, grátia plena;
Dóminus tecum : bene-
dicta tu in muliéribus.
Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Commemora-
tio Feriæ.

Vesperæ de sequenti die
Octava, Commem. Feriæ.

Die 15 Decembris

In Octava Conceptionis
immaculatæ B. M. V.

Duplex majus 701

In I Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrenti; sed in
Feria IV Quatuor Temporo-
rum Serpens erat, cum suis
Responsoris ut in Festo 704,
nisi resumendæ aut antici-
pandæ sint Lectiones de
Scriptura impeditæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Ex Bulla dogmática
Pii Papæ noni

B antíquis tempó-
ribus Sacrórum an-
tístites, ecclesiásti-
ci viri, reguláres órdenes
ac vel ipsi imperatóres et
reges ab hac apostólica
Sede eníxe efflagitárun-
t, ut immaculáta sanctíssi-
mæ Dei Genitrícis Concé-
ptio véluti cathólicæ fidei
dogma definirétur. Quæ
postulatiónes hac nostra
quoque ætáte iterátæ fué-

runt, ac potissimum felícis recordatiónis Gregório decimoséxto prædecessóri nostro, ac nobis ipsis oblátæ sunt tum ab episcopis, tum a clero sæculári, tum a religiósis familiis, ac summis princípibus et fidélibus pópulis. Nos itaque singulári ánimi nostri gáudio hæc ómnia probe noscéntes ac sério considerántes, vix dum, licet im- mériti, arcáno divínæ providéntiæ consílio ad hanc sublimem Petri Cáthedram evécti, totíus Ecclesiæ gubernácula tractánda suscepimus, nihil certe antí- quius habúimus, quam pro summa nostra vel a téneris annis erga sanctíssimam Dei Genitricem Vírginem Mariám veneratióne, pie- táte et afféctu, ea ómnia perágere, quæ adhuc in Ecclesiæ votis esse póte- rant, ut beatíssimæ Vírgi- nis honor augerétur, ejús- que prærogatívæ uberióri luce nitérent.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indeficiens. * Non- dum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehén- dit manum meam, et ser- vávít me. — Nondum erant.

Lectio v

ITaque plúrimum in Dó- mino confísi advenísse témporum opportunitátem pro immaculáta sanctíssi- mæ Dei Genitricis Vírginis Mariæ Conceptione defi- niénda, quam divína eló- quia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclesiæ sen- sus, singuláris catholicó- rum antístitum ac fidélium conspirátio, et insígnia prædecessórum nostrórum acta et constitutiónes mi- rífice illústrant atque de- clárant; rebus ómnibus diligentíssime perpénsis et assíduis fervidísque ad Deum précibus effúsis, mí- nime cunctándum nobis esse censúimus, suprémó nostro iudício immaculá- tam ipsíus Vírginis Con- ceptionem sancíre, definí- re, atque ita pientíssimis cathólici orbis desidériis, nostræque in ipsam sanctíssimam Vírginem pie- táti satisfácere, ac simul in ipsa unigénitum Filium suum Dóminum nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificáre, cum in Filium redúndet quidquid honóris et laudis in Matrem impénditur.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis æternæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur pú-

rior. — Candor est lucis æternæ et spèculum sine mácula.

Lectio vi

QUare postquam nunquam intermísimus in humilitate et jejúnio privatas nostras et públicas Ecclesiæ preces Deo Patri per Filium ejus offerre, ut Spiritus Sancti virtute mentem nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato universæ cælestis curiæ præsidio, et advocato cum gemitibus Paraclyto Spiritu, eoque sic aspirante; ad honorem sanctæ et individuae Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginitatis Deiparæ, ad exaltationem fidei catholicæ et christianæ religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Jesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac nostra, declaramus, pronuntiamus et definimus: Doctrinam quæ tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptionis fuisse singulâri omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originâlis culpæ labe præservatam immûnem, esse a Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter constantérque

credendam. Quapropter si qui secus ac a nobis definitum est, quod Deus avertat, præsumpserint corde sentire, ii nóverint ac porro sciant se proprio judicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse, et ab unitate Ecclesiæ defecisse.

✠. Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. ✠. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiæ, et quasi sponsam ornâvit eam monilibus suis. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-28

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginitatis Mariæ. Et reliqua.

Homilia sancti Epiphânii
Episcopi

Oratio de laudibus S. Mariæ
Deiparæ

Uide dicam, aut quid proloquar de præclara et sancta Virgine? Solo enim Deo excé-

pto, cunctis supérior éxstit : natúra formósior est ipsis Chérubim et Séraphim, et omni exercitu Angélico : cui prædicandæ cæléstis ac terréna lingua mínime súfficit, immo vero nec Angelórum. O beáta Virgo, colúm̃ba pura et sponsa cæléstis, María, cælum, templum, et thronus divinitátis, quæ coruscántem in cælo et in terra solem habes Christum! Nubes lúcida, quæ fulgur de cælo lucidíssimum ad illuminándum mundum deduxísti Christum. Ave, grátia plena, porta cælórum, de qua in Cánticis prophéta in decúrsu orationis plane et apérte prolóquitur inclámans : Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

✠. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ✠. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúm̃ba mea, immaculáta mea. — Emissiónes.

Lectio viii

Virgo est lílium immaculátum, quæ rosam immarcescibilem génuit Christum. O sancta Deípara, ovis immaculáta quæ Verbum ex te incarnátum Agnum Christum peperí-

sti! O Virgo sanctíssima, quæ exercitus Angelórum in stupórem deduxísti! Stupéndum est miráculum in cælis, múl̃ier amícta sole, gestans lucem in ulnis : stupéndum miráculum in cælis, thálamus Vírginis habens Filium Dei : stupéndum miráculum in cælis, Dóminus Angelórum infans Vírginis efféctus est. Angeli accusábant Hevam, nunc vero Mariám glória prosequúntur, quæ lapsam Hevam eréxit, et Adámum e paradíso dejéctum in cælos misit. Ipsa enim est cæli et terræ mediátrix, quæ uniónem naturáliter perégit.

✠. Magnificat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ✠. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

Gratia sanctæ Vírginis est imménsa. Hinc Gábríel in primis salútat Vírginem, dicens : Ave, grátia plena, quæ es spléndidum cælum. Ave, grátia plena, multis virtútibus exornáta Virgo. Ave, grátia plena, quæ es urna áurea cóntinens manna cæléste. Ave, grátia plena,

quæ sitiéntes perénis
fontis dulcédine sátiás.
Ave, sanctíssima Mater
immaculáta, quæ genuísti
Christum, qui est ante te.
Ave, púrpura régia, quæ
cæli terræque Regem in-
duísti. Ave, liber incom-
prehénsus, quæ Verbum
et Fílium Patris mundo
legéndum exhibuísti.

Te Deum laudámus.

*Ad Laudes fit Commemo-
ratio Feriæ.*

*In Vesperis Commemoratio
sequentis ac Feriæ.*

Die 16 Decembris

S. Eusebii

*Episcopi et Martyris
Semiduplex [29]*

Ant. Iste Sanctus pro le-
ge Dei sui certávit usque
ad mortem, et a verbis im-
piórum non tímuit; fun-
dátus enim erat supra fir-
mam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio

C 2

Deus, qui nos beáti Eu-
sépii Mátyris tui at-
que Pontíficis ánnua so-
lemnitate lætíficas : concé-
de propítius; ut, cujus na-
talítia cólimus, de ejúsdem
étiam protectióne gaudeá-
mus. (Per Dóminum.)

*Deinde fit Commemoratio
Feriæ.*

In II Nocturno

Lectio iv

Usébius, natióne
Sardus, Románæ
urbis lector, post
Vercellénsis episcopus, ad
hanc regéndam ecclésiám
mérito est créditos divíno
eléctus judício : nam
quem numquam ante con-
stitúti electóres cognóve-
rant, posthábitis cívibus,
simul ut vidérunt, et pro-
bavérunt; tantúmque in-
térfuit, ut probarétur,
quantum ut viderétur.
Primus in Occidéntis pár-
tibus in eádem ecclésiá
eósdem mónachos instí-
tuit esse quos cléricos, ut
esset in ipsis viris et con-
témptus rerum, et accurá-
tio levitárum. Ariánis im-
pietátibus ea tempestáte
per Occidéntem longe la-
téque tradúctis, advérsus
eas viríliter sic dimicávit,
ut ejus invícta fides Libé-
rium summum Pontíficem
ad vitæ solátium erígeret.
Quare hic sciens in ipso
fervére Spíritum Dei, cum
ei significáset ut penes
imperatórem una cum suis
legátis patrócínium fidei
suscíperet, mox cum illis
proféctus est ad Constán-
tium; apud quem eníxius
agens, quidquid legatióne
petebátur, obtínuit, ut epi-
scopórum nempe cœtus
celebrarétur.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

Colléctum est Medioláni anno sequénti concílium, ad quod a Constántio invitátum Eusébius concupitúmque, ac vocátum a Libérii legátis, tantum abest, ut malignántium synagóga Arianórum contra sanctum Athanásium furéntium in suas partes addúceret, ut pótius díserte statim ipse declárans, e præséntibus quosdam sibi compértos hærética labe pollútos, Nicænam immo fidem proposúerit iis subscribendam, ántequam cétera tractaréntur. Quod Ariánis acérbe irátis negántibus, nedum in Athanásium recusávit ipse subscribere, quin sancti Dionýsii Mártyris, qui decéptus ab ipsis subscripserat, captivátam simplicitátem ingeniosíssime liberávit. Quam ob rem illi gráviter indignántes, post multas illátas injúrias, exsílio illum mulctáruunt : sed sanctus vir, excússo púlvere, nec cæsaris minas véritus, nec

enses obstrictos, exsílio véluti sui ministérii officium accépit; missúsque Scythópolim, famem, sitim, vérbera, diversaque supplicia perpéssus, pro fide strénue vitam contémpsit, mortem non méruit, corpus carnificibus trádidit.

✠. Desidérium animæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vi

Quanta in eum tunc Arianórum crudélitas fúerit ac effrons inverecúndia, osténdunt graves líteræ plenæ róboris, pietátis ac religiónis, quas e Scythópoli scripsit ad Vercellénsem clerum et pópulum, aliósque finítimos; e quibus étiam est explorátum, ipsórum nec minis, inhumanáque sævítia potuisse umquam eum deterréri, nec serpentina blanda subtilitáte ad eórum societátem perdúci. Hinc in Cappadóciā, postremóque ad superióres Ægýpti Thebáidas pro constántia sua deportátus, exsílíi rigóres tulit ad mortem usque Constántii :

post quam ad gregem suum revérti permíssus, non prius redíre vóluit, quam reparándis fidei jactúris ad Alexandrínam sýnodum sese conférret, postque médici præstántis instar, péragrans Oriéntis províncias, in fide infirmos ad íntegram valetúdinem restitúeret, eos instituens in Ecclesiæ doctrína. Inde salubritáte pari digresso in Illyricum, tandémque in Itáliam deláto, ad ejus réditum lúgubres vestes Itália mutávit : ubi postquam Psalmórum ómnium expurgátos a se commentários Orígenis édedit, Eusebiique Cæsareénsis, quos vérterat de Græco in Latínium; demum tot egrégie factis illústris ad immarcescibilem glóriæ corónam tantis ærúmnis proméritam, sub Valentiniáno et Valénte Vercéllis migrávit.

✠. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. *℣.* Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplicato

Lectio ix

✠Eusébius, natióne Sardinus, Románæ urbis lector, post Vercellénsis

epíscopus, advérsus Ariánismum sic viríliter dimicávit, ut ejus invícta fides Libérium summum Pontíficem ad vitæ solátium erígeret. Pro ejúsdem fidei cathólicæ confessióne a Constantio príncipe Scythópolim missus fuit, ubi famem, sitim, vérbera diversaque supplicia est perpéssus. Inde in Cappadóciā relegátus, exsilií rigóres tulit usque ad mortem ipsius Constantii, post quam ad ecclesiā suam revérti permíssus est. Tunc lúgubres vestes Itália mutávit; ubi postquam Psalmórum ómnium expurgátos a se commentários Orígenis édedit, Eusebiique Cæsareénsis, quos vérterat de Græco in Latínium; ad immarcescibilem glóriæ corónam tantis ærúmnis proméritam, sub Valentiniáno et Valénte Vercéllis migrávit ad Dóminum. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Si quis vult, de Comuni unius Mart. 2 loco. [44]

✠. viii Dómine, præveniſti.

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

C 2

DEus, qui nos beáti Eusépii Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concède propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℟. Justus ut palma.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Et fit Commemoratio Feriæ.

† De Vigilia S. Thomæ Apostoli nihil fit in Officio.

DIE 21 DECEMBRIS

S. Thomæ Apostoli

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3] præter ea quæ hic habentur propria.

Ad Magnif. Ant. Quia vidísti me, * Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt et credidérunt, al-lelúja.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári : ut ejus semper et patrocíniis sublevémur; et fidem congrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Sic nos existimet, *de eodem Communi.* [9]

In II Nocturno

Lectio iv

Thomas Apóstolus, qui et Dídymus, Galilæus, post ac-céptum Spíritum Sanctum in multas províncias pro-féctus est ad prædicándum Christi Evangélium : Parthis, Medis, Persis, Hyrcá-nis et Bactris cristiánæ fidei et vitæ præcépta trá-didit. Postrémo ad Indos se cónferens, eos in chri-stiána religióne erudívit. Qui ad extrémum, vitæ doctrinæque sanctitáte et miraculórum magnitúdi-ne, cum céteris ómnibus suis admiratiónem et Jesu Christi amórem commo-

visset; illius gentis regem, idolórum cultórem, magis ad iram accéndit : cujus senténtia condemnátus, telisque confóssus, Calamínæ apostolátus honórem martýrii coróna decorávit.

℟. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens :

* Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Sermo sancti Gregórii
Papæ

Homilia 30 in Evang.,
post medium

Lectio v

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornamenta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ videlicet ornamenta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque

idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornamenta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Filius est Patris. Sed eósdem cælos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repente de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsumerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et

post advéntum illius, cuius fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia æténa : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 20, 24-29

IN illo témpore : Thomas unus ex duódecim, qui dicitur Dídymus, non erat cum eis quando venit Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homília 26 in Evang.,
post medium

Uíde, fratres carísimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus ille discípulus tunc deéssét, post autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans,

dum in magistro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidéltas ad fidem, quam fides credéntium discipulórum prófuit; quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio viii

SIC quippe discípulum Dóminus post resurrectionem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruiť; sicut ante nativitátem suam habére Mariám sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans et palpans, testis veræ resurrectionis, sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, et exclamávit : Dóminus meus, et Deus meus. Dicit ei Jesus : Quia vidísti me, credidísti. Cum Paulus Apóstolus dicat, Est au-

tem fides sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium; profecto liquet quia fides illarum rerum argumentum est, quæ apparere non possunt. Quæ etenim apparent, jam fidem non habent, sed agnitionem.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam :

* Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicerunt regna : operati sunt iustitiam. — Quorum.

Gloria Patri. Quorum.

**In Quatuor Temporibus
ix Lectio de Homilia Ferie;
alias**

Lectio ix

DUM ergo vidit Thomas, dum palpavit, cur ei dicitur : Quia vidisti me, credidisti? Sed aliud vidit, aliud credidit. A mortali quippe homine divinitas videri non potuit. Hominem ergo vidit, et Deum confessus est, dicens : Dominus meus, et Deus meus. Videndo ergo credidit, qui considerando verum hominem, hunc Deum, quem videre non poterat, exclamavit. Lætificat valde quod sequitur : Beati qui non viderunt, et crediderunt. In qua nimis sententia nos specialiter signati sumus,

qui eum, quem carne non vidimus, mente retinemus. Nos signati sumus; sed si fidem nostram operibus sequimur. Ille etenim vere credit, qui exercet operando quod credit. Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Ad Bened. Ant. Quia vidisti me, * Thoma, credidisti : beati qui non viderunt, et crediderunt, alleluja.

Oratio

DA nobis, quaesumus, Domine, beati Apostoli tui Thomæ sollemnitatibus gloriari : ut ejus semper et patrociniis sublevemur; et fidem congrua devotione sectemur. Per Dominum.

Et fit Commemoratio Ferie.

In II Vesperis Ant. ad Magnif. Quia vidisti me, ut ad Laudes.

Et fit Commemoratio Ferie.

FESTA JANUARI

**post Octavam Epiphaniæ
occurrentia**

Die 14 Januarii

S. Hilarii

**Ep., Conf. et Eccl. Doct.
Duplex [69]**

(m. t. v.), nisi tamen alicubi
I Vesperas habeat.

Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Hilari, divinæ legis

amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

✠. Amávit eum Dóminus.

Oratio

C 3

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Hilárium místrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. (Per Dóminum.)

Et fit Commemoratio S. Felicis Presbyteri et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honóre.

Oratio

Concède, quæsumus, omnipotens Deus : ut ad meliorem vitam Sanctórum tuórum exémpa nos próvocent; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam [87]; quod servatur et in aliis Festis Doctórum, nisi aliter suis locis notetur.

In II Nocturno

Lectio iv

Hilárium, in Aquitánia nóbili génere natus, doctrina et eloquéntia excélluit. Qui

primum in matrimónio quasi mónachi vitam egit : deínde propter singuláres virtútes Pictavórum epíscopus creátur : quod munus episcopále sic gessit, ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cum terróribus, bonórum spoliatióne, exsilio, et omni crudelitáte Constántius imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent; Hilárium tamquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis pétitus insidiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis epíscopi, de sýnodo Biterrénsi in Phrygiám relegátus est : ubi et mórtuum suscitávit, et libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Quadriénno post coácto concílio ad Seleucíam, Isáuríæ urbem, Hilárium adesse compúlsus est : ac deínde Constantinópolim proféctus, ubi extrémum fidei periculum animadvértit, tribus libéllis pú-

blice datis, audiéntiam imperatóris popóscit, ut de fide cum adversáriis coram disputáret. Verum cum Ursácius et Valens, Ariáni epíscopi, quos Hiláriu scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertiméscerent, Constántio persuasérunt, ut spécie honóris eum in suum episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium e prælio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum ecclésiá compléxa est : quem ad episcopátum secútus est Martínus, qui póstea Turonénsi præfuit ecclésiæ; tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus póstea sáncritas declarávit.

✠. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :
 * Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Magna deinceps tranquillitáte Pictavorum ecclésiám administrávit : Galliámque universam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditiónem; quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætám, sine ulla

erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis : Hiláriu libros inoffénso decúrrat pede. Migrávit in cælum Idibus Januárii, Valentiniáno et Valénte imperatóribus, anno post Christum natum trecen-tésimo sexagésimo nono. Eum a multis Pátribus et concíliis insígnem Ecclésiæ Doctórem nuncupátum, atque uti talem in áliquot diocésibus cultum, tandem instánte sýnodo Burdigalénsi Pius nonus Póntifex máximus, ex sacrorum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, ac ipsíus festo die Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Hiláriu, in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína et eloquéntia ex-

célluit. Pictavorum episcopus creatus, tale munus sic gessit, ut a fidelibus summam laudem consequeretur. Ob catholicam fidem, quam strenue propugnavit, quadriennio apud Phrygiam relegatus, inter alia miracula, mortuum suscitavit. Duodecim libros scripsit de Trinitate contra Arianos, et Galliam universam adduxit, ut Arianorum impietatem condemnaret. Multos libros scripsit mira eruditione; quos omnes sanctus Hieronymus ad Laetam, sine ulla erroris suspicionem legi posse testatur illis verbis : Hilarii libros inoffenso decurrat pede. Migravit in caelum Idibus Januarii, anno trecentesimo sexagesimo nono. Eum Pius nonus Pontifex maximus, instante synodo Burdigalensi, Doctorem universalis Ecclesiae declaravit et confirmavit.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terrae, de Comm. Doctorum 2 loco. [91]

Pro S. Felice Presbytero et Martyre

Lectio ix

Felix Nolanus presbyter, cum in idola vehementius inveheretur, ab

infidelibus varie vexatus, in carcerem conjicitur. Unde ab Angelo nocte eductus, quaerere jussus est Maximianum Nolae episcopum : qui, cum senio confectus desperaret se ferre posse supplicia persequentium, se abderat in silvam. Quo cum Felix Deo duce pervenisset, sanctum episcopum humi jacentem pene mortuum videt; quem recreatum ac sublatum in humeros, apud fidem viduam reficiendum curavit. Sed cum is iterum idolorum cultores impietatis argueret, facto in ipsum impetu, fugiens in angusto duorum parietum intervallo se occultavit; qui aditus cum repente aranearum telis pertextus visus esset, nemini recentis latebrae suspicionem reliquit. Inde igitur evadens Felix in aedibus pie mulieris tres menses latuit. Cum vero Dei Ecclesia requiescere cepisset, Nolam rediens, multisque ibi vitae exemplis, et doctrinae praecipis, miraculisque ad Christi fidem conversis, constanter etiam recusato ejus urbis episcopatu, obdormivit in Domino, sepultusque est prope Nolam in loco, quem in Pinicis appellabant.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

C 3

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium místrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Felicis Presb. et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

Concède, quæsumus, omnípotens Deus : ut ad meliorem vitam Sanctórum tuórum exéempla nos próvocent; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequ., Commemoratio præcedentis ac S. Mauri Abbatis.

Die 15 Januarii

S. Pauli

primi Eremitæ, Confess.

Duplex (m. t. v.) [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

C 1

DEus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Hilári, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui pópulo, ut supra.

Deinde Commem. S. Mauri Abbatis :

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℞. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio

C 1

INtercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Mauri Abbátis commendet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Aulus, eremitárum auctor et magíster, apud inferiorem Thebáidem natus, cum quíndecim esset annórum, orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiónis Décii et Valeriáni, et Deo libérius inserviendi, in erémi spelúncam se cóntulit : ubi, palma ei victum et vestítum præbente, vixit ad centésimum et decimum tértium annum, quo témpore ab António nagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, et multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem

æternam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Post corvi discéssum, Eja, inquit Paulus, Dóminus nobis prándium misit, vere pius, vere miséricors. Sexagínta jam anni sunt, cum accípio quotidie dimídii panis fragméntum, nunc ad adventum tuum milítibus suis Christus duplicávit annónam. Quare cum gratiárum actióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tantisper recreáti sunt, iterum grátiis de more Deo actis, noctem in divínis láudibus consumpsérunt. Dilúculo Paulus de morte, quæ sibi instáret, ádmónens Antónium, hortátur, ut pállium, quod ab Athanasio accéperat, ad involvéndum suum corpus afférret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum et Apostolórum cœtus Pauli ánimam in cælum ascéndere.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

Cumque ad ejus cellam pervenisset, invénit génibus complicátis, erecta cervíce, extensisque in altum manibus corpus exánime : quod pállio obvolvens, hymnósque et psalmos ex christiána traditione decántans, cum sárculum, quo terram fóderet, non habéret, duo leónes ex interióre erémo rápido cursu ad beáti senis corpus ferúntur; ut fáci le intelligerétur, eos, quo modo póterant, plorátum édere : qui certátim terram pédibus effodiéntes, fóveam, quæ hóminem cómmode cáperet, effecérunt. Qui cum abiissent, Antónius sanctum corpus in eum locum intulit; et injecta humo, túmulum ex christiáno more compósuit : túnica vero Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diébus solémnibus Paschæ et Pentecóstes, quoad vixit, usus est.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam

mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Paulus, eremitárum auctor et magister, apud inferiorem Thebáidem natus, persecutióne Décii et Valeriáni sæviénte, in erémi spelúncam se cóntulit; ubi, palma ei victum et vestítum præbénte, sanctissime vixit ad centésimum et décimum tertium annum, quo témpore ab António nonagenário invísitur. Hunc Paulus humaníssime excépit, mox, sanctis sermónibus in multam noctem productis, admónuit de morte, quæ sibi instáret, simúlque hortátus est, ut pállium, quod ab Athanásio accéperat, ad involvéndum suum corpus afférret. Quod dum Antónius præstábat, rédiens ex itinere, vidit Pauli ánimam in cælum ascéndere; corpus vero in cella réperit, similitúdinem orántis reddens. Quod cum mæstíssimus, hymnis de more decantátis, pállio obvolvísset, nec, quo terram fóderet, habéret; duo leónes, ex interióri parte solitúdinis veniéntes, unius hóminis cápacem locum effodérunt.

Tum Antónius, humáto corpore ac túmulo compósito, ábiit, tunicam Pauli ex palmárum fóliis contéxtam secum déferens; quo vestítu diébus solemnióribus Paschæ et Pentecóstes, quoad vixit, usus est. Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Confiteor tibi, de Comm. Abbatum 2 loco. [108]

Pro S. Mauro Abbate

Lectio ix

MAurus nóbilis Romá-nus, puer a patre Eutýchio Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevi tantum divína grátia profécit, ut ipsi magístro admiratióni esset; qui illum sæpe, véluti reguláris observántiæ et virtútum ómnium spécimen, céteris discíplis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis illud admirábilis obediéntiæ exéplum a sancto Gregório Papa commemorátur: nam, cum Plácidus mónachus in lacum prolápsus, aquárum ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, et super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsus, ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, célebri monastério extrúcto, cui annos

quadragínta præfuit, monásticam disciplínam mirífice propagávit. Dénique sanctitáte et miráculis clarus, septuagenário major migrávit in cælum, anno salutis quingentésimo sexagésimo quinto.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

C 1

DEus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiões imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Mauri Abbatis :

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

✠. Amávit eum Dóminus.

Oratio

INtercèssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum deduxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo condidit ore, manu.

Et fit Commem. sequentis.

Die 16 Januarii

S. Marcelli I

Papæ et Martyris

Semiduplex [29]

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

PReces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi : ut beáti Marcelli Mártiris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

In II Noeturno

Lectio iv

Arcéllus RománuS, a Constántio et Galério usque ad Maxéntium pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiám fecit herédem. Aucto in Urbe fidélium número, ad

eórum utilitátem, ad baptísmum pœnitentiámque dandam eis, qui christiánam religióem suscéperent, et ad Mártýrum sepultúram, novos títulos instituit, et quasi álteras diocécéses distribuit. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllo grávia supplicia minátur, nisi, depósito pontificátu, idólis immoláret.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

QUI cum insánas hómínis voces negligeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públice alebántur, curam sustinéret : ubi Marcéllus assídúis jejúniis et précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospítio recípitur a beáta Lucína, in cujus ædibus ecclésiám dedicávit, quæ hódie título sancti Marcelli nominátur : in qua et Christiáni orábant, et ipse beátus Marcéllus prædicábat.

✠. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine,
 * Et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum.
 ✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Et.

Lectio vi

Quibus cónitis, Maxéntius in eam ecclésiám catábuli béstias transférri et a Marcélló custodíri jubet : ubi loci fœditáte multisque ærúmnis afflíctus obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscillæ via Salária a beáta Lucína sepúltum est décimo séptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies vigínti quinque. Scripsit epístolam ad episcopos Antiochénæ provinciæ de primátu Románæ Ecclésiæ, quam caput ecclesiárum appellándam demonstrat; ubi étiam illud scriptum est, nullum concílium jure celebrári, nisi ex auctoritáte Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decémbri Romæ presbýteros vigínti quinque, diáconos duos, episcopos per diversá loca vigínti unum.

✠. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis

pósuit super caput ejus.
 ✠. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplificato Lectio ix

MArcéllus Románus, a Constántio et Galério usque ad Maxéntium pontificátum gessit. Ejus hortátu Lucína, matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiám fecit herédem. Aucto in Urbe fidélium número, novos títulos instituit, et quasi álteras diocéses distríbuit. Quare irátus Maxéntius, grávia supplicia minátur, nisi, depósito pontificátu, idólis immoláret. Acríter réstitit póntifex, ideóque missus fuit in catábulum, ut bestiárum, quæ públice alebántur, curam sustinéret. Novem menses ibi tradúxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospítio recípitur a beáta Lucína, in cujus ædibus ecclésiám dedicávit, ubi fidélibus prædicábat. Tunc Maxéntius in eam ecclésiám béstias catábuli transférri et a Marcélló custodíri jubet; qui, loci fœditáte et ærúmnis afflíctus, obdormívit

in Dómino. Ejus corpus in
cæmetério Priscillæ via
Salária a beáta Lucína
sepúltum est, die décima
sexta Januárii.

Te Deum laudámus.

**In III Nocturno Homilia in
Ev. Venit Jesus, de Comuni
unius aut plurium Summo-
rum Pontificum. [28¹]**

**℟. viii Dómine, præve-
nísti. [28³]**

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit *
ánimam suam in hoc mun-
do, in vitam ætérnam
custódit eam.

Oratio

P Reces pópuli tui, quæ-
sumus, Dómine, cle-
ménter exáudi : ut beáti
Marcélli Mártiris tui at-
que Pontíficis méritis ad-
juvémur, cujus passióne
lætámur. Per Dóminum.

**Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio præcedentis.**

Die 17 Januarii

**S. Antonii Abbatis
Duplex [94]**

Oratio

C 4

Intercéssio nos, quæsu-
mus, Dómine, beáti
Antónii Abbátis commén-
det : ut, quod nostris mé-
ritis non valémus, ejus

patrocínio assequámur.
Per Dóminum.

**Et fit Commem. præce-
dentis :**

Ant. Qui vult veníre post
me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et
sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio Preces, ut supra.

In II Nocturno

Lectio iv

Pntónius Ægýptius,
nobílibus et chri-
stiánis paréntibus
natus, quibus adoléscens
orbátus est, cum ingrés-
sus ecclésiám ex Evangé-
lio audivisset : Si vis
perféctus esse, vade, et
vende ómnia quæ habes,
et da paupéribus; tam-
quam ea sibi dicta essent,
sic Christo Dómino ob-
temperándum existimá-
vit. Itaque, véndita re fa-
miliári, pecúniám omnem
paupéribus distribuit. Qui-
bus solútus impediméntis,
cæléstis vitæ genus in ter-
ris cólere instituit. Sed
cum in periculósum illud
certámen descénderet, ad
fidei præsidium, quo erat
armátus, adhibéndum sibi
putávit subsidium reli-
quárum virtútum; qua-
rum tanto stúdio incénsus
fuit, ut, quemcúmque vi-
deret álíqua virtútis laude
excelléntem, illum imitári
studéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius erat. Patiéntia, mansuetúdine, misericórdia, humilitáte, labóre, ac stúdio divinárum Scripturárum superábat omnes. Ab hæreticórum et schismaticórum hóminum, máxime Ariánórum, congréssu et collóquio sic abhorrébat, ut ne prope quidem ad eos accedéndum díceret. Humi jacébat, cum eum necessárius somnus occupásset. Jejúnium autem ádeo cóluit, ut salem tantúmmodo ad panem adhibéret, sitim aqua exstíngueret; neque se ante solis occásu cibo aut potu recreábat, sæpe étiam bídum cibo abstínébat; sæpíssime in oratióne pernoctábat. Cum talis tantúsque Dei miles evasísset Antónius, sanctíssimum júvenem hostis humáni géneris váriis tentatió nibus aggréditur, quas ille jejúnio et oratióne vincébat. Nec vero frequens de sátana triúm-

phus secúrum reddébat Antónium, qui diáboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

ITaque cóntulit se in vastíssimam Ægýpti solitúdinem : ubi quotidie ad cristiánam perfectiόνem proficiens, dæmones (quorum tanto erant acríores ímpetus, quanto Antónius ad resisténdum fórtior evadébat) ita contémpsit, ut illis exprobráret imbecillitátem; ac sæpe discípulos suos éxcitans ad pugnándum contra diábolu, docénsque quibus armis vincerétur : Mihi créдите, dicebat, fratres, pertiméscit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam et humilitátem, máxime vero ardéntem amórem in Christu Dóminu, cujus único sanctíssimæ crucis signo debilitátus áufugit. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægýptu ab illis agitati, invocáto nómine Antónii liberaréntur : tántaque

erat ejus fama sanctitátis, ut per lĭtteras se ejus oratĭonĭbus Constantĭnus Magnus et filii commendarent. Qui aliquādo quintum et centésimum annum agens, cum innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, convocátis mónachis et ad perfectam cristiánæ vitæ régulam instrúctis, sanctitáte et miráculis clarus migrávit in cælum, décimo sexto Kaléndas Februárii.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Antónius Ægýptius, cum ingressus ecclésiā ex Evangélio audivisset : Si vis perfectus esse, vade, et vende ómnia quæ habes, et da paupérĭbus; tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, véndita re familiári, prætĭum distribuit paupérĭbus, ipseque in vastam Ægýpti solitúdinem recés-

sit. Virtútum ómnium stúdio ita incensus fuit, ut, quemcúmque vidéret aliqua virtútis laude excellentem, illum imitári studéret. Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius. Tanto terróri dæmónibus erat, ut multi per Ægýptum ab illis agitáti, nómĭne Antónii super ipsos invocáto liberaréntur. Ita, sanctitáte et miráculis clarus, cum innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, annum agens quintum ultra centésimum, e vita migrávit décimo sexto Kaléndas Februárias.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi vestri præcincti, de Comuni Conf. non Pont. 1 loco. [98]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

C 4

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis commendet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus

patrocínio assequámur.
Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio S. Pauli Ap.,
præcedentis ac S. Priscæ
Virg. et Mart.

Die 18 Januarii
In Cathedra S. Petri
Ap. Romæ

Duplex majus

Omnia ut in Communi Con-
fessoris Pontificis [69], præter
ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Hymnus

Quodcúmque in orbe
néxibus revínxeris,
Erit revíntum, Petre, in
arce síderum :
Et quod resólvit hic poté-
stas trádicta,
Erit solútum cæli in alto
vértice :
In fine mundi judicábis
sæculum.

Patri perénne sit per
ævum glória;
Tibíque laudes conciná-
mus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne
Spíritus,
Honor tibi decúsque : san-
cta júgiter
Laudétur omne Trínitas
per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et
super hanc petram ædifi-
cábo Ecclésiám meam.

Ad Magnif. Ant. Tu es
pastor óvium, * Princeps
Apostolórum, tibi trádictæ
sunt claves regni cælórum.

Oratio

Deus, qui beáto Petro
Apóstolo tuo, collátis
clávibus regni cæléstis, li-
gándi atque solvéndi pon-
tificium tradidísti : concé-
de; ut intercessiónis ejus
auxílio, a peccatórum no-
strórum néxibus liberé-
mur : Qui vivis et regnas.

Et fit Com. S. Pauli Ap.
ante omnes alias Commemo-
rationes :

Ant. Sancte Paule Apó-
stole, prædicátor veritátis
et Doctor géntium, inter-
céde pro nobis ad Deum,
qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis,
sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in
univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitudinem
géntium beáti Pauli
Apóstoli prædicatióne do-
cuísti : da nobis, quæsu-
mus; ut, cujus commemo-
ratióne cólimus, ejus
apud te patrocínia sentiá-
mus. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. præced.

Ant. Hic vir, despiciens
mundum et terréna,
triúmphans, divítias cælo
cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

INtercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis commendet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. (Per Dóminum.)

Postea Commem. S. Priscæ Virg. et Mart.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℟. Spécie tua et.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui beátæ Priscæ Vírginis et Mártiris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitate lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolorum : * Tibi trádidit Deus claves regni cælorum. **Ps. 94** Veníte. 3

Hymnus Quodcúmque, ut supra. 765

In I Noeturno

Incipit Epístola prima
beáti Petri Apóstoli

Lectio i Cap. 1, 1-12

Quæsumus, Etrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiae, Cappa-

dóciæ, Asiae, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióem Spíritus, in obediéntiam, et aspersionem ságuinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, antequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam princípem te constituí, * Et claves regni cælorum trádidí tibi. **℟.** Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque soláveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et.

Lectio ii

IN quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus : ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probáitur) inveniátur in lau-

dem, et glóriam, et honorem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum.

℟. Si dilígis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. — Et.

Lectio iii

DE qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospicere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi

dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et tibi dabo claves regni cælórum. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 1 de Ss. App. Petro et Paulo, ante medium

Lectio iv

EUM duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepissent, beatíssimus Petrus, princeps apostólici órdis, ad arcem Románi destinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficiát se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquam gentes ignorárent quod Roma didicisset?

℟. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ideo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super

terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sól-veris super terram, erit solútum et in cælis. — Et ideo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Lectio v

HIC conculcándæ philosophiæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrilegiórum impietas destruenda, ubi diligentíssima superstitiône habebátur colléctum quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis, et, consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc ecclesiárum ordinatióibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, et turbulentissimæ profunditátis océanum, constántior quam cum supra mare graderéris, ingréderis.

✠. Ego pro te rogávi, Petre, ut non deficiat fides tua:
* Et tu aliquándo convér-sus confirma fratres tuos.
✠. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. — Et.

Lectio vi

JAM pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras : jam An-

tiochénam ecclésiám, ubi primum christiáni nóminis dignitas est orta, fundá-veras : jam Pontum, Galátiam, Cappadóciám, Asiam atque Bithýniam légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras; nec aut dubius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quo te divínis præordinatióibus antéibant, et honor potestátis, et glória passiónis.

✠. Petre, amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te.

* Pasce oves meas. ✠. Simon Joánnis, díligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. — Pasce. Glória Patri. Pasce.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 1 de Ss. App. Petro et Paulo, ante medium

CUM duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepissent, beatíssimus Petrus, Princeps apostólici órdinis, ad arcem Románi de-

stinatur impérii, ut lux veritatis, quæ in omnium gentium revelabatur salutem, efficacius se ab ipso capite per totum mundi corpus effunderet. Ad hanc ergo urbem tu, beatissime Petre Apóstole, venire non metuis. Jam populos, qui ex circumcisióne crediderant, erudieras : jam Antiochénam ecclésiám, ubi primum christiáni nóminis dignitas est orta, fundaveras : jam Pontum, Galatiam, Cappadóciám, Asiam atque Bithýniám légibus evangélicæ prædicatiónis impléveras; nec aut dubius de provectu óperis, aut de spátio tuæ ignarus ætátis, trophæum crucis Christi Románis arcibus inferébas, quo te divinis præordinatióibus antefabant, et honor potestátis, et glória passiónis.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsariæ Philíppi, et interrogabat discipulos suos, dicens : Quem dicunt homines esse Fílium hominis? Et reliqua.

Homilía sancti Hilárii
Epíscopi

Comment. in Matth. can. 16
post initium

Ominus a discipulis requirit quem se homines esse dicerent; et adjecit, hominis filium. Hæc enim confessiõnis tenenda ratio est, ut sicut Dei Filium, ita et filium hominis meminérimus : quia álium sine áliero nihil spei tribuit ad salutem. Editis itaque, quæ diversæ de eo erant, hominum opiniõibus, quid de se ipsi sentiant querit. Petrus respondit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiones propositiõnis expenderat. Dóminus enim dixerat : Quem me homines esse dicunt, filium hominis? Et certe filium hominis contemplatio corporeis præferebat. Sed addendo, Quem me esse dicunt, significavit, præter id quod in se videbatur, esse aliud sentiendum; erat enim hominis filius. Quod igitur de se opinandi iudicium desiderabat? Non illud arbitramur, quod de se ipse confessus est : sed occultum erat de quo quærebatur, in quod se credentium fides debébat extendere.

℟. Quem dicunt homines esse filium hominis? dixit

Jesus discipulis suis. Respóndens Petrus dixit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. ✠. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. — Et.

Si ix Lectio alicujus Officii commemorati dicenda non sit, tunc ex viii Lectione fiunt duæ, quarum prior desinit ad signum ¶.

Lectio viii

ET dignum plane conféssio Petri præmium consecúta est, quia Dei Fílium in hómine vidisset. Beátus hic est, qui ultra humánum óculos intendisse et vidisse laudátus est : non id quod ex carne et ságuine erat cóntuens, sed Dei Fílium cæléstis Patris revelatióne conspiciens; dignúsque judicátus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnósceret. ¶ O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum, dignaque ædificatióne illius petra, quæ inférnas leges, et tártari portas, et ómnia mortis claustra dissólveret! O beátus cæli jánitor, cujus arbitrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cæ-

lo; ut quæ in terris aut ligáta sint aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant et in cælo.

✠. Elégit te Dóminus sacerdotém sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. ✠. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua. — Hóstiam laudis. Glória Patri. Hóstiam laudis.

Pro S. Prisca Virg. et Mart.

Lectio ix

PRISCA, nóbilis virgo Romana, trédecim annos nata, Cláudio imperatóre, cristiánæ fidei accusáta, ejúsdem jussu ducta ad Appóllinis templum, ut idólis immoláret, cum rem detestarétur, cólaphis cæsa, in cárcerem tráditur : atque inde emissá, cum in fidei constántia perseveráret, affécta verbéribus, fervéntique ádipe delibúta, rursus in cárcerem inclúditur. Post trídium in amphitheatrum prodúcta, leóni objícitur; qui suæ feritátis oblítus, humíliter se ad ejus pedes abjécit. Quæ póstea in ergástulo trídium inédia afflícta, in equúleo suspénditur, et úngulis férreis excarnificáta in rogam injícitur, unde étiam mirabíliter evásit incólumis. Dénique extra Urbem cápite abscísso, virginitátis palmam mar-

týrii coróna cumulávit. Cujus corpus via Ostiénsi, décimo ab Urbe milliário, a Christiánis décimo quinto Kaléndas Februárii sepelítur. Te Deum.

AD LAUDES

Hymnus

BEáte pastor, Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádicta
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sácula. Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cathedra seniórum laudent eum.

Ad Bened. Ant. Quodcúmque * ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidisti : concé-

de; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum nélixibus liberémur : Qui vivis.

Et fit Commem. S. Pauli Apostoli :

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

DEus, qui multitudínem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuisti : da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratióem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde S. Priscæ Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui beátæ Priscæ Vírginis et Mártiris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Hymnus

Quodcúmque in orbe né-
xibus revínxeris,
Erit revíctum, Petre, in
arce síderum :
Et quod resólvit hic poté-
stas trádicta,
Erit solútum cæli in alto
vértice :
In fine mundi judicábis
sæculum.

Patri perénne sit per
ævum glória;
Tibíque laudes conciná-
mus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne
Spíritus,
Honor tibi decúsque : san-
cta júgiter
Laudétur omne Trínitas
per sæculum.

Amen.

✠. Elégit te Dóminus sa-
cerdótem sibi. ✠. Ad sa-
crificándum ei hóstiam
laudis.

Ad Magnif. Ant. Dum
esset summus Póntifex, *
terréna non métuit, sed ad
cæléstia regna gloriósus
migrávit.

**Et fit Commem. S. Pauli
Ap., ut ad Laudes.**

**Deinde Com. sequentis ac
S. Canuti Regis, Mart., ut
infra.**

Die 19 Januarii

Ss. Marii, Marthæ,
Audifacis et Abachum

Mm. Simplex [49]

Ant. Istórum est enim re-
gnum cælórum, qui con-
tempsérunt vitam mundi,
et pervenérunt ad præmia
regni, et lavérunt stolas
suas in ságuine Agni.

✠. Lætámini in Dómino.

Oratio

EXáudi, Dómine, pópu-
lum tuum cum San-
ctórum tuórum patrocínio
supplicántem : ut et tem-
porális vitæ nos tríbuas
pace gaudére; et ætérnæ
reperire subsidium. (Per
Dóminum.)

**Pro Commem. S. Canuti
Regis Mart. :**

Ant. Iste Sanctus pro le-
ge Dei sui certávit usque
ad mortem, et a verbis im-
piórum non tímuit; fundá-
tus enim erat supra fir-
mam petram.

✠. Glória et honóre.

Oratio

DEus, qui ad illustrán-
dam Ecclésiám tuam
beátum Canútum regem
martýrii palma et gloriósus
miráculis decoráre digná-
tus es : concéde propítius;
ut, sicut ipse Domínica
passiónis imitátor fuit, ita
nos, per ejus vestigia gra-

diéntes, ad gáudia sempitérna pervenire mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Lectio iii

MArius Persa, nóbili loco natus, cum Martha cónjuge pari nobilitáte, et duóbus fíliis Audíface et Abachum, Romam venit Cláudio imperatóre, ut Mártyrum sepúlcrá venerárétur. Ibi Christiános in víncula conjéctos fovébant, et ópera ac facultátibus suis sustentábant, et Sanctórum córpora sepeliébant. Quam ob rem comprehénsi omnes, cum nec impiórum minis nec terróre commoveréntur, ut diis sacrificárent; primum fústibus debilitáti, deinde fúnibus attrácti, tum admóti candéntibus láminis combústi, et úngulis férreis excarnificáti sunt. Postrémo præcisis mánibus, et ad collum alligátis, ducti per médiam urbem, via Cornélia ad tértium déci-mum ab Urbe milliárium, in eum locum, qui Nymphe dicebátur, necántur : ac primum Martha quæ virum ac fílios ad supplicia pro Jesu Christi fide constánter perferénda, vehementer fúerat cohortáta; mox céteris in eádem arenária cervíces abscindúntur, eorúmque córpora conjiciúntur in ignem.

Quæ semiústa, Felícitas matróna Romána nóbilis, colligénda et in suo prædio sepeliénda curávit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

✠. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Oratio Exáudi, ut supra. 772

Et fit Commem. S. Canuti Regis, Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

✠. Justus ut palma.

Oratio Deus qui, ut supra. 772

Vesperæ de sequenti.

Die 20 Januarii

Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Martyrum

Duplex [49]

✠. Lætámini in Dómino.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

Infirmiſſimam noſtram reſpice, omnipotens Deus: et, quia pondus propriæ actionis gravat, beatorum Martyrum tuorum Fabiani et Sebastiani interceſſio glorioſa nos protegat. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio iv

Fabianus Romanus, a Maximino uſque ad Decium regens Eccleſiam, ſeptem diaconis regiones diſiſit, qui pauperum curam haberent. Totidem ſubdiaconos creavit, qui reſ geſtas Martyrum a ſeptem notariis ſcriptas colligerent. Idem ſtatuit, ut quotannis feria quinta in Coena Domini, veteri combuſto, chrisma renovaretur. Denique decimo tertio Kalendas Februarii in perſecutione Decii martyrio coronatus, in coemeterio Calliſti via Appia ſepelitur, cum ſediſſet annos quindecim, dies quatuor. Hic fecit ordinationes quinque mense Decembri, quibus creavit preſbyteros viginti duos, diaconos ſeptem, episcopos per diſerſa loca undecim.

✠. Sancti tui, Domine, mirabile conſecuti ſunt iter, ſervientes preceptis tuis, ut invenirentur illæsi

in aquis validis : * Terra apparuit arida, et in Mari Rubro via ſine impedimento. ✠. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. — Terra.

Lectio v

Sebastianus ex patre Narbonensi, matre Mediolanensi natus, ob generis nobilitatem et virtutem Diocletiano carus fuit. Dux primæ cohortis, Chriſtianos, quorum fidem clam colebat, opera et facultatibus adjuvabat; et qui ex eis tormentorum vim reformidare videbantur, cohortatione ſic confirmabat, ut pro Jeſu Chriſto multi ſe ultro tortoribus offerrent. In illis fuere Marcus et Marcellianus fratres, qui Romæ in cuſtodia erant apud Nicostrium : cujus uxor Zoe vocem, quam amiſerat, Sebastiani oratione recuperavit. Quibus Diocletiano delatis, Sebastianum accersit, et vehementius objurgatum omnibus artifiſiis a Chriſti fide conatur avertere. Sed cum nihil nec pollicendo, nec terrendo proficeret, ad palum alligatum sagittis configi jubet.

✠. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Chriſti nô-

mine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. **℣.** Tradiderunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut.

Lectio vi

Quem ómnium opinióne mórtuum noctu sancta múlter Iréne sepeliéndi grátia jussit auférri; sed vivum repértum domi suæ curávit. Itaque paulo post confirmáta valetúdine, Diocletiáno óbviá factus, ejus impietátem libérius accusávit. Cujus aspéctu cum ille primum obstupísset, quod mórtuum créderet; rei novitáte et acri Sebastião reprehensióne excandéscens, eum támdiu virgis cædi imperávit, donec ánimam Deo rédderet. Ejus corpus in cloácá dejectum Lucína, a Sebastião in somnis admonita ubi esset et quo loco humári vellet, ad Catácumbas sepelívit, ubi sancti Sebastiani nómine célebris ecclésia est ædificáta.

℣. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **℣.** Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in

dilectióne acquiescent illi. — Quóniam. **Gloria Patri.** Quóniam.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Fabiánus Románus, a Maximíno usque ad Décium regens Ecclésiám, septem diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem notáriis scriptas colligerent. Idem státuit, ut quotánnis féria quinta in Coena Dómini, vétère combústo, chrisma renovarétur. Dénique, décimo tertio Kaléndas Februárii martýrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur. Sebastião, ob géneris nobilitátem et virtútem Diocletiáno carus, dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adjuvábat, et in Christi confessióne confirmábat. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastião omnibus artificiis a Christi fide conátur avérttere. Sed cum nihil nec pollicéndo, nec terréndo proficeret, ad palum alligátum sagíttis configi jubet. Verum Dei servus, ómnium opinióne mórtuus judicátus, cum paulo post,

sanus Diocletiano obviam factus, ejus impietatem liberior accusaret, jussu tyranni tamdiu virgis cæsus est, donec spiritum redderet. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Descendens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco. [66]

AD LAUDES

℣. Exsultabunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capilli capitis * omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

Oratio

Infirmitatem nostram respice, omnipotens Deus : et, quia pondus propriæ actionis gravat, beatorum Martyrum tuorum Fabiani et Sebastiani intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 21 Januarii

S. Agnetis

Virginis et Martyris

Duplex

IN I VESPERIS

Sicubi I Vesperæ dicendæ sint integræ, Antiphonæ de Laudibus 788; Psalmi ut in I Vesp. de Communi App. [3]

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitebor tibi, Domine, Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo : quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione.

Hymnus

Jesu, corona Virginum, Quem Mater illa concipit

Quæ sola Virgo parturit, Hæc vota clemens accipe :

Qui pergis inter lilia Septus choræis Virginum, Sponsus decorus gloria Sponsisque reddens præmia.

Quocumque tendis, Virgines

Sequuntur, atque laudibus Post te canentes cursitant, Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices, Nostris ut addas sensibus Nescire prorsus omnia Corruptionis vulnera.

* Virtus, honor, laus, gloria

Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paráclito, In sæculorum sæcula.

Amen.

℣. Spécie tua et pulchritudine tua. ℟. Intende, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Beáta Agnes * in médio flammárum expánsis mánibus orábat : Te déprecór, omnípotens, adoránde, colén-de, Pater metuén-de, quia per sanctum Fílium tuum evási minas sacrílegi tyránni, et carnis spurcítias immaculáto calle transívi : et ecce vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius; ut, qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártiris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti, et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

✠. Exsultábunt Sancti.

Oratio Infirmitátem, ut supra. 776

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Virginis Proles Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, pepe-
rítque Virgo;
Vírginis partos cánimus
decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplici
beáta
Sorte, dum gestit frági-
lem domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille poenárum génera ex-
pavéscens,
Sángine effúso mérui se-
rénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas poenas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,
Spíritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. Discéde a me, *
pábulum mortis, quia jam
ab álio amatóre prævénta
sum.

Psalmus 1

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non defluet : * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Ant. Discéde a me, pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum.

Ant. Déxteram meam * et collum meum cinxit lapídis pretiósus, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.

Psalmus 2

QUare fremuérunt gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Déxteram meam et collum meum cinxit lapí-

dibus pretiosis, tradidit auribus meis inestimabiles margaritas.

Ant. Posuit signum * in faciem meam, ut nullum præter eum amatorem admittam.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto tuo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exsurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Posuit signum in faciem meam, ut nullum præter eum amatorem admittam.

℣. Spécie tua et pulchritudine tua. ℟. Intende, prospere procède, et regna.

De libro Ecclesiastici

Lectio i Cap. 51, 1-17

Onfitebor tibi, Domine, Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo : quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione, a laqueo linguæ iniquæ et a labiis operantium mendacium, et in conspectu astantium factus es mihi adjutor. Et liberasti me secundum multitudinem misericordiæ nominis tui a rugientibus, præparatis ad escam, de manibus querentium animam meam, et de portis tribulationum, quæ circumdederunt me : a pressura flammæ, quæ circumdedit me, et in medio ignis non sum æstuata : de altitudine ventris inferi, et a lingua coinquinata, et a verbo mendacii, a rege iniquo, et a lingua injusta.

℟. Diem festum sacratissimæ Virginis celebramus, qualiter passa sit beata Agnes ad memoriam revocemus : tertiodécimo ætatis suæ anno mortem perdidit, et vitam invenit : * Quia solum vitæ dilexit auctorem. ℣. Infántia quidem computabatur in annis, sed erat senectus mentis immensa. — Quia.

Lectio ii

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminus, et vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdederunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

✠. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósís, trádedit áuribus meis inæstimábiles margarítas, * Et circumdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. ✠. Pósuit signum in faciém meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. — Et.

Lectio iii

Exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiône, et exaudíta est oratio mea. Et liberásti me de perditiónē, et eripuísti me

de témpore iníquo. Propterea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini.

✠. Amo Christum, in cuius thálamum introibo, cuius mater virgo est, cuius Pater féminam nescit, cuius mihi órgana modulátis vócbus cantant : * Quem cum amávero, casta sum; cum tetígero, munda sum; cum accépero, virgo sum.

✠. Annulo fidei suæ subarrhávit me, et imménsis monílibus ornávit me. — Quem. Glória Patri. Quem.

In II Nocturno

Ant. Induit me Dóminus * cýclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me.

Psalmus 4

EUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : * quæ dicitis in cór-

dibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Induit me Dóminus cýclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me.

Ant. Mel et lac * ex ejus ore suscepí, et sanguis ejus ornávit genas meas.

Psalmus 5

Verba mea áuribus percípe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudíne misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua, * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Mel et lac ex ejus ore suscepí, et san-

guis ejus ornávit genas meas.

Ant. Ipsi soli servo fidem, * ipsi me tota devotíone commítto.

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas : insuper et pécora campi.

Volúcres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotíone commítto.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébítur.

Ex libro sancti Ambrósii
Epíscopi de Virgínibus

Lectio iv

Liber I post initium

Odie natális est Virgínis, integritátem sequámur. Natális est Mártýris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnetis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imitén-tur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis est? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram : ut mihi videátur non hóminis habuisse nomen, sed oráculum Mártýris, quod indicávit quid esset futúra. Nomen Virgínis títulus est pudóris. Appellábo Mártýrem : prædicávi satis. Prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui Mártýrem prædicant, dum loquúntur.

R. Induit me Dóminus vestiménto salútis, et in-

duménto lætitiæ circúm-
dedit me : * Et tamquam
sponsam decorávit me co-
róna. ❧ Trádidit áuribus
meis inæstimábiles mar-
garítas, circúmddedit me
vernántibus atque coru-
scántibus gemmis. — Et.

Lectio v

HÆC trédecim annórum
martýrium fecísse trá-
ditur. Quo detestabílior
crudélitas quæ nec minús-
culæ pepércit ætáti; immo
magna vis fidei, quæ étiam
ab illa testimónium invén-
nit ætáte. Fústne in illo
corpúsculo vúlneri locus?
Et quæ non hábuit quo
ferrum recíperet, hábuit
quo ferrum vínceret. Hæc
inter cruéntas carníficum
impávida manus, hæc
stridéntium grávibus im-
móbilis tráctibus catená-
rum, nunc furéntis mu-
cróni mílitis totum offérre
corpus, mori adhuc néscia,
sed paráta, vel si ad aras
invíta raperétur, téndere
Christo inter ignes manus,
atque in ipsis sacrílegis
focis trophæum Dómini
signáre victóris : nunc fer-
rátis colla manúsque am-
bas insérere néxibus. Sed
nullus tam tenúia membra
póterat nexus inclúdere.
Novum martýrii genus!
Nondum idónea pœnæ, et
jam matúra victóriæ; cer-
táre difficilis, fácilis coro-

nári : magistérium virtú-
tis implévit, quæ præju-
dícium vehébat ætátis.

❧ Mel et lac ex ejus ore
suscépi, * Et sanguis ejus
ornávit genas meas. ❧ Os-
téndit mihi thesáuros in-
comparábiles, quos mihi
se datúrum repromísit. —
Et.

Lectio vi

NON sic ad thálamum
nupta properáret, ut
ad supplicíi locum, læta
succéssu, gradu festína
Virgo procéssit. Flere om-
nes, ipsa sine fletu. Mirári
pleríque, quod tam fáci-
litæ suæ pródiga, quam
nondum háuserat, jam
quasi perfúncta donáret.
Stupére univérsi, quod jam
divinitátis testis exsiste-
ret, quæ adhuc árbitra sui
per ætátem esse non pos-
set. Quanto terróre egit
cárnifex ut timerétur,
quantis blandítiis ut sua-
deret, quantórum vota,
ut sibi ad núptias prove-
níret! At illa : Et hæc
Sponsi injúria est, inquit,
expectáre placitúram. Qui
me sibi prior elégit, accí-
piet : quid, percússor, mo-
ráris? Péreat corpus, quod
amári potest óculis, qui-
bus nolo. Stetit, orávit,
cervicem infléxit. Cérne-
res trepidáre carníficem,
quasi ipse addíctus fuís-
set, trémere percussóris

déxteram, pallére ora aliéno timéntis perículo, cum puélla non timéret suo. Habétis igitur in una hóstia duplex martýrium, pudóris et religiónis. Et virgo permánsit, et martýrium obtínuit.

✠. Jam corpus ejus corpore meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas : * Cujus mater virgo est, cujus Pater féminam nescit. ✠. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviant, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur. — Cujus. **Glória Patri.** Cujus.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Hodie natális est Vír-
ginis, integritátem se-
quámur. Natális est Már-
tyris, hóstias immolémus.
Natális est sanctæ Agné-
tis, miréntur viri, non de-
spérent párvuli, stúpeant
nuptæ, imiténtur innúptæ.
Sed quid dignum ea loqui
póssumus, cujus ne nomen
quidem vácuum laudis
est? Devótio supra ætá-
tem, virtus supra natú-
ram : ut mihi videátur non
hóminis habuisse nomen,
sed oráculum Mártyris,
quod indicávit quid esset
futúra. Nomen Vírginis
títulus est pudóris. Appel-
lábo Mártyrem : prædicávi
satis. Prolíxa laudátio est,

quæ non quæritur, sed te-
nétur. Nemo est laudábi-
lior, quam qui ab ómnibus
laudári potest. Quot hó-
mines, tot præcónes, qui
Mártyrem prædicant, dum
loquúntur. Hæc trédecim
annórum martýrium fe-
cisse tráditur. Quo dete-
stabílior crudélitas quæ
nec minúsculæ pepércit
ætáti; immo magna vis fi-
dei, quæ étiam ab illa te-
stimónium invénit ætáte.
Te Deum laudámus.

In III Noeturno

Ant. Cujus pulchritúdi-
nem * sol et luna mirán-
tur, ipsi soli servo fidem.

Psalmus 14

Quomine, quis habitá-
bit in tabernáculo
tuo? * aut quis re-
quiescet in monte sancto
tuo?

Qui ingréditur sine má-
cula, * et operátur justí-
tiam :

Qui lóquitur veritátem in
corde suo, * qui non egit
dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo
malum, * et oppróbrium
non accépit advérsus pró-
ximos suos.

Ad níhilum dedúctus est
in conspéctu ejus malí-
gnus : * timéntes autem
Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo,
et non decípit, * qui pe-

cúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non morébitur in ætérnum.

Ant. Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Ant. Christus circúmde-
dit me * vernántibus at-
que coruscántibus gemmis
pretiósus.

Psalmus 44

ERuctávit cor meum
verbum bonum : *

dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scri-
bæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fí-
liis hóminum, diffúsa est
grátia in lábiis tuis : *
proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo su-
per femur tuum, * poten-
tíssime,

Spécie tua et pulchritú-
dine tua * inténde, próspe-
re procéde, et regna.

Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * et dedúcet te mi-
rabíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pó-
puli sub te cadent, * in
corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sá-
culum sáculi : * virga di-
rectiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem : * pro-
ptérea unxit te Deus,

Deus tuus, óleo lætítiæ
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cá-
sia a vestiméntis tuis, a
dómibus ebúrneis : * ex
quibus delectavérunt te
filiæ regum in honóre
tuo.

Astitit regína a dextris
tuis in vestítu deauráto : *
circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et in-
clína aurem tuam : * et
oblivíscere pópulum tuum,
et domum patris tui.

Et concupíscet Rex de-
córem tuum : * quóniam
ipse est Dóminus Deus
tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéri-
bus * vultum tuum depre-
cabúntur : omnes dívites
plebis.

Omnis glória ejus fíliæ
Regis ab intus, * in fím-
briis áureis circumamícta
varietátibus.

Adducéntur Regi vírgi-
nes post eam : * próximæ
ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et
exsultatióne : * adducén-
tur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati
sunt tibi fílii : * constitues
eos príncipes super om-
nem terram.

Mémores erunt nóminis
tui : * in omni generatióne
et generatióne.

Proptérea pópuli confite-
búntur tibi in ætérnum : *
et in sáculum sáculi. Gl.

Ant. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósus.

Ant. Ipsi sum desponsáta, * cui Angeli sérvíunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invénérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eum Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et con-

frínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérvíunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur.

V. Elégit eam Deus, et praelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ
Homília 12 in Evangelia

Æpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre, sed hodiérna sancti Evangélii lectiône compéllor dícere, ut, et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc quod a vo-

bis rectum géritur, favor aut grátia húmana requirátur; ne appetitus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercede vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicuntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ; quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluerunt.

✠. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviant, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur: * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. ✠. Dexteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósus, trádedit áuribus meis inæstimábiles margaritas. — Ipsi soli.

Lectio viii

SED prius quæréndum nobis est quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat quia reprobórum nullus ingreditur, étiam fátuus virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum

præséntis témporis Ecclésia dicitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

✠. Omnípotens, adoránde, colénde, treménde, benedíco te, * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcítias diaboli impollúto calle transívi. ✠. Te confíteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix

IN quinque autem córporis sénsibus unusquisque subsístit; geminátus autem quinárius denárius péficit. Et, quia ex utróque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuus esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se exteriori custodiunt et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad

supérnam pátriam anhé-
lant, ætéRNA præmia éxpe-
tunt, pro labóribus suis
recípere laudes humánas
nolunt. Hi nimírum gló-
riam suam non in ore hó-
minum ponunt, sed intra
consciéntiam cóntegunt.
Et sunt pleríque, qui cor-
pus per abstinéntiam afflí-
gunt, sed de ipsa sua abs-
tinéntia humános favóres
éxpetunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ant. 1 Ingréssa Agnes *
turpitúdinis locum, Ange-
lum Dómini præparátum
invénit.

Psalmi de Domin. 1 loco. 44

2 Mecum enim hábeo *
custódem córporis mei,
Angelum Dómini.

3 Annulo suo * subarrhá-
vit me Dóminus meus Je-
sus Christus, et tamquam
sponsam decorávit me co-
róna.

4 Benedíco te, * Pater
Dómini mei Jesu Christi,
quia per Fílium tuum ignis
extíntus est a látere meo.

5 Congaudéte mecum, *
et congratulámini, quia
cum his ómnibus lúcidas
sedes accépi.

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine,
Rex, et collaudábo te
Deum Salvatórem meum.
Confitébor nómini tuo :

quóniam adjútor et pro-
téctor factus es mihi, et
liberásti corpus meum a
perditíone.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cón-
cipit

Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præ-
mia,

Quocúmque tendis, Vírgi-
nes
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces péro-
nant;

Te deprecámur súpplíces,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* **V**irtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℟. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **℞.** Proptérea
benedíxit te Deus in æté-
rnum.

Ad Bened. Ant. Ecce
quod concupívi, * jam ví-
deo : quod sperávi, jam
téneo : ipsi sum juncta in
cælis, quem in terris pósi-
ta, tota devotíone diléxi.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius; ut, qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártýris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Ad Horas Antiphona et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio brevis Laudábit, ut infra ad Nonam.

Sicubi autem hoc Festum sub ritu Duplici I vel II classis recolatur, Antiphonæ de Laudibus ut supra 788, cum Psalmis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. ut supra ad Laudes. 788

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábít eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitudínem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatióibus quæ circumdedérunt me.

℟. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábít. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Oratio Omnípotens, ut supra.

AD NONAM

P

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Antiphonæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. 788

Psalmi de Dominica 70, sed loco ultimi Ps. 147 Lauda, Jerúsalem 247; (vel omnes Psalmi de Communi Dedicatiónis Ecclesiæ. [140])

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Magnif. Ant. Stans beáta Agnes * in médio flammæ, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Omnípotens, adoránde,

colénde, treménde, benedíco te, et glorífíco nomen tuum in ætérnum.

*Et fit Commem. sequentis.
Completorium de Feria.*

Die 22 Januarii
Ss. Vincentii
et Anastasii **Martyrum**
Semiduplex [49]

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

✠. Lætámini in Dómino.

Oratio

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum Mártyrum tuórum Vincéntii et Anastásii intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Incéntius, Oscæ in Hispánia citerióre natus, a prima ætáte stúdiis déditus, sacras litteras a Valério Cæsaraugustáno episcopo dídicit; cujus étiam partes suscepit prædicándi Evangelium, quod episcopus, propter linguæ impediméntum, prædicatiónis of-

ficio fungi non póterat. Ea re ad Daciánum, provinciæ a Diocletiáno et Maxi-miáno præpósitum, deláta, Vincéntius Cæsaraugústæ comprehénditur, et vinctus ad Daciánum Valéntiam addúcitur. Ubi verbéribus et equúleo tortus, multis præsentibus, cum nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte vel lenitáte verbórum a propósito deterréri posset; in craticula impósitus, prunis ardéntibus suppósis, ac férreis únguibus excarnificátus, candentibúsque láminis exústus, íterum dúcitur in cárcerem stratum testáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus, somno opprèssum, a subjéctis étiam testárum acúleis torquerétur.

✠. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ✠. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

Verum, illo in tenebri-cósa inclúso custódia, claríssimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit; quæ lux cum

summa admiratióne omnes, qui áderant, affecisset, res a custóde cárceris ad Daciánum defértur. Qui edúctum in molli cúl-citra cóllocat; et quem cruciátibus in suam senténtiam tráhere non póterat, delíciis perdúcere conátur. Sed invíctus Vincéntii ánimus, Jesu Christi fide speque muníus, vicit ómnia; et ignis, ferri, tortórum immanitáte superáta, victor ad cæléstem martýrii corónam advolávit, undécimo Kaléndas Febrúarii. Cujus corpus, cum projéctum esset inhumátum, corvus et a volúcribus et a lupo únguibus, rostro, alis mirábiliter deféndit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérge jubet : sed inde étiam divínitus ejéctum ad littus, Christiáni sepéliunt.

✠. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ✠. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut.

Lectio vi

ANastásius Persa, mónachus, Heraclíó imperatóre, cum sanctam Jerosolýmórum terram visitasset, ad Cæsaréam Palæ-

stínæ pro Christi religióne víncula et vérbera constánter perpéssus est. Mox a Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus afféctus, a rege Chósroa una cum septuagínta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus relíquiæ primum Jerosólymam ad monastérium, in quo monásticam vitam proféssus erat, deínde Romam delátæ, collocátæ sunt in monastério ad Aquas Sálvias.

✠. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ✠. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiescent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro hoc Festo simplicito

Lectio ix

VIncéntius, Oscae in Hispania citerióre natus, a prima ætáte stúdiis deditus, sacras líttas a Valério Cæsaraugustáno episcopo dídicit; cujus étiam partes suscepit prædicándi Evangélium, quod episcopus, propter linguæ impediméntum, prædicationis officio fungi non

póterat. Ea re ad Daciánum impiíssimum præsidem deláta, Vincéntius ab eódem Valéntiam addúctur; et cárceres, famem, equúleum aliaque torméntorum génera perpéssus, ad martýrii corónam advolávit undécimo Kaléndas Februárii. Anastásius Persa, mónachus, Heraclíó imperatóre, cum sanctam Jerosolymórum terram visitásset, ad Cæsarám Palæstínæ pro Christi religióne víncula et vérbera constánter perpéssus est. Mox a Persis ob eámdem causam váriis cruciátibus afféctus, a rege Chósroa una cum septuagínta áliis Christiánis, secúri percútitur. Cujus reliquiae primum Jerosólymam, deínde Romam delátæ, collocátæ sunt in monastério ad Aquas Sálvias. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Cum audiéritis, de Comuni plurimorum Martyrum 1 loco. [60]

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℞. Lætabúntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Oratio

ADésto, Dómine, supplicatióibus nostris: ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beatórum Mártyrum tuórum Vincéntii et Anastásii intercessióne, libérémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis ac S. Emerentianæ Virg. et Mart.

Die 23 Januarii S. Raymundi de Peñafort

Confessoris [94]

Semiduplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem mínistrum elegisti, et per maris undas mirábiliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad æternæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui

Christi vestigia sunt secuti; et, quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

✠. Exsultabunt Sancti.

Oratio Adesto, ut supra.
792

Deinde Commem. S. Emerentianæ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætænum.

✠. Spécie tua et.

Oratio

Indulgentiam nobis, quæsumus, Domine, beata Emerentiana Virgo et Martyr impleret : quæ tibi grata semper exstitit, et merito castitatis, et tuæ professionis virtutis. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio iv

Reatus Raymundus Barcinonensis, ex nobili familia de Peñafort, christianæ religionis rudimentis imbutus, adhuc parvulus eximia animi et corporis indole magnum aliquid portendere visus est. Nam adolescens humaniores litteras in patria professus, Bononiam se contulit, ubi pietatis officiis ac pontificio civilique juri sedulo in-

cumbens, et doctoris laurea insignitus, ibidem sacros canones magna cum hominum admiratione est interpretatus. Ejus virtutum fama percrebrescente, Berengarius Barcinonensis episcopus, cum Roma suam ad ecclesiam rediret, eum conveniendi causa Bononiam iter instituit, et tandem summis precibus, ut secum in patriam reverteretur, obtinuit. Mox ejusdem ecclesiæ canonicatu et præpositura ornatus, universo clero et populo, integritate, modestia, doctrina et morum suavitate præfulsit, ac Deiparæ Virginis, quam singulâ pietatis affectu venerabatur, honorem et cultum semper pro viribus auxit.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum :

* Et dedit illi claritatem æternam. ✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Annum circiter quintum supra quadragésimum agens, in ordine fratrum Prædicatorum solènni emissâ professione, ut novus miles, in omni virtutum genere, sed præcipue

in caritate erga egenos, et maxime captivos ab infidelibus detentos, se exercuit. Unde cum ejus hortatu sanctus Petrus Nolascus (cujus ipse confessiones audiebat) suas opes piissimo huic operi conferret, tum eidem, tum beato Raymundo, et Jacobo primo Aragoniae regi apparens beatissima Virgo, gratissimum sibi et unigenito Filio suo fore dixit, si in suum honorem institueretur ordo religiosorum, quibus captivos ex infidelium tyrannide liberandi cura incumberet. Quare collatis inter se consiliis, ordinem beatae Mariae de mercede redemptionis captivorum fundaverunt : cui beatus Raymundus certas vivendi leges praescripsit ad ejusdem ordinis vocationem accommodatissimas, quarum approbationem aliquot post annos a Gregorio nono impetravit, et dictum sanctum Petrum primum generalem ordinis magistrum suis ipse manibus habitu eodem indutum creavit.

✠. Amavit eum Dominus et ornavit eum : stolam glorie induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

AB eodem Gregorio Romanam accersitus, et cappellani ac poenitentiarii et confessarii sui munere decoratus, ejusdem jussu Romanorum Pontificum decreta, in diversis conciliis et epistolis sparsa, in unum Decretalium volumen redexit. Archiepiscopatum Tarraconensem ab ipso Pontifice sibi oblatum constantissime recusavit, et totius ordinis Praedicatorum generale magistrum, quod per biennium sanctissime administraverat, sponte dimisit. Jacobo Aragoniae regi sacrae Inquisitionis officii suis in regnis instituendi auctor fuit. Multa patravit miracula, inter quae illud clarissimum, quod ex insula Baleari Majori Barcinonem reversurus, strato super aquas pallio centum sexaginta milliaria sex horis confecerit et suum cenobium januis clausis fuerit ingressus. Tandem prope centenarius, virtutibus et meritis cumulatus, obdormivit in Domino, anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quinto. Quem Clemens octavus in Sanctorum numerum retulit.

✠. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei

Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus gén-
tibus. *V.* Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et
pervénit ad cæléstia re-
gna. — Quia. *Gloria Patri.*
Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Raymúndus Barcino-
nénsis, ex nóbili famí-
lia de Peñafort, Bonóniæ
pietátis officiis ac pontifi-
cio civilique juri sédulo in-
cumbens ac doctóris láu-
rea insignítus, ibídem sa-
cros cánones magna cum
laude est interpretátus.
Mox Barcinonénsis ecclé-
siæ canonicátu et præpo-
sitúra ab antístite Beren-
gário ornátus, virtúte, do-
ctrína et morum suavitate
præfúlsit, ac Deíparæ Vír-
ginis cultum pro víribus
auxit. Annum agens qua-
dragésimum quintum in-
ter fratres Prædicátóres
adscítus, auctor fuit, ut
sanctus Petrus Noláscus,
cujus ipse confessiónes au-
diébat, una cum Jacóbo
primo Aragóniæ rege, ór-
dinem beátæ Mariæ de
mercéde redemptiónis ca-
ptivórum fundáverit, cui
ipse Raymúndus probatís-
simas vivéndi leges præ-

scripsit. Jussu Gregórii no-
ni Romæ summórum Pon-
tificum decréta in unum
Decretálium volúmen red-
égit. Tarraconénsi archi-
episcopátu constantissime
recusáto, et magistério
generáli órdis Prædica-
tórum, quod per biénnum
sanctissime administráve-
rat, dimísso, prope cente-
nárius obdormívit in Dó-
mino, anno salutis millé-
simo ducentésimo septua-
gésimo quinto. Quem
Clemens octávus in San-
ctórum número rétulit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in
Ev. Sint lumbi, de Communi
Conf. non Pont. 1 loco. [98]

Pro S. Emerentiana
Virg. et Mart.

Lectio ix

Emerentiána virgo Ro-
mána, collectánea beá-
tæ Agnétis, adhuc cate-
chúmena, fide et caritate
flagrans, furéntes in Chri-
stiános idolórum cultóres
cum veheméntius accusá-
ret, a concitáta multítu-
dine lapídibus óbruta est.
Quæ in cruciátibus orans
ad sepúlcrum sanctæ
Agnétis, próprio sángu-
ine, quem pro Christo con-
stánter effúdit, baptizáta,
ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem mínistrum elegísti, et per maris undas mirábiliter traduxísti : concéde, ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad æternæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Emerentianæ :

Ant. Simile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

✠. Diffúsa est grátia.

Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Emerentiána Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 24 Januarii

S. Timothei

Episcopi et Martyris

Duplex [29]

✠. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

C 1

Infirmitátem nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus propriæ actionis gravat, beáti Timóthei Mátyris tui atque Pontíficis intercæssio gloriósa nos próteget. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

✠. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui, ut supra.

In II Nocturno

¶ **Pro hoc Festo simplicato si Lectio ix sit dicenda, sumantur Lectiones iv et v in unam junctæ.**

Lectio iv

Imótheus, Lystris in Lycaónia natus ex patre Gentíli et matre Judæa, christiánam

colébat religiónem, cum in ea loca venit Paulus apóstolus. Qui fama commótus quæ de Timóthei sanctitáte percerebúerat, ipsum adhíbuit sócium suæ peregrinatiónis : sed propter Judæos, qui se ad Christum convérterant, sciéntes Timóthei patrem esse gentílem, eum circumcidit. Cum igitur ambo Ephesum veníssent, ibi ordinátus est epíscopus ab Apóstolo, ut eam ecclésiám gubernáret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

AD quem Apóstolus duas epístolas scripsit, áltérâ Laodicéa, áltérâ Roma. Quibus in pastorális officii cura confirmátus, cum sacrificium, quod uni Deo debétur, fieri dæmonum simulácris, ferre non posset; pópulum Ephesinum, Diánæ in ejus celebritáte immolántem, ab illa impietáte removére conátus, lapídibus óbrutus est; ac pene mórtuus, a Christiánis eréptus et in montem óppido vicínus

delátus, nono Kaléndas Febrúarii obdormívit in Dómino.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine,
* Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 44 de Sanctis

Lectio vi

Triumphális beáti Mártyris Timóthei dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : induráta videlicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem :

Patiéntia vobis necessariá est, ut reportétis promissiones.

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno Homilia in Ev. Si quis venit, de Comuni unius Mart. 1 loco. [39]

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio Infirmítatem, ut supra. 799

Vesperæ de sequenti, Com. S. Petri Ap. et præcedentis.

Die 25 Januarii

In Conversione S. Pauli Apostoli

Duplex majus

Omnia de Comuni Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ego plantávi, * Apóllo rigávit, Deus autem incrementum dedit, allelúja.

2 Libénter gloriábor * in infirmitátibus meis, ut in-

hábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei * in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4 Damásci, præpósitus * gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere : a fratribus per murum demissus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5 Ter virgis cæsus sum, * semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum Act. 9, 1-2

Saulus adhuc spirans minárum et cædis in discipulos Dómini, accésit ad príncipem sacerdotum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; ut, si quos invénisset hujus viæ viros ac mulieres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus

Grégie Doctor, Paule, mores ínstrue,
Et nostra tecum pèctora in cælum trahe :
Veláta dum merídiem cernat fides,
Et solis instar sola regnet caritas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,

In unitate, quæ gubernat
omnia,
Per universa æternitatis
sæcula. Amen.

℣. Tu es vas electionis,
sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritatis in
universo mundo.

Ad Magnif. Ant. Vade,
Ananía, * et quære Sau-
lum : ecce enim orat : quia
vas electionis est mihi, ut
portet nomen meum co-
ram gentibus et regibus et
filiis Israël.

Oratio

DEus, qui universum
mundum beáti Pauli
Apóstoli prædicatione do-
cuisti : da nobis, quæsu-
mus; ut, qui ejus hódie
Conversionem colimus, per
ejus ad te exempla gradiámur.
Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Petri
Ap. ante omnes alias Com-
memorationes :

Ant. Tu es pastor óvium,
Princeps Apostolorum, ti-
bi traditæ sunt claves re-
gni cælórum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et
super hanc petram ædifi-
cábo Ecclesiám meam.

Oratio

DEus, qui beáto Petro
Apóstolo tuo, collátis
clávibus regni cælestis, li-
gándi atque solvéndi pon-
tificium tradidisti : concé-
de; ut intercessionis ejus

auxílio, a peccatórum no-
strórum nexibus liberé-
mur. (Qui vivis.)

Deinde Com. præcedentis :

Ant. Qui vult veníre post
me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et
sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio

Infirmitatem nostram ré-
spice, omnipotens Deus:
et, quia pondus propriæ
actionis gravat, beáti Ti-
móthei Mártiris tui atque
Pontíficis intercessio glo-
riosa nos próteget. Per
Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum
nostrum, * In conversióne
Doctóris gentium. **Ps. 94**
Veníte. 3

Hymnus Egrégie Doctor,
Paule, **ut supra. 798**

In I Nocturno

Ant. Qui operátus est *
Petro in apostolátum,
operátus est et mihi inter
gentes : et cognóverunt
grátiam, quæ data est
mihi a Christo Dómino.

Psalmus 18

Eli enarrant gló-
riam Dei, * et ópe-
ra mánuum ejus
annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáeculum sáeculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : *

et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes : et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Ant. Scio cui crédidi, * et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem justus judex.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : *

et de ómnibus tribulatió-
nibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómi-
ni in circúitu timéntium
eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dómi-
nus : * beátus vir, qui
sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes
sancti ejus : * quóniam
non est inópia timéntibus
eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt : * inquirentes au-
tem Dóminum non mi-
nuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : *
timórem Dómini docébo
vos.

Quis est homo qui vult
vitam : * diligit dies vi-
dére bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo : * et lábia tua ne
loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac
bonum : * inquire pacem,
et perséquare eam.

Oculi Dómini super ju-
stos : * et aures ejus in
preces eórum.

Vultus autem Dómini su-
per faciéntes mala : * ut
perdat de terra memóriam
eórum.

Clamavérunt justí, et
Dóminus exaudivit eos : *
et ex ómnibus tribulatió-
nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis,
qui tribuláto sunt corde : *
et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes ju-
stórum : * et de ómnibus
his liberábit eos Dómi-
nus.

Custódit Dóminus ómnia
ossa eórum : * unum ex
his non conterétur.

Mors peccatórum péssi-
ma : * et qui odérunt ju-
stum, delínquent.

Rédimet Dóminus áni-
mas servórum suórum : *
et non delínquent omnes
qui sperant in eo.

Ant. Scio cui crédidi, et
certus sum quia potens est
depósitum meum serváre
in illum diem justus judex.

Ant. Mihi vívere Chri-
stus est, * et mori lucrum :
gloriári me opórtet in
cruce Dómini nostri Jesu
Christi.

Psalmus 44

ERuctávit cor meum
verbum bonum : * di-
co ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scri-
bæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fi-
liis hóminum, diffúsa est
grátia in lábiis tuis : *
proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo su-
per femur tuum, * poten-
tíssime,

Spécie tua et pulchritú-
dine tua * inténde, próspe-
re procéde, et regna.

Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-

tiam : * et dedúcet te mirabíliter dēxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sǎculum sǎculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem, * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filía, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filíæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filíæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǎculum sǎculi.

Ant. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum : gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

✠. In omnem terram exívit sonus eórum. ✠. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum

Lectio i **Cap. 9, 1-16**

Aulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdotum, et pétíit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; ut, si quos invenísset hujus viæ viros ac mulieres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cum iter fáceret, cóntigit ut appropinquáret Damáscó; et súbito circumfúlsit eum lux de cælo. Et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi : Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit : Quis es, Dómine? Et ille : Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre.

℟. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes : * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácuá non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. — Et.

Lectio ii

ET tremens ac stupens dixit : Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum : Surge, et ingrédere civitátem, et ibi dicé-tur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefacti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertisque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibít.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. — Ideóque.

Lectio iii

ERat autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías : et dixit ad illum in visu Dóminus :

Ananías. At ille ait : Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum : Surge, et vade in vicum, qui vocátur Rectus; et quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsensem : ecce enim orat. (Et vidit virum Ananías nómine, introeúntem et imponéntem sibi manus ut visum recípiat.) Respóndit autem Ananías : Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem; et hic habet potestátem a princípibus sacerdotum alligándi omnes, qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus : Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus et régibus et fíliis Israél. Ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℟. Repósita est mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex. ℣. Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. — Quam. Glória Patri. Quam.

In II Nocturno

Ant. Tu es vas electiónis, * sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Psalmus 46

QMnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ant. Magnus sanctus Paulus * vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thro-

num duodécimum possidére.

Psalmus 60

EXáudi, Deus, deprecatióem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula : * protégar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratióem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Magnus sanctus Paulus vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Ant. Bonum certámen * certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, oratió-
nem meam cum dé-
precor : * a timóre inimíci
éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu
malignántium : * a multi-
túdine operántium iniqui-
tátem.

Quia exacuérunt ut glá-
dium linguas suas : *
intendérunt arcum rem
amáram, ut sagittent in
occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum,
et non timébunt : * firma-
vérunt sibi sermónem ne-
quam.

Narravérunt ut abscón-
derent láqueos : * dixé-
runt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitá-
tes : * defecerunt scrután-
tes scrutínio.

Accédet homo ad cor al-
tum : * et exaltábitur
Deus.

Sagittæ parvulórum fa-
ctæ sunt plagæ eórum : *
et infirmátæ sunt contra
eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes
qui vidébant eos : * et tí-
muit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei, * et facta ejus intel-
lexérunt.

Lætábitur justus in Dó-
mino, et sperábit in eo, *
et laudabúntur omnes re-
cti corde.

Ant. Bonum certámen
certávi, cursum consum-
mávi, fidem servávi.

V. Constitúes eos prínci-
pes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nómi-
nis tui, Dómine.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 14 de Sanctis

Lectio iv

Odie de Actibus
Apostolórum lécio
hæc pronuntiáta
est, ubi Paulus Apóstolus,
ex persecutóre Christianó-
rum, annuntiátor factus
est Christi. Prostrávit enim
Christus persecutórem, ut
fáceret Ecclésiæ doctó-
rem : percútiens eum, et
sanans; occídens, et viví-
ficans : occísus agnus a
lupis, et fáciens agnos de
lupis. Ita enim in præclára
prophetía cum Jacob Pa-
triárcha benedíceret fíliis
suis (præséntes tangens,
futúra prospíciens), præ-
dictum erat quod in Paulo
cóntigit. Erat autem Pau-
lus, sicut ipse testátur, de
tribu Bénjamin. Cum au-
tem Jacob, benedícens fí-
lios suos, venísset ad be-
nedicéndum Bénjamin, ait
de illo : Bénjamin lupus
rapax.

R. Tu es vas electiónis,
sancte Paule Apóstole,
prædicátor veritátis in

univérso mundo : * Per quem omnes gentes cognovérunt grátiam Dei. **℟.** Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. — Per.

Lectio v

Quid ergo? lupo rapax semper? Absit; sed qui mane rapit prædam, ad vespèram dívidit escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum mane rapiéntem, ad vespèram escas dividéntem. Mane et vespere pòsita sunt pro eo, ac si dicerétur, prius et póstea. Sic ergo accipiámus : Prius rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem : Saulus, inquit, accéptis epístolis a princípibus sacerdotum, ibat, ut ubicúmque inveníret Christiános, ad sacerdótes attráheret et addúceret, útique puniéndos.

℟. Grátia Dei sum id quod sum : * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet. **℟.** Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes. — Et.

Lectio vi

IBat spirans et anhélans cædes : hoc est, mane rapiens. Nam et quando

lapidátus est Stéphanus primus Martyr pro nómine Christi, evidéntius áderat et Saulus; et sic áderat lapidántibus, ut non ei sufficeret, si tantum suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat; magis sæviens omnes adjuvándo, quam suis mánibus lapidándo. Audívimus, mane rápiet : videámus ad vespèram quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cælo, et accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit in fáciem suam, prius prosternéndus, póstea erigéndus; prius percutiéndus, póstea sanándus.

℟. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. **℟.** Osténdens quia hic est Christus, Fílius Dei. — A Deo. Glória Patri. A Deo.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

PAulus Tarsénsis, qui ántea Saulus, Judæus ex tribu Bénjamin, pharisæorum sectæ addíctus, Jerosólymis óperam dedit Gamaliéli, Mosáicæ legis peritíssimo. Paternárum

traditionum tenax, Stéphani martyrio interfuit, acceptisque a Judæorum pontifice litteris, cum Damascum pergeret, ut Christianifides velut impios insectaretur, súbita luce circumfusa, ad terram dejectus vocem audivit: Saule, Saule, quid me perséqueris? Cum vero novit eum qui loquebatur esse Jesum Nazarénum, repente mutatus, petiit, quid se facere juberet. Responso accepto, Damascum deduci voluit, ubi triduum fuit, nihil videns. Mox occurrens ei Christi discipulus Ananías, cælitus monitus, manus super eum imposuit, statimque Saulus visum recepit. Ab Anania baptizatus, cum discipulis dies aliquot versatus est; tum, omnibus admirantibus, coepit Jesu Christi divinitatem tanto animi ardore in synagogis prædicare, ut Judæi statuerint eum interficere. Verum Dei servus ab eorum insidiis, ope discipulorum, incolumis evadens, ex persecutore Apóstolus, Christi nomen longe lateque propagavit.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno

Ant. Saulus, * qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortatus

convalescébat, et confundébat Judæos.

Psalmus 74

Confitebimur tibi, Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accépero tempus, ego justitias iudicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desértis montibus: * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exultat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi. Gl.

Ant. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Ant. Ne magnitúdo * revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátnæ, qui me colaphízet : propter quod ter Dóminus rogávi, ut auferretur a me, et dixit mihi Dóminus : Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Psalmus 96

Dominus regnávít, exsúltet terra : * lætén-tur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiae

Judæ, * propter júdicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátnæ, qui me colaphízet : propter quod ter Dóminus rogávi, ut auferretur a me, et dixit mihi Dóminus : Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Ant. Repósita est mihi * coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus júdex.

Psalmus 98

Dominus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis júdicium diligit.

Tu parásti directiões : *
judícium et justítiam in
Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum
nostrum, et adoráte sca-
béllum pedum ejus : *
quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sa-
cerdótibus ejus : * et Sá-
muel inter eos, qui invo-
cant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et
ipse exaudiébat eos : * in
columna nubis loquebátur
ad eos.

Custodiébant testimónia
ejus, * et præcéptum quod
dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu
exaudiébas eos : * Deus,
tu propítius fuísti eis, et
ulciscens in omnes adin-
ventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum
nostrum, et adoráte in
monte sancto ejus : * quón-
iam sanctus Dóminus,
Deus noster.

Ant. Repósita est mihi
coróna justítiæ, quam red-
det mihi Dóminus in illa
die justus judex.

V. Nimis honoráti sunt
amíci tui, Deus. **R.** Nimis
confortátus est principá-
tus eórum.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit
Petrus ad Jesum : Ec-
ce nos reliquimus ómnia,

et secúti sumus te : quid
ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

**Homilia in Natali
S. Benedicti Ep.**

Erféctus ille est, qui
ábiens vendit óm-
nia quæ habet, et
dat paupéribus, ac véniens
séquitur Christum; habé-
bit enim thesáurum non
deficiéntem in cælis. Unde
bene, interrogánte Petro,
dixit talibus Jesus : Amen
dico vobis, quod vos qui
secúti estis me, in regene-
ratióne, cum séderit Fílius
hóminis in sede majestátis
suæ, sedébitis et vos super
sedes duódecim, judicán-
tes duódecim tribus Israél.
In hac quippe vita pro ejus
nómine laborántes, in ália
præmium speráre dócuit,
id est, in regeneratióne;
cum vidélicet in vitam im-
mortálem fuérimus resur-
géndó regeneráti, qui in
vitam cadúcam mortáliter
erámus géniti.

R. Sancte Paule Apóstole,
prædicátor veritátis et
Doctor géntium, * Inter-
céde pro nobis ad Deum,
qui te elégit, ut digni effi-
ciámur grátia Dei. **V.** Tu
es vas electiόνis, sancte
Paule Apóstole, prædicá-
tor veritátis. — Intercéde.

Si dicenda sit **ix Lectio** ali-
cujus Officii commemorati,
ex viii et ix Lectione fit una.

Lectio viii

ET justa prorsus retributio, ut, qui hic pro Christo humanæ gloriæ celsitudinis neglexerunt, illic a Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant; qui a sequendis ejus vestigiis nulla ratione poterant avelli. Nemo autem putet duodecim tantum Apostolos, quia pro Juda prævaricante Matthias electus est, tunc esse judicatos; sicut nec duodecim solæ sunt tribus Israël judicandæ: alioquin tribus Levi, quæ tertiadecima est, injudicata recedat.

R. Damasci, præpositus gentis Arétæ regis voluit me comprehendere: * Et a fratribus per murum demissus sum in sporta, * Et sic evasi manus ejus in nomine Domini. **V.** Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi scit quia non mentior. — Et a. **Gloria Patri.** Et sic.

Lectio ix

ET Paulus, qui tertiusdecimus est Apostolus, judicandi sorte privabitur? cum ipse dicat: Nescitis quoniam angelos judicabimus, quanto magis sæcularia? Sciendum namque est, omnes, qui, ad exemplum Apostolorum sua reliquerunt omnia, et

secuti sunt Christum, judices cum eo venturos, sicut etiam omne mortaliū genus esse judicandum. Quia enim duodenario sæpe numero solet in Scripturis universitas designari, per duodecim sedes Apostolorum, omnium numerositas judicantium, et, per duodecim tribus Israël, universitas eorum qui judicandi sunt, ostenditur. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ego plantavi, * Apollō rigavit, Deus autem incrementum dedit, allelūja.

2 Libenter gloriabor * in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei * in me vacua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4 Damasci, præpositus * gentis Arétæ regis voluit me comprehendere: a fratribus per murum demissus sum in sporta, et sic evasi manus ejus in nomine Domini.

5 Ter virgis cæsus sum, * semel lapidatus sum, ter naufragium pertuli pro Christi nomine.

Capitulum Act. 9, 1-2

SAulus adhuc spirans minarum et cædis in discipulos Domini, accés-

sit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas; ut, si quos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, vinctos perduceret in Jerúsalem.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :

Apostolorum glóriam
Tellus et astra concinunt.

Vos, sæculorum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus

Languor salúsque sentiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitr
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* **P**atri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

V. Tu es vas electiónis,
sancte Paule Apóstole.
R. Prædicátor veritátis in
univérso mundo.

Ad Bened. Ant. Vos qui
secúti estis me, * sedébitis
super sedes, judicántes
duódecim tribus Israël, di-
cit Dóminus.

Oratio

DEus, qui univérsum
mundum beáti Pauli
Apóstoli prædicatióne do-
cuísti : da nobis, quæsumus;
ut, qui ejus hódie
Conversiónem cólimus, per
ejus ad te exémpa gradiámur.
Per Dóminum.

**Et fit Commem. S. Petri
Ap. :**

Ant. Tu es pastor óvium,
Princeps Apostolorum, tibi
tráditæ sunt claves regni
cælórum.

V. Tu es Petrus. **R.** Et
super hanc petram ædificábo
Ecclésiám meam.

Oratio

DEus, qui beáto Petro
Apóstolo tuo, collátis
clávibus regni cæléstis, ligá-
ndi atque solvéndi pontifícium
tradidísti : concéde;
ut intercessiónis ejus
auxílio, a peccatórum nostrórum
néxibus liberémur : Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM

Capitulum Saulus, **ut supra.** 810

R. **br.** In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In.
V. Et in fines orbis terræ
verba eórum. Exívit. **G**lória
Patri. In. **V.** Consti-

tues eos principes super omnem terram. *R.* Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio

DEus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatione docuisti : da nobis, quæsumus; ut, qui ejus hódie Conversionem cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Grátia Dei * in me vácuá non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Capitulum Act. 9, 8-9

Surréxit autem Saulus de terra, apertisque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

R. br. Constitúes eos principes * Super omnem terram. Constitúes. *V.* Mémoires erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constitúes. *V.* Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. *R.* Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Ant. Ter virgis cæsus sum, * semel lapidátus

sum, ter naufrágium pertuli pro Christi nómine.

Capitulum Act. 9, 22

SAulus autem multo magis convalescébat, et confundébat Judæos qui habitábant Damásci, affirmans quóniam hic est Christus.

R. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis honoráti. *V.* Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti. *V.* Annuntiavérunt ópera Dei. *R.* Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. 810

Hymnus

EGrégie Doctor, Paule, mores instrue,
Et nostra tecum pectora in cælum trahe :
Veláta dum merídiem cernat fides,
Et solis instar sola regnet caritas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potestas atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

V. Tu es vas electionis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Sancte Paule Apóstole, * prædicátor veritátis et doctor gentium, intercède pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Et fit Commem. S. Petri Ap. ut supra ad Laudes.

Deinde Commem. sequentis ut infra.

Die 26 Januarii

S. Polycarpi

Episcopi et Martyris

Duplex [29]

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

C 2

Deus, qui nos beáti Polycarpi Mátyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concède propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones
A Miléto. [32]

In II Nocturno

¶ **Pro hoc Festo simplificato, pro Lectione ix, dicitur sequens Lectio iv.**

Ex libro sancti Hierónymi
Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

Lectio iv

Cap. 17

Polycárpus, Joánnis Apóstoli discípulus et ab eo Smyrnæ episcopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit, quippe qui nonnúllos Apostolorum et eórum qui víderant Dóminum, magistros habúerit et víderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiám in Urbe regénte Anicéto, Romam venit; ubi plúrimos credéntium, Marciónis et Valentíni persuasióne deceptos, redúxit ad fidem. Cumque ei fortuito óbviám fuisset Márcion et diceret : Cognóscis nos? respóndit : Cognóscó primogénitum diaboli. Póstea vero, regnante Marco Antoníno et Lúcio Aurélio Cómmodo, quarta post Nerónem persecutióne, Smyrnæ, sedente procónsule et univérso pópulo in amphitheatro advérsus eum personánte, igni tráditus est. Scripsit ad Philippénses valde útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ convéntu légitur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a sedu-

ctóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. **℣.** Descendít-que cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

De Expositióne sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum decimum octávum

Lectio v

Sermo 21

PRíncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprèsserit, nullus sánguinem fúderit, nullus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dicere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis igitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crimine, impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine,

* Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. **℣.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vi

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcésitur, cum fidei sit magíster. Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans; quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℣. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. **Gloria Patri.** Et corónam.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nihil est opértum, **de Communi unius Martyris** 4 loco. [47]

AD LAUDES

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit* animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Oratio

Deus, qui nos beāti Polycárpi Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas : concede propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præced.

Die 27 Januarii

S. Joannis
Chrysostomi

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Ecclésiám tuam, quæsumus, Dómine, grátia cæléstis amplíficet : quam beāti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pon-

tíficis illustráre voluísti gloriósis méritis, et doctrínis. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio Deus qui, **ut supra.**

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

Oánes Antioché-
nus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognométo Chrysóstomus, a forénsibus et sæculáribus stúdiis ad diví-
nas litteras summa cum ingénii et indústriæ laude se cóntulit. Itaque sacris initiátus ac présbyter Antioché-
næ ecclésiæ factus, mórtuo Nectá-
rio, Arcádii imperatóris ópera, invítus Constantinopolitánæ ecclésiæ præfí-
citur. Quo suscep-
to pastoráli múnere, depravátos mores, et nobiliórum hóminum vivén-
di licéntiam veheméntius objurgáre cœpit : qua ex libertáte magnam multó-
rum súbiit invídiám. Apud Eudóxiám étiam, quod eam propter Callítropæ ví-
duæ pecúniám, et altérius

viduæ agrum reprehendisset, graviter offéndit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

QUare áliquot episcopórum acto Chalcedone convéntu, quo ipse vocátus ire nóluit, quod nec legítimum concílium nec públicum esse díceret, nitén-te in primis ipsa contra Chrysóstomum Eudóxia, ejícitur in exsílium : sed paulo post propter ejus desidérium seditióne pópuli facta, admirábili civitátis plausu ab exsílio revocátur. Verum cum pérditos mores increpáre non desísteret, et ad argenteam Eudóxiæ státuam in foro sanctæ Sophíæ ludos fieri prohibéret; conspiratióne inimicórum episcopórum íterum exsuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiόνem lugéntibus. In exsílio Chrysóstomus incredíbile est et quanta mala perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

VERUM dum, concílio Romæ hábito, decréto Innocéntii primi Pontíficis restitúitur, a militibus, qui eum custodiébant, miris in itinere malis et calamitátibus affícitur. Cumque per Arméniam ducerétur, sanctus Basiliscus Martyr, in cujus templo ántea oráverat, noctu sic eum affátus est : Joánnes frater, crástinus dies nos loco conjúnget. Quare postridie sumpto Eucharístiæ sacraménto seque crucis signo múnies, ánimam Deo réddidit, décimo octáv-o Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo, horribilis grando Constantinópoli cécidit, et quatríduo Augústa cessit e vita. Ejus corpus insígni pompa et hóminum multítudine celebrátum, Theodósius Arcádii filius Constantinópolim portándum, et honorífice sepeliéndum curávit sexto Kaléndas Februárii : cujus étiam reliquias venerátus, paréntum suórum véniam pétiit : quod deínde Romam translátum in basílica Vaticána cónditum est. Multitúdinem, pietátem, ac

splendórem conciónum ceterorúmque ejus scriptórum, interpretándi étiam ratióne, et inhæréntem senténtiæ sacrórum librorum explanatióne omnes admirántur; dignúmque existimant, cui Paulus Apóstolus, quem ille mirífice cóluit, scribénti et prædicánti multa dictásse videátur. Hunc vero præclaríssimum univérsæ Ecclésiæ Doctórem Pius décimus Póntifex máximus cæléstem oratórum sacrórum patrónum declarávit atque constituit.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplicitate

Lectio ix

Ioánnes Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognómén-
to Chrysóstomus, præsbyter Antiochénæ ecclésiæ factus, mórtuo Nectá-
rio, Arcádii imperatóris ópera, invítus Constantinopoli-
tánæ ecclésiæ præfíctur. Quo in múnere, cum de-

pravátos mores et nobí-
lium hóminum vivéndi li-
céntiam veheméntius ob-
jurgáret, magnam mul-
tórum súbiit invídiam.
Apud Eudóxiam étiam,
quod eam propter Callí-
tropæ víduæ pecúniám, et
altérius víduæ agrum re-
prehendísset, gráviter of-
féndit. Quare exsuláre có-
gitur, víduis et egéntibus
ómnibus commúnis parén-
tis ejectionem lugéntibus.
Incredíbile dictu est quan-
ta mala in exsílio perpés-
sus sit, et quam multos ad
Jesu Christi fidem convér-
terit. Multitúdinem, pietá-
tem ac splendórem conción-
um ceterorúmque ejus
scriptórum, omnes admi-
rántur. Animam Deo réd-
didit décimo octávo Ka-
léndas Octóbris, ejúsque
corpus in basilíca Vaticána
cónditum est. Hunc præ-
clarúm totíus Ecclésiæ Do-
ctórem Pius Papa décimus
cæléstem prædicatórum
patrónum constituit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit
Iesus discípulis suis :
Vos estis sal terræ. Quod
si sal evanúerit, in quo
saliétur? Et réliqua.

Homilia sancti Joannis
ChrysostomiHomilia 15 in Matth.,
sub medium

Tténdite, quid dixerit : Vos estis sal terræ; per quod osténdit, quam necessário ista præcipiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes aut decem aut viginti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare totúmque mundum, et hunc váriis criminibus oppréssum.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio viii

Dicéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram et peccatórum vi corrúptam; et idcirco illas ab eis virtútes requirit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessariæ sunt atque útiles. Nam, qui mansuétus est ac modéstus et miséricors et ju-

stus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta concludit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos faciet effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutióem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómodum vitam instituit.

✠. In médio Ecclesiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

✠. Jucunditátem et exultatióem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

NE igitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndo esse certámina, neque exigúarum rerum vobis ineúndam esse ratióem, Vos estis sal terræ. Quid igitur? Ipsine putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fieri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt; sed ante renováta sibique trádita atque ab illa jam putrédine liberáta aspergébant sale et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est; ut autem ad illa íte-

rum non revertántur, Apostolórum curæ est ac laboris. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

Oratio

Ecclésiám tuam, quæsumus, Dómine, grátia cæléstis amplíficet : quam beáti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis, et doctrínis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis et S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.

Die 28 Januarii

S. Petri Nolasci **Conf.**

Duplex (m. t. v.) [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui in tuæ caritátis exémplo, ad fidélium redemptionem sanctum Petrum Ecclésiám

tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti : ipsius nobis intercessióne concéde; a peccáti servitúte solútis, in cælésti pátria perpétua libertáte gaudére : Qui vivis.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Ecclésiám tuam, **ut supra.**

Deinde Com. S. Agnetis :

Ant. Stans a dextris ejus Agnus nive candídior, Christus sibi sponsam et Mártirem consecrávit.

℣. Spécie tua et.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Agnétis Vírginis et Mártýris tuæ solemnitáte lætíficas : da, quæsumus; ut, quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

In II Noeturno

Lectio iv

Etrus Noláscus, Re-cáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili génere natus, singulári erga próximum caritáte excélluit. Cujus vir-

tútis præságium, fuit, quod, cum adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convo-lávit et favum mellis in ejus délixtera constrúxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium háresim, quæ tunc in Gállia grassabátur, éxsecrans, divéndito património, in Hispániam secéssit; et apud beátam Vírginem montis Serráti votum, quo pridem se obstrínxerat, exsólvit. Tum Barcinónam pergens, cum Christi fidélibus ab hóstium servitúte rediméndis omnem pecúniám consumpsísset, seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici cúpere dictitábat.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérrnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

QUam gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit événtus; nam noctu oránti, et de Christianórum in captivitáte degéntium subsídio multa ánimo volvénti beáta Vir-

go appárens, Fílio suo síbique acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem religiosórum ordo instituerétur, quibus præcipue esset cura captívos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic cælésti mónito illico obtémperans, una cum sancto Raymúndo de Péñafort, et Jacóbo primo, rege Aragóniæ, de eádem re a Dei Genitrice ipsa nocte præmónitis, religiónem beátæ Mariæ de Mercéde redemptiόνis captivórum instituit; sodálibus suis quarto voto obstrictis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

EDito virginitátis voto, illibátam perpétuo castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinentia, ceterisque virtútibus mirábiliter enítuit. Prophetiæ dono illústris, futúra prædíxit; inter quæ máxime celebrátur, quod Jacóbus rex Valéntiam a Mauris occupátam expugnáverit, accépta prius ab

eo obtinendæ victoriæ securitate. Angeli Custodis ac Desparæ Virginis frequentî apparitione recreabatur. Sênio tandem confectus, de imminenti morte certior factus, in morbum incidit, sanctisque refectus sacramentis, fratres suos ad caritatem erga captivos cohortatus, et Psalmum Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo, devotissime recitans, ad illa verba, Redemptionem misit Dóminus populo suo, spiritum Deo reddidit média nocte Vigiliæ Nativitatis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Ejus autem festum Alexánder séptimus ad universam extendit Ecclesiam.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. — Quia. Glória. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Petrus Nolascus, Recaudi prope Carcasónam in Gállia nobili genere natus, adolescens parénti-

bus orbatus, Albigénsium hæresim exsecrans, divendito patrimonio, in Hispaniam secéssit, ubi noctu oránti beáta Virgo appárens, Fílio suo sibique acceptíssimum fore suggessit, si ordo religiosorum institueretur pro captivis ab infidélum tyránnide liberándis. Quare una cum sancto Raymúndo de Péñafort et Jacóbo primo, rege Aragóniæ, de eádem re a Dei Genitrice ipsa nocte præmonitis, religionem beátæ Mariæ de Mercéde redemptionis captivorum instituit; sodalibus quarto voto obstrictis, manéndi in pignus sub paganorum potestate, si pro Christiánis liberándis opus esset. Angeli Custodis ac Desparæ Virginis apparitionibus sæpe creatus, cum ad bonam senectutem pervenisset, piíssime obiit média nocte Vigiliæ Nativitatis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nolite timere, de Comuni Conf. non Pontif. 2 loco. [105]

Pro S. Agnete secundo

Lectio ix

Beáta Agnes, paréntibus ad ejus sepúlcrum assidue vigilántibus, qua-

dam nocte choro virginum comitata cum apparuisset, sic ad eos locuta dicitur : Ne me, parentes, mortuam lugeatis; nam una cum his virginibus vivo apud illum in caelis, quem in terris tota mente dilexi. Cum aliquot post annos Constantia, Constantini imperatoris filia, insanabili ulceri medicinam quaerens, nondum christiana ad idem sepulcrum accessisset; obdormiscens sibi audire visa est vocem hanc Agnetis : Constante age, Constantia : crede in Jesum Christum Filium Dei, qui te sanam faciet. Quae sanata, paulo post una cum multis ex familia imperatoris baptismum suscipiens, ibi ecclesiam nomine beatae Agnetis aedificavit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

✠. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

Deus, qui in tuae caritatis exemplum, ad fidelium redemptionem san-

ctum Petrum Ecclesiam tuam nova prole fecundare divinitus docuisti : ipsius nobis intercessione concede; a peccati servitute solutis, in caelesti patria perpetua libertate gaudere : Qui vivis.

Et fit Com. S. Agnetis :

Ant. Ecce quod concupivi, * jam video : quod speravi, jam teneo : ipsi sum juncta in caelis, quem in terris posita, tota devotione dilexi.

✠. Diffusa est gratia.

Oratio

Deus, qui nos annua beatae Agnetis Virginis et Martyris tuae sollemnitate laetificas : da, quaesumus; ut, quam veneramur officio, etiam pie conversationis sequamur exemplo. Per Dominum.

Vesperae a Capitulo de sequenti, Com. praecedentis.

Die 29 Januarii

S. Francisci Salesii

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex (m. t. v.) [69]

✠. Amavit eum Dominus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor optime, * Ecclesiae sanctae lumen, beate Francisce, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio

Deus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluisti : concéde propítius; ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis ac suffragántibus méritis, æténa gáudia consequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cón-didit, ore manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui in tuæ caritátis, *ut supra.* 822

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

Franciscus in óppido Salésio, unde familiæ cognómen, piis et nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúrá sanctitátis indícia præbuit, mórum innocéntia et gravitáte. Adolés-cens liberálibus disciplínis eruditus, mox philosophiæ ac theologiæ Parísiiis óperam dedit; et, ne quid sibi deéssset ad ánimi cultúram, juris utriúsque láuream summa cum laude

Patávii obtínuit. In sacra æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridem Parísiiis se obstrín-xerat, innovávit; a cujus virtútis propósito nullis umquam dæmonum fráudibus, nullis sénsuum illé-cebris pótuit dimovéri.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Recusáta in Sabáudiæ senátu amplíssima dignitáte, clericáli militiæ nomen dedit. Tum sacer-dótio initiátus et Gene-vénsis ecclésiæ præpositúram adéptus, ejus múnis partes ádeo perfécte explévit, ut eum Granérius episcopus vindicándis ab hæresi Calviniana Chaballéncis aliisque Genévæ finítimis pópulis, divíni verbi præcónem destinárit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, aspérrima quæque perpessus est, sæpe ab hæreticis conquisítus ad necem, variisque calúmniis et insídiis vexátus. Sed inter tot discrimina et agónes, insuperábilis ejus constántia semper enítuit; Deique ope protéctus, septuaginta

duo millia hæreticorum ad catholicam fidem reduxisse dicitur, inter quos multi nobilitate et doctrina insignes numerantur.

✠. Pó sui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Mortuo Granério, qui eum sibi coadjutorem decérni curáverat, episcopus consecratus, sanctitatis suæ rādios circumquaque diffudit, zelo ecclesiasticæ disciplinæ, pacis stúdio, misericórdia in páuperes, omnique virtute conspicuus. Ad divini cultus augmentum novum ordinem sanctimoniálum instituit, a Visitatione beátæ Virginitis nuncupatum, sub régula sancti Augustíni; cui áddidit constitutiónes sapiéntia, discretiône et suavitate mirábiles. Suis étiam scriptis cælésti doctrina refértis Ecclésiám illustrávit, quibus iter ad christiánam perfectiõem tutum et planum demónstrat. Annum dénique agens quinquagésimum quintum, dum e Gállia Annésium regréditur, post Sacrum in dies san-

cti Joánnis Evangelistæ Lugdúni celebrátum, gravi morbo corréptus, sequénti die migrávit in cælum, anno Dómini millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo. Ejus corpus Annésium delátum, in ecclésiá moniálum dicti órdis honorífice cónditum fuit, cœpítque statim miraculis claréscere. Quibus rite probátis, ab Alexándro séptimo Pontífice máximo in Sanctórum númerum relátus est, assignáta ejus festivitáti die vigésima nona Januárii; et a summo Pontífice Pio nono, ex sacrorum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctor fuit declarátus.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operátus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Franciscus in oppido Salésio, unde familiæ cognómen, piis et nobilibus paréntibus natus et liberálibus disciplinis eru-

dítus, philosóphiæ ac theológiæ Parísiiis óperam dedit, et láuream in utróque jure Patávii obtínuit. Sacerdótio initiátus et Genevénsis ecclésiæ præpositúram adéptus, ejus múnervis partes tam bene explévit, ut eum Granérius epíscopus vindicándis ab háresi Calviniana Chaballicensibus divíni verbi præcónem destináverit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, tot difficultátibus ac perículis, Dei ope, superátis, septuagínta duo míllia hæreticórum ad cathólicam fidem reduxisse dicitur. Mórtuo Granério, epíscopus consecrátus, novum órđinem sanctimoniálíum instituit, a Visitatione beátæ Vírginis nuncupátum. Suis scriptis cælesti doctrína refértis Ecclésiám illustrávit. Lugdúni, gravi morbo corréptus, migrávit in cælum, anno millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo, et a summo Pontífice Pio nono universális Ecclésiæ Doctor fuit declarátus.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [90]

Ad Laudes

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia

in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

Oratio

DEus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluísti : concéde propítius; ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis ac suffragántibus méritis, æténa gáudia consequámur. Per Dóminum.

In II Vesperis

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Francisce, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Et fit Commemoratio sequentis, ut infra.

Die 30 Januarii

S. Martinæ

Virginis et Martyris
Semiduplex [111]

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio

C 1

DEus, qui inter cetera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulisti : concéde propítius; ut, qui beátæ Martínæ Vírginis et Mártiris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpia gradiámur. Per Dóminum.

In I vel II Vesperis, quando dicendæ sunt, dicitur Hymnus Martínæ célebri usque ad Quærit præmia; et in fine A nobis ábigas. Ad Matutinum autem incipitur a Non illam usque in finem; si autem dicendæ sunt tantum II Vesperæ, ad Matutinum dicitur Hymnus Martínæ ut supra; ad Laudes Hymnus Non illam; ad Vesperas Tu natále de Laudibus; secus vero dicuntur ut infra.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps. 94* Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

MArtínæ célebri pláudite nómini,
Cives Romúlei, pláudite glóriæ :
Insígnem méritis dícite Vírginem,
Christi dícite Mártirem.

*Hæc dum conspícuis orta paréntibus
Inter delicias, inter amábiles*

Luxus illécebras, dítibus áffluit

Faustæ munéribus domus,

Vitæ despíciens cómmo-da, dédicat

Se rerum Dómino, et munífica manu

Christi paupéribus distríbuens opes,

Quærit præmia cælitum.

NON illam crúciâns ún-gula, non feræ,

Non virgæ horribili vúl-nere cómmovent;

Hinc lapsi e Súperum sé-dibus, Angeli

Cælésti dape récreant.

Quin et depósita sævítie leo

Se rictu plácido prójicit ad pedes :

Te, Martína, tamen dans gládius neci

Cæli coétibus inserit.

Te, thuris rédolens ara vapóribus,

Quæ fumat, précibus jú-giter ínvocat,

Et falsum périmens auspícium, tui

Delet nóminis ómine.

A nobis ábigas lúbrica gáudia,

Tu, qui Martýribus dexter ades, Deus

Une et Trine : tuis da fá-mulis jubar,

Quo clemens ánimos beas. Amen.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Confitébor, 2 loco. [126]

In II Nocturno

Lectio iv

Artina virgo Romána, patre consulári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, christiánæ pietátis ardóre succénsa, divítias, quibus affluébat, mira in páuperes liberalitáte distribuit. Sub Alexandro príncipe, cum deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quapropter iterum atque iterum affécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis laceráta, acutíssimis gládiis membrátim concísa, ádipe fervénti perúnta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias; a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis pari beneficio servátur.

✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

✠. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

EX ejus tortóribus nonnúllo, miráculi novitáte corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus

gloriósam martýrii palmam cápitis abscissióne promeruére. Ad ejúsdem preces nunc terræ mótibus exórtis, nunc ignibus e cælo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt et simulácula consúmpta. Intérdum ex vulnéribus lac cum sáanguine erúpit, splendórque nitidíssimus ac suavíssimus odor e corpore emanávit : intérdum sublimis régia in sede divínis láudibus una cum cælitibus interésse visa est.

✠. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ.

✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

Hisce prodígiis, ejúsque in primis constántia, ácritèr permótus judex, caput Vírgini amputári præcépit : qua perémpta, auditáque de cælo voce, qua ad Súperos evocabátur, Urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martinæ corpus, sedénte sancto Urbáno primo, martýrio afféctum, Urbáno octávo Pontífice máximo, in pervetústa ejúsdem ecclésia, ad Mamertínus cárcerem,

in Capitolíni clivi radícibus, cum sanctórum Mártyrum Concórdii, Epiphánii et Sociórum corpóribus repértum, eódem loco in meliorem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatíone.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Pro hoc Festo simplicitato

Lectio ix

MArtína virgo Romána, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, ingéntes divítias lárgiter in páuperes distribuit. Sub Alexándro príncipe jussa inánibus diis sacrificáre, immáne fácinus detestátur. Quare divérsis tormentórum genéribus cruciáta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias; a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem rogam injécta, incólumis páriter servátur. Nonnúlli ex ejus tortóribus, capti novitáte mirá-

culi, Christi fidem amplecténtes, palmam martýrii adépti sunt. Précibus Martinæ multa Deus prodígia patravit, quibus iudex ácrius permótus et Vírginis constántiam demirátus, caput eidem amputári præcépit, sedente sancto Urbáno Papa primo. Martinæ corpus, Urbáno octávo Pontífice máximo, in vetústa ejúsdem ecclésia ad Mamertínium cárcerem, cum sanctórum Mártyrum Concórdii, Epiphánii et Sociórum corpóribus repértum, eódem loco, decéntius ornáto, totíus Urbis lætítia solémniter repósitum fuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile erit regnum cælórum, de Communi Virginum 1 loco. [122]

AD LAUDES

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

TU natále solum prótege, tu bonæ Da pacis réquiem Christiádum plagis; Armórum strépitus, et fera próelia In fines age Thrácios.

Et regum sóciāns ágmina
sub crucis
Vexillo, Sólymas néxibus
éxime,
Vindéxque innócuī sán-
guinis hósticum
Robur fúnditus éruē.

Tu nostrum cólumen, tu
decus ínclytum,
Nostrárum obséquium ré-
spice méntium;
Romæ vota libens éxcipe,
quæ pio
Te ritu canit, et colit.

A nobis ábigas lúbrica
gáudia,
Tu, qui Martýribus dexter
ades, Deus
Une et Trine : tuis da fá-
mulis jubar,
Quo clemens ánimos beas.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℞. Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Símile
est regnum cælórum * hó-
mini negotiátóri quærénti
bonas margarítas : in-
vénta una pretiósa, dedit
ómnia sua, et comparávit
eam.

Oratio

C 1

Deus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirá-
cula étiam in sexu frágili
victóriam martýrii contu-
listi : concéde propítius;
ut, qui beátæ Martínæ

Vírginis et Mártýris tuæ
natalítia cólimus, per ejus
ad te exémpla gradiámur.
Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio præcedentis.

Die 31 Januarii

S. Joannis Bosco Conf.

Duplex [94]

℣. Amávit eum Dómi-
nus.

Ad Magnif. Ant. Similá-
bo eum * viro sapiénti, qui
ædificavit domum suam
supra petram.

Oratio

Deus, qui sanctum Joán-
nem Confessórem tu-
um adolescéntium patrem
et magístrum excitásti, ac
per eum, auxiliatrice Vír-
gine María, novas in Ec-
clésia tua famílias floré-
scere voluísti : concéde,
quæsumus; ut eódem cari-
tátis igne succénsi, áni-
mas quærerere, tibi que soli
servire valeámus. Per Dó-
minum.

Et fit Commem. præceden-
tis :

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, áccipe coronam, quam
tibi Dóminus præparávit
in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus, qui inter, ut
supra.

In II Nocturno

Lectio iv

 Oánnes Bosco, húmili loco natus apud Castrum Novum in Asténsibus atque sanctíssime, patre amísso, disciplína matérna instítutus, mira de se vel a prima ætáte porténdit. Ingénio enim mitis atque ad pietátem pronus, singulári se gerébat auctoritáte inter æquáles, quorum lites dirímere, fácales rixas compónere, túrpia verba jocósque lascívos compéscere matúre cœpit. Tum verbis eos jucúndis ad se advocáre, ludis preces insérere, quæ sacra elóquia in templo audísset mirábili sermónis cópia ac dulcédine reférre, ad Pœniténtiæ et Eucharístiæ sacraménta rite suscipiéndam puérulos quam primum quamque crebérrime indúcere satégit. Oris quoque decor verecúndus, morum suávitás atque innocentíssimæ vitæ candor ómnium ánimos ad eum pertrahébant. Licet vero, familiáris rei angústia pressus, labórum ærumnarúmque plenam adolescéntiam égerit, in id tamen unum hílaris ac Deo fidens conténdit, ut sacerdótio augerétur.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit

eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

VOti tandem compos ef-féctus, Cheriénsensem civitátem primum, ac dein Augústam Taurinórum pétiit, quo ácrius, beáto Josépho Cafásso magístro, et in sciéntia sanctórum proficeret et ad sacramorum doctrínam addiscéndam ánimum adjúngeret. Ibi autem, cum voluntátis inclinatióne tum supérno instíntu incitátus, suum in adolescéntulos ánimum convértit, ut prima iis cristiánæ sapiéntiæ tráderet rudiménta. Quorum cum fieret in dies major númerus, sedem ad eos coadunándos stábilem ac firmam, haud sine cælésti afflátu, ásperis et diutúrnis difficultátibus superátis, in illa urbis parte collocávit, quæ vulgo Valdócco appellátur, in eámque rem totus incúbuit. Paulo vero post, Vírgine Deípara auxiliánte, quæ ei puérulo per visum in somnis futúra innúerat, Joánnes Salesianórum Societátem instítuere decrevit, cujus esset

præsértim juveníles ánimas Christo lucrifácere; item novam famíliam suscepit constituéndam sacrárum vírginum, quæ, ab Auxiliatrice Dei Matre nuncupátæ, adolescentulas dirigerent in vias Dómini; quibus demum pium Cooperatórum cœtum adjécit ad Salesianórum ópera stúdio ac pietáte fovénda. Itaque brevi factum est, ut permágnam cristiánæ et civíli societáti utilitátem afférret.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

ANimárum stúdio flammans, nulli pepércit labóri nullíque impénsæ, ut festórum dírum ascetéria pro adolescentulis, pupillórum hospítia, pusiónum operariórum schollas, ædes púeris aléndis, instituéndis, templa Deo longe latéque per orbem excitáret. Simul Christi fidem in Subalpínis verbo et exémplo fovére, per totam Itáliam óptimos libros conficiéndo, edéndo, divulgándo tutári, Evangelíi præcónes ad gentes infidéles sáepius mitténdo

propagáre non désiit. Simplex ac rectus homo Dei, ad omne opus bonum instrúctus, omnígenis virtútibus flóruit, quas incensíssimæ caritátis ardor alébat. Mente in Deum constánter erécta ac supérnis charismátibus cumulátus, nullis sanctíssimus vir nec minis terréri nec labóribus fatigári, nec curis ópprimi, neque rebus advérsis perturbári videbátur. Tria autem pietátis officia suis máxime commendávit : ut quam sæpíssime ad sacram exomologésim sacramque synáxim accéderent, ut Mariám Auxiliatricem peramánter cólerent, ut Pontíficem Máximum ceu filii addictíssimi obsequeréntur. Nec siléntio prætereúndum est eum, in difficillimis rerum adjúctis, præsto non semel Románo Pontífici adfuisse, ut mala ex légibus contra Ecclesiám eo témpore latis deriváta temperáret. Vitæ cursum, tot tantisque opéribus ac labóribus refértum, confécit pridie kaléndas februárii anno salutis millésimo octingentésimo octogésimo octávo, ætátis septuagésimo tértio. Quem multis clarum miráculis, Pius Undécimus Póntifex Máximus, anno millésimo nongentésimo vigésimo

nono Beatórum, quinquénio post, die solémni Paschæ, décimo nono exéunte sáculo a perácta húmáni géneris Redemptióne, géntibus ex orbe univérso in Urbem confluéntibus, Sanctórum ordinibus adserébat.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in réquiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Joánnes Bosco, húmili loco natus, post ærumnósam innocentissimámque puerítiam, stúdiis Chérii óperam dedit, quo quidem témpore ingénii et virtútum laude enítuit. Sacerdos creátus, Augústam Taurinórum pétiit, ubi ómnibus ómnia factus est; sed præsertim in adollescéntulos eósque páuperes ac derelictos adjuvándos curam impéndit. Libéralibus disciplínis, opíficis scholis, festórum diérum ascetériis a venenátis errórum vitiorúmque pábulis puerílem ætátem re-

movére omni ope stúduit : quam ad rem dúas in Ecclesia virórum virginúmque famílias excitávit. Plúrimos ipse édedit libros christiána sapiéntia refértos. De ætérna étiam infidélium salúte per sacras suórum sodálium expeditiónes óptime mérui. Mente in Deum constánter erécta, nullis homo sanctíssimus, nec minis terréri, nec labóribus fatigáři, nec curis ópprimi, nec rebus advérsis perturbári videbátur. Obiit anno salútis millésimo octingentésimo octogésimo octávo, ætátis septuagésimo tertio. A Pio Undécimo, Pontífice Máximo, in Sanctórum númerum relátus est. Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 1-5

IN illo témpore : Accesserunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 60 in Matth. cap. 18

Idem quot modis nos indúcat Dóminus ad curam vel minórum fratrum? Ne ita-

que díxeris : *Ærarius* est ille, aut *calceórum sutor*, *agrícola*, *insípiens*, ut *ideo* despicias illum. Ne enim in illud mali incidas, *perpénde* quot modis te indúcat, ut *modéste* agas et *eórum curam* geras. *Púerum* in *médio státuit* et ait : *Efficiámini* ut *párvuli*, et : *Quicúmque* *suscéperit* *párvulum* talem, me *súscipit*, et : *Qui scandalizáverit*, *extréma* *patiétur*. Si ergo Deus ita gaudet de *párvulo* qui *repértus* est, cur tu despicias eos quos Deus tam *sollícite* curat, cum oportéret *ánimam* ipsam *trádere* pro uno ex *párvulis* istis? Tanta quippe est Deo cura de *ánima*, ut ne *Fílio* quidem suo *pepérce*rit. Quare, *óbsecro*, *primo dilúculo* cum a domo *exiérimus*, hunc unum scopum *habeámus* et hanc *præcípue* *sollicitúdinem*, ut *periclitántem* *eripiámus*. Non loquor hic de *sensibili perículo*; hoc enim ne *perículum* quidem est; sed de *perículo ánimæ*, quod *homínibus* parat *diábolus*.

℟. Iste est, qui ante Deum *magnas virtútes* *operátus* est, et de omni corde suo *laudávit* *Dóminum* : * Ipse *intercédat* pro *peccátis* *ómnium* *populórum*. ℣. Ecce homo *sine queréla*, *verus Dei*

cultor, *ábstinens* se ab omni *ópere malo*, et *pérmanens* in *innocéntia* sua. — Ipse *intercédat*.

Lectio viii

Improbis, inquis, difficile tolerátur. Atque ideo debes illi *amóre* *jungi*, ut eum a *vítio* *remóveas*, ut *convértas* et ad *virtútem* *redúcas*. At non *obtémpérat*, inquis, neque *consílium* *admíttit*. Unde hoc *nosti*? An *exhortátus* es et *emendáre* *studuísti*? *Hortátus* *sæpe* sum, inquires. Quóties? Sæpius : *semel* et *íterum*. Idne *sæpius* *vo*cas. Etiam si per totam *vitam* id *fecísses*, nec *defícere*, nec *desperáre* *oportébat*. Non *vides* quómodo nos Deus *semper hortátur* per *Prophétas*, per *Apóstolos*, per *Evangelístas*? Quid *ígitur*? Num *recte* *operámur*? Num in *ómnibus* *obtemperámus*? *Mínime*. Num *ideo* *finem* *fecit* *admonéndi*?

℟. Sint *lumbi vestri* *præcincti*, et *lucérnæ ardéntes* in *mánibus* *vestris* : * Et vos *símiles* *homínibus* *exspectántibus* *dóminum* *suum*, quando *revertátur* a *núptiis*. ℣. *Vigiláte* ergo, quia *nescítis* qua *hora* *Dóminus* *vester ventúrus* sit. — Et vos *símiles*. Glória Patri. Et vos *símiles*.

Lectio ix

Nihil quippe tam pretiosum est quam ánima : quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detrimentum patiátur? Verum ómnia pervértit et dejécit pecuniárum amor, Deique timórem decússit, sicut tyránnus arcem sic ánimas óccupans. Idcirco et filiórum et nostram negligimus salútem. Hinc magna insipiéntia; hinc líberi servis vilióres fiunt. Ecquid de servis loquor? Mulum si quis hábeat, multum curat ut agasónem illi óptimum provídeat, non ímprobum, non furácem, non temuléntum, non artis suæ imperítum : si autem filio pedagógum dare opus sit, casu et sine deléctu óbvium quemque excípimus; etsi hac arte nulla sit major. Quid par illi arti, quæ dirigéndæ ánimæ et efformándæ júvenis menti et índoli incúmbit? Qui tali instrúctus est facultáte, plus diligéntiæ exhibeat oportet, quam quivis pictor aut statuárius.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia

in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum adolescentium patrem et magistrum excitásti, ac per eum, auxiliátríce Vírgine María, novas in Ecclesiá tua famílias floréscere voluísti : concéde, quæsumus; ut eódem caritátis igne succénsi, ánimas quærere, tibi que soli servíre valeámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

Et fit Commemoratio præcedentis.

FESTA FEBRUARII

Die 1 Februarii

S. Ignatii

Ep. et Mart. Duplex [29]

✠. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

C 1

Infirmítatem nostram respice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ

actiónis gravat, beáti Ignátii Mártiris tui atque Pontíficis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cón-didit ore, manu.

℟. Justum dedúxit.

Oratio Deus qui, *ut supra.* 834

In II Noeturno

Ex libro sancti Hierónymi
Presbýteri de Scriptóri-
bus ecclesiásticis.

Lectio iv

Cap. 16

Ignátius, Antioché-næ ecclésiæ tértius post Petrum Apóstolum epíscopus, com-movén-te persecutió-nem Trajáno, damnátus ad béstias, Romam vinctus mít-titur. Cumque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycárpus, auditor Joán-nis, epíscopus erat, scrip-sit unam epístolam ad Ephésios, álteram ad Ma-gnesiános, tértiam ad Tral-lénses, quartam ad Romá-nos. Et inde egrédiens scripsit ad Philadélphios, et ad Smyrnáeos, et pró-priam ad Polycárpum, comméndans illi Antio-chénsem ecclésiám; in qua

et de Evangélio, quod nu-per a me translátum est, super persóna Christi po-nit testimónium.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a se-ductóribus tutávit illum :

** Et dedit illi claritátem ætérrnam. ℟.* Descendít-que cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v

Dignum autem vidétur, quia tanti viri fécimur mentió-nem, et de epístola ejus, quam ad Romános scribit, pauca pónere : De Sýria usque ad Romam pugno ad béstias in mari et in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopárdis, hoc est milítibus, qui me custódiunt; quibus et cum beneféceris, pejó-res fiunt. Iníquitas autem eórum mea doctrína est; sed non idcírco justificátus sum. Utinam fruar béstiis, quæ mihi sunt præparátæ; quas et oro mihi velóces esse ad intéritum et ad supplícia, et állici ad co-medéndum me, ne, sicut et aliórum Mártirum, non áudeant corpus attingere. Quod si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo, ut dévorer. Ignó-scite mihi, filíoli; quid mihi prosit, ego scio.

✠. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine,
* Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Et.

Lectio vi

Nunc incípío Christi esse discipulus, nihil de his quæ vidéntur, desidérans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstia, confráctio óssium, membrórum divísio, et totiús córporis contrítio, et tota torménta diáboli in me véniant; tantum ut Christo fruar. Cumque jam damnátus esset ad béstias, et ardóre patiéndi rugiéntes audíret leónes, ait : Fruméntum Christi sum; déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniam. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochiæ jacent extra portam Daphnícam in cœmetério.

✠. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

✠. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Pro hoc Festo simplicitato

Lectio ix

Ignátius, Antiochiæ post Petrum secúnda successióne episcopátum sortítus est, et Trajáni témpore accusátus, quod Christiá-nus esset, ad béstias damnátur Romam mitténdus. Quo cum a Sýria vinctus deportarétur, omnes Asiæ civitátes, ad quas appulisset, evangélicis cohortatió-nibus edocébat, remotióres étiam epístolis erúdiens. In quarum una, quam Smyrnæ, dum apud Polycárpum diversarétur, ad Romános scripsit, inter cétera hæc de sua damnatióne refert : O salutáres béstias, quæ præparántur mihi! Quando vénient? Quando emitténtur? Quando eis frui licébit cárnibus meis? Quas et ego opto acrióres parári, ne forte, ut in nonnúl-lis fecérunt, tímeant contíngere corpus meum. Nunc incípío discipulus esse Christi. Ignis, cruces, béstia, discerpti-ones membrórum, ac totiús córporis pœnæ, et ómnia in me unum supplicia diá-boli arte quæsíta cumulén-tur, dúmmodo Jesum Christum mérear adipísci. Romam ígitur perdúctus, cum rugiéntes audíret leónes, ardóre martýrii incénsus, in hæc verba pro-

rúpit : Fruméntum Christi sum; déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéníar. Passus est autem undécimo anno Trajáni.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 12, 24-26

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Tractatus 51 in Joannem,
sub medium

Pse Dóminus Jesus erat granum mortificándum et multiplicándum; mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhortans ad passiónis suæ sectánda vestigia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet; id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item

álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam; noli amáre, ne perdas; noli amáre in hac vita, ne perdas in æténa vita.

✠. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honoris, et opus fortitúdinis.

✠. Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa signo.

Lectio viii

HOC autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur evangélicus sensus; séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æténam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, Qui amat, subintelligitur in hoc mundo, ipse útique perdet; qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam æténam ipse custódit eam. Magna et mirasenténtia, quemádmódum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti; si bene óderis, tunc amásti. Felices, qui odérunt custodiéndum, ne perdant amándum.

✠. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit :

* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. *℟.* Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. *Glória.* Qui.

Lectio ix

SED vide ne tibi subrépat ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam maligni atque perversi hómines, et in seípsum crudelióres et sceleratióres homicidæ flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collidunt et péreunt. Hoc Christus non dócuit; immo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit : Redi retro, sátana : scriptum est, Non tentábis Dóminum, Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarifica-

túrus erat Deum : Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas; cum autem senúeris, alter te cinget et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℟. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

C 1

INfirmítatem nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus próprie actiónis gravat, beáti Ignátii Mártiris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE 2 FEBRUARII

In Purificatione Beatæ Mariæ Virginis

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virg., præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 O admirábile commercium : * Creátor gé-

neris humáni, animátum corpus sumens, de Virgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

2 Quando natus es * ineffabiliter ex Virgine, tunc implētæ sunt Scripturæ : sicut pluvia in vellus descendisti, ut salvum faceres genus humanum : te laudamus, Deus noster.

3 Rubum, quem viderat Moyses * incumbustum, conservatam agnovimus tuam laudabilem virginitatem : Dei Genitrix, intercede pro nobis.

4 Germinavit radix Jesse, * orta est stella ex Jacob, Virgo peperit Salvatorem : te laudamus, Deus noster.

5 Ecce Maria genuit * nobis Salvatorem, quem Joannes videns exclamavit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi, allelúja.

Capitulum Malach. 3, 1

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum sanctum suum Dominator, quem vos queritis, et Angelus Testamenti, quem vos vultis.

Prima stropa sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

V. Respónsum accépit
Simeon a Spíritu Sancto.

R. Non visúrum se mortem,
nisi vidéret Christum
Dómini.

Ad Magnif. Ant. Senex *
Puerum portabat, Puer
autem senem regébat :
quem virgo peperit, et
post partum virgo per-
mánsit : ipsum quem gé-
nuit, adorávit.

Oratio

OMnipotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplīces exorámus : ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Qui vult venīre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℟. Justus ut palma.

Oratio

C 1

Infirmitátem nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus próprie actionis gravat, beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus :

* Gaude et lætáre, Sion, occúrrens Deo tuo. *Ps.* 94 Veníte, exsultémus. 3

In I Nocturno

De libro Exodi

Lectio i Cap. 13, 1-3, 11-13

Ocútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Sanctífica mihi omne primogénitum

quod áperit vulvam in fíliis Israël, tam de homínibus quam de juméntis; mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum : Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananá, sicut jurávit tibi et pátribus tuis, et déderit tibi eam; separábis omne quod áperit vulvam Dómino, et quod primitívum est in pecóribus tuis; quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove; quod, si non redémeris, interficies. Omne autem primogénitum hómīnis de fíliis tuis, pretio rédimes.

℟. Adórna thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuīt, adorávit.

℟. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dómino. — Quem.

De libro Levítici

Lectio ii Cap. 12, 1-8

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos : Múlier, si suscepto sémīne pepérerit másculum, immúnda erit septem diébus juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur

infántulus : ipsa vero trigínta tribus diébus manébit in ságuine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in Sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádis juxta ritum fluxus ménstrui, et sexagínta sex diébus manébit in sanguine purificatiónis suæ.

℟. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sístèrent eum Dómino, * Sicut scriptum est in lege Dómini : Quia omne masculínium adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum. — Sicut.

Lectio iii

Cumque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro filio, sive pro filia, déferet agnum annículum in holocáustum, et pullum colúmbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii, et tradet sacerdóti, qui offéret illa coram Dómino; et orábit pro ea, et sic mundábitur a proflúvio sanguinis sui. Ista est lex parientiis másculum aut

féminam. Quod si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, et álterum pro peccáto; orábitque pro ea sacerdos, et sic mundábitur.

℟. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum, * Sicut scriptum est in lege Dómini. ℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Mariæ secúndum legem Móysi, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sístèrent eum Dómino. — Sicut. Glória Patri. Sicut.

In II Noeturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 13 de Tempore,
post initium

Lectio iv

IC olim prædictum est : Mater Sion dicit : Homo et homo factus est in ea; et ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! o magnificéntia de cælo ad terram descendéntis! Adhuc in útero portabátur, et ex útero matris a Joánne Baptísta salutabátur. In templo præsentabátur, et a Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto agnoscebátur. Tunc cognóvit, tunc adorávit,

tunc dixit : Nunc, Dómine, dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

℟. Símeon justus et timorátus exspectábat redemptionem Israël, * Et Spíritus Sanctus erat in eo. ℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. — Et.

Lectio v

Differebátur exíre de sáeculo, ut vidéret natum, per quem cónditum est sáeculum. Agnóvit Infántem senex, factus est in Púero puer. Innovátus in ætáte, qui plenus erat pietáte. Símeon senex ferébat Christum infántem, Christus regébat Simeónis senectútem. Dictum ei fúerat a Dómino, quod non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini natum. Natus est Christus, et implétum est desiderium senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hómínem venit, qui mundum inveterátum invénit.

℟. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini : * Et benedíxit Deum, et dixit : Nunc dimíttis servum tuum in

pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, Dómine. ℣. Dum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, ipse accépit eum in ulnas suas. — Et.

Lectio vi

IN isto quidem sáeculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sáeculo vidére cupiébat, cantans cum prophéta et dicens : Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. Dénique, ut novéritis ita esse istíus lætítiam, conclúsit dicens : Nunc dimíttis servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophætæ cecinérunt Conditórem cæli et terræ in terra cum homínibus futúrum; Angelus nuntiávit Creatórem carnis et spíritus in carne ventúrum; salutávit Joánes ex útero in útero Salvatórem; Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens : * Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace. ℣. Suscípiens Símeon

Púerum in mánibus, exclamávit, dicens. — Nunc. Glória Patri. Nunc.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 22-32

IN illo témpore : Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sístèrent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi

Liber 2 Comment. in Lucæ cap. 2, post initium

ET ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, exspéctans consolatióem Israël. Non solum ab Angelis, et prophétis, et a pastóribus, sed étiam a senióribus et justis generátio Dómini accépit testimónium. Omnis ætas, et utérque sexus, eventórúmque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elisabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus exsúltat, vídua confitétur, justus exspéctat.

✠. Suscípíens Jesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, et dixit : * Tu es

vere lumen ad illuminatióem géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ✠. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit. — Tu.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo víginum.

Lectio viii

ET bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exsólvi, sed exspéctans vidére promissum : sciébat enim quia beáti óculi, qui eum vidérant. Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit : Nunc dímítte servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius est.

✠. Senex Púerum portábat, Puer autem senem regébat : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem genuit, adorávit. ✠. Accípiens Símeon Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. — Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix

SED qui vult dimitti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, exspéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, complectátur opéribus velut quibúsdam suæ fidei bráchiis : tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit Vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióem diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiόνem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discérnat; et pro nostrórum qualitaté factórum, judex verus et justus aut supplicia decérnat aut præmia.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Símeon justus * et timorátus exspectábat redemptiόνem Israël, et Spíritus Sanctus erat in eo.

2 Respónsum accépit Símeon * a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

3 Accípiens Símeon * Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum.

4 Lumen ad revelatióem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

5 Obtulérunt * pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum.

Capitulum Malach. 3, 1

ECce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante faciém meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dóminátor, quem vos quæritis, et Angelus Testaménti, quem vos vultis.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,

Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuam
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redemptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea

benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Cum indúcerent * púerum Jesum paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens : Nunc dimíttis servum tuum in pace.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplīces exorámus : ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. **℣.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **℟.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum Malach. 3, 1-2

ECce véniet, dicit Dóminus exercítuum : et quis póterit cogitáre diem advéntus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi

ignis conflans, et quasi herba fullónum.

℟. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít. **℣.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábít.

℣. Elégít eam Deus, et præelégit eam. **℟.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Capitulum Malach. 3, 4

ET placébit Dómino sacrificium Juda et Jerúsalem sicut dies sæculi et sicut anni antiqui, dicit Dóminus omnípotens.

℟. br. Elégít eam Deus, * Et præelégit eam. Elégít. **℣.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégít.

℣. Diffúsa, ut supra.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. 844

Hymnus Ave, maris stella ut in I Vesperis. 839

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto. **℟.** Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnif. Ant. Hódie * beáta Virgo María púerum Jesum præsentávit in templo, et Símeon replétus Spíritu Sancto accépit eum

in ulnas suas, et benedixit Deum in ætérnum.

Et non fit Commemoratio sequentis.

Die 3 Februarii

S. Blasii

Episcopi et Martyris

Simplex [29]

Lectio iii

BLásius, Sebáste in Arménia cum virtútum laude floréret, ejúsdem civitátis epíscopus elígitur. Qui, quo témpore Diocletíanus insatiábilem crudelitátem in Christiános exercébat, se in spelúncam ábdidit montis Argæi; ubi támdiu látuit, dum ab Agricolái præsidis militibus venántibus deprehénsus et ad præsidem ductus, ejus jussu conjéctus est in víncula. Quo in loco multos ægrótos sanávit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferebántur. In illis puer fuit, qui, desperáta a médicis salúte, transversa spina fáucibus inhærénte, ánimam agébat. Prodúctus autem ad præsidem Blásius semel et íterum, cum nec blandítiis nec minis addúci posset, ut diis sacrificáret, primum virgis cæsus, deínde in equúleo férreis pectínibus dilaniátus est; postrémo,

dempto cápite, illústre fídei testimónium Christo Dómino dedit, tértio Nonas Febrúarii.

Te Deum laudámus.

℟. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit* ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

C 2

DEus, qui nos beáti Blásii Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

Die 4 Februarii

S. Andreae Corsini

Episcopi et Confessoris

Duplex (m. t. v.) [69]

℟. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

DEus, qui in Ecclesiá tua, nova semper instáuras exémpa virtútum : da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi

vestigia; ut assequatur et præmia. Per Dñm.

In II Nocturno

Lectio iv

ANdréam, Floréntiæ ex nóbili Corsinórum familia natum, paréntes précibus a Deo impetráru[n]t et beátæ Vírgini spo[n]deru[n]t. Qualis autem futúrus esset, divíno præsógió, ántequam nascerétur, osténsu[m] est : nam mater grávida sibi visa est per quiétem lupum edidisse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestibulo statim in agnum convérsus est. Adolésce[n]s pie et ingénue educátus, cum sensim ad vítia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit se paréntum voto Deíparæ Vírgini dicátum fuisse, Dei amóre succénsus, deque visu matris admónitus, Carmelitárum institútum ampléxus est; in quo váriis tentatiónibus a dæmone vexátus, nunquam tamen pótu[it] a religiónis propósito dimovéri. Mox Lutétiam missus, eménso studiórum curriculo, et láurea donátus, in pátriam revocátur, suíque órdinis regímini in Etrúria præficitur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo

unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

INtérea Fesulána ecclé[s]ia, suo viduáta pastóre, eum sibi episcopum elégit : quo múnere se indígnu[m] æstimans, diu látuit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis próditus et extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, episcopátum suscepit. Ea dignitáte auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius incúbuit; et pastoráli sollicitúdini misericórdiam in páuperes, liberalitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, aliásque virtútes adjúnxit, et spíritu étiam prophético clarus fuit; ádeo ut ejus sánc[t]itas ab ómnibus celebrarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

HIS permótus Urbánu[s] quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas, Andréam legátum misit. Quo in mú-

nere multa perpessus, civium ódia, quæ ad interneciónem exarserant, summa prudéntia restínxit; tum restitúta tranquillitáte, ad própria revérsus est. Nec multo post assíduis labóribus et voluntária carnis maceratióne confectus, óbitus die a beáta Vírgine sibi prædicto, ad cæléstia regna migrávit, anno Dómini millésimo tercentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus octávus, multis magnisque miráculis clarum, Sanctórum número adscrípsit. Ejus corpus Floréntiæ in ecclésia sui órdis quiescit, et máxima civium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsentí discrimine præsidio fuit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória. Ipse.

Pro hoc Festo simplicitate

Lectio ix

Andréam, Floréntiæ ex nobili Corsinórum familia natum, paréntes pré-

cibus a Deo impetráverunt et Deíparæ sponderunt. Adoléscentem pie educátum, sensim ad vítia proclívis, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit se paréntum voto beátæ Vírgini dicátum fuisse, Dei amore succensus, Carmelitárum institútum amplexus est, cujus regímíni in Etrúria præfectus fuit. Interea Fesulána ecclésia, suo viduáta pastóre, eum sibi episcopum elégit : quod munus, ne divínæ contradíceret voluntáti, tandem suscepit, et summo cum animárum zelo et pastoráli sollicitúdine adimplévit. Ab Urbáno quinto ad sedándas Bonóniæ turbas legátus missus, mortália civium ódia summa prudéntia restínxit. Assíduis labóribus ac pœnis confectus, quíevit in pace, anno millésimo tercentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus octávus Sanctórum número adscrípsit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Homo pégre, de Comuni Conf. Pont. 1 loco. [80]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia

in pauca fuisti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

Oratio

DEus, qui in Ecclesiá tua, nova semper instáuras exémpia virtútum : da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia; ut assequátur et præmia. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequ., Commemoratio præcedentis.

¶ In Festis novem Lectio-
num a Feria V post Cineres
usque ad Sabbatum sequens
occurrentibus dicitur ix Le-
ctio de Homilia Feriæ cur-
rentis et de ea fit Commemo-
ratio ad Laudes et in Vesperis,
ante Commemorationem
Festi simplicis forte occur-
rentis.

Die 5 Februarii

S. Agathæ

Virginis et Martyris

Duplex

IN I VESPERIS

Quando I Vesperæ dicendæ
sint integræ, Añæ de Laud.
860; Psalmi ut in I Vesperis
de Communi Ap. [3]

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine,
Rex, et collaudábo te
Deum Salvatórem meum.
Confitébor nómini tuo :
quóniam adjútor et proté-

ctor factus es mihi, et libe-
rásti corpus meum a per-
ditíone.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cón-
cipit

Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præ-
mia,

Quocúmque tendis, Vírgi-
nes

Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces péro-
nant;

Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sénsibus
Nescīre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* **V**irtus, honor, laus, gló-
ria

Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

✠. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. ✠. Inténde,
próspere procéde, et re-
gna.

Ad Magnif. Ant. Stans
beáta Agatha * in médio
cárceris, expánsis máni-
bus orábat ad Dóminum :
Dómine Jesu Christe, ma-
gíster bone, grátias tibi

ago, qui me fecisti vincere torménta carníficum; jube me, Dómine, ad tuam immarcescibilem glóriam feliciter pervenire.

Oratio

C 1

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulisti : concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártýris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

✠. Jústum dedúxit.

Oratio

DEus, qui in Ecclésia tua, nova semper instáuras exémpa virtutum : da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia; ut assequátur et præmia. Per Dóminum.

Deinde, in Quadragesima, Commemoratio Feriæ.

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Virginis Proles Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus
decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicit
beáta
Sorte, dum gestit frágilem
domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit
serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus
alum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,
Spíritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. Ingénua sum, * et
ex spectábili génere, ut
omnis parentéla mea testátur.

Psalmus 1

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non defluet : * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Ingénua sum, et ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur.

Ant. Summa ingenúitas, * ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

Psalmus 2

QUare fremuérunt gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, iridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hodie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo. Gl.

Ant. Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

Ant. Ancílla Christi sum, * ídeo me osténdo servílem habére persónam.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscepátor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Ancílla Christi sum, ídeo me osténdo servílem habére persónam.

✠. Spécie tua et pulchritúdine tua. ✠. Inténde, prospere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici

Lectio i **Cap. 51, 1-17**

Onfitébor tibi, Dómine, Rex, et colaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitudínem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendáci, a rege iníquo, et a lingua injústa.

✠. Dum torquerétur beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad júdicem : * Impie, crudélis et dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? ✠. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. — Impie.

Lectio ii

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdederunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et liberas eos de mánibus géntium.

R. Agatha lætissime et gloriánte ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta; et agónem suum Dómino précibus commendábat. **V.** Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur a cárcerem. — Quasi.

Lectio iii

EXaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiône, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditiónē, et eripuísti me de témpore iniquo. Propterea confitébor,

et laudem dicam tibi, et benedicám nómini Dómini.

R. Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea! Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites, filia : ipse me misit ad te, * Quem dilexísti mente et puro corde. **V.** Nam et ego Apóstolus ejus sum, et in nómine ejus scias te esse curándam. — Quem. **Gloria** Patri. Quem.

In II Nocturno

Ant. Agatha sancta * dixit : Si feras mihi promittis, audíto Christi nómine mansuéscunt.

Psalmus 4

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómi-

no. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicati sunt.

In pace in idípsum * dórmiám, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Agatha sancta dixit : Si feras mihi promittis, audíto Christi nómine mansuéscunt.

Ant. Si ignem adhíbeas, * rorem mihi salvíficum de cælo Angeli ministrábunt.

Psalmus 5

Verba mea áuribus percípe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cælo Angeli ministrábunt.

Ant. Agatha * lætíssime et gloriánte ibat ad cárcerem, quasi ad épulas in-

vitata; et agónem suum Dómino précibus commen-
dabat.

Psalmus 8

Domine, Dóminus no-
ster, * quam admirá-
bile est nomen tuum in
univérſa terra!

Quóniam elevata est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
détruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cælos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut fílius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérſas : insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cæli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admirábile
est nomen tuum in uni-
vérſa terra!

Ant. Agatha lætíssime
et gloriánte ibat ad cár-

cerem, quasi ad épulas in-
vitata; et agónem suum
Dómino précibus commen-
dabat.

V. Adjuvabit eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in mé-
dio ejus, non commové-
bitur.

Lectio iv

Gatha virgo, in Sicí-
lia nobílibus parén-
tibus nata, quam
Panormitáni et Catanén-
ses civem suam esse di-
cunt, in persecutióne Dé-
cii imperatóris Cátanæ
glorióſi martýrii corónam
consecúta est. Nam cum
pari pulchritúdinis et ca-
stitátis laude commenda-
rétur, Quintiánus Sicíliæ
prætor ejus amóre captus
est. Sed cum, tentata mo-
dis ómnibus ejus pudicí-
tia, Agatham in suam
senténtiam perdúcere non
posset, christiánæ super-
stitiόνis nómine compre-
hénsam, Aphrodisiæ cui-
dam mulieri depravándam
tradit. Quæ Aphrodisiæ
consuetúdiſine cum de con-
stántia coléndæ christiánæ
fidei et servándæ virgini-
tátis removéri non posset,
núntiat illa Quintiáno se
in Agatha óperam pérdere.
Quare ille ad se Vírginem
addúci jubet; et, Nonne,
inquit, te pudet nobíli gé-
nere natam, húmílem et
servílem Christianórum
vitam ágere? Cui Aga-

tha : Multo præstantior est christiána humilitas et sérvitus, regum ópibus ac supérbia.

℟. Ego autem adjúta a Dómino, perseverábo in confessióne ejus, qui me salvam fecit, * Et consolátus est me. ℣. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, qui misisti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. — Et.

Lectio v

QUAM ob rem irátus prætor hanc ei optiõnem dat, velítne pótius venerári deos, an vim tormentórum subíre. At illa constans in fide, primum cólaphis cæsa míttitur in cárcerem; unde postrídie edúcta, cum in senténtia permanéret, admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur. Tum ei mamílla abscínditur; quo in vúlnerè Quintiánum appéllans Virgo, Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? Mox conjécta in víncula, sequénti nocte a sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicébat, sanáta est. Rursum evocáta a prætóre, et in Christi confessióne perseverans, in acútis téstulis et candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur.

℟. Ipse me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit, pro eo quod jussa sum suspénderi in equúleo. * Propter fidem castitátis ádjuva me, Dómine, Deus meus, in tortúra mamillárum meárum. ℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere. — Propter.

Lectio vi

QUO témpore, ingénti terræmótu urbs tota contrémuit, ac duo parietes, corruéntes, Silvínus et Falcónius íntimos prætoris familiáres oppressérunt. Quare veheménter commóta civitáte, véritus pópuli tumúltus Quintiánum, Agatham semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem. Quæ sic Deum precáta : Dómine, qui me custodísti ab infántia, qui abstulísti a me amórem sæculi, qui me carníficum torméntis superiorem præstitísti, áccipe ánimam meam. Ea in oratióne migrávit in cælum, Nonis Februarii : cujus corpus a Christiánis sepelí-
tur.

℟. Vidísti, Dómine, et spectásti agónem meum, quómodo pugnávi in stádio; sed quia nólui obedíre mandátis princípum,

* Jussa sum in mamilla torqueri. *V.* Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Jussa. *Glória Patri.* Jussa.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

AGatha, in Sicilia nobilibus parentibus nata, in persecutiōne Décii imperatoris, Cātanæ gloriōsum martýrium fecit. Nam cum Quintiānus, Siciliæ prætor, omnibus modis ejus pudicitiam frustra tentasset, Agatha, superstitionis christiānæ nōmine comprehēsa, primum cōlaphis cæditur, dein admōtis candētibus lāminis in equūleo torquētur, tum ei mamilla abscīditur. Mox conjēcta in vīcula, a beāto Petro Apóstolo, noctu ei apparēti, sanātur. Rursum evocāta a prætore et in Christi confessiōne perseverans, in acūtis tēstulis et candētibus carbōnibus ei subjēctis volutātur. Sed ob ingentem terrēmōtum vehementer commōta civitate, Quintiānus, vērītus pōpuli tumūltum, eam semimōrtuam clam reduci imperat in cárcerem; ubi paulo post migrāvit in cælum, Nonis Februarii.

Te Deum laudāmus.

In III Noeturno

Ant. Nisi diligēter * perfeceris corpus meum a carnificibus attrectāri, non potest ānima mea in paradīsum Dómini cum palma intrāre martýrii.

Psalmus 10

DN Dómino confido : quómo dicitis ānimæ meæ : * Trāsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intēderunt arcum, parāverunt sagittas suas in phāretra, * ut sagittent in obscūro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intērogant filios hóminum.

Dóminus intērogat justum et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit ānimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellarum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Nisi diligēter perfeceris corpus meum a car-

nificibus attrectári, non potest ánima mea in paradísu Dómini cum palma intráre martýrii.

Ant. Vidísti, Dómine, * agónem meum, quómodo pugnávi in stádio; sed, quia nólui obedire mandátis princípum, jussa sum in mamílla torquéri.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminus glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvebitur in ætérnum.

Ant. Vidísti, Dómine, agónem meum, quómodo pugnávi in stádio; sed, quia nólui obedire mandátis princípum, jussa sum in mamílla torquéri.

Ant. Propter fidem castitátis * jussa sum suspéndi in equúleo : * ádjuva me, Dómine, Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo convénticula eórum de sanguinibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit

lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo : ádjuva me, Dómine, Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

✠. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ✠. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 3-12

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisæi, tentántes eum et dicéntes : Si licet hómini dimittere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi

**Homilia 63 in Matth.,
sub medium**

Ominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitaté legis de non solvéndo ma-

trimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

✠. Beáta Agatha, ingrèssa cárcerem, expándit manus suas ad Deum, et dixit : Dómine, qui me fecisti víncere torménta carníficum, * Jube me ad tuam misericórdiam perveníre. ✠. Dómine, qui me creásti, et tulísti a me amórem sáculi, qui corpus meum a pollutióne separásti. — Jube.

Lectio viii

ID autem hoc fere modo confirmat : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam, caréndo, mercédem consequerérís? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant. Immo vero non

idem, sed multo lévius; tum quia spe erigeris et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Medicinam carnálem córpori meo numquam exhibui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, * Qui solo sermóne restáurat univérsa. ℣. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restituére, ipsum invoco Deum vivum. — Qui solo. Glória. Qui solo.

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

CUM ergo de illis eunúchis dixerit, qui, nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inútiliter tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se contémunt; subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat; ut alacrióres effíciat eo ipso quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere. Idque dicéndo, adhuc magis possíblem esse demónstrat, ut voluntátis stúdiu plus augeátur. Te Deum.

AD LAUDES

Ant. 1 Quis es tu, * qui venísti ad me curáre vúl-

nera mea? Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites, filia.

Ps. de Dominica 1 loco. 44

2 Medicinam carnálem * córpori meo numquam exhibui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

3 Grátias tibi ago, * Dómine Jesu Christe, quia memor es mei, et misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

4 Benedíco te, * Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti.

5 Qui me dignátus est * ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restituére, ipsum invoco Deum vivum.

Capitulum Eccli. 51, 1-3

CONFITÉBOR tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditiónē.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum, Quem Mater illa concipit

Quæ sola Virgo párturit, Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lilia
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præ-
mia,

Quocúmque tendis, Virgi-
nes

Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces péro-
nant :

Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sénsibus
Nescīre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, gló-
ria

Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℞. Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Paganó-
rum * multitúdo fúgiens
ad sepúlcrum Virgīnis, tu-
lérunt velum ejus contra
ignem; ut comprobáret
Dóminus, quod a perículis
incéndii méritis beátæ
Agathæ Mártiris suæ eos
liberáret.

Oratio

C 1

Deus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirá-
cula étiam in sexu frágili
victóriam martýrii contu-
lísti : concéde propítius;
ut, qui beátæ Agathæ

Virgīnis et Mártiris tuæ
natalítia cólimus, per ejus
ad te exémpła gradiámur.
Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit
Commemoratio Feriæ.

Ad Horas Antiphona et
Psalmi de Feria; ad Primam
Lectio brevis Laudábit, ut
infra ad Nonam. 862

Sicubi autem hoc Festum
sub ritu duplici I vel II clas-
sis recolatur, Antiphonæ de
Laudibus, ut supra 860, cum
Psalmis de Dominica ut in
Festis.

AD TERTIAM

Capit. Confitébor tibi. 860

℞. br. Spécie tua * Et
pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próspere pro-
céde, et regna. Et. Glória
Patri. Spécie. ℣. Adjuváb-
it eam Deus vultu suo.
℞. Deus in médio ejus,
non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 51, 4-5

L Iberásti me secúndum
multitúdinem miseri-
córdiæ nóminis tui a ru-
giéntibus, præparátis ad
escam, de mánibus quæ-
réntium ánimam meam, et
de multis tribulatió nibus,
quæ circumdedérunt me.

℞. br. Adjuváb it eam
* Deus vultu suo. Adju-
váb it. ℣. Deus in médio
ejus, non commovébitur.
Deus vultu suo. Glória
Patri. Adjuváb it. ℣. Elé-

git eam Deus, et præelégit eam. *℟.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM

P

Capit. *Eccli. 51, 8 et 12*

L Audábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine Deus noster.

℟. br. Elégit eam Deus,

* Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. *℣.* Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *℟.* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus 860; Psalmi ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ. [140]

A Capitulo fit de sequenti, Commemoratio præcedentis, in Quadragesima Feriæ, ac S. Dorotheæ Virg. et Mart., ut infra.

Si Vesperæ dicendæ sint integræ, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus et *℣.* de Laudibus 860; Antiphona ad Magnificat Stans, ut infra.

Die 6 Februarii

S. Titi

Episcopi et Confessoris

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtú-

tum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Deus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc sáculo, ad cæléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum; jube me, Dómine, ad tuam immarcescibilem glóriam feliciter perveníre.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Virgínis et Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde, post Commemorationem Feriæ in Quadrage-

simā, Commemoratio S. Dorothæ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætérnum.

℟. Spécie tua et.

Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Doróthea Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professione virtútis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Titum Creténsium episcopum, vix Páuli Apóstoli verbo christiánæ fidei sacraméntis mysteriis que excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiæ tunc vagiénti effulsisse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris géntium discipulos merúerit cooptári. Ascítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxstitit carus, ut ipse, cum venisset Tróadem propter Evangélium Christi, testátus sit non habuisse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénierit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus

suam in eum caritátem ita éxprimit : Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℟. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Quam ob rem Corínthum ab Apóstolo missus, ea sapiéntia et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsertim de fidélium pietáte eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulationém inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter gentes linguis locisque distinctas divíni verbi semen, plúribus terra marique itineribus reléctis, magnáque ánimi firmitáte pro crucis trophæo curis laboribúisque exantlátis, una cum duce Paulo Cretæ ínsulam áppulit. Cum porro huic ecclésiæ epíscopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitándum non est

quin in eo múnere ita versátus sit, ut, juxta ipsíus Pauli præceptóris mónita, seípsum præbúerit exemplum bonórum óperum in doctrína, in integritáte, in gravitaté.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

ITaque tamquam lucérna inter eos, qui in idololatriæ et mendaciórum ténebris véluti in umbra mortis sedébant, religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum et diérum plenus, quarto supra nonagésimum anno, pridie Nonas Januárii, pretiósá justórum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in ecclésia ubi ab Apóstolo mínister fúerat constitútus. Hujus nomen, a sancto Joáanne Chrysóstomo et a sancto Hierónymo præcípue commendátum, Martyrológio Románo eádem die inscriptum légitur : ejus autem festum summus Póntifex Pius nonus ab univérsa Ecclésia celebrári præcépit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Titus Creténsium epíscopus, qui inter discipulos Doctóris géntium méruit cooptári, ádeo evangelizándi ardóre et fidelitáte Paulo éxstitit carus, ut, cum hic venísset Tróadem propter Evangélium Christi, testátus sit non habuisse réquiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénierit. Et paulo post Macedóniam petens, suam in eum caritaté ita confirmat : Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Corínthum ab Apóstolo missus, sapiénter functus est múnere hujus legatiónis, quæ præsertim elemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat. Interim ad effundéndum divíni verbi semen inter gentes linguis locisque distinctas, post tot

itínera et labóres cum duce Paulo Cretam ínsulam áppulit. Porro, cum isti ecclésiæ epíscopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, se ipsum præbuit exémplum bonórum óperum. Tráditur ipse inter Dálmatas, ut crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem plenus méritis, quarto supra nonagésimum anno, óbiit in Dómino.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Designávit Dóminus, de Comm. Evang., cum Responsóriis de Comm. Conf. Pont. ibi notatis. [27]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias

**Pro S. Dorothea
Virg. et Mart.**

Lectio ix

DOróthea virgo, ex Cæsará Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício præside comprehénsa, Chrystæ et Callistæ soróribus, quæ a fide defécerant, tráditæ est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est; nam eas Doróthea ad cultum christiánæ religiónis redúxit, propter quam étiam martýrium suscepérunt. Quare Virgo equúleo diu torta et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam

virginitátis et martýrii palmam accépit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio

DEus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc sæculo, ad cæléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

**Et, in Quadragesima, fit
Commemoratio Feriæ.**

Deinde Commem. S. Dorotheæ Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margaritas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

✠. Diffúsa est grátia.

Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Doróthea Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professione virtútis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 7 Februarii

S. Romualdi Abbatis

Duplex (m. t. v.) [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

C 4

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

Deus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc sáculo, ad cæléstem pátriam pervenire mereámur. Per Dóminum.

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Momuáldus, Ravénnae, Sérgio patre, nóbili génere natus, adoléscent in propínquum monastérium Clásense pœniténtiæ causa secéssit; ubi religiósi hóminis sermóne ad pietátis stúdiu[m] veheméntius incénsus, viso étiam semel et iterum per noctem in ecclésia beáto Appollinári, quod Dei servus illi futúrum promiserat, mónachus efficitur. Mox ad Marínu[m], vitæ sanctitáte ac severióre disciplína in finibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam et sublímem perfectiónis viam eo magístro ac duce uterétur.

℣. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérrnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Multis sátanæ insídiis et hóminu[m] invídiá oppugnátus, tanto humílior se assídue jejúniis et oratió nibus exercébat, et

rerum cælestium meditatione, vim lacrimarum profundens, fruebatur : vultu tamen adeo læto semper erat, ut intuētes exhilarāret. Magno apud principes et reges in honore fuit; multique ejus consilio, mundi illécebris abjēctis, solitudinem petierunt. Martýrii quoque cupiditate flagravī, cujus causa dum in Pannóniam proficiscitur, morbo, quo afflictabatur cum progredētur, levabatur cum recēderet, revēti cōgitur.

✠. Amāvit eum Dóminus, et ornāvit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronāvit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornāvit eum. — Et.

Lectio vi

IN vita et post mortem miraculis clarus, spiritu etiā prophetiæ non caruit. Scalam a terra cælum pertingentem, in similitudinem Jacob Patriarchæ, per quam homines in veste cándida ascendebant et descendebant, per visum conspexit; eoque Camaldulenses monachos, quorum instituti auctor fuit, designari mirabiliter agnovit. Denique cum annos centum et viginti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitate

Deo servisset, ad eum migravit, anno salutis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquennio postquam sepúltum fuerat, íntegrum repertum, Fabriáni in ecclēsia sui ordinis honorífice cōditum est.

✠. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ✠. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

ROMUÁLDUS, Ravennæ, Sérgio patre, nobili genere natus, adolescens in propinquum monasterium Classense poenitentiae causa secēssit; ubi ad pietatis stúdium vehementius incensus et beati Apollināris apparitione recreatus, mōnachus efficitur. Jejuniis et orationibus assidue se exerceuit, vultu tamen adeo lætus, ut intuētes exhilarāret. Martýrii cupiditate flagrans, dum in Pannóniam proficiscitur, morbo corréptus, revēti cōgitur. Instituti monachorum Camaldulén-

sium auctor fuit, quos tamquam Angelos scalam cælum pertingentem ascendere per visum conspexit. Dénique cum annos centum et viginti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitate Deo servisset, ad eum migravit, anno salutis millésimo vigésimo séptimo, et Fabriáni in ecclésia sui órdinis honorífice cónditus est.

Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Ecce nos relíquimus, **de Comm. Abbatum I loco.** [107]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

C 4

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 8 Februarii

S. Joannis de Matha
Confessoris

Duplex (m. t. v.) [94]

✠. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui per sanctum Joánnem órdinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cælitus institúere dignátus es : præsta, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitate corporis et animæ, te adjuvante, liberémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo condidit ore, manu.

✠. Justum dedúxit.

Oratio Intercéssio, **ut supra.**

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Joánes de Matha, órdinissanctíssimæ Trinitátis redemptionis captivórum insti-

tutor, Falcón in Provincia natus est parentibus pietate et nobilitate conspicuis. Studiòrum causa Aquas Séxtias, mox Parisios profectus, confectoque theològiæ currículo, magistèrii láuream adeptus, doctrinæ et virtutum splendóre enituit. Quibus motus Parisiènsis antistes, ad sacrum presbyteratus ordinem præ humilitate reluctantem promovit, eo consilio, ut in ea civitate commorans, sapientia et moribus studiòsæ juventuti prælucèret. Cum autem in sacello ejusdem episcopi, ipso cum aliis astante, primum Deo Sacrum offerret, cælesti favóre meruit recreari. Nam Angelus cándida et fulgènti veste indutus, cui in pectore crux rubei et cærulei colóris assuta erat, brachiis cancellatis et super duos captivos ad latera positos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis apparuit. Qua visione in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad redimèndos ab infidélibus captivos destinári.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritatem ætérnam. ✠. Justum de-

dúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

QUO vero matúrius in re tanti moménti procédèret, in solitúdinem secessit, ibique divíno nutu factum est, ut Felicem Valésium in ipsa eremo jam multis annis degentem repérent : cum quo ínta societate, se per triènnium in oratione, et contemplatione, omniúmque virtutum stúdio exerceuit. Còntigit autem, ut, dum secum de rebus divinis prope fontem colloquerentur, cervus ad eos accesserit, crucem inter cornua gerens rubei et cærulei colóris. Cumque Felix ob rei novitatem miraretur, narrávit ei Joánnes visionem in prima Missa hábitam; et exinde fervéntius orationi incumbentes, ter in somnis admoníti, Romam proficisci decreverunt, ut a summo Pontífice novi ordinis pro redimèndis captivis institutionem impetrarent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius; qui, illis benigne accéptis, dum secum de re propósita deliberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia ad sacræ Hóstiæ

elevationem, Angelus ei cándida veste, cruce bicolóri, specie rediméntis captivos apparuit. Quo viso, Póntifex institútum approbávit, et novum órđinem sanctíssimæ Trinitátis redemptionis captivórum vocári jussit, ejúsque professoribus albas vestes cum cruce rúbei et cærúlei colóris præbuit.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

SIC stabilíto órđine, sancti fundatóres in Gáliam rediérunt, primóque cœnóbio Cervi Frígidi in diocési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit; et Joánnēs Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, ecclésiám et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit cum multis reditibus et possessionibus. Datis quoque litteris ad Miramolínium regem Maróchii, opus redemptionis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte opprés-

sas, Joánnēs proféctus est, regúmque, princípum atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiserationem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captivos redémit. Romam tandem revérsus, sanctisque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attritus et morbo conféctus, ardentíssimo Dei et próximi amore exæstuans, ad extrémum devénit. Quare fratribus convocátis, eisque ad opus redemptionis cælitus præmonstrátum effícaciter cohortátis, obdormívit in Dómino sextodécimo Kaléndas Januárii, anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio; ejúsque corpus in ipsa ecclésiá sancti Thomæ de Formis condígnó honóre tumulátum fuit.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

JOáñnes de Matha, Falcóne in Província piis et nobilibus paréntibus natus, cum primum Deo Sacrum offérret, per visionem intelléxit, se ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári. Quare divíno nutu in erémum secéssit, ubi Felícem Valésium in ea jam multis annis degéntem réperit. Ibi fervéntius cum oratióni vacárent, ter in somnis admóniti, Romam profécti, ab Innocéntio Papa tértio approbatióem novi órdis sanctíssimæ Trinitátis pro rediméndis captívus obtinuérunt. Tum primum cœnóbium in diocési Meldénsi construxérunt, cui regéndo Felix remánsit. Joáñnes vero Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, ecclésiám et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Célio eis donávit. Datis quoque lîteris ad Miramolínium regem Maróchii, opus redemptionis felíciter inchoátum fuit. Tum Joáñnes ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, proféctus, ómnium ánimis ad captívorum commiseratióem commóti, hospítalia eré-

xit et plures captívos redémit. Romam demum revérsus, assíduis fractus labóribus et morbo conféctus, óbiit in Dómino, sexto décimo Kaléndas Januárii, anno millésimo ducentésimo décimo tértio.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pont. 1 loco. [98]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui per sanctum Joáñnem órdis sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cælitus institúere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, in Quadragesima Feriæ, ac S. Apolloniæ Virg. et Mart.

Die 9 Februarii

S. Cyrilli

Episcopi Alexandrini,
Conf. et Ecclesiae Doctor.

Duplex (m. t. v.) [69]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclesiae sanctae lumen, beáte Cyrille, divinae legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui beátum Cyrillum Confessórem tuum atque Pontíficem divinae maternitátis beatissimae Virginis Mariae assertórem invictum effecisti : concéde, ipso intercedente; ut, qui vere eam Genitricem Dei crédimus, materna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminus.

Et fit Com., praecedentis :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias caelo condidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

DEus, qui per sanctum Joánnem órđinem sanctissimae Trinitátis ad rediméndum de potestate Saracenórum captivos cælitus institúere dignátus es : praesta, quásumus;

ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitate corporis et animae, te adjuvante, liberémur. Per Dóminus.

Deinde, post Commemorationem Ferae in Quadragesima, Commem. S. Apolloniae Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio

DEus, qui inter cetera poténtiae tuae miracula étiam in sexu fragili victóriam martýrii contulisti : concéde propítius; ut, qui beatae Apolloniae Virginis et Mártýris tuae natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminus.

In I Nocturno, si sumendae sint de Communi, Lectiones Sapientiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

CYRILLUS Alexandrinus, cujus præcónia non unius tantum vel altérius sunt comprobáta testimónio, sed étiam œcumenicórum conciliórum Ephesini et Chalcedonénsis actis celebráta, claris ortus paréntibus, ac Theóphili epíscopi Alexandrini nepos, adhuc adoléscentis præcelléntis ingé-

nii clara specimina dedit. Litteris ac scientiis egregie imbuitus, ad Joannem episcopum Jerosolymitanum se contulit, ut in christiana fide perficeretur. Alexandriam deinde cum redisset, Theophilo vita functo ad illius sedem evectus est : quo in munere ita optimi pastoris formam ab Apostolo definitam constanter prae se tulit, ut sanctissimi praesulis gloriam merito sit adeptus.

✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.

Lectio v

Salutis animarum zelo incensus curas omnes intendit, ut sibi commissum gregem in fidei et morum integritate servaret, atque a venenatis infidelium et haereticorum passibus defenderet. Hinc tum Novati assecclas e civitate expelli, tum Judaeos, qui furore acti in caedem Christianorum conspiraverant, juxta leges puniri satēgit. Singulare vero Cyrilli pro catholicae fidei incolumitate enituit studium contra Nestorium Constantinopolitanum episcopum, asse-

rentem Jesum Christum ex Maria Virgine hominem tantum et non Deum natum, eique divinitatem pro meritis esse collatam; cujus emendationem cum frustra tentasset, eum sancto Caelestino Pontifici maximo denunciavit.

✠. Pōsui adjutōrium super potētem, et exaltāvi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Caelestini delegata auctoritate, concilio Ephesino praefuit, in quo haeresis Nestoriana penitus proscripta est, damnatus Nestorius et a sua Sede dejectus, ac dogma catholicum de una in Christo, eaque divina persona, et divina gloriosae Virginis Mariae maternitate assertum; plaudente populo universo, qui incredibili gaudio gestiens, collucētibuscum facibus domum deduxit episcopos. Sed hac de causa Cyrillus calumniis, injuriis et persecutionibus plurimis a Nestorio ejusque fautoribus impetitus fuit; quas ipse patientissime tulit, ita ut, de sola fide sollicitus, quidquid adversus eum effuditēbant ac moliebantur

hæretici, pro nihilo haberet. Tandem pro Ecclesia Dei maximis perfunctus laboribus, plurimisque scriptis editis tum ad ethnicos et hæreticos confutandos, tum ad sacras Scripturas et catholica explananda dogmata, sancto fine quievit anno quadringentesimo quadregesimo quarto, episcopatus trigésimo secundo. Leo decimus tertius Pontifex maximus Officium et Missam præclarissimi hujus fidei catholicæ propugnatoris et Orientalis ecclesiæ luminis, ad Ecclesiam universam extendit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. — Ipse. **Gloria Patri.** Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

CYrillus Alexandrinus, Theophili episcopi Alexandrini nepos, etiam adolescens præcellentis ingenii specimina dedit. Theophilo vita functo, ad illius Sedem evectus, et factus forma gregis ex ani-

mo, optimi pastoris gloriam adeptus est. Singulare ejus pro catholicæ fidei incolumitate studium enituit contra Nestorium Constantinopolitanum episcopum, asserentem Jesum Christum ex Maria Virgine hominem tantum et non Deum natum, eique divinitatem pro meritis esse collatam; cujus emendationem cum frustra tentasset, eum sancto Cælestino Papæ denunciavit. Hujus Pontificis delegata auctoritate, nonnullis sessionibus præfuit concilii Ephesini, in quo hæresis Nestoriana penitus proscripta est, damnatus Nestorius et a sua Sede dejectus, ac dogma catholicum de una in Christo eaque divina persona, et divina gloriosæ Virginis Mariæ maternitate assertum. De sola fide sollicitus, et propterea plura perpessus, maximis pro Ecclesia Dei perfunctus laboribus, plurimisque scriptis editis, sancto fine quievit, anno quadringentesimo quadregesimo quarto, episcopatus trigésimo secundo.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [90]

In Quadragesima ix Lectio
de Homilia Feriæ, alias

Pro S. Apollonia
Virg. et Mart.

Lectio ix

APollónia virgo Alexandrina, sub Décio imperatore, cum ingravescēte jam ætate ad idóla sisteretur, ut eis veneratióem adhiberet; illis contempnis, Jesum Christum verum Deum colendum esse prædicabat. Quam ob rem omnes ei contúsi sunt et evúlsi dentes; ac, nisi Christum detestáta deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam minati sunt impii carnílices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit. Itaque comprehénsa, ut combureretur, cum paulisper, quasi delíberans quid agendum esset, stetisset, ex illórum mánibus élapsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus Sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi, consúmpto corpore, puríssimus spíritus in cælum ad sempitérnam martýrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, su-

pra multa te constitúam, dicit Dóminus.

Oratio

DEus, qui beátum Cyrillum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Mariæ assertórem invíctum effecisti : concéde, ipso intercedente; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, materna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúdem Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit
Commemoratio Feriæ.

Deinde Commem. S. Apolloniae Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

✠. Diffúsa est grátia.

Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulisti : concéde propítius; ut, qui beátæ Apollóniæ Vírginis et Mártýris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 10 Februarii

S. Scholasticæ Virginis

Duplex [111]

℟. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, *accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

DEus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúm-bæ spécie cælum penetráre fecísti : da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætéRNA mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℟. Justum dedúxit.

Oratio

DEus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Mariæ assertórem invíctum effecísti : concéde, ipso intercedénte; ut, qui vere eam Genitricem Dei crédimus, matérna ejúsdem prote-

ctióne salvémur. Per eúndem Dóminum.

Deinde. in Quadragesima, Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Lectio iv Lib. 2 cap. 33

Scholástica, venerábilis patris Benedicti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat; ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessione monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descendit frater; qui totum diem in Dei láudibus sacrisque collóquiis ducétes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens : Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit : Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nulloatenus possum. Tanta

vero erat cæli serénitas, ut nulla in áère nubes appareret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivisset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscationis et tonítrui virtus, tántaque inundatio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedictus, neque fratres qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potúerint.

✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

✠. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

Sanctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áëris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post orationem inundatio illa secúta est; sed tanta fuit conveniéntia orationis et inundationis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret; quátenus unum idémque esset momentum, et leváre caput,

et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos et tonítruos atque ingéntis plúviæ inundationem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens : Parcat tibi omnipotens Deus, soror : quid est quod fecisti? Cui illa respóndit : Ecce rogávi te et audíre me nolúisti; rogávi Deum meum, et audívit me : modo ergo, si potes, egrédere; et, me dimissa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritalis vitæ collóquia, sese vicária relatione satiárent.

✠. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. ✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi Ibid. cap. 34

Cumque die áltero eadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessisset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post trídium, in cella consistens, elevátis in áëra óculis vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore

egressam in columbae specie caeli secreta penetrare. Qui, tantae ejus gloriae congratulans, omnipotenti Deo in hymnis et laudibus gratias reddidit, ejusque obitum fratribus denuntiavit. Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad monasterium deferrent, atque in sepulcro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut, quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intendere, prospere procede, et regna. — Afferentur tibi. Gloria Patri. Afferentur tibi.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Scholastica, venerabilis patris Benedicti soror, ut scribit sanctus Gregorius Papa in libro secundo Dialogorum, omnipotenti Domino ab ipso infantiae tempore dedicata, ad eum semel per annum venire consueverat; ad quam vir Dei non longe extra januam in possessione monasterii descendebat. Quadam vero die, cum ob

repentinam pluviae inundationem, quam a Deo Scholastica obtinuit, incumbentibus jam noctis tenebris, venerabilis frater extra tectum exire non posset, factum est, ut totam noctem pervigilem ducerent atque per sacra spiritualis vitae colloquia sese vicaria relatione satiarent. Cumque die altero eadem venerabilis femina ad cellam propriam recessisset, vir Dei ad monasterium rediit. Cum ecce post triduum, in cella consistens, elevatis in aera oculis vidit ejusdem sororis suae animam de corpore egressam in columbae specie caeli secreta penetrare. Tum Benedictus fratres misit, ut ejus corpus in sepulcro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut, quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Simile erit regnum caelorum, de Communi Virginum 1 loco. [122]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Ferae.

AD LAUDES

℣. Diffusa est.

Ad Bened. Ant. Simile est regnum caelorum *

hómini negotiátóri quæ-
rénti bonas margarítas :
invénta una pretiósa, de-
dit ómnia sua, et compa-
rávit eam.

Oratio

Deus, qui ánimam beá-
tæ Vírginis tuæ Scho-
lásticæ ad ostendéndam
innocéntiæ viam in colúm-
bæ spécie cælum penetráre
fecísti : da nobis ejus mé-
ritis et précibus ita inno-
cénter vívere; ut ad ætér-
na mereámur gáudia per-
veníre. Per Dóminum.

*Et, in Quadragesima, fit
Commemoratio Feriæ.*

*Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio præcedentis et, in
Quadragesima, Feriæ.*

Die 11 Februarii In Apparitione B. Mariæ Virginis Immaculatæ Duplex majus

Omnia de Communi Festo-
rum B. Mariæ Virginis, præ-
ter ea quæ hic habentur pro-
pria.

IN I VESPERIS

*Antiphonæ et Capitulum de
Laudibus. 892 Hymnus Ave,
maris stella. [176]*

*Si hoc Festum careat II Ve-
speris, tunc sumitur Hymnus
proprius Omnis expértem,
iisdem II Vesperis assigna-
tus, 893*

*℣. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. ℟. Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.*

*Ad Magnif. Ant. Ista
est * colúmba mea, perfé-
cta mea, immaculáta mea.*

Oratio

Deus, qui per immacu-
látam Vírginis Conce-
ptiónem dignum Filio tuo
habitáculum præparásti :
súpplices a te quæsumus;
ut ejúsdem Vírginis Ap-
paritióem celebrátes,
salútem mentis et córporis
consequámur. Per eúm-
dem Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

*Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit
in ætérnum.*

℣. Diffúsa est grátia.

*Oratio Deus, qui áni-
mam, ut supra.*

*Deinde, in Quadragesima,
Commemoratio Feriæ.*

AD MATUTINUM

*Invit. Immaculátam Con-
ceptiónem Vírginis Mariæ
celebrémus, * Christum
ejus Fílium adorémus Dó-
minum. Ps. 94 Veníte. 3*

Hymnus

TE dicimus præcónio,
Intácta Mater Númi-
nis,
Nostris benígna láudibus
Tuam repénde grátiam.

Sontes Adámi pósteri,
Infécta proles gígnimur;
Labis patérnæ néscia
Tu sola, Virgo, créderis.

Caput draconis ínvidi
Tu cónteris vestígio,
Et sola glóriam refers
Intaminátæ originis.

O gentis humanæ decus,
Quæ tollis Hevæ oppró-
brium,
Tu nos tuére súpplíces,
Tu nos labántes érige.

Serpéntis antíqui potens
Astus retúnde et ímpetus,
Ut cælitum perénnibus
Per te fruámur gáudiis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Ave, grátia plena; *
Dóminus tecum.

Psalmus 8

Domine, Dóminus
noster, * quam ad-
mirábile est nomen
tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cælos

tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut fílius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas : ínsuper et pé-
cora campi.

Vólucres cæli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admirábile
est nomen tuum in uni-
vérsa terra!

Ant. Ave, grátia plena;
Dóminus tecum.

Ant. Benedícta tu inter
mulíeres * et benedíctus
fructus ventris tui.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annúntiat fir-
maméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti índi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum : * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimonium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáculum sáculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et me-

ditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Benedícta tu inter mulieres et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Ne tíneas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ne tíneas, María, invenísti grátiam apud Dóminum.

V. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. **R.** Et pósuit immaculátam viam meam.

De Parábolis Salomónis

Lectio i **Cap. 8, 12-25**

EGO sapiéntia hábito in consílio et eruditís intérsu cogitátionibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; per me príncipes imperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

R. Sapiéntia quæ attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, ædificávit sibi domum : * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. **V.** Vidi sanctam civitátem, Jerúsalem novam,

parátam sicut sponsam ornátam viro suo. — Ecce.

Lectio ii

MECUM sunt divítiae et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímína mea argénto elécto. In viis justítiae ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum et ex antíquo, ántequam terra fieret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíte-rant; ante colles ego parturiébar.

R. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília in tránsitu aquæ, * Sic fulget Virgo immaculáta. **V.** Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis mei vobíscum. — Sic fulget Virgo immaculáta.

Lectio iii

Cap. 8, 34-36, et 9, 1-5

BEÁTUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et obsérvat ad postes óstii mei.

Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino; qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem et ad mœnia civitatis : Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est : Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

℟. Surge, amica mea, speciosa mea, et veni, columba mea : * Ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis. **℣.** Vox turturis audita est in terra nostra. — Ostende. **Gloria Patri.** Ostende.

In II Nocturno

Ant. Fecit mihi magna * qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Psalmus 44

Ructavit cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est

gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætænum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Spécie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis, a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filia Tyri in munibus * vultum tuum depre-

cabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Ant. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Sanctificávit * tabernáculum suum Altíssimus : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatíonibus, quæ invenerunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Dóminus possédit te * in initío viárum suárum, et in caritaté perpétua diléxit te.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas

Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Dóminus possédit te in initío viárum suárum, et in caritaté perpétua diléxit te.

✠. Adjuvábít eam Deus vultu suo. ✠. Deus in médio ejus, non commóvetur.

Lectio iv

Nno quarto a dogmática definitióne de immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes dicecésis Tarbiénsis in Gállia, ipsa Virgo in rupis sinu super specum Massabiélle puéllæ cuidam, vernácula lingua Bernadétte nuncupátæ, paupérrimæ quidem sed ingénuæ ac piæ, plúries se conspiciéndam ób-

tulit. Immaculáta Virgo juveníli ac benígno videbátur aspéctu, nívea veste niveóque pállio contécta, ac zona cærúlea succíncta; nudos pedes áurea rosa ornábat. Primo apparitiónis die, qui fuit undécimus Februárii anno millésimo octingentésimo quinquagésimo octávo, puéllam signum crucis rite piéque faciéndum edócuit, atque ad sacri rosárii recitatió-nem, exémplo suo, corónam, quæ prius ex bráchio demíssa pendébat, manu advólvens, excitávit : quod in céteris étiam apparitió-nibus præstitit. Altero autem apparitiónis die, puélla in simplicitáte cordis sui, diabólicam fraudem timens, lustrálem aquam in Vírginem effúdit; sed beáta Virgo, léniter arrídens, benigniorem illi vultum osténdit. Cum vero tértio apparuisset, puéllam ad specum per quíndecim dies invitávit. Exínde eam sáepius est alloquúta, ac pro peccatóribus oráre, terram deosculári, pœnitentiámque ágere est hortáta; deínde imperávit, ut sacerdotíbus ediceret, ædificándum ibi esse sacéllum, solemnisque supplicatió-nis more illo accedéndum. Mandávit insuper ut e fonte, qui sub aréna adhuc

latébat sed mox erat eruptúrus, aquam bíberet, eáque se abstérgeret. Dénique die festo Annuntiatiónis, percontánti eníxe puéllæ illíus nomen, cujus aspéctu tóties dignáta fúerat, Virgo, admóti péctori mánibus elatísque in cælum óculis, respóndit : Immaculáta Concéptio ego sum.

✠. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ✠. Ipsa est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea — Pulchra.

Lectio v

PErcrebrescénte fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fídeles dicebántur, augebátur in dies hóminum concúrsum, quos loci religio ad specum advocábat. Itaque prodigiórum fama puellæque candóre motus Tarbiénsis epíscopus, quarto ab enarrátis anno, post júridicam factórum inquisitionem, supernaturáles esse apparitiónis notas sua senténtia probávit, cultúmque Vírginis immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificátum sacéllum : ex illa die pene innúmeræ fidélium turbæ, voti ac supplicatiónis causa, ex Gállia, Bélgio, Itá-

lia, Hispánia ceterisque Európæ provinciis necnon ex longínquis Américæ regiónibus quovis anno illuc advéniunt, noménque Immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum inclaréscit. Fontis aqua, in cunctas orbis partes deláta, ægris sanitátem restituit. Orbis vero cathólicus tantórum memor benefactórum, ædes sacras mirábili ópere ibi exstrúxit. Vexílla innúmera, acceptórum beneficiórum véluti monuménta, illuc a civitatibus ac géntibus missa, ædem Vírginis miro ornátu décorant. In hac sua véluti sede immaculáta Virgo júgiter cólitur : intérdiu quidem précibus, religióso cantu solemnibusque áliis cæremóniis : noctu vero sacris illis supplicatió nibus, quibus infinitæ propémodum peregrinántium turbæ céreis facibusque accénsis procedunt et laudes beátæ Vírginis cóncinunt.

✠. Erit in novíssimis diébus mons præparátus Vírgini Mariæ in vértice mónitium, et elevábitur super cælos, et ibunt pópuli multi et dicent : * Veníte et ascendámus ad montem. ✠. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. — Veníte et ascendámus.

Lectio vi

Peregrinationes hujusmodi fidem, frigescente sæculo, excitasse, animum ad christianam legem profitendam addidisse, cultumque Virginis immaculatæ mirum in modum auxisse, omnibus compertum est. In qua mirabili fidei professione christianus populus sacerdotēs veluti duces habet, qui illuc suas plebes adducunt. Ipsi etiam Sacrorum antistites sanctum locum frequenter adeunt, peregrinationibus præsent, solemnioribusque festis intersunt. Nec adeo rarum est ipsos Romanæ Ecclesiæ purpuratos patres humili peregrinorum more accedentes conspiciere. Ipsi quoque Romani Pontifices, pro sua erga Immaculatam de Lourdes pietate, sacram ædem donis nobilissimis cumularunt. Pius nonus, sacris indulgentiis, archiconfraternitatis privilegio ac minoris Basilicæ titulo ipsam insignivit; ac Deiparæ imaginem ibidem cultam, solenni ritu per legatum suum apostolicum in Gallia, diademate distinctam voluit. Leo vero decimus tertius innumera etiam contulit beneficia, indulgentias ad modum jubilæi vigesimo

quinto Apparitionis anno vertente concessit, peregrinationes sua auctoritate verboque provexit, ac solennem ecclesiæ sub titulo Rosarii dedicationem suo nomine peragituravit. Quorum beneficiorum amplitudinem cumularit, cum, plurium episcoporum rogatu, solenne festum sub titulo Apparitionis beatæ Mariæ Virginis immaculatæ, proprio Officio et propria Missa celebrandum benigne concessit. Tandem Pius decimus Pontifex maximus pro sua erga Deiparam pietate, ac plurimorum votis annuens Sacrorum antistitem, idem festum ad Ecclesiam universam extendit.

R. Prævenisti eam, Domine, in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus * Coronam de lapide pretioso. **V.** Magna est gloria ejus in salutari tuo, gloriam et magnum decorem impones super eam. — Coronam. **Gloria Patri. Coronam.**

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Anno quarto a dogmatica definitione de immaculato beatæ Virginis Conceptu, ad Gavi fluminis oram prope oppidum

Lourdes diœcésis Tarbién-sis in Gállia, cum puélla quædam, nómine Bernadétte, in rupis sinu plúries se immaculátam Dei Genitricem conspexisse asséret, tot et tanta mirabília facta sunt, ut dígitum Dei ibi esse prudens quisque et pius Christifidélis fácte intelligeret. Quæ inter illud est célebre, quod ægri haurientes aquam e fonte in specu tunc primo mirabíliter scaténte, sæpe sæpius sanitátem recípiant. Percrebrescénte itaque fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepisse fídeles dicebántur, et aucto in dies hóminum concúrsu, Tarbiénsis epíscopus, post jurídicam factórum inquisitionem, cultum ejúsdem Vírginis immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificáto templo, in-númeræ fidélium turbæ quovis anno illuc advéniunt, noménque Deiparæ immaculátæ ubíque terrárum in dies inclaréscit; eo magis, quod síngulis annis, duránte processióne sanctíssimi Sacraménti, infirmis úndique eo delátis, nonnúlli, sanatióne a Dómino per intercessi-óne immaculátæ Matris peténtes, illico convalescunt. Quibus jure com-mótus summus Póntifex Pius décimus festum, a

Leóne décimo tértio ali-quibus locis concéssum, ad univérsam exténdit Ecclésiám.

Te Deum laudámus.

In III Noeturno

Ant. Manus Dómini * confortávit te, et ideo eris benedícta in ætérnum.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveatur a fácie ejus univérſa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Manus Dómini confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Ant. Noli metúere, * non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Psalmus 96

Dominus regnávít, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Noli metúere, non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Ant. Benedíxit te Dóminus * in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirábília fecit.

Salvavit sibi dextera
ejus : * et brachium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dominus
salutare suum : * in con-
spéctu géntium revelavit
justitiam suam.

Recordatus est miseri-
cordiæ suæ, * et veritatis
suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini
terræ * salutare Dei no-
stri.

Jubiláte Deo, omnis ter-
ra : * cantáte, et exsul-
táte, et psállite.

Psállite Dómino in cí-
thara, in cíthara et voce
psalmi : * in tubis du-
ctilibus, et voce tubæ cór-
neæ.

Jubiláte in conspéctu re-
gis Dómini : * moveátur
mare, et plenitúdo ejus :
orbis terrarum, et qui há-
bitant in eo.

Flúmina plaudent manu,
simul montes exsultábunt
a conspéctu Dómini : *
quóniam venit judicáre
terram.

Judicábit orbem terrá-
rum in justitia, * et pó-
pulos in æquitáte.

Ant. Benedíxit te Dómi-
nus in virtúte sua, quia
per te ad níhilum redégit
inimícos nostros.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-31

IN illo témpore : Missus
est Angelus Gábriel a
Deo in civitátem Galilææ,
cui nomen Názareth, ad
Vírginem desponsátam vi-
ro, cui nomen erat Joseph,
de domo David, et nomen
Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi
Abbátis

Homilia 2 super Missus est

Etáte, pater Adam,
sed magis tu, o
Heva mater, ex-
sulta, qui, sicut ómnium
paréntes, ita ómnium fu-
istis peremptóres; et, quod
infelícus est, prius perem-
ptóres quam paréntes.
Ambo, inquam, consolá-
mini super filia, et tali fi-
lia; sed illa ámplius de qua
malum ortum est prius,
cujus oppróbrium in om-
nes pertransívit mulieres.
Instat namque tempus,
quo jam tollátur oppró-
brium, nec hábeat vir quid
causétur advérsus fémi-
nam : qui útique, dum se
imprudénter excusáre co-
narétur, crudéliter illam
accusáre non cunctátus
est, dicens : Múlier quam
dedisti mihi, dedit mihi de
ligno, et comédi. Proptér-
ea curre, Heva, ad Ma-
ríam, curre, mater, ad

filiam; filia pro matre respondeat : ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciatur : quia ecce si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

R. Tu ergo invoca Dominum, loquere Regi pro nobis, * Et libera nos de morte. **V.** Omnes sitiētes, venite ad aquas, et haurietis salutem a Domino. — Et.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii

Quid dicēbas, o Adam? Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comēdi. Verba malitiæ sunt hæc, quibus magis augeas quam deleas culpam. Verūmtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniæ, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suæ pietatis invenit. Redditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba; quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitæ, et pro venenoso cibo illo amaritudinis dulcedinem pariat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic : Domine,

mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comēdi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O admirandam et omni honore dignissimam Virginem! O feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem!

R. Plantavit Dominus Deus paradysum voluptatis, produxitque lignum vitæ in medio ejus : * Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis. **V.** Emisiones tuæ paradysus, Virgo Maria. — Et. **Gloria** Patri. Et.

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

Quam tibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpētem ait : Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas quod de Maria dixerit, audi quod sequitur : Ipsa conteret caput tuum. Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ? Ipsa procul dubio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam maligni suggestionem tam de carnis illécebra, quam de mentis

superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requiribat, cum dicebat : Mulierem fortem quis inveniet? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promisisse, et ita videbat congruere, ut qui vicerat per feminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans agebat : Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere : Si ita de manu feminae pendet et nostra omnium salus, et innocentiae restitutio, et de hoste victoria; fortis omnino necesse est ut provideatur, quae ad tantum opus possit esse idonea. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Candor est * lucis aeternae, et speculum sine macula.

2 Mulier * amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

3 Tu gloria Jerusalem, * tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

4 Benedicta es tu, * Virgo Maria, a Domino Deo excelsio, praee omnibus mulieribus super terram.

5 Hodie nomen tuum * ita magnificavit Dominus,

ut non recedat laus tua de ore hominum.

Capitulum Cant. 2, 13-14

Surge, amica mea, speciosa mea, et veni, columba mea, in foraminibus petrae, in caverna maceriae, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis.

Hymnus

Aurora soli praevia,
Felix salutis nuntia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex invocat.

Torrens nefastis fluctibus
Cunctos trahens voragine,
Leni residit aequore,
Cum transit Arca foederis.

Dum torret arescens humus,

Tu rore sola spargeris;
Tellure circum rorida,
Intacta sola permanes.

Fatale virus evomens
Attollit anguis verticem;
At tu draconis turgidum
Invicta conteris caput.

Mater benigna, respice
Fletus precisque supplicum,

Et dimicantes, tartari
Victrix, tuere ab hostibus.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,

In sempiterna saecula.

Amen.

✠. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ✠. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Præclára salútis auróra, * ex te, Virgo María, exívit sol justítiæ, qui visitávit nos óriens ex alto.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Virgínis Conceptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : súpplīces a te quæsumus; ut ejúsdem Virgínis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capit. Surge. 892

✠. br. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, * Delíciis áffluens? Quæ. ✠. In-níxa super diléctum suum. Delíciis áffluens. Glória Patri. Quæ. ✠. Vidérunt eam filíæ Sion. ✠. Et beatíssimam prædicavérunt.

AD SEXTAM

Capitulum Prov. 8, 18-19

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia : mélior est enim fructus meus auro et lápide pretiósio.

✠. br. Ego Mater * Pulchræ dilectiónis. Ego Ma-

ter. ✠. Et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. Pulchræ dilectiónis. Glória Patri. Ego Mater. ✠. In me omnis grátia viæ et veritátis. ✠. In me omnis spes vitæ et virtútis.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 25-26

IN me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatió nibus meis implémini.

✠. br. Qui me invénerit * Invéniet vitam. Qui. ✠. Et háuriet salútem a Dómino. Invéniet vitam. Glória Patri. Qui. ✠. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me. ✠. Et a generatió nibus meis implémini.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. 892

Hymnus

OMnis expértem máculæ Mariam
Edocet summus fidei mágister;
Virgínis gaudens célebrat fídelis
Terra triúmphum.

Ipsa se præbens húmili puéllæ
Virgo spectándam, récreat pavéntem,

Seque concéptam sine la-
be, sancto

Prædicat ore.

O specus felix, decoráte
divæ

Matris aspéctu! venerán-
da rupes,

Unde vitáles scatuére ple-
no

Gúrgite lymphæ!

Huc catervátim pia turba
nostris,

Huc ab extérnis peregrína
terris

Affluit supplex, et opem
poténtis

Vírginis orat.

Excipit Mater lácrimas
precántum,

Donat optátam míseris sa-
lútem;

Compos hinc voti pátrias
ad oras

Turba revértit.

Súpplicum, Virgo, mise-
ráta casus,

Semper o nostros réfove
labóres,

Impetrans mæstis bona
sempitérnæ

Gáudia vitæ.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi, compar utriús-
que virtus

Spirítus semper, Deus
unus omni

Témporis ævo.

Amen.

V. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. **R.** Da

mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Ad Magnif. Ant. Hódie
gloriósa cæli Regína * in
terris appáruit : hódie pó-
pulo suo verba salútis et
pígnora pacis áttulit : hó-
die Angelórum et fidélium
chori immaculátam Conce-
ptionem celebrántes gáu-
dio exsúltant, allelúja.

Oratio

Deus, qui per immacu-
látam Vírginis Con-
ceptionem dignum Fílio
tuo habitáculum præpará-
sti : súpplices a te quæsu-
mus; ut ejúsdem Vírginis
Apparitiónem celebrántes,
salútem mentis et córporis
consequámur. Per eúm-
dem Dóminum.

*Et fit Commem. sequentis
et, in Quadragesima, Feriæ.*

Die 12 Februarii

Ss. septem Funda-
torum Ord. Servorum
B. M. V.

Confessorum

Duplex [94]

IN I VESPERIS

Quando I Vesperæ dicendæ
sint integræ vel saltem a Ca-
pitulo, Capitulum Caríssimi,
de Laudibus 898; Hymnus
Matris sub almæ, e II Vesper-
is 900; Versus et reliqua ut
infra.

Ant. Non recédât laus tua, Virgo María, de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ.

℟. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. ℞. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus familia Ecclésiám tuam fœcundásti : concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. (Qui vivis.)

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Bella dum late fúerent, et urbes
Cæde fratérna gémerent cruéntæ,
Adfuit Virgo, nova semper edens
Múnera Matris.

En vocat septem fámulos,
fidéles
Ut sibi in luctu récolant dolóres,
Quos tulit Jesus, tulit ipsa consors
Sub cruce Nati.

Illico parent Dóminæ vocánti :
Spléndidis tectis opibúsque spretis,
Urbe secédunt procul in Senári
Abdita montis.

Córpora hic pœnis cruciant acerbis,
Sóntium labes hóminum piántes;
Hic prece avértunt lacrimisque fuis
Núminis iram.

Pérdolens Mater fovet, atque amíctum
Ipsa lugúbrem monet induéndum :
Agminis sancti pia cœpta surgunt,
Mira patéscunt.

Palmes in bruma víridans honóres
Núntiat patrum : próprios Mariæ
Ore lacténti vócitant puélli
Nómine Servos.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Laudémus viros, ut in Communi Confessoris Pontificis 2 loco, cum Responsoriis de Communi Conf. non Pont. ibi notatis. [83]

In II Nocturno

Lectio iv

Æculo tértio déci-
mo cum Frideríci
secúndi diro schís-
mate cruentisque facti-
onibus cultiôres Itáliæ pó-
puli scinderéntur, próvi-
dens Dei misericórdia,
præter álios sanctitáte
illústres, septem a Flo-
rentína nobilitáte viros
suscitávit, qui in caritáte
conjúcti, præclárum fra-
térnæ dilectiônis præbé-
rent exémplum. Hi, nimí-
rum Bonfilius Monáldius,
Bonajúcta Manéttus, Ma-
néttus Antellénsis, Ami-
déus de Amidéis, Ugúccio
Ugucciônium, Sostenéus
de Sostenéis et Aléxius
Falconérius, cum, anno
trigésimo tértio ejus sæ-
culi, die sacra Vírgini cælo
recéptæ, in quodam pió-
rum hóminum convéntu,
Laudéntium nuncupáto,
fervéntius orárent; ab eá-
dem Deípara síngulis ap-
parénte sunt admóniti, ut
sánctius perfectiúsque vi-
tæ genus amplecteréntur.
Re itaque prius cum Flo-
rentíno præsule colláta, hi

septem viri, géneris nobi-
lité divitiisque posthábi-
tis, sub vilíssimis detritís-
que véstibus cilício indúti,
octáva die Septémbris in
rurálem quamdam ædicu-
lam secessére, ut ea die
primórdia vitæ sanctiôris
auspicaréntur, qua ipsa
Dei Génitrix mortálibus
orta sanctíssimam vitam
incéperat.

✠. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimícis, et a se-
ductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem
ætérnam. ✠. Justum de-
dúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. — Et.

Lectio v

HOC vitæ institútum
quam sibi foret ac-
céptum Deus miraculo
osténdit. Nam cum paulo
deinceps hi septem viri per
Florentínam urbem ostiá-
tim eleemósynam emendi-
carent, áccidit, ut repén-
te infántium voce, quos inter
fuit sanctus Philíppus
Benítius quintum ætátis
mensem vix ingrèssus,
beátæ Mariæ Servi accla-
maréntur : quo deinde
nómine semper appelláti
sunt. Quare, vitándi pó-
puli occúrsus ac solitúdi-
nis amóre ducti, in Sená-
rii montis recéssu omnes
convenére, ibíque cæléste

quoddam vitæ genus aggréssi sunt. Victitábant enim in spelúncis, sola aqua herbísque conténti; vigíliis aliísque asperitátibus corpus atterébant, Christi passiónem ac mæstíssimæ ejúsdem Genitricis dolóres assídue meditántes. Quod cum olim sacra Parascéves die impénsius exsequeréntur, ipsa beáta Virgo illis iteráto appárens, lúgubrem vestem, quam indúerent, osténdit; sibíque acceptíssimum fore significávit, ut novum in Ecclésia regulárem órđinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa pértulit sub cruce Dómini. Hæc sanctus Petrus, inclytus órđinis Prædicatórum Martyr, ex familiári cum sanctis illis viris consuetúdine ac peculiári étiam Deíparæ visióne cum didicísset; iis auctor fuit, ut órđinem regulárem sub appellatióne Servórum beátæ Vírginis institúerent : qui póstea ab Innocéntio quarto Pontífice máximo approbátus fuit.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum

* Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Porro sancti illi viri, cum plures sibi sócios adjunxíssent, Itáliæ civitátes atque óppida, præsertim Etrúriæ, excúrrere cœpérunt, prædicántes ubíque Christum crucifíxum, civíles discórdias compescéntes et innúmeros fere dévios ad virtútis sémitam revocántes. Neque Itáliam modo, sed et Gálliam, Germániam ac Polóniam suis evangélicis labóribus excoluérunt. Dénique cum bonum Christi odórem longe latéque diffudíssent, portentórum quoque glória illústres, migráruunt ad Dóminum. Sed quos unus veræ fraternitátis ac religiónis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlcrum, únique pópuli venerátio prosecúta est. Quaprópter Clemens undécimus et Benedictus décimus tértius Pontífices máximi delátum iisdem a plúribus sæculis indivíduum cultum confirmáruunt; ac Leo décimus tértius, approbátis ántea miráculis, post indúltam veneratiónem ad collectivam eorúmdem invocatiónem a Deo patrátis, eósdem anno quinquágésimo sacerdótii sui Sanctórum honóribus cumu-

lavit, eorúmque memóriam Offício ac Missa in univérſa Ecclésia quotánis recoléndam instituit.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

SÆculo tértio décimo, Septem e Florentína nobilitáte viri, nimirum Bonfilius Monáldius, Bonajúncta Manéttus, Manéttus Antellénsis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónum, Sostenéus de Sostenéis et Aléxius Falconérius, in rurálem quamdam ædiculam secessére, Christi passióem ac mæstíssimæ ejúsdem Matris dolóres assídue recoléntes. Illis beáta Virgo, sacra Parascéves die appárens, lúgubrem vestem, quam indúerent, osténdit; sibíque acceptíssimum fore significávit, ut novum regulárem órđinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa

pértulit sub cruce Dómini. Tunc sancti illi viri, beáto Petro, órđinis Prædicatórum Mártire, adjutóre, órđinem Servórum beátæ Virginis instituérunt, et cum sóciis civitátes et óppida excúrrere cœpérunt, ubíque Christum crucifíxum verbo et exémpló prædicántes. Quos vero unus veræ fraternitátis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlcrum, únique pópuli venerátio prosecúta est. Quare Clemens undécimus et Benedíctus décimus tértius delátum iisdem indivíduum cultum confirmavérunt; Leo autem décimus tértius eos albo Sanctórum accénsuit. Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Ecce nos reliquimus, de Comm. Abbatum 1 loco. [107]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

Capitulum 1 Petri 4, 13

Caríssimi : Communi-cántes Christi passiónibus gaudéte, ut in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Hymnus

SIC patres vitam pér-agunt in umbra, Lília ut septem nívei decóris,

Vírgini excélsæ bene gra-
ta, Petro

Visa nitére.

Jamque divína rapién-
te flamma,

Cúrsitant urbes, loca quæ-
que obérrant,

Si queant cunctis ánimis
dolóres

Fígere Matris.

Hinc valent iras domuisse
cæcas,

Néscia et pacis fera corda
jungunt,

Erigunt mæstos, révocant
nocéntes

Dicta piórum.

At suos Virgo comitáta
Servos

Evehit tandem súperas ad
oras;

Gémmeis sertis décorat
per ævum

Omne beátos.

Eja nunc coetus gémitum
precántis

Audiant, duros vídeant
labóres :

Semper et nostris fáveant
benígno

Lúmine votis.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,

Et tibi, compar utriúsque
virtus

Spiritus semper, Deus
unus omni

Témporis ævo.

Amen.

V. Sit memória illórum
in benedictióne. **R.** Et

ossa eórum púllulent de
loco suo.

Ad Bened. Ant. Ecce
quam bonum * et quam
jucúndum habitáre fratres
in unum.

Oratio

Domine Jesu Christe,
qui ad recoléndam me-
móriam dolórum sanctís-
simæ Genitrícis tuæ, per
septem beátos Patres no-
va Servórum ejus familia
Ecclésiám tuam fecundá-
sti : concéde propítius ; ita
nos eórum consociári fléti-
bus, ut perfruámur et
gáudiis : Qui vivis.

**Et, in Quadragesima, fit
Commemoratio Feriæ.**

AD TERTIAM

Capit. ut ad Laudes.

R. br. Amávit eum Dó-
minus, * Et ornávit eum.
Amávit. **V.** Stolam gló-
riæ induit eum. Et. **G**lória
Patri. Amávit. **V.** Os justi
meditábitur sapiéntiam.
R. Et lingua ejus loquétur
judícium.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádi-
dit ad vigilándum di-
lúculo ad Dóminum, qui
fecit illum, et in conspéctu
Altíssimi deprecábitur.

R. br. Os justi * Meditá-
bitur sapiéntiam. Os. **V.** Et
lingua ejus loquétur judí-

cium. Meditábitur sapién-
tiam. **Glória Patri.** Os.
℣. Lex Dei ejus in corde
ipsíus. **℟.** Et non supplan-
tabúntur gressus ejus.

Oratio

Domine Jesu Christe,
qui ad recoléndam me-
móriam dolórum sanctís-
simæ Genitrícis tuæ, per
septem beátos Patres no-
va Servórum ejus família
Ecclésiám tuam fecundá-
sti : concéde propítius; ita
nos eórum consociári flé-
tibus, ut perfruámur et
gáudiis : Qui vivis.

AD NONAM

Capitulum Sap. 10, 10

Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, et
osténdit illi regnum Dei,
et dedit illi sciéntiam san-
ctórum; honestávit illum
in labóribus, et complévit
labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In
corde ipsíus. **Lex. ℣.** Et
non supplantabúntur gres-
sus ejus. In. **Glória Patri.**
Lex. ℣. Justum dedúxit
Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum
Dei.

IN II VESPERIS

Capitulum 1 Petri 4, 13

Caríssimi : Communi-
cántes Christi passió-
nibus gaudéte, ut et in re-
velatióne glóriæ ejus gau-
deátis exsultántes.

Hymnus

Matris sub almæ nú-
mine

Septéna proles náscitur :
Ipsa vocánte, ad árduum
Tendit Senári vérticem.

Quos terra fructus prófe-
ret

Dum sacra proles gérmi-
nat,

Uvis repénite túrgidis
Onústa vitis præmonet.

Virtúte claros nóbili
Mors sancta cælo cónse-
crat :

Tenent olýmpi límina
Servi fidéles Vírginis.

Cohors beáta, Núminis
Regno potita, réspice
Quos hinc recédens fráu-
dibus
Cinctos relínquis hóstium.

Ergo, per almæ vúlnera
Matris rogámus súpplīces,
Mentis tenébras dísjice,
Cordis procéllas cóm-
prime.

¶ **Sequens Conclusio num-
quam mutatur.**

Tu nos, beáta Trínitas,
Perfúnde sancto róbre,
Possímus ut feliciter
Exémpla patrum súbse-
qui. Amen.

℣. Hi viri misericórdiæ
sunt, quorum pietátes non
defuérunt. **℟.** Semen eó-
rum et glória eórum non
derelinquétur.

Ad Magnif. Ant. Nomen eórum * pórmanet in ætérnum, pórmanens ad filios eórum, sanctórum virórum glória.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Die 14 Februarii

S. Valentini

**Presbyteri et Martyris
Simplex [29]**

℣. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne, liberémur. Per Dóminum.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 44 de Sanctis

Lectio iii

TRIumphális beáti Mártyris Valentíni dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestí-

gia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessariá est, ut reportétis promissiónes.

Te Deum laudámus.

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Vesperæ de sequenti.

Die 15 Februarii

**Ss. Faustini et Jovitæ
Martyrum Simplex [49]**

℣. Lætámini in Dómino.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

C 3

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplic. Per Dóminum.

Lectio iii

FAustínus et Jovíta fratres, nóbiles Brixiani, in multis Itáliæ úrbibus, quo vincti sæviénte Trajáni persecutióne ducebántur, acerbíssima supplicia perpéssi, fortes in christiánæ fidei confessiône perstitérunt. Nam Brixiae diu vinctis constrícti, feris étiam objécti in ignémque conjécti, et a béstiis et a flamma íntegri et incólumes serváti sunt. Inde vero eisdem caténis colligáti Mediolánum venérunt; ubi eórum fides tentáta exquisitíssimis tormentis, tamquam igne aurum, in cruciátibus magis enítuit. Póstea Romam missi, ab Evarísto Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelíssime torquéntur. Dénique perdúcti Neápolim, in ea étiam urbe várie cruciáti, vinctis mánibus pedibúsque in mare demergúntur; unde per Angelos mirábiliter erépti sunt. Quare multos et constántia in tormentis et

miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémo redúcti Bríxiam inítio suscepti ab Hadriáno impérii, secúri percússi, illústrem martýrii corónam accepérunt.

Te Deum laudámus.

✠. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Die 18 Februarii

S. Simeonis

Episcopi et Martyris

Simplex [29]

✠. Glória et honóre.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

C 1

INfirmitátem nostram respíce, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiônis gravat, beáti Simeónis Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iii

Simeon, filius Cléophæ, Post Jacóbum próximus Jerosólymis ordiná-

tus episcopus, Trajáno imperatóre apud Atticum consulárem est accusátus, quod Christiánus esset et Christi propínquus. Comprehendebántur enim omnes eo témpore, quicúmque ex génere David orti essent. Quare multis cruciátus torméntis eódem passiónis génere, quod Salvátor noster subierat, afficitur : mirántibus ómnibus, quod homo ætáte confectus (erat enim centum et viginti annórum) acerbíssimos crucis dolóres fórtiter constantérque paterétur.

Te Deum laudámus.

℣. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Die 22 Februarii

In Cathedra S. Petri **Ap.**
Antiochæ

Duplex majus

Omnia ut in Communi Confessoris Pontificis [69], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore ira-

cúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Quodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revíntum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas tráditá,
Erit solútum cæli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sáeculum.

Patri perénne sit per ævum glória;
Tibique laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,
Honor tibi decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sáeculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

Ad Magnif. Ant. Tu es pastor óvium, * Princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávisbus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. S. Pauli Apostoli ante omnes alias Commemorationes :

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

V. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

R. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

Deus, qui multitudínem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratióem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolorum : * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum. **Ps. 94** Veníte. 3

Hymnus Quodcúmque, ut supra. 903

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli

Lectio i Cap. 1, 1-12

etrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiae, Cappadóciae, Asiæ, et Bithýniæ

secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióne Spíritus, in obediéntiam, et aspersionem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímmini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novíssimo.

R. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam principem te constitúi, * Et claves regni cælórum trádidi tibi.

V. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et.

Lectio ii

IN quo exsultábitis, módicum nunc si ópórtet contristári in váriis tentatióibus : ut probátio vestræ fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in

laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℟. Si dilígis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. — Et.

Lectio iii

DE qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiões et posteriōres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospicere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc Petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt

advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et. Glória Patri. Et.

In II Noeturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 15 de Sanctis

Lectio iv

Institútio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ideo quod primus Apostolórum Petrus hódie episcopátus cáthedram suscepisse referátur. Recte ergo ecclésiæ natálem Sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro ecclesiárum salúte suscepit, dicénte Dómino : Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

℟. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ideo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. — Et.

Lectio v

Petrum itaque fundamentum Ecclesiæ Dóminus nominávit : et ideo digne fundamentum hoc Ecclesiæ colit, supra quod ecclesiástici ædificií altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit : Exáltent eum in ecclesiá plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclesiá exáltári præcépit : quia dignum est ut fundamentum hoc in Ecclesiá honorétur, per quod ad cælum conscénditur.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non deficiat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. — Et.

Lectio vi

Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur officium. Sibi hoc ecclesiæ invicem præstant, quia tanto necesse plus habet Ecclesiá dignitátis, quanto sacerdotále officium plus honóris. Cum solemnitétem hanc ecclesiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles

hódie tam perniciosus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant, quasi egressæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

℟. Petre, amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te.

* Pasce oves meas. ℣. Simón Joánnis, diligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. — Pasce. Glória Patri. Pasce.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 15 de Sanctis

Institútio solemnitétis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ideo quod primus Apostolórum Petrus hódie episcopátus cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo ecclesiæ natálem Sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro ecclesiárum salúte suscepit, dicénte Dómino : Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam. Petrum itaque fundamentum Ecclesiæ Dóminus nominávit : et ideo digne fundamentum hoc Ecclesiá colit, supra quod ecclesiástici ædificií altitúdo consúrgit. Unde conve-

niënter Psalmus, qui lectus est, dicit : Exáltent eum in ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedictus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exáltari præcépit : quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cælum conscénditur. Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc ecclésiæ invicem præstant, quia tanto necesse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsariæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis
Papæ

Sermo 3 in annivers.
assumpt. suæ, post init.

Póstolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérogat : et tándiu sermo re-

spondéntium commúnis est, quámdui humanæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in apostólica dignitáte. Qui cum dixisset : Tu es Christus Fílius Dei vivi; respóndit ei Jesus : Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Id est, Ideo beátus es, quia Pater meus te dócuit; nec terréna opínio te feféllit, sed inspirátio cæléstis instrúxit : et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

✠. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discíplis suis. Respóndens Petrus dixit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. ✠. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. — Et.

Lectio viii

ET ego, inquit, dico tibi : hoc est, Sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excel-

léntiam tuam. Quia tu es Petrus : id est, Cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundamentum præter quod nemo potest áliud pónere; tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne comúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt adversus eam : Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxstruam templum; et Ecclésiæ meæ cælo inserénda sublimitas, in hujus fidei firmitáte consúrget.

✠. Elégit te Dóminus sacerdotem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. ✠. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua. — Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Si hoc Festum ante Quadragesimam occurrerit in Sabato, et annus non sit bissextilis, legitur ix Lectio de Homilia Vigilæ anticipatæ S. Matthiæ ut in Vigiliiis Apostolorum [1], et de ea fit Commem. ad Laudes post Commemorationem S. Pauli. In Quadragesima autem ix Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis cum Commemoratione de ea, et in Officio nihil fit de Vigilia. Alias

Lectio ix

HAnc confessiõem portæ inferi non tenébunt, mortis víncula non ligábunt; vox enim ista vox vitæ est. Et sicut confessóres suos in cælestia próvehit, ita negatóres ad inférna demérgit. Propter quod dicit beatíssimo Petro : Tibi dabo claves regni cælórum : et quæcúmque ligáveris super terram, erunt ligáta et in cælis; et quæcúmque sólveris super terram, erunt solúta et in cælis. Transívit quidem étiam in álios Apóstolos vis potestátis istíus, et ad omnes Ecclésiæ príncipes decreti hujus constitútio commeávit; sed non frustra uni commendátur, quod ómnibus intimátur. Petro enim ideo hoc singuláriter crédito, quia cunctis Ecclésiæ rectóribus Petri forma præpónitur. Manet ergo Petri privilégium, ubicúmque ex ipsíus fertur æquitáte iudícium. Nec nímia est vel sevéritas vel remissio, ubi nihil erit ligátum, nihil solútum, nisi quod beátus Petrus aut sólverit aut ligáverit. Te Deum.

AD LAUDES

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est

justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

BEáte pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádicta
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilatío,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sácula. Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Bened. Ant. Quodcúmque * ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clavibus regni cælestis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. S. Pauli Apostoli :

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et Doctor géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio

DEus, qui multitudínem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratióem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

Hymnus

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revíctum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádicta,
Erit solútum cæli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sáculum.

Patri perénne sit per ævum glória;
Tibique laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,

Honor tibi decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas
per sáeculum. Amen.

✠. Elégit te Dóminus
sacerdótem sibi. ✠. Ad
sacrificándum ei hóstiam
laudis.

Ad Magnif. Ant. Dum
esset summus Póntifex, *
terréna non méruit, sed ad
cæléstia regna gloriósus
migrávit.

Et fit Commem. S. Pauli
Ap., ut supra ad Laudes, se-
quentis et, in Quadragesima,
Feriæ.

Die 23 Februarii

S. Petri Damiani

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex [69]

m. t. v., nisi tamen I Vesperas
habeat, saltem a Capitulo

Ant. O Doctor óptime,
Ecclésiæ sanctæ lumen,
beáte Petre, divínæ legis
amátor, deprecáre pro no-
bis Fílium Dei.

✠. Amávit eum Dómi-
nus.

Oratio

Concède nos, quæsu-
mus, omnipotens Deus:
beáti Petri Confessóris tui
atque Pontificis mónita et
exémpla sectári; ut per
terréstrium rerum con-
témptum æténa gáudia

consequámur. Per Dómi-
num.

Deinde, in Quadragesima,
fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno, si sumendæ
sint de Communi, Lectiones
Sapiéntiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

Etrus, Ravénnæ ho-
néstis paréntibus
natus, adhuc la-
ctens a matre, numerósæ
prolis pertæsa, abjicitur;
sed domesticæ mulieris
ópera semivívus excéptus
ac recreátus, genitríci ad
humanitátis sensum revo-
cátæ rédditur. Utróque
orbátus parénte, tam-
quam vile mancípium sub
áspera fratris tutelá du-
ram servitútem exércuit.
Religiónis in Deum ac pie-
tátis erga patrem, egré-
gium tunc spécimen dedit;
invéntum síquidem forte
nummum, non próprie
inédiæ sublevándæ, sed
sacerdóti, qui divínus sa-
crificium ad illius expia-
tiónem offérret, erogávit.
A Damiáno fratre, a quo,
uti fertur, cognoménum
accépit, benígne recéptus,
ejus cura lítteris eruditur,
in quibus brevi tantum
profécit, ut magistris ad-
miratióni esset. Cum au-
tem liberálibus sciéntiis
floréret et nómine, eas
cum laude dócuit. Interim

ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cílicium adhíbuit; jejúniis, vigíliis et oratióibus sólérter insístens. Calénte juvénta dum carnis stímulis ácritér urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu exstinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio, própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Perficiéndæ magis vitæ causa, in Avellanénsi Eugubínæ diocésis cœnóbio, órđini monachórum sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto, nomen dedit. Non ita multo post in monastérium Pomposiánum, mox in cœnóbium sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, præcláris institutióibus et móribus excóluit.

Ad suos revocatús, post præsidis óbitum, Avellanítarum famíliæ præfici-tur, quam, novis váriis in locis exstrúctis domicíliis et sanctíssimis institútis ita auxit, ut alter ejus órđinis parens ac præcipuum ornáméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti cœnóbia, canonicórum convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti diocési non uno nómine prófuit : Theuzóni epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contem-platióne, córporis maceratió-nibus, ceterísque spectátæ sanctimóniæ exém-plis excélluit. His motus Stéphanus nonus Póntifex máximus eum, licet invítum et reluctántem, sanctæ Románæ Ecclesiæ cardinálem creávit et Ostiénssem epíscopum. Quas Petrus dignitatés splendidíssimis virtútibus et consentáneis episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Difficillimo témpore Románæ Ecclesiæ, summisque Pontificibus doctrína, legatióibus, aliisque susceptis labóribus mirífice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum et simoniácam háereses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclesiæ Románæ conciliávit. Benedícto et Cadalóo falsis pontificibus fórtiter réstitit : Henricum quartum Germániæ regem ab iniquo uxóris divórtio detérruit : Ravennátes ad débíta Románo Pontífici obséquia revocatós sacris restituit : canónicos Velitérnos ad sanctióriis vitæ leges compósuit. In província præsertim Urbináte vix ulla fuit episcopális ecclesiá, de qua Petrus non sit bene méritus : Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis; álias álibi, quando opórtuit, perinde curávit, ac suæ essent tutelæ commíssæ. Cardinalátu et episcopáli dignitaté depóstitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitaté remísit. Jejúnium sextæ fériæ in honórem sanctæ Crucis Jesu Christi, horárias beátæ Dei Genitrícis preces,

ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatióem provéxit. Demum sanctitaté, doctrína, miráculis et præcláre actis illústris, dum e Ravennáte legatióne redíret, Favéntiæ octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cistercién-ses, multis miráculis clarum, frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Favéntíni, non semel in præsénti discrimine propítium expérti, patrónum apud Deum delegérunt. Leo vero duodécimus Póntifex máximus Offícium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quæ aliquibus in diocésibus atque in ór-dine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex sacrórum Rítuum Congregatió-nis consúlto, áddita Doctóris qualitaté, ad univér-sam exténdit Ecclesiám.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. **Glória.** Ipse.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Petrus, Ravennæ ortus, utrôque orbatus parènte, Damiáni fratris cura litteris et sciéntiis est eruditus eo profectu, ut eas cum laude álios docuerit. Perficiendæ magis vitæ causa, in Avellanénsi cœnobio, ordini monachorum sanctæ Crucis Fontis Avellânæ a beáto Ludúlphe, sancti Romuáldi discipulo, fundáto, nomen dedit, quem póstea ita rexit et auxit, ut alter ejus órdis parens ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Eum Stéphanus nonus, invítum et reluctántem, Románæ Ecclesiæ cardinálem creávit et Ostiensem episcopum. Difficillimo témpore, summis Pontificibus doctrína, legatiónibus multisque susceptis labóribus mirífice ádfuit. Henricum quartum, Germániæ regem, ab iníquo uxóris divórtio deterruit. Demum, sanctis opéribus clarus, dum e Ravennáte legatióné redíret, Favéntiæ migrávit ad Dóminum.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [90]

Si hoc Festum ante Quadragesimam venerit, et annus

non sit bissextilis, aut in anno bissextili hodie fuerit Sabbatum, ix Lectio erit de Vigilia S. Matthiæ, ut infra, de qua fit etiam Commemoratio ad Laudes. In Quadragesima vero ix Lectio et Commemoratio dicuntur de Feria, et in Officio nihil fit de Vigilia.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio

Concède nos, quæsumus, Omnípotens Deus : beáti Petri Confessóris tui atque Pontificis mónita et exémpa sectári; ut per terréstrium rerum contéptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis, et, in Quadragesima, Feriæ; si vero sit bissextilis, in Vesperis fit tantum Commemoratio Feriæ in Quadragesima.

Die 24 Februarii

in anno bissextili
extra Quadragesimam

In Vigilia S. Matthiæ
Apostoli

Omnia dicuntur ut pro Vigiliis Apostolorum in Communi. [1]

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut beāti Matthiæ, Apóstoli tui, quam prævenimus, veneranda solémnitas, et devotióem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti. Quod si sequenti die occurrat Feria IV Cinerum, Vesperæ dicuntur de Feria III post Quadragesimam et tum in eis tum ad Completorium adhibentur Preces feriales, ut in Ordinario.

DIE 24 FEBRUARII VEL 25 IN ANNO BISSEXTILI

S. Matthiæ Apostoli

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio

DEus, qui beátum Matthiam Apostolorum tuorum collégio sociásti : tribue, quæsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis, quoties annus non est bissextilis :

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Petre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit.

Oratio

Concède nos, quæsumus, omnipotens Deus : beāti Petri Confessóris tui atque Pontificis mónita et exémpa sectári; ut per

terréstrium rerum contéptum æténa gáudia consequámur. Per Dóminum.

Deinde, in Quadragesima, Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno

De Actibus Apostolorum

Lectio i Cap. 1, 15-26

N diébus illis exsurgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum viginti) : Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædixit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus cré-

puit médius : et diffusa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte.

Lectio ii

ET notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellárétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobíscum fieri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum.

Lectio iii

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus : et Matthíam. Et orántes dixerunt : Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accíperere locum ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaticátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cecidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II Nocturno Lectiones Fundaménta, de Comuni Apostolorum 2 loco. [21]

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélli secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 11, 25-30

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscon-

dísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 10 de verbis Domini

Eníte ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frá-giles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ faciunt invicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promissio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília créare, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio viii

Magnus esse vis? a mímimo incipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædificií, quanto erit majus ædificium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliá-tur, et fastígium post humiliatiónem erigitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedít illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operátí sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio ad Laudes et in II Vesperis, alias

Lectio ix

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo per-ventúrum est cacúmen ædificií? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsus est,

quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácite illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus.

Oratio

DEus, qui beátum Mat-thíam Apostolorum tuórum collégio sociásti : tribue, quáesumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Die 27 vel 28 Februarii

**S. Gabrielis
a Virgine Perdolente
Confessoris Duplex [94]**

IN I VESPERIS

✠. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEus, qui beátum Gabriélem dulcíssimæ Matris tuæ dolóres assidue

recólere docuísti, ac per illam sanctitátis et miraculórum glória sublimásti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ita Genitrícis tuæ consociári flétibus; ut matérna ejúsdem protectióne salvémur : Qui vivis.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Justus si morte, 2 loco. [102]

In II Nocturno

Lectio iv

Abriel, Assísii in Umbria, honésto génere natus, et Francíscus ob seráphici civis memóriam vocátus, egrégiam ánimi índolem a púero osténdit. Adolés-cens, cum Spoléti lítteris óperam daret, ináni sáculi spécie et pompa aliquántulum állici visus est. Sed miseréntis Dei múnere, qui eum ad perfectiónem christiánæ vitæ jamdú-dum invitábat, cum in morbum incidisset, sáculi vanitátem fastidíre cœpit, atque immortalia dumtá-xat bona appétere. Quo autem cítius Deo vocánti obtemperáret, factum est, ut insígnem illam beatí-simæ Vírginis Icónem, solémni pompa extra Spo-letínæ ecclésiæ septa delá-tam intúitus, divíni amó-

ris flammam concíperet, simúlque Institútum Clericórum a Passióne Jesu amplécti statúeret. Itaque non exíguas difficultátes eluctátus, in recéssu Morrovallénsi, lúgubrem vestem lætus induit, et Gábríel a Vírgine perdolén-te máluit appellári; ad ejús-dem gaudiórum et dolórum memóriam perpétuo recoléndam.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

IN tirocínio, cum regulári observántia et ómnium exercitatióne virtútum quotidie magis eminéret, brevi eo pervénit, ut absolútæ sanctimóniæ exémp- lar haberétur non modo a sodálibus, vel provéctis, sed étiam ultra coenóbii septa, factus bonus odor Christi in omni loco. Domínicæ passió- nis cultor assíduus, in ea meditánda dies noctésque insumébat. In divínam Eucharístiam, quæ ejús- dem Passió- nis memóriam pro- dit, incredíbili quodam stúdio ferebátur; qua cum

se reficeret, seráphico ardóre flagrábat. Nihil autem insígnius quam ejus erga magnam Dei Parén- tem pietas fuit. Ipsam omni obséquii génere percólere consuévít; sed præ- sértim conféctam afflic- támque cruciátibus Jesu tam dolén-ter contemplári, ut vim lacrimárum profúnderet. Pérdolens Virgo quasi tota ei vitæ rá- tio fuit, adeptáque ab eo sanctitátis magístra; ita ut inter æquáles una fúerit senténtia, ídeo excitátum Dei fámulum divínus fuisse, ut cultus Mariæ perdoléntis magnum ex- émplo ejus cáperet incre- méntum.

✠. Amávit eum Dómi- nus, et ornávit eum : sto- lam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícá- m fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

INter céteras virtútes christiánam humilitá- tem et obediéntiam má- xime diléxit : nam inter omnes se mínimum exísti- mans, abjectíssima quæ- que ministéria domus cú- pide affectábat, et antísti- tum suórum non modo jussa, sed et optáta di- ligentíssime perficiébat. Idem, refrenátis sénsibus

et vitæ asperitâte usus, illibâtum retinuit florem virginitâtis ac plane mundo crucifixus únice Deo vixit, íntima Dómini sui frúitus consuetúdi-
ne. Ita brevem vitæ cursum, tot virtútibus nobilitátum conficiens, Insulæ in Aprú-
tio, caritâtis incéndio vé-
rius quam vi morbi con-
súptus, divinæque Ma-
tris ope recreátus, placi-
díssimo éxitu ad Súperos
evolávit, anno millésimo
octingentésimo sexagési-
mo secúndo, ætátis suæ
vigésimo quarto. Eum
deinceps, a Deo miraculis
illustrátum, Pius Papa
décimus Cælitum beató-
rum número accénsuit.
Benedíctus vero décimus
quintus, Póntifex Má-
ximus, anno millésimo
nongentésimo vigésimo,
post cónditum Institutum
a Passióne ducentésimo,
in solemnitâte Ascensió-
nis Dómini, beáto júveni
Sanctorum honóres decre-
vit; et Pius undécimus
ejus Offícium et Missam
ad univérsam Ecclésiâ
exténdit.

℟. Iste homo perfécit
ómnia quæ locutus est ei
Deus, et dixit ad eum :
Ingrédere in réquiem me-
am : * Quia te vidi justum
coram me ex ómnibus
géntibus. ℣. Iste est, qui
contémptis vitam mundi,

et pervénit ad cæléstia
regna. — Quia. Glória Pa-
tri. Quia.

Pro hoc Festo simplicitate

Lectio ix

GAbriel, Assísii in Um-
bria natus, et Francí-
scus ob seráphici civis me-
móriam vocátus, egrégiam
ánimi índolem osténdit.
Adoléscent, cum miserén-
tis Dei múnere, eum ad
perfectiorem vitam jam-
dúdum invitántis, in mor-
bum incidísset, sæculi va-
nitâtem fastidíre cœpit.
Institutum Clericórum a
Passióne ampléctens, Gá-
briel a Virgine perdo-
lente máluit appellári ad
ejúsdem gaudiórum et do-
lórum memóriam per-
pétuo recolendam. Ipsam
omni obséquii génere per-
cólere, præsertim confé-
ctam afflictámque Jesu
cruciátibus tam dolénte
contemplári solébat, ut
vim lacrimárum profúnde-
ret. Illibâtum virginitâtis
florem retinuit, et suæ so-
dalitâtis asperitâte usus,
plane mundo crucifixus,
únice Deo vixit. Ita bre-
vem vitæ cursum ómnium
virtútum exercitatióne
conficiens, caritâtis incén-
dio vérius quam vi morbi
consúptus, divinæque
Matris ope recreátus, ad
Súperos evolávit anno mil-

lésimo octingentésimo sexagésimo secúndo. Eum deinceps Pius Papa décimus Beatórum, Benedíctus vero décimus quintus Sanctórum número accénsuit, et Pius undécimus ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiám exténdere dignátus est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 10, 13-21

IN illo témpore : Offerébant Jesu párvulos, ut tangeret illos : discipuli autem comminabántur offeréntibus. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Com. in Marc., cap. 10, 13-21

IT discipulis Jesus : Sinite párvulos venire ad me, et ne prohibuéritis eos; tálum enim est regnum Dei. Significánte dixit : Tálum est; non : Istórum; ut osténderet, non ætátem regnáre, sed mores; et his, qui símilem habérent innocentiam et simplicitátem, præmíum repromítti : Apóstolo quoque in eámdem senténtiam congruente : Fratres, nolíte fieri púeri sénsibus; sed malítia párvuli estóte, sensu autem ut perfécti sitis.

Amen, dico vobis : quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Sicut puer non perseverát in iracúndia, non læsus méminit, non videns pulchram mulierem delectátur, non áliud cógitat, áliud lóquitur; sic et vos, nisi talem habuéritis innocentiam et ánimi puritátem, regnum cælórum non potéritis intráre. Aliter, regnum Dei, id est doctrínam Evangélii, sicut párvuli accíperere jubémur; quia quómodo párvulus in discéndo non contradícit doctóribus, neque ratiónes et verba compónit advérsus eos resístens, sed fidéliter súscipit quod docétur et cum metu obtémperat et quiéscit; ita et nos, in obediéndo simpliciter et sine ulla retractatióne verbis Dómini, fácere debémus. Et compléxans eos, et impónens manus super illos, benedicebat eos. Compléxus benedíxit párvulos, ut húmiles spíritu sua benedictióne, grátia et dilectióne dignos esse significet.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei

cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pórmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

ET, cum egréssus esset in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum : Magíster bone, quid fáciam, ut vitam ætérnam percípiam? Audíerat, credo, iste quæ-sítor vitæ ætérnæ a Dómino, tantum eos, qui parvulórum velint esse símiles, dignos esse intróitu regni cæléstis : atque ideo curam gerens tractátus certiórís, poscit sibi non per parábulas, sed apérte, quibus óperum méritis vitam ætérnam cónsequi possit, expóni. Jesus autem dixit ei : Præcépta nosti. Hæc est puerílis innocéntiæ cástítas, quæ nobis imitánda propónitur, si regnum Dei vólumus intráre. At ille respóndens, ait illi : Magíster, hæc ómnia observávi a juventúte mea. Non est putándus homo iste vel voto tentántis (ut quidam putavére) Dóminum interrogásse, vel de sua esse vita mentítus, cum se legis mandáta custodísse dicébat; sed, simpliciter, ut víxerit esse conféssus. Quia si mendácií aut simulatiónis noxa reus teneré-

tur, nequáquam intúitus arcána cordis ejus, eum diligere dicerétur Jesus.

✠. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris :

* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ✠. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima ix Lectio de Homília Feriæ, alias :

Lectio ix

Diligit enim Dóminus eos, qui mandáta legis, quamvis minóra, custódiunt : sed nihilóminus, quod in lege minus fúerat, iis qui perfécti esse desíderant, osténdit, quia non venit sólvere legem aut Prophétas, sed adimplére. Ad quam profécto adimplétiónem pértinet, quod hic consequénter adjúngitur : Vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, séquere me. Quicúmque perféctus esse volúerit, debet véndere quæ habet; et non ex parte véndere, sicut Ananías et Saphíra, sed totum véndere : et cum vendíderit, dare omne paupéribus, et sic sibi præparáre thesáurum in regno cælórum. Nec hoc

ad perfectiōnem sūfficit, nisi, post contēptas divítias, Salvatórem sequá-tur; id est relíctis malis, fáciat bona. Facílius enim sǎculum contēmnitur quam volúntas. Multi divítias relinquéntes, Dó-minum non sequúntur. Séquitur autem Dóminum, qui imitátor ejus est et per vestígia illíus gráditur. Qui enim dicit se in Christo crédere, debet, quómodo ille ambulávit, et ipse ambuláre.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui beátum Gabriélem dulcíssimæ Matris tuæ dolóres assidue recólere docuísti, ac per illam sanctitátis et miraculórum glória sublimásti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ita Genitrícis tuæ consociári flétibus; ut matérna ejúsdem protectióne salvémur : Qui vivis.

IN II VESPERIS

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúm-

phans, divítias cælo condidit ore, manu.

✠. Justum dedúxit.

FESTA MARTII

Die 4 Martii

S. Casimiri Confessoris

Semiduplex [94]

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

✠. Amávit eum Dóminus.

Oratio

DEus, qui inter regáles delicias et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti : quæsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despícient, et ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Deinde Com. S. Lucii I Papæ et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honóre.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum

Lúcium Mártýrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitisti esse pastórem. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Justus si morte, 2 loco. [102]

In II Nocturno

Lectio iv

Asimírus, patre Casimíro, matre Elisabetha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a puerítia sub óptimis magístris pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adéssé, ut extra se rapi viderétur.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Cathólicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére; quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus opprèssos benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémó vitæ término fórtiter assérui, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrevit.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Consummátus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter sacerdotum et religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus, Vilnam delátum, multis claret miráculis. Etenim prætérquam quod

puella defuncta vitam, cæci visum, claudi gressum et varii infirmi sanitatem ad ejus sepulcrum recuperarunt; Lithuanis exiguo numero ad potentissimi hostis insperatam irruptionem trepidantibus in aëre apparens, insignem tribuit victoriam. Quibus permotus Leo decimus eundem Sanctorum catalogo adscripsit.

✠. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in requiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ✠. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Casimirus, Poloniæ regis filius, a pueritia pietate et bonis artibus instructus, juveniles artus aspero domabat cilicio, et assiduus extenuabat jejuniis. In Christi contemplanda passione assiduus, orationis spiritum non relaxabat. Catholicam fidem promovere, et Ruthenorum schisma abolere summopere studuit. Erga pauperes et calamitatibus oppressos beneficus et misé-

ricors, patris et defensoris egenorum nomen obtinuit. Virginitatem usque ad extremum vitæ terminum constanter servavit illæsam. Consummatus in brevi, virtutibus et meritis plenus, prænuntiato mortis die, spiritum Deo reddidit, anno ætatis vigesimo quinto. Eum, miraculis clarum, Leo decimus in Sanctorum numerum retulit.

Te Deum laudamus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi vestri, de Communi Conf. non Pont. 1 loco. [98]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio ad Laudes et in II Vesperis.

AD LAUDES

✠. Justum deduxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

Deus, qui inter regales delicias et mundi illecebras, sanctum Casimirum virtute constantiæ roborasti : quæsumus; ut, ejus intercessione, fideles tui terræna despiciant, et ad cælestia semper aspirant. Per Dominum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Pro Commem. S. Lucii I Papæ et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. *℣.* Justus ut palma.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Lúcium Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Die 6 Martii

Ss. Perpetuæ et Felicitatis **Martyrum**

Duplex [130]

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. *℟.* Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt

vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

C 3

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártýrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábil devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humilibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, **Lectiones** Confitebór cum suis **Responsoriis**, ut in Comm. Virginum 2 loco. [126]

In II Nocturno

Lectio iv

Perpetua et Felicitas, in persecutióne Severi imperatóris, in Africa, una cum Revocáto, Saturníno et Secúndulo comprehénsæ sunt et in tenebricósum cárcerem detrúsæ; quibus ultra adjúctus est Sátyrus. Erant adhuc catechúmenæ, sed paulo post baptizátæ sunt. Paucis diébus interjéctis, e cárcere ad forum dedúctæ cum sóciis, post gloriósam confessiõem, ab Hilarió-

ne procuratōre damnāntur ad béstias. Inde hílares descēdunt ad cárcerem, ubi váriis visiōnibus recreāntur et ad martýrii palmam accendúntur. Perpétuam, nec patris sénio confécti iterátæ preces et lácrimæ, nec erga filium infántem pendéntem ad úbera matérnus amor, nec supplicii atrócitās, a Christi fide dimovére umquam potuérunt.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábiliter dēxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua intēde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

FELÍCITAS vero, instánte spectáculi die, cum octo jam menses prægnans esset, in magno erat luctu, ne differrétur; leges quippe vetábant prægnántes supplicio áffici. At précibus commártyrum acceleráto partu, eníxa est fíliam. Cumque in partu labórans doléret, ait illi quidam de custódibus : Quæ sic modo doles, quid fácies objécta béstias? Cui illa : Modo ego pátiar; illic autem álius erit in me, qui patiétur pro me, quia et ego pro illo passúra sum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Pro-

ptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

IN amphitheátrum, toto inspectánte pópulo, producúntur tandem generósæ mulieres, Nonis Mártii, ac primum flagéllis cædúntur. Tunc a ferocíssima vacca aliquámdiu jactátæ, plagis concísæ et in terram elísæ sunt. Demum cum sóciis, qui a váriis béstias vexáti fúerant, gladiórum ictibus confi-ciúntur. Harum sanctárum Mártýrum festum Pius décimus Póntifex máximus ad ritum dúplicem pro univérſa Ecclésia evéxit ac diéi sextæ Mártii assignári mandávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

PERPÉTUA et Felícitas, in persecutiōne Sevéri imperatōris, in Africa, una cum Revocatō, Saturníno et Secúndulo comprehénsæ sunt et in tenebricósum

cárcerem detrúsæ, quibus ultra adjúctus est Sátyrus. Ibi, cum adhuc catechúmenæ essent, baptizátæ sunt. Tum ad béstias damnántur; cumque a Felicitáte, in partus labóribus dolénti, quæreret quidam e custódibus, quid in amphitheátro esset factúra, illa respóndit : Modo ego pátiór; illic autem álius erit in me, qui patiétur pro me, quia et ego pro illo passúra sum. Itaque in amphitheátrum, toto inspectánte pópulo, prodúctæ, primum flagéllis cædúntur; tum a ferocíssima vacca aliquámdiu jactátæ, plagis concísæ et in terram elísæ sunt; demum cum sóciis, qui a váriis béstiiis vexáti fúerant, die séptima Mártii, gladiórum íctibus conficiúntur.

Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est, de Communi non Virginum. [134]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio ad Laudes.

AD LAUDES

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt

vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sáanguine Agni.

Oratio

C 3

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártiyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dñm.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 7 Martii

S. Thomæ de Aquino

Conf. et Eccl. Doct.

Duplex [94]

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui Ecclésiám tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióné claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quæsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

℟. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non pòssumus celebráre; humilibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapientiam. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

Ræclárum christiáni orbis decus et Ecclesiæ lumen, beatíssimus vir Thomas, Landúlpho cómite Aquináte et Theodóra Neapolitána, nobilibus paréntibus natus, futúre in Deíparam devotiónis afféctum adhuc infántulus osténdit. Nam chártulam ab eo invén-

tam, in qua salutatio angélica scripta erat, frustra adnitente nutrice, comprésa manu válide retinuit, et a matre per vim abréptam, plorátu et gestu repétiit, ac mox rédditam deglutívit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassináribus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens fratrum Prædicatórum órdenem suscepit. Sed matre ac fratribus id indígne feréntibus, Lutétiám Parisiórum míttitur. Quem fratres in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánis perdúcant : ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulierem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titiône fugávit. Mox beátus júvenis, flexis gé nibus ante signum crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est sibi ab Angelis constríngi lumbos; quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruiť. Soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérant, in castrum vénerant, persuásit, ut, contéptis curis sæculáribus, ad exercitaciónem cæléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

Emíssus e castro per fenéstram, Neápolim redúctur; unde Romam, póstea Parísium a fratre Joánnē Theutónico, órdis Prædicatórum generáli magístro, ductus, Albérto Magno doctóre, philosophiæ ac theologiæ óperam dedit. Vigínti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque philosophos ac theólogos summa cum laude est interpretátus. Numquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratióem. In difficultátibus locórum sacrae Scriptúrae, ad oratióem jejúnium adhibebat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dicere solébat, quidquid sciret non tam stúdio aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli cum ad imáginem Crucifíxi veheméntius oráret, hanc vocem audívit : Bene scripsísti de me, Thoma; quam ergo mercedem accípies? Cui ille :

Non áliam, Dómine, nisi teípsum. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat; et nullum fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssime versátus. Scripta ejus et multítudine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles ádeo excéllunt, ut ubérrima atque incorrupta illius doctrína, cum revelátis veritatibus mire conséntiens, aptíssima sit ad ómnium témporum errores pervincéndos.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

Summo Pontífice Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubravit Offícium in Córporis Christi solemnitáte celebrándum : oblátos vero honóres et Neapolitánum archiepiscopátum, étiam deferénte Cleménte quarto, recusávit. A prædicatióne divíni verbi non desistébat; quod cum fáceret per Octávam Paschæ in basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fimbriam tetígerat, a fluxu ságuinis liberávit.

Missus a beáto Gregório décimo ad concílium Lugdunense, in monastério Fossæ Novæ in morbum incidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibidem obiit quinquagenárius, anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis, a Joánnē vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tértio, translátó póstea ejus corpore Tolósam, ex mandátq beáti Urbáni quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quam ingénio comparátus, Doctóris angélici nomen jure est adéptus, eídem auctoritáte sancti Pii quinti confirmátum. Leo autem décimus tértius, libentíssime excípiens postulatiónes et vota ómnium pene Sacrórum antístitum orbis cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritate aberrántium luem propulsándam, ad incrementa scientiárum et comúnem humáni géneris utilitátem, eum, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, per apostólicas litéras cæléstem patrónum scholárum óm-

nium catholicárum declarávit et instituit.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

✠. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. —

Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

THOMAS Aquínas, nobílibus paréntibus natus, jam adoléscent, invítis matre et frátribus, órđinem Prædicatórum suscepit et Lutétiam Parisiórum missus est. Verum fratres, in itínere eum aggréssi, in arcem castri sancti Joánnis perdúcant, ubi angélicus júvenis mulierem, quæ ad labefactándam ejus castitátem introducta fúerat, titiône fugávit. Parísiiis philosophiæ ac theologiæ ita óperam dedit, ut vix vigínti quinque annos natus, públice philósophos ac théologos summa cum laude interpretátus sit. Numquam se lectiúi aut scriptiúi dedit, nisi post oratióem. Cum aliquándo hanc Jesu crucifixi vocem audísset : Bene scripsisti de me, Thoma; quam ergo mer-

cédem accípies? amantissime respondit : Non aliam, Dómine, nisi te ipsum. Nullum fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentissime versátus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu lucubravit Officium pro solemnitáte Córporis Christi. Missus a beáto Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in monastério Fóssæ Novæ in morbum incidit, et ibi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibidem obiit quinquagenárius, anno millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Ipsum Leo decimus tértius cæléstem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instituit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum 1 loco. [90]

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ.

Oratio

Deus, qui Ecclésiám tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióné clarificas, et sancta operationé fecúndas : da nobis, quæsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imi-

tatióne complére. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ in Quadragesima.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 8 Martii

S. Joannis de Deo

Conf. Duplex [94]

✠. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammás innóxiúm incédere fecísti, et per eum Ecclésiám tuam nova prole fecundásti : præsta, ipsíus suffragántibus méritis; ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætéRNA provéniant. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

✠. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui Ecclésiám, *ut supra.*

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In II Noeturno

Lectio iv

IOánnes de Deo, ex cathólicis piisque paréntibus in ópido Montis Majóris Junióris, regni Lusitániæ, natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonítusque æris campáni sua sponte emissus, ab ipso ejus nativitátis témpore non obscére prænuntiáru(n)t. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatióne(m) verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióri(v) vitæ rudiménto consummátum áliquid perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ suíque ipsíus contémp(t)us cuncto pópulo spectáculum factus, a plerisque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cælésti caritáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemó-

synis in civitáte Granaténsi exstrúcto, jactóque novi órdis fundaménto, Ecclesiám nova prole fecundávit fratrum Hospitalitátis, infirmis præcláro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

PAupéribus ægró(v)tis, quos própriis quándóque húmeris domum deferébat, nulla re ad animæ corporisque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum caritáte indigéntibus muliéribus víduis, et præcipue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis extermináret. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quo-

úsque tum infirmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris proyéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammás, jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérssis cívibus admirántibus, exívit; in schola caritátis édocens, segniórem in eum fuisse ignem qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

Múltiplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extrémá paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrimárum dono eníruit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus, e léctulo surgens ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem

perstringens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini; quem étiam mórtuus ténuít, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quóusque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum, Alexánder octávus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit; et Leo décimus tértius, ex Sacrórum cathólici orbis antistitum voto ac Rítuum Congregatiónis consúlto, cæléstem ómnium hospitálium et infirmórum ubíque degéntium patrónum declarávit, ipsiúsque nomen in agonizántium litaníis invocári præcépit.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

Joáñnes de Deo, cathó-
licis piisque parénti-
bus in óppido Montis Ma-
jórís Juniórís, regni Lusi-
tániæ, natus, in sortem
Dómini fuit eléctus. A
laxióri vivéñdi ratióne di-
vína ope revocátus, ma-
gnæ sanctitátis spécimen
exhibuit. Gémino atque
amplo valetudinário ex
piórum eleemósynis in ci-
vitáte Granaténsi exstrú-
cto, órđinem fratrum Ho-
spitalitátis infirmis inser-
viéntium instituit. Miseri-
córdia in páuperes, et sui
despiciéntia fuit célebris.
In beátam Vírginem pie-
táte mirífice excélluit, et
lacrimarum dono enítuit.
Gravi morbo corréptus,
manu et corde Christum
Dóminum e cruce pendén-
tem perstríngens, octávo
Idus Mártii anno millé-
simo quingentésimo quin-
quagésimo, óbiit in Dó-
mino. Eum Alexánder
octávus Póntifex máxi-
mus in Sanctórum núme-
rum rétulit; Leo vero dé-
cimú tertíus cæléstem
ómnium hospitálium et
infirmórum ubíque degén-
tium patrónum declarávit,
ipsiúsque nomen in agoni-
zántium litaníis invocári
præcépit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 22, 34-36

IN illo témpore : Acces-
sérunt ad Jesum pha-
risæi, et interrogávit eum
unus ex eis legis doctor
tentans eum : Magíster,
quod est mandátum ma-
gnum in lege? Et réliqua.

Homília sancti Joáñnis
Chrysóstomi

Homília 72 in Matthæum

Adducæis confúsis,
pharisæi rursus ag-
grediúntur; cum-
que quiescere oportéret,
decertáre voluérunt : et
legis perítiam profiténtem
præmíttunt, non díscere,
sed tentáre cupiéntes; ac
ita intérogant : Quodnam
primum mandátum in lege
sit. Nam cum primum il-
lud sit, Díliges Dóminum
Deum tuum : putántes
causas sibi allatúrum ad
mandátum hoc corrigén-
dum, áliquíd addéndo,
quóniam Deum se faciéb-
bat, hoc modo intéro-
gant. Quid igitur Chri-
stus? Ut osténdat idcírco
ad hæc eos devenísse, quia
nulla in eis esset cáritas,
sed invídiæ livóre tabé-
scerent : Díliges, inquit,
Dóminum Deum tuum :
hoc primum et magnum
mandátum est. Secúndum

autem simile huic : Díliges próximum tuum sicut te-ípsum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

QUam ob rem simile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et iterum : Radix ómnium malórum avarítia est; quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum

suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima ix Lectio de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

SI ergo díligere Deum, díligere próximum est : (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si étiam dílectio próximi facit ut mandáta custódias : mérito ait in his totam legem et prophétas pendére. Et quemádmódum in superiórius, cum de resurrectione interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant; sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit; secúndum enim est primo simile. Ita ocúlté insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cáritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui beátum Joánem, tuo amóre succénsum, inter flammās innoxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiā tuā novā prole fecundásti : præsta, ipsius suffragātibz méritis; ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et, in Quadragesima, Feriæ.

Die 9 Martii

S. Franciscæ Romanæ

Viduæ Duplex [130]

✠. Spécie tua et.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiátóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

DEus, qui beátam Franciscā famulā tuā, inter cetera grátie tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concéde, quæsumus; ut intercessiónis ejus auxilió Angelórum consórtium

cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cón-didit ore, manu.

✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

✠. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui beátum ut supra.

Deinde, in Quadrag., Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Francisca, nóbilis matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpia; étenim pueriles ludos et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suā Deo consecráre et monastérium ingredi propósuit : paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontíanis, júveni æque díviti ac nóbili, nupsit. In matrimónio arctiórís vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit; a spectáculis, convíviiis aliisque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea

ac vulgári veste utens, et quidquid a domésticis curis supérerat témporis, orationi aut proximorum utilitati tríbuens; in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut matrónas Románas a pompis sáculi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter domum Oblatárum, sub régula sancti Benedicti, congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instituit. Viri exsiliium, bonórum jactúram ac univérsæ domus mærórem non modo constantissime tolerávit, sed, grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat : Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio v

Viro defúncto, ad prædictum Oblatárum domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrimis eárum número adscríbi suppliciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio

tamen quam ancillæ, vilissimæque féminæ, et im-munditiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit et exémplo; sæpe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eisdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébát, in quos étiam largas eleemósynas erogábat; ægrotantésque in xenodochiis vísitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilicio, férreo cingulo, crebrisque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendébat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

Divína mystéria, præsertim vero Christi Dómini passiónem tanto

mentis ardóre tantáque lacrimárum vi contempla-
bátur, ut præ dolóris ma-
gnitúdine pene cónfici vi-
derétur. Sæpe étiam cum
oráret, máxime sumpto
sanctíssimæ Eucharístiæ
sacraménto, spírítu in
Deum eleváta ac cælé-
stium contemplatióne rap-
ta, immóbilis permané-
bat. Quaprópter humáni
géneris hostis váriis eam
contuméliis ac verbéribus
a propósito dimovére co-
nabátur : quem tamen illa
impertérrita semper elú-
sit, Angeli præsértim præ-
sídio, cujus familiári con-
suetúdine gloriósum de
eo triúmphum reportávit.
Grátia curatiónum et pro-
phetiæ dono enítuit, quo
et futúra prædíxit et cór-
dium secréta penetrávit.
Non semel aquæ, vel per
rivum decurréntes vel e
cælo labéntes, intáctam
prorsus, dum Deo vacá-
ret, reliquérunt. Mó dica
panis fragménta, quæ vix
tribus soróribus reficién-
dis fuissent satis, sic ejus
précibus Dóminus mul-
tiplicávit, ut quíndecim
inde exsaturátis, tantum
superfúerit, ut canístrum
impléverit; et aliquándo
earúmdem sorórum, extra
Urbem mense Januário li-
gna parántium, sitim re-
céntis uvæ racémis ex vite
in árbore pendéntibus mi-

rabíliter obténtis, abúnde
expléverit. Dénique, méri-
tis et miráculis clara, mi-
grávit ad Dóminum, anno
ætátis suæ quinquagésimo
sexto. Quam Paulus quin-
tus Póntifex máximus in
Sanctorum númerum ré-
tulit.

✠. Fallax grátia, et vana
est pulchritúdo : * Múlier
timens Deum, ipsa laudá-
bitur. ✠. Date ei de fructu
mánuum suárum, et lau-
dent eam in portis ópera
ejus. — Múlier. Glória Pa-
tri. Múlier.

Pro hoc Festo simplificato

Lectio ix

FRANCISCA, nóbilis ma-
tróna Romána, únde-
cim annos nata, virgini-
tátem suam Deo con-
secráre et monastérium
íngredi státuit; sed parén-
tum voluntáti obédiens,
Lauréntio de Pontíanis,
júveni díviti æque ac nó-
bili, nupsit. In matrimó-
nio arctiórís vitæ propósi-
tum, quantum lícuit, sem-
per retinuit, patiéntia in
advérsis semper mirábilis.
Ut vero matrónas Romá-
nas a pompis sáeculi et
ornátus vanitáte revocá-
ret, domum Oblatárum,
sub régula sancti Benedí-
cti congregatiónis Montis
Olivéti, in Urbe instituit;

eoque, defuncto viro, cónvolans, suppliciter eárum número adscribi postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, título ancillæ et vilíssimæ fémínæ gloriabátur. Diáboli astus numquam quiescéntis semper elúsit et, sui Angeli præsidio, gloriósum de eo triúmphum rétulit. Méritis et miráculis insígnis, migrávit ad Dóminum, anno ætátis suæ quinquagésimo sexto : quam Paulus quintus Póntifex máximus catálogo Sanctórum adscrípsit. Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est regnum cælórum, de **Communi non Virginum.** [134]

In Quadragésima ix Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Oratio

DEus, qui beátam Franciscam fámulam tuam, inter cétera grátiae tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concede, quæsumus; ut, intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium

cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et, in Quadragésima, fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Et fit Commemoratio sequentis, ut infra; deinde, in Quadragésima, Feriæ.

Die 10 Martii

Sanctorum Quadraginta Martyrum

Semiduplex [49]

Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

℣. Lætámini in Dómino.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui gloriósos Mártýres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Et, in Quadragésima, fit Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

Icinio imperatōre et Agricolāo præsīde, ad Sebāsten Armēniæ urbem, quadraginta militum fides in Jesum Christum et fortitudo in cruciātibus perferēdis enī-tuit. Qui sēpius in horribilem cárcerem detrūsi, vinctisq̃ue constricti, cum ora ipsōrum lapīdibus contūsa fuissent, hiemis tēpore frigidissimo, nudi sub apēto āēre supra stagnum rigens pernoctāre jussi sunt, ut frīgore congelāti necarēntur. Una autem erat ōmnium oratio : Quadraginta in stādium ingressi sumus, quadraginta item, Dōmine, corōna donēmur, ne una quidem huic nūmero desit. Est in honōre hic nūmerus, quem tu quadraginta diērum jejūnio decorāsti, per quem divīna lex ingressa est in orbem terrārum; Elīas quadraginta diērum jejūnio Deum quārens, ejus visionem consecūtus est. Et hēc quidem illōrum erat oratio.

℟. Sancti tui, Dōmine, mirābile consecūti sunt iter, serviētes prāceptis tuis, ut invenirēntur illāsi in aquis vālidis : * Terra apparuit ārida, et in Mari Rubro via sine impedi-

mēto. ℣. Quōniam percūssit petram, et fluxērunt aquāe, et torrēntes inundavērunt. — Terra apparuit.

Lectio v

Ceteris autem custōdibus somno dēditis, solus vigilābat jānitor, qui et illos orāntes et luce circumfūsos, et quosdam e cāelo descendētes Angelos tamquam a Rege missos, qui corōnas triginta novem militibus distribūerent, intuens, ita secum loquebātur : Quadraginta hi sunt; quadragēsimi corōna ubi est? Quāe dum cogitāret, unus ex illo nūmero, cui ānimus ad frīgus ferēdum defēcerať, in prōximum tepefāctum bālneum desiliens, Sanctos illos summo dolōre affēcit. Verum Deus illōrum preces irritas esse non est passus; nam rei evēntum admirātus jānitor, mox custōdibus e somno excitātis, detractisq̃ue sibi vēstibus, ac se christiānum esse clara voce professus, Martýribus se adjūnxit. Cum vero præsīdis satēllites janitōrem quoque christiānum esse cognovissent, bacillis comminūta ōmnium eōrum crura fregērunt.

℟. Vērbera carnīficum non timuērunt Sancti Dei,

moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. *℣.* Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut.

Lectio vi

IN eo supplicio mórtui sunt omnes, præter Melithónem natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus, adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est : Fili, paulisper sústine; ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustri impóni cérneret, ut in rogam inferréntur, ac filium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse; ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequébatur. In cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit; ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervénirent. Combústis illis, eórum reliquiæ projectæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et integræ

repértæ, honorífico sepúlcro cónditæ sunt.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. *℣.* Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiescent illi. — Quóniam. *Glória Patri. Quóniam.*

In III Nocturno Homilia in Ev. Descéndens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco. [66]

IX Lectio de Homilia Ferialæ.

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Ferialæ.

IN II VESPERIS

℣. Exsultábunt Sancti.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctó-

rum, qui Christi vestigia sunt secuti : et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Die 12 Martii

S. Gregorii I

Papæ, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex [69]

✠. Amavit eum Dominus.

Ad Magnif. Ant. O Doctor optime, * Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Gregori, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio

Deus, qui animæ famuli tui Gregorii æternæ beatitudinis præmia contulisti : concede propitius; ut, qui peccatorum nostrorum pondere premimur, ejus apud te precibus sublevemur. Per Dominum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno Lectiones
Sapiëntiam, de Communi
Doctorum. [87]

In II Nocturno

Lectio iv

Regorius Magnus, Romanus, Gordiani senatoris filius, adolescens philosophiæ operam dedit; et prætorio officio functus, patre mor-

tuo, sex monasteria in Sicilia edificavit, Romæ septimum sancti Andréæ nomine in suis ædibus, prope basilicam sanctorum Joannis et Pauli ad clivum Scauri, ubi Hilariône ac Maximiano magistris, monachi vitam professus, postea abbas fuit. Mox diaconus cardinalis creatus, Constantinopolim a Pelagio Pontifice ad Tiberium Constantinum imperatorem legatus mittitur : apud quem memorabile etiam illud effecit, quod Eutychium patriarcham, qui scripserat contra veram ac tractabilem corporum resurrectionem, ita convicit, ut ejus librum imperator in ignem injiceret. Quare Eutychius paulo post cum in morbum incidisset, instante morte, pellem manus suæ tenebat, multis presentibus, dicens : Confiteor quia omnes in hac carne resurgemus.

✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.

Lectio v

Romam rediens, Pelagio pestilentia sublato, summo omnium con-

sensu Póntifex eligitur. Quem honórem ne acciperet, quámdiu pótuit, recusávit; nam aliéno vestitu in spelúnca delítuit; ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnae, ad sanctum Petrum consecrátur. In pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpa relíquit. Peregrínos quotidie ad mensam adhibébat; in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descriptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit; nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit, Agnoítas Alexandria ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos háeresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convertit, vere a Beda presbýtero Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ epíscopi nomen arrogábat. Maurítium imperatórem,

eos qui mílites fuissent mónachos fieri prohibén-tem, a senténtia deterruit.

✠. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. ✠. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

✠ Ecclésiám ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta sýnodo, multa constituit : in iis, Ut in Missa Kýrie eléison nóvies repeterétur : ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúja dicerétur : ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et ecclesiásticum officium auxit. Quátuor concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua ecclesiárum consuetúdine Romam singulis triénniis conveniebant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit; quos cum dictáret, testátus est Petrus diáconus, se Spíritum Sanctum colúmbæ

spécie in ejus cápite sæpe vidisse. Admirabilia sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrevit, præsertim infirma semper et ægra valetudine. Qui dénique multis éditis miraculis, pontificatus anno décimo tértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontificis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cælestem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in basilica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evang. Venit Jesus de Com-

muni unius aut plúrium Summorum Pontificum [28¹].

℟. viii In médio. [28³]

IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitutam, dicit Dóminus.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

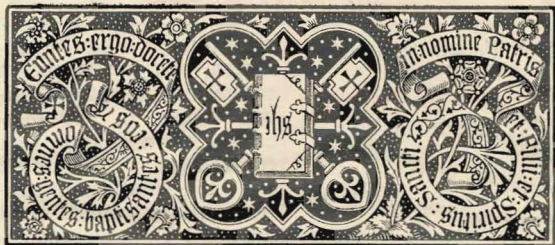
Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulisti : concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Commune Sanctorum

In omnibus Festis novem Lectionum Apostolorum vel Evangelistarum, in Duplicibus I et II classis aliorum Sanctorum, in Dedicatione Ecclesiæ, in Festis beatæ Mariæ Virginis, non autem per eorum Octavas, Officium integrum, præter ea quæ suis locis propria assignantur, dicitur de respectivo Communi, ut infra.

In reliquis Sanctorum Festis, in Octavis non privilegiatis quibuslibet et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, præter ea quæ pariter suis locis assignantur propria, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum sumuntur de occurrenti hebdomadæ die; Lectiones I Nocturni aut Lectio I et II cum suis Responsoriis dicuntur de Scriptura occurrenti, juxta Rubricas; reliqua omnia de respectivo Communi, ut infra, vel, in Octavis, ut in die Festo.

In Vigiliis Apostolorum

Officium fit de Feria, ut in Ordinario et Psalterio, præter Lectiones et Orationem, quæ, nisi propria suis locis assignentur, dicuntur ut infra, cum Responsoriis tamen de Feria currenti, ut in Proprio de Tempore.

Ad Nocturnum vero in FERIA IV tres ultimæ Antiphonæ cum suis Psalmis, et ad Laudes in qualibet FERIA Antiphonæ omnes et Psalmi sumuntur de 2 loco; ad Primam

additur quartus Psalmus, ut in Psalterio notatur, et ad omnes Horas dicuntur Preces feriales, ut in Ordinario.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem

Lectio i Cap. 15, 12-16

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut diléxi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ

Homilia 27 in Evangelia

UM cuncta sacra eloquia Domínicis plena sint præceptis, quid est quod de dilectione, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit : Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem; nisi quia omne mandátum de sola dilectione est, et ómnia unum præceptum sunt? Quia, quidquid præcipitur, in sola caritate solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt : sic multæ virtútes ex una caritate generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce caritátis.

Responsoria de Feria, ut in Proprio de Tempore.

Lectio ii

PRæcepta ergo Domínica et multa sunt, et unum : multa per diversitatem óperis, unum in radíce dilectionis. Quáliter autem ista diléctio tenenda sit, ipse insínuat, qui, in plerisque Scriptúráe suæ sententiis, et amicos jubet diligere in se, et inimicos propter se. Ille enim veraciter caritatem habet, qui et amicum diligit in Deo, et inimicum diligit propter Deum. Nam sunt

nonnulli, qui diligunt próximos, sed per afféctum cognationis et carnis; quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradícut. Sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præceptis Domínicis ex caritate debétur obediéntiæ.

Lectio iii

HI nimirum et próximum diligunt, et tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequúntur; quia amórem suum non spiritaliter, sed carnaliter impéndunt. Proínde cum Dóminus diceret : Hoc est præceptum meum ut diligátis invicem, prótinus áddidit : Sicut diléxi vos. Ac si apérte dicat : Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres caríssimi, solérter intuéndum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectionem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ diligimus, auferre molíatur.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut beáti N., Apóstoli tui, quam prævenimus, veneránda solémnitas, et devotióne nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Si tamen præcedens Oratio dicta jam fuerit in Officio vel Commemoratione de Comuni Conf. Pont., tunc dicatur sequens

Oratio

QUæsumus, omnipotens Deus : ut beátus N. Apóstolus, cujus præveni-

mus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxili-
lium; ut, a nostris reáti-
bus absolúti, a cunctis
étiam perículis eruámur.
Per Dóminum.

Commune Apostolorum

IN I VESPERIS

Ant. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109 1

Exit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante luciferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secundum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió nibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amicis suis.

Psalmus 110 2

Confítebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntates ejus.

Conféssio et magnificén tia opus ejus : * et justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

Memóriam fecit mirábíl ium suórum, miséricors

et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sáculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sáculum sáculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sáculum sáculi.

Ant. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111 3

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus : * et justítia ejus manet in sáculum sáculi.

Exórtum est in ténebris

lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditíone mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sáculum sáculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112 4

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáculum.

A solis ortu usque ad occásam, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116 5

Laudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capit. **Ephes. 2, 19-20**

Fratres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplícum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque sentiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitet
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

*** Patri, simúlque Filio,**
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

✠. In omnem terram exívit sonus eórum. **✠.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimoniúm illis, et géntibus.

Oratio propria.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolorum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus

Æterna Christi múnera,
Apostolorum glóriam,

Palmas et hymnos débítos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Caeléstis aulæ mílites
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium
Perfécta Christi caritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

* **Patri**, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I Nocturno

Ant. In omnem terram *
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18

Æli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egressio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans parvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : *

et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domínati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Clamavérunt justí, * et Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestráe non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos.

Ant. Constítues eos * príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribén-tis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pó-puli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæ-

culum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cá-sia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Ant. Constitues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i Cap. 4, 1-15

 IC nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis iudicer aut ab humano die : sed neque meipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum : sed non in hoc justificatus sum : qui autem iudicat me, Dóminus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium; et tunc laus erit unicuique a Deo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio luporum, dicit Dóminus :

* Estóte ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

HÆC autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos, ut in nobis discátis; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnáti : et útinam regnéti, ut et nos vobiscum regnémus! Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde :

* Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

NOS stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nobiles, nos autem ignobiles. Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et colaphis cedimur, et instabiles sumus, et laboramus operantes manibus nostris : maledicimur, et benedicimus : persecutionem patimur, et sustinemus : blasphemamur, et obsecramus : tamquam purgamenta huius mundi facti sumus, omnium peripsēma usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo, sed ut filios meos carissimos moneo. Nam si decem millia paedagogorum habeatis in Christo : sed non multos patres; nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

✠. Dum steteritis ante reges et praesides, nolite cogitare, quomodo aut quid loquamini; * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. ✠. Non enim vos estis, qui loquimini; sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. — Dabitur. Glória Patri. Dabitur.

In II Nocturno

Ant. Principes populorum * congregati sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46

Mnes gentes, plaudite manibus : * jubilate Deo in voce exsultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis : * et gentes sub pedibus nostris.

Eligit nobis hereditatem suam : * speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in iubilatio : * et Dominus in voce tubae.

Psallite Deo nostro, psallite : * psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terrae Deus : * psallite sapienter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham : * quoniam dii fortes terrae vehementer elevati sunt.

Ant. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedisti hereditatem * timentibus nomen tuum, Domine.

Psalmus 60

EXaudi, Deus, deprecationem meam : * intendē orationi meae.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiómem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Ant. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63

EXáudi, Deus, oratiómem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdiine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguae eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

V. Constitúes eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Gregórii
Papæ

Homilia 30 in Evang.,
post medium

Lectio iv

Criptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornáménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ videlicet ornáménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álii fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spírituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens singulis prout vult.

✠. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ✠. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Q uot ergo sunt bona prædicántium, totsunt ornáménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Ver-

bo Dómini cæli firmátí sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénite de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsumerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

✠. Beátí estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

✠. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

C Erte iste ipse pastor Ecclesiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedé-

mus, quantæ debilitátis quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulieris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsus Petrus negávit in terra, quem suspénsus latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débent; Petrus magna auctoritaté respóndet : Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

✠. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia æténa : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

✠. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Noeturno

Ant. Exaltabúntur * cónua justí, allelúja.

Psalmus 74

Onfitébimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi cólumnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte inique ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sáeculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia cónua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur cónua justí.

Ant. Exaltabúntur cónua justí, allelúja.

Ant. Lux orta est * justo, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * lætén-tur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98

Dóminus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis júdicium díligit.

Tu parásti directiões : * júdicium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus : * et Sámuél inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Custodiébant testi-
mónia ejus, et præcépta
ejus, allelúja.

V. Nimis honoráti sunt
amíci tui, Deus. **R.** Nimis
confortátus est principá-
tus eórum.

Absolutio A v́nculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit
Petrus ad Jesum : Ecce
nos reliquimus ómnia, et
secúti sumus te : quid ergo
erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

Lib. 3 in Matth. cap. 19

Randis fidúcia! Pe-
trus piscátor erat,
dives non fúerat,
cibos manu et arte quæ-
rébat; et tamen lóquitur
confidénter : Reliquimus
ómnia. Et quia non súfficit
tantum relínquere, jungit
quod perféctum est : Et
secúti sumus te. Fécimus
quod jussisti : quid ígitur
nobis dabis præmii? Jesus
autem dixit illis : Amen,
dico vobis, quod vos, qui
secúti estis me, in regene-
ratione, cum séderit Fílius
hóminis in sede majestátis
suæ, sedébitis et vos su-
per sedes duódecim, judi-
cántes duódecim tribus
Israël. Non dixit : Qui reli-

quistis ómnia; hoc enim et
Crates fecit philósophus,
et multi álíi divítias con-
tempserunt : sed, Qui se-
cúti estis me; quod pró-
prie Apostolorum est at-
que credéntium.

R. Isti sunt, qui vivéntes
in carne, plantavérunt
Ecclésiám sáanguine suo :
* Cálicem Dómini bibé-
runt, et amíci Dei facti
sunt. **V.** In omnem terram
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba
eórum. — Cálicem.

Bened. Cujus **vel** Quorum
festum cólimus, ipse **vel** ipsi.

Lectio viii

IN regeneratione, cum
séderit Fílius hóminis
in sede majestátis suæ
(quando et mórtui de cor-
ruptione resúrgent incor-
rúpti), sedébitis et vos in
sóliis judicántium, con-
demnántes duódecim tri-
bus Israël; quia, vobis
credéntibus, illi crédere
noluérunt. Et omnis, qui
reliquerit domum, vel fra-
tres, aut soróres, aut pa-
trem, aut matrem, aut
uxórem, aut filios, aut
agros propter nomen me-
um, céntuplum, accípiet
et vitam ætérnam possi-
débit. Locus iste cum illa
senténtia cóngruit, in qua
Salvátor lóquitur : Non
veni pacem mittere, sed
gládium. Veni enim sepa-

rare hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurrum a socru : et inimici hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicationem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divitias et sæculi voluptates : isti céntuplum recipient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :

* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromissio, in uxóribus appareat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimísierit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimísierit, spirituália recípiet; quæ comparatióne

et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Psalmi de Dominica.

2 Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amicis suis.

3 Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRatres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædicáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis, Cælum resúltet láudibus :

Apostolórum glóriam Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum próti-
nus
Languor salúsque sèn-
tiunt,

Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitèr
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera
Dei. ℟. Et facta ejus in-
tellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui
reliquístis * ómnia, et se-
cúti estis me, céntuplum
accipiétis, et vitam ætér-
nam possidébitis.

Oratio propria.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, sed ad Primam loco
Psalmi 117 Confitémini, dici-
tur Psalmus 53 Deus, in nó-
mine tuo. 55 Quod semper
observatur, quando ponitur
sequens Rubrica : Ad Horas
Psalmi de Dominica, ad Pri-
mam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres. [16]

℟. br. In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In
omnem. ℣. Et in fines or-
bis terræ verba eórum.
Exívit. Glória Patri. In
omnem. ℣. Constitues eos
príncipes super omnem
terram. ℟. Mémoires erunt
nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM

Capitulum Act. 5, 12

PER manus autem Apo-
stolórum fiébant signa
et prodigia multa in plebe.

℟. br. Constitues eos
príncipes * Super omnem
terram. Constitues. ℣. Mé-
moires erunt nóminis tui,
Dómine. Super omnem
terram. Glória Patri. Con-
stitues. ℣. Nimis honoráti
sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est
principátus eórum.

AD NONAM

Capitulum Act. 5, 41

IBant Apóstoli gaudén-
tes a conspéctu concílii,
quóniam digni hábiti sunt
pro nómine Jesu contumé-
liam pati.

℟. br. Nimis honoráti
sunt * Amíci tui, Deus.
Nimis. ℣. Nimis confor-
tátus est principátus eó-
rum. Amíci. Glória Patri.
Nimis honoráti. ℣. Annun-
tiavérunt ópera Dei. ℟. Et
facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Ant. Jurávit Dóminus, *
et non pænitébit eum : Tu
es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109

Ixit Dóminus Dó-
mino meo : * Sede
a dextris meis :

Donec ponam inimícos
tuos, * scabéllum pedum
tuórum.

Virgam virtútis tuæ emít-
tet Dóminus ex Sion : *
domináre in médio inimi-
córum tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóri-
bus sanctórum : * ex útero
ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non
pænitébit eum : * Tu es
sacérdos in ætérnum se-
cúndum órđinem Melchí-
sedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicábit in natió nibus,
implébit ruínas : * con-
quassábit cápita in terra
multórum.

De torrén te in via bi-
bet : * proptérea exaltábit
caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et
non pænitébit eum : Tu es
sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dó-
minus cum princípibus pó-
puli sui.

Psalmus 112

L Audáte, púeri, Dómi-
num : * laudáte nomen
Dómini.

Sit nomen Dómini bene-
dictum, * ex hoc nunc, et
usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad
occásum, * laudábile no-
men Dómini.

Excélsus super omnes
gentes Dóminus, * et su-
per cǽlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus
noster, qui in altis hábi-
tat, * et humília réspicit in
cǽlo et in terra?

Súscitans a terra íno-
pem, * et de stércore éri-
gens páuperem :

Ut cóllocet eum cum
príncipibus, * cum prin-
cípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stéri-
lem in domo, * matrem
filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dó-
minus cum princípibus pó-
puli sui.

Ant. Dirupísti, Dómine, *
víncula mea : tibi sacrifi-
cábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

C Rédidi, propter quod
locútus sum : * ego au-
tem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu
meo : * Omnis homo men-
dax.

Quid retríbuam Dómi-
no, * pro ómnibus, quæ
retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Dirupísti, Dómine, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácri-mis, * in exsultatióne mentent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manipulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138

Domine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectionem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fugiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas
dilúculo, * et habitávero
in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua
dedúcet me : * et tenébit
me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan téne-
bræ conculcábunt me : *
et nox illuminátio mea in
delíciis meis.

Quia ténebræ non obscu-
rabúntur a te, et nox sicut
dies illuminábitur : * sicut
ténebræ ejus, ita et lumen
ejus.

Quia tu possedísti renes
meos : * suscepísti me de
útero matris meæ.

Confitébor tibi quia ter-
ribíliter magnificátus es : *
mirabília ópera tua, et áni-
ma mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os
meum a te, quod fecisti in
occúlto : * et substántia
mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidé-
runt óculi tui, et in libro
tuo omnes scribéntur : *
dies formabúntur, et nemo
in eis.

Mihi autem nimis hono-
rificáti sunt amíci tui,
Deus : * nimis confortátus
est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et su-
per arénam multiplicabún-
tur : * exsurrexi, et adhuc
sum tecum.

Si occíderis, Deus, pec-
catóres : * viri sánguini-
um, declináte a me :

Quia dicitis in cogitatio-

ne : * Accípient in vani-
táte civitatés tuas.

Nonne qui odérunt te,
Dómine, óderam? * et su-
per inimícos tuos tabescé-
bam?

Perfécto ódio óderam il-
los : * et inimíci facti sunt
mihi.

Proba me, Deus, et scito
cor meum : * intérroga me,
et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis
in me est : * et deduc me
in via ætérna.

Ant. Confortátus est prin-
cipátus eórum, et honoráti
sunt amíci tui, Deus.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRatres : Jam non estis
hóspites, et ádvenæ;
sed estis cives Sanctórum,
et doméstici Dei, super-
ædificáti super fundamén-
tum Apostolórum et Pro-
phetárum, ipso summo an-
gulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudi-
bus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcepta quorum próti-
nus
Languor salúsque sén-
tiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitér
In fine Christus sáeculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* **Patri**, simúlque **Fílio**,
Tibíque, **Sancte Spíritus**,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera
Dei. **℟.** Et facta ejus intel-
lexérunt.

Ad Magnif. Ant. Estóte
fortes * in bello, et pu-
gnáte cum antiquo ser-
pente : et accipiétis re-
gnum ætérnum, allelúja.

**Completorium de Domi-
nica**

II ALIÆ LECTIONES

pro Apostolis

In II Nocturno

De Expositióne sancti Au-
gustíni Episcopi super
Psalmum octogésimum
sextum **Ante medium**

Lectio iv

Undaménta ejus in
móntibus sanctis :
diligít Dóminus
portas Sion. Quare sunt

fundaménta Apóstoli et
Prophétæ? Quia eórum
auctóritas portat infirmi-
tátem nostram. Quare sunt
portæ? Quia per ipsos in-
trámus ad regnum Dei.
Prædicant enim nobis : et,
cum per ipsos intrámus,
per Christum intrámus;
ipse est enim jánuá. Et
cum dicúntur duódecim
portæ Jerúsalem, et una
porta Christus et duóde-
cim portæ Christus, quia
in duódecim portis Chri-
stus; et ideo duodenárius
númerus Apostolórum.
Sacraméntum magnum
hujus duodenárii signifi-
cátio est númeri. Sedébi-
tis, inquit, super duóde-
cim sedes, judicántes duó-
decim tribus Israël.

℟. Vidi conjúctos viros,
habéntes spléndidas ve-
stes, et Angelus Dómini
locútus est ad me, dicens :

* Isti sunt viri sancti facti
amíci Dei. **℣.** Vidi Ange-
lum Dei fortem, volántem
per médium cæium, voce
magna clamántem et di-
céntem. — Isti.

Lectio v

SI duódecim sellæ ibi
sunt, non est ubi sé-
deat tértius décimus Pau-
lus Apóstolus, et non erit
quómodo júdicet; et ipse
se judicatúrum dixit, non
hómines tantum, sed et
ángelos. Quos ángelos,

nisi apóstatas ángeles? Nescítis, inquit, quia ángeles judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis, unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum inveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædificium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentíentes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ✠. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

ET ideo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes

sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatió-nem universitátis ad sedes duódecim pértinent; quemádmódum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídiés. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia æténa : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

✠. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo coronántur.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia sancti Bedæ
Venerábilis PresbýteriHomilia in Natali
S. Benedicti Episc.

Erfectus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum; habébit enim thesáurum non deficientem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes in ália præmium speráre dócuit, id est, in regeneratione; cum vidélicet in vitam immortalém fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

✠. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo :

* Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ✠. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio viii

ET justa prorsus retribútio, ut, qui hic pro Christo humanæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assideant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías electus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

✠. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :

* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

✠. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix

ET Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur? cum ipse dicat : Nescitis, quóniam ángelos

judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui, ad exéplum Apostolórum, sua reliquerunt ómnia et secúti sunt Christum, júdices sum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duo-

denário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et, per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus.

Commune Evangelistarum

Omnia ut in Communi Apostolorum [3], præter Lektionen ut infra :

In I Nocturno

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ

Lectio i **Cap. 1, 1-12**

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiões Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi, sacerdotem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne : et nubes ma-

gna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi species eléctri, id est, de médio ignis.

✠. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus :

* Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. ✠. Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte ergo prudéntes.

Lectio ii

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hó-

minis sub pennis eorum in quatuor partibus : et facies, et pennas per quatuor partes habebant, junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. Non revertebantur cum incederent : sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

℟. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum et humilis corde :

* Jugum enim meum suave est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis requiem animabus vestris. — Jugum enim meum.

Lectio iii

Similitudo autem vultus eorum : facies hominis, et facies leonis a dextris ipsorum quatuor : facies autem bovis, a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennæ eorum exténtæ desuper : duæ pennæ singulorum jungébantur, et duæ tegébant corpora eorum : et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat : ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertébantur cum ambularent.

℟. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare, quomodo aut quid loquámini; * Dábitur

enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquimini; sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. — Dábitur enim vobis. Glória Patri. Dábitur enim vobis.

In II Nocturno

De Expositione sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Hom. 3 Lib. 1

Lectio iv

Ancta quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura prævidéntur, subtili narratione describúntur, cum dicitur : Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. Quid per faciem, nisi notitia; et quid per pennas, nisi volátus exprimitur? Per faciem quippe unusquisque cognóscitur : per pennas vero in altum avium corpora sublevántur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos

tóllimur, quasi in áëra levámur.

✠. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens :

* Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ✠. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Lectio v

QUÁTUOR ergo fácies uni sunt : quia si requíras, quid Matthæus de incarnatione Dómini séntiat : hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnēs. Si quæras, quid Joánnēs séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnēs et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Joánnēs, Matthæus et Marcus sentit. QUÁTUOR ergo fácies uni sunt : quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

✠. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentíentes, propter me : * Gaudéte et

exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ✠. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Lectio vi

ET QUÁTUOR pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium, Dóminum nostrum Jesum Christum, simul omnes concórditer prædicant : et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pèrtinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt; sed, dum hunc esse incircumscriptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áëra levántur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in ómnibus, et par contemplatio divinitátis ejus in singulis, recte nunc dicitur : QUÁTUOR fácies uni, et quátuor pennæ uni.

✠. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia æterna : * Modo coronán-

tur, et accipiunt palmam.

✠. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 10, 1-9

IN illo tempore : Designavit Dominus et alios septuaginta duos : et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 17 in Evang.

Dominus et Salvator noster, fratres carissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus praecepta sunt : quia, dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim, binos in praedicationem discipulos mittit : quia duo sunt praecepta caritatis, Dei videlicet amor, et proximi : et minus quam inter duos caritas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere caritatem dicitur : sed dilectio in alterum tendit, ut caritas esse possit.

Pro Evangelistis

✠. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ✠. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. — Calicem.

Pro Confessore Pontifice

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et.

Pro Conf. non Pontifice

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. ✠. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viii

Ecce enim, binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit : quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui caritatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus de-

bet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciē suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur : quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt : atque per hoc veritas in mente suscipitur.

Pro Evangelistis

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicērunt regna : operati sunt iustitiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester ven-

turus sit. — Et. Glória Patri. Et.

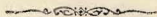
Pro Doctore

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. ℣. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Hinc namque eiusdem prædicatoribus Isaías dicit : Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait : Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit : quia unde in passione occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus.

Commune unius aut plurium Summorum Pontificum

Omnia de Communi unius aut plurimorum Martyrum vel Confessoris Pontificis, juxta qualitatem festi, præter sequentia :

Oratio

G Regem tuum, Pastor æternæ, placatus inténde : et per beátum **N.** (Mártirem tuum atque) Summum Pontíficem, perpétua protectione custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro pluribus Sum. Pontif. :

Oratio

G Regem tuum, Pastor æternæ, placatus inténde : et per beátos **N.** et **N.** (Mártires tuos atque) Summos Pontífices, perpétua protectione custódi; quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Si vero agenda sit commemoratio alterius Summi Pontificis, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui Ecclésiám tuam in apostólicæ petræ soliditáte fundátam, ab infernárum éruis terrore portárum : præsta, quæsumus, ut intercedente beáto **N.** (Mártire tuo atque) Summo Pontífice, in tua veritáte persistens, continúa securitáte muniátur. Per Dóminum.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangélli
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsariæ Philíppi, et interrogábat discipulos suos, dicens : Quem dicunt hó-

mines esse Fílium hómi-
nis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis
Papæ

**Sermo 2 in anniversario
assumpt. suæ, ante medium**

EUM, sicut evangé-
lica lectione rese-
rátum est, interro-
gasset Dóminus discípu-
los, quem ipsum (multis
diversa opinántibus) cré-
derent; respondissétque
beátus Petrus, dicens : Tu
es Christus Fílius Dei vivi;
Dóminus ait : Beátus es,
Simon Bar-Jona, quia caro
et sanguis non revelávit
tibi, sed Pater meus, qui
in cælis est : et ego dico
tibi, quia tu es Petrus, et
super hanc petram ædifi-
cábo Ecclésiám meam, et
portæ inferi non præva-
lébunt advérsus eam. Et
tibi dabo claves regni cæ-
lórur : et quodcúmque
ligáveris super terram,
erit ligátum et in cælis :
et quodcúmque sólveris
super terram, erit solútum
et in cælis. Manet ergo
dispositio veritátis, et beá-
tus Petrus, in accépta for-
titúdine petræ persevé-
rans, suscepá Ecclésiæ
gubernácula non relíquit.

Pro Pontifice Martyre :

✠. Coróna áurea super
caput ejus, * Expréssa si-
gno sanctitátis, glória ho-
nóris, et opus fortitúdinis.

✠. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus
dulcédinis, posuísti in cá-
pite ejus corónam de lápi-
de pretióso. — Expréssa
signo sanctitátis, glória
honóris, et opus fortitú-
dinis.

Pro pluribus Pont. Mart.

✠. Propter testaméntum
Dómini et leges patérnas,
Sancti Dei perstitérunt in
amóre fraternitátis : * Quia
unus fuit semper spíritus
in eis, et una fides. ✠. Ecce
quam bonum et quam ju-
cúndum habitáre fratres
in unum! — Quia.

Pro Pontifice Conf. :

✠. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum : sto-
lam glóriæ induit eum, * Et
ad portas paradísi coroná-
vit eum. ✠. Induit eum
Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. — Et.

Pro pluribus Pontif. Conf. :

✠. Beáti, qui custódiunt
judícium, * Et faciunt ju-
stítiam in omni témpore.
✠. Deus judícii Dóminus :
beáti omnes, qui exspé-
ctant eum. — Et.

Lectio viii

IN univérsa namque Ec-
clésia, Tu es Christus
Fílius Dei vivi, quotidie
Petrus dicit; et omnis lin-
gua, quæ confitétur Dó-
minum, magistério hujus

vocis imbuitur. Hæc fides diabolus vincit et captivorum ejus vincula dissolvit. Hæc erutos mundo, inserit cælo, et portæ inferi adversus eam prævalere non possunt. Tanta enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque hæretica umquam corrumpere pravitas, nec pagana potuerit superare perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationabili obsequio celebretur hodierna festivitas : ut in persona humilitatis meæ ille intelligatur, ille honoretur, in quo et omnium pastorum sollicitudo, cum commendatarum sibi ovium custodia perseverat, et cujus etiam dignitas in indigno herede non deficit.

Pro Pontifice Martyre :

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit : * Qui minas iudicium non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cælestia regna pervenit. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens Responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Domine, prævenisti eum in benedictionibus

dulcedinis : * Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. ℣. Vitam petiit a te, et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi. — Posuisti. Glória Patri. Posuisti.

Pro pluribus Pont. Mart. :

℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercèdem laboris ego reddam vobis. ℣. Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercèdem. Glória Patri. Mercèdem.

Pro Pontifice Confessore :

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Pro Pontifice Doctore :

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. ℣. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit. Glória Patri. Et implevit.

Pro pluribus Pontif. Conf. :

℟. Vigilate ergo, nescitis enim quando Dominus do-

mus véniat : * Ne cum vénerit repénite, invéniat vos dormiéntes. *℟.* Quod autem vobis dico, ómnibus dico : Vigiláte. — Ne. Glória Patri. Ne.

Lectio ix

CUM ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui créдите : quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus; obsecrántes, ut succínti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut

Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiám, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórtet florére virtútibus; vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólica petra arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus.

Commune unius **M**artiris

IN I VESPERIS

Ant. 1 Qui me confessus
fuerit * coram hominibus,
confitebor et ego eum co-
ram Patre meo.

**Psalmi ut in I Vesperis de
Communi Apostolorum. [3]**

2 Qui sequitur me, * non
ambulat in tenebris, sed
habebit lumen vitae, dicit
Dominus.

3 Qui mihi ministrat, *
me sequatur : et ubi ego
sum, illic sit et minister
meus.

4 Si quis mihi ministrá-
verit, * honorificabit eum
Pater meus, qui est in cæ-
lis, dicit Dominus.

5 Volo, Pater, * ut, ubi
ego sum, illic sit et miní-
ster meus.

In II Vesperis

Psalmus 115

CRedidi, propter quod
locutus sum : * ego au-
tem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómi-
no, * pro ómnibus, quæ
retribuit mihi?

Cálicem salutáris accé-
píam : * et nomen Dómini
invocabó.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus : * pretiósa in conspé-
ctu Dómini mors sanctó-
rum ejus :

O Dómine, quia ego ser-
vus tuus : * ego servus
tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocabó.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus : * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui,
Jerúsalem.

Ant. Volo, Pater, ut, ubi
ego sum, illic sit et miní-
ster meus.

Capitulum Jac. 1, 12

Beatús vir, qui suffert
tentatióem : quón-
iam, cum probátus fú-
erit, accípiet corónam vitæ,
quam repromísit Deus di-
ligéntibus se.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors et coróna, præ-
mium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sán-
guinem,
ÆtéRNA dona póssidet.

Ob hoc precátu súplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

* **L**aus et perénis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

V. Glória et honóre coro-
násti eum, Dómine. **R.** Et
constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste
Sanctus * pro lege Dei sui
certávit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non
tímuit; fundátus enim erat
supra firmam petram.

In II Vesperis

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult
veníre post me, * ábneget
semetípsum, et tollat cru-
cem suam, et sequátur me.

Pro Martyre et Pontifice

1 — Oratio

Infirmítatem nostram
réspecte, omnípotens
Deus : et, quia pondus
própriæ actiÓnis gravat,
beáti **N.** Mártyris tui at-
que Pontíficis intercessió
gloriÓsa nos próteget. Per
Dóminum.

2 — Alia Oratio

Deus, qui nos beáti **N.**
Mártyris tui atque
Pontíficis ánnua solemni-
táte lætíficas : concéde
propítius; ut, cujus nata-
lítia cólimus, de ejúsdem
étiam protectiÓne gaudeá-
mus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

3 — Oratio

Præsta, quæsumus, om-
nípotens Deus : ut,
qui beáti **N.** Mártyris tui
natalítia cólimus, inter-
cessiÓne ejus in tui nómi-
nis amóre roborémur. Per
Dóminum.

4 — Alia Oratio

Præsta, quæsumus, om-
nípotens Deus : ut,
intercedénte beáto **N.** Már-

tyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberemur in corpore, et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mátyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus Deus, tuórum militum, **ut supra.** [30]

In I Nocturno

Ant. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præceptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possессиónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga fere-
rea, * et tamquam vas fi-
guli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligi-
te : * erudimini, qui judi-
catis terram.

Servite Dómino in timó-
re : * et exsultate ei cum
tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Ant. Prædicans præcé-
ptum Dómini constitútus
est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dó-
minum clamávi : et exau-
dívit me de monte sancto
suo.

Psalmus 3

Domine, quid multipli-
cáti sunt qui tríbulant
me? * multi insúrgunt
adversum me.

Multi dicunt ánimæ
meæ : * Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, sus-
céptor meus es, * glória
mea, et exáltans caput
meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi : * et exaudívit
me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum : * et exsurrexi,
quia Dóminus suscepit
me.

Non timébo míllia pópuli
circumdántis me : * ex-
súrge, Dómine, salvum
me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa : * dentes pec-
catorum contrivísti.

Dómini est salus : * et
super pópulum tuum bene-
dictio tua.

Ant. Voce mea ad Dó-
minum clamávi : et exau-
dívit me de monte sancto
suo.

V. Glória et honóre co-
ronásti eum, Dómine.

R. Et constituísti eum su-
per ópera mánuum tuá-
rum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictione.

Lectiones sequentes I No-
cturni dicuntur in Festo
Martyris Pontificis. In Festo
autem Martyris non Pontifi-
cis adhibentur Lectiones Fra-
tres : Debitóres, quæ positæ
sunt in Communi plurimo-
rum Martyrum [52] cum Re-
sponsoriis tamen pro uno
Martyre non Pontifice ibi
notatis.

De Actibus Apostolorum

Lectio i Cap. 20, 17-38

Miléto Paulus mit-
tens Ephesum, vo-
cávit majóres natu
Ecclésiæ. Qui cum venís-
sent ad eum, et simul es-
sent, dixit eis : Vos scitis
a prima die, qua ingressus

sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérvíens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi acciderunt ex insídiis Judæorum : quómodo nihil subtráxerim utilium, quóminus annuntiárem vobis, et docérent vos públice, et per domos, testíficans Judæis, atque gentílibus in Deum pæniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spírítu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spírítus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiae Dei.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

ET nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis faciém meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a ságuine ómnium. Non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spírítus Sanctus pósuit episcopos régere Ecclésiám Dei, quam acquisívit ságuine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes perversa, ut abducant discípulos post se. Propter quod vigiláte memoria retinéntes : quóniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Bened. Spírítus Sancti.

Lectio iii

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

Argéntum et aurum, aut vestem nullus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infirmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixisset, póstitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. **G**loria Patri. Et.

In II Noeturno

Ant. Fílii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

QUUM invocárem exaudivit me Deus justítiae meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímmini.

Sacrificáte sacrificium justítiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicátii sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Fílii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

VERBA mea áuribus percípe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui dfligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Ant. In univérsta terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi.

Volucres cæli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. In universa terra glória et honóre coronásti eum.

V. Posuísti, Dómine, super caput ejus. **R.** Coronam de lapide pretioso.

Absolutio Ipsius pietas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 44 de Sanctis

Lectio iv

Triumphális beátí Mártýris **N.** dies hódie nobis anniversária celebritáte recurret; cujus glorificatióne sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequenda vestigia. Si enim compátimur, et conglorificábitur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcipue consideránda sunt : induráta videlicet tortóris sævítia, et Mártýris invicta paciéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; paciéntia Mártýris, ut eam imitémur. Audi Psalmí-

stam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes paciéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Paciéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiões.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in foveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Coronáta itaque est beátí Mártýris paciéntia : mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhorruit cárcerem. Ad imitatióne capitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiões, flagélla non tímuit, et quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo biberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiões hujus témporis ad futúram glóriam, quæ re-

velábitur in nobis; et Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

✠. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiόνibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Contemplabátur enim quantum in ænígmate infirmitas humána óculum mentis in æternitáte figere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia : et ea enarráre non sufficiens, admirándoclamábat : Quid mihi est in cælo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcendit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua no-

bis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscón-dito faciúi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplicium : et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

✠. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

✠. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

N Dómino confido : quómo do dicitis ánimæ : * Transmígra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malí-

gnus : * timéntes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretiósó.

Psalmus 20

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérú in sáculum, et in sáculum sáculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáculum sáculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 14, 26-33

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit

patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 37 in Evang.

I considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia, supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsidium. Temporális vita, æternæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidíanus deféctus corruptiónis quid est áliud quam quædam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intellectus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assistere, præsentem Dei vultum cérnere, incircumscriptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

R. Coróna áurea super caput ejus, * Exprésa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii

SED ad hæc audíta inar-
descit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégíus prædicátor dicit : Non coronábitur, nisi qui legítimè certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discipulus.

℣. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit :
* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas,

et osténdit illi regnum Dei.
— Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens Responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℣. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. ℣. Vitam pétíit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáculum sáculi.— Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED percontári libet, quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiám. Ecce discipulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcepti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem et eos, qui nobis carnis co-

gnatione conjuncti sunt, et quos próximos novimus, diligamus; et quos adversarios in via Dei patimur, odiendo et fugiendo nesciamus.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Qui me confessus fuerit * coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo.

Psalmi de Dominica.

2 Qui sequitur me, * non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vite, dicit Dominus.

3 Qui mihi ministrat, * me sequatur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

4 Si quis mihi ministraverit, * honorificabit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dominus.

5 Volo, Pater, * ut, ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capitulum Jac. 1, 12

BEatus vir, qui suffert tentationem : quoniam, cum probatus fuerit, accipiet coronam vite, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus

INvictæ Martyr, unicum Patris secutus Filium, Victis triumphas hostibus, Victor fruens cælestibus.

Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tedium.

Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono superni Numinis.

* Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Pro Martyre et Pontifice

1 — Oratio

Infirmitatem nostram respice, omnipotens Deus : et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati N. Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protégat. Per Dominum.

2 — Alia Oratio

Deus, qui nos beati N. Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas : concede propitius; ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Pro Martyre non Pontifice

3 — Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti **N.** Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

4 — Alia Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto **N.** Mártyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentationem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet coronam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre

* Coronásti eum, Dómine. Glória et. **℣.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. **℣.** Posuísti, Dómine, super caput ejus. **℟.** Coronam de lápide pretiósó.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. **℣.** Coronam de lápide pretiósó. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. **℟.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. **℣.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna est. **℣.** Justus ut palma florébit. **℟.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [29], sed loco ultimi dicitur Psalmus 115 Crédidi ut ibidem pro II Vesperis notatur.

℣. Justus ut palma florébit. **℟.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult venire post me, * abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES pro uno Martyre

In I Noeturno

De Expositione sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centesimum decimum octavum **Sermo 21**

Lectio iv

Rincipes persecuti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidavit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injuste persecutionum tormenta sustineat; qui nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum putaverit esse violandum; qui nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia; qui loquatur juste, et non audiatur; qui loquatur plena salutis, et impugnetur, ut possit dicere : Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine; impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis; impugnatur quasi veneficus,

qui in nomine Domini gloriatur, cum pietas virtutum omnium fundamentum sit.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ✠. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. — Et.

Lectio v

VEre frustra impugnatur, qui apud impios et infidos impietatis arcensitur, cum fidei sit magister. Verum, qui gratis impugnatur, fortis debet esse et constans. Quomodo ergo subtexit : Et a verbis tuis trepidavit cor meum? Trepidare infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Time Domini, omnes sancti ejus : et, Beatus vir, qui timet Dominum. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis.

✠. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

✠. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio vi

Pone ergo Mártýrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem infremat, aliúnde stridor candéntium laminárum et flamma fornácis ardéntis exáestuét, ex parte ália pérsonent tractus gráviū catenárum, hinc cár-nifex cruéntus assístat : Pone, inquam, circumspectántem ómnia plena sup-pliciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recru-descéntis ærúmnam; trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis; perturbári ánimo, dum futúri iudícii rhomphæam illam terribilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatió-nem fidúciæ viri constán-tis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confi-déntia cupiéntis æténa, et divína trepidántis?

✠. Stola jucunditátis in-duit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

✠. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutá-ris potávit illum. — Et.

Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 24-27

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Si quis vult post me vénire, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homília 32 in Evang.

Uia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutritæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupiscere, si non posset? Sed cæléstis médicus singulis quibús-que vítiis obviántia adhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frigidis, frigida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

✠. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitátis, glória ho-

nóris, et opus fortitúdinis.

V. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Exprésa.

Lectio viii

CErte, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupiscitis, per novæ conversatiónis stúdiu et vestra largímini. Quid vero in hac lectione dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dicitur, ut abnegémus nostra : hic dicitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine ságuinem suum fudit :

* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. **G**lória Patri. Qui.

Vel ℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. **V.** Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitudínem diérum in sáculu sáculi. — Posuísti. **G**lória Patri. Posuísti.

Lectio ix

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia, quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctáture, citius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolu ad certámen própérat, vestiménta abjiciat, ne succúmbat.

Te Deu laudámus.

III ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangélii
secúndu Matthæu

Lectio vii Cap. 10, 34-42

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim mittere in

terram : non veni pacem mittere, sed gládium. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi

Comment. in Matth., can. 10

EUAE ista divisio est? inter prima enim legis praecepta accepimus : Honora patrem tuum et matrem tuam; et ipse Dominus ait : Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gládium in terram, et separatus a patre filius, et filia a matre, et nurus adversus socrum, et hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde pública auctoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella, et gládium Domini inter patrem et filium, et inter filiam matremque deseviens.

✠. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis.

✠. Quóniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus corónam de lapide pretioso. — Expressa.

Lectio viii

Gládium telorum omnium telum acutissimum est, in quo sit jus potestatis, et iudicii severitas, et animadversio pec-

catórum. Et hujus quidem teli nómine novi Evangelii praedicationem appellatam frequens in Prophétis auctoritas est. Dei igitur verbum nuncupatum meminérimus in gládio; qui gládus missus in terram est, idest, praedicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis in domo una dissensio, et doméstica novo homini erunt inimica; quia ille per verbum Dei divisus ab illis, manere et interior et exterior, id est, et corpus et ánima, in spiritus novitate gaudébit.

✠. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit :

* Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cæléstia regna pervénit. ✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória. Qui.

Vel ✠. Dómine, praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * Posuisti in capite ejus corónam de lapide pretioso. ✠. Vitam petiit a te, et tribuisti ei longitudinem diérum in saeculum saeculi. — Posuisti. Glória Patri. Posuisti.

Lectio ix

Pergit deinde eodem praeceptorum et intelligentiae decursu. Nam,

posteaquam relinquenda omnia, quæ in sæculo carississima sunt, imperaverat, adjecit : Qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus; quia Qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis et concupiscentia. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compati-mur, commorimur, consepelimur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit secutus, in hoc sacramento fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum laudamus.

IV ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 26-32

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nihil est opertum, quod non revelabitur; et occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi

Comment. in Matth., can. 10,
post medium

Ominis diem iudicii ostendit, quæ absconditam voluntatis nostræ conscientiam prodet; et ea quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ deteget.

Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas; quia dies iudicii nulla hæc fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, predicæte super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in tenebris tradidisse : sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, et verbum ejus infidelibus nox est.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis.

V. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Expressa.

Lectio viii

ITaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessionis vult esse loquendum. Idcirco, quæ in tenebris dicta sunt, predicari jussit in lumine; ut, quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelsis loquentium præconio audiuntur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, et profundum doctrinæ evangelicæ secretum in lumine prædicationis apostolicæ

revelándum, non timéntes eos, quibus, cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit :

*** Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. **Gloria Patri.** Qui minas.

Vel R. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : *** Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. V.** Vitam pétiiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáeculum sáeculi. — Posuísti. **Gloria Patri.** Posuísti.

Lectio ix

Nolite timére eos, qui occídunt corpus. Nul-
lus igitur córporum no-
strórum casus est perti-
mescéndus, neque ullus
interiméndæ carnis admit-
téndus est dolor; quando
pro natúrá suæ atque orí-
ginis conditióne resolúta,
in substántiam spirituális
ánimæ refundátur. Et quia
doctrínis tálibus confirmá-
tos opórtet líberam confi-
téndi Dei habére constán-
tiam, étiam conditiónem,
qua tenerémur, adjécit,
negatúrum se eum Patri
in cælis, qui se homínibus
in terra negásset; eum
porro, qui conféssus co-
ram homínibus se fuísset,
a se in cælis confiténdum;
qualésque nos nóminis sui
testes homínibus fuissé-
mus, tali nos apud Deum
Patrem testimonio ejus
usúros.

Te Deum laudámus.

Commune plurimorum Martyrum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Omnes Sancti, *
quanta passi sunt tormén-
ta, ut secúri pervenirent
ad palmam martýrii!

**Psalmi ut in I Vesperis de
Communi Apostolorum. [3]**

2 Cum palma * ad regna
pervenérunt Sancti, corón-
as decóris meruérunt de
manu Dei.

3 Córpora Sanctórum *
in pace sepúlta sunt : et
vivent nómina eórum in
aetérnum.

4 Mártyres Dómini, *
Dóminum benedícite in
aetérnum.

5 Mártyrum chorus, *
laudáte Dóminum de cæ-
lis, allelúja.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in ma-
nu Dei sunt, et non
tanget illos torméntum

mortis. Visi sunt óculis
insipiéntium mori; illi au-
tem sunt in pace.

Hymnus

Sanctórum méritis in-
clyta gáudia
Pangámus, sócii, gésta-
que fórtia :

Gliscens fert ánimus pró-
mere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mun-
dus abhórruit;

Hunc fructu vácuum, fló-
ribus áridum

Contempsére tui nóminis
ásseclæ,

Jesu, Rex bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque mi-
nas truces

Calcárunť hómínem, sæ-
vaque vérbera :

His cessit lácerans fórtiter
úngula,

Nec carpsit penetrália.

Cæduntur gládiis more bi-
déntium :

Non murmur résonat, non
querimónia;

Sed corde impávido mens
bene cónschia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lin-
gua retéxere,

Quæ tu Martíribus mú-
nera præparas?

Rubri nam flúido sánguine,
fúlgidis

Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, úna-
que póscimus :

Ut culpas ábigas, nóxia
súbtrahas,

Des pacem fámulis; ut tibi
glóriam,

Annórum in sériem, can-
nant. Amen.

V. Lætámini in Dómino
et exsultáte, iusti. **R.** Et
gloriámini, omnes recti
corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum
est enim * regnum cæló-
rum, qui contempsérunt
vitam mundi, et pervené-
runt ad præmia regni, et
lavérunt stolas suas in
ságuine Agni.

**Pro pluribus Martyribus
Pontificibus**

1 — Oratio

Beatórum Mártyrum pa-
ritérque Pontíficum
N. et **N.** nos, quæsumus,
Dómine, festa tueántur :
et eórum comméndet orá-

tio veneránda. Per Dómi-
num.

Si non fuerint Pontifices

2 — Oratio

DEus, qui nos concédis
sanctórum Mártyrum
tuórum **N.** et **N.** natalítia
cólere : da nobis in æténa
beatitúde de eórum so-
cietáte gaudére. Per Dó-
minum.

3 — Alia Oratio

DEus, qui nos ánnua
sanctórum Mártyrum
tuórum **N.** et **N.** solemni-
táte lætíficas : concéde
propítius; ut, quorum
gaudémus méritis, accen-
dámur exémpis. Per Dó-
minum.

**Completorium de Domi-
nica.**

AD MATUTINUM

Invit. Regem Mártyrum
Dóminum, * Veníte, ad-
orémus. **Ps. 94** Veníte,
exsultémus.

Hymnus

CHristo profúsum sán-
guinem
Et Mártyrum victórias
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócbis.

Terróre victo sáculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacrae compéndio
Vitam beátam póssident.

**Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;**

Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúndi-
tur;

Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénis grátia.

¶ **Sequens Conclusio num-
quam mutatur.**

Te nunc, Redémptor,
quæsumus,
Ut Mártýrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sácula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Secus decúrsus
aquárum * plantávit ví-
neam justórum, et in lege
Dómini fuit volúntas eó-
rum.

Psalmus 1

 Eátus vir, qui non
ábiit in consílio im-
piórum, et in via
peccatórum non stetit, *
et in cáthedra pestiléntiæ
non sedit :

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege
ejus meditábitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in
témptore suo :

Et fólíum ejus non dé-
fluet : * et ómnia quæcúm-
que fáciat, prosperabún-
tur.

Non sic ímpii, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie ter-
ræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudício : * neque pecca-
tóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter
impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus
aquárum plantávit víneam
justórum, et in lege Dó-
mini fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam aurum *
in fornáce probávit eléctos
Dóminus : et quasi holo-
cáusta accépit eos in ætér-
num.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gen-
tes, * et pópuli medi-
táti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irri-
débit eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquébar ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
prædicans præcéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi gentes hereditátem
tuam, * et possessiónem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum.

Psalmus 3

Domine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscepitor meus es, * glória

mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum.

℟. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. **℟.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Absolutio Exáudi Dómine.

Benedictio Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Romános

Lectio i Cap. 8, 12-19

Ratres : Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servi-

tútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adóptiõnis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimoniúm reddit spíritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectatio creatúræ revelatióem filiórum Dei expéctat.

Pro pluribus Martyribus

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sitient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. — Quóniam prióra.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Fundátus.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii Cap. 8, 28-39

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Filio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádedit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Pro pluribus Martyribus

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fuderunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ideo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. — Et.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iiii

Quis ergo nos separábit a caritaté Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Jesu, Dómino nostro.

Pro pluribus Martyribus

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia : * Et meruérunt habére coronas perpétuas.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in

ságuine Agni. — Et. Glória Patri. Et.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad

usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * etenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * însuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiόνem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti, qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment penas ut áquilæ, volábunt et non deficiént.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam

suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedicti-
nem a Dómino : * et mise-
ricórdiam a Deo, salutári
suo.

Hæc est generatio quæ-
réntium eum, * quæren-
tium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámini,
portæ æternáles : * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus fortis et
potens : Dóminus potens
in prælio.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámini,
portæ æternáles : * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus virtútum
ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti, qui sperant
in Dómino, habébunt for-
titúdinem, assúment pen-
nas ut áquilæ, volábunt,
et non deficient.

℟. Exsúltent iusti in con-
spéctu Dei. **℞.** Et dele-
cténtur in lætítia.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 47 de Sanctis

Lectio iv

Uotiescúmque, fra-
tres caríssimi, san-
ctórum Mártyrum
solémnia celebrámus, ita,

ipsis intercedéntibus, ex-
spectémus a Dómino cón-
sequi temporália benefí-
cia, ut ipsos Mártyres imi-
tándo accípere mereámur
æterna. Ab ipsis enim
sanctórum Mártyrum in
veritáte festivitátum gáu-
dia celebrántur, qui ipsó-
rum Mártyrum exéempla
sequúntur. Solemnitátes
enim Mártyrum exhorta-
tiones sunt martyriórum;
ut imitári non pígeat,
quod celebráre deléctat.

℞. Sancti tui, Dómine,
mirábile consecúti sunt
iter, serviéntes præcéptis
tuis, ut inveniréntur illæsi
in aquis válidis : * Terra
appáruit árida, et in Mari
Rubro via sine impedi-
ménto. **℟.** Quóniam per-
cússit petram, et fluxé-
runt aquæ, et torréntes
inundavérunt. — Terra
appáruit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SED nos vólumus gau-
dère cum Sanctis; et
tribulatiónem mundi nó-
lumus sustinére cum ipsis.
Qui enim sanctos Márty-
res, in quantum potúerit,
imitári nolúerit, ad eórum
beatitúdinem non póterit
perveníre. Sed et Paulus
Apóstolus prædicat, di-
cens : Si fuérimus sócii
passiónum, érimus et con-
solatiónum. Et Dóminus

in Evangélio : Si mundus vos odit, scitôte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinere cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

SED dicit áliquis : Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestigia sequi? Huic ego respódeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsius adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humano clamántem : Discite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exéplum, ut sequámur vestigia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est

eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiescent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Noeturno

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32

Xsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat

autem cogitationes populorum, et reprobabat consilia principum.

Consilium autem Domini in ætérnum manet : * cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

Beáta gens, cujus est Dominus, Deus ejus : * populus, quem elégit in hereditatem sibi.

De cælo respéxit Dominus : * vidit omnes filios hominum.

De præparato habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillatim corda eorum : * qui intélligit ómnia ópera eorum.

Non salvátur rex per multam virtutem : * et gigas non salvábitur in multitudíne virtútis suæ.

Fallax equus ad salutem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce, óculi Domini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eorum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dominum : * quóniam adjutor et protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Domine, super nos : * quemádmódum sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dominum est merces eorum.

Ant. Tradidérunt * corpora sua in mortem, ne servírent idólis : ideo coronáti pössident palmam.

Psalmus 33

Benedícam Dominum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dominum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dominum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulationibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dominus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulationibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Domini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dominus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dominum, omnes sancti ejus : * quóniam

non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatió- nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssi- ma : * et qui odérunt ju- stum, delínquent.

Rédimet Dóminus áni- mas servórum suórum : *

et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servi- rent idólis : ideo coronáti póssident palmam.

Ant. Ecce, merces * Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vi- vent in ætérnum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatió- nibus, quæ inve- nérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * con- turbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætí- ficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernácu- lum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuváb- it eam Deus mane dilú- culo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum no- bíscum : * suscep- tor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit pro- dígia super terram : * au-

ferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cōteret, et confringet arma : * et scuta combūret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscep̃tor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce, merces Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivunt in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℞. Et apud Dóminum est merces eórum.

Absolutio A v́nculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 9-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prœlia, et seditiões, nolíte terréri : opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 35 in Evangelia

Ominus ac Redemptor noster peritóri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo

minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur; et nos tolerabílius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prœlia et seditiões, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a fratribus perp̃peti.

℞. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Benedictio Quorum festum cólimus.

Lectio viii

SED, his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum; et terrémótus magni erunt per

loca, et pestilentiae, et fames, terrorésque de cælo et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus prævenitur; et per crebra mala, quæ præveniunt, indicantur mala perpétua, quæ subsequuntur. Et ideo post bella et seditiones non statim finis; quia multa debent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte, benedicti Patris mei, percípите regnum. — Mercédem. **Gloria Patri. Mercédem.**

Sequens Responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio plurimorum Martyrum Fratrum, etiam si ii recolantur cum Sociis; dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sángine secúti sunt Dóminum : * Contemnentes aulam régiam, pervenerunt ad regna cælestia. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Contemnentes. **Gloria Patri. Contemnentes.**

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED cum tot signa perturbationis dicta sint, opórtet, ut eórum considerationem breviter per singula perstringámus; quia necesse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab elementis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surge gens contra gentem, ecce perturbatio hóminum; erunt terrémótus magni per loca, ecce respectus iræ désuper; erunt pestilentiae, ecce inæqualitas córporum; erit fames, ecce sterilitas terræ; terrorésque de cælo et tempestátes, ecce inæqualitas áëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummationem ómnia perturbántur; et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur, ut impleátur quod dicitur : Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Omnes Sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Psalmi de Dominica.

2 Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, * Dóminum benedicite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

REX glorióse Mártyrum, Coróna confiténtium, Qui respuéntes térrea Perducis ad cæléstia :

Aurem benígnam prótinus Inténde nostris vóci bus : Trophæa sacra pángimus : Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres Parcisque Confessóribus : Tu vince nostra crimina, Largítor indulgéntiæ.

* **Deo** Patri sit glória, Ejúsque soli Filio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc et per omne sæculum. Amen.

✠. Exsultábunt Sancti in glória. ✠. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes nu-

meráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus

1 — Oratio

Beatórum Mártyrum patrítérque Pontíficum **N.** et **N.** nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

2 — Oratio

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum **N.** et **N.** natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

3 — Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum **N.** et **N.** solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur extrémis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Justórum, ut supra.

✠. **br.** Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ✠. Et gloriámini, omnes recti corde.

Et exsultáte. **Glória Patri.** Lætámini. **℣.** Exsúltent justí in conspéctu Dei. **℟.** Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capitulum Sap. 10, 17

Reddedit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. br. Exsúltent justí * In conspéctu Dei. Exsúltent. **℣.** Et delecténtur in lætítia. In. **Glória Patri.** Exsúltent. **℣.** Justí autem in perpétuum vivent. **℟.** Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capitulum Sap. 3, 7-8

Fulgébunt justí, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. br. Justí autem * In perpétuum vivent. Justí. **℣.** Et apud Dóminum est merces eórum. In. **Glória Patri.** Justí. **℣.** Exsultábunt Sancti in glória. **℟.** Lætábúntur in cubilibus suis.

IN II VESPERIS

Añæ 1 Isti sunt Sancti, * qui pro testaménto Dei

sua cörpera tradidérunt, et in ságuine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [3], sed loco ultimi Ps. 115 Crédidi, ut infra.

2 Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt re-promissiónes.

3 Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4 Abstérget Deus * omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

5 In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspé-

ctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiā laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

Sanctórum méritis inclyta gáudia
Pangámus, sócii, gésta-
que fórtia :

Gliscens fert ánimus prómere cántibus

Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit;

Hunc fructu vácuum, flóribus áridum

Contempsére tui nóminis ásseclæ,

Jesu, Rex bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces

Calcárunť hómīnum, sævaque vérbera :

His cessit lácerans fórtiter úngula,

Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidentium :

Non murmur résonat, non querimónia;

Sed corde impávido mens bene cónsčia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,

Quæ tu Martýribus múnera præparas?

Rubri nam flúido ságuine, fúlgidis

Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únique póscimus :

Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,

Des pacem fámulis; ut tibi glóriam,

Annórum in sériem, cantant. Amen.

℟. Exsultábunt Sancti in glória. **℟.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre ságuinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES

pro plur. Martyribus

In II Nocturno

Sermo sancti Joannis
ChrysostomiSermo 1 de Martyribus,
tom. 3

Lectio iv

Emo est qui nesciat, Mátyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpia, favénte Christo monstréntur : ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus, quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris; quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémpis, virtúte pari, devotíone consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et vinceré hostem possímus, ut, parta victória, cum iisdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

✠. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ✠. Quóniam percússit petram, et fluxé-

runt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v

Quis est enim, qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui etsi mátyrio par esse non possit, tamen múnere tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut mátyrium præbeat, aut, sine mátyrio, cum Sanctis præmia divína retribuat.

✠. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ✠. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut.

Lectio vi

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita iustus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti; sic et laborándo fortióres, et moriéndó victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine

prœlio hostem subjécit; nemo sine bello imperatorem promérui. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes; habes fortíssima tela, quibus inimicum débélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ✠. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiescent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 6, 17-23

IN illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii
Episcopi

Lib. 5 in Luc. cap. 6, post init.

Dvérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad

turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos; in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascendere possit ad montem. Et ideo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libidine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit; ut usu quodam et cópia suæ natúrae, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ✠. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Lectio viii

BEáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Dóminicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus; sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor

velut virtútes ampléxus est cardinales; ille in illis octo mysticum numerum reseravit. Pro octáva enim multi inscribuntur Psalmi, et mandatum accipis octo illis partem dare, fortasse benedictionibus. Sicut enim spei nostræ octáva perfectio est, ita octáva summa virtutum est.

✠. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ✠. Veníte, benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Vel ✠. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine : qui effuso sanguine secuti sunt Dóminum : * Contemnentes aulam régiam, pervenerunt ad regna cælestia. ✠. Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum! — Contemnentes. Glória Patri. Contemnentes.

Lectio ix

SED prius quæ sunt ampliora videamus. Beati, inquit, pauperes, quoniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc uterque Evangelista posuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatioque virtutum; quia qui contem-

pserit sæcularia, ipse merebitur sempiterna, nec potest quisquam meritum regni cælestis adipisci, qui, mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus.

III ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 1-8

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Attendite a fermento pharisæorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia sancti Bedæ
Venerabilis Presbyteri

Lib. 4 in Luc. cap. 12

DE hoc fermento Apostolus præcipit : Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ, et nequitiae, sed in azymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinae, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersionem suo sapore commaculat : sic nimirum simulatio, cujus semel animum imbuerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus : Attendite, ne æmulimini simulatores, quia

veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus et eorum reveletur hypocrisis.

℟. Propter testamentum Domini et leges paternas, Sancti Dei perstitērunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum! — Quia.

Lectio viii

Verum quod sequitur : Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur; non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed et in presenti tempore potest congruenter accipi. Quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumque umbras vel locuti, vel passi sunt Apostoli, nunc, clarificata per orbem Ecclesia, lectis eorum actibus, publice prædicantur. Ne terreâmini ab his, qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus, non habent amplius quid contra illos agant; ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris avibusque discerpenda projiciunt, cum nequâquam omnipotentiae Dei, quin ea resus-

citando vivificet, obsistere possint.

℟. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercèdem laboris ego reddam vobis.

℣. Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercèdem. Glória Patri. Mercèdem.

Vel ℟. Hæc est vera. [67]

Lectio ix

DUO autem sunt genera persecutorum : unum palam sævientium, alterum fide fraudulenterque blandientium. Contra utrumque nos munire atque instituere volens Salvator, et supra ab hypocrisi pharisæorum attendere, et hic a carnificum cæde præcipit non timere; quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque pæsseres veneunt pondio? Si minutissima, inquit, animalia, et quæ quolibet per aëra feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest; vos, qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debetis terri ab his, qui occidunt corpus; quia, qui irrationalia animalia gubernat, rationalia curare non desinit.

Te Deum laudamus.

Commune Confessoris Pontificis

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ecce sacerdos magnus, * qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Non est inventus * similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

3 Ideo jurejurando * fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

4 Sacerdotes Dei, * benedicite Dominum : servi Domini, hymnum dicite Deo, allelúja.

5 Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

In II Vesperis

Psalmus 131

Memento, Domine, David, * et omnis mansuetudinis ejus :

Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introiero in tabernaculum domus meae, * si ascendero in lectum strati mei :

Si dederó somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem :

Et requiem temporibus meis : donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invenimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus : * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam, * tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam : * et sancti tui exsultent.

Propter David, servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, et non frustrá-

bitur eam : * De fructu
ventris tui ponam super
sedem tuam.

Si custodierint filii tui
testamentum meum, * et
testimonia mea hæc, quæ
docébo eos :

Et filii eorum usque in
sæculum, * sedébunt su-
per sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus
Sion : * elégit eam in habi-
tationem sibi.

Hæc réquies mea in
sæculum sæculi : * hic
habitábo quóniam elégi
eam.

Víduam ejus benedicens
benedicam : * páuperes
ejus saturábo pánibus.

Sacerdotes ejus induam
salutári : * et sancti ejus
exsultatione exsultábunt.

Illuc producam cornu
David, * parávi lucérnam
Christo meo.

Inimicos ejus induam
confusione : * super ipsum
autem efflorébit sanctifi-
catio mea.

Ant. Serve bone et fidé-
lis, intra in gáudium Dó-
mini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacerdos magnus,
qui in diébus suis plá-
cuit Deo, et invéntus est
justus : et in témpore ira-
cúndiæ factus est recon-
ciliatio.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini,
coléntes

Quem pie laudant pópuli
per orbem,

Hac die lætus méruit beá-
tas

Scándere sedes.

**Si non est dies obitus (quod
litteræ m. t. v. indicant in
Proprio), dicatur :**

Hac die lætus méruit su-
prémus

Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmi-
lis, pudicus,

Sóbriam duxit sine labe
vitam,

Donec humános animávit
auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans méri-
tum frequénte,

Ægra quæ passim jacuére
membra,

Víribus morbi dómitis, sa-
lúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus ob-
sequéntem

Cóncinit laudem celebrés-
que palmas,

Ut piis ejus précibus juvé-
mur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque
virtus,

Qui, super cæli sólio corú-
scans,

Tótius mundi sériem gu-
bérnat

Trinus et unus. Amen.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ✠. Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtutum ópifex, pastor bone in pópulo ora pro nobis Dóminum.

In II Vesperis

✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ✠. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolum glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Pro Summis Pontificibus

Ant. Dum esset Summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

1 — Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus : ut beátí **N.** Confessoris tui atque Pontificis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beátí **N.** Confessoris tui atque Pontificis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus

nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus

In utrisque Vesperis

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte **N.**, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

3 — Oratio

DEus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum **N.** místrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus Iste Confessor, ut supra. [70]

In I Nocturno

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Psalmus I

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, *

et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste Sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,

et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in

Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscēptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3

Domine, quid multiplícati sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscēptor meus, Dómi-

ne : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

R. Stolam glóriæ induit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i **Cap. 3, 1-7**

Idélis sermo : Si quis episcopátum désiderat, bonum opus désiderat. Opórtet ergo episcopum irreprehensibilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne, in supérbiam elátus, in júdicium incidat diáboli. Opórtet autem illum et testimoniúm habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce, ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Benedictio Unigénitus Dei.

De Epístola ad Titum

Lectio ii Cap. 1, 7-11

O Pórtet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérzas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem

suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 2, 1-8

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectiόne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adollescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dicere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. — Tu. Glória Patri. Tu.

In II Nocturno

Ant. Invocántem * exaudivit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4

GUM invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudivit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

VErba mea áuribus percipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dólusum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter ini-

micos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secúndum multitudinem impietátum eorum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

✠. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. ✠. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont.

℣. Os justi meditabitur sapientiam. ℞. Et lingua ejus loquetur judicium.

Absolutio Ipsius pietas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Máximi
Epíscopi

Homilia 59, quæ est 2
de S. Eusebio Vercellensi

Lectio iv

D sancti ac beatissimi Patris nostri **N.**, cujus hodie festa celebramus, laudes addidisse aliquid, decerpisse est; siquidem virtutum ejus grátia non sermonibus exponenda est, sed opéribus comprobanda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est filius sapiens; quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantorum filiorum sapientia et devotione lætatur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos genuit.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus enim.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et grátia, de

hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulorum puritas emanávit. Etenim, quia castitatis pollébat vigóre, quia abstinentiæ gloriabátur angústis, quia blandimentis erat præditus lenitatis, ómnium civium in Deum provocávit afféctum; quia Pontificis administratióne fulgébat, plures e discipulis reliquit sui sacerdotii successóres.

℣. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

Bene et congrue in hac die, quam nobis beati Patris nostri **N.** ad paradísium tránsitus exsultabilem reddit, præsentis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si diceret : Lauda post vitam, magnífica post consummationem. Dúplici enim ex causa útilius est hóminum

magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potissimum tēpore mērita sanctitātis extóllas, quando nec laudāntem adulatio movet, nec laudatum tentat elatio.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replēta est : * Ipse intercēdat pro peccātis omnium populōrum. **V.** Iste est, qui contēpsit vitam mundi, et pervēnit ad cælestia regna. — Ipse. **Glória Patri.** Ipse.

In III Nocturno

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitabit in tabernáculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Domine, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operatur justitiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accēpit advēsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspēctu ejus malí-

gnus : * timētes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non dēcipit, * qui pecúniā suā non dedit ad usuram, et múnera super innocentem non accēpit.

Qui facit hæc, * non movēbitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitabit in tabernáculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Vitā pétiiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Psalmus 20

Domine, in virtute tua lætábitur rex : * et super salutare tuum exsultábit vehemēter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntate labiōrum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcēdinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Vitam pétiiit a te : * et tribuísti ei longitudinem diērum in sǎculum, et in sǎculum sǎculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáeculum sáeculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℟. Tu es sacérdos in ætérnum. ℞. Secúndum órđinem Melchisedech.

Pro Conf. non Pont.

℟. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℞. Et non supplantábuntur gressus ejus.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica lécťio.

Lécťio sancti Evangéľii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 14-23

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc : Homo péregre proficiscens, vocávit servos suos, et trádídít illis bona sua. Et réľiqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 9 in Evang.

Ecťio sancti Evangéľii, fratres caríssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áľiquid cérnimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes crescunt donórum. Tanto ergo esse humíľior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficiscitur, servos suos vocat eisque ad

negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℟. Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Benedictio Cujus festum.

Lectio viii

Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficiscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste, péregre proficiscens, servis suis bona sua trádídít, quia fidéľibus suis spirituáľia dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, áľii duo, áľii vero commísit unum. Quinque étenim sunt corpóris sensus, vidéľicet : visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímítur. Duóbus vero intelléctus et operátio designá-

tur. Unius autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ✠. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ acceperunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmi de Dominica.

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurádo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * benedicite Dóminum : servi Dómini, hymnum dicite Deo, allelúja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Jesu, Redéptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus,

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus célébrat ánnua
Devóta plebs solémnia

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam criminis.

* Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patrique glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáecu-
lum. Amen.

✠. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. ✠. Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge,
serve bone * et fidélis,
quia in pauca fuísti fidélis,
supra multa te consti-
tuam, dicit Dóminus.

1 — Oratio

DA, quæsumus, omnípo-
tens Deus : ut beáti **N.**
Confessoris tui atque Pon-
tificis veneránda solémni-
tas, et devotióne nobis
áugeat et salútem. Per
Dóminum.

2 — Alia Oratio

EXáudi, quæsumus, Dó-
mine, preces nostras,
quas in beáti **N.** Confes-
soris tui atque Pontificis
solemnitáte deférimus : et,
qui tibi digne méruit fa-
mulári, ejus intercedénti-
bus méritis, ab ómnibus
nos absólve peccátis. Per
Dóminum.

3 — Pro Doctore Oratio

DEus, qui pópulo tuo
ætérnæ salútis beáu-
tum **N.** minístrum tribuí-

sti : præsta, quæsumus;
ut, quem Doctórem vitæ
habúimus in terris, inter-
cessórem habére mereámur
in cælis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.

AD TERTIAM

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plá-
cuit Deo, et invéntus est
justus : et in témpore ira-
cúndiæ factus est recon-
ciliátio.

✠. br. Amávit eum Dó-
minus, * Et ornávit eum.
Amávit. ✠. Stolam glóriæ
induit eum. Et. Glória Pa-
tri. Amávit. ✠. Elégit
eum Dóminus sacerdotem
sibi. ✠. Ad sacrificándum
ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 44, 20 et 22

NON est invéntus símilis
illi, qui conserváret
legem Excélsi : ideo jure-
jurádo fecit illum Dómi-
nus créscere in plebem
suam.

✠. br. Elégit eum Dómi-
nus * Sacerdotem sibi.
Elégit. ✠. Ad sacrificán-
dum ei hóstiam laudis. Sa-
cerdotem. Glória Patri.
Elégit. ✠. Tu es sacérdos
in ætérnum. ✠. Secúndum
órdinem Melchisedech.

AD NONAM

Capit. Eccli. 45, 19-20

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

R. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. **V.** Secúndum órđinem Melchisedech. In. **G**lória Patri. Tu. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [69], sed loco ultimi dicitur Psalmus 131 Meménto, ut ibidem pro II Vesperis notatur.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in II Vesperis pro solis Summis Pontificibus. Si vero agenda sit Commemoratio alterius Summi Pontificis, sumitur Antiphona Amávit, ut supra.

Ant. Dum esset Summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Completorium de Dominica.

Si occurrat celebrari Festum plurium Pontificum et Con-

fessorum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone ea, quæ habentur in singulari dicantur in plurali; et in I Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 44, 1-15

Audémus viros gloriósos et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sáculo. Dominántes in potestátibus suis hómines magni virtúte, et prudéntia sua præditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

R. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ii

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiu habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatióni-

bus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : perierunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

Pro Confessore Pontifice

℟. Ecce sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benediccióem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Confessore non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérent : cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquéntur. Córpora ipsórum in pace

sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatió-nem et generatió-nem. Sapientiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

Pro Confessore Pontifice

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum ór-dinem Melchisedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. — Tu. Glória. Tu.

Pro Confessore non Pont.

℟. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altí-simum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

II ALIÆ LECTIONES

pro Confessore Pont.

In II Nocturno

Sermo sancti Máximi
Epíscopi

Homilia 59, de S. Eusebio 2

Lectio iv

EÁti Patris N. mérita, jam in tuto pósita, secúri magnificémus; qui, gubernáculum fidei viríliter tenens, áncoram spei tranquilla jam in statióne compósuit,

et plenam cælestibus divitiis et æternis mércibus navem optáto in líttore collocávit; qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuít, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vígili hoste confliktus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Quantis hic cæcis, a via veritátis errántibus et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum; et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis et infidelitátis obturatíone damnátis, ad percipiéndam vocem cælestium mandatórum, pretiósum infúdit audítum; ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliá-

bitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi

Quantos, per longam incuríam peccáti labe resolutos et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiádo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas, vivéntes in córpore jam defúctas et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocádo, Deo resuscitávit; ut, Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet, vitáli morte, peccáto?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est :

* Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. — Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigilate, quia nescítis quahora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii
Epíscopi

Comment. in Matth. can. 26
in fine

Tignorántiam illam diéi ómnibus tácti non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et, oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervigilem et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea, incuriósus nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induite eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio viii Can. 27

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ cu-

ram adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est, epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum familiæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui, si dicto áudiens et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ oportunitáte et veritáte infirma confirmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ familiæ dispéndat, atque hæc agens hisque immorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et villicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humanæ sa-

lútis exténditur, advérsus consérvos insoléscet, et sáeculi malis vitiisq; se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in

pœnæ æternitáte constituet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judícii commissam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit. Te Deum laudámus.

Commune Doctorum

Omnia de Communi Confessoris aut Pontificis [69] aut non Pontificis [94], juxta qualitatem Festi, præter sequentia :

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Ant. O Doctor óptime, * Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum N. místrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si vero agenda sit Commemoratio alterius Doctoris, Antiphona in utrisque Vesperis et Oratio sumuntur de respectivo Communi Confessoris aut Pontificis aut non Pontificis, pro qualitate Festi.

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 39, 1-14

Apiéntiam ómnium antiquórum exquireret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquireret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dó-

mine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium Domini tui.

Lectio ii

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delictis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírítu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

IPse palam fáciét disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sáeculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatióne. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. — Tu. Glória. Tu.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctorum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 9, cap. 6

Lectio iv

UI post Oríonas, Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur?

Qui, subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet et, représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclesiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vías rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit illi.

Lectio v

NEC immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur, et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene

ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclesiæ, quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixisset : Exspectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas diceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem; atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quam ob rem prohibítæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi

DUM ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur : quia, apparénte Do-

ctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus singulis magis magisque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rútile, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotidie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excreócit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui con-

témpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi

Liber I de Sermone Domini in monte, cap. 6

Sténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt æténa, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amisérítis regna cælórum; qui erunt hómines, per quos a vóbis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit

eum. *℟.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. *℟.* Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

ERgo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras et calcétur ab homínibus. Non itaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutióne; sed qui, persecutióne timéndo, infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior; sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℟. Jucunditátem et exultatióne thesaurizávit super eum. — Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix

VOS estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc

dicít lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiéndá est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem pósita; id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus.

II ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii
Epíscopi

Comment. in Matth., can. 4

VOS estis sal terræ. Quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur.

Sal, ut árbitror, terræ nulum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quærénda dictórum, quam et Apostolórum offíciū et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédāt pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

HIC igitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum

cæléstium prædicatóres et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito igitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem, salíendi modo, æternitati córpora reservántes.

✠. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ✠. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

SED natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ideo eos, sal terræ nuncupátos, monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salierint, pédibus incedéntium proterántur.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit
Jesus discíplis suis :
Vos estis sal terræ. Quod
si sal evanúerit, in quo
saliétur? Et réliqua.

Homílla sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homílla 15 in Matth.,
sub médium

Tténdite, quid díxe-
rit : Vos estis sal
terræ; per quod
osténdit, quam necessário
ista præcípiat. Non enim
de vestra, inquit, tantúm-
modo vita, sed de univérso
orbe vobis rátio reddénda
est. Non ad duas quippe
urbes aut decem aut
vigínti, neque ad unam
gentem vos mitto, sicut
mittébam Prophétas; sed
ad omnem terram prorsus
ac mare totúmque mun-
dum, et hunc váriis crimí-
nibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum. [92]

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est. [92]

Lectio viii

DIcéndó enim, Vos estis
sal terræ, osténdit uni-
vérsam hóminum infatuá-
tam esse natúram et pec-
catórum vi corrúptam; et
idcírco illas ab eis virtútes

requírit, quæ máxime ad
multórum salútem procu-
rándam necessariæ sunt
atque útiles. Nam, qui
mansuétus est ac modés-
tus et miséricors et justus,
non intra se tantúmmodo
hæc recte facta conclúdit,
verum in aliórum quoque
utilitátem præcláros hos
fáciet efflúere fontes. Igitur
qui corde mundo est atque
pacíficus, et persecutióem
pro veritáte pátitur, nihil-
óminus in commúne cóm-
modum vitam instituit.

℟. In médio. [92]

Lectio ix

NE igitur putétis, inquit,
ad lévia vos ducén-
dos esse certámina, neque
exiguárum rerum vobis
ineúndam esse ratióem,
Vos estis sal terræ. Quid
ígitur? Ipsíne putrefácta
medicáti sunt? Nequá-
quam : neque enim fferi
potest, ut ea, quæ jam
corrúpta sunt, salis per-
fricatióne reparéntur. Non
ergo hoc fecérunt; sed ante
renováta sibique trádicta
atque ab illa jam putrédine
liberáta aspergébant sale
et in ea novitáte conservá-
bant, quam a Dómino sus-
céperant. Liberáre quippe
a putrédine peccatórum,
Christi virtútis est; ut
autem ad illa íterum non
revertántur, Apostolórum
curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus.

Commune Confessoris non Pont.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et prudens, quem constituit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus ille servus, * quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et

thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem,
Hac die lætus méruit beá-
tas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.) dicatur

Hac die lætus méruit su-
prémus
Laudis honóres

Qui pius, prudens, húmi-
lis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe
vitam,
Donec humános animávit
auræ

Spirítus artus.

Cujus ob præstans méri-
tum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére
membra,

Víribus morbi dómitis,
salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus
obsequéntem
Cónceinit laudem celebrés-
que palmas,
Ut piis ejus précibus juvé-
mur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque
virtus,
Qui, super cæli sólio corú-
scans,
Tótius mundi sériem gu-
bérnat
Trinus et unus.
Amen.

✠. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum. ✠. Sto-
lam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Simi-
lábo eum * viro sapiénti,
qui ædificávit domum
suam supra petram.

In II Vesperis

✠. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.
✠. Et osténdit illi regnum
Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir
despíciens mundum * et
terréna, triúmphans, diví-
tias cælo cóndidit ore,
manu.

1 — Oratio

DEus, qui nos beáti **N.**
Confessoris tui ánnua
solemnitáte lætíficas : con-
céde propítius; ut, cujus

natalítia cólimus, étiam
actiónes imitémur. Per
Dóminum.

2 — Alia Oratio

ADésto, Dómine, sup-
plicatióibus nostris,
quas in beáti **N.** Confessó-
ris tui solemnitate deféri-
mus : ut, qui nostræ justí-
tiæ fidúciā non habé-
mus, ejus, qui tibi plácu-
it, précibus adjuvémur. Per
Dóminum.

Pro Doctoribus

In utrisque Vesperis :

Ad Magnif. Ant. O Doctor
óptime, * Ecclésiæ sanctæ
lumen, beáte **N.**, divínæ
legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei.

3 — Oratio

DEus, qui pópulo tuo
æternæ salútis beátum
N. mínistrum tribuísti :
præsta, quæsumus; ut,
quem Doctórem vitæ ha-
búimus in terris, interces-
sórem habére mereámur in
cælis. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

4 — Oratio

INtercessio nos, quæsu-
mus, Dómine, beáti **N.**
Abbátis comméndet : ut,
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocínio
assequámur. Per Dómi-
num.

**Completerium de Domi-
nica.**

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte, adorémus. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus Iste Confessor, ut supra. [94]

Anæ et Psalmi trium Nocturnorum dicuntur ut in Communi Conf. Pont. [71]; Versus ut (ibidem et) infra.

In I Nocturno

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ✠. Stolum glóriæ induit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictione.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 31, 8-11

 Eátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirábilia in vita sua. Qui probátus est in illo et perféctus est, erit illi glória æténa. Qui pótuit tránsgridi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit : ideo stabilíta sunt bona illius in Dómino, et eleemósynas illius enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

✠. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti

fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ✠. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

Cap. 32, 18-20, 28; 33, 1-3

QUI timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient júdicium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confidit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occurrént mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

✠. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

✠. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 34, 14-20

Spiritus timéntium Deum quæritur, et in respectu illius benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem respicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum : protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adjutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

R. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et invéntus. **Gloria Patri.** Et invéntus.

In II Nocturno

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Absol. Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Oratio de S. Philogonio

Lectio iv

Eáti **N.** dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratió-nem linguam nostram evocávit. Siquidem hódie Beátus iste ad tranquíllam omnisque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatió-nem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat : Semper gaudéte, sine intermissiône oráte?

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúrae mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ,

ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidianæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páulum ex rerum mundanarum flúctibus eréxerit caput vitámque suam recte composúerit; multo magis, postquam hinc demigráverimus, fáciie cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria; ubi non est meum ac tuum, frígí dum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram invehens, innúmeraque gignens bella.

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUam ob rem maximóperè grátulor hujus Sancti felicitáti, quod, quamquam translátus est atque hanc, quæ apud nos est, civitátem reliquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei. Et, digréssus ab hac Ecclé-

sia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis; ac, relictis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim, quod et civitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Ecclésiám primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum fréquentiam.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. **Glória Patri.** Quia.

In III Nocturno

✠. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ✠. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 35-40

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 13 in Evangelia

Sancti Evangelii, fratres carissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed, ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurramus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri praecincti. Lumbos enim praecingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed, quia minus est mala non agere, nisi etiam quisque studeat et bonis operibus insudare, protinus additur: Et lucernae ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.

Pro Confessore non Pont.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro

peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Pro Confessore Pontifice

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Benedictio Cujus festum.

Lectio viii

DUO autem sunt, quae jubentur: et lumbos restringere, et lucernas tenere; ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest; si, aut is qui bona agit, adhuc luxuriae inquinamenta non deserit, aut is qui castitate praeminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed, et si utrumque agitur, restat, ut, quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, et nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℟. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Benedictio Ad societatem.

Lectio ix

ET vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis; ut, cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat; pulsat vero, cum jam per ægritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat, et videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia lætus iudicem sustinet; et, cum tempus propinquæ mortis advenerit, de glória retributionis hilaréscit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES**et per Horas, Añæ**

1 Domine, quinque talenta * tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum.

Psalmi de Dominica.

2 Euge, serve bone, * in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3 Fidelis servus * et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4 Beatus ille servus, * quem, cum venerit Dominus ejus et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5 Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEatus vir, qui inventus est sine macula, et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus

Jesu, corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium :

Da supplicanti cœtui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de cór-
pore
Migrávit inter sídera.

Hic, vana terræ gáudia
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dáemonum
Sævúmque avérni prínci-
pem.

Virtúte clarus et fide,
Confessiône sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súplices,
Nobis ut hujus grátia
Poenas remíttas débitas.

* Patri perénis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sáeculum.
Amen.

✠. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. ✠. Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge,
serve bone * et fidélis,
quia in pauca fuísti fidélis,
supra multa teconstítuam,
intra in gáudium Dómini
tui.

1 — Oratio

D Eus, qui nos beáti N.
Confessoris tui ánnua
solemnitáte lætíficas : con-

céde propítius; ut, cujus
natalítia cólimus, étiam
actiões imitémur. Per
Dóminum.

2 — Alia Oratio

A Desto, Dómine, sup-
plicatióibus nostris,
quas in beáti N. Confessó-
ris tui solemnitate deféri-
mus : ut, qui nostræ justí-
tiæ fidúciā non habémus,
ejus, qui tibi plácuít, pré-
cibus adjuvémur. Per Dó-
minum.

Pro Doctore non Pontifice

3 — Oratio

D Eus, qui pópulo tuo
ætérnæ salútis beá-
tum N. mínistrum tribuí-
sti : præsta, quæsumus;
ut, quem Doctórem vitæ
habúimus in terris, inter-
cessórem habére mereámur
in cælis. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

4 — Oratio

I Ntercessio nos, quæsu-
mus, Dómine, beáti N.
Abbátis comméndet : ut,
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocínio
assequámur. Per Dómi-
num.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Eccli. 31, 8-9

B Eátus vir, qui invéntus
est sine mácula, et qui
post aurum non ábiit, nec

sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirábilia in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolum glóriæ induit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur júdicium.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur júdicium. Meditábitur. Glória Patri. Os. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

AD NONAM

Capitulum Sap. 10, 10

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illius.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex. ℣. Justum dedúxit

Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [94], præter

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Completorium de Dominica.

Si celebrari occurrat Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermonem, ea quæ habentur in singulari, dicantur in plurali; et in I Nocturno sumantur Lectiones Laudemus viros gloriósos, quæ in Communi Confessoris Pontificis 2 loco pluribus Pontificibus sunt assignatæ [83], cum Responsoriis tamen de Communi Confessoris non Pontificis, ut ibidem.

II ALIÆ LECTIONES
pro Conf. non Pontifice

In I Nocturno
De libro Sapiéntiæ
Cap. 4, 7-20; 5, 1-5

Lectio i

ustus si morte præoccupátus fúerit, in refrigerio erit. Sénectus enim venerábilis est

non diutúrna, neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánimá illíus, propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ii

POpuli autem vidéntes et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis et

non intélligent, quid cogitáverit de illo Deus et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad supréum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Lectio iii

ET erunt geméntes, et memória illórum peribit. Vénient in cogitatíone peccatórum suórum tímidí, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justí in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horribili, et mirabúntur in subitacíone insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísam et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illó-

rum æstimabamus insāniam et finem illorum sine honore : ecce, quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illorum est.

℟. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum : * Et inventus est in numero Sanctorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. — Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

In II Nocturno

Ex libro Moraliū
sancti Gregorii Papæ

Liber 10, cap. 16, in c. 12 Job

Lectio iv

Eridetur justi simplicitas. Hujus mundi sapientia est : cor machinationibus tegere, sensum verbis velare : quæ falsa sunt, vera ostendere; quæ vera sunt, falsa demonstrare. Hæc nimium prudentia usu a juvenibus scitur, hæc a pueris pretio discitur : hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbiunt : hanc qui nesciunt, subiecti et timidi in aliis mirantur; quia ab eis hæc eadem duplicitatis iniquitas, nomine palliata, diligitur, dum mentis perversitas urbanitas vocatur. Hæc sibi obsequenti-

bus præcipit honorum culmina quærere; adæpta temporalis gloriæ vanitate gaudere; irrogata ab aliis mala multiplicius reddere : cum vires suppetunt, nullis resistentibus cedere; cum virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v

AT contra, sapientia justorum est : nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare; bona gratis exhibere, mala libentius tolerare quam facere; nullam injuriæ ultionem quærere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc justorum simplicitas deridetur; quia ab hujus mundi sapientibus puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim, quod innocenter agitur, ab eis proculdubio stultum putatur; et quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiæ

fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non résistere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi

Cap. 17, post initium

Lampas contémpsa apud cogitatiónes dívítum. Sæpe contingit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, continúa hic adversitaté deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitatúum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humanis óculis véstium pompa compónat. A cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indignus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári méruit, déspici non

réfugit : corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat, et, eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat : afflictis ex corde compátitur, de bonórum prosperitatibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollicitus rúminat, et, inquisítus, quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

✠. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 32-34

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Nolite timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 4 cap. 54 in Luc. 12

Usíllum gregem electórum, vel ob comparatióem majóris númeri reprobórum, vel

pótius ob humilitátis devotiónem nóminat; quia videlicet Ecclésiám suam, quantálibet numerositate jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promissum regnum humilitáte pervenire. Ideoque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eidem regnum a Patre dandum complácita benignitate promittit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

VEndite quæ possidétiſ, et date eleemósynam. Nolite, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint; quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transigere et eleemósynam dare queat, operátur. Unde glo-

riátur Apóstolus, dicens : Argéntum aut aurum aut vestem nullius concupívi; ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscipere infirmos.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítiſ qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix

FAcite vobis sácculos, qui non veteráscunt; eleemósynas videlicet operádo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiám suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus oblata consévans, et suórum necessitatibus aliisque indigéntibus tríbuens; sed, ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur. **Te Deum.**

Commune Abbatum

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [94], præter Orationem et Lectio-
nes III Nocturni, ut infra.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis commédet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilía sancti Hierónymi
Presbýteri

Liber 3 in Matth. cap. 19

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærebat; et tamen lóquitur confidénter : Reliquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussisti : quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen

dico vobis quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israél. Non dixit : Qui reliquistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi álíi divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostólorum est atque credéntium.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse intercédát.

Lectio viii

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corrupti-
one resúrgent incorrupti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israél; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluerunt. Et

omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur : Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru : et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicationem Evangelii, omnes affectus contempserint atque divitias et sæculi voluptates : isti centuplum recipient, et vitam æternam possidebunt.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℟. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

EX occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam æternam

esse reddendam; non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxoribus appareat turpitudine, ut, qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est : Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritalia recipiet; quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur.

Te Deum laudamus.

II ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 11, 25-30

IN illo tempore : Respondens Jesus dixit : Confiteor tibi, Pater, Domine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Sermo 10 de verbis Domini

Enite ad me, omnes qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed, si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia caritatis.

Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília créare, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ✠. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

℞ Agnus esse vis? a mí-nimo incipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædificií, quanto erit majus ædificium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna con-

súrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliá-tur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ✠. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Q Uod est fastígium construéndæ fábricae, quam molímur? quo per-ventúrum est cacúmen ædificií? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis, quam excélsus est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico et quod audit intéllegit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, Vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fáciie illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur visio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Bedæ
Venerábilis PresbýteriHomilia in Natali
S. Benedicti Ep.

UO sunt órdenes electórum in iudicio futúri : unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum. Alius iudicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in iudicio : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populó-

rum. ℞. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii

SED et reprobórum duos ibi futúros órdenes, Dómino narránte, compe- rímus : unum eórum, qui, fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exer- cére contémnunt; quibus in iudicio testátur : Discé- dite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præ- parátus est diábolo et án- gelis ejus; esurívi enim, et non dedístis mihi mandu- cáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscepam per apostá- siam deseruére; de quibus dicit : Qui autem non credit, jam iudicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

℞. Sint lumbi vestri præ- cincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℞. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

VERUM, his cum timóre et pavóre débito pau- lisper commemorátis, ad

lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promissa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios,

aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessionibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in ejus amórem profecerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscipere afféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus.

Commune Virginum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Psalmi ut in Comuni Festorum B. Mariæ Virg. [174]

2 Hæc est Virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósá * inter filias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum

comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Jesu, coróna Virginum, Quem Mater illa cóncipit,

Quæ sola Virgo párturit, Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília, Septus choréis Virginum, Sponsus decórus glória Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines

Sequúntur, atque láudibus Post te canéntes cúrsitant, Hymnósque dulces persónant.

Te deprecámur súpplīces, Nostris ut addas sénsibus

Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

* **Virtus**, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculorum sæcula.

Amen.

℣. Spécie tua et pulchritudine tua. ℞. Inténde, prospere procéde, et regna.

In II Vesperis

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In utrisque Vesperis

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pro Virgine Martyre

1 — Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ **N.** Virgínis et Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémp-la gradiámur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta **N.** Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito

castitátis et tuæ profes-sióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

3 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salutaris noster : ut, sicut de beátæ **N.** Virgínis tuæ festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, in utrisque Vesperis Versus, Antiphona ad Magnificat et Oratio, ut sequitur :

℣. Adducéntur Regi Virgines post eam. ℞. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Magnif. Ant. Prudentes Virgines, * aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte obviam ei.

4 — Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Virgínium et Mártýrum tuárum **N.** et **N.** palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre ; humílibus saltem frequentémus obsequiis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Virgínium Dóminum, * Veníte,

adorémus. **Ps. 94** Veníte,
exsultémus.

Hymnus

Pro Virgine Martyre

Virginis Proles Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, pepe-
rítque Virgo;
Víriginis partos cáimus
decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis
beáta
Sorte, dum gestit fráguilem
domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille pœnarum génera ex-
pavéscens,
Sánguine effúso méruiť se-
rénum
Scándere cælum.

Hujus orátu Deus alme,
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus
almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,
Spíritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo.

Amen.

Pro Virgine non Martyre

Virginis Proles Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, pepe-
rítque Virgo;
Víriginis festum cáimus
beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus
almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,
Spíritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Noeturno

Ant. O quam pulchra *
est casta generátio cum
claritáte!

Psalmus 8

Domine, Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen
tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti lau-
dem propter inimícos
tuos, * ut déstruas inimí-
cum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et délixtera illius amplexábitur me.

Psalmus 18

CÆli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáeculum sáeculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípssa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus

ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus Virgínis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et unívérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictiône.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i Cap. 7, 25-40

E virgínibus præceptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutióem. Solútus es ab uxóre? noli quæ-

rere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatió-nem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudentes; et qui emunt, tamquam non possidentes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Virgine Martyre

℟. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cuius amore ságuinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísium introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et.

Pro Virgine non Martyre

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Quia. Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

VOlo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et dívísus est. Et múlter innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta corpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri; quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, ser-

váre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secundum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

R. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, prospere procéde, et regna.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. **Gloria Patri.** Inténde.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáeculum sáeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filia regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sáculum sáculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábít eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatíonibus, quæ invenerunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adju-

vábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatíone univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregāti sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirāti sunt, conturbāti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitatē Dómini virtútum, in civitatē Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiæ Juda, * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarretis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi : * ipse reget nos in sácula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commóvêbitur.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi

Liber 1 de Virg., circa init.

Lectio iv

Uóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquíd de virginitáte dicámus; ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgí-
nitas, quia in Martýribus reperítur; sed quia ipsa Mártýres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec im-
mérito vivéndi sibi usum quæsívít e cælo, quæ Spon-
sum sibi invénit in cælo.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

V. Spécie tua et pulchritú-
dine tua inténde, prósperè
procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

HÆC nubes, áëra, Ange-
los, sidéraque trans-
grédiens, Verbum Dei in
ipso sinu Patris invénit, et

toto hausit pector. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum : propterea adolescentulæ dilexerunt te et attraxerunt te. Postrémo, non meum est illud quóniam, Quæ non nubunt neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

✠. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. ✠. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

Quis igitur neget hanc vitam fluxisse de cælo, quam non fácte invenimus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni corpóris membra descendit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullius corpórei cóitus fuisse permíxtus cupiditátibus invenitur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ideo cum Dómino appáret in glória; ideo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

✠. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ✠. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. **Glória Patri.** Afferéntur tibi.

In III Nocturno

Ant. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirábilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : *

afférte Dómino glóriam
nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte
in átria ejus : * adoráte
Dóminum in átrio sancto
ejus.

Cor moveátur a fácie ejus
univérſa terra : * dícite in
géntibus quia Dóminus
regnávit.

Etenim corréxit orbem
terræ qui non commové-
bitur : * judicábit pópulos
in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúl-
tet terra : commoveátur
mare, et plenitúdo ejus : *
gaudébunt campi, et óm-
nia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia
ligna silvárum a fácie Dó-
mini, quia venit : * quó-
niam venit judicáre ter-
ram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in
veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed for-
mósa, filíæ Jerúsalem; ideo
diléxit me Rex, et introdú-
xit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, *
in odórem currémus un-
guentórum tuórum : óleum
effúsum nomen tuum.

Psalmus 96

Dominus regnávit, ex-
súltet terra : * lætén-
tur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circú-
itu ejus : * justítia, et judí-
cium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammábit in
circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ : * vidit, et
commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a fácie Dómini : *
a fácie Dómini omnis
terra.

Annuntiavérunt cæli ju-
stítiam ejus : * et vidé-
runt omnes pópuli gló-
riam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptília : * et
qui gloriántur in simu-
lácris suis.

Adoráte eum, omnes An-
geli ejus : * audívit, et
lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ
Judæ, * propter judícia
tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Al-
tíssimus super omnem ter-
ram : * nimis exaltátus es
super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum : * custódit
Dóminus ánimas sanctó-
rum suórum, de manu
peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dó-
mino : * et confitémini
memóriæ sanctificatiónis
ejus.

Ant. Trahe me post te, in
odórem currémus unguen-
tórum tuórum : óleum
effúsum nomen tuum.

Ant. Veni, Sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvávít sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam

tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Simile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homília 12 in Evang.

Æpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre, sed hodiérna sancti Evangélii lectione compéllor dicere, ut et bona, quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humana requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis já-

nuam non omnes sunt recéptæ; quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpectunt, in vasis suis óleum habére noluerunt.

✠. Hæc est Virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniente Dómino, introívit cum eo ad núptias. ✠. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. — Et.

Benedictio Cujus **vel** Quorum festum cólimus.

Lectio viii

SED prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reproborum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præsentis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scán-

dala póterunt, quæ colligántur.

✠. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. ✠. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

IN quinque autem corpóris sénsibus unusquisque subsistit; gemínatus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, æténa præmia éxpetunt, pro laboribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia

humános favóres éxpe-
tunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Hæc est Virgo sá-
piens, * et una de número
prudéntum.

Psalmi de Dominica.

2 Hæc est Virgo sá-
piens, * quam Dóminus
vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit *
torum in delícto : habébit
fructum in respectióne
animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et
ponam in te thronum
meum, allelúja.

5 Ista est speciósá * inter
fílias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur,
in Dómino gloriétur.
Non enim qui seípsum
comméndat, ille probátus
est; sed quem Deus com-
méndat.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cón-
cipit,

Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præ-
mia.

Quocúmque tendis, Vírgi-
nes

Sequúntur, atque láudi-
bus

Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérso-
nant;

Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* **V**irtus, honor, laus,
glória

Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Símile
est regnum cælórum *
hómini negotiátóri quæ-
rénti bonas margarítas :
invénta una pretiósá, de-
dit ómnia sua, et compa-
rávit eam.

Pro Virgine Martyre

1 — Oratio

Deus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in sexu frágili victó-
riam martýrii contulisti :
concéde propítius; ut, qui
beátæ **N.** Vírginis et Már-
tyris tuæ natalítia cólí-
mus, per ejus ad te exém-
pla gradiámur. Per Dó-
minum.

2 — Alia Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta *N.* Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

3 — Oratio

Exáudi nos, Deus, salutaris noster : ut, sicut de beátæ *N.* Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres :

V. Adducéntur Regi Virgines post eam. *R.* Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Bened. Ant. Prudentes Virgines, * aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

4 — Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Virginum et Mátyrum tuárum *N.* et *N.* palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obsequiis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres. [124]

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. *V.* Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. *V.* Adjuvábbit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum 2 Cor. 11, 2

EMulor enim vos Dei æmulatione. Despón-di enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

R. br. Adjuvábbit eam * Deus vultu suo. Adjuvábbit. *V.* Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábbit. *V.* Elégit eam Deus, et præelégit eam. *R.* In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Pro Virgine Martyre

Capit. Eccli. 51, 13-14

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióne meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre
Capitulum Sap. 4, 1

O Quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius : quoniam apud Deum nota est, et apud homines.

R. br. Elégit eam Deus
* Et praelégit eam. Elégit. **V.** In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis
[111], præter

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, Versus, Antiphona ad Magnificat et Oratio ut supra. [112] vel [124]

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES
pro Virginibus

Pro Virgine Martyre, Lectiones I Nocturni dicuntur etiam ut infra :

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 51, 1-17

Confitebor tibi, Dómine, Rex, et colaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo : quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditione, a láqueo linguæ iniquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjutor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulationum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iniquo, et a lingua injústa.

R. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre ságuinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. **V.** Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et.

Lectio ii

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminus, et vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdederunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memorátus misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sáculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et liberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Proptérea.

Lectio iii

Exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiône, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditiónē, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, prospere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória Patri. Inténde.

Pro Virgine Martyre et non Martyre leguntur etiam sequentes :

In II Nocturno

Ex libro sancti Cypriáni, Episcopi et Mátyris, de disciplína et hábitu Virginum Num. 3-5

Lectio iv

Unc nobis ad vírgines sermo est; quarum quo sublimior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici géminis, decus atque ornámētum grátiae spiritalis, læta índoles, laudis et honóris opus integrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas atque in illis lárgiter floret Ecclesiæ matris gloriósa fecúnditas; quantóque plus copiósá virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectiône pótius quam potestáte; non quod extrémī et mínimi, et hu-

militátis nostræ ádmodum cónscii, áliquíd ad censuram licéntiæ vindicémus, sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatione timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, et regna. — Et.

Lectio v

NEquè inánis hæc cáutio est et vana formído, quæ ad salutis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut, quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam aut placére cuiquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus; et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus,

Deus tuus, óleo lætítiae. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem contiéntiæ munus osténditur, virginitas prædicátur : Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque ferit. Neque enim tantum másculis contiéntiæ grátiam Dóminus repromittit, et féminas præterit; sed, quóniam fémina viri pórtio est et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum contiéntia séquitur, et regno Dei virginitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu et cum ornámentis, quibus, dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesauro, ut infra in Comuni non Virginum [134], cum Responsoriis pro Virgine ibi notatis.

III ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 3-12

IN illo témpore : Accesserunt ad Jesum pharisæi, tentántes eum et dicéntes : Si licet hómini dimíttre uxórem suam quacúmque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 63 in Matth.,
sub medium

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possibilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castráverunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possibilem ástruit.

✠. Hæc est Virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ✠. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. — Et.

Lectio viii

ID autem hoc fere modo confirmat : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam, caréndo, mercédem consequeréris? Grátias igitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque coronis idem sústines, quod illi sine coronis ac præmio tólerant. Immo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

✠. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

✠. Prudentes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix

CUM ergo de illis eunúchis díxerit, qui, nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inútiliter

tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælorum consequantur, se continent; subiunxit rursus, dicens: Qui potest capere, capiat; ut alacriores efficiat eo ipso, quod grave esse opus ostendit, et ineffabili beni-

gnitate sua noluit eam rem intra necessitatem legis concludere. Idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, ut voluntatis studium plus augeatur.

Te Deum laudamus.

Commune non Virginum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Dum esset Rex * in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. [174]

2 In odorem * unguentorum tuorum currimus: adolescentulæ dilexerunt te nimis.

3 Jam hiems transiit, * imber abiit et recessit: surge, amica mea, et veni.

4 Veni, electa mea, * et ponam in te thronum meum, allelûja.

5 Ista est speciosa * inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitebor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum, Salvátorem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjutor et protector factus es mihi, et libe-

rásti corpus meum a perditione.

Pro nec Virg. nec Martyre Capit. Prov. 31, 10-11

Mulierem fortem quis invéniet? Procul et de últimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigebit.

Hymnus

Fortem virili pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget inclita.

Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorem nóxium

Horréscit, ad cælestia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potitur gáudiis.

Rex Christe, virtus fortium,

Qui magna solus efficis,
Hujus precatu, quæsumus,
Audi benignus supplices.

* Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritudine tua. ℞. Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Simile est regnum cælorum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

In II Vesperis

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

Pro Martyre tantum

1 — Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártýris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

2 — Oratio

Exáudi nos, Deus, salutaris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines, in utrisque Vesperis Versus, Ant. ad Magnificat et Oratio, ut sequitur :

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℞. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Istárum est enim * regnum cælorum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

3 — Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártýrum tuárum N. et N. palmas incensábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humilibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessiône beátæ N.

Si fuerint plures non Virg. :

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum N. et N. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Hujus orátu, Deus alme, nobis

Débitas pœnas scélerum remítte;

Ut tibi puro resonémus almun

Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi, compar utriúsque virtus,

Spirítus semper, Deus unus, omni

Témporis ævo. Amen.

Añæ Psalmi et Versus trium Nocturnorum dicuntur ut in Comuni Virginum [113] excepta secunda Ant. I Nocturni cujus loco dicitur Ant. Læva ejus, ut ibi notatur.

In I Noeturno

Pro Martyre tantum Lectio- nes Confitébor, ut in Comuni Virginum 2 loco cum suis Responsoriis. [126]

Pro nce Virgine nec Mart. ut sequuntur :

De Parábolis Salomónis

Lectio i Cap. 31, 10-31

Ulièrem fortem quis invéniet? Procul et de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis

non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum; de fructu mánuum suárum plantávit véneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et robóravit bráchium suum.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, et regna. — Quia.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígití ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestítí sunt duplicíbus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir

ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Sín-
donem fecit et véndidit,
et cingulum trádidit Cha-
nanæo.

℟. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis : * Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num. ℣. Spécie tua et pul-
chritúdine tua inténde,
prósperere procéde, et regna.
— Proptérea.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Fortitúdo et decor indu-
méntum ejus, et ridé-
bit in die novíssimo. Os
suum apérui sapiéntiæ, et
lex cleméntiæ in lingua
ejus. Considerávit sémitas
domus suæ, et panem
otiósá non comédit. Sur-
rexérunt filii ejus, et bea-
tíssimam prædicavérunt :
vir ejus, et laudávit eam.
Multæ filiæ congregavé-
runt divítias : tu super-
gréssa es univérsas. Fallax
grátia, et vana est pul-
chritúdo : múlter timens
Dóminum, ipsa laudábi-
tur. Date ei de fructu má-
nuum suárum, et laudent
eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchri-
túdine tua * Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis, proptérea bene-
díxit te Deus in ætérnum.
— Inténde. *Glória Patri.*
Inténde.

In II Noeturno

Ex libro sancti Ambrósii
Epíscopi de Víduis

Prope finem

Lectio iv

Grum hunc Ecclé-
siæ fértilem cerno,
nunc integritátis
flore vernántem, nunc vi-
duitátis gravitáte pollén-
tem, nunc étiam conjúgii
frúctibus redundántem.
Nam etsi diversí, unius
tamen agri fructus sunt :
nec tanta hortórum lília,
quantæ áristæ ségetum,
mæssium spicæ; complu-
ríumque spátia campórum
recipiéndis aptántur semí-
nibus, quam rédditis no-
váles frúctibus feriántur.
Bona ergo vidúitas, quæ
tóties apostólico judício
prædicátur. Hæc enim
magístra fídei, magístra
est castitátis.

℟. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * Et dedúcet te mira-
bíliter dextera tua. ℣. Spé-
cie tua et pulchritúdine
tua inténde, Prósperere pro-
céde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

UNde et illi, qui deórum
suórum adultéria et
probra venerántur, cælibá-
tus et viduitátis statuere

pœnas, ut æmuli criminum mulctarent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditatem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolèrent. Nam confectis et miles stipendiis arma depónit, et relicto officio quod gerébat, ad própria veteránuſ rura dimíttitur, ut et ipse exercitæ labóribus vitæ réquiem consequáſur et álios spes futúre quiétis subeúndis fáciat opéribus promptiôres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et, juveníli gravátus ópere, providéntiam curæ senílis explórat : vitem facílius tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adulescéntem lascíviám falce succídat; parcórum quamdam pártuum castitatem docens étiam in vítibus expeténdam.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitatem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Similis huic vídua, velut eméritis veterána stipendiis castitátis, et si corjúgii arma depónat,

domus tamen totíus pacem gubérnat; et si vehéndis onéribus otíosa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utilíor, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiorem seníli gravitate dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fidei persecutóres fuérunt étiam viduitátis, útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplicio fugiéndam est, sed tenéndam pro præmio.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. **Gloria Patri. Múlier.**

In III Nocturno

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 11 in Evang.

Elórurum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus símile dicitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórurum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

Pro non Virgine

℟. Os suum apéruiť sapientiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ,
* Et panem otíosa non comédit. **℣.** Gustávit et vidit quia bona est negotiatio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. — Et.

Pro Virgine

℟. Hæc est Virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et venién-

te Dómino, introívit cum eo ad nuptias. **℣.** Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. — Et.

Bened. Cujus **vel** Quarum festum cólimus.

Lectio viii

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus absconditur, ut servétur : quia stúdiu cæléstis desidérii a malignis spirítibus custodíre non sùfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pèrgimus. Maligni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desidérat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est; sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

Pro non Virgine

℟. Regnum mundi et omnem ornátum sǎculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. — Quem. Glória Patri. Quem.

Pro Virgine

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. ℣. Prudentes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce. Bened. Ad societátem.

Lectio ix

THesáurus autem cǎléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdií cǎléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cǎléstis custódiám calcat : ut nihil jam, quod caro blanditur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Añæ 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus

mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi de Dominica.

2 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósa * inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

Fortem viríli pectore Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória Ubíque fulget ínclita.

Hæc sancto amore sáucia,
Dum mundi amorem nó-
xium

Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútrens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fór-
tium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsu-
mus,
Audi benígnus súpplices.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℞. Proptérea
benedíxit te Deus in
ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei *
de fructu mánuum suá-
rum, et laudent eam in
portis ópera ejus.

Pro Martyre tantum

1 — Oratio

Deus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirá-
cula étiam in sexu frágili
victóriam martýrii contu-
listi : concéde propítius;
ut, qui beátæ N. Mátyris
tuæ natalítia cólimus, per
ejus ad te exémpa gra-
diámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

2 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salu-
táris noster : ut, sicut
de beátæ N. festivitáte
gaudémus; ita piæ devo-
tiónis erudiámur afféctu.
Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres
non Virgines :

℣. Glória et honóre coro-
násti eas, Dómine. ℞. Et
constituísti eas super ópe-
ra mánuum tuárum.

Ad Bened. Ant. Istárum
est enim * regnum cæló-
rum, quæ contempsérunt
vitam mundi, et pervené-
runt ad præmia regni, et
lavérunt stolas suas in
sánguine Agni.

3 — Oratio

DA nobis, quæsumus,
Dómine, Deus noster,
sanctárum Mátyrum tuá-
rum N. et N. palmas inces-
sábili devotióne venerári :
ut, quas digna mente non
póssumus celebráre; hu-
mílibus saltem frequen-
témus obséquiiis. Per Dó-
minum.

Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.

AD TERTIAM

Pro Martyre tantum

Capit. Confitébor. [136]

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Muliérem. [136]

℟. br. Spécie tua * Et pulchritudine tua. Spécie.

℣. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitudínem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatió nibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruiť inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvabit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

Laudábit usque ad mortem ánimá mea Dóminum, quóniam éruis susti-

néntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 29-30

Multae filiae congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [130], præter

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruiť inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

Si fuerint plures Martyres non Virgines, Versus, Antiphona ad Magnificat et Oratio ut supra. [131] vel [137]

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES

pro Martyre tantum

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
ChrysóstomiSermo 67 de diversis
novi Testamenti locis

Lectio iv

GO máxime comme-
moratiónes díligo
Mártýrum, díligo et
ampléctor; atque omnes
quidem, sed tum præcípuè,
cum mulierum certámina
proponúntur. Quanto enim
infirmius est vas, tanto
major est grátia, tanto illú-
strius est trophæum, tanto
insignior est victória, non
ob imbecillitátem sexus
athletárum, sed quod per
ea, quibus vícerat inimí-
cus, nunc étiam vincá-
tur.

℟. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * Et dedúcet te
mirábíliter délixtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritú-
dine tua inténde, prospere
procéde, et regna. — Et.

Lectio v

PER mulierem vicit, per
mulierem superátus
est. Hoc illíus ántea telum
erat, hoc illíus nunc cædis
factum est instruméntum,
hoc vas appáruit insupe-
rábile. Peccávit illa prior,
et mórtua est : ista mórtua

est, ne peccáret. Illa, tum
fútilis promíssi spe infláta,
Dei leges violávit : hæc
vitam præsentem contém-
psit, ne fidem in suum be-
nefactórem ejuráret. Quam
ígitur deinceps speráre pó-
terunt excusatióem viri,
si molles sint et ignávi;
quam vero véniam, cum
fórtiter ac viríliter se ge-
rant mulieres, cum ádeo
se generóse ad certámina
pietátis accíngant?

℟. Dilexisti justítiam, et
odísti iniquitátem : * Pro-
ptérea unxit te Deus,
Deus tuus, óleo lætitiæ.

℣. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam. — Proptérea.

Lectio vi

FUIT illi corpus imbecíl-
lum, et obnóxius sexus
injúriæ; verúmtamen óm-
nium horum imbecillitá-
tem advéniens grátia oc-
cultávit. Nihil enim est,
nihil plane poténtius est
eo, qui magno cum stúdio
Dei timórem hábeat in
mente defíxum; sed quam-
vis ignes, quamvis fer-
rum, quamvis béstias,
quamvis áliud quidvis mi-
nénitur hostes, ómnia nullo
negótio contémnit; quod
útique Beáta ista étiam
fecit.

℟. Fallax grátia, et vana
est pulchritúdo : * Múlier
timens Deum, ipsa laudá-

bitur. *℟.* Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

Commune Dedicationis Ecclesiæ

IN I VESPERIS

Ant. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus 109

Exit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén-te in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Ant. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sáculum sáculi.

Memóriam fecit mirábili-um suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sáculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et júdicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sáeculum sáeculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * ínítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sáeculum sáeculi.

Ant. Domus mea domus oratiónis vocábitur.

Ant. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Psalmus 111

BEátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus : * et justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in iudicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit

justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sáeculum sáeculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Ant. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

Psalmus 112

LAudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cõllocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Ant. Lápides pretiósí * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante faciém frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lápides pretiósí omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

Cæléstis urbs Jerúsalem, Beáta pacis vísisio, Quæ celsa de vivéntibus Saxis ad astra tólleris, Sponsæque ritu cingeris Mille Angelórum millibus.

O sorte nupta próspera, Dotáta Patris glória, Respérse Sponsi grátia, Regína formosíssima, Christo jugáta Principi, Cæli corúsca civitas.

Hic margarítis émicant Paténtque cunctis óstia; Virtúte namque prævia Mortális illuc dúcitur, Amóre Christi pércitus Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus Et tunsióné plúrima, Fabri políta málleo Hanc saxa molem cónstruunt, Aptisque juncta nexibus Locántur in fastigio.

Decus Parénti débitum Sit usquequaque Altíssimo,

Natóque Patris único,
Et ínclito Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
ÆtéRNA sit per sácula.

Amen.

V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

R. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In II Vesperis

V. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. **R.** In longitudínem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

DEus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris húmáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecáturi convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsus ejus Christum adorémus in ea. **Ps. 94** Veníte, exsultémus.

Hymnus Cæléstis urbs, ut supra. [142]

In I Noeturno

Ant. Tóllite portas, * principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quærentium eum, * quærentium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Ant. Erit mihi Dóminus * in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invénérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdiue ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convénérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filixe Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distri-

búite domos ejus, ut enar-rétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi : * ipse reget nos in sácula.

Ant. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

V. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. **R.** In longitúdinem diérum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

De libro secúndo
Paralipómenon

Lectio i **Cap. 7, 1-16**

UM complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdotés ingredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israél vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sáculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum viginti

duo mīllia, arietum centum viginti mīllia : et dedicāvit domum Dei rex et univērsus pópulus.

✠. In dedicatiōe templi decantābat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonābat sonus.

✠. Fundāta est domus Dómini supra vérticem mōntium, et vénient ad eam omnes gentes. — Et.

Benedictio Unigenitus Dei.

Lectio ii

Sacerdótes autem stabant in officiis suis, et Levítæ in órganis cārminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudāndum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus; hymnos David canēntes per manus suas : porro sacerdótes canēbant tubis ante eos, cunctúsque Israēl stabat. Sanctificāvit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini; obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrificia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israēl cum eo, ecclésiá magna valde ab intróitu Emath usque ad Torrēntem Ægýpti. Fecitque die octávo colléctam, eo quod

dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

✠. Fundāta est domus Dómini supra vérticem mōntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ✠. Veniēntes autem vénient cum exsultatiōe, portántes manípulos suos. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiōnem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut devoret terram, et misero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fuerit, et exquisierit faciē meam, et égerit pæniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei

erunt apérti, et aures meæ erectæ ad orationem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

R. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélsó sólio glóriæ tuæ. **V.** Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II Noeturno

Ant. Non est hic áliud, * nisi domus Dei et porta cæli.

Psalmus 83

Guam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in

sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictionem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi orationem meam : * áuribus pèrcepe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in
móntibus sanctis : *
diligít Dóminus portas
Sion super ómnia taberná-
cula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de
te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
bylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthí-
opum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet :
Homo, et homo natus est
in ea : * et ipse fundávit
eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, et prín-
cipum : * horum, qui fué-
runt in ea.

Sicut lætántium óm-
nium * habitátio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam,
súmmitas ejus cælos tan-
gébat, et descendéntes
Angelos, et dixit : Vere
locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápi-
dem in títulum, fundens
óleum désuper.

Psalmus 87

Domine, Deus salútis
meæ : * in die cla-
mávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea : * inclína
aurem tuam ad precem
meam :

Quia repléta est malis
ánima mea : * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum : *
factus sum sicut homo
sine adjutório, inter mór-
tuos liber.

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlcris, quorum non
es memor ámplius : * et ipsi
de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri : * in tenebrósis,
et in umbra mortis.

Super me confirmátus est
furor tuus : * et omnes
fluctus tuos induxísti su-
per me.

Longe fecísti notos meos
a me : * posuérunt me
abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non
egrediébar : * óculi mei
languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine,
tota die : * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies
mirábilia : * aut médici
suscitábunt, et confite-
búntur tibi?

Numquid narrábit áliquis
in sepúlcro misericórdiam
tuam, * et veritátem tuam
in perditiónē?

Numquid cognoscéntur
in ténebris mirábilia tua, *
et justítia tua in terra
obliviónis?

Et ego ad te, Dómine,
clamávi : * et mane orátio
mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repél-
lis oratióem meam : * avér-
tis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum : * et notos meos a miséria.

Ant. Erexit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

℣. Domus mea. **℟.** Domus orationis vocabitur.

Absolutio Ipsius pietas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustini
Episcopi

Sermo 252 de Tempore

Lectio iv

Enotiescúmque, fratres carissimi, altaris vel templi festivitatem colimus, si fideliter ac diligenter attendimus et sancte ac juste vivimus, quidquid in templis manufactis agitur, totum in nobis spiritali ædificatione complétur. Non enim mentitus est ille, qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et iterum : Nescitis, quia corpora vestra templum sunt Spíritus Sancti,

qui in vobis est? Et ideo, fratres carissimi, quia, nullis præcedentibus meritis, per grátiam Dei meruimus fieri templum Dei, quantum possumus, cum ipsius adjutorio laboremus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod oculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * **D**imítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. **℣.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — **D**imítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SED habitáculum cordis nostri evacuétur vitiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperíatur Christo. Et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clévis janúam regni cæléstis aperíre possimus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis janua cláuditur : ita, absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ideo, fratres carissimi, unusquisque consideret consciéntiam suam, et, quando se áliquo crimine vul-

nerátum esse cognóverit, prius oratióibus, jejúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharístiam præsúmat accipere.

R. O quam metuendus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

SI enim, agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur : ita, e contrário, qui se humiliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclesiæ pro emendatióne vitæ remóvere volúerit, ab ætérno illo et cælésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

R. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

V. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. **Gloria Patri.** Vere.

In III Nocturno

Ant. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectiône Dei cæli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, tunc incipitur Psalmus idem a secundo Versu : Dicet Dómino.

Psalmus 90

QUI hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectiône Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Susceptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributió nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiánt te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basiliscum ambulábis : * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adiutorio Altíssimi, in protectiόne Dei cæli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua. Gl.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98

Dominus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confíteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis iudícium diligit.

Tu parásti directiões : * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabellum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columba nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum, Deum

nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificata.

R. Bene fundata est supra firmam petram.

Absolutio A vñculis.

Bened. Evangélica lécio.

Lécio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi

Liber 8 in Luc., prope finem

Achæus, statúra pusillus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublimis, exiguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácte Jesum videt; nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et, quia non Prophétas, non Legem habebat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit

in sycómorum, vanitátem scilicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superiórís ætátis. Et ídeo Jesum in interiórís domus recépít hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et ínveniétis. — Et.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac, naturáli excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset Legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuósam glóriam plebs géntium, fide resurrectionis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus misera-túrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérogat, apud álterum se, non invitátus, invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis

audíerat, jam viderat afféctum.

℟. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

VERum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósí páuperum, cito reliquísse videámur et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem, nisi confiténtem, posse salvári. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitudínem diérum.

Psalmi de Dominica.

2 Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est domus Dómini * firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4 Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5 Lápides pretiíosi * omnes muri tui, et turre Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum Apoc. 21, 2

VIdi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

ALto ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceum monte deséctus lapis
Terras in imas decídens,
Domus supérnæ et infimæ
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque trinum et únicum

Jugi canóre prædicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cæléstium,

Imple bénigno lúmine :
Huc, o rogátus, ádveni,
Plebisque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súplícum

Domus beátæ múnera,
Partisque donis gáudeant :
Donec, solúti corpore,
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,

Natóque Patris único,
Et ínclýto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sácula.

Amen.

℟. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℞. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. Zachæe, *
festinans descénde, quia
hódie in domo tua opórtet
me manére. At ille festí-
nans descéndit, et suscepit
illum gaudens in domum
suam. Hódie huic dómui
salus a Deo facta est, alle-
lúja.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

D Eus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petiturus ingréditur, cuncta se im-

petrâsse lætetur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

DEus, qui invisibíliter Dómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humani signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecáturi convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitudínem diérum.

AD TERTIAM

Ant. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

Capit. Vidi civitátem. [154]

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. **℣.** In longitudínem diérum. Decet. **Glória Patri.** Domum. **℣.** Locus iste sanctus est, in quo

orat sacérdos. **℟.** Pro delictis et peccátis pópuli.

AD SEXTAM

Capitulum Apoc. 21, 3

ET audívi vocem magnam de throno dicentem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. **℣.** Pro delictis et peccátis pópuli. In. **Glória Patri.** Locus. **℣.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. **℟.** Bene fundáta est supra firmam petram.

AD NONAM

Capitulum Apoc. 21, 4-5

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Firmiter ædificáta. Hæc. **℣.** Bene fundáta est supra firmam petram. Firmiter. **Glória Patri.** Hæc. **℣.** Bene fundáta est domus Dómini. **℟.** Supra firmam petram.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis
[140], præter

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitudínem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Completorium de Dominica.

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

DIE II INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos. **In Psalm. 121**

Lectio iv

Erusalem, quæ ædificátur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfectá erat illa civitas, non ædificabátur. Nescio quam ergo civitátem dicit, quæ modo

ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis : si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

IPsá ergo modo civitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artificis sunt : non cadant de mánibus artificis, ut possint perfecti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas; fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud

nemo potest pónere præter id quod pòsitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam metuendus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur parietes; et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo pòsitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexisse hujus basilicæ; et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spiritaliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pòsitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in titulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
Liber 8 in Lucam, in fine

ST conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magnificans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere divites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes; ne in caméli comparatióne præstrícti et in Zachæo cítiús quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et

accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et pulsánti aperiétur.

Lectio viii

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nesciant facultátibus. Nam divitiæ ut impediménta improbis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo; sed dimídiū bonórum suórum paupéribus largiéndō, reddéndō étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat (álterum enim non sat est nec habet grátiam liberálitas, si injúria perseverat; quia non spólia, sed bona quærúntur), uberiórem mercédem quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

ET bene princeps indúctur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes

dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus alitérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide, ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promiserat, nondum víderat Christum; mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus.

DIE III INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Elébritas hujus congregatiónis, dedicatio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sáculo ædificámur, ut in fine sáculi dedicémur. Ædificíum, immo ædificatio habet labórem; dedicatio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando

ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápidés præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórurum et opíficúm dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

Ligna ista et lápidés si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se invicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápidés et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat : Mandátum novum do vobis, ut vos

invicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo, ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos invicem amáte.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

Consideret ergo caritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psálmus, dicitur : Cantáte Dómino canticum novum : cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Canticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus; Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

✠. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

✠. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia
sancti Ambrósii Episcopi
Liber 8 in Luc., prope finem

QUÆ autem turba, nisi imperitæ confusio multitudinis, quæ vèrticem nequit videre sapiéntiæ? Ergo Zachæus quàm diu in turba est, non videt Christum; supra turbam ascendit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus inscitiam, mèruit quem desiderabat, aspìcere. Pulchre autem addidit : Quia illa parte erat transiturus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi crediturus; ut et mystèrium servàret, et grátiam seminàret. Sic enim véné-

rat, ut per Judæos transfret ad gentes.

✠. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, accipit; et qui quærit, invenit : * Et pulsanti aperiétur. ✠. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum óperum, velut fecundæ altitudine arboris, eminebat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festivitatem admiscere deléctat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque completeretur illud : Arbor fici produxit grossos suos.

✠. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ✠. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lapide pretiósó omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Lègimus áli-

bi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánaël sub árbore, hoc est, supra radicem, quia justus; radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánaël, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus.

DIE IV INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne
sancti Augustíni Episcopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

tténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obsúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agno-

scétis loquéntem, ut amé-
tis alloquéntem. Quis est,
qui dicere pótuit : Eruísti,
Dómine, ab ínferis áni-
mam meam?

✠. Orántibus in loco isto,
* Dimítte peccáta pópuli
tui, Deus, et osténde eis
viam bonam, per quam
ámbulent, et da glóriam
in loco isto. ✠. Qui regis
Israël, inténde, qui dedú-
cis velut ovem Joseph, qui
sedes super Chérubim. —
Dimítte.

Lectio v

Cujus ánima jam ab ín-
feris éruta est, nisi de
qua dictum est álio loco :
Non derelínques ánimam
meam in inférno? Propóni-
tur dedicátio, et cantátur
liberátio, cánticum dedica-
tiónis domus, et dicitur :
Exaltábo te, Dómine, quón-
iam suscepísti me : et
non jucundásti inimícos
meos super me. Atténdite
Judæos inimícos, qui se
putábant occidísse Chri-
stum, vicísse tamquam
inimícum, perdidísse quasi
hóminem céteris símilem
atque mortálem.

✠. O quam metuéndus
est locus iste : * Vere non
est hic áliud, nisi domus
Dei et porta cæli. ✠. Hæc
est domus Dómini fírmiter
ædificáta, bene fundáta
est supra firmam petram.
— Vere non est.

Lectio vi

Resurrexit tertia die, et ejus vox est : Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem : Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, predicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo predicatione, et per Apostolorum constantiae diffamationem aliqui compungebantur et convertebantur; aliqui obdurabantur et confundebantur; nulli tamen jucundabantur.

℟. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ℣. Cumque evigilasset Jacob de somno ait. — Vere. Gloria Patri. Vere.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps

erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Máximi
Episcopi

Sermo 100, de Zachæo 1

Pérui Zachæus divitibus quibuscumque cælestem januam, dum eos docuit hoc ipso pervenire ad regnum, quo arcebatur a regno; scilicet ut substantia, quæ eis exprobrabatur ad perniciem, proficeret ad salutem. Multum ergo Zachæus divitibus contulit, ut eos faceret in æternum suas divitias possidere, ut qui hic nunquam pauperes fuerunt, nec essent in futuro mendici, sed quadam lucrativa commutatione reciperent pro parvis magna, pro terrenis cælestia, pro temporalibus sempiterna. Lucrativa plane commutatio est nolle habere quod possides, ut possis obtinere quod non habes, et jacturam facere quamdam relinquendam pecuniæ, ut questum capias semper gratiæ possidendam.

℟. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dominus : in ea omnis qui petit, accipit; et qui quaerit, invenit; * Et pulsanti aperiatur. ℣. Petite, et accipietis; quaerite, et invenietis. — Et.

Lectio viii

Zachæus ergo, cum esset publicanus, et pecunias fænerando magnas divitias usurarum fraude quæsisset, subito videns Christum, ita conversus est, ut majori concupiscèntia grâtiâ spiritualem quæreretur, quam quæsierat pecuniâ sæcularem. Ita, inquam, conversus est, ut anteacta sua respiciens, fraudes suas ipse damneret, et emundans concupiscèntiam, emundaret et primitus conscièntiam. Ait enim : Ecce dimidium bonorum meorum do pauperibus, et si cui quid tui, quádruplum reddo.

℟. Lápides pretiosi omnes muri tui, * Et turre Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretioso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Dicet fortásse aliquis, cur vir sanctus et Salvatorem præsentem videns, non totum pauperibus, sed dimidium sit largitus; quia scriptum est : Si vis perfectus esse, vende omnia tua, et da pauperibus, et veni, séquere me. Verum, si diligènter attendas, iste persecutus est,

quia non dimidium, sed totum dedit. Nam tolle alièna de médio, et Zachæo nihil rémanet. Dénique vir justus, ut accèpta esset ejus liberálitas, scivit juste dispónere, scilicet alièna restituendo. Hæc est enim apud Dóminum grata elemósyna, quæ ex vernacula exhibétur substántia, non quæ fraudulènta præda tribúitur.

Te Deum laudámus.

DIE V INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Noeturno

De Sermóne

sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

MOdo, quando implèntur ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, implèntur; quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implètur vox exsultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Chri-

stus : Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia? Saccus ejus erat similitudo carnis peccati.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

NON tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidisti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidisti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dicitur : Conscidisti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre : Concidisti saccum meum? Quia próprio Filio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est impius. Conscídit saccum lancea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

CAntet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit; malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia : id est, conscidisti mortalitátem meam, et accinxisti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lanceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nescié-

bam. **℟.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. **Glória Patri.** Vere.

In III Noeturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Bedæ
Venerabilis Presbyteri

Liber 5, cap. 77 in Luc. 19

UÆ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sarcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicanus, relicto ónere divitiarum, contempto censu fraudum, angústam portam arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui, mira devotiône fidei, ad vidéndum Salvatorem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ideo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiõem Dóminicæ susceptiõem, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea domus oratióis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui

petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. **℟.** Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et pulsánti.

Lectio viii

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credentem ex géntibus pópulum significat. Qui, quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatorem vidére quærébat, sed præ turba non póterat; quia grátiae fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat, sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstiterat.

℟. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. **℟.** Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lapide pretiósó omnis circúitus muri ejus. — Et. **Glória Patri.** Et.

Lectio ix

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspicién-

tem publicanum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbarum voces magis ac magis clamando devicit : ita pusillus necesse est turbæ nocentis obstaculum altiora petendo transcendat, terræna relinquat, arborem crucis ascendant. Sycómorus namque (quæ est arbor foliis moro similis, sed altitudine præstans, unde et a Latinis celsa nuncupatur), ficus fátua dicitur. Et eadem Domínica Crux, quæ credentes alit ut ficus, ab incredulis irridetur ut fátua.

Te Deum laudamus.

DIE VI INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermone

sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

ERgo, dum novam constructionem sanctæ hujus ecclesiæ libenter attendimus, quam divíno nómini hódie dedicamus, invenimus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitati vestræ congruum de divínæ domus ædificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se áliquid ædi-

ficatiónis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos intérius ædificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter fiat in mentibus; et, quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc, ædificante grátia Dei, perficiatur in corporibus vestris.

✠. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ✠. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

PRincipáliter ergo grátias agamus Dómino, Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perfectum : et ejus bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quóniam ad construendam istam domum oratiónis, fidélium suorum visitávit ánimus, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut velent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent. Ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntate, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuendus est locus iste : * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

ET quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permittit inania, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatione mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátia, Deo nostro; hanc enim ecclésiám, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mátyrum reliquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in titulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jérico. Et ecce vir nómine

Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Liber 5, cap. 77 in Luc. 19

T cum venísset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum.

Perámbulans Jérico Salvátor, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus syncómorum conscénderat : quia, missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimirum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublimis exsistens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspiciens vidit illum, quia per grátiam fidei a terrénis cupiditatibus elevátum, turbisque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est; unde est illud : Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ exsecramur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

Vidit ergo Jesus videntem se, quia elegit eligentem se, et amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominiæ incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycómorum Jesu faciem speculandi, Doctor egregius ostendit, cum ait : Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque aliis exprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo; lac infirma temporariæ dispensationis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestatis appellans.

✠. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ✠. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

ET dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descendit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo princípis pharisæórum, hoc est, in Judæó-

rum synagóga docébat. Sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discessit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiescere.

Te Deum laudámus.

DIE VII INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 33 in cap. 9 Matth.

Lectio iv

Commúnis ómnium domus est ecclésiá, in quam, vobis prius ingræssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes. Ideóque comúniter ómnibus statim atque ingrèssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo igitur socórdia tórpeat, nemo sæculáribus

rebus suspensum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint; non enim parva huic rei imminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingrèssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quam illud, quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

✠. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ✠. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Lectio v

NAM hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa; ut norunt qui, cum fide óleo perúnci, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magisque necessária; non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet : quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præ-

stántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

✠. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ✠. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus et per domos disjúnci sumus, saltem, quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes et inopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscípite; cumque, Pax vobis, dico, Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

✠. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in titulum, fundens óleum désu-

per; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℟. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Paulo post prædicta

IT cum vidérent omnes, murmurábant, dicétes, quod ad hóminem peccatórem divertisset. Maniféstum est, Judæos semper géntium odisse salútem. Scriptum est enim : Sequénti vero Sábbato pene univérsa civitas convénit audíre verbum Dei; vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum Príncipem disceptábant, dicétes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. ℟. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

STans autem Zachæus, dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus; et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat fidei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsus, sed étiam inter perféctos probat esse convérsátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; quisquis ante convérsiónem innocéter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℟. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Lectio ix

AT qui aliqua fraude sustulit, primo hæc iuxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispergit, dat pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia, quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitæ légerat; rapta videlicet reddere, propria relinquare, visibilia contemnere, pro invisibilibus etiam mori desiderare, seipsum abnegare, et ejus, qui necdum videatur, Domini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudamus.

Vesperæ de sequenti die
Octava.

IN OCTAVA
DEDICATIONIS ECCLESIAE

Duplex majus

In II Nocturno

Ex Epistola prima sancti
Felicis Papæ quarti

De Consecr. dist. 1 cap. 2

Lectio iv

Abernaculum Móysen, Domino præcipiente, fecisse et sacrasse, cum mensa et altári ejus, et ceteris vasis et utensilibus ad divinum

cultum explendum, legimus; et non solum divinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei unctione, Domino jubente, perlinisse novimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non alii quam sacerdotes, sacra unctione delibúti Dominóque cum vestibus sanctis sacrati, et Levítæ tractabant, ferébant, erigébant et deponebant; in ipsis institutionibus, quæ, jubente Domino, conscriptæ sunt per Móysen, in lege Domini reperitur.

R. Orántibus in loco isto, * Dimitte peccata pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimitte.

Lectio v

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Domino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat prohibitus est, et ipse collégerat expénsas; Sálomon quoque, filius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubente et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et

réliqua ad divinum cultum peragendum consecrávit; in libro Regum légitur : Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino, Deo nostro, septem diébus et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuendus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vi

De Consecr. dist. 1 cap. 17

Solemnitates dedicatiónum ecclesiárum et sacerdotum, per singulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémpulum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis, eámdem festivitátem celebráturus, venit; sicut scriptum est : Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in

libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Liber 27 Moralium, cap. 27,
post medium

SI veráciter sapiéntes esse atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dicitur : Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba

testántur, quia Zachæus, cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dicitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Péтите, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Lectio viii

Pusillus itaque Zachæus sycómorum súbiit et Dóminum vidit : quia, qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subútiliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit; quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcipitur stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærerere, posséssa rapiéntibus rela-

xáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo adjúntis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas; et rursum : Si quis te percússerit in dexteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérniture : quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólíde, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur; quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt. Te Deum laudámus.

Commune Festorum B. Mariæ Virg.

IN I VESPERIS

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109

Ixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió nibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Psalmus 112

L Audáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáeculum.

A solis ortu usque ad ocásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quissicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubiculum suum.

Psalmus 121

Lætātus sum in his,
quæ dicta sunt mihi : *
In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri,
* in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificatur
ut civitas : * cujus participatio
ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt
tribus, tribus Dómini : *
testimónium Israël ad confiténdum
nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes
in iudicio, * sedes super domum
David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Jerúsalem : * et abundantia
diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : *
et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar
pacem de te :

Propter domum Dómini,
Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa,
filiæ Jerúsalem; ideo diléxit
me Rex, et introduxit me in
cubiculum suum.

Ant. Jam hiems tránsiit, *
imber ábiit et recéssit :
surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit
domum, * in vanum laboravérunt
qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit
civitátem, * frustra vígilat
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
súrgere : * súrgite postquam
sedéritis, qui manducátis panem
doloris.

Cum déderit diléctis suis
somnum : * ecce heréditas
Dómini filii : merces, fructus
ventris.

Sicut sagittæ in manu
poténtis : * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit
desidérium suum ex ipsis : *
non confundétur cum loquétur
inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit,
imber ábiit et recéssit :
surge, amíca mea, et veni.

Ant. Speciósa * facta es
et suávis in deliciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : *
lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras
portárum tuárum : * benedíxit
filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : *
et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum
terræ : * velóciter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : *
nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam
sicut buccellas : * ante
faciem frigoris ejus quis
sustinébit?

Emittet verbum suum, et
liquefaciet ea : * flabit spí-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum
suum Jacob : * justítias,
et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni na-
tióni : * et judícia sua non
manifestávit eis.

Ant. Speciósá facta es
et suávis in delíciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB initio et ante sæcula
creáta sum, et usque
ad futúrum sæculum non
désinam, et in habitatióne
sancta coram ipso mini-
strávi.

**Prima strophá sequentis
Hymni dicitur flexis genibus.**

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,

Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℟. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. **℟.** Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta
María, * succúrre míseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo,
intérveni pro clero, inter-
céde pro devóto femíneo
sexu : séntiant omnes
tuum juvámen, quicúm-
que célebrant tuam san-
ctam festivitátem.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Beátam
me dicent * omnes gene-
ratiónes, quia ancíllam
húmilem respéxit Deus.

Oratio

Concéde nos fámulos
tuos, quæsumus, Dó-
mine Deus, perpétua men-
tis et córporis sanitáte
gaudére : et, gloriósa
beátæ Mariæ semper Vír-

ginis intercessiōne, a præ-senti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas, etiam per Octavas communes, præterquam in Officiis de Tempore Adventus, erit sequens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta María,
Dei Génitrix Virgo, * In-
tercéde pro nobis. **Ps. 94**
Veníte, exsultémus.

Hymnus

Quem terra, pontus, sí-
dera
Colunt, adórant, prædi-
cant,
Trinam regéntem máchi-
nam,
Claustrum Mariæ bájulat.
Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cónti-
nens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,

Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Benedícta tu * in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui.

Psalmus 8

Domine, Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen
tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, *
ut déstruas inimícum et
ultórem.

Quóniam vidébo cælos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut
filius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves

univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * élécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18

CÆli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle,

sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáeculum sáeculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípſa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha élécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedicti-
onem a Dómino : * et mise-
ricórdiam a Deo, salutári
suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quæren-
tium fáciem Dei Jacob.

Attóllite, portas, princi-
pes, vestras, et elevámini,
portæ æternáles : * et
introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus fortis et
potens : Dóminus potens
in próelio.

Attóllite portas, princi-
pes, vestras, et elevámini,
portæ æternáles : * et
introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus virtútum
ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hu-
jus Vírginis frequentáte
nobis dúlcia cántica drá-
matis.

V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. **R.** Inténde,
prósperere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictione.

De Parábolis Salomónis

Lectio i Cap. 8, 12-25

EGO sapiéntia hábito
in consilio, et eru-
dítis intérsu cogi-
tationibus. Timor Dómini
odit malum : arrogántiam,
et supérbiam, et viam pra-
vam, et os bilíngue deté-
stor. Meum est consílium
et æquitas, mea est pru-
déntia, mea est fortitúdo.
Per me reges regnant, et
legum conditóres justa de-
cérnunt; per me príncipes
imperant, et poténtes de-
cérnunt justítiam. Ego
diligéntes me diligo; et
qui mane vígillant ad me,
invénient me.

R. Sancta et immaculáta
virgíntas, quibus te láu-
dibus éfferam, nésco :
* Quia quem cæli cápere
non póterant, tuo grémio
contulísti. **V.** Benedícta
tu in muliéribus, et bene-
dictus fructus ventris tui.
— Quia.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

MECUM sunt divítiae et
glória, opes supérbæ
et justítia. Mélior est enim
fructus meus auro et lápide
pretióso, et genímína mea
argénto elécto. In viis ju-
stítiae ámbulo, in médio se-
mitárum judícii, ut ditem
diligéntes me, et thesáuros
eórum répleam. Dóminus

possédit me in iníitio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a principio. Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant; necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi, omnes, qui dilígitis Dóminum : quia, cum essem párvula, pláculi Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Cap. 8, 34-36 et 9, 1-5

BEátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapientia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad ar-

cem et ad móenia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus 44

Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóclter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justí-

tiam : * et dedúcet te mirabíliter d́extera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pó-
puli sub te cadent, * in
corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sá-
culum sáculi : * virga
directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem : * pro-
ptérea unxit te Deus,
Deus tuus, óleo lætitiæ
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cá-
sia a vestiméntis tuis, a
dómibus ebúrneis : * ex
quibus delectavérunt te
filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris
tuis in vestítu deauráto : *
circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et in-
clína aurem tuam : * et
oblivíscere pópulum tuum,
et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decó-
rem tuum : * quóniam
ipse est Dóminus, Deus
tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéri-
bus * vultum tuum depre-
cabúntur : omnes dívites
plebis.

Omnis glória ejus filiæ
Regis ab intus, * in fím-
briis áureis circumamícta
varietátibus.

Adducéntur Regi vírgi-
nes post eam : * próximæ
ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et
exsultatíone : * adducén-
tur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filii : * constitúes
eos príncipes super om-
nem terram.

Mémores erunt nóminis
tui : * in omni generatióne
et generatiónem.

Proptérea pópuli confite-
búntur tibi in ætérnum : *
et in sáculum sáculi.

Ant. Spécie tua et pul-
chritúdine tua inténde,
prósperè procéde, et regna.

Ant. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo : Deus in
medio ejus, non commové-
bitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium,
et virtus : * adjútor in
tribulatió nibus, quæ inve-
nérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus
dum turbábitur terra : * et
transferéntur montes in
cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ
sunt aquæ eórum : * con-
turbáti sunt montes in
fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætí-
ficat civitátem Dei : * san-
ctificávit tabernáculum
suum Altíssimus.

Deus in medio ejus, non
commovébitur : * adjuvábít
eam Deus mane dilú-
culo.

Conturbátæ sunt gentes,
et inclináta sunt regna : *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Apud Metaphrasten

Lectio iv

EI Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Virgínem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc igitur sanctíssimam Virgínem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quacúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérissimam, pretiosíssimam et incorruptíblem

possessionem, patrocínio suo, vobis conservábit.

✠. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypressus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ✠. Et sicut cinnamómum et balsamum aromatízans. — Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

MAgnum revéra miraculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore inventum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártýres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quípiam inter creatas res visíbiles aut invisíbiles majus aut excellentius inveníri potest. Eadem ancilla Dei est et mater; éadem Virgo et Génitrix.

✠. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. ✠. Et sicut dies verni

circúmdabant eam flores rosárum et lília convál-lium. — Vidérunt.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génius fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam : hæc humánum genus illi offert, quem génuít. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave igitur, mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclesiæ nostræ decus, glória et firmaméntum : assídue pro nobis precáre Jesum, Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possimus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

✠. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssi-

mam prædicavérunt, dicétes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. **℟.** Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt dicétes. **Glória Patri.** Unguéntum.

In III Nocturno

Ant. Gaude, María Virgo : * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : *

afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicíte in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo : cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti :

Dei Génitrix, intercède pro nobis.

¶ **In Adventu Ant.** Angelus Dómini * nuntiávit Mariæ, et concépit de Spíritu Sancto.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte. Gl.

Ant. Post partum, Virgo, inviolâta permansisti : Dei Génitrix, intercède pro nobis.

¶ **In Adventu Ant.** Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, et concépit de Spíritu Sancto.

✠. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ✠. In tabernáculo suo habitâre facit eam.

Absolutio A vînculis.

Benedictio Evangélica lécio.

Lécio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 27-28

IN illo témpore : Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mûlier de turba dixit illi : Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Liber 4, cap. 49 in Luc. 11

Agnæ devotiõnis et fidei hæc mûlier osténditur, quæ scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatióem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præsentium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam, sicut tunc Judæi, Sancti Spíritus ópera blasphe-

mándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant : sic hæretici póstea, negándo Mariám semper Vírginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ materiám ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixerunt.

✠. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus, Deus noster.

✠. Ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvâmen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. — Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

SED, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant : Natum ex muliere, factum sub

lege, sed, Factum ex muliere : quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur, his contra Eutythen dictis, extollámus vocem cum Ecclesiá cathólica, cujus hæc múlrier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sácula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia. Glória. Quia.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

Quinímmo beáti qui audiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris annuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritáliter

audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos; quia, et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi mínistra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

3 Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

4 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

5 Speciósá * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sácula creáta sum, et usque ad futúrum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuā
Et aula lucis fúlgida :
Vitā datam per Vírgi-
nem,
Gentes redémtæ, pláu-
dite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **℟.** Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Beáta
es, * Mariá, quæ credidí-
sti : perficiéntur in te, quæ
dicta sunt tibi a Dómino,
allelúja.

Oratio

Concède nos fámulos
tuos, quæsumus, Dó-
mine Deus, perpétua men-
tis et córporis sanitáte
gaudére : et, gloriósa
beátæ Mariæ semper Vír-
ginis intercessióne, a præ-
sénti liberári tristítia et
ætéRNA pérfrui lætítia. Per
Dóminum.

**Ad Horas Psalmi de Domi-
nica, ad Primam tamen ut in
Festis.**

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex * in
accúbitu suo, nardus mea
dedit odórem suavitátis.

**In ℣. br., etiam per Octavas
communes, præterquam in
Officiis de Tempore Adven-
tus, dicitur ℣.** Qui natus es
de Mariá Vírgine.

AD TERTIAM

Ant. Læva ejus * sub cá-
pite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítkio et ante sácula
creáta sum, et usque
ad futúrum sáculum non
désinam, et in habitatióne
sancta coram ipso mini-
strávi.

℣. br. Spécie tua * Et
pulchritúde tua. Spécie.
℣. Inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et. Glória
Patri. Spécie.

℣. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. **℟.** Deus in
medio ejus, non commo-
vébitur.

AD SEXTAM

Ant. Nigra sum, * sed
formósa, filiæ Jerúsalem;
ideo diléxit me Rex, et in-
trodúxit me in cubículum
suum.

Capit. Eccli. 24, 15-16

ET sic in Sion firmáta
sum, et in civitáte san-
tificáta simíliter requiévi,

et in Jerúsalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus vultu suo. **Gloria Patri.** Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et praelégit eam. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD NONAM

Ant. Speciosa * facta es et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capit. **Eccli. 24, 19-20**

IN platéis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi :

quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. Elégit eam Deus, * Et praelégit eam. Elégit. **V.** In tabernaculo suo habitare facit eam. Et. **Gloria Patri.** Elégit.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [174], præter

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. **R.** Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Completorium de Dominica.

OFFICIUM SANCTÆ MARIÆ IN SABBATO

Simplex

Omnibus Sabbatis, extra Tempus Adventus, usque ad Sabbatum post Sexagesimam inclusive, nisi agendum fuerit de aliquo Festo duplici, etiam translato, aut semiduplici, vel de Octava aut Vigilia occurrenti, aut de Dominica anticipata juxta Rubricas, fit Officium de sancta Maria, in quo, sumptis Antiphonis et Psalmis de Feria VI et Sabbato occurrentibus, reliqua dicuntur ut infra.

IN VESPERIS

Añæ et Psalmi ut supra. 269

Capit. Ab initio. [188]

Prima strophæ sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singulâris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffûsa est grátia in
lábiis tuis. ℟. Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

¶ Si tamen præcedens Ver-
sus dictus jam fuerit in Officio
de Communi Virginum vel
non Virginum, tunc dicatur
sequens

℣. Benedícta tu in mu-
liéribus. ℟. Et benedíctus
fructus ventris tui.

Antiphonæ ad Magnificat et
etiam infra ad Benedictus
atque Oratio dicuntur juxta
temporis diversitatem, nempe

¶ A Sabbato post Octavam
Epiphaniæ usque ad Sabba-

tum ante Purificationem in-
clusive :

Ad Magnif. Ant. Ma-
gnum * hereditátis my-
stérium : templum Dei fa-
ctus est úterus nesciéntis
virum : non est pollútus
ex ea carnem assúmens;
omnes gentes vénient, di-
céntes : Glória tibi, Dó-
mine.

Oratio

D^Eus, qui salútis ætér-
næ, beátæ Mariæ vir-
ginitáte fecúnda, humáno
géneri præmia præstiti-
sti : tribue, quæsumus; ut
ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam
merúimus auctórem vitæ
suscípere, Dóminum no-
strum Jesum Christum,
Fílium tuum : Qui tecum
vivit.

¶ A Sabbato post Purifica-
tionem usque ad Sabbatum
ante Quinquagesimam inclu-
sive :

Ad Magnif. Ant. Beáta
Mater * et intácta Virgo,
gloriósa Regína mundi,
intercede pro nobis ad
Dóminum.

Oratio

C^Oncède nos fámulos
tuos, quæsumus, Dó-
mine Deus, perpétua men-
tis et córporis sanitáte
gaudére : et, gloriósa
beátæ Mariæ semper Vír-
ginis intercessióne, a præ-
sénti liberári tristítia et

ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Suffragium de omnibus Sanctis, ut infra ad Laudes. [193]

Ad Completorium et ad omnes Horas usque ad Noctam inclusive, in fine Hymnorum dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum.
Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Quem terra, pontus, sí-
dera
Colunt, adórant, prædi-
cant,
Trinam regéntem máchi-
nam,
Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cónti-
nens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

**In Nocturno Antiphonæ,
Psalmi et Versus de Sab-
bato. 279**

**Deinde Pater noster se-
creto usque ad V. Et ne
nos indúcas in tentatió-
nem. R. Sed líbera nos a
malo.**

Absolutio

PRécibus et méritis beá-
tæ Mariæ semper Vír-
ginis et ómnium Sanctó-
rum, perdúcat nos Dómi-
nus ad regna cælórum.

R. Amen.

V. Jube, domne.

Pro I Lect. Bened. Nos
cum prole pia benedicat
Virgo María. R. Amen.

**Lectio I et II dicuntur de
Scriptura occurrenti, cum
suis Responsoriis de Tem-
pore; Lectio vero III erit una
ex inferius [193]-[194] positis,
juxta ordinem mensium.**

Pro II Lect. Bened. Ipsa
Virgo vírginum intercédât
pro nobis ad Dóminum.
R. Amen.

Pro III Lect. Bened. Per
Vírginem matrem concé-
dat nobis Dóminus salú-
tem et pacem. R. Amen.

**Post III Lectionem dicitur
Hymnus Te Deum.**

AD LAUDES

Antiphonæ cum Psalmis de
Sabbato 1 loco. 286

Capitulum Eccli. 24, 14

AB initio et ante sæcula
creata sum, et usque
ad futurum sæculum non
desinam, et in habitatione
sancta coram ipso mini-
stravi.

Hymnus

O Gloriosa virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuā
Et aula lucis fúlvida :
Vitam datam per Virgi-
nem,
Gentes redemptæ, pláu-
dite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

✠. Benedicta tu in mu-
liéribus. ✠. Et benedictus
fructus ventris tui.

¶ A Sabbato post Octavam
Epiphaniæ usque ad Sabba-
tum ante Purificationem in-
clusive :

Ad Bened. Ant. Mirábile
mystérium * declarátur

hódie : innovántur natú-
ræ, Deus homo factus est :
id quod fuit permánsit, et
quod non erat assúmpsit;
non commixtióem pas-
sus, neque divisióem.

Oratio

DEus, qui salutis ætér-
næ, beátæ Mariæ vir-
ginitate fecúnda, humano
géneri præmia præstitisti :
tribue, quæsumus; ut ip-
sam pro nobis intercédere
sentiamus, per quam me-
ruimus auctórem vitæ sus-
cípere, Dóminum nostrum
Jesum Christum, Fílium
tuum : Qui tecum vivit.

¶ A Sabbato post Purifica-
tionem usque ad Sabbatum
ante Quinquagesimam inclu-
sive .

Ad Bened. Ant. Beáta
Dei Génitrix, María, *
Virgo perpétua, templum
Dómini, sacrárium Spíri-
tus Sancti, sola sine ex-
émplo placuísti Dómino
nostro Jesu Christo : ora
pro pópulo, intérvieni pro
clero, intercède pro devóto
femíneo sexu.

Oratio

Concède nos fámulos
tuos, quæsumus, Dó-
mine Deus, perpétua men-
tis et córporis sanitáte
gaudére : et, gloriósa
beátæ Mariæ semper Vir-
ginis intercessióne, a præ-
sénti liberári tristítia et

ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Sancti omnes intercedant pro nobis ad Dóminum.

V. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. **R.** Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus.

Oratio

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde pérículis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto **N.** et ómnibus Sanctis, salútem nobis tribue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérstis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum. **R.** Amen.

Ad Primam in R. br. V. Qui natus es de María Vírgine, **et ad absolutionem Capituli Lectio brevis** In platéis, **ut infra ad Nonam.**

AD TERTIAM

Capit. Ab inítio. [192]

R. br. Spécie tua * Et pulchritúde tua. Spécie. **V.** Inténde, próspere procéde, et regna. Et. **Glória Patri.** Spécie. **V.** Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capit. **Eccli. 24, 15-16**

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitúdine sanctorum deténtio mea.

R. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít. **V.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. **Glória Patri.** Adjuvábít. **V.** Elégít eam Deus, et prælégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

AD NONAM

Capit. **Eccli. 24, 19-20**

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. br. Elégít eam Deus, * Et prælégit eam. Elégít. **V.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. **Glória Patri.** Elégít.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Post Nonam terminatur Officium sanctæ Mariæ in Sabbato.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, ordine subscripto :

Mense Januario

Ex Epístola
sancti Ambrósii Epíscopi
ad Sirícium Papam

Epist. 81, alias 7, post initium

Lectio iii

DE via perversitátis prodúntur dicere : Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuít ergo virgo concípere, non pótuít virgo generáre, cum semper concéptus præcedat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur sacerdotum, credátur oráculis Christi; credátur mónitis Angelórum dicéntium : Quia non est impossibile Deo omne verbum; credátur Sýmboło Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et, quæ ante díxerat : Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérogans, respóndit póstea : Ecce ancilla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

Te Deum laudámus.

Mense Februario

Ex libro sancti Hierónymi
Presbýteri
advérsus Jovinianum

Apologia ad Pammach. pro
lib. adversus Jovinianum,
in fine

Lectio iii

CHristus virgo, Mater virginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingressus est óstiis; et in sepúlcro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus. De quo fonte ille flúvius manat, juxta Joël, qui irrigat torréntem vel fúnium vel spinárum : fúnium, peccatórum, quibus ante alligabámur; spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamilias. Hæc est porta orientális, ut ait Ezéchiél, semper clausa et lúcida, opériens in se vel ex se próferens Sancta sanctorum; per quam Sol justitiæ et Póntifex noster secúndum órđinem Melchisedech ingreditur et egréditur.

Te Deum laudámus.

Mense Martio

Ante Quadragesimam

Ex libro sancti Irenæi
Episcopi et Mártyris
adversus hæreses

Liber 5, c. 19

Lectio iii

IN sua própria veniente
Dómino et sua própria
eum bajulánte conditióne,
quæ bajulátur ab ipso, et
recapitulatióne ejus quæ
in ligno fuit inobediéntiæ,
per eam quæ in ligno est
obediéntiam, faciénte, et
seductiône illa solúta, qua
sedúcta est male illa, quæ
jam viro destináta erat,
virgo Heva; per veritátem
evangelizáta est bene ab
Angelo jam sub viro Vir-

go María. Quemádmódum
enim illa per angélicum
sermónem sedúcta est, ut
effúgeret Deum, prævari-
cáta verbum ejus : ita et
hæc per Angélicum ser-
mónem evangelizáta est,
ut portáret Deum, obé-
diens ejus verbo. Et sicut
illa sedúcta est, ut effú-
geret Deum; sic hæc suása
est obedire Deo, ut vírgi-
nis Hevæ Virgo María fie-
ret advocáta. Et quemád-
módum adstrictum est
morte genus humánum
per vírginem, solvátur per
Vírginem : æqua lance
dispósita virgínalis inobe-
diéntia per Virgínalem
obediéntiam.

Te Deum laudámus.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS

I Per Annum

Quod dicitur a Matutino
diei 3 Februarii usque ad
Nonam Sabbati post Cineres
inclusive.

IN VESPERIS

Ave María secreto, quod
dicitur semper in principio
omnium Horarum.

℣. Deus, in adjutórium
meum inténde. ℟. Dómi-
ne, ad adjuvándum me
festína.

Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja.

Sic dicitur Allelúja ad om-
nes Horas per totum Annum,
præterquam a Completorio
Sabbati ante Septuagesimam;
tunc enim dicitur : Laus
tibi, Dómine, Rex æternæ
glóriæ.

Antiphonæ, quæ in toto
Officio parvo non duplican-
tur, Psalmi, Capitulum et
Hymnus, ut supra in Com-
muni Festorum B. Mariæ
Virginis. [174]

℣. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. ℟. Propterea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Concède nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudere : et, gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia et ætérra pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Prótege, Dómine, pópulum tuum, et, Apostolórum tuórum Petri et Pauli et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et

pacem tuam nostris concède tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam; iter, actus et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne, benefactóribus nostris sempitérna bona retribue, et ómnibus fidélibus defúctis réquiem ætérram concède. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Ave María, **ut supra.**

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ps. 128 Sæpe expugnáverunt, **Ps. 129** De profúndis, **et Ps. 130** Dómine, non est exaltátum, **ut in Vesperis Feriæ IV. 189**

Hymnus

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam sumpseris.

María, Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sácula.

Amen.

Capitulum Eccli. 24, 24

EGO mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis Ant.

Sub tuum præsidium * confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

BEátæ et gloriósæ semper Vírginis Mariæ, quæsumus, Dómine, intercessio gloriósa nos protégat : et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Ave María, ut supra.

℣. Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium.

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exultémus.

Hymn. Quem terra. [177]

In Noeturno

Antiphonæ et Psalmi ut in Comuni Festorum beatæ Mariæ Virginis, scilicet :

Dominica, Feria II et V : De I Noeturno. [177]

Feria III et VI : De II Noeturno. [180]

Feria IV et Sabbato : De III Noeturno. [184]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.

Absolutio

PRécibus et méritis beatæ Mariæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i Eccli. 24, 11-13

IN ómnibus réquiem quæsiavi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábíta, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte ra-

dices. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virginitas, quibus te láudibus éfferam, néscio :

* Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulisti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

℣. Jube, domne, benedícere. **Bened.** Ipsa Virgo vírginum intercédât pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio ii Eccli. 24, 15-20

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Genuísti.

Ante Septuagesimam et in Festis B. Mariæ Virg. : Glória Patri. Genuísti.

℣. Jube, domne, benedícere. **Bened.** Per Vírginem Matrem concédât nobis

Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii

Q Uasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem.

Ante Septuagesimam et in Festis B. Mariæ Virg., omissa sequenti Responsorio, dicitur Te Deum.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus, Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiómem. — Quia. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 1 Assúpta est María in cælum : * gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 Mariá Virgo assúpta est * ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta * filia tu a Dómino : quia per te fructum vitæ comunicávimus.

5 Pulchra es * et decóra, filia Jerúsalem, terribilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum Cant. 6, 8

VIdérunt eam filiæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et reginæ laudavérunt eam. **R.** Deo grátias.

Hymnus O gloriósa. [192]

V. Benedícta tu in muliéribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix, Mariá, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio

DEus, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscépere voluísti : præsta supplicibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis, ut supra ad Vesperas. [196]

AD PRIMAM

Ave Mariá, **ut supra.**

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam sumpseris.

**Mariá, Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.**

**Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,**

In sempitérna sæcula.

Amen.

Ant. Assúpta est Mariá in cælum.

Ps. 53 Deus in nómine tuo 181; **Ps. 84** Benedixísti 245; **Ps. 116** Laudáte

Dóminum, omnes gentes. 93

Ant. Assúpta est Mariá in cælum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum Cant. 6, 9

QUÆ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? **R.** Deo grátias.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio

DEus, qui virginálem aulam beátæ Mariæ, in qua habitáres, eligere dignátus es : da, quæsumus; ut, sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni : Qui vivis.

AD TERTIAM

Ave Mariá, **ut supra.**

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto, **ut supra.** [199]

Ant. Mariá Virgo assúpta est.

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer 111; **Ps. 120**

Levávi óculos meos **ibid.**; **Ps. 121** Lætátus sum **ibid.**

Ant. Mariá Virgo assúpta est ad ætháreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum Eccli. 24, 15

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitaté sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. **R.** Deo grátias.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio

DEus, qui salútis æternæ, beátæ Mariæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitisti : tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit.

AD SEXTAM

Ave Mariá, **ut supra.**

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [199]

Ant. In odórem.

Ps. 122 Ad te levávi 148;

Ps. 123 Nisi quia Dóminus

149; Ps. 124 Qui confidunt in Dómino *ibid.*

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum Eccli. 24, 16

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

R. Deo grátias.

V. Benedícta tu in muliéribus. *R.* Et benedíctus fructus ventris tui.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Concède, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium : ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM

Ave María, *ut supra.*

V. Deus, in adjutórium.

Hymnus Meménto. [199]

Ant. Pulchra es.

Ps. 125 In converténdo 149; *Ps. 126* Nisi Dóminus 150; *Ps. 127* Beáti omnes. 189

Ant. Pulchra es et decóra, filia Jerúsalem, terrí-

bilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. Deo grátias.

V. Post partum, Virgo, invioláta permansisti. *R.* Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Filii tui, Dómini nostri, intercessióne salvémur : Qui tecum vivit.

II In Adventu

Quod dicitur a Vesperis Sabbati ante Dominicam I Adventus usque ad Nonam Vigiliæ Nativitatis Domini inclusive.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur [195], præter sequentia :

IN VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. [204]

Ad Magnif. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet,

María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Deus, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti : præsta supplicibus tuis; ut, qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Ant. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúja.

℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam. ℟. Et cum eo Sanctorum míllia.

Oratio

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitádo purifica : ut, véniens Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster, cum ómnibus Sanctis, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem : Qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM

Capitulum Is. 7, 14-15

Ecce Virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobaré malum, et eligere bonum.

℟. Deo grátias.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Ad Nunc dimittis Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

AD MATUTINUM

Feria IV et Sabbato, loco 3. Antiphonæ Post partum, dicitur sequens

Ant. Angelus Dómini * nuntiávit Mariæ, et concépit de Spíritu Sancto, allelúja.

Absolutio

Préciis et méritis beátæ Mariæ semper Vírginis et ómnium Sanctorum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. — **Bened.** Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i Luc. 1, 26-38

Missus est Angelus Gábríel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen

Názareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Mariæ. Et, ingressus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátia plena; Dóminus tecum : benedicta tu in mulieribus. Tu autem, Dómine.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph, nuntians ei verbum; et expavescit Virgo de lumine : ne timeas, Mariá, invenisti grátiam apud Dóminum : * Ecce concipies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ✠. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus; et regnabit in domo Jacob in ætérnum. — Ecce.

✠. Jube, domne, benedicere. — Bened. Ipsa Virgo virginum intercédât pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio ii

QUÆ cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei : Ne timeas, Mariá; invenisti enim grátiam apud Deum : ecce concipies in útero et páries filium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur; et dabit illi Dóminus Deus sedem David,

patris ejus; et regnabit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Tu autem.

℟. Ave, Mariá, grátia plena; Dóminus tecum : * Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altíssimi obumbrabit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ✠. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognosco? Et respóndens Angelus, dixit ei. — Spíritus.

In Festis B. Mariæ V. : Glória Patri. Spíritus.

✠. Jube, domne, benedicere. — Bened. Per Virginem Matrem concédât nobis Dóminus salutem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii

Dixit autem Mariá ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognosco? Et respóndens Angelus dixit ei : Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altíssimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth, cognata tua, et ipsa concépit filium in senectúte sua, et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Mariá : Ecce

ancilla Dómini : fiat mihi secúndum verbum tuum. Tu autem.

In Festis B. Mariæ Virg., omisso Responsorio sequenti, dicitur Te Deum.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmissum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulieres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES

Ant. 1 Missus est * Gábríel Angelus ad Mariám Virgínem desponsátam Joseph.

2 Ave, María, * grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúja.

3 Ne tíneas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium, allelúja.

4 Dabit ei Dóminus * sedem David, patris ejus; et regnábit in ætérnum.

5 Ecce ancilla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum Is. 11, 1-2

℣. Grediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et

requiescet super eum Spíritus Dómini.

℟. Deo grátias.

Ad Bened. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María : ne tíneas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio et Commemoratio de Sanctis, ut notatur supra ad Vesperas. [202]

AD PRIMAM

Ant. Missus est * Gábríel Angelus ad Mariám Virgínem desponsátam Joseph.

Capitulum Is. 7, 14-15

℣. Ecce Virgo concípíet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

AD TERTIAM

Ant. Ave María, * grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúja.

Capit. Egrediétur, ut supra.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD SEXTAM

Ant. Ne tíneas, María, * invenísti grátiam apud

Dóminum : ecce concípies et páries filium, allelúja.

Capitulum Luc. 1, 32-33

DAbit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus; et regnabit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℟. Deo grátias.

℣. Benedicta tu in muliéribus. ℟. Et benedictus fructus ventris tui.

AD NONAM

Ant. Ecce ancilla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum Is. 7, 14-15

ECce Virgo concípíet et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Deo grátias.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

III Post Nativitatem

Quod dicitur a Vesperis diei 24 Decembris usque ad Completorium diei 2 Februarii inclusive.

Omnia dicuntur ut supra per Annum notatur [195], præter sequentia :

IN VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus, ut infra.

Ad Magnif. Ant. Magnum * hereditátis mystérium : templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens; omnes gentes vénient, dicéntes : Glória tibi, Dómine.

Oratio

DEus, qui salútis æternæ, beátæ Mariæ virginitáte fecúnda, humano géneri præmia præstitisti : tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas.

Commemoratio de Sanctis ut supra per Annum. [196]

Ad Completorium ad Nunc dimittis Antiphona Magnum hereditátis, **ut supra ad Vesperas.**

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 O admirábile commercium : * Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est; et procédens homo sine sémíne, largítus est nobis suam Deitátem.

2 Quando natus es * inefabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus de-

scendisti, ut salvum fá-
ceres genus humánum : te
laudámus, Deus noster.

3 Rubum, quem víderat
Móyses * incombústum,
conservátam agnóvimus
tuam laudábilem virgini-
tátem : Dei Génitrix, in-
tercéde pro nobis.

4 Germinávit radix Jes-
se, * orta est stella ex Ja-
cob : Virgo péperit Salva-
tórem : te laudámus, Deus
noster.

5 Ecce María génuít * no-
bis Salvatórem, quem

Joánnes videns exclamá-
vit, dicens : Ecce Agnus
Dei, ecce qui tollit peccáta
mundi, allelúja.

Ad Bened. Ant. Mirábile
mystérium * declarátur
hódie : innovántur natú-
ræ, Deus homo factus est :
id quod fuit permánsit; et
quod non erat assúmpsit;
non commixtióem pas-
sus, neque divisióem.

Oratio ut supra ad Vesperas.

**Commemoratio de Sanctis
ut per Annum. [196]**

Officium Defunctorum

Dicitur in Choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine : Vesperæ post Vesperas diei; Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, immediate post *℟. Benedicamus Dómino et Deo grátias.* Et non duplicantur Antiphonæ præterquam in die depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, etiam late sumpto; et quoties solemniter celebratur Officium. In fine vero omnium Psalmorum semper dicitur : Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis *etiam si pro uno tantum fiat Officium.*

AD VESPERAS

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino * in regione vivórum.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea,
in réquiem tuam : * quia
Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam
meam de morte : * óculos
meos a lácrimis, pedes
meos a lapsu.

Placébo Dómino : * in re-
gióne vivórum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Placébo Dómino in
regióne vivórum.

Ant. Hei mihi, Dómine, *
quia incolátus meus pro-
longátus est.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tribu-
lárer clamávi : * et
exaudivit me.

Dómine, libera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est : ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar : * multum íncola
fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus : *
cum loquébar illis, impu-
gnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi, Dómine,
quia incolátus meus pro-
longátus est.

Ant. Dóminus custódit
te * ab omni malo : custó-
diat ánimam tuam Dómi-
nus.

Psalmus 120

LEvávi óculos meos in
montes, * unde véniet
auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómi-
no, * qui fecit cælum et
terram.

Non det in commotióem
pedem tuum : * neque
dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit ne-
que dórmiet, * qui custó-
dit Israël.

Dóminus custódit te, Dó-
minus protéctio tua, * su-
per manum dexteram
tuam.

Per diem sol non uret te : *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo : * custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat in-
tróitum tuum, et éxitum
tuum : * ex hoc nunc, et
usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit
te ab omni malo : custó-
diat ánimam tuam Dó-
minus.

Ant. Si iniquitátes * ob-
serváveris, Dómine : Dó-
mine, quis sustinébit?

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad
te, Dómine : * Dómi-
ne, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitates observaveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit?

Ant. Opera * mánuum tuárum, Dómine, ne despicias.

Psalmus 137

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invo-

cávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sáculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despicias.

V. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. **R.** Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus; similiter et ad Laudes.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **℟.** Sed libera nos a malo.

¶ **Sequens Ps.** Lauda, ánima mea, **non dicitur in die obitus seu depositionis defuncti, neque quandocumque Officium recitatur ritu duplici.**

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino, Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscépiet : * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Réquiem ætérnam.

Deinde : V. A porta ínferi. **℟.** Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiesca(n)t in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur; deinde

℣. Réquiem ætérnam, cum reliquis, ut infra. [214]

In die depositionis defuncti

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), ut defúctus (-a) sæculo tibi vivat : et, quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Vel alia Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súplices exorámus pro ánima fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti : ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a

sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perducí; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti

Oratio

Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), cujus depositiόνis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perennem infúndas. Per Dóminum.

In Anniversario

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine : da ánimæ fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**, vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositiόνis diem commemorámus, refrigeríi sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum **N.** ineffábili tua dis-

positiōne connumerāri voluisti : præsta, quæsumus; ut, qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum.

Pro defuncto Episcopo

Oratio

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum **N.** (fámulos tuos **N.** et **N.**) pontificáli fecisti dignitáte vigére : præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur fámulum tuum **N.** Episcopum Cardinále pontificáli fecisti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali (Episcopo) defuncto : fámulum tuum **N.** Presbyterum Cardinále pontificáli fecisti.

Pro Presbytero (vel Diacono) Cardinali (Sacerdote) defuncto : fámulum tuum **N.** Presbyterum (Diáconum) Cardinále sacerdotáli fecisti.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclína, Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo : ut animam fámuli tui **N.** Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo etc.

Pro defuncto Sacerdote

Oratio

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum **N.** (fámulos tuos **N.** et **N.**) sacerdotáli fecisti dignitáte vigére : præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Alia Oratio

PRæsta, quæsumus, Dómine : ut ánima fámuli tui **N.** Sacerdotis, quem, in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cælesti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum.

Pro uno defuncto

Oratio

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplīces deprecámur : ut animam fámuli tui **N.**, quam de hoc sæculo migráre jussisti, in pacis ac lucis regiōne constituas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtiem. Per Dóminum.

Pro una defuncta

Oratio

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére animæ fámulæ tuæ **N.** : et a contágiis mortalitátis

exútam, in æternæ salvati-
ónis partem restítue. Per
Dóminum.

**Pro defunctis fratribus, pro-
pínquis et benefactoribus**

Oratio

DEus, vénia largítor et
humánæ salútis amá-
tor : quæsumus clemén-
tiam tuam; ut nostræ con-
gregatiónis fratres, pro-
pínquos et benefactóres,
qui ex hoc sǎculo trans-
iérunt, beáta María sem-
per Vírgine intercedente
cum ómnibus Sanctis tuis,
ad perpétuæ beatitúdinis
consórtium perveníre con-
cédas. Per Dóminum.

Pro patre et matre

Oratio

DEus, qui nos patrem et
matrem honoráre præ-
cepísti : miserére cleménter
animábus patris et matris
meæ, eorúmque peccáta
dimítte; meque eos in
æternæ claritátis gáudio
fac vidére. Per Dómi-
num.

Si fit pro pluribus, dicatur :
animábus paréntum nostró-
rum, **et, ubi dicitur** meque,
dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur
ánimæ patris mei, **vel** nostri.

**Si pro matre tantum, dica-
tur** ánimæ matris meæ, **vel**
nostræ.

**In Officio Defunctorum
per Annum**

Oratio

DEus, qui inter apostó-
licos sacerdótes fá-
mulos tuos pontificáli seu
sacerdotáli fecísti digni-
táte vigére : præsta, quæ-
sumus; ut eórum quoque
perpétuo aggregéntur con-
sórtio.

DEus, vénia largítor et
humánæ salútis amá-
tor : quæsumus clemén-
tiam tuam; ut nostræ con-
gregatiónis fratres, pro-
pínquos et benefactóres,
qui ex hoc sǎculo trans-
iérunt, beáta María sem-
per Vírgine intercedente
cum ómnibus Sanctis tuis,
ad perpétuæ beatitúdinis
consórtium perveníre con-
cédas.

FIdélium, Deus, ómpnium
Cónditor et Redém-
ptor, animábus famulórum
familiarúmque tuárum re-
missiόνem cunctórum trí-
bue peccatórum : ut indul-
géntiam, quam semper
optavérunt, piis supplica-
tiónibus consequántur :
Qui vivis et regnas cum
Deo Patre in unitáte Spí-
ritus Sancti Deus, per
ómnia sǎcula sæculórum.
℟. Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero) :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℞. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℞. Amen.

AD MATUTINUM

Quoties Matutinum vel de-lationem cadaveris ad eccle-siam ac Responsorium Sub-veníte, vel Matutinum et Laudes diei currentis imme-diate non sequatur, dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo; secus abso-lute incipitur ab Invitatorio, vel ab Antiphona Nocturni.

Sequens Invitatorium dicitur semper in Officio Defun-ctorum, quando persolvitur cum tribus Nocturnis, etiam sub ritu semiduplici, aut cum unico quidem Nocturno, sed sub ritu duplici. In reliquis vero casibus omittitur.

Nocturni enim inferius po-siti omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, Dominica, Fe-ria II et V dicatur primus, Feria III et VI secundus, et Feria IV et Sabbato tertius Nocturnus.

Invitat. Regem, cui óm-nia vivunt, * Veníte, ado-rémus.

Repet. Regem, cui óm-nia vivunt, veníte, ado-rémus.

Psalmus 94

Eníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári no-stro : præoccupémus fá-ciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Regem, cui ómnia vi-vunt, veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dómi-nus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et ári-dam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vi-vunt, veníte, adorémus.

Hódie, si vocem ejus au-diéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exa-cerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres ve-stri, probavérunt et vidé-runt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próxi-mus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant

corde; ipsi vero non cognoverunt vias meas : quibus juravi in ira mea : Si introibunt in requiem meam.

Regem, cui omnia vivunt, venite, adoramus.

Requiem æternam dona eis, Domine : et lux perpetua luceat eis.

Venite, adoramus.

Regem, cui omnia vivunt, venite, adoramus.

In I Nocturno

Pro Dominica, Feria II et V

Ant. Dirige, * Domine, Deus meus, in conspectu tuo viam meam.

Psalmus 5

Erba mea auribus percipe, Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo : * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo : * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus : * neque permanent iniqui ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et do-

lolum abominabitur Dominus : * ego autem in multitudine misericordiae tuæ,

Introibo in domum tuam : * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in iustitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos, Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt : et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Requiem æternam.

Ant. Dirige, Domine, Deus meus, in conspectu tuo viam meam.

Ant. Convertere, * Domine, et eripe animam meam : quoniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

Domine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persecúentibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in má nibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat populos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et effódit eum : * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédímat, neque qui salvum fáciat.

V. A porta ínferi. **R.** Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, **totum secreto.**

Lectiones leguntur sine Ab-solutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio i Job 7, 16-21

Arce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimet-ípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsieris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

R. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum, Salvatórem meum. **V.** Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. — Et.

Lectio ii Job 10, 1-12

Ædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium

meum, loquar in amaritudine animæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnare : indica mihi, cur me ita iudices. Numquid bonum tibi videtur, si calumniéris me, et opprimas me, opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quæras iniquitatem meam, et peccatum meum scrutéris? Et scias quia nihil impium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fétidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgentiæ. ℣. Qui ventúrus es iudicare vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. — Tu.

Lectio iii

Manus tuæ fecerunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénite præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cáribus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vi-

tam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitatio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris iudicare terram, ubi me abscondam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commissa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris iudicare, noli me condemnare. — Quia. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra [227], quando dicitur unum tantum Nocturnum.

Quando tamen in die depositionis defuncti Laudes non dicuntur, post III Responsorium dicuntur Pater noster, et Preces, ut supra ad Vesperas. [210]

In II Nocturno

Pro Feria III et VI

Ant. In loco páscae * ibi me collocávit.

Psalmus 22

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscae ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non

timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui trébulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætéram.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. Delícta * juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Psalmus 24

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sáculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiões cordis mei multiplicatæ sunt : * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum : * et dimitte universa delicta mea.

Réspice inimicos meos quóniam multiplicati sunt, * et odio iniquo odérunt me.

Custodi animam meam, et erue me : * non erubescam quóniam speravi in te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi : * quia sustinui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulationibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delicta juventutis meæ, et ignorantias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmáti sunt, et ceciderunt.

Si consistant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptatem Dómini, * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquísivit te fácies mea : * faciém tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas faciém tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, salutaris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémítam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et cónfortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℟. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℞. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, **totum secreto.**

Lectio iv Job 13, 22-28

Respónde mihi : Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondís, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccáam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémítas meas, et

vestigia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℟. De profúndis clamávi ad te, Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. — Nec.

Lectio v Job 14, 1-6

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Qui potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciám, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℟. Anima mea turbáta est

valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. — Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.

Lectio vi Job 14, 13-16

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constituas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi; óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sáculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. — Dum. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra [227], quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In III Noeturno

Pro Feria IV et Sabbato

Ant. Compláceat * tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39

Exspéctans exspéctávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fácis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce, vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, *

ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et reve-reántur simul, qui quæ-runt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et reve-reántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana, Dómine, * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

BEátus qui intélligit super egénium, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, misere-re mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constítuerunt advérsus me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáculo et usque in sáculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : *

dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόnis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum invocát, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparebo ante faciém Dómini?

V. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. **R.** Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, **totum secreto.**

Lectio vii

Job 17, 1-3; 11-15

Spiritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Libera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater

mea et soror mea, vérmi-bus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis considérat?

R. Peccántem me quotidie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me.

V. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua libera me.— Quia.

Lectio viii Job 19, 20-27

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stilo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me iudicáre : nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. — Ut.

Lectio ix Job 10, 18-22

QUare de vulva eduxísti me? qui útinam cónsúptus essem ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plan-gam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine; terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens Responsorium tunc ponitur, quando dictus fuerit tertius tantum Nocturnus pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas aéreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes : Advenísti, Redémptor noster. — Qui. Ré-

quiem ætérmam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Qui.

Sequens Responsorium ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérmá in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris iudicáre sáculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego et timeo, dum discússio vénerit atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. — Dum. Réquiem ætérmam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Líbera me, *usque ad primum* ℣. Tremens *exclusive.*

Si Matutinum, cum unico vel tribus Nocturnis, in privata recitatione a Laudibus separetur, post ultimum Responsorium subjungitur :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio (seu dicuntur Orationes), ut supra in Vesperis [211], additis sequentibus :

℣. Réquiem ætérmam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

Laudes vero, dictis secreto Pater noster et Ave María,

absolute inchoantur ab Antiphona Exsultábunt Dómino.

Sed in recitatione publica vel privata, si Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Preces, ut infra ad Laudes. [231]

AD LAUDES

Absolute incipitur ab

Ant. Exsultábunt Dómino * ossa humiliáta.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, *
secúndum magnam
misericórdiam tu-
am.

Et secúndum multitudi-
nem miserationum tuá-
rum, * dele iniquitatem
meam.

Amplius lava me ab ini-
quitate mea : * et a peccá-
to meo munda me.

Quóniam iniquitatem
meam ego cognósco : * et
peccátum meum contra
me est semper.

Tibi soli peccávi, et ma-
lum coram te feci : * ut
justificéris in sermónibus
tuis, et vincas cum iudi-
cáris.

Ecce enim in iniquitati-
bus concéptus sum : * et
in peccátis concépit me
mater mea.

Ecce enim veritatem di-
lexisti : * incérta et occúl-
ta sapiéntiæ tuæ manife-
stásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et
mundábor : * lavábis me,

et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáu-
dium et lætítiam : * et ex-
sultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a
peccátis meis : * et omnes
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus : * et spíritum re-
ctum innova in viscéribus
meis.

Ne projicias me a faci-
e tua : * et spíritum san-
ctum tuum ne áuferas a
me.

Redde mihi lætítiam sa-
lutáris tui : * et spíritu
principáli confirma me.

Docébo iníquos vias
tuas : * et ímpii ad te con-
verténtur.

Líbera me de sanguíni-
bus, Deus, Deus salutis
meæ : * et exsultábit lin-
gua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apé-
ries : * et os meum annun-
tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sa-
crificium, dedíssem úti-
que : * holocáustis non de-
lectáberis.

Sacrificium Deo spíritus
contribulátus : * cor con-
tritum, et humiliátum,
Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua
Sion : * ut ædificéntur
muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifici-
um justítiæ, oblatiónes,
et holocáusta : * tunc im-

pónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exáudi, Dómine, * oratióem meam : ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi redédetur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus potentia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant téminos a signis tuis : * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et ine-

briásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, múltiplica genímína ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedices corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósá desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi, Dómine, oratióem meam : ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscepit * dextera tua, Dómine.

Psalmus 62

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam múltipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvía, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui superstratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscepit délixtera tua, Dómine.

Ant. A porta inferi * érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiae

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsiúi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texén-te vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pul-lus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu :

Dómine, vim pátiar, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritú-dine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivi-ficábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amarís-sima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta inferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cithara.

Laudáte eum in týmpáno, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

V. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. **R.** Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurréctio et vita :

qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiόνem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitaté, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præbis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum :

Per viscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde flexis genibus :

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Psalmus 129

Qui non dicitur in die obitus seu depositionis defuncti, nec quodcumque Officium recitatur sub ritu duplici.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam : Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem

tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde : V. A porta inferi. **R.** Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

V. Requiésca(n)t in pace. **R.** Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ut supra in Vesperis. [211]

Post Orationem dicitur (semper plurali numero) :

V. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. **R.** Et lux perpétua luceat eis.

V. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

PSALMI GRADUALES

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur ante Matutinum diei; extra Chorum vero pro temporis opportunitate.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Antiphona.

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer, 111;

Ps. 120 Levávi, *ibid.*;

Ps. 121 Lætátus sum, *ibid.*;

Ps. 122 Ad te levávi, 148;

Ps. 123 Nisi quia, 149.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus :

Pater noster *secreto usque ad V.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi. *R.* Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

ABsólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectionis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 124 Qui confidunt, 149;

Ps. 125 In converténdo, *ibid.*;

Ps. 126 Nisi Dóminus, 150;

Ps. 127 Beáti omnes, 189;

Ps. 128 Sæpe expugnáverunt. *ibid.*

Postea dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad V.* Et ne nos indúcas in tentatióem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. Meménto Congregationis tuæ. *R.* Quam possedísti ab inítió.

℣. Dómine, exáudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecaciónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 129 De profúndis, 189;

Ps. 130 Dómine, non est exaltátum, 190;

Ps. 131 Meménto, Dómine, *ibid.*;

Ps. 132 Ecce quam bonum, 228;

Ps. 133 Ecce nunc benedicite. 76

Deinde dicitur flexis genibus

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad ℣.** Et ne nos indúcas in tentatióem. ℞. Sed libera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℞. Deus meus, sperantes in te.

℣. Dómine, exáudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Præténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis dexteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquirant, et, quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

SEPTEM PSALMI PÆNITENTIALES

CUM LITANIIS

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur post Matutinum et Laudes diei flexis genibus, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias; extra Chorum pro temporis opportunitate.

Litaniæ similiter, quando dicendæ sunt sine Psalmis Pænentialibus, dicuntur, extra Processionem, flexis genibus in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino et Deo

grátias; extra Chorum vero pro temporis opportunitate. Sed neque in Choro neque extra Chorum anticipari possunt de sero.

Ant. Ne reminiscáris.

Psalmus 6

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripías me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultatio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxillas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovén-

tur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut

justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguinibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem úti-

que : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101

Domine, exáudi oratió-nem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium arué-runt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelli-cáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum

sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínere tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatió-nis tuæ : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatió-nem et generatió-nem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápidés ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratió-nem humílium : * et non spre-vit precem eórum.

Scribántur hæc in generatió-ne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudá-bit Dóminum :

Quia prospéxit de excél-so sancto suo : * Dóminus

de cælo in terram aspexit :

Ut audiret gémitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut serviant Dómino.

Respóndit ei in via virtutis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimidio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábiseos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiunt.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 142

Domine, exáudi oratióem meam : áuribus pèrcipe obsecratióem meam in veritaté tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiqúorum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus de-

dúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Yrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis Deus,
miserére nobis.

Fili, Redémptor mundi,
Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte, Deus,
miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus
Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro
nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum,
ora pro nobis.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et
Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatórum
Spírituum órdenes,
oráte.

Sancte Joánnes Baptísta,
ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ
et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora pro nobis.	Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancte Matthía, ora.	Sancta María Magdaléna, ora.
Sancte Bárnaba, ora.	Sancta Agatha, ora.
Sancte Luca, ora.	Sancta Lúcia, ora.
Sancte Marce, ora.	Sancta Agnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.	Sancta Cæcília, ora.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.	Sancta Catharína, ora.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.	Sancta Anastásia, ora.
Sancte Stéphane, ora.	Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Sancte Lauréti, ora.	Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Sancte Vincéti, ora.	Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Sancti Fabiáne et Sebastíáne, oráte.	Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.	Ab omni malo, libera nos, Dómine.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.	Ab omni peccáto, libera.
Sancti Gervási et Protási, oráte.	Ab ira tua, libera.
Omnes sancti Mártyres, oráte.	A subitánea et improvísá morte, libera.
Sancte Silvéster, ora.	Ab insídiis diaboli, libera.
Sancte Gregóri, ora.	Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera.
Sancte Ambrósi, ora.	A spíritu fornicatiónis, libera.
Sancte Augustíne, ora.	A fúlgure et tempestáte, libera.
Sancte Hierónyme, ora.	A flagélló terræmótus, libera.
Sancte Martíne, ora.	A peste, fame et bello, libera.
Sancte Nicolæ, ora.	A morte perpétua, libera.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.	Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, libera.
Omnes sancti Doctóres, oráte.	Per advéntum tuum, libera.
Sancte Antóni, ora.	Per nativitátem tuam, libera nos, Dómine.
Sancte Benedícte, ora.	
Sancte Bernárde, ora.	
Sancte Domínice, ora.	
Sancte Francíscæ, ora.	
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.	

Per baptísmum et sanctum
jejúniũ tuum, líbera.
Per crucem et passiõnem
tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram
tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiõ-
nem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiõ-
nem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus
Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres,
te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas,
te rogámus.
Ut nobis indúlgeas,
te rogámus.
Ut ad veram pæniténtiam
nos perdúcere dignéris,
te rogámus.
Ut Ecclésiã tuã san-
ctam régere et conservá-
re dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apostólicum
et omnes ecclesiásticos
órdines in sancta reli-
giõne conserváre digné-
ris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclé-
siæ humiliáre dignéris,
te rogámus.
Ut régibus et princípibus
christiãnis pacem et ve-
ram concórdiam donáre
dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiã-
no pacem et unitátem
largíri dignéris,
te rogámus.
Ut omnes errántes ad uni-
tátem Ecclésiæ revocáre,

et infidéles univérso ad
Evangélii lumen perdú-
cere dignéris.

te rogámus.

Ut nosmetípsos in tuo
sancto servítio confor-
táre et conserváre di-
gnéris, te rogámus.

Ut mentes nostras ad cæ-
léstia desidéria érigas,
te rogámus.

Ut ómnibus benefactóri-
bus nostris sempitérna
bona retribuas, te rogá-
mus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fra-
trum, propinquórum et
benefactorum nostró-
rum ab ætérna damna-
tiõne erípias, te rogá-
mus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et
conserváre dignéris,
te rogámus.

Ut ómnibus fidélibus de-
fúntis réquiem ætér-
nam donáre dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris,
te rogámus.

Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, parce no-
bis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, exáudi nos,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, miserére
nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Psalmus 69

Eus, in adiutorium meum intende : * Domine, ad adiuvandum me festina.

Confundantur et reve-reantur, * qui quaerunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsultent et lætentur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper : Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum : * Deus, adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu : * Domine, ne moreris.

Glória Patri. Sicut erat.

V. Salvos fac servos tuos. **R.** Deus meus, sperantes in te.

V. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. **R.** A facie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in nobis. **R.** Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

V. Domine, non secundum peccata nostra facias nobis. **R.** Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

V. Oremus pro Pontifice nostro **N.** **R.** Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

V. Oremus pro benefactoribus nostris. **R.** Retribuere dignare, Domine, omnibus, nobis bona facientibus propter nomen tuum, vitam æternam. Amen.

V. Oremus pro fidelibus defunctis. **R.** Requiem æternam dona eis, Domine, et lux perpétua luceat eis.

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

V. Pro fratribus nostris absentibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

V. Mitte eis, Domine, auxilium de sancto. **R.** Et de Sion tuere eos.

V. Domine, exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Oratio

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere : suscipe depreca-

tionem nostram, ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

EXaudi, quæsumus, Domine, supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis : ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus et pacem.

Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende : ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a pœnis, quas pro his meremur, eripias.

Deus, qui culpa offenderis, pœnitentia placaris : preces populi tui supplicantis propitius respice; et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte.

Omnipotens sempiternus Deus, miserere famulo tuo Pontifici nostro **N.**, et dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis æternæ : ut, te donante, tibi placita cupiat, et tota virtute perficiat.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia et justa sunt opera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandâ-

tis tuis dedita, et, hostium sublata formidine, tempora sint, tua protectione, tranquilla.

Urenes nostros et cor nostrum, Domine : ut tibi casto corpore serviâmus, et mundo corde placeâmus.

Fidelium, Deus, omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum : ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

Actiones nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni et adjuvando proséquere : ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

Omnipotens sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris quos tuos fide et opere futuros esse prænoscis : te supplices exorâmus; ut, pro quibus effundere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementia,

ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

Primum dicuntur Litanie breves in hunc modum :

Yrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Sancta María, ora pro eo
(ea).

Omnes sancti Angeli et
Archángeli, oráte pro eo
(ea).

Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum,

ora.
Sancte Abraham, ora.

Sancte Joáñnes Baptísta,
ora.

Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ

et Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.
Sancte Joáñnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli et
Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli
Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocéntes,
oráte.

Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.

Omnes sancti Mártýres,
oráte.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Omnes sancti Pontífices et
Confessóres, oráte.

Sancte Benedícte, ora.

Sancte Francísce, ora.

Sancte Camille, ora.

Sancte Joáñnes de Deo,
ora.

Omnes sancti Mónachi et
Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna,
ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Vírgines et
Viduæ, oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ
Dei, intercédite pro eo

(ea).

Propítius esto, parce ei,
Dómine.

Propítius esto, libera eum
(eam), Dómine.

Propítius esto, libera.

Ab ira tua, libera.

A periculo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A poenis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.
 A potestate diaboli, libera.
 Per nativitatem tuam, libera.
 Per crucem et passionem
 tuam, libera.
 Per mortem et sepulturam
 tuam, libera.
 Per gloriosam resurrectionem
 tuam, libera.
 Per admirabilem ascensionem
 tuam, libera.
 Per gratiam Spiritus Sancti
 Parácliti, libera.
 In die iudicii, libera.
 Peccatores, te rogamus,
 audi nos.
 Ut ei parcas, te rogamus,
 audi nos.

Kýrie, eléison. Christe,
 eléison. Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone sui
 exitus anima anxietur, dicantur
 sequentes Orationes :

Oratio

Rosificiscere, ánima
 christiána, de hoc
 mundo, in nómine
 Dei Patris omnipoténtis,
 qui te creávit; in nómine
 Jesu Christi Filii Dei vivi,
 qui pro te passus est; in nó-
 mine Spíritus Sancti, qui
 in te effúsus est; in nómine
 gloriósæ et sanctæ Dei Ge-
 nitrícis Vírginis Mariæ; in
 nómine beáti Joseph, ínclýti
 ejúsdem Vírginis Spon-
 si; in nómine Angelórum
 et Archangelórum; in nó-
 mine Thronórum et Domi-
 nationórum; in nómine Prin-

cipátuum et Potestátum;
 in nómine Virtútum, Ché-
 rubim et Séraphim; in
 nómine Patriarchárum et
 Prophetárum; in nómine
 sanctórum Apostolórum
 et Evangelistárum; in nó-
 mine sanctórum Mártý-
 rum et Confessórum; in
 nómine sanctórum Mena-
 chórum et Eremitárum; in
 nómine sanctárum Vírgi-
 num, et ómnium Sanctó-
 rum et Sanctárum Dei;
 hódie sit in pace locus
 tuus, et habitatio tua in
 sancta Sion. Per eúmdem
 Christum, Dóminum no-
 strum. **℟.** Amen.

Oratio

Deus miséricors, Deus
 clemens, Deus, qui se-
 cúndum multitudinem mi-
 serationum tuárum peccá-
 ta pœniténtium deles, et
 præteritórum críminum
 culpas vénia remissionis
 evácuas : réspice propítius
 super hunc fámulum tuum
N. (hanc fámulam tuam
N.), et remissionem óm-
 nium peccatórum suórum
 tota cordis confessióne po-
 scéntem deprecátus ex-
 áudi. Rénova in eo (ea),
 piíssime Pater, quidquid
 terréna fragilitate corrú-
 ptum, vel quidquid dia-
 bólica fraude violátum est;
 et unitáti córporis Ecclé-
 siæ membrum redempti-
 nis annécte. Miserére, Dó-

mine, gemituum, miserere lacrimarum ejus; et non habentem fiduciam, nisi in tua misericordia, ad tuæ Sacramentum reconciliationis admitte. Per Christum Dominum nostrum.

✠. Amen.

Oratio

Commendo te omnipotenti Deo, carissime frater (carissima soror), et ei, cujus es creatura, committo; ut, cum humanitatis debitum morte interveniente persolveris, ad auctorem tuum, qui te de limo terræ formaverat, revertaris. Egrediēti itaque animæ tuæ de corpore splendidus Angelorum cœtus occurrat : judex Apostolorum tibi senatus adveniat : candidatorum tibi Martyrum triumphator exercitus obviet : liliata rutilantium te Confessorum turma circumdet : jubilantium te Virginum chorus excipiat : et beatæ quietis in sinu Patriarcharum te complexus astringat : sanctus Joseph, morientium Patronus dulcissimus, in magnam spem te erigat : sancta Dei Genitrix Virgo Maria suos benigna oculos ad te convertat : mitis atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat, qui te inter assistentes sibi jūgiter interés-

se decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod cruciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus sátnas cum satellítibus suis : in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne difúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic pér-eant peccatóres a fácie Dei. Et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiões, et minístri sátnæ íter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætéRNA morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad délixteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspicias veritátem. Con-

stitútus (-a) igitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. *℟.* Amen.

Oratio

Suscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus periculis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatióibus. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noë de dilúvio. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Job de passióibus suis. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sic-

ut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crimine.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. *℟.* Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus.

℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártirem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congau-
dére cælestibus.

℟. Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**) precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi : ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delicta juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscí-

piat eum (eam) sanctus Michaël Archángelus Dei, qui militiæ cæléstis mérui principátum. Véniant illi óbviám sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiõnis. Intercédant pro eo (ea) sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sáculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exútus (-a) pervenire mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sácula sæculórum. **R.** Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génitrix María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli (fámulæ) **N.** spíritum Fílio suo coméndet : ut, hoc matérno

interventu, terróres mortis non tímeat; sed desideratam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. *℟.* Amen.

Oratio

AD te confúgio, sancte Joseph, Patróné moriéntium, tibíque, in cujus beáto tránsitu vígiles astiterunt Jesu et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam hujus fámuli *N.* (fámulæ *N.*) in extrémó agóne laborántem eníxe comméndo, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætéRNA perveníre mereátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si anxietur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Ps. 117 Confitémini 53, et totus Ps. 118 Beáti immaculáti, per Horas Dominicæ distributus, 55-70

IN EXPIRATIONE

Moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: Jesu, Jesu, Jesu. Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat:

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me.

María, mater grátiae, mater misericórdiae, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Joseph, ora pro me. Sancte Joseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiae sinum.

Jesu, María, Joseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Jesu, María, Joseph, astáte mihi in extrémó agóne.

Jesu, María, Joseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

Egressa autem anima, dicitur hoc

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini, * Súscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. *℣.* Súscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. *℟.* Súscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. *℣.* Réquiem ætéRNAM dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. — Offeréntes.

Deinde Kýrie, eléison, Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Postea Pater noster *secreto usque ad* *℣.* Et ne nos indúcas in tentatió-nem. *℟.* Sed libera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta inferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Tibi, Dómine, commendamus ánimam fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), ut defúctus (-a) sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitatem humanæ conversatiónis peccáta commisit, tu vénia misericordiíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM IN ARTICULO MORTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (ancillæ tuæ), neque vindictam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℟. Sed libera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancillam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis perire in te credéntem atque sperántem : secúndum multitudínem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum **N.**, quem (fámulam tuam **N.**, quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et, per Unigéniti tui passióem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissióem et véniam cleménter indúlge; ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et, in ságuine ejúsdem Fílii tui

ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

Tunc, dicto ab uno e Clericis astantibus Confiteor, Sacerdos dicat Misereátur et Indulgéntiam, ac deinde :

Dominus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándiatque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recipiat confesiónem tuam, et restituat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, *✠* et Spíritus Sancti. *℟.* Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præsentis et futúrá vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. *℟.* Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater, et Fílius, *✠*

et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

Si vero Infirmus sit adeo mortí proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, *✠* et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Per sacrosáncta... etc., *ut supra.*

Benedícat te... *ut supra.*

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedico te. In nómine Patris et Fílii, *✠* et Spíritus Sancti. *℟.* Amen.

Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicantur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM

Sacerdos benedicturus mensam incipit : Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit Versum :

OCuli ómnium, et alii **prosequuntur :** In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimam benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde Lector : Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex æternæ glóriæ. **R.** Amen.

POST PRANDIUM

aguntur gratiæ hoc modo :

Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére no-

bis. **R.** Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit : **V.** Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. **R.** Et Sancti tui benedícant tibi. Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat :

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis beneficiis tuis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 50 Miserére mei, Deus 48 vel [236].

Vel Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster, quod cum aliis secreto **prosequitur usque ad**

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Dispérsit, dedit pauperibus. **R.** Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedicam Dóminum in omni témpore. ℞. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℞. Audiant mansuétí, et lætén-
tur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℞. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℞. Ex hoc nunc et usque in sáculum.

Deinde Sacerdos absolute dicat :

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. ℞. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℞. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℞. Amen.

Pater noster, totum secreto.

Quo finito, Sacerdos dicit :

℣. Deus det nobis suam pacem. ℞. Amen.

ANTE CŒNAM

Sacerdos benedicturus mensam incipit : Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit Versum :

EDent páuperes, et alii **prosequuntur** : Et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requí-
runt

eum : vivent corda eórum in sáculum sáculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos indúcas in tentatió-
nem. ℞. Sed libera nos a malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℞. Amen.

POST CŒNAM

aguntur gratiæ ut post Prandium, sed dicitur :

℣. Memóriam fecit mirábílum suórum miséricors et miserátor Dóminus.

℞. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : Qui vivit et regnat in sácula sæculórum. ℞. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes, et reliqua ut supra. [252]

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in Cœna.

Prædictus modus benedicens mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Hiemalis, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versus et Psalmi tantum variantur.

In Nativitate Domini
usque ad Cœnam Vigiliæ Epiphaniæ exclusive dicitur :

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutare suum, allelúja.

Alia ut supra.

Ps. 97 Cantáte Dómino ... quia **204, vel Ps. 116** Lau-

dáte Dóminum, omnes gentes. [252]

Qui Psalmus semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis Solemnitatibus.

In Epiphania

et per totam Octavam

℣. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent, allelúja. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur :

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

Ps. 71 Deus, júdicium tuum regi da **215, vel Ps. 116** Laudáte Dóminum, omnes gentes. [252]

ITINERARIUM

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Zachariæ Benedíctus Dóminus, Deus Israël. [230]

Ant. In viam pacis et prosperitátis dirigat nos omnípotens et miséricors Dóminus, et Angelus Raphaël comitétur nobiscum in via; ut cum pace, salute

et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad** ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitudinis. ℞. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis. ℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotidie. ℞. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℞. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℞. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta. ℞. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℞. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

DEus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tribue nobis, quæsumus, iter próspere tempúsque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeámus.

DEus, qui Abraham pátrum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos famulos tuos custodíre dignéris : esto nobis, Dómine, in procíntu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitaté præsidium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

ADesto, quæsumus, Dómine, supplicatióibus nostris : et viam famulórum tuórum in salutis tuæ prosperitaté dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut familia tua per viam salutis incédât; et, beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædixit, secúra pervéníat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

℣. Procedámus in pace.
℞. In nómine Dómini. Amen.

APPENDIX

DIE 10 DECEMBRIS

(Pro Italia et insulis adjacentibus)

In Translatione
almae Domus B. M. V.

DUPLEX MAJUS

Omnia de Communi Festorum Beatae Mariae Virg., [174] præter ea, quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. [262]

℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata.

℟. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificavit Dominus tabernaculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

Oratio

Deus, qui beatae Mariae Virginis domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiae tuæ mirabiliter collocasti : concède; ut, segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur

habitatores domus sanctæ tuæ. Per eundem Dñum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Deinde S. Melchiadis Papæ et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit; fundatus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre.

Oratio

Regem tuum, Pastor æternæ, placatus intendē, et per beatum Melchíadem Mártirem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectione custódi; quem totius Ecclesiæ præstitisti esse pastorem. Per Dóminum.

Et nihil fit de Octava Conceptionis, neque in crastinum.

AD MATUTINUM

Invit. Salvatorem mundi in domo Virginis de Spíritu Sancto concéptum,
* Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3.

Hymnus

Cæléstis urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant
Paténtque cunctis óstia;
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústi-
net.

Scalpri salúbris íctibus
Et tunsióné plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cón-
struunt,
Aptisque juncta nélixibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssi-
mo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
ÆtéRNA sit per sácula.
Amen.

In I Noeturno

Ant. Eleváta est magni-
ficéntia tua super cælos.

Ant. In sole pósuit ta-
bernáculum suum : et ipse
tamquam sponsus procé-
dens de thálamo suo.

Ant. Quis ascéndet in
montem Dómini? aut quis
stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et
mundo corde.

V. Hic domus Dei est et
porta cæli. **R.** Et vocábitur
aula Dei.

De libro tértio Regum

Lectio i

Cap. 8, 22 et 27-30

Tetit autem Sáló-
mon ante altáre
Dómini in conspé-
ctu ecclésiæ IsraëL, et ex-
pándit manus suas in cæl-
um, et ait : Ergóne pután-
dum est quod vere Deus
hábitet super terram? si
enim cælum, et cæli cæló-
rum te cápere non possunt,
quanto magis domus hæc,
quam ædificávi? Sed ré-
spice ad oratióem servi
tui, et ad preces ejus, Dó-
mine, Deus meus : audi
hymnum et oratióem,
quam servus tuus orat co-
ram te hódie : ut sint óculi
tui apérti super domum
hanc nocte ac die : super
domum, de qua dixísti :
Erit nomen meum ibi : ut
exáudias oratióem, quam
orat in loco isto ad te ser-
vus tuus. Ut exáudias de-
precatióem servi tui et
pópuli tui IsraëL, quod-

cúmque oráverint in loco isto, et exáudies in loco habitáculi tui in cælo, et, cum exaudíseris, propítius eris.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convál-lum. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per désertum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? — Et.

Lectio ii **Ibid., 33-36**

SI fúgerit pópulus tuus Israël inimícos suos (quia peccáturus est tibi), et agéntes pæniténtiam, et confiténtes nómini tuo, vénerint, et oráverint, et deprecáti te fúerint in domo hac; exáudi in cælo, et dímítte peccátum pópuli tui Israël, et redúces eos in terram, quam dedísti pátribus eórum. Si clausum fúerit cælum, et non plúerit propter peccáta eórum, et, orántes in loco isto, pæniténtiam égerint nómini tuo, et a peccátis suis convérsi fúerint propter afflictiónem suam : exáudi eos in cælo, et dímítte peccáta servórum tuórum, et pópuli tui Israël : et osténde eis viam bonam, per quam

ámbulent, et da plúviam super terram tuam, quam dedísti pópulo tuo in possessioném.

℟. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, * Terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℣. Filia Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. — Terríbilis.

Lectio iii **Ibid., 38-43**

SI quis cognóverit plagam cordis sui, et expánderit manus suas in domo hac, tu exáudies in cælo in loco habitatiónis tuæ, et repropitiáberis, et fácies ut des unicuíque secúndum omnes vias suas, sicut víderis cor ejus (quia tu nosti solus cor ómnium filiórum hóminum), ut tímeant te cunctis diébus, quibus vivunt super fáciem terræ, quam dedísti pátribus nostris. Insuper et alienígena, qui non est de pópulo tuo Israël, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et bráchium tuum exténtum ubíque), cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco, tu exáudies in cælo, in firmaménto habitáculi tui et fácies ómnia, pro quibus invocáverit

te alienígena : ut discant univérſi pópuli terrárum nomen tuum timére, sicut pópulus tuus Israël, et probent quia nomen tuum invocátum est super domum hanc.

R. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem?

*** Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et regínæ laudavérunt eam.**

R. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt. **Glória Patri. Vidérunt.**

In II Noeturno

Ant. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum : et in sáculum sáculi.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

R. Dómine, diléxi decórem domus tuæ. **R.** Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

Sermo 58 de diversis

Lectio iv

Apiéntia, quæ Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos véniens, ædificávit sibi domum, ipsam scilicet Ma-

trem suam, Vírginem Mariám, in qua septem colúmnnas excídit. Quid est in ea septem colúmnnas excídere, nisi ipsam dignum sibi habitáculum fide et opéribus præparáre? Nímírum ternárius númerus ad fidem propter sanctam Trinitátem; quaternárius pértinet ad mores propter quátuor principáles virtútes. Quod autem in beáta María sancta Trínitas fúerit; fúerit, dico, per præséntiam majestátis, ubi solus Fílius erat per susceptiÓNem humanitátis; testátur núnťius cæléstis, qui, ei arcána mystéria réserans, ait : Ave, grátia plena; Dóminus tecum; et post pauca : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ecce habes Dóminum, habes virtútem Altíssimi, habes Spíritum Sanctum, habes Patrem, Fílium et Spíritum Sanctum.

R. O quam metuéndus est locus iste : *** Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. R.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Lectio v

Utrum autem et quátuor principáles virtútes, tamquam quátuor co-

lúmnas, posséderit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus, an fortitudinem habuerit. Quæ nimium virtus quomodo illi abesse potuit, quæ, abjectis sæcularibus pompis spretisque voluptatibus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Nisi fallor, hæc Virgo est, quæ apud Salomónem legitur : Mulierem fortem quis inveniet? Procul et de ultimis finibus pretium ejus. Porro quod temperans, prudens et justa fuerit, ex Angeli colloctione et sua ipsius responsione, luce clarius comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo : Ave, gratia plena; Dominus tecum : non se extulit, quasi quæ ex singulari gratiæ privilegio benediceretur, sed siluit, et qualis esset insolita hæc salutatio, secum cogitavit. Qua in re, quid nisi temperans fuit? At vero cum de cælestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsivit, quomodo conciperet ac pareret, quæ virum utique non cognosceret. Et in hoc, sine dubio, prudens exstitit.

✠. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles : * Et

venient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Domine. ✠. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. — Et venient.

Lectio vi

Iustitiæ autem præfert insigne, ubi se ancillam Domini confitetur. Nam quod justorum sit confessio, testatur qui ait : Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, et tribus fidei supradictis, extruxit in ea sibi domum Sapiëntia cælestis; quæ adeo mentem ejus replévit, ut de plenitudine mentis fecundaretur et caro. Ipsius autem Virginis natalis domus, divinis mysteriis consecrata, Angelorum ministerio ab infidelium potestate in Dalmatiam prius, deinde in agrum Lauretanium Picenæ provinciæ translata fuit, sedente sancto Cælestino quinto : eamdemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, tum pontificiis diplomatibus, et celeberrima totius orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute et cæ-

léstium beneficiórum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius duodécimus, quo fervéntius erga Matris amantíssimæ cultum fidélium memória excitarétur, ejúsdem sanctæ Domus Translatiónem anniversária solemnitáte in tota Picéni província venerátam, Missa étiam et Offício próprio celebrári præcépit.

R. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit invenit; * Et pulsánti aperiétur. **V.** Péтите, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et. **Glória.** Et.

In III Nocturno

Ant. Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. Vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Ant. Cantáte Dómino canticum novum, quia mirabilia fecit Dóminus, allelúja.

V. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. **R.** In longitudínem diérum.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Luc. 1, 26-28

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galiléæ, cui nomen Náza-reth, ad

Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi
Abbátis

Homilia 1 super Missus est

EUÆ est hæc virgo tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo; tam húmilis, ut desponsáta sit fabro? Pulchra permíxtio virginitátis et humilitátis : nec mediócritér placet Deo illa ánima, in qua et humilitas comméndat virginitátem, et virginitas exórnat humilitátem. Sed quanta, putas, veneratióné digna est, in qua humilitátem exáltat fecúnditas, et partus cónsecrat virginitátem? Audis vírginem, audis húmilem. Laudábilis virtus virginitas, sed magis necessária humilitas : illa consúlitur, ista præcípitur.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; ex quibus te delectavérunt fíliæ regum in honóre tuo. — Proptérea.

Lectio viii

Homilia 2 super eodem loco

Missus est, inquit, Angelus ad Vírginem : vírginem carne, vírginem

mente, vírginem professió-
ne, vírginem dénique, qua-
lem describit Apóstolus,
mente et córpore sanctam;
nec nóviter nec fortúito
invéntam, sed a sáculo
eléctam, ab Altíssimo præ-
cógnotam et sibi præpará-
tam, ab Angelis servátam,
a Pátribus præsignátam,
a Prophétis promíssam. Ut
pauca loquar de plúribus,
quam tibi áliam prædixísse
Deus vidétur, quando ad
serpéntem ait : Inimicitias
ponam inter te et mulie-
rem? Et, si adhuc dúbitas
an de María díxerit, audi
quod séquitur : Ipsa cón-
teret caput tuum. Cui hæc
serváta victória est, nisi
Maríæ?

℟. Beáta es, Virgo María,
Dei Génitrix, quæ credidí-
sti Dómino : perfécta sunt
in te quæ dicta sunt tibi;
ecce exaltáta es super cho-
ros Angelórum : * Intercé-
de pro nobis ad Dóminum,
Deum nostrum. ℣. Ave,
María, grátia plena; Dó-
minus tecum. — Intercé-
de. Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix

Homilia 3 super eodem loco

ET ingressus Angelus ad
eam, dixit : Ave, grá-
tia plena; Dóminus tecum.
Quo ingressus ad eam?
Puto in secretárium pudíci
cubiculi, ubi illa fortássis,
clauso super se óstio, orá-

bat Patrem suum in abs-
código. Solent Angeli
astáre orántibus, et dele-
ctári in his, quos vident
leváre puras manus in ora-
tíone: holocáustum sanctæ
devotíonis gaudent se
offérre Deo in odórem sua-
vitátis. Maríæ autem ora-
tíones quantum placúerint
in conspéctu Altíssimi,
Angelus indicávit, qui,
ingréssus ad eam, tam
reverénter salutávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Domum tuam, * Dómi-
ne, decet sanctitúdo in
longitúdinem diérum.

2 Domus mea * domus
oratiónis vocábitur : in ea
omnis qui petit, áccipit; et
qui quærit, invenit; et
pulsánti aperiétur.

3 Propter domum Dómi-
ni * Dei nostri quæsívi bo-
na tibi.

4 Dómine, Deus, * exal-
tásti super terram habita-
tíonem meam.

5 Domum majestátis
meæ, * et locum pedum
meórum glorificábo.

Capit. Eccli. 24, 11-12

IN ómnibus réquiem
quæsívi, et in heredi-
táte Dómini morábor.
Tunc præcépit et dixit
mihi Creátor ómnium, et,
qui creávit me, requiévít
in tabernáculo meo.

Hymnus

Alto ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ et ínfimæ
Utrúmque junxit ángu-
lum.

Sed illa sedes Cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque trinum et úni-
cum

Jugi canóre prædicat :
Illí canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cælé-
stium,

Imple béníigno lúmine :
Huc, o rogátus, ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpli-
cum

Domus beátæ múnera,
Partisque donis gáudeant :
Donec, solúti corpore,
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altís-
simo,

Natóque Patris único,
Et ínclýto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.

Amen.

℣. Introíbimus in taber-
náculum ejus. **℟.** Adorábi-
mus in loco, ubi stetérunt
pedes ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce ta-
bernáculum Dei cum ho-
mínibus, et habitábit cum
eis : et ipsi pópulus ejus
erunt, et ipse Deus cum
eis erit eórum Deus.

Oratio

Deus, qui beátæ Mariæ
Vírginis domum per
incarnáti Verbi mystérium
misericórditer consecrásti,
eámque in sinu Ecclésiæ
tuæ mirabíliter collocásti :
concéde; ut, segregáti a
tabernáculis peccatórum,
digni efficiámur habitató-
res domus sanctæ tuæ.
Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

**Deinde S. Melchiadis Papæ
et Mart. :**

Ant. Qui odit ánimam
suam in hoc mundo, in
vitam ætérnam custódit
eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio

Gregem tuum, Pastor
Ætérne, placátus ín-
ténde, et per beátum Mel-
chíadem Mártýrem tuum
atque Summum Pontífi-
cem, perpétua protectióne
custódi; quem totíus Ec-
clésiæ præstitísti esse pa-
stórem. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Domum tuam, *
Dómine, decet sanctitúdo
in longitudínem diérum.

AD TERTIAM

Ant. Domus mea * domus orationis vocabitur : in ea omnis qui petit, accipit; et qui querit, invenit; et pulsanti aperiatur.

Capit. Eccli. 24, 11-12

IN omnibus requiem quaesivi, et in hereditate Domini morabor. Tunc praecipit et dixit mihi Creator omnium, et, qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

℟. br. Hic domus Dei est * Et porta caeli. Hic. **℣.** Et vocabitur aula Dei. Et porta. **Gloria Patri.** Hic.

℣. Domine, dilexi decorem domus tuae. **℟.** Et locum habitationis gloriae tuae.

Oratio

DEus, qui beatae Mariae Virginis domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiae tuae mirabiliter collocasti : concede; ut, segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores domus sanctae tuae. Per eundem Dominum.

AD SEXTAM

Ant. Propter domum Domini * Dei nostri, quaesivi bona tibi.

Capit. Eccli. 24, 15-16

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. br. Domine, * Dilexi decorem domus tuae. Domine. **℣.** Et locum habitationis gloriae tuae. Dilexi. **Gloria Patri.** Domine.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo. **℟.** In longitudinem dierum.

AD NONAM

Ant. Domum maiestatis meae, * et locum pedum meorum glorificabo.

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi : quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. br. Domum tuam, Domine, * Decet sanctitudo. Domum. **℣.** In longitudinem dierum. Decet. **Gloria Patri.** Domum.

℣. Hic domus Dei est et porta caeli. **℟.** Et vocabitur aula Dei.

IN II VESPERIS

Antiphonae et Capitulum de Laudibus. [262]

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Et fit Commem. seq. Festi S. Damasi I Papæ et Conf.

Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex,

pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde, et per beátum Dámasum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Feriæ.

Preces ante et post Missam

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA

Quilibet Sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI, sub die 3 Octobris 1936, lucrari potest : Indulgentiam quinque annorum si, ante Missæ celebrationem, recitet Psalmos 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces quotidie recitaverit, additis confessione sacramentali et oratione ad Summi Pontificis mentem.

Ant. Ne reminiscáris, *
Dómine, delicta nostra vel
paréntum nostrórum, ne-
que vindíctam sumas de
peccátis nostris.

**Quæ Antiphona in Duplici-
bus tantum duplicatur.**

Psalmus 83

Euam dilécta taber-
nácula tua, Dó-
mine virtútum : *
concupíscit, et déficit
ánima mea in átria Dó-
mini.

Cor meum, et caro mea *
exsultavérunt in Deum vi-
vum.

Etenim passer invénit si-
bi domum : * et turtur ni-
dum sibi, ubi ponat pullos
suos.

Altária tua, Dómine vir-
tútum : * Rex meus, et
Deus meus.

Beáti, qui hábitant in
domo tua, Dómine : * in
sæcula sæculórum laudá-
bunt te.

Beátus vir, cujus est au-
xilium abs te : * ascensió-
nes in corde suo dispósuit,
in valle lacrimárum in
loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem
dabit legislátor, ibunt de

virtúte in virtútem : *
vidébitur Deus deórum in
Sion.

Dómine, Deus virtútum,
exáudi oratióem meam : *
áuribus pèrcipe, Deus
Jacob.

Protéctor noster, áspice,
Deus : * et réspice in fá-
ciem Christi tui :

Quia mélior est dies una
in átriis tuis, * super
míllia.

Elégi abjéctus esse in do-
mo Dei mei : * magis quam
habitáre in tabernáculis
peccatórum.

Quia misericórdiam, et
veritátem díligit Deus : *
grátiam et glóriam dabit
Dóminus.

Non privábit bonis eos,
qui ámbulant in innocén-
tia : * Dómine virtútum,
beátus homo, qui sperat
in te.

Glória Patri.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine,
terram tuam : * aver-
tísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem
plebis tuæ : * operuísti
ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam : * avertísti ab ira
indignatióis tuæ.

Convérte nos, Deus, sa-
lutáris noster : * et avérte
iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum
irascéris nobis? * aut ex-

téndes iram tuam a gene-
ratione in generatióem?

Deus, tu convérsus vivi-
ficábis nos : * et plebs tua
lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine,
misericórdiam tuam : *
et salutáre tuum da no-
bis.

Audiam quid loquátur in
me Dóminus Deus : * quó-
niam loquétur pacem in
plebem suam.

Et super sanctos suos : *
et in eos, qui convertúntur
ad cor.

Verúmtamen prope ti-
méntes eum salutáre
ipsíus : * ut inhábitet gló-
ria in terra nostra.

Misericórdia, et véritas
obviavérunt sibi : * justí-
tia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta
est : * et justítia de cælo
prospéxit.

Etenim Dóminus dabit
benignitátem : * et terra
nostra dabit fructum
suum.

Justítia ante eum ambu-
lábit : * et ponet in via
gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem
tuam, et exáudi me : *
quóniam inops, et pauper
sum ego.

Custódi ánimam meam,
quóniam sanctus sum : *
salvum fac servum tuum,

Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115

CRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus : * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui,
Jerúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad
te, Dómine : * Dómi-
ne, exáudi vocem meam :
Fiant aures tuæ inten-
déntes, * in vocem depre-
caciónis meæ.

Si iniquitátes observáve-
ris, Dómine : * Dómine,
quis sustinébit?

Quia apud te propitiá-
tio est : * et propter
legem tuam sustínui te,
Dómine.

Sustínuit ánima mea in
verbo ejus : * sperávit áni-
ma mea in Dómino.

A custódia matutína us-
que ad noctem : * speret
Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum mi-
sericórdia : * et copiósa
apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, *
ex ómnibus iniquitátibus
ejus.

Glória Patri.

Deinde repetitur :

Ant. Ne reminiscáris, Dó-
mine, delícta nostra vel pa-
réntum nostrórum, neque

vindíctam sumas de pec-
cátis nostris.

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in
tentatiónem. ℞. Sed libera
nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine,
miserére mei. ℞. Sana áni-
mam meam, quia peccávi
tibi.

℣. Convértere, Dómine,
aliquántulum. ℞. Et de-
precáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
℞. Quemádmódum sperá-
vimus in te.

℣. Sacerdótes tui induán-
tur justítiam. ℞. Et San-
cti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis mun-
da me, Dómine. ℞. Et ab
aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi ora-
tióinem meam. ℞. Et cla-
mor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mi-
tíssime Deus, inclína
précibus nostris, et grátia
Sancti Spíritus illúmina
cor nostrum : ut tuis my-
stériis digne ministráre,
teque ætérna caritáte dili-
gere mereámur.

DEus, cui omne cor patet et omnis voluntas loquitur, et quem nullum latet secretum : purifica per infusionem Sancti Spiritus cogitationes cordis nostri; ut te perfecte diligere, et digne laudare mereamur.

URE igne Sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Domine : ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

Mentes nostras, quaesumus, Domine, Paracletus, qui a te procedit, illuminet : et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

ADsit nobis, quaesumus, Domine, virtus Spiritus Sancti : quæ et corda nostra clementer expurget et ab omnibus tueatur adversis.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti : da nobis in eodem Spiritu recta sapere; et de ejus semper consolatione gaudere.

Conscientias nostras, quaesumus, Domine, visitando purifica : ut veniens Dominus noster Jesus Christus, Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus,

per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio

S. Ambrosii Episcopi

Indulgentia trium annorum pro qualibet ex sequentibus orationibus S. Ambrosii si in die assignata recitetur. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

DIE DOMINICA

SUMME Sacerdos et vere Pontifex, Jesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram et immaculatam in ara Crucis pro nobis miseris et peccatoribus, et qui dedisti nobis Carnem tuam ad manducandum et Sanguinem tuum ad bibendum, et posuisti mysterium istud in virtute Spiritus Sancti tui, dicens : Hæc quotiescunque feceritis, in mei memoriam faciatis : rogo per eundem Sanguinem tuum, magnum salutis nostræ pretium, rogo per hanc mirram et ineffabilem caritatem, qua nos miseros et indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in Sanguine tuo. Doce me servum tuum indignum, quem inter cetera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiae tuæ; doce me, quæ-

so, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intelligere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogítare, quod tibi placet et expédit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitátionibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ et ceno-dóxiæ, invídiæ et blasphemíæ, fornicatiónis et immundítæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persecuúntur; péreant illi, qui nos pérdere festínant.

FERIA SECUNDA

REX vírginum et amator castitátis et integritátis, cælésti rore benedictiónis tuæ exstingue in corpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis corporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnesque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte : ut sacrificium laudis casto corpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióné et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et timóre, quanta corporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínium et cæléste sacrificium est celebrándum, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divinis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præsentia, ubi tu es sacrificium et sacérdos mirábiliter et ineffábiliter constitútus!

FERIA TERTIA

Quis digne hoc sacrificium celebráre póterit, nisi tu, Deus omnípotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio,

et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea et infinitas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémíne, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrificium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spiritali et cælésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA QUARTA

EGO enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut offeram tibi sacrificium, quod tu instituísti et offerri præcepísti in commemoratióne tui, pro salute nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua et pro pópulo, quem acquisivísti Sanguine tuo. Et quóniam me peccátorem inter te et

eúndem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimonium non agnóscas, officium saltem dispensatióis crédito non recúses; nec per me indignum eórum salutis pér-eat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redemptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícúla populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, láménta viduárum.

FERIA QUINTA

TU enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre, quæ sit nostra substántia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitudinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatióibus nostris prostérnimus preces ante faciém tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapí-

deum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te amet, te diligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis officia præstolántem, aspícere dignéris; et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre et exaudíre delectéris.

FERIA SEXTA

Rogámus étiam te, Dómine, sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctorum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigeríum, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine, Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Virgínis Mariæ útero est assúpta et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lanceam militis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut, exínde refécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exsúltent in laude de

glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descendat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilisque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum efficiat, et me indígnum sacerdotem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benigne suscipias sacrificium de mánibus meis, ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctorum.

SABBATO

ROgo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosáctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotidie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes efficimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cælestia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et

benedicto : Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendí. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullo præter te séntiam dulcedinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis et numquam in te defícis; cómedat te cor meum, et dulcedine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno : mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et continúa salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes : recédant procul a præsentia poténtiæ tuæ, ut, foris et intus per te múnitus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam; ubi non in

mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam nec sítiám in ætérnum : Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio S. Ambrosii ante Missam

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

AD mensam dulcíssimi convivii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccá-

ta mea multa et magna, pro quibus timeo : spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : miserrére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno gènere in patíbulo Crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sanguine redemísti. Pénitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et corpore, digne degustáre mérear Sancta sanctorum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sanguinis tui, quam ego indignus súmere inténdó, sit peccatorum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpius cogitátionum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium

salúbris effícícia, animæ quoque et cörperis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio

S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, dummodo quotidiana orationis recitatio in integrum mensem producta fuerit et præterea sacramentalis confessio, alicujus ecclesiæ vel publici oratorii visitatio et ad mentem Summi Pontificis preces additæ fuerint. Pius Pp. XI, 10 Decembris 1936.

OMnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitatétem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem : ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium, tanta suscipiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte

et fide, tali propósito et intentione, sicut expedit salutis animæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Corporis et Sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed étiam rem et virtutem sacraménti. O mitissime Deus, da mihi Corpus unigéniti Filii tui, Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de Virgine María, sic suscipere, ut corpore suo mystico merear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propóno, revelata tandem facie perpétuo contemplári : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam V. ante Missam

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indignus peccátor ad te confúgio toto corde et affectu; et precor pietátem tuam, ut, sicut dulcíssimo Filio tuo in Cruce pendénti astitísti, ita et mihi, mísero peccatóri, et sacerdotibus ómnibus, hic et in

tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assistere dignéris, ut, tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et individuæ Trinitátis offerre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

O Felicem virum, beatum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

✠ Ora pro nobis, beáte Joseph. ✠ Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdotium : præsta, quæsumus; ut, sicut beátus Joseph unigénitum Filium tuum, natum ex María Virgine, suis manibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosáctum Filii tui Corpus et Sanguinem hódie digne sumámus, et in futúro sæculo præmíum habére mereámur

æternum. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

Angeli, Archángeli, Throni, Dominationes, Principatus, Potestates, Virtutes cælorum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsertim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrificium Deo omnipoténti digne váleam offerre, ad laudem et glóriam nóminis sui et ad utilitatem meam totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum in cuius honorem Missa celebrata est

*Indulgentia trium annorum.
Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936*

O Sancte **N.**, ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confisus, offero nunc sacratíssimum sacraméntum Córporis et Sanguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere di-

gnéris, ut tantum sacrificium digne et acceptabíliter offerre váleam, ut eum tecum et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam : Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Declaratio intentionis ante Missam

*Indulgentia quingentorum
dierum. Pius Pp. XI, 12 Julii 1935*

EGO volo celebráre Missam, et conficere Corpus et Sanguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, ad utilitatem meam totiúsque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratióibus meis in génere et in spécie, et pro felici statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gaudium cum pace, emendatióem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ, grátiam et consolatióem Sancti Spíritus, persevérántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Quilibet Sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI sub die 3 Octobris 1936, lucrari potest : Indulgentiam quinque annorum, si post Missam celebratam recitet Canticum Trium puerorum et Psalmum 150 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces recitaverit, accedente sacramentali confessione et oratione ad mentem Summi Pontificis.

Ant. Trium puerorum * cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in Duplicibus tantum duplicatur.

**Canticum
trium Puerorum
Dan. 3, 57-88 et 56**

enedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgora et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstia et pécora, Dómino : * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǎcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sǎcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǎcula.

¶ *Hic non dicitur* Glória Patri, *neque* Amen.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camínno ignis, benedicétes Dóminum.

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℞. Sed libera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.

℞. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℞. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus pueris mitigásti flammās ignium : concéde propítius ; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiorum.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammæ exstinguere : qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum, Dóminum nostrum. *℟.* Amen.

ORATIONES

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS DICENDÆ

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, oratione quotidie in integrum mensem pie reiterata et additis sacramentali confessione, alicujus ecclesiæ vel publici oratorii visitatione et precibus ad Summi Pontificis mentem. Pius Pp. XI, 22 Novembris 1934.

GRátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indignum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretiósó Córpoze et Sánguine Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fidei et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libidinis exterminátio, caritátis et paciéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque vir-

tútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsió; atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cùm Fílio tuo et Spíritu Sancto Sanctis tuis es lux vera, satisfetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta et felicitas perfécta. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

TRansfige, dulcissime Dómine Jesu, medúllas et viscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnerē, vera serenáque et apostólica

sanctissima caritate, ut
 lángueat et liquefiat áni-
 ma mea solo semper amó-
 re et desidério tui; te con-
 cupiscat et deficiat in
 átria tua, cúpiat dissólvi
 et esse tecum. Da, ut áni-
 ma mea te esúriat, panem
 Angelórum, refectiónem
 animárum sanctárum, pa-
 nem nostrum quotidiá-
 num, supersubstantiálem,
 habéntem omnem dulcédi-
 nem et sapórem et omne
 delectaméntum suavitá-
 tis. Te, in quem deside-
 rant Angeli prospícere,
 semper esúriat et cómedat
 cor meum, et dulcédine
 sapóris tui repleántur ví-
 scera ánimæ meæ; te sem-
 per sítiat fontem vitæ,
 fontem sapiéntiæ et scién-
 tiæ, fontem ætérni lúmi-
 nis, torréntem voluptátis,
 ubertátem domus Dei. Te
 semper ámbiat, te quærat,
 te invéniat, ad te tendat,
 ad te pervéniat, te meditétur,
 te loquátur, et ómnia
 operétur in laudem et gló-
 riam nóminis tui, cum hu-
 militáte et discretiónem, cum
 dilectiónem et delectatióem,
 cum facilitáte et afféctu,
 cum perseverántia usque
 in finem; ut tu sis solus
 semper spes mea, tota
 fidúcia mea, divítiæ meæ,
 delectátio mea, jucúnditas
 mea, gáudium meum,
 quies et tranquíllitas mea,
 pax mea, suávitatis mea,

odor meus, dulcédo mea,
 cibus meus, refectio mea,
 refúgium meum, auxiliú-
 meum, sapiéntia mea, pór-
 tio mea, posséssio mea,
 thesáurus meus, in quo
 fixa et firma et immóbíliter
 semper sit radicáta mens
 mea et cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ Aquinatis

*Indulgentia quinque anno-
 rum; plenaria suetis conditio-
 nibus, quotidiana rhythmí
 recitatione in integrum men-
 sem producta. Pius Pp. XI,
 12 Martii 1936.*

ADóro te devóte, latens
 Déitas,
 Quæ sub his figúris vere
 látitas :
 Tibi se cor meum totum
 súbjicit,
 Quia, te contémplans, to-
 tum déficit.

Visus, tactus, gustus in te
 fállitur,
 Sed auditu solo tuto crédi-
 tur :
 Credo quidquid dixit Dei
 Fílius,
 Nil hoc verbo Veritátis vé-
 rius.

In Cruce latébat sola Déi-
 tas,
 At hic latet simul et hu-
 mánitas;
 Ambo tamen credens at-
 que cónfitemens,
 Peto quod petívit latro
 pænitemens.

Plagas, sicut Thomas, non
intúeor,
Deum tamen meum te
confíteor :

Fac me tibi semper magis
crédere,
In te spem habére, te dilí-
gere.

O memoriále mortis Dó-
mini,
Panis vivus, vitam præ-
stans hómini,
Præsta meæ menti de te
vivere,
Et te illi semper dulce sá-
pere.

Pie pellicáne, Jesu Dó-
mine,
Me immúndum munda tuo
Sáanguine,
Cujus una stilla salvum fá-
cere

Totum mundum quit ab
omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc
aspício,
Oro, fiat illud quod tam
sítio :

Ut, te reveláta cernens
fácie,
Visu sím beátus tuæ gló-
riæ. Amen.

Aspirationes S. Ignatii ad Sanctissimum Redemptorem

*Indulgentia septem anno-
rum, si Sacerdos post Mis-
sam invocationes pie recita-
verit; trecentorum dierum
toties quoties; plenaria sue-
tis conditionibus, dummodo*

*quotidie per integrum men-
sem invocationum recitatio
devote peracta fuerit. Pius
Pp. IX, 9 Januarii 1854.*

Anima Christi, sanctífica
me. Corpus Christi,
salva me. Sanguis Chri-
sti, inébria me. Aqua láte-
ris Christi, lava me. Pás-
sio Christi, confórta me.
O bone Jesu, exáudi me.
Intra tua vúlnera abscón-
de me. Ne permittas me
separári a te. Ab hoste
maligno defénde me. In
hora mortis meæ voca me.
Et jube me veníre ad te,
ut cum Sanctis tuis lau-
dem te in sácula sæculó-
rum. Amen.

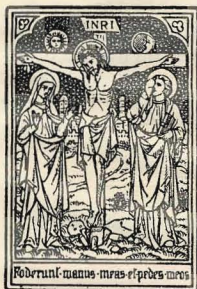
Oblatio sui

*Indulgentia trium annorum;
plenaria suetis conditionibus,
si quotidie per integrum men-
sem actus oblationis devote
recitatus fuerit. Pius Pp. XI,
4 Decembris 1932.*

Suscipe, Dómine, uni-
vérsam meam libertá-
tem. Accipe memóriam,
intelléctum atque voluntá-
tem omnem. Quidquid há-
beo vel possídeo, mihi
largítus es : id tibi totum
restítuo, ac tuæ prorsus
voluntáti trado gubernán-
dum. Amórem tui solum
cum grátia tua mihi do-
nes, et dives sum satis,
nec áliud quidquam ultra
posco.

Oratio ad D. N. J. C. Crucifixum

Indulgentia decem annorum; plenaria recitantibus post Missam et orantibus ad mentem Summi Pontificis. Pius Pp. XI, 2 Februarii 1934.

EN ego, o bone et dulcissime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pæniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprimere; dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse considero ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in

ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu : Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea. **Ps. 21, 17-18**

Alia Oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. IX, 11 Decembris 1846. Insuper hanc orationem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum. Pius Pp. X, 29 Augusti 1912.

OBsecro te, dulcissime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múnier, prótegar atque deféndar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque delécter; aspér-sio Sanguinis tui sit mihi

ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indeficiens, Crux tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi refectio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei : Qui vivis et regnas in sácula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam V.

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscepí dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque sua-

víssimis ampléxibus strinxisti. Ecce cujus aspéctu lætabáris et ómnibus delictis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánte repræsentó et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctíssimæque Trinitáti in suprénum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória et pro meis totiúsque mundi necessitatibus, offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deinceps fidélius serviéndo, ac déni- que grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sácula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulgentia trium annorum; plenaria suetis conditionibus, oratione quotidie per integrum mensem pia mente iterata. Pius Pp. XI, 18 Maji 1936.

Virginum custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custodiæ ipsa In-

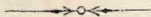
nocéntia Christus Jesus et Virgo vírginum María commissa fuit : te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Mariám óbsecro et obtéstor, ut me, ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto corpore Jesu et Mariæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum

in cujus honorem Missa celebrata est

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936

Sancte **N.**, in cujus honórem incruéntum Córporis et Sáanguinis Christi sacrificium obtuli, fac tua poténti apud Deum intercessióne, ut, usu hujus mystérii, passiónis et mortis ejúsdem Christi Salvatóris nostri mérita consequar, ac cum illius frequentatióne continuo crescat meæ salútis effectus. Amen.

Litaniæ de sanctissimo Nomine Jesu

Indulgentia 7 annorum; plenaria, si per integrum mensem,
suetis conditionibus, S. P. A. 2 Jan. 1933

Yrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Jesu, audi nos.

Jesu, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus,
miserére nobis.

Fili, Redemptor mundi,
Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte, Deus,
miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus
Deus, miserére nobis.

Jesu, Fili Dei vivi, mis.

Jesu, splendor Patris, mis.

Jesu, candor lucis æternæ,
miserére nobis.

Jesu, rex glóriæ, mis.

Jesu, sol justitiæ, mis.

Jesu, Fili Mariæ Vírginis,
miserére nobis.

Jesu amábilis, mis.

Jesu admirábilis, mis.

Jesu, Deus fortis, mis.

Jesu, pater futúri sæculi,
miserére nobis.

Jesu, magniconsílii ángele,
miserére nobis.

Jesu potentíssime, mis.

Jesu patientíssime, mis.

Jesu obedientíssime, mis.

Jesu, mitis et húmilis cor-
de, miserére nobis.

Jesu, amátor castitátis,
miserére nobis.

Jesu, amátor noster, mis.

Jesu, Deus pacis, mis.

Jesu, auctor vitæ, mis.

Jesu, exémpplar virtútum,
miserére nobis.

Jesu, zelátor animárum,
miserére nobis.

Jesu, Deus noster, mis.

Jesu, refúgium nostrum,
miserére nobis.

Jesu, pater páuperum,
miserére nobis.

Jesu, thesáure fidélium,
miserére nobis.

Jesu, bone pastor, mis.

Jesu, lux vera, mis.

Jesu, sapiéntia æténa,
miserére nobis.

Jesu, bónitas infinita, mis.

Jesu, via et vita nostra,
miserére nobis.

Jesu, gáudium Angeló-
rum, miserére nobis.

Jesu, rex Patriarchárum,
miserére nobis.

Jesu, magíster Apostoló-
rum, miserére nobis.

Jesu, doctor Evangelistá-
rum, miserére nobis.

Jesu, fortitúdo Mártýrum,
miserére nobis.

Jesu, lumen Confessórum,
miserére nobis.

Jesu, púritas Vírginum,
miserére nobis.

Jesu, coróna Sanctórum
ómnium, mis. nobis.

Propítius esto,
parce nobis, Jesu.

Propítius esto,
exáudi nos, Jesu.
Ab omni malo,
libera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, libera.
Ab ira tua, libera.
Ab insídiis diáboli, libera.
A spíritu fornicatiónis,
libera.
A morte perpétua, libera.
A negléctu inspiratiónum
tuárum, libera.
Per mystérium sanctæ in-
carnatiónis tuæ, libera.
Per nativitátem tuam,
libera.
Per infántiam tuam,
libera.
Per diviníssimam vitam
tuam, libera.
Per labóres tuos, libera.
Per agóniam et passióem
tuam, libera.
Per crucem et derelicti-
onem tuam, libera.
Per languóres tuos, libera.
Per mortem et sepultúram
tuam, libera.
Per resurrectiόem tuam,
libera.
Per ascensiόem tuam,
libera.
Per sanctíssimæ Eucharí-
stiæ institutiόem tuam,
libera.
Per gáudia tua, libera.

Per glóriam tuam, libera.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi,
parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi,
exáudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi,
miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.

Orémus.

Oratio

Domine Jesu Christe,
qui dixísti : Pétite, et
accipiétis; quærite, et in-
veniétis; pulsáte, et ape-
riétur vobis : quæsumus,
da nobis peténtibus divi-
níssimi tui amoris affé-
ctum, ut te toto corde, ore
et ópere diligámus, et a
tua numquam laude ces-
sémus.

Sancti Nóminis tui, Dó-
mine, timórem páriter
et amórem fac nos habére
perpétuum : quia num-
quam tua gubernatióne
destítuis, quos in solidi-
táte tuæ dilectiόnis instí-
tuis : Qui vivis et regnas
in sácula sæculórum.

℟. Amen.

Litaniæ de sacratissimo Corde Jesu

Indulgentia 7 annorum; plenaria, si per integrum mensem,
suetis conditionibus, S. P. A. 10 Mart. 1933

KYrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus,
miserére nobis.

Fili, Redemptor mundi,
Deus, miserére.

Spiritus Sancte, Deus, mi-
serére nobis.

Sancta Trinitas, unus
Deus, miserére.

Cor Jesu, Filii Patris ætér-
ni, miserére.

Cor Jesu, in sinu Virginis
Matris a Spiritu Sancto
formátum, miserére.

Cor Jesu, Verbo Dei sub-
stantiáliter unítum,
miserére nobis.

Cor Jesu, majestátis infi-
nítæ, miserére.

Cor Jesu, templum Dei
sanctum, miserére.

Cor Jesu, tabernáculum
Altíssimi, miserére.

Cor Jesu, domus Dei et
porta cæli, miserére.

Cor Jesu, fornax ardens
caritátis, miserére.

Cor Jesu, justítiæ et amó-
ris receptáculum,
miserére.

Cor Jesu, bonitáte et amó-
re plenum, miserére.

Cor Jesu, virtútum óm-
nium abyýssus, mis.

Cor Jesu, omni laude di-
gníssimum, miserére.

Cor Jesu, rex et centrum
ómnium córdium, mis.

Cor Jesu, in quo sunt om-
nes thesáuri sapiéntiæ
et sciéntiæ, miserére.

Cor Jesu, in quo hábitat
omnis plenitúdo divini-
tátis, miserére.

Cor Jesu, in quo Pater sibi
bene complácuit, mis.

Cor Jesu, de cujus plenitú-
dine omnes nos accépi-
mus, miserére.

Cor Jesu, desidérium cól-
lium æternórum, mis.

Cor Jesu, pátiens et multæ
misericórdiæ, mis.

Cor Jesu, dives in omnes
qui invocant te, mis.

Cor Jesu, fons vitæ et san-
ctitátis, miserére.

Cor Jesu, propitiátio pro
peccátis nostris, mis.

Cor Jesu, saturátum op-
próbris, miserére.

Cor Jesu, attrítum propter
scélera nostra, mis.

Cor Jesu, usque ad mor-
tem obédiens factum,
miserére nobis.

Cor Jesu, láncea perforá-
tum, miserére.

Cor Jesu, fons totíus con-
solatiónis, miserére.

Cor Jesu, vita et resurré-
ctio nostra, miserére.

Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra, miserere.
 Cor Jesu, victima peccatorum, miserere.
 Cor Jesu, salus in te sperantium, miserere.
 Cor Jesu, spes in te morientium, miserere.
 Cor Jesu, deliciae Sanctorum omnium, miserere.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
 parce nobis, Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
 exaudi nos, Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, mis. nobis.

℟. Jesu, mitis et humilis Corde. ℞. Fac cor nostrum secundum Cor tuum.

Orémus.

Oratio

Omnipotens sempiternus Deus, respice in Cor dilectissimi Filii tui, et in laudes et satisfactiones, quas in nomine peccatorum tibi persolvit, iisque misericordiam tuam petentibus tu veniam concede placatus, in nomine ejusdem Filii tui Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculorum.

℞. Amen.

Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg.

Indulgentia 7 annorum. Ind. plenaria, si per integrum mensem, suetis conditionibus. S. P. A. 28 Mart. 1933

KYrie, eléison.
 Christe, eléison.
 KYrie, eléison.
 Christe, audi nos.
 Christe, exaudi nos.
 Pater de cælis, Deus,
 miserere nobis.
 Fili, Redemptor mundi,
 Deus, miserere.
 Spiritus Sancte, Deus,
 miserere nobis.
 Sancta Trinitas, unus
 Deus, miserere.
 Sancta María,
 ora pro nobis.
 Sancta Dei Génitrix, ora.
 Sancta Virgo virginum,
 ora pro nobis.
 Mater Christi, ora.

Mater divinæ gratiæ, ora.
 Mater purissima, ora.
 Mater castissima, ora.
 Mater inviolata, ora.
 Mater intemerata, ora.
 Mater amabilis, ora.
 Mater admirabilis, ora.
 Mater boni Consilii, ora.
 Mater Creatoris, ora.
 Mater Salvatoris, ora.
 Virgo prudentissima, ora.
 Virgo veneranda, ora.
 Virgo prædicanda, ora.
 Virgo potens, ora.
 Virgo clemens, ora.
 Virgo fidelis, ora.
 Spéculum justitiæ, ora.
 Sedes sapientiæ, ora.
 Causa nostræ lætitiæ, ora.

Vas spirituále,	ora.	Regína sacratíssimi Ro-	
Vas honorábile,	ora.	sárii,	ora.
Vas insígne devotiónis,		Regína pacis,	ora.
	ora pro nobis.	Agnus Dei, qui tollis pec-	
Rosa mýstica,	ora.	cáta mundi,	
Turris Davídica,	ora.	parce nobis, Dómine.	
Turris ebúrnea,	ora.	Agnus Dei, qui tollis pec-	
Domus áurea,	ora.	cáta mundi,	
Féderis arca,	ora.	exáudi nos, Dómine.	
Jánua cæli,	ora.	Agnus Dei, qui tollis pec-	
Stella matutína,	ora.	cáta mundi,	
Salus infirmórum,	ora.	miserére nobis.	
Refúgium peccatórum,		✠. Ora pro nobis, sancta	
	ora pro nobis.	Dei Génitrix. ✠. Ut digni	
Consolátrix afflictórum,		efficiámur promissiónibus	
	ora pro nobis.	Christi.	
Auxílium Christianórum,		Orémus.	Oratio
	ora pro nobis.		
Regína Angelórum,	ora.	C	Oncéde nos fámulos
Regína Patriarchárum,		tuos, quæsumus, Dó-	
	ora pro nobis.	mine Deus, perpétua men-	
Regína Prophetárum,	ora.	tis et córporis sanitáte	
Regína Apostolórum,	ora.	gaudére : et, gloriósa beá-	
Regína Mártyrum,	ora.	tæ Mariæ semper Vírginis	
Regína Confessórum,	ora.	intercessióne, a præsénti	
Regína Vírginum,	ora.	liberári tristítia, et æténa	
Regína Sanctórum	óm-	pérfrui lætítia. Per Chri-	
nium,	ora.	stum, Dóminum nostrum.	
Regína sine labe origináli		✠. Amen.	
concépta,	ora.		

Litaniæ de S. Joseph

Indulgentia 5 annorum. Ind. plenaria, si per integrum mensem, suetis conditionibus, S. P. A. 21 Mart. 1935

K Yrie, eléison.	Fili, Redémptor mundi,
Christe, eléison.	Deus, miserére.
Kýrie, eléison.	Spíritus Sancte, Deus,
Christe, audi nos.	miserére nobis.
Christe, exáudi nos.	Sancta Trínitas, unus
Pater de cælis, Deus,	Deus, miserére.
miserére nobis.	Sancta María, ora pro nobis.

Sancte Joseph,	ora.	Patróné moriéntium,	ora.
Proles David ínclýta,	ora.	Terror dáemonum,	ora.
Lumen Patriarchárum,		Protéctor sanctæ Ecclé-	
	ora pro nobis.	siæ,	ora pro nobis.
Dei Genitrícis sponse,		Agnus Dei, qui tollis pec-	
	ora pro nobis.	cáta mundi,	
Custos pudíce Vírginis,		parce nobis, Dómine.	
	ora pro nobis.	Agnus Dei, qui tollis pec-	
Fílii Dei nutritie,	ora.	cáta mundi,	
Christi defénsor sédule,		exáudi nos, Dómine.	
	ora pro nobis.	Agnus Dei, qui tollis pec-	
Almæ Familiæ præses,		cáta mundi, mis. nobis.	
	ora pro nobis.	✠. Constituit eum dómi-	
Joseph justíssime,	ora.	num domus suæ. ✠. Et	
Joseph castíssime,	ora.	príncipem omnis posses-	
Joseph prudentíssime,	ora.	siónis suæ.	
Joseph fortíssime,	ora.		
Joseph obedientíssime,		Orémus.	Oratio
	ora pro nobis.		
Joseph fidelíssime,	ora.	D eus, qui ineffábili pro-	
Spéculum patiéntiæ,	ora.	vidéntia beátum Jo-	
Amátor paupertátis,	ora.	seph sanctíssimæ Genitrí-	
Exémplar opíficum,	ora.	cis tuæ sponsum eligere	
Domésticæ vitæ decus,		dignátus es : præsta,	
	ora pro nobis.	quæsumus; ut, quem pro-	
Custos vírginum,	ora.	tectórem venerámur in	
Familiárum cólumen,	ora.	terris, intercessórem ha-	
Solátium miserórum,	ora.	bére mereámur in cælis :	
Spes ægrotántium,	ora.	Qui vivis et regnas in sæ-	
		cula sæculórum. ✠. Amen.	

FORMULA CONSECRATIONIS SACRATISSIMO CORDI JESU

Indulgentia trium annorum; 7 annorum die quo menstruus
Secessus habetur; plenaria, suetis conditionibus in fine
cursus exercitiorum spiritualium

S. P. A. 24 Oct. 1935

Domine Jesu, Redémptor noster amantíssime et Sacérdos in ætérnum, nos súplices tuos, quos appelláre amícos et sacerdótii tui partícipes fá-cere dignátus es, propítius réspice. Tui sumus, tui per-

pétuo esse vólumus, ideo sacratíssimo Cordi tuo, quod tamquam únicum salutis perfúgium laboránti humano géneri ostendísti, dedicámus nos hódie totos et addícimus. Tu, qui sacerdotibus, Cordis tui cultóribus, úberes divíni ministerii fructus promísísti, fac nos, quáesumus, idóneos in vínea tua operários, vere húmiles et mites, spíritu devotiónis et patientiæ plenos, ita flagrantes amore tui, ut eúmdem caritátis ignem in ánimis fidélium excitáre et fovére non cessémus. Nostra igitur corda incéndio tui Cordis innova, ut jam nihil áliud studeámus, quam tuam promovére glóriam et ánimas tibi lucrári, quas pretiósó ságuine redemísti. Miserére, Pastor bone, præsertim sacerdotum, fratrum nostrórum, si qui

ambulántes in vanitáte sensus sui te et diléctam Sponsam tuam, Ecclesiám, lacrimábili defectiône contristárunt. Concéde nobis ad tuum compléxum eos reducere, aut certe ipsórum expiáre delicta, resarcire damna et dolórem, quo te afficiunt, amoris nostri consolatióne minúere. Sine dénique, te quisque nostrum exóret his Augustíni verbis : O dulcis Jesu, vivas tu in me et concalescat spíritu meo vivus carbo amoris tui, et excandéscat in ignem perfectum; árdeat júgiter in ara cordis mei, férveat in medúllis meis, flagret in absconditis ánimæ meæ; in die consummatiónis meæ consummátus invéníar apud te, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sácula sæculórum. Amen.

BENEDICTIONES VARIÆ

**Benedictio imaginum
Jesu Christi Domini nostri,
beatæ Mariæ Virginis et
aliorum Sanctorum**

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui Sanctorum tuórum imágines (sive effigies) sculpi aut pingi non réprobas, ut, quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis medité-

mur : hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Mariæ, Matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártiris, vel Pontíficis, vel Confessóris, vel beátæ N. Vírginis, vel Mártiris) adaptátam bene ✠ dicere et sanctifi ✠ cáre dignéris : et præsta; ut, quicumque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, si-ve Mártirem, si-ve Pontíficem, vel Confessórem, vel gloriósam Vírginem, vel Mártirem) suppliciter cólere et honoráre studúerit, illius méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérrnam glóriam obtíneat in futúrum. Per (eúmdem) Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimo aspergat aqua benedicta.

Benedictio domorum extra Sabbatum Sanctum

Parochus seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos fidelium infra annum aspergere aqua benedicta, ingredienti domum dicant :

Pax huic dómui et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde, loca aspergendo, dicat :

Ant. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50 Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

℣. Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona Aspérges me, etc.

℣. Dómine, exáudi oratiómem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

EXáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérrne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, protégat, vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio Rosario- rum B. Mariæ V.

Formula brevior
(approbata a S. R. C.
die 23 Nov. 1918)

AD laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Mariæ, in memóriam mystériórum vitæ, mortis et re-

surrectiōnis ejusdem Dómini nostri Jesu Christi, bene ✠ dicá(n)tur et sancti ✠ ficé(n)tur hæc (hæ) sacratíssimi Rosárii coroná (æ) : in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Stola et aqua benedicta adhiberi possunt ad libitum.

Si fuerint plures coronæ dicatur in plurali.

Benedictio ad quodcumque comestibile

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Benedic, ✠ Dómine, creatúram istam **N.**, ut sit remédium salutare géneri humano : et præsta per invocatióem sancti nóminis tui; ut, quicúmque ex ea sumpserint, cörperis sanitátem et animæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat aqua benedicta.

Benedictio ad omnia

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

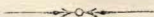
Orémus.

Oratio

Deus, cujus verbo sanctificántur ómnia, bene ✠ dictiōem tuam effúnde super creatúram istam (vel creatúras istas) : et præsta; ut, quisquis ea (vel eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actiōe usus fúerit, per invocatiōem sanctíssimi Nóminis tui, cörperis sanitátem et animæ tutelam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

FORMULÆ BREVISSIMÆ

Formula Baptismi

Si non habeatur aqua baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici, ter vel etiam semel infundens aquam super caput baptizandi in modum crucis, dicens :

N. Ego te baptizo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat :

Si vivis, ego te baptizo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Formula administrandi Viatici

Accipe, frater (**vel** soror), Viaticum córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódíat ab hoste maligno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Formula Absolutionis sacramentalis

Ego te absolvo ab ómnibus censúris et peccátis, in nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Extremæ Unctionis

Per istam sanctam Unctiónem ✠ indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat :

Si vivis, per istam sanctam Unctiónem ✠ indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Formula Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis

Si mors proxime urgeat, dicat :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præsentis et

futuræ vitæ pœnas, paradisi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. *℟.* Amen.

Benedícat te omnipotens Deus Pater, *✠* et Fílius, et Spíritus Sanctus. *℟.* Amen.

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, *✠* et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Absolutionis generalis

impertiendæ Tertiariis sæcularibus in confessionali

Auctoritate a Summis Pontificibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Filii, *✠* et Spíritus Sancti. Amen.

Formula ad impertiendam populo benedictionem

cum indulgentiæ plenariæ favore in fine concionum (Missionum Exercitiorum)

Hæc benedictio fit per unicum signum crucis cum Crucifixo, adhibita formula :

Benedictio Dei omnipoténtis, Patris, *✠* et Filii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. *℟.* Amen.

Decreta authentica S. R. C. 4265 ad III.

INDICES

I. — Index Psalmorum numericus

PSALMUS	PAG.	PSALMUS	PAG.		
1	Beatus vir	38	25	Judica me	174
2	Quare fremuerunt	38	26, i	Dñs illuminatio	102
3	Domine, quid	39	26, ii	Exaudi, Domine	102
4	Cum invocarem	75	27	Ad te, Domine	103
5	Verba mea	87	28	Afferte Domino	88
6	Dñe, ne in furore	114	29	Exaltabo te	86
7, i	Dñe, Deus meus	115	30, i	In te, Domine	105
7, ii	Justum adjutorium.	115	30, ii	Miserere mei, Dñe	105
8	Dñe, Dñs noster	40	30, iii	Quam magna	106
9, i	Confitebor tibi	40	31	Beati quorum	107
9, ii	Psallite Domino	41	32, i	Exsultate, justi	108
9, iii	Ut quid, Domine	42	32, ii	Beata gens	108
9, iv	Exsurge, Domine	42	33, i	Benedicam Dñm	193
10	In Domino confido	43	33, ii	Venite, filii	194
11	Salvum me fac	152	34, i	Judica, Domine	118
12	Usquequo	153	34, ii	Surgentes testes	119
13	Dixit insipiens	79	34, iii	Confitebor	119
14	Dñe, quis habitabit	80	35	Dixit injustus	205
15	Conserva me	153	36, i	Noli æmulari	120
16	Exaudi Domine	80	36, ii	Melius est	121
17, i	Diligam te	81	36, iii	Os justi	121
17, ii	Misit de summo	82	37, i	Dñe, ne in furore	122
17, iii	Et dedisti	83	37, ii	Amici mei	123
18, i	Cæli enarrant	96	38	Dixi : Custodiam	123
18, ii	Lex Domini	96	39, i	Exspectans	141
19	Exaudiat te	84	39, ii	Annuntiavi	142
20	Domine, in virtute	85	39, iii	Confundantur	142
21, i	Deus, Deus meus	254	40	Beatus qui	144
21, ii	Circumdederunt	255	41, i	Quemadmodum	144
21, iii	Qui timetis	255	41, ii	Ad meipsum	145
22	Dominus regit me	214	42	Judica me	126
23	Domini est terra	96	43, i	Deus, auribus	146
24, i	Ad te, Dñe, levavi	135	43, ii	Nunc autem	147
24, ii	Dulcis et rectus	135	43, iii	Si obliti sumus	147
24, iii	Oculi mei	135	44, i	Eructavit	156

44, ii	Audi, filia	157	72, ii	Ideo convertetur . .	221
45	Deus noster	157	72, iii	Verumtamen	222
46	Omnes gentes	87	73, i	Ut quid, Deus	223
47	Magnus Dominus	158	73, ii	Usquequo	224
48, i	Audite hæc	159	73, iii	Memor esto	224
48, ii	Hæc via	159	74	Confitebimur	226
49, i*	Deus deorum	160	75, i	Notus in Judæa	226
49, ii	Peccatori	161	75, ii	Tu terribilis es	226
49, i**	Deus deorum	163	76, i	Voce mea	274
49, ii	Audi, populus	163	76, ii	Deus, in sancto	275
49, iii	Peccatori	164	77, i	Attendite	237
50	Miserere mei	48	77, ii	Filii Ephrem	237
51	Quid gloriaris	174	77, iii	Et apposuerunt	238
52	Dixit insipiens	175	77, iv	In omnibus his	239
53	Deus, in nomine	55	77, v	Non sunt recordati . .	239
54, i	Exaudi, Deus	181	77, vi	Audivit Deus	240
54, ii	Ego autem	182	78	Deus, venerunt	241
55	Miserere mei	183	79, i	Qui regis Israel	261
56	Miserere mei	184	79, ii	Vineam de	262
57	Si vere	185	80	Exsultate Deo	242
58, i	Eripe me	186	81	Deus stetit in	262
58, ii	Deus ostendet	187	82	Deus, quis	242
59	Deus, repulisti	187	83, i	Quam dilecta	264
60	Exaudi, Deus	194	83, ii	Domine, Deus	264
61	Nonne Deo	197	84	Benedixisti	245
62	Deus, Deus meus	45	85	Inclina	275
63	Exaudi, Deus	287	86	Fundamenta	264
64	Te decet	165	87	Dñe, Deus salutis . . .	315
65, i	Jubilare Deo	198	88, i	Misericordias	266
65, ii	Introibo	198	88, ii	Tunc locutus	267
66	Deus misereatur	126	88, iii	Tu vero	267
67, i	Exsurgat Deus	199	89	Domine, refugium	204
67, ii	Dominus dabit	200	90	Qui habitat	75
67, iii	Viderunt	200	91	Bonum est	287
68, i	Salvum me	201	92	Dominus regnavit	44
68, ii	In multitudine	202	93, i	Deus ultionum	256
68, iii	Ego sum pauper	203	93, ii	Beatus homo	256
69	Deus, in adjutorium . .	233	94	Venite, exsultemus . . .	3
70, i	In te, Dñe, speravi . .	233	95	Cantate Domino	125
70, ii	Confundantur	233	96	Dominus regnavit	165
71, i	Deus, judicium	215	97	Cantate Domino	204
71, ii	Coram illo	215	98	Dominus regnavit	204
72, i	Quam bonus	221	99	Jubilare Deo	44

100	Misericordiam . . .	166	118, x	Clamavi . . .	69
101, i	Domine, exaudi . . .	304	118, xi	Principes . . .	69
101, ii	Tu exsurgens . . .	305	119	Ad Dominum . . .	111
101, iii	Respondit ei . . .	305	120	Levavi oculos . . .	111
102, i	Benedic, anima . . .	316	121	Lætatus sum . . .	111
102, ii	Quomodo . . .	317	122	Ad te levavi . . .	148
103, i	Benedic, anima . . .	307	123	Nisi quia . . .	149
103, ii	Rigans montes . . .	307	124	Qui confidunt . . .	149
103, iii	Quam magnificata . . .	308	125	In convertendo . . .	149
104, i	Confitemini . . .	279	126	Nisi Dominus . . .	150
104, ii	Et vocavit . . .	279	127	Beati omnes . . .	189
104, iii	Misit tenebras . . .	280	128	Sæpe expugnav . . .	189
105, i	Confitemini Dño . . .	281	129	De profundis . . .	189
105, ii	Et irritaverunt . . .	281	130	Domine, non est . . .	190
105, iii	Et irritaverunt . . .	282	131	Memento, Dñe . . .	190
106, i	Confitemini Dño . . .	283	132	Ecce quam . . .	228
106, ii	Confiteantur Dño . . .	284	133	Ecce nunc . . .	76
106, iii	Confiteantur Dño . . .	285	134	Laudate nomen . . .	127
107	Paratum . . .	299	135, i	Confitemini . . .	228
108, i	Deus, laudem . . .	310	135, ii	Qui percussit . . .	228
108, ii	In memoriam . . .	310	136	Super flumina . . .	229
108, iii	Libera me . . .	311	137	Confitebor tibi . . .	230
109	Dixit Dominus . . .	71	138, i	Dñe, probasti me . . .	269
110	Confitebor . . .	71	138, ii	Confitebor tibi . . .	269
111	Beatus vir . . .	72	139	Eripe me . . .	270
112	Laudate, pueri . . .	72	140	Domine, clamavi . . .	271
113	In exitu Israel . . .	72	141	Voce mea . . .	271
114	Dilexi, quoniam . . .	110	142	Domine, exaudi . . .	244
115	Credidi . . .	110	143, i	Benedictus Dñs . . .	312
116	Laudate Dñm . . .	89	143, ii	Deus, canticum . . .	313
117	Confitemini Dño . . .	49	144, i	Exaltabo te . . .	313
118, i	Beati immaculati . . .	55	144, ii	Miserator . . .	313
118, ii	Retribue . . .	55	144, iii	Fidelis . . .	314
118, iii	Legem pone . . .	63	145	Lauda, anima . . .	167
118, iv	Memor esto . . .	64	146	Laudate Dñm . . .	206
118, v	Bonitatem . . .	64	147	Lauda, Jerusalem . . .	247
118, vi	Defecit . . .	66	148	Laudate Dñm . . .	46
118, vii	Quomodo dilexi . . .	66	149	Cantate Domino . . .	286
118, viii	Iniquos . . .	67	150	Laudate Dñm . . .	289
118, ix	Mirabilia . . .	68			

II. — Index Psalmorum alphabeticus

119	Ad Dominum . . .	111	9, i	Confitebor tibi . . .	50
41, ii	Ad meipsum . . .	145	34, iii	Confitebor tibi . . .	119
27	Ad te, Domine . . .	103	110	Confitebor tibi . . .	71
24, i	Ad te, Dñe, levavi . . .	135	137	Confitebor tibi . . .	230
122	Ad te levavi . . .	148	138, ii	Confitebor tibi . . .	269
28	Afferte Domino . . .	88	104, i	Confitemini Dño . . .	279
37, ii	Amici mei . . .	123	105, i	Confitemini Dño . . .	281
39, ii	Annuntiavi . . .	142	106, i	Confitemini Dño . . .	283
77, i	Attendite . . .	237	117	Confitemini Dño . . .	49
44, ii	Audi, filia . . .	157	135, i	Confitemini Dño . . .	228
49, ii	Audi, populus . . .	163	39, iii	Confundantur . . .	142
48, i	Audite hæc . . .	159	70, ii	Confundantur . . .	233
77, vi	Audivit Deus . . .	240	15	Conserva me . . .	153
			71, ii	Coram illo . . .	215
32, ii	Beata gens . . .	108	115	Credidi . . .	110
118, i	Beati immaculati . . .	55	4	Cum invocarem . . .	75
127	Beati omnes . . .	189			
31	Beati quorum . . .	107	118, vi	Defecit . . .	66
93, ii	Beatus homo . . .	298	129	De profundis . . .	189
40	Beatus qui . . .	144	43, i	Deus, auribus . . .	146
1	Beatus vir . . .	38	143, ii	Deus, canticum . . .	313
111	Beatus vir . . .	72	49, i*	Deus deorum . . .	160
33, i	Benedicam Dñm . . .	193	49, i**	Deus deorum . . .	163
102, i	Benedic, anima . . .	316	21, i	Deus, Deus meus . . .	254
103, i	Benedic, anima . . .	307	62	Deus, Deus meus . . .	45
143, i	Benedictus Dñs . . .	312	69	Deus, in adjutorium . . .	233
84	Benedixisti . . .	245	53	Deus, in nomine . . .	55
118, v	Bonitatem . . .	64	76, ii	Deus, in sancto . . .	275
91	Bonum est . . .	287	71, i	Deus, iudicium . . .	215
			108, i	Deus, laudem . . .	310
18, i	Cæli enarrant . . .	96	66	Deus misereatur . . .	126
95	Cantate Domino . . .	125	45	Deus noster . . .	157
97	Cantate Domino . . .	204	58, ii	Deus ostendet . . .	187
149	Cantate Domino . . .	286	82	Deus, quis . . .	242
21, ii	Circumdederunt . . .	255	59	Deus, repulisti . . .	187
118, x	Clamavi . . .	69	81	Deus stetit . . .	262
106, ii	Confiteantur . . .	284	93, i	Deus ultionum . . .	298
106, iii	Confiteantur . . .	285	78	Deus, venerunt . . .	241
74	Confitebimur . . .	226	114	Dilexi, quoniam . . .	110

17, i	Diligam te . . .	81	29	Exaltabo te, Dñe .	86
38	Dixi : Custodiam .	123	19	Exaudiat te Dñs .	84
109	Dixit Dominus . .	71	54, i	Exaudi, Deus . .	181
35	Dixit injustus . .	205	60	Exaudi, Deus . .	194
13	Dixit insipiens . .	79	63	Exaudi, Deus . .	287
52	Dixit insipiens . .	175	16	Exaudi, Domine .	80
140	Domine clamavi .	271	26, ii	Exaudi, Domine .	102
7, i	Dñe, Deus meus .	115	39, i	Exspectans . . .	141
87	Dñe, Deus salutis .	315	80	Exsultate Deo . .	242
83, ii	Domine Deus . .	264	32, i	Exsultate, justi .	108
8	Dñe, Dñs noster .	40	67, i	Exsurgat Deus . .	199
101, i	Domine, exaudi .	304	9, iv	Exsurge, Domine .	42
142	Domine, exaudi .	244	144, iii	Fidelis	314
20	Dñe, in virtute . .	88	77, ii	Filii Ephrem . .	237
6	Dñe, ne in furore .	114	86	Fundamenta . .	264
37, i	Dñe, ne in furore .	122	48, ii	Hæc via	159
130	Domine, non est .	190	72, ii	Ideo convertetur .	221
138, i	Domine, probasti .	269	85	Inclina, Domine .	275
3	Domine, quid . . .	39	125	In convertendo . .	149
14	Domine, quis . . .	80	10	In Dño confido . .	43
89	Dñe, refugium . .	204	113	In exitu Israel . .	72
23	Domini est terra .	96	118, viii	Iniquos	67
67, ii	Dominus dabit . .	200	108, ii	In memoriam . .	310
26, i	Dñs illuminatio .	102	68, ii	In multitudine . .	202
22	Dñs regit me . . .	214	77, iv	In omnibus . . .	239
92	Dñs regnavit . . .	44	30, i	In te, Domine . .	105
96	Dñs regnavit . . .	165	70, i	In te, Domine . .	233
98	Dñs regnavit . . .	244	65, ii	Introibo	198
24, ii	Dulcis et rectus .	135	65, i	Jubilare Deo . . .	198
133	Ecce nunc	76	99	Jubilare Deo . . .	44
132	Ecce quam	228	34, i	Judica, Domine .	118
54, ii	Ego autem	182	42	Judica me	126
68, iii	Ego sum pauper .	203	25	Judica me, Dñe .	174
58, i	Eripe me	186	7, ii	Justum adjutorium	115
139	Eripe me, Dñe . .	270	121	Lætatus sum . . .	111
44, i	Eructavit	156	145	Lauda, anima . . .	167
77, iii	Et apposuerunt .	238	147	Lauda, Jerusalem .	247
17, iii	Et dedisti	83	116	Laudate Dñm . . .	89
105, ii	Et irritaverunt .	282	146	Laudate Dñm . . .	206
105, iii	Et irritaverunt .	282	148	Laudate Dñm . . .	46
104, ii	Et vocavit	279			
144, i	Exaltabo te, Deus .	313			

150	Laudate Dñm . . .	289	30, iii	Quam magna . . .	106
134	Laudate nomen . . .	127	103, iii	Quam magnificata .	308
112	Laudate pueri . . .	72	2	Quare fremuerunt .	38
118, iii	Legem pone . . .	63	41, i	Quemadmodum . . .	144
120	Levavi oculos . . .	111	124	Qui confidunt . . .	149
18, ii	Lex Domini . . .	96	51	Quid gloriaris . . .	174
108, iii	Libera me . . .	311	90	Qui habitat . . .	75
47	Magnus Dominus . . .	158	135, ii	Qui percussit . . .	228
36, ii	Melius est . . .	121	79, i	Qui regis . . .	261
131	Memento, Dñe . . .	190	21, iii	Qui timetis . . .	255
73, iii	Memor esto . . .	224	118, vii	Quomodo dilexi . . .	66
118, iv	Memor esto verbi . .	64	102, ii	Quomodo . . .	317
118, ix	Mirabilia . . .	68	101, iii	Respondit . . .	305
144, ii	Miserator . . .	313	118, ii	Retribue . . .	55
30, ii	Miserere mei . . .	105	103, ii	Rigans montes . . .	307
50	Miserere mei . . .	48	128	Sæpe expugnav. . .	189
55	Miserere mei . . .	183	68, i	Salvum me fac . . .	201
56	Miserere mei . . .	184	11	Salvum me fac . . .	152
100	Misericordiam . . .	166	43, iii	Si oblitus sumus . .	147
88, i	Misericordias . . .	266	57	Si vere utique . . .	185
17, ii	Misit de . . .	82	136	Super flumina . . .	229
104, iii	Misit tenebras . . .	280	34, ii	Surgentes testes .	119
126	Nisi Dominus . . .	150	64	Te decet hymnus . .	165
123	Nisi quia Dñs . . .	149	101, ii	Tu exsurgens . . .	305
36, i	Noli æmulari . . .	120	88, ii	Tunc locutus es . . .	267
61	Nonne Deo . . .	197	75, ii	Tu terribilis es . . .	226
77, v	Non sunt . . .	239	88, iii	Tu vero . . .	267
75, i	Notus in Judæa . . .	226	73, ii	Usquequo, Deus . . .	224
43, ii	Nunc autem . . .	147	12	Usquequo, Dñe . . .	153
24, iii	Oculi mei . . .	135	73, i	Ut quid, Deus . . .	223
46	Omnes gentes . . .	87	9, iii	Ut quid, Dñe . . .	42
36, iii	Os justi . . .	121	94	Venite, exsultemus .	3
107	Paratum cor . . .	293	33, ii	Venite, filii . . .	194
49, ii	Peccatori . . .	161	5	Verba mea . . .	87
49, iii	Peccatori . . .	164	72, iii	Verumtamen . . .	222
118, xi	Principes . . .	69	67, iii	Viderunt . . .	200
9, ii	Psallite Domino . . .	41	79, ii	Vineam . . .	262
72, i	Quam bonus . . .	221	76, i	Voce mea . . .	274
83, i	Quam dilecta . . .	263	141	Voce mea . . .	271

III. — Index Canticorum

Audite, cæli	292	Ego dixi	130
Audite verbum	206	Exsultavit cor meum . . .	170
Benedicite	45	Hymnum cantemus . . .	166
Benedictus Dominus . . .	11	Magnificat	27
Benedictus es, Domine, Deus Israel	88	Magnus es, Domine . . .	126
Benedictus es, Domine, Deus patrum nostrorum.	51	Miserere nostri	288
Cantemus Domino	210	Nunc dimittis	32
Confitebor tibi	92	Quicumque	56
Domine, audivi	250	Vere tu es Deus	246

IV. — Index Hymnorum

Æterna cæli gloria . . .	247	Fortem virili pectore . .	[130]
Æterna Christi munera .	[6]	Hominis superne Con-	
Æterne rerum Conditor .	47	ditor	272
Ales diei nuntius . . .	128	Hujus oratu	[132]
Alto ex Olympi vertice .	[154]	Immense cæli Conditor .	113
A solis ortus cardine . .	400	Invicte Martyr, unicum .	[41]
Audit tyrannus anxius .	420	Iste Confessor Domini . .	[70]
Aurora jam spargit . . .	289	Jam lucis orto sidere . .	14
Aurora soli prævia . . .	892	Jam sol recedit igneus . .	619
Ave, maris stella . . .	[176]	Jesu, corona celsior . . .	[100]
Beate Pastor, Petre . . .	771	Jesu, corona Virginum . .	[111]
Bella dum late	795	Jesu, decus angelicum . .	473
Cælestis urbs Jerusalem .	[142]	Jesu, dulcis memoria . . .	461
Cæli Deus sanctissime . .	192	Jesu, Redemptor omnium,	
Christo profusum	[50]	Perpes	[81]
Consors Paterni luminis .	118	Jesu, Redemptor omnium,	
Creator alme siderum . .	26	Quem	385
Crudelis Herodes	492	Jesu, Rex admirabilis . .	462
Deus, tuorum militum . .	[30]	Lucis Creator optime . . .	74
Egregie Doctor, Paule . .	798	Lux ecce surgit aurea . .	207
En clara vox redarguit . .	10	Magnæ Deus potentiae . .	232
Exsultet orbis gaudiis . .	[5]	Martinæ celebri plaudite .	826

Matris sub almæ numine	900	Rerum, Deus, tenax	24
Memento, rerum Conditor. [199]		Rex gloriose Martyrum	[62]
Non illam crucians	826	Sacra jam splendent	513
Nox atra rerum contegit	197	Salvete, flores Martyrum	424
Nox, et tenebræ	167	Sanctorum meritis	[49]
Nunc, Sancte, nobis	20	Sic patres vitam	898
O gente felix hospita	525	Somno reffectis artubus	79
O gloriosa virginum	[188]	Splendor Paternæ gloriæ	89
O lux beata Cælitum	512	Summæ Parens clementiæ	278
Omnis expertem	893	Te Deum laudamus	8
O sola magnarum urbium.	505	Te dicimus præconio	879
Præclara custos Virginum.	702	Telluris alme Conditor	152
Primo die, quo Trinitas	37	Te lucis ante terminum	31
Quem terra, pontus	[177]	Tu natale solum protege	828
Quodcumque in orbe	765	Tu Trinitatis Unitas... Nam	236
Rector potens	22	Verbum supernum	4
Rerum Creator optime	156	Virginis Proles... Hæc	[113]
		Virginis Proles... Hujus	[113]

V. — Index Festorum

Abachum et Sociorum Mm.	19 Jan.	772
Agathæ Virg. et Mart.	5 Febr.	849
Agnetis Virg. et Mart.	21 Jan.	776
— secundo Com.	28 Jan.	819
Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct.	7 Dec.	698
Anastasii et Vincentii Mm.	22 Jan.	790
Andræ Apostoli	30 Nov.	671
Andræ Corsini Ep. et Conf.	4 Febr.	846
Antonii Abbatis	17 Jan.	762
Apolloniæ Virg. et Mart. Com.	9 Febr.	872
Apparitio B. Mariæ Virg. immaculatæ	11 Febr.	879
Audifacis et Sociorum Mm.	19 Jan.	772
Barbaræ Virg. et Mart. Com.	4 Dec.	691
Bibianæ Virg. et Mart.	2 Dec.	684
Blasii Ep. et Mart.	3 Febr.	846
Canuti Regis, Mart. Com.	19 Jan.	772
Casimiri Conf.	4 Mart.	922
Cathedra S. Petri Ap. Antiochiæ	22 Febr.	903
— Romæ	18 Jan.	765
Circumcisio Domini	1 Jan.	446

Conceptio immaculata B. M. V.	8 Dec.	721
Conversio S. Pauli Apostoli.	25 Jan.	798
Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.	9 Febr.	872
Damasi I Papæ et Conf.	11 Dec.	723
Dorotheæ Virg. et Mart. Com.	6 Febr.	863
Emerentianæ Virg. et Mart. Com.	23 Jan.	793
Epiphania Domini	6 Jan.	492
— Octava	13 Jan.	550
— Vigilia	5 Jan.	485
Eusebii Ep. et Mart.	16 Dec.	746
Fabiani Papæ et Sebastiani Mm.	20 Jan.	773
Familiæ Sanctæ Jesu, Mariæ, Joseph. Dom. infra Oct. Epiph.		511
Faustini et Jovitæ Mm.	15 Febr.	901
Felicis Presbyteri et Mart. Com.	14 Jan.	753
Felicitatis et Perpetuæ Mm.	6 Mart.	925
Franciscæ Romanæ Viduæ	9 Mart.	936
Francisci Salesii Ep., Conf. et Doct.	29 Jan.	822
Francisci Xaverii Conf.	3 Dec.	686
Fundatorum septem Ordinis Servorum B. M. V., Cc.	12 Febr.	894
Gabrielis a Virg. Perdolente Conf.	27 vel 28 Febr.	917
Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct.	12 Mart.	942
Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct.	14 Jan.	752
Hygini Papæ et Mart. Com.	11 Jan.	543
Ignatii Ep. et Mart.	1 Febr.	834
Innocentium Mm.	28 Dec.	419
— Octava	4 Jan.	482
Joannis Ap. et Ev.	27 Dec.	413
— Octava	3 Jan.	478
Joannis Bosco Conf.	31 Jan.	829
Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct.	27 Jan.	815
Joannis de Deo Conf.	8 Mart.	931
Joannis de Matha Conf.	8 Febr.	868
Jovitæ et Faustini Mm.	15 Febr.	901
Luciæ Virg. et Mart.	13 Dec.	731
Lucii I Papæ et Mart. Com.	4 Mart.	922
Marcelli I Papæ et Mart.	16 Jan.	760
Mariæ B. Virg. immaculatæ Apparitio	11 Febr.	879
— Conceptio immaculata	8 Dec.	701

Mariæ B. Virg. Conceptionis immaculatæ Octava	15 Dec.	742
— Purificatio	2 Febr.	838
Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum Mm.	19 Jan.	772
Marthæ et Soc. Mm.	19 Jan.	772
Martinæ Virg. et Mart.	30 Jan.	825
Martyrum Quadraginta	10 Mart.	939
Matthiæ Apostoli	24 vel 25 Febr.	914
— Vigilia	24 Febr.	913
Mauri Abbatis Com.	15 Jan.	756
Melchiadis I Papæ et Mart. Com.	10 Dec.	720
Nativitas Domini	25 Dec.	385
— Vigilia	24 Dec.	381
Nicolai Ep. et Conf.	6 Dec.	695
Nominis Jesu Dom. inter Circumcis. et Epiph.		460
Pauli Apostoli Conversio	25 Jan.	798
Pauli primi Eremitæ, Conf.	15 Jan.	756
Perpetuæ et Felicitatis Mm.	6 Mart.	925
Petri Ap. Cathedra Antiochiæ	22 Febr.	903
— Romæ	18 Jan.	765
Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct.	4 Dec.	691
Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct.	23 Febr.	910
Petri Nolasci Conf.	28 Jan.	819
Polycarpi Ep. et Mart.	26 Jan.	813
Priscæ Virg. et Mart. Com.	18 Jan.	766
Purificatio B. M. V.	2 Febr.	838
Quadraginta Martyrum	10 Mart.	939
Raymundi de Peñafort Conf.	23 Jan.	792
Romualdi Abbatis	7 Febr.	866
Sabbæ Abbatis Com.	5 Dec.	695
Saturnini Mart. Com.	29 Nov.	670
Scholasticæ Virg.	10 Febr.	876
Sebastiani et Fabiani Papæ Mm.	20 Jan.	773
Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V., Cc.	12 Febr.	894
Silvestri Abbatis	26 Nov.	670
Silvestri I Papæ et Conf.	31 Dec.	442
Simeonis Ep. et Mart.	18 Febr.	902
Stephani Protomartyris	26 Dec.	406
— Octava	2 Jan.	475
Telesphori Papæ et Mart. Com.	5 Jan.	486
Thomæ Apostoli	21 Dec.	749

Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct.	7 Mart. 927
Thomæ Ep. et Mart.	29 Dec. 432
Timothei Ep. et Mart.	24 Jan. 796
Titi Ep. et Conf.	6 Febr. 862
Valentini Presb. et Mart.	14 Febr. 901
Vincentii et Anastasii Mm.	22 Jan. 790

VI. — Index generalis

Approbatio Ordinarii	ij
Bulla Pii Papæ V <i>Quod a Nobis</i>	iiij
Bulla Pii Papæ X <i>Divino afflatu</i>	vij
De anno et ejus partibus	x
Tabulæ Paschales	xix
Kalendarium	xxiv
Rubricæ generales Breviarii	xxxvj
Additiones et Variationes in Rubricis Breviarii ad normam	
Bullæ <i>Divino afflatu</i>	lxxij
Duæ Tabellæ ex Rubricis excerptæ	lxxxij
Ordinarium divini Officii	1
Psalterium Breviarii Romani.	36
Proprium de Tempore	319
Proprium Sanctorum	669
Commune Sanctorum et partes subsequentes . . .	[1] — [295]

VII. — Index Communis Sanctorum et partium subsequentium

In Vigiliis Apostolorum . . . [1]	Commune Abbatum . . . [107]
Commune Apostolorum . . . [3]	Commune Virginum . . . [111]
Commune Evangelistarum [24]	Commune non Virginum . [130]
Commune unius aut plu- rium Summorum Pontif. [28 ¹]	Commune Dedicationis Ecclesiæ [140]
Commune unius Martyris . [29]	Commune Festorum Bea- tæ Mariæ Virg. . . . [174]
Commune plurimorum Martyrum [49]	Officium sanctæ Mariæ in Sabbato [189]
Commune Conf. Pontificis [69]	Officium parvum B. M. V. [195]
Commune Doctorum . . . [87]	Officium Defunctorum . . [207]
Commune Confessoris non Pontificis [94]	Psalmi Graduales . . . [232]

Septem Psalmi Pœnitentiales [233]	Formula ad impertiendam Indulgentiam plenariam in articulo mortis . . [250]
Litaniæ Sanctorum . . . [239]	Benedictio Mensæ . . . [252]
Ordo Commendationis animæ [244]	Itinerarium [254]

VIII. — Appendix

Translatio almæ Dômus B. M. V. 10 Dec. [256]
Præparatio ad Missam [266]
Gratiarum actio post Missam [278]
Orationes pro opportunitate sacerdotis dicendæ [280]

LITANIÆ

Litaniæ de sanctissimo Nomine Jesu [285]
Litaniæ de sacratissimo Corde Jesu [287]
Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virg. [288]
Litaniæ de S. Joseph [289]
FORMULA CONSECRATIONIS Sacratissimo Cordi Jesu recitanda [290]

BENEDICTIONES

Benedictio imaginum [291]
Benedictio domorum [292]
Benedictio Rosariorum B. Mariæ Virg. [292]
Benedictio ad quodcumque comestibile [293]
Benedictio ad omnia [293]
FORMULÆ BREVISSIMÆ [294]

